

சுவமயம்

மேலகரம்.

திரிபுரத்தாசன் கவிபாழந்திரன்

அருளிச்சேய்த

திருக்குற்றாலத்தலபுராணம்.

பெருந்தலபுராணம் சிவபெருமான்

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கம் ஈழப்போதகர்

மு. பா. அருணாசலக்கவிராயர்

செய்த 14380

அருள்பதவுரைபுரன்

மேற்படி

திருக்குற்றாலநாதசாமி கோயில்

தருமகர்த்தர்களாகிய

புரீமாத் கம்பிரமணியபிள்ளையவர்கள்

புரீமாத் துற்றாலலிங்க முதலியபாவர்கள்

புரீமாத் இராமசாமி பிள்ளையவர்கள்

பொருளுதவியால்

மதுரை விவேகபாது அரபிபத்திரசாஸனில்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது

சுதாரணஸ்ரீ ஆவணியு

Copy Right Registered

இதன் விலை [ரூ. 1-8-0]

உ
சிவமயம்.

இப்புத்தகத்திலடங்கியவை

---

1. சிறப்புப்பாடிரம்.
  2. முகவுரை.
  3. விசேடக்குறிப்புக்கள்.
  4. தூலாசிரியர்வரலாறு.
  5. ஷே வம்மிசுவளி.
  6. திருக்குற்றூலத் தேவாரம்.
  7. சருக்க அகராதி.
  8. புரணம்.
  9. அரும்பதவுரை.
  10. பிழை திருத்தம்.
-

௨

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கம் நூற்பரிசோதகர்
மு. ரா. அருணாசலக்கவிராயர் இயற்றிய
சிறப்புப் பாயிரம்.

அரியபெருங் காப்பியத்தி னிலக்கணங்கட் கிலக்கியம் தாமெ
ன் றோதற், குரியதிருக் குற்றாலத் தலபுரா ணம்பாடி யுய்ந்தான்
வண்மைப், பெரியவே ளாளர்குல சிகாமணியாய் மேலகரம் பிறங்
குஞ் சீர்த்தித், தெரியலணி திரிகூட ராசப்பக் கவிராச செவ்வன்
மன்னோ.

உ.
சிவமயம்.

முகவுரை.

சந்தனப் பொதியத் தடவரை முனிக்குச்
சேந்தமி முணர்த்திய தேசிகப் பணிவாம்.

திருக்குற்றாலமென்பது, பாண்டிநாட்டிலே தமிழ்வேதம்பெற்ற பதினான்கு சிவஸ்தலங்களுளொன்று. மலைவளம் நீர்வளம் நிலவளம் முதலிய பலவளங்களுங் கண்டவர்கள் கண்ணையுங் கருத்தையுங் சுவரத்தக்க பேரெழில்வாய்ந்தது. தன் பெயரைக் கேட்பினும், சொல்லினும், தன்பால்வதியினும் சகல பாவங்களையும் போக்கிச் சுவர்க்காதிபோகங்களையும், மோகத்தையும் கொடுக்கும் பெரும் புண்ணியப்பேராயுள்ளது. இன்னும் இத்தலத்தின் பெருமைகளைக் கூறப்புகின் மிக விரியுமாதலின், அவற்றையெல்லாம் இப்புராணத்துட் காண்க. இங்கே திருக்கோயில் கொண்டருளும் பெருங்கருணைத் தடங்கடலாகிய பரமேசுவரரின் அழகுதச் சரீரங்களைக் கூறுவதே திருக்குற்றாலத் தலப்புராணமாம். இச்சரிதம் வடமொழிஸ்கார்த்தத்தில் சங்கரசங்கிதை, சனற்குமாரசங்கிதை என்னும் இரு சங்கிதைகளிலும் கூறப்பெற்றதாம். அதனைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்துப் பாடித்தருகுவென்று அத்தலத்து ஆகிசைவப் பிராமணர்கள் வேண்டிக் கொண்டவாறே *இந்நூலாசிரியரால் பாடித் தரப்பெற்ற இப்புராணம், தானவைபவகாண்டம், சிவரகசியகாண்டம் என இருபிரிவும், 32 சருக்கங்களும், 2072 செய்யுட்களுங் கொண்டுள்ளது. ஒவ்வொரு சருக்கங்களிலுள்ள கவிகளும் “ஆயுந்தொது மினிதார்தமிழ்” என்ற ஆன்றோர் வாக்கிற் கிலக்கியமாகப் படிக்குந் தோறும் இனிக்கும்பான்மையன. தமிழ்ப்புலவர் எல்லாரும் இந்நூலைக்கற்றுப் பெருமகிழ்ச்சியுட் குளித்துள்ளாரென்பது நிச்சயம். காவியங்களுக்குவேண்டிய எல்லா நயங்களையும் இந்நூலில் பரக்கக்

*இந்நூலாசிரியர் - ரிசுரூம் வம்மிசாவரையுந் பின்னர்க்காட்டப்பட்டுள்ளனர்.

காணலாம். இங்ஙனம் புலவர்க்கு நல்விருந்தாகப் போந்த இப்புராணம் 40 வருடங்கட்குமுன்னர் அச்சியற்றப்பெற்றதாயினும் இப்போது அப்பிரதிகள் கிடைத்த வின்மையானும், முன்னர் அச்சியற்றியவர்தமக்குக்கிடைத்த ஒருபிரதியைக் கொண்டு அதிலிருந்தவாறே பதிப்பிட்டமையின் ஆங்காங்குப் பற்பலவேறுபாடுகள் காணப்பட்டமையானும், தற்காலம் இத்தலத்தின்கண்ணே ஆண்டுதோறும் வந்துகடும் பற்பலதேசத்தார்களும் இந்நூல்கிடைக்கப்பெறுதுவருந் துவதாந்நும் இவ்வெல்லாக்குறையும் நீங்குமாறு கருதி எனது சேஷ் டசகோதரரும், மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்து நூற்பரிசோதகரும், பலபுராணங்களை ஆராய்ந்து அச்சியற்றியவரும் ஆகிய ஸ்ரீ மு. ரா. அருணாசலக்கவிராயரவர்கள் பற்பல தாலபத்திரப்பிரதிகளைத் தேடித் தொகுத்து ஒப்புநோக்கிவருங்கால், இந்நூலாசிரியர் பரம்பரையிலினதரித்துத் தற்போது திருநெல்வேலி இந்துகலாசாலையில் தமிழ்ப்பண்டிதராகவிருக்கும் ஸ்ரீமத் மே. சொ. சுப்பிரமணியக்கவிராஜரவர்கள் இதனையறிந்து மிகமகிழ்ந்து தம்பாலுள்ள மூலப்பிரதியை அன்பாலளித்ததுடன் சிற்சில அருங்கவிகட்குத் தாங்கொண்ட பெர்ருளையும் எழுதியனுப்பி இம்முயற்சியை விரைவில்முடிக்குமாறு நூண்டியதுடன் அரும்பதவுரையும் எழுதிச் சேர்க்குமாறு வேண்டி வாராயினர். அவ்வண்ணமே பிரதிகளை ஒப்புநோக்கி மூலபாடத்தைச் சுத்தஞ்செய்து அரும்பதவுரையையும் எழுதி முடித்தமையுணர்ந்த ஸ்ரீ சுப்பிரமணியக்கவிராஜரவர்களால் இவ்வெல்லா விஷயங்களையும் திருக்குற்றாலநாதசுவாமிகோயில் தருமகர்த்தார்களும், சிவநேயச்செல்வர்களும், செந்தமிழ்பிமானிகளுமாகிய ஸ்ரீமார் சுப்பிரமணியபிள்ளையவர்கள், 1. ஸ்ரீமார் குற்றாலலிங்கமுதலியாரவர்கள் 2. ஸ்ரீமார் இராமசாமிபிள்ளையவர்கள் 3. இம்மூவரும் கேள்வியுற்று மிகமகிழ்ந்து இதனை உடனே அச்சியற்றவேண்டுமெனவும், அதற்குரிய பொருட் செலவனைத்தும் தாமே கொடுப்பதாகவும் தெரிவித்தார்கள். குற்றாலநாதசுவாமி, மூவரு மொருவராமூர்த்தியாதலின், தருமகருத்தார்கள் மூவரும் ஒருமனப்பட்டு இப் புண்ணியத்தைக் கைக்கொள்ள முன்வந்தனர்போலும். இவர்கள் கருத்தை மேற்குறித்த சுப்பிரமணியக்கவிராஜரவர்களாலறிந்த மு. ரா. அருணாசலக்கவிராயரவர்கள் இத்தருமகர்த்தர்கள் செயலைப்புகழ்ந்துவாழ்த்தி

உடனே அச்சியற்றி வெளியிடத் தொடங்கினார்கள். இவ்வெல்லாருடைய அன்புடைமையாலும் எல்லாம்வல்ல இறைவன் றிருவருளாலும் இவர்கள் நினைத்தவாறே இனிது நிறைவேற்றியது. இதில் செய்துள்ள அரிய வேலைகட்கும், புத்தகத்தின் வடிவமைப்புக்கும் அதிகவிலை ஏற்படுத்தலாமாயினும் எல்லாரும் எளிதில் பெற்றுக் கொள்ளக்கருதியே புத்தகம் 1-க்குவிலை ரூபா 1—8—0 ஏற்படுத்திய தருமகருத்தர்களின் தயாளசிந்தைக்குத் தமிழ்மக்கள் மிக நன்றிபாராட்டுங் கடப்பாடுடையரே. இந்தாவின் முற்பதிப்பில்லாத ஒருகவி இப்போது கிடைத்த எட்டுப்பிரதிகள் பலவற்றினுங்காணப்பட்டமையின் அதையுஞ்சேர்த்துப் பதிப்பிடலாயிற்று.—அது கவுற்சனச்சருக்கம் ஐம்பதாவது “அறித்தபோக” மென்னுங்கவியே. இங்ஙனம் ஆராய்ந்து அச்சிட்டுவருதலைக் கேள்வியுற்று, இலஞ்சிகர் வாசியும், சைவாபிமானியும், தமிழ்ப்பிரியரும், திருவிவஞ்சிமுருகர் பிள்ளைத்தமிழை அச்சியற்றியவரும், உத்தம குணசீலருமாகிய மகா-ந-ா-நீ பெ. சண்முகவேலாயுதம்பிள்ளையவர்கள் தமதுஎட்டுப் பிரதியொன்றைத் தாமேயனுப்பி யுபகரித்து இடையிடையே கடிதங்கள்விடுத்து மிக ஐக்கமூட்டினார்கள். தமிழ்நாட்டுவாகிவளில் ஒலைச்சுவடிகள் வைத்திருப்போர் இவ்வாறே சமயத்தில் உதவிபுரிவார்களாயின் நம் தமிழ்நூல்கள் செவ்விது வெளிவருதற்கு அனுகூலமாகுமென்பதை யுரைவார்களாக. எட்டுப்பிரதிகள் பலவற்றினும் திருநெல்வேலிப் பரம்பரை வித்துவகுல சுகாமணியரவிய ஸ்ரீமார். நெல்லையப்பன் கவிராஜரவர்கள் புத்தகசாலைப் பிரதியொன்றே கைமுத்துச் சிதையாமல் மிகவுஞ் சிறந்த பாடமாக இருந்தது. அவர்கள் புத்தகசாலையிலுள்ள எல்லா நூல்களுமே இங்ஙனஞ் சிறந்துள்ளன வென்பது யாவருக்குந் தெரிந்த விஷயம். சபம், சபம், சபம்,

இங்ஙனம்,

மு. ரா. கந்தசாமிக்கவிராயர்.

வித்தியாபாஹப் பத்திராதிபர், மதுரை.

இத்தலத்தின் பெயர்கள்.

பிதுர்கண்டந்தீர்த்தபுரம் முதல் குறும் பலா விசேடபுரம் என்பதினுதியாக 21 பெயர்களுண்டு. இவற்றைத் திருக்குற்றாலத் தலமகிமைச்சருக்கம் 30-31ஆம் கவிகளிற்காண்க.

தீர்த்தங்கள்.

‘சிவமதுகங்கை, செண்பகத்தடாகம், பொங்குமாகடல், வடவருவி, சித்திராநதி என ஐந்தாகும். வடவருவியிலே நீராடினவர்களுக்கு அவ்வருவியிலே இந்திரததுசு தோன்றுமெனவும், நீராடுவோர் பாவங்களெல்லாம் கழுகிராகி போடுமெனவும் கூறுவதை இற்றைக்கும் பிரத்தியட்சமாகக் காணலாம்.

விருக்டம்.

பலாவிருக்டம்: இது குறும்பலாஎனப் பெயர்பெறும். இதனை நான்குவேத சொரூப மென்பார். இதற்கே ப்ரீ ஞானசம்பந்த சுவாமிகளருளிய தேவாரப்பதிகமொன்றிருத்தலால் இது மகாவிசேட ஸ்டீடைத்தாதல் பெறப்படும்.

சித்திரசபை.

சித்திரசபையாகிய தெய்வசபை: இஃது ஆலயத்துக்கு வடபக்கமுள்ளது; இச்சபையில் சிவபிரான்றிருநடனத்தில் உமாதேவியார் தாளம் அடித்துக்கண்டுகளித்தனர். நடனகாலத்தில் அந்தர ஹந்துபி வாத்தியம் முழங்கும். இவ்வீரண்டும் மிகுந்த ஆச்சரியமே.

உ
சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நூலாசிரியர் வரலாறு

இந்நூலாசிரியராகிய திரிகூடராஜப்பக்கவிராஜ மூர்த்திகள் பாண்டிவளநாட்டிலே சித்திராந்தியருகிலே தென்காசிக்கும் திருக்குற்றாலத்துக்கும் இடையிலுள்ள மேலகரம் என்னும் புண்ணிய நகரத்திலே ஹிருந்து புறந்தந்து அருந்தவரப்பேணிச் சிவநேயச் செல்வத்திற் சிறந்து விளங்கும் சைவ ஷௌளர் திருமரபிலே இற்றைக்கு இருநாறு வருடங்கட்கு முன்னர் அவதரித்தருளினர். தமிழிலக்கிய இலக்கண சாத்திர முதலிய பல நூல்களையும் ஐயந்திரிபுறவுணர்ந்து, சொன்னயம் பொருணயம் அணியயம் முதலிய எந்நயத்தானுஞ் சிறப்பமைந்து படிக்கப்படிக்க இனிக்கத்தக்க செய்யுளியற்றுந் திறமைபெற்று வாழ்ந்தனர். திருக்குற்றாலநாத சுவாமியீது பற்பல அற்புதப் பிரபந்தங்களியற்றினர். அக்காலத்துத் தென்னாட்டை ஆண்டுவந்த முத்துவிஜயரெங்க சோக்கநாத நாயக்கரவர்களுள் இக்கவிராஜ மூர்த்திகளியற்றும் செய்யுட் சுவைப்பெருக்கையுண்டுகனித்துப் பற்பல மரியாதைகள் செய்து போற்றுவாராகி, திருக்குற்றாலக் குறவஞ்சி யென்றநூலை அரங்கேற்றுவித்துப் பற்பல சிறப்புச்செய்து, முத்தூட்டாக நன்செய்நிலம் கொடுத்துள்ள விஷயம் இதனடியில் வரும் தாமிர ஸாஸனத்து வாக்கியங்களால் நன்கு தெளியத்தகும். இந்நன்செய் நிலங்கள் அக்காலமுதல் இக்காலவரை குறவஞ்சிமேடு என்னும் பெயருடன் இந்நூலாசிரியர் சந்ததியார்கள் ஆட்சியிலிருந்து வருகின்றது. இவர்கள் சந்ததியார்கள் இற்றைக்கும் திருக்குற்றாலநாதசுவாமிகோயில் வித்துவான்களாக ஆலயத்தும் ஏனையிடங்களிலும் முதல் மரியாதை பெற்று வாழ்கின்றார்கள்.

குறவஞ்சிமேட்டுத்தாமிர சாஸனம்.

1713 சாஸிவாகன சகாப்தம் 1640-க்குக் செல்லாநின்ற, கொல்லம் 891-ஞ் தைமீ 11உ ராஜமானிய ராஜபுரீ முத்துவிஜயரெங்கசோக்கநாத நாயக்கரவர்களுளம் திருக்குத்தாலம் ராஜப்பன் கவிராஜ.

ருக்கு பொறுப்புப் பட்டயம் எழுதிக்கொடுத்தபடி சுவாமி திருக் குத்தால நாத சுவாமிபேரில் குறவஞ்சி நாடகம் பாடி அரங்கேத் தினதற்கு மேலச்சென்மகக்காவில் கருப்புக்கட்டி ஊத்துமேட்டில் கல் உ-ல் சங்கிலி அளவு ஹீ நவ-யும் ருஉ-யும் விட்டுக்கொடுத்தபடி யினிலே பொறுப்பு இரூ க-க்கு தீர்வை வீதம் குடுத்து கை யாடிக்கொண்டு சன்னதி பிரபந்தவித்துவானாக நடந்து வருவாராக வும். இந்த நிலத்துக்கு வேறே வரி நாட்டுச்சிலவு காவல்கூலி போர்நெல் குடுக்கத்தேவையில்லை யென்று கட்டளையிட்டபடியினா லே இந்தப்படிக்குக் கையாடிக்கொள்ளவும்.”

(கையொப்பம் தெலுங்கில்) ஸ்ரீநாமசெயம்.

இவ்வாறெழுதி அக்காலத்து முத்திறையும் போடப்பட்டிருக் கிறது. இந்தப்பட்டயத்தின் காலத்தைக்கொண்டு ஊக்குமுட்டத்து, இந்நூலாசிரியர் காலம் இற்றைக்கு 200 வருடங்கட்கு மேலிருக்கலா மென்பது தெளிவாம். இதிற்கண்ட குறவஞ்சிநாடகமே மற்றையோரியற்றிய குறவஞ்சித் தமிழிற்கெல்லாம் தலைமைப்பாடுற்றுப் படிப்பவர் மனத்தைத்தன் வசப்படுத்தத்தக்க நவரசங்களும் நிரம் புக் கொண்டுள்ளதாதல் தமிழ்நாட்டு வாழ்வார் பலருமறிவர்.

இந்நூலாசிரியரியற்றிய பிரபந்தங்கள்.

௭௭

1. குற்றாலக்குறவஞ்சி	8. ஷே பரம்பொருளமாலை
2. குற்றாலத்தலபுராணம்	9. ஷே கோவை [மாலை]
3. ஷே மாலை	10. குழல்வாய் மொழிக்விப்பா.
4. ஷே சிலேடைவெண்பா	11. ஷே கோமளமாலை
5. ஷே யமகவந்தாதி	12. ஷே வெண்பாவந்தாதி
6. ஷே உலா	13. ஷே பிள்ளைத்தமிழ்
7. ஷே ஊடல்	14. நன்னகர்வெண்பா

௭௮

என்னும் பதினான்கு பிரபந்தங்களைன்று இப்போது வெளியாகின்றன. இவர்களியற்றிய நூல்களெல்லாம் கற்றாரும் மற்றாரும் புகழ்ந்து மகிழ்ந்து போற்றத்தக்கனவாதல் இப்புராணத்தைப்படிப்பவர் யாவரும் உணர்தல் கூடுமாதலின் இவண் விரித்தல் மிகையென்று விடுக்கப்பெற்றது.

உ
திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்குற்றாலத்தேவாரம்.

திருஞானசம்பந்தமுர்த்திநாயனார்.

பண் - குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

னம்பார்துன்றநீயர்சாரல்வளர்வேங்கைக்
கொம்பார்சோலைக்கோலவண்டியாழ்செய்குற்றால.
மம்பாநெய்யோடாடலமர்ந்தானலர்கொன்றை,
நம்பான்மேயநன்னகர்போலுநமரங்காள்.

(க)

பொடிகள்பூசித்தொண்டர்பின்செல்லப்புகழ்விம்மக்.
கொடிகளோடுநாள்விழமல்குக்குற்றாலங்
கடிகொள்கொன்றைகூவிளமாலேகாதல்செய்
யடிகண்மேயநன்னகர்போலுமடியீர்காள்.

(உ)

செல்வமல்குசெண்பகம்வேங்கைசென்றேறிக்.
கொல்லைமுல்லைமெல்லரும்பினுங்குற்றாலம்
வில்லிநொல்கழும்ப்திலைய்துவினைபோக
நல்குநம்பானன்னகர்போலுநமரங்காள்.

(ங)

பக்கம்வாழைப்பாய்கனியோடுபலவின்றேன்
கொக்கின்கோட்டிப்பைங்கனிதூங்குங்குற்றால
மக்கும்பாம்புமாமையும்பூண்டோரானலேந்து,
நக்கன்மேயநன்னகர்போலுநமரங்காள்.

(ச)

மலையார்சாரன்மகவுடன்வந்தமடமந்தி
குலையார்வாழைத்தீங்கனிமாந்துங்குற்றால
மலையார்சூலமேந்தியகையானெயிலெய்த
கிலையான்மேயநன்னகர்போலுஞ்சிறுதொண்டர்.

(ரு)

மைம்மாநீலக்கண்ணியர்சாரன் மணிவாரிக்
கொய்ம்மாநீவேன லுண்கிளியோப்புங்குற்றாலங்
கைம்மாநீவழத்திருநீபோர்த்தகடவுள்ளெம்
பெம்மான்மேயநன்னகர்போ லும்பெரியீர்காள்.

(க)

நீலநெய்தறண்கணைஞ்நந்தீன்சோலைக்
கோலமஞ்ஞைபேடையொடாடுங்குற்றாலங்
காலன் தன்னைக்காலாற்காய்த்தகடவுள்ளெஞ்
குலபாணிநன்னகர்போ லுந்தொழுவீர்காள்.

(எ)

போதும்பொன் லுமுந்தியருவிபுடைசூழக்
கூதன் மாரி நுண்டுளி தூங்குங்குற்றால
மோதூரில்ங்கைமுட்டியகோணைமுறைசெய்த
நாதன்மேயநன்னகர்போ லுநமரங்காள்.

(அ)

அரவின்வாயின்முள்ளெயிறேய்ப்பவரும்பின் னு
சூரவம்பாவைமுருகமர்சோலைக்குற்றாலம்
பிரமனோடுமால்றியாதபெருமையெம்
பரமன்மேயநன்னகர்போ லும்பணிவீர்காள்.

(க)

பெருந்தண்சாரல்வாழ்சிதைவண்டுபெடைபுல்கிக்
குருந்தம்மேறிச்செவ்வழிபாடுங்குற்றால
மிருந்துண்டேருநின் னுண்சமணுமெடுத்தார்ப்ப
வருந்தன்மேயநன்னகர்போ லுமடியீர்காள்.

(க0)

மாடவீதிவருபுனற்காழியார்மன்னன்
கோடலீன்றுகொழுமுனைகும்புங்குற்றால
நாடவல்லநற்றமிழ்ஞானசம்பந்தன்
பாடல்பத்தும்பாடநம்பாவம்பறையுமே.

(கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்குறும்பலர்தேவாரம்.

பண் - கார்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருந்தமதிசூழ்த்தெண்ணீர்சடைக்கரந்துதிதவிபாகம்
பொருந்திப்பொருந்தாதவேடத்தாற்காடுறைதல்புரிந்தசெல்வ
ரிருந்தவிடம்வினவிலெலங்கமழ்சோலையினவண்டியாழ்செய்
குருந்தமணநாறுங்குன்றிடஞ்சூழ்தண்சாரற்குறும்பலாவே. (சு)

நாட்பலவுஞ்சேர்மதியஞ்சூழிப்பொடியணிந்தநம்பானம்மை
யாட்பலவுந்தானுடையவம்மானிடம்போலும்தண்சாரற்
கீட்பலவுங்கிண்குனைகனையன்மந்தியாய்ந்துண்டுவிண்ட
கோட்பலவின்றிங்கனியைமாக்கடுவனுண்டுகளுங்குறும்பலாவே. (உ)

வாடற்றலைமாலேசூழிப்புளித்தேதால்வலித்துவீக்கி
யாடலரவசைத்தவம்மானிடம்போலும்தண்சாரற்
பாடற்பெடைவண்டுபோதலர்த்தத்தாதவிழ்ந்துபசும்பொனுந்திக்
கோடன்மணங்கமழங்குன்றிடஞ்சூழ்தண்சாரற்குறும்பலாவே. (ஈ)

பால்வண்மதிசூழிப்பாகத்தேதார்பெண்கலந்துபாடியாடித்
காலனுட்கிழியக்காயந்தாரிடம்போலுங்கஞ்சூழ்வெற்பி
னீலமலர்க்குவனாகண்டிறக்கவண்டரற்றுநெடுந்தண்சாரற்
கோலமடமஞ்ஞையேபடையோடட்டயருங்குறும்பலாவே. (ஊ)

தலைவாண்மதியங்கதிர்விரியத்தண்புனலைத்தாங்கித்தேதவி
முலைபாகங்காதலித்தழர்த்ததியிடம்போலுமுதுவேய்கூழ்ந்த
மலைவாயசம்புபசும்பொன்கொழித்திழியுமல்குசாரற்
சூலைவாழைத்திங்கனியுமாங்கனியுந்தன்பிளிற்றுங்குறும்பலாவே. (ஐ)

நீற்றேறுதைத்திவங்குவெண்ணுரலர்தண்மதியாரெற்றிக்கண்ணர்
கூற்றேறிதையக்கடிந்தாரிடம்போலுங்குனிர்சூழ்வெற்பி
லேற்றேனமேனமியையோடவைவிரவியிழிபூஞ்சாரற்
கோற்றேனசைமுரலக்கேவாக்குயில்பயிலுங்குறும்பலாவே. (க)

பொன்றொத்தகொன்றையும்பிள்ளைமதியும்புனலுஞ்சூடிப்
பின்றொத்தவாரசடையெம்பெம்மானிடம்போலும்பிலயந்தாங்கி
மன்றத்துமண்முழவமேர்க்கிமணிகொழித்துவயிரமுந்திக்
குன்றத்தருவியயலேபுனறதம்புங்குறும்பலாவே. (எ)

வந்துதிணிதண்டோளிராவணனைமால்வரைக்கிமுடரவூன்றிச்
சாந்தமெனநீறணிந்துசைவரிடம்போலுஞ்சாரற்காரற்
பூந்தண்ணுவேங்கக்கொத்திறுத்துமத்தகத்திற்பொலியவேந்திக்
கூந்தற்பிடியுங்களிறுமுடன்வணங்குங்குறும்பலாவே. (அ)

அரவினனையானுநான்முகனுங்காண்பரியவண்ணல்சென்னி
விரவிமதியணிந்தவிகிந்தர்க்கிடம்போலும்விரிபூஞ்சாரன்
மரவமிருகரையும்ல்லிகையுஞ்சண்பகமுமலர்ந்துமாந்தக்
குரவமுறாவல்லெய்யுங்குன்றிடஞ்சூழ்தண்சாரற்குறும்பலாவே. (க)

மூடியசீவரத்தர்முன்கூறுண்டேறுதலும்பின்கூறுண்டு
காடிதொடுசமணைக்காய்ந்தாரிடம்போலுங்கல்குழிவெற்றி
னீடுபர்வேய்குனியப்பாய்கடுவனீள்கமைமேனிநுத்தஞ்செய்யச்
கூடியவேடுவர்க்குய்வினியாக்கைமறிக்குங்குறும்பலாவே. (கடு)

கொம்பாற்பூஞ்சோலைக்குறும்பலாமேவியகொல்லேற்றண்ண
னம்பானடிபரவுநான்மறையான்ஞானசம்பந்தன்சொன்ன
வின்பாய்பாட்டலிவைத்துமவல்லார்விரும்பிக்கேட்பார்
தம்பாவதீவினைகள்போயகலுநல்லினைகடளராவன்றே. (கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்குறறாலத் திருப்பதிகம் - உ.

கவாமி - குறும்பலாநாதர். தேவி - குழல்வாய்மொழியம்மை.

ச ரு க் க அ க ரா தி .

பக்கம்.

உமை திருவவதாரச் சருக்கம்	...	...	கூக
கடவுள் வணக்கம்	...	...	க
கண்டகசேதனச் சருக்கம்	...	...	உருக
கவுற்சனத் சருக்கம்	...	...	உருக
சூறுமுனி வழிபடுசருக்கம்	...	...	உருநு
குறும்பலாச் சருக்கம்	...	...	எக
சிவபூசை விதியுரைத்த சருக்கம்	...	...	உகஅ
சிவமதுகங்கைச் சருக்கம்	...	...	ருஎ
தக்கன்வேள்விச் சருக்கம்	...	...	கூரு
தக்கன் வேள்வியழிந்த சருக்கம்	...	...	ககரு
தருமசாமிச் சருக்கம்	...	...	உஅக
திரிகூடமலைச் சருக்கம்	...	...	நூ
திருக்குற்றாலத் தலமகிமைச் சருக்கம்	...	...	நகூ
திருநகரச் சருக்கம்	...	...	உூ
திருநடச் சருக்கம்	...	...	உசரு
திருநதிச் சருக்கம்	...	...	அ
திருநாட்டுச்சருக்கம்	...	...	கஉ
திருமணச் சருக்கம்	...	...	ககூ
திருமால் சிவபிரானை சருக்கம்	...	...	ககூஉ
தேவர்கள் சிவத்துரோகந்தீர்ந்த சருக்கம்	...	...	கநகூ
தேவர்கள் சிவத்துரோகமடைந்த சருக்கம்	...	...	கஉஅ
நதிவீழ்வேடன் கதிபெறு சருக்கம்	...	...	உஉஅ
நூற்பயனுரைத்த சருக்கம்	...	...	நூக
பராசத்திரீடச் சருக்கம்	...	...	கூஎ
புட்பகந்தச் சருக்கம்	...	...	உஎச
புராண வரலாற்றுச் சருக்கம்	...	...	உகூ
மந்தமாருதச் சருக்கம்	...	...	எரு
மூர்த்திவிசேடச் சருக்கம்	...	...	கூக
யானைபூசித்த சருக்கம்	...	...	கருரு
வடவருவிச் சருக்கம்	...	...	சகூ
வாகுகி தவம்புரிந்த சருக்கம்	...	...	உநகூ
வானவர் வழிபடு சருக்கம்	...	...	உநஉ
வேடன் வலம்வந்த சருக்கம்	...	...	கசளி

அரும்பதவுரையைப்பற்றிய ஒரு விஞ்ஞாபனம்.

இந்நூலின் அரும்பதவுரையனைத்தும் ஆராய்ச்சியையும் ஆன்றோர் அரும்பதவுரையெனப் பெயரிட்டுச் சாமானிய பதங்கட்கும் உரை வரைந்த தெற்றுக்கெனின், தமிழ்கற்பார் சுருங்கிய இக்காலத்துச் சிற்றறிஞர் பலர்க்கும் அப்பதங்கள் அரும்பதங்களாகக் காணப்படு தலின், அவர்பொருட்டு வரைந்தேனென்க. “நான்கற்ற நூலள வேயாகுமா நுண்ணறிவு” என்ற பழமொழிப்படி என் சிற்றறிவர் நிகட்டியமட்டுந் தெரிந்தெழுதிய இவ்வுரையில் மாறுபாடாகக் காண ப்பட்ட வுரைகளுளவேல் அவற்றை நுண்ணறிவாளர்க ளெடுத்துக் காட்டி வேறுரைகள் கூறுவார்களாயின் நன்றியறிதலோ டேற்ற அ இரண்டாம்பதிப்பில் வெளிப்படுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இங்ஙனம்,

மு. ரா. அருணாசலக்கவிராயர்,

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கம் நூற்பரிசோதகர்.

உ

கணபதிதுணை.

சிவமயம்.

திருக்குற்றாலத்தலபுரணம்.

முதலாவது: தானவைபவகாண்டம்.

காப்பு.

புபல்காட்டும் பனிவரைபின் பிடிதழுவுஞ் சிவவேதம் பொரு
ப்பில் வானி, வியல்காட்டு மிருபிடிசேர் முந்நாலு துதிக்கையன்முன்
னீன்ற ஞானச், செயல்காட்டு மொருகோட்டி நிருகோட்டு வெண்
பிழைவாழ் செக்கர் வாணை, மபல்காட்டுந் திருமேனி மழைமதச்
செண் பசுக்களிற்றை மனத்துள் வைப்பாம்.

கடவுள் வணக்கம்.

திருக்குறும்பலாவீசர்.

பூமேவு சதூர்முகத்துப் புத்தேளு மவணையுந்தி பூத்த தேவர்
தேமேவு நிலமேவி வான்மேவித் தினந்தேடத் திரிகூடத்துக், கோ
மேவு பழம்பொருளைக் குற்றாலப் பரஞ்சடவைக் குறும்ப லாவின்
மாமேவு மறைக்கொழுந்தைப் பிறைக்கொழுந்தை வனைந்தாணை வண்
க்கஞ் செய்வாம். (க)

குழல்வாய்மொழி யம்மை.

இமைபவரைக் குலக்கொழுந்து கயிலைவரை மேருவரைக் கிழைவி
வேதச், சிமையவரைத் திரிகூடச் சிவக்கொழுந்து மணக்குமொரு
செழும்பூங் கொம்பு, கமையவரைப் புரக்கவருட் கடல்கரந்து மடை
திறந்த கண்ண ளென்னுஞ், சமையவரைத் தலைவிசுழல் வாங்குமோ
ழியம் பிகைதிருத்தா டலைமேற் கொள்வாம். (உ)

சித்திரசபை நடராஜர்.

வானை வளியாகிக் கனலாகிப் புனலாகி வளர்பா ராகி
பூனாகி யுயிராகி யொன்றாகிப் பலவாகி யுலகம் யாவும்

உ

திருக்குற்றூத் தலபுராணம்.

தானாகிப் புறமாகி யகமாகி யறம்வளர்த்தா டாள மேந்தக்[போற்றி].
கோனாகி நடம்புரியுஞ் சித்திரப்பொற் பொதுவுடையான் கோலம்

செண்பகப்பூங்கோதை யம்மை.

அம்பரத்தி னிடைத்தோன்று மாருதம்போ, லம்பரத்தி லரு
ளாய்த் தோன்றி, யம்பரத்தி னம்பரவா னொருதனுப்போ விருத
னுவு மமைந்தோன் றுகி, யம்பரத்தின் விசுகரம்போ லத்துவித மாகி
யண்ட மனைத்து மீன்றா, ளம்பரத்தி னமர்கடந்த வருள்விழிச்
செண் பகக்கோதை யடிசார்ந் துய்வாம். (ச)

திரிகூட நாதர்.

பொன்பூத்த நறையிதழிப் பூமாலே பொன்னரிய மாலே யாகக்
கொன்பூத்த புயங்கவெள்ளிக் கொடிவேய்ந்த சடைப்பவளக் கொடி
யாம் வீடு, மன்பூத்த மணவறையா மதிவிளக்கா மலர்கண்மதுத் தா
ரை வார்ப்பத், தென்பூத்த நதிமாதைச் சீர்வேட்குந் திரிகூடச் சிவ
ன்சீர் வேட்பாம். (ரு)

ஞான பராசத்தி.

வேறு,

பூதபல பேதவுயிர் தேககர னாதிமுறை போகபுவ னாதி களெ
லா, மாதியுமை வாணிதிரு வாயகில லோகநிறை வாகவருள் கூரு
மொருதாய், நாதர்கழி லாசுகிரி வாசுந்திரி கூடநடராசருட னாத வடி
வாய், வேதமொழி யோதிவினை யாடுகுழல் வாய்மொழிமெய்ஞ் ஞா
னபரை பாத நினைவாம். (சு)

தக்கிண முர்த்தி.

வேறு,

ஆல்வருக்கந் தனிலுயர்ந்த வடநிழற்கே தென்முகங்கொண்
டறவோ ராய, நால்வருக்கு ளிருவருக்கு மொருவருக்கு நவின்ருளி
நவிலொ ணாத, நூல்வருக்க மொருவருக்கு நுவலாம னுவன்றானே
ருதற்கண் ணனைப், பால்வருக்கைக் கனியையருட் பசுந்தேனைப் பர
வாமற் பரவல் செய்வாம். (எ)

விநாயகக் கடவுள்.

கங்கையா ராம்பலைப்பூங் கவுரிருதற் சிந்துரத்தைக் கயிலை யா
ளி, செங்கையார் மாதங்கத் திருமுனியைத் தேவேந்தர் திக்கு வேந்

தர், பங்கயா சனர்முதலோர் முடிமலர்த்தும் பியைவலவை பருவார்
பாரக், கொங்கையார் களபத்தைச் சென்பகக்குஞ் சரத்தைமனக
கூடஞ் சேர்ப்பாம். (௮)

சணமுகக் கூடவுள்.

வேறுமுதந் தொறுநதோறும் பிறநதுழலுஞ் சென்னவிடாப்
விடுப்ப மூலச், சேறுமுக மாயைமலங் கழியவிரு வினைப்பழைய தீட்
டுத் தீரக், கூறுமுகத் தொறுமகரக் குழைதாவி வள்ளிதெய்வக கொ
டிகட் சேல்பா, யாறுமுகம் பெற்றகொற்றத் தானந்தக் கடல்பரவி
யாடல் செய்வாம். (௯)

சரசுவதி இலக்குமி.

எண்கமலக் கரஞ்சரவிப்ப வொருகமலத் தபன்பிறப்பி லெழுதா
வண்ணந், தண்கமலப் பதஞ்சிரமேல் வைத்தருள்வார் குற்றலத் த
மிழ்நூல் வாய்ப்பக், கண்களெனுங் கருங்கமலங் கரங்களெனும் பரங்
கமலங் கவினப் பூகூட, வெண்கமலத் திருந்தானைச் செங்கமலத் திருந்
தானை வேண்டல் செய்வாம். (௧௦)

திருநந்தி தேவர்.

நேத்திரங்க ளொருமுன்றம ப்பநான்தும் விழிமணியு நினை
நூன் மாப்புஞ், சாத்துபுலித் தோலுடையும் வெண்ணிலும் விரிச
டையுஞ் சடைமேற் பாம்புங், காத்திரள்கைம டான்மபூவுங் கண்ணு
தலா மெனத்தோற்றிக் களங்கார் மாற்றி, வேத்திரத்திணை படைநரி
த்த விடைமுகத்தெம் பெருமனை வேண்டல் செய்வாம். (௧௧)

சண்டேசுரர்.

தான்பிறந்த தந்தையையு மினிப்பிறக்கு நின்றதையெ டுந் துந்நு,
சேயென், முன்பிறங்கு டிழவிடைமே லொருவரழைத் திடீவிருவ ரு.
யிர்ப்ப வேகிக, கான்பொலிதா ரிரிபிரமா திபாகுடுமெய்தா விருக்கை
யெய்திக் கூடவுட் சேடம், வான்புலவர் பெருப்பேறு மெய்தற்றவனை
நற்றவனை வழுத்தல் செய்வாம். (௧௨)

திருஞான சம்பந்த சுவாமிகள்.

மதுசேசர் திருநாட்டு வந்தசமண் சுழுவேற மாறார் சைவஞ்
சதுசேற மணுதி தழைத்தேறத் திருவேடு தமிழ்சேர் வைகை

ச

திருக்குற்றாலத் தலபுராணம்.

யெதிரேறத்தொண்டர்குழாமிடேறப்பரசமையவிருள்விட் டோடக் கஜிரேறுமணிச்சிவிகையேறினான்சரணமந்தக்கரணஞ்சேர்ப்பாம். (1)

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள்.

திருநீற்றை மெய்யழுத்தி யஞ்செழுத்தை நெஞ்சழுத்திச் சிலைக்கை மார, னுருநீற்றும் பெருமாளை யுறவழுத்திச் சமணரெனு மொன்றார் மூட்டும், பொருநீற்றுக் குடவறையங் கடவுரியும் விடவரவும் புறங்கண் டாழிக், கருநீத்தங் கடப்பவொரு கற்றேணி யுகைத் தானைக் கருத்துள் வைப்பாம். (கச)

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள்.

புஷ்யாசைக் கழைசுழிந்து தலைவரா வணக்கூடம் புதுந்து பொற்பூண், டவிராத கொம்பிரண்டு மேவியொரு வல்லிதொடா த்நையை நீவிச், குவியாரம் புனைபரவை கொங்கையா னையின் பொருட்டுக் குழைதோய் சங்கக், செவியானைத் தூதுவிட்ட கவியானை தனைத்தினமுஞ் சிந்தை செய்வாம். (கரு)

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்.

சொன்னவனைத் துளகலையும் பயிலாமாத் தியர்குலத்துத் தோன்றி யாங்கோர், தென்னவனை யரசரிமைத் திறல்செயுமந் திரியாக்கித் தென்னர்க் கெல்லா, முன்னவனைப் பின்னுசடை முடியின்மேற் பொன்னின்முடி சூட்டி யாண்ட, மன்னவனை மதுரையிலே குதிரைவிற்கச் சொன்னவனை வணக்கஞ் செய்வாம். (கசு)

அகத்திய மாமுனிவர்.

கிளையேந்து மணிநிலவு விரிகூடத் திரிகூடக் கிரிக்கே யூவும் விளையேந்து புனற்கரகந் தண்டேந்திப் படைத்தபிரான் விடுத்தாநேமி, வளையேந்துங் கரத்துமழு மாணேந்திப் பசுந்துளவ மவுலிக் காடு, முளையேந்து மதியேந்தத் துதியேந்துந் தமிழ்முனிதான் முடிமேற் கொள்வாம். (கசு)

அறுபத்துமூவ்முதலிய நாயன்மாள்.

தில்லைவாழ்ந்தணர்பொய் யடிமையிலாப் புலவர்சிவ பத்த ராதி வல்லவரெம் பெருமான் க ளெழுவரடி பரவியபன் மாலுங் காண

நல்லீர் மலர்ப்பாதம் கண்டதிருத் தொண்டரெனு நாயன் மார்க
னெல்லேதீர்பெரும்புகழா ரறுபத்துமாவர்பதமிறைஞ்சல்செய்வாம். ( )

திருக்கோயிற் பணிவிடைக்காரர்.

கூலவார்த்து திரிகூடத் தானுவுக்கும் வேணுமொழிக் கவுரி யார்ச்
சூந், தேவார்ப் பணிபுரிவா ருழ்வாரப் பணிபுரிவார் சேவை செய்
வார், பூவாசத் தொடைதொடுப்பார் புகழ்வாசத் தொடைதொடுப்
பார் பூசை செய்வா, ராவார்கண் முதலாய வடியார்கட் கடிபார்கட்
கடிமை செய்வாம். (கக)

திரிகூடச் சிவநாம கீர்த்தனர்.

நடந்தாலு மிருந்தாலு நின்றாலு வளர்ந்தாலு நலிவுற் றாலுங்
கிடந்தாலு மயின்றாலுப் பயின்றாலுந் துயின்றாலுங் கிரிக டாவிப்
படர்ந்தாலு மிழந்தாலு மெழுந்தாலுந் திரிகூடப் பரமமைந்
திடந்தாலு வுறவமுத்துந் தொண்டரடிப் பாதுகைகள் சென்னி சேர்
ப்பாம். (உ௦)

வாழ்த்து.

சிதமழை முகிஸ்பொழிக தேசமெலாம் பயிர்விளைக செல்வமோ
ங்க, மாதர்குழா மக்கள்குழா மனையறங்க ளுடன்மொலிந்து மலிந்து
வாழ்க, மேதகுசீர்ச் சைவநெறி வேதநெறி தழைத்தோங்க மேலு
மேலும், பூதலமேற் சிவபெருமா னுலயங்கள் பூசனைகள் பொலிக
(உக)

கூ-வுள்வணக்கம் முற்றிற்று.

முதனால் வழி.

காரணமுங் காரியமுங் கற்பனையுங் கடந்துதனிப்
பூரணமாய் நின்றபிரான் புவனமெலாம் படைத்தருளி
யாரணமு மாகமமு மருங்கலையும் விரித்தருளி
நாரணற்கு நான்முகற்கு நவிலுவன நவின்றருளி. (க)

செப்பரிய கயிலையின்மேற் திருநந்தி தேவனுக்கு
வைப்பரிய பொருளைவிரித் துபதேசம் வைத்தருள
வொப்பரிய சனற்குமரற் குண்மைபா வவனுரைப்ப
மெய்ப்பொருளை யுணர்ந்தவனும் வியாதமா முனிக்குணர்த்த. (உ)

சூதனுக்கு வியாதமுனி சொன்னதொகை மூவாறின்
மாதவற்குக் காருடநா ரதம்விண்டு பாகவத
மாதவனுக் குயர்பிரம கைவருத்த மழலோற்கு
மேதகுநீ ராகநேயம் விதிக்குயர்பற் பம்பிரமம். (௩)

இச்சைபெறு நால்வருக்கு மிருநான்கு வகைப்பாக
மச்சம்வா மனங்கூர்மம் வராகமாற் கண்டேய
மெச்சபுஷி டியங்காந்தம் வியனிலிங்கம் பிரமாண்ட
மச்சைவ மெனச்சிவபு ராணங்க னோயிரண்டில். (௪)

காந்தமெனு மகலிடத்திற் கடலேழி லுவர்கழித்துச்
சார்ந்தகட லாழனைய சனற்குமா ரஞ்சுதங்
கூர்ந்தசிவ மால்பிரமங் குமரமெனப் பெயர்குலவு
மார்ந்தபெருஞ் சங்கிதைக ளாறாகு மாங்கவையில். (௫)

கிளர்ந்தபெருஞ் சங்கரசங் கிதையென்னும் பாற்கடலும்
வனம்பெருஞ் சனற்குமர சங்கிதையா மதுக்கடலு
முளந்தனிலொன் றுப்பெருக்கி டுயர்மதிமந் தரமாகக்
குளந்தருகட் புனிதர்திரி கூடமான் மியவமிர்தம். (௬)

முனிசூதன் கடைந்தெடுத்து முதுநாவார் தருவினொடு
நனிமேவு மாதவத்து ஓநமிசா ரணியத்தோ
ரினிதாகச செவ்வாயா லிசைத்தருந்தப் பரிமாறிப்
புனிதமாக் கதிபிறைக்கும் புண்ணியமாக் கதையிதனை. (௭)

நூல் செய்தற்குக் காரணம்.

வடமொழியைத் தென்மொழியா வகுத்துநீ யுணர்த்துடுகனத்
திடமொழியா லத்தலத்துச் சிவமறையோர் பணித்தருள
வுடனுறைவை திகமறையோ ருறுபொருளே விரித்துணர்த்தக்
குடமுனிபோற் றியபெருமான் றிருவருளாற் குறிக்கொண்டு. (௮)

நூல் செய்த விதம்.

சித்துநதி நாடுநகர் புராண மூலஞ் சிகரிதல மருவிமது கங்கை
மூர்த்தி, சத்திசூதும் பலவுமந்தா நிலத்தின் பான்மை தக்கன்மக மக
ம்மீதல் வாணோர் பாவம், புத்தேளிர் பணந்தீர்தல் சம்பு வேடன் புரி

பும்வலங் கடகளிற் புரியும் பூசை, வைத்தபெருஞ் சங்கரசங் கிதை
சேர் தான் வைபவகாண் டஞ்சருக்கும் பதினெட் டாக. (௬)

தேவிதிரு வவதாரம் பரமன் வேட்டல் செங்கண்மால் சிவனா
தல் பூசைப் பான்மை, பாவிவன சரன்பேறு வானோர் சும்பன் பணி
விடைவா சுகிதவஞ்சிற் பரம னாட, ருவில்பொருட் கண்டகசே
தனன்க வுற்சன சமையமிகழ் புட்பகந்தன் றரும சாமி,மேவுகதி நூ
ற்பயனற் சனற்கு மாரம் விளங்குசிவ ரகசியத்தின் விரிவீ ரேழா. (7)

ஒருமைபெறு சிவநெறியே வடிவ மாக வுபையகாண் டமுங்க
ருணைப் பார்வை யாக, வருமைதெரி தருசருக்க முறைமை யெல்லா
மவயவங்க ளாகமதி யணிந்த பெம்மான், கருதுகீர்த் தன ள்களணி
கலன்க ளாகக் கற்பவர்கேட் பவர்க்கிருமைக் கதியும் வீடுந், திருவ நு
ள்செய் குற்றாலச் சிவபு ராணச் செல்விகல்வி யுருமகிமை தெரி கின்
றேனாள். (௮)

அவையடக்கம்.

தோட்டகத் தளிகள பாயுந் துணர்த்தபூங் கடுக்கை வேய்தா
ரோட்டகத் தெழுதா வேத மேத்தரும் வரம்பில் சீர்த்தி
நாட்டகத் தறிஞர் முன்னர் நானெடுத் தியம்பும் பான்மை
கோட்டகக் கமல நாப்பண் கொட்டபூத் தலர்வ தாமால். (௧௨)

புகழ்தரு மறைக்கு மேலோன் புடார்க்கன புரத்தின் சீர்மை
நிகழ்தர நிகழ்த்த வல்லே நீகொலென் றெனது நெஞ்சே
யிகழ்தர வெழுந்த நாணு மிச்சையுந் தினம்போ ஶாடி
யகழ்தர நாணந் தோற்ற தாசையே வென்ற தம்மா. (௧௩)

தேக்கிய கடுவை முக்கட் டேவனுக் கமுத மாக்கும்
பாக்கியச் செல்வி ஞானப் பாவைசெண் பகப்பூங் கோதை
யாக்கிய கருணை போற்றி யமலனைப் பரவ லாலென்,
வாக்கினில் வழுச்சொ லெல்லா மங்கலச் சொற்க ளாமால். (௧௪)

செறிந்திலன் சிந்தை யேனுந் தெளிந்திலன் கல்வி கேள்வி
யறிந்திலன் புகலா நின்றே னாதியார் திரிகு டத்து
மறிந்தவான் கங்கை திங்கள் வணைந்தபூ முடிமேல் வேழ
மெறிந்தகீர் தளிருங் கொண்டா ரென்பது தெளிந்து மாடோ. (௧௫)

அ

திருக்குற்றூலத் தலபுராணம்.

கவையடி விலங்கின் வல்லுண் கண்ணப்பன் கனிவா பேறி
புவிதரு நெறிபொன் றில்லென் குறைமொழி நிறைநசொன் மேலோர்
செவிபுகிற் றிரிகூ டத்துச் செவ்வனுக் கினிய தாமால். (கங்)

வேலையில் வீழ்த்த கல்லு மென்குடம் புகுத்த வெனபுஞ்
சாலையிற் கொளையுந் தீயுந் தரங்கநீர் வைகை யாறுஞ்
சோலையான் பனையும் வேதக் கதவமுந் தொழுப்பு கொண்ட
வாலையார் தமிழ்ப்பூஞ் செல்வி வளர்தமிழ்ப் பாண்டி நாட்டுள். (கங்)

வேர்ப்புஞ் சுரும்பு டாடா வெயில்புகாக் காவிற் கோடி
சூரியர் திரண்டா லென்னச் சுடர்கன்விட் டெறிப்ப மன்றி
லாரிய னாடு சீர்த்தென் னாரிய நாடு சொல்வாம்
வாரிகீ ரருவித் தெய்வ வரந்தி முதலா மன்னோ. (கங்)

ஆகத் திருவிருத்தம்-௩௬.

முதலாவது:—திருநதிச் சருக்கம்.

தேர்கொண்ட வசந்த வீதிச் சிவபிரான் றிருவெண் ணீற்றி
நோர்கொண்ட வடியார் சங்க மெனப்பரந் தேகி வேலை
நீர்கொண்டு தன்பால் வெண்பா னிறங்கொண்டு தரங்க மேகக்
கார்கொண்ட கடலின் மேனி கைக்கொண்டு மீண்ட மேகம். (க)

பைந்தரக் குரிவை பூண்ட பரமர்சித் திரப்பூ மன்றி
னந்தரப் பேரி போல வதிந்தர முழங்கி நீண்ட
சுந்தரச் சடைபோன் மின்னிச் சுந்தர வரைமே லங்கை
மந்திரத் தபயங் காட்டி வரதம்போற் பொழிந்த மாரி. (உ)

கிரிமிசை முழைநீர்த் தாரை கிரீசனெம் பெருமான் றன்னை
யரியவா னவர்க ளாட்டு மழுததா ரைகளா மன்றிச்
சொரிமதத் தும்பி யாட்டுந் துதிக்கைநீர்த் தாரை போலுஞ்
சுறிதரு மின்னுத் தோற்றந் தளிரருச் சனைபோ லாமால். (ங்)

துளிதரு துளியா வானந் துவுநீர் திரிகூ டத்துத்
தெளிபுனற் றிரள்கா லாராய்த் திசைதொறும் பரந்த தம்மா
வொளிர்விடைப் பெருமா னெம்மை யுடையவ னடியார்க் கீயுங்
சூளின்பொரு ளொன்று னுறு கோடியா யனந்த மாம்போல். (ச)

முத்திரச் சிகரம் வாண முயங்கிதுண் றெரிச்சும் கொண்டு
பைத்திரள் கொடிக ளென்னும் பசுநரம் போடி நீடி.

புத்திர ளாகடு விமபி யாகமும் விளர்த்து வால

சித்திர கங்கை யென்னுஞ் செல்வியைப் பயந்த தன்றே. (௫)

வேறு.

கோடனைத்தும் பலகோடி நதிவருதல் பதினொருமுகக் கோடி தேவுந்
நேடரிய திரிகூடப் பரன்பணிக்கு வானிழிந்து சேறல் காட்டு
நீடருவி திசைதேறுங் குதிபாய்த லெண்டிசைக்கு நிருப ராவா
ராடல்பெறுசேனையொடுமண்ணலார் விழாக்காவண்ணலாமால். (௬)

மொய்யலைத்தெண் டிரைக்கடன்மேல் வானீட்டி முதுதரை
மேற் படிவங் காட்டிச், சையமுடி தொடுத்தனந்த மணிமுடிகள்
கவித்தலை யருவி மேனாள், வையகந்தாங் கியசேடன் வானகந்தாங்
குமதியிந்த வகையா மன்றி, வெய்யமருத் துடனிகவி மேருவின்
மேன் முடிகவித்த விசைய மாமால். (௭)

போராவி வனத்தெறுழி புனலாமை வாமனஞ்சேற் சோலிவு
காட்டி, யாராம மபிராம மிசைந்துசங்கி ராமம்வினைத் தாயர் பாடிப
பேராவி னினந்தொடர்ந்து வாங்குதிரை யெனததாவும் பெருமை
யாலே, சீரார்பத் தவதாரச்செங்கனெடு மால்போலுந்தெய்வவாரி. (8)

பொருந்துபெரும் புண்டரிகப் பொருட்டினிட மருவியரும் பு
வன மீன்று, பருந்திகிரித் தண்டுகமண்டலமுகந்து மூலமறை பலவு
மோதி, யரும்பெறலுந் தியந்தடத்து வந்துதிசை முகமாகி யன்ன
மூர்து, விழும்புபா ரதிமேவிப் பூவிலயன் போலாகும் விமலநீத்தம்.

மாமலையின் மிசைப்பிறந்து திரிகூடச் சிவபெருமாண் வலப்பா
ன் மன்னித், தேமருவு மஞ்சனக்கண் களிகூரத் திருமேனி தினைத்து
மேவித், தாமபிடு மணக்கோல முகந்தருளி யறம்வளர்க்குந் தகை
மை யாலே, பூமலர்செண் பகவனத்து நமையானு முன்மயானைப்
பொருவும் வாரி. (௧0)

பொங்குமா கடலிடத்துத் தெள்ளமுதிற் பிறந்துசெயும் பூமே
லாகிச், சங்கமா நிதியினெடு மணியினெடுந் தருவினெடுந் தகவாய்

தோன்றி, யெங்குமே யடுத்தவர்க்கு வாழ்வருளி யாக்கமதா மியற்
கை யாலே, செங்கண்மா லுரத்துறையுந் திருமானி னுருமானுந்
தெய்வ வாரி. (௧௧)

வெண்கமல மேவியுயர் வெண்படிக மணிந்துவெள்ளை மேனி
வாய்ந்து, தண்குழை வாய்ச்சிவப்புந் தடங்குவளைக் கண்கறுப்புந்
தழைப்பத் தோன்றி, வண்கலைபோ தகம்யின்று மாறாத சொல்வள
ர்த்து மலரே டேந்திப், பண்குலவத் தாலமிசை நடித்துநா மகள்
பொருவும் பரம நீத்தம். (௧௨)

வேறு.

ஆணிப்பொன் வயிர முத்த மைவனந் தோரை யேனன்
மாணிக்க நலுந்தே னாதி வரைத்திர வியங்க ளெல்லாம்
பாணிக்கே திரளா வேந்திப் பணிதலாற் குமர வேட்டுக்
காணிக்கை குறிஞ்சி மாக்க ளெடுத்தது கடுக்கும் வாரி. (௧௩)

சுயிற்றிய குரவஞ் சாத்திக் குமரிதாள் பணிந்துவேடர்
பயிற்றிய கணைவாள் கொண்டு பறிபொருட் குறை யாடி
பெயிற்றியர் குறம்பு சாய வெழுந்தது செழுந்தண் கங்கை
த்யித்தியர் குறம்பு சாய்க்குஞ் சதமகன் சேனை மான. (௧௪)

கொன்றையங் குழல்வாய்க் கொண்டு கோவினந் தொடர வேகிக்
கன்றினால் விளவெ றிந்து பாலேமுன் கவர்ந்த வாற்றான்
முன்றில்வாய்க் குரவை யாடி முல்லைமா தரைம யக்கி
மன்றன்மா மருதத் தூடு மாலெவத் தவழ்ந்த தாறு. (௧௫)

மையுலாங் குவளைக் காடா யிடையிடை வனசம் பூத்து
மெய்யெலாம் விழியா நோக்கி வெள்ளைவா ரணந டாத்திச்
செய்யவா யரம்பை மேவிச் செழுந்தரு நீழன் மன்னிச்
சையமார் சிறைக ளீர்ந்த சதமக னிகர்க்கும் வாரி. (௧௬)

பரத்திய ருணக்கு மீனா மளத்தியர் படுத்த வுப்புந்
திரைக்கடல் கொழித்த முத்தும் பவளமுந் திரள்சேர் சங்கு
நரைத்திரைக் கரத்தால் வாரி நானிலப் பொருளு மீந்து
தூரைக்கடற் பொருள்கொள் வார்போ னுழைந்தது னுளையர் சேரி.

கொல்லையங் குறிஞ்சித் தேனுங் குடத்தியர் மிடவுப் பாலு
முல்லையார் ததியு நெய்யு முதுபணைக் கரும்பின் சாறுந்
தொல்லுவர்க் கேணி நீருந் கொடுத்ததெழு நீத்த மெம்மா
னெல்லைமா மதுரை யீட்டு மெழுகடல் பொருவு மாதோ. (௧௮)

நால்வகை மலர்சே ரைம்பா னதியெனும் பருவக் கன்னி
கால்வழிக் கவிங்க மார்ப்பக் கனதனம் பணைப்பப் பாங்கின்
பால்வளைத் திரைக்கை வீசிப் பன்மலர்த் தொடைகள் சூழிச்
சேல்விழி களிப்ப வேலைச் செல்வனை மணந்த தன்றே. (௧௯)

தம்பமீ னுப்புத் துப்புச் சங்குதண் டரளந் தன்பாற்
பைம்பொரு ளனைத்துங் கொண்டார் பான்மைவா னேறி நோக்கி
யிழ்பர்மேற் றாவி பைம்பா விடத்தபல் பொருளுந் கொண்டு
கம்பமார் கடல்போந் தென்னப் போந்தது கடவு ணீத்தம். (௨௦)

கோலிப மிடங்க ராகக் குரைதிரைத் துரகந் தூண்டி-
வானைவா ளாக வீசிக் கமடமாம் பரிசை வாங்கிக்
காளமா நாரை யார்ப்பக் கணவரை விடுத்த சேனை
நீளமார் கடன்மேற் சென்று பொருவது நிகர்க்கு நீத்தம். (௨௧)

அரிசனந் தகர மாஞ்சி யகிற்றுணி'கோட்டஞ் சார்தந்
திரிபலை கரிக் கோ டார மயிற்பீலி தேவ தார
மரகதம் பவள நீலம் வயிரநித் திலங்கண் மற்று
நிரைநிரை கூல மேற்றி வணிகரை நிகர்க்கும் வாரி. (௨௨).

வேறு.

திங்கள் குடிய தேவ னொருவனே
பொங்கு பல்சம யிப்பொரு ளாதல்போ
லங்கங் கேபகுத் தாயிர மாமுகக்
கங்கை போன்றது சித்திர கங்கையே. (௨௩)

பள்ளத் தாழ்வொடு மேடுறப் பாய்புன
லள்ளற் பாரெங்கு மார்த்தது வார்கடல்
வெள்ளத் தூசினண் மேகலை யார்ப்பதாம்
புள்ளினு ர்ப்பவன் போர்வையி னூர்ப்பரோ. (௨௪)

நீடு கோபுர நீண்மதிற் கோயில்பூங்
காடு மூருங் கயல்வெடி தாவுவ
நாடு பல்வளம் பார்க்கு நதிமகள்
கோடி கோடி விழிபெறுங் கொள்கையாம். (உரு)

கோலு மைந்திணை கூடி யொழுகியுங்
கால வாரி கலக்க மருமையான்
மேலு மேலும் விளைபொருள் வாஞ்சைசேர்
சேலுண் கண்ணியர்க் குள்ளந் தெளியுமோ. (உசு)

எங்கு மேவினு மீசனெம் மானரு
எங்க மாமடி யாரிடத் தாதல்போற்
சங்க நீர்தி யைந்திணை தாவினும்
பொங்கு சீர்மரு தம்பொலிந் தோங்குமே. (உ௪)

-திருநதிச்சருக்கம் முற்றிற்று-

ஆகத் திருவிருத்தம்-௬௬.

இரண்டாவது:—திருநாட்டுச் சருக்கம்.

ஆறுதுறை தோறுநிரை யாயணை வகுப்பார்
சிறுகட லாடணைசெய் சீதர னிகர்ப்பா
ரேறுபுனல் வாவிஞளம் யாவையு நிறைப்பார்
வீறுகடல் வேறுசெய் வியன்சகர ரொப்பார். (க)

கொம்புகிணை கோடுகுமு றக்குழி மள்ள
ரம்புநதி வாவிதட மாரகழி யாகத்
தம்படைசெ யுந்தொழில்கள் வென்றிநிலை சாரப்
பைப்பயி ரரண்புரி படைத்தலைவ ரொத்தார். (உ)

சைவவிசை யம்புரி சலம்புதிநி கூடத்
தெய்வநெறி யிந்திரன் முதற்பரவல் செய்து
கைவரு படைத்தொழி லுடன்களமர் சென்ற
ருய்வரு புனற்கழனி யேர்வனமை யொன்றோ. (ங)

தேமடை மலர்க்கழனி தேன்வடிய மள்ளர்
மாமடை செறித்தவயல் வாய்மடை திறந்து
தாமடை வளைக்குவை சரித்துமரை காவி
யாமடை மிதித்துழு படைக்கணி வகுப்பார். (ச)

உழவர்திர ளார்ப்பொலியு மோங்குபுன ளார்ப்பு
முழவுகிணை யார்ப்பொலியு முத்தமிழ்செய் நாடர்
விழவுமண ளார்ப்பொலியு மேம்படலி னன்றோ
பழையகட ளார்ப்பொலி பயப்படுவ தம்மா. (ரு)

வேறு.

வேலையிற் செல்லும் போதும் வேலையுண் டெழீஇய போது
மாலையொப் புடைய சேவு மயிடமுந் திரளாய் வைகற்
காலேபிற் பகலோ டெல்லி கலந்தெனத் தரைமான் பூண்ட
நீலநித் திலத்தின் கோவை நிரைவடம் புரைபப் பூட்டி. (சு)

கார்திறக் களம ரீட்டங் கவின்பெறு படைவாள் சேர்த்தி
யேர்ப்பல நிரைத்து நாளித் திசைத்துழு சால்க டோறுங்
கூர்வலம் புரிகுன் முற்றிக் கொழிக்கின்ற தரள ராசி
பார்தனை யுழுத பண்டைப் பன்றியை நகைத்தன் மாணும். (எ)

பாலிகை பாத்தி யாக வுழுதெருப் பரப்பி யெங்குஞ்
சாலிவாழ் கெனவே மள்ளர் தண்முனை தெளிப்ப வாரி
போலெழு குரவை யீட்டம் புதுப்புனற் கொழுநன் வேட்ட
வேலிகுழ் பழனக் கன்னி விதிமணச் சடங்கு போலும். (அ)

முத்தென முனைத்துப் பொன்னின் முகிழிதம் வினைத்துக் கால்கள்
வித்துரு மம்போ னீட்டி மரகதம் விரித்து நீல
மொய்த்தசீர் நாறு நாறு முறைகண்டு சேறு நாறச்
செய்த்தலை யுழுது சீர்ப்பத் தெளிசெய்து தெய்வம் போற்றி (ஆ)

அரித்தலும் பெயர்த்து வெவ்வே றமைத்தலு மமைத்த நாறு
பரித்தலுங் கழனி தோறும் பதித்தலும் புரியுமள்ளர்
பிரித்தலும் பிரித்தார் தம்மைப் பேணலும் பேணிப் பின்னர்ப்
பொருத்தலுஞ் செயும மைச்சர் போல்வர்ப்புண் பொருவும் பண்ண.

சுவவுழீ றணிந்த தென்னன் கூனென நிமிர்ந்து மாணி
தவமென வளர்ந்து மூவர் தமிழெனத் தழைத்து வஞ்சர்
பவமெனக் கருவாய் நல்லோர் பலமென வீன்றி யாவுஞ்
சிவமெனத் தெளிந்தோர் முத்தித் திருவென விளைந்த செந்நெல். ( )

நற்பொதி கருவாம் போது நாடகக் கணிகை மாரின்
முற்பட மறைந்து தோன்றி முகமெடுத் தாடிப் பின்னர்
விற்பொலி புருவங் கோட்டி விளைந்துநெட் டிலைமுக் காட்டின்
கற்புடை மடவார் நாணங் காட்டுவ கதிர்ச்செஞ் சர்லி. (கஉ)

சீதர நயனு மானார் சிவதிரி கூடம் போற்றிக்
காதல்சேர் களமர் நன்னுட் கதிர்செய்து களித்துண் டாடல்
பூதர மெறிந்த செவ்வேள் புரந்தரன் மகளை வேட்கு
மாதர்மா மணத்துத் தெய்வ மகனிருண் டாட்டு மாணும். (கங)

கூறுகள் பகுத்துச் சாஸி கொய்யுநாட் செய்பிற் சேல்க
ஞறுழீர்க் கேணி தாவு முடனரிந் துணங்குங் கீகி
பேறுகண் டெவப்பர் வாழ்வு பிரியுநாட் பிரிவர் கீழோர்
விநுநாட் கூடி வாழ்ந்து மெலியுநாண் மீலிவர் மேலோர். (கச)

வேறு.

வாள்வகுத்த படையிரும்பு வேர்சாயக் கிளைத்துழுது வளர்க்
குஞ் சாஸி, பாள்வகுத்த கூனிரும்பு தாள்பணிதல் போலடிபூ டரிந்த
வாற்றூற், கேள்படைத்த மனத்துயோர் பகைமைபா ராட்டுகினுங்
கேண்மை நீங்கார், தாள்பிடித்து முடிவணங்கித் தனதுபா ராட்டு
கினுந் தடிவார் தெவ்வர். (கரு)

வீறுகொண்ட கதிர்த்தொகைகள் வரைத்தொகைபோற் களத்
தினிகை வேய்ந்து மேதி, யேறுகொண்டு போர்சரித்துச் சிறைபோ
லும் வைகலையிந் திரன்போ லீர்ந்துங், கூறுகுன்ற மெனப்பொலிகள்
கயமுகனைத் தொழுதனந்து சுவிக்குந் தோறு, மாறுகுன்று சிறை
யரிந்த மன்னனெதிர்ப் பாசறைபோல் வயங்கு மாதோ. (கசு)

முறைவகுத்த பொற்பொருப்போ பதுமரா கக்கிரியோ முத்
தார் வெற்போ, துறைகொழித்த செழும்பவளக் குன்றமோ நீலவ

ரைத் தொகையோ வென்ன, நிறைகளத்து நெற்பொலிகள் வகை
யுரைத்த லரிதுதொகை நிகழ்த்துங் காலே, யுரையிடற்கு மாற்றா
வார் திகிரிவரை முதலாய வோங்கல் யாவும். (க௭)

பேறுகண்டு, கனிகூரக் களமர்முத லோர்க்குதவிப் பெருமை
வேந்தம், காறீலொன்று கடமைகொடுத் தைந்திலொன்று தேவரா
லயங்கட் கீந்து, கூறுகொண்டு நெல்லொருபாற் கொழித்தமணி முத்
தொருபாற் குவைகள் செய்வார், வீறுகொண்ட திருமகளு மருடிகளு
மரசிருக்கும் விபுலம் போல. (க௮)

திருவிருந்த வீடுகடை திறந்ததெனக் கொட்டாரர் திறந்து
திங்க, ஞருவிருந்த சடைப்பெருமா னடியவர்கா வலம்மறையோர்க்
சூதவி மேன்மேல், வருவிருந்து வழிபார்த்துச் செல்விருந்து முறை
யோம்பி வரையா தியார்க்குந், தருவிருந்த தெனவளித்துத் தங்கள்
கிளை தழைப்பவளர் தழைப்பர் யாரும். (க௯)

வேறு.

சூல்குதிக்கும் வலம்புரிகள் முழங்குதொறுந் துறைதாவிச்
கால்குதிக்குங் கருமேதி மடைதிறக்குங் கடல்வாவிப்
பால்குதிக்குந் சிலைமதவேள் படங்குதிக்கும் படிக்கோடி
சேல்குதிக்கு மலர்ச்சோலை தேன்குதிக்கு நான்குதிக்கும். (௨௦)

வரம்புவயற் செந்நெலுக்கு வாழ்வேலி வான்கரும்பு
கரும்பினுக்கு நறுங்கதவி கதலிகட்டுக் கமுகவன
மருங்கமுருக் குயர்தாழை யணிவேலி யதன்புறத்துக்
குரம்பையுடை நீர்க்கரும்புங் கொங்குவனை செங்குவனை. (௨௧)

தாவ்வனத் திடைப்பகற்பூந் தாதாடி வருவதனைக்
காவிமலர் கண்காட்டிக் கடிக்குமுதம் வாய்விள்ளப்
பூவனசங் கதவடைப்பப் பேட்டளிக்குப் புன்மலை
வாவியிடைத் துணிதீர்ப்பான் வண்டிசைக்கு மெண்டிசைக்கு. ( )

வானாறு தலைமடுக்கு மானிகையுந் குளிகையுந்
கானாறு குன்றம்போற் கார்மறுகுந் தேர்மறுகு
பானாறு கரும்பிசைக்கும் பனைநாறு கரும்பிசைக்குந்
தேனாறு கரும்பிசைக்குந் தேங்காவிப் பூங்காவி. (௨௩)

கக

திருக்குற்றலத் தலபுராணம்.

காமாரி திரிகூட வரைச்சாரற் கடுங்குளிரா
ஹாமாரிங் கிருக்கவென நடுங்கோடுங் கொடுங்கோடை
தேமாரி புயல்பொழியுந் திங்கடொறு மும்மாரி
பூமாரி தருமருவிப் பொன்மாரி தருமருவி.

(௨௪)

முருந்துநகை யார்கூந்தன் முகிற்புகையு மகிற்புகையும்
விருந்துபுறந் தருவார்கள் விரும்புகையில் வரும்புகையுங்
கரும்புபா லும்புகையுந் கடும்புரவி மகப்புகையும்
வரம்பிலாத் திசைதோறு மயிலாட மயிலாடும்.

(௨௫)

தேன்குளிக்குந் தேன்வாவி திரைகுளிக்குந் துவியனங்
கான்குளிக்கும் பசுந்தென்றல் கரைகுளிக்கு மெறிதரங்க
மீன்குளிக்கும் புனல்யாறு மிசைகுளிக்குந் கருமேதி
வான்குளிக்கும் விரிபாளை மடல்குளிக்கும் வரிவாளை.

(௨௬)

வண்டாடு மலர்க்கூந்தல் வாராடுங் களபமுலை
கண்டாடு மாதரிதழ்க் கனியாடு மதுரமொழி
விண்டாடுங் கிளிப்பிள்ளை வியந்தாடு மடப்பூவை
கொண்டாடுங் குயிற்பேடை கூத்தாடும் பசுந்தோகை.

(௨௭)

வள்ளைப்பா டவின்மடவார் வளரிசையை மலர்க்குழன்மேற்
கள்ளைப்பா னஞ்செயல்போற் கற்குமளி யளியிசையைப்
பிள்ளைக்கோ கிலம்பயிலுங் குயிலிசையைப் பெருஞ்சோலைக்
கிள்ளைப்பே டைகள்பயின்று பூவைபுடன் கிளக்குமால்.

(௨௮)

பண்ணாறு மொழியாரைப் பதர்நாணஞ் செயவேண்டிக்
கண்ணை கொழுநர்புணர் கலவிமொழி குளறியதில்
விண்ணாறு மமையாதான் மிகநாணும் பசுங்கிள்ளை
பெண்ணுர்தஞ் சின்னநடைக் கன்னநடை பேதுறுமால்.

(௨௯)

பிறங்காவித் திருமலரும் பிரிந்தார்வாய்த் திருமலரு
பிறங்காது பாசடையிட் டிருந்தாலும் பாலனங்க
ளறங்காவல் பூண்டிருப்பா ரகந்தோறு மகந்தோறு
முறங்காது மும்முரசு மொருகாம னெழுமுரசின்.

(௩௦)

தேம்பழுக்கு முப்படைக்காய் தேமானின் மிசைத்துங்கு
மாம்பழத்தின் குலைகனத்து வருக்கைநுஞ் சுளைபிதிர்க்குங்
காமபழுத்து முட்கனியாற் கழுக்கமடற் கழுத்தொசியும்
பூம்பழுக்காய்க் குலைசாய்ப்பத் தலைசாய்க்கும பொற்கதவி. (௩௧)

அருந்தளவ ழுரவிட மம்புயம்பா சடைவிரிப்பக்
கரும்புதீம் பால்வார்ப்பக் கதவின்று நெய்வார்ப்பச்
சுரும்பினங்கள் விருந்துட்டுஞ் சொலவரிதா மந்நாட்டில்
விருந்துபுறற் தருவாரே வியப்பாரைந் தருவாரே. (௩௨)

மெய்வளர்க்குந் திரிகூட மிசைவளர்க்கு மதுகங்கை
சைவமது கங்கைபல தடம்வளர்க்குந் தடவாவி
செய்வளர்க்குஞ் செய்கழனி பொழில்வளர்க்குந் தேம்பொழில்கண்
மைவளர்க்கு மைமேக மாரிதனை வளர்க்குமால். (௩௩)

கொல்லைவா யேனலுக்குப் பௌன்கொழிப்பர் குறமகளிர்
நெல்லிலா ரங்கொழிப்பர் நீலவிழிக் கடைசியர்கண்
மெல்லியார் பாலளப்ப மீளளப்பர் துளைமாதர்
முல்லையார் மோசளப்ப முத்தளப்ப ரளத்தியரே. (௩௪)

புந்தரிடும் பொதுவியர்பூ முல்லைபசும் புனக்கொல்லைச்
சந்தனமேற் படருமது தாவிமலர் கொயுந்தோறு
நொந்தவிடைக் கொடிச்சியர்து மணியொடுவா னுழைந்தேறி
யந்தரமே லைந்தருவுக் காறுதரு வெனவளரும். (௩௫)

வேறு.

கோடைதொறு மாவினொரு கோடிஞாயில் கூவு
மேடைதொறும் வானமுனின் மேவமயி லாலு
மோடைதொறும் வால்வளை யுலாவிமணி யீனும்
வாடைதொறு மாடுகொடி மாகநதி மானும். (௩௬)

கோபுர வுயர்த்தநிலை கோபுர மிசைப்போய்
நூபுர மலம்பவிடை நோவவர மாதர்
மாபுர வலன்சபையில் வந்துநனி யாட
மீபுர மிசைந்தநட சாலையின் விளங்கும். (௩௭)

ஆறுபுனல் பாய்வனகண் ணாறுபணை தோறு

நாறுமலர் தேனொழுக நாறுநிறை சாலி

பூறுதட வானெதெற ஆறுபடு பாளை

சாறுகெழும் வீதிபல சாறுகெழு மாதோ.

(௩௮)

வேறு.

முடிபு னைந்தசீர் மன்னவர் நெறியினுன் முன்னவர் தவத்தாற்
பைந், தொடிமடந்தையர் கற்பினுன் மதிதொறுஞ் சொரிதரு மும்
மாரி, வடிபெ ருந்துளி மாரியாற் பலபயிர் வளர்தரும் பயிர்தம்மாற்
குடிவ ளந்தருங் குடியினுன் மன்னர்செங் கோன்முறை தழைத்
தோங்கும். (௩௯)

முன்னி வானெலா மசுரர்கோ னழிக்குநாண் முழுதினு மழியாத
கன்னி நாடுசெந் தமிழ்வள நாடெனக் கருதிவா னவர்கோமான்
சென்னி வான்றொடு முயர்திரி கூடத்துச் சேர்ந்தநாள் வளமேய
பொன்னி னுத்தென் னிரிய நாடெனப் போந்தநா டிந்தாடு. (௪௦)

ஆட வாயிரம் விழியினு னருஞ்சிறை யிரந்திடப் புகுநாளி
லோட வேறிட மின்மையா லெம்பிரா னுறைதரு மிந்நாட்டின்
மாட மாளிகை மண்டப முபரிகை மன்றநா டகசாலை
கூட கோபுர மெனக்குடி புகுந்தன குலவரைக் குலமெல்லாம். (௪௧)

செந்நெ லாரமே சிற்றிலாச் செழுஞ்சினைக் கமடங்க ளடுப்பா
கக், கன்னன் மாமணி யரிசிதூய் வலம்புரிக் கடங்கள் பெய் துலையேற்
றிச், சொன்ன மாமண லுமித்திரள் சொரிந்துசெந் துவர்கன லென
மூட்டி, யன்ன மார்வயற் பாவையர் பாவைகட் கருத்துவர் சிறு
சோறு. (௪௨)

வேறு.

கொல்லையங் குறிஞ்சி யேனல் வரகின்மேற் குரல்க ணீட்டு
முல்லையின் முதிரை சாலி வேலிமேற் குலைகண் மொய்க்கு
மெல்லையங் கழனி வாதை பந்தரிட் டிலைக னேந்தத்
தொல்லைநீர் நெய்தற்கைகைத் சோறுகள் சொரியு மாதோ. (௪௩)

குறிஞ்சியந் திணையுந் தேனு மெயினர்பாற் கூட்டி வேட
நெறிந்தவெஞ் சிலையைக் கோலா விடையர்கட் குதவி யாயர்

கறந்தபான் மள்ளர்க் கீந்து மள்ளர்கட் குடத்தி னோடு
மறிந்தநெற் குவையை வாரி வலையர்கட் குதவும் வாரி. (சச)

ஆறெலாங் குதிக்கும் வாளை யலையெலாங் கொழிக்குஞ் செம்பொன்
சேறெலா முழக்கு மேதி செய்யெலா முகிழ்க்கு நீல
நாறெலாம் வளர்க்கும் பூந்தே னாடெலாம் வளர்க்குஞ் செங்கோல்
சாறெலாம் வளர்க்கும் வீதி தமிழெலாம் வளர்க்கு மன்றம். (சரு)

மைந்தர்தம் புயமுந் தாரு மாதர்பூங் கொங்கை யார்க்குங்
கொந்துலாங் குழலு மின்னார் கோலமு மெழிவி னீட்டங்
கந்தமார் கழுநீர் வண்டுங் கமலமு மிரவி னாடும்
விரைதரேர் முலையுங் கண்ணும் விரைதரு குழைக டாவும். (சசா)

அன்னவா ரிசமும் யாறு மம்பொனா டரங்கங் காட்டும்
பொன்னணி மறுகும் வாணர் புலமையுஞ் சங்கமேயு
மன்னுசீர் விழாவு மாதர் வதனமுந் திங்க ளார்க்கு
மின்னனார் தனமுஞ் சோலை வேலியு நரந்த நானும். (சஎ)

காவிகள் கிளைக்கு மாலே கமழ்குமுற் கிளைக்கு மாலே
யேவுநீர்ப் பழநந் தோட்ட மிடந்தொறும் பழனந் தோட்ட.
மாவிலாய்க் கமட மேயு மறங்கன்வாய்க் கமட மேயுந்
துவிய மடப்பா லன்னந் துறைதொறு மடப்பா லன்னம். (சஅ)

புயல்கள்கோ டரங்கு லாவும் பொழில்கள்கோ டரங்கு லாவும்
கயல்கண்மா தரங்க மேவுங் கலங்கண்மா தரங்க மேவு
மியலிசை கொழிக்குஞ் சங்க மினமணி கொழிக்குஞ் சங்கம்
வயலெலாம் பொருங்கா லாறு மலரெலாம் பொருங்கா லாறு. (க)

அலைபடுங் கொடியும் யாறு மணிபடு முணவுந் தெவ்வு
முலைபடுங் கணியும் பொன்னு முடைபடுந் ததியுந் தூசு
மலைபடு மலரு மஞ்சம் வலைபடுந் தனுவுஞ் செய்யுங்
கலைபடு மதியு மன்னுங் கரைபடுந் தடமுஞ் சாந்தும். (ரு)

வேறு.

செய்காட்டுந் தாமரையாத் தேன்காட்டுங் கழுநீரா
மொய்காட்டு நறுந்தளவா முருகாட்டு மாந்தரிதாங்

கைகாட்டி. முகங்காட்டிக் கண்காட்டி. நகைகாட்டி.

மெய்காட்டித் திருமடந்தை வினையாடுந் திருநாடு. (ருக)

பண்ணவருங் கடவுளாரும் பரவுசரா சரமாகக்

கண்ணகன்சீர்த் திவசதோறுங் காதலா யுறைகுவரே

லண்ணலார் நன்னகர்த்தென் னூரியநாட் டணிபுகழ்தல்

விண்ணவர்க்கே யரிதாமேன் மேதினியோர்க் கெளிதாமே. (ருஉ.)

வேறு.

பூவினுக் கிறைவர் கஞ்சப் பூமகட் கிறைவர் தங்க

ளாவிசட் கிறைவர் வாழ்தென் னூரிய நாடு சொற்றார்

பாவினிற் பயனிற் சொல்லிற் பண்ணினிற் பயிலுந் தோறு

நாவினுக் கினிய தான நகரினைப் பகர்தல் செய்வாம். (ருங்.)

2-திருநாட்டுச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவீருத்தம்-ககக.

மூன்றாவது :—திருநகரச்சருக்கம்.

ஆகில காரண என்கிலலோ கழும்படைத் தளித்தரு விடமாகிச்

சகல காலமு மழிவிவாத் தலமெனுந் தகைமையாற் சதுர்வேதன்

பகலி ராத்தொறுந் தவிர்படு பலபருப் பதங்களுங் கடல்யாவும்

புகலி டம்பெற வந்திடம் பிடித்ததாம் புரிசையு மகப்பாவும். (க)

பூமிக் கோரர சிருக்கைதென் புடார்ச்சன புண்ணிய புரமாகு

நேமிக் குன்றமே நகர்ப்புறஞ் சூழ்தரு நெடுநிலைப் பெருஞாயில்

வாமக் குன்றெலா மாடங்கள் வரைக்கொரு மருகரை திருக்கோயி

லேமக் குன்றுசூழ் நாற்கிரி கோபுர மெண்குலக் கிரிமாதோ. (உ.)

இஞ்சி சூழ்வது நாற்றிசைப் புறமெலா மிட்ந்தொறுந் துளிதூங்க

மஞ்ச சூழ்வது மணிமதிற் புறமெலா மங்கைய ரடிசேர்செம்

பஞ்ச சூழ்வது மைந்தர்பொன் முடியெலாம் பயிலுமங் கலநாத

மஞ்ச சூழ்வது மனையெலர் மணிகொழித் தாறுசூழ் வதுமூதூர். (ங்.)

நாட்டம் போல்வது தரைமகட் கந்நகர் நாடொறு மளகேசன்

தேட்டம் போல்வது திரள்பெறு மிருநிதி திரிபுறை செழுங்காமக்.

கோட்டம் போல்வது குளிரறச் சாலேநற் குறுமுனி பெரும்பான்மை
நீட்டம் போல்வது நிகழ்தரு பதிகொறு நிறைதரு பெருஞ்செல்வம்.

நீல மாடமு நித்திலீ, தெற்றியு நிரைத்தன தெருத்தோறுங்
கோல மோதிம மாகியொவ் வோருருக் கொண்டுபற் பலகால
மால முண்டவ னடிமுடி. தேடுவா ரணிவிழாத் தொறுங்காண்பான்
ஹல மானபற் பலவுருக் கொடுநகர் சூழ்ந்துநிற் பதுமானும். (௫)

வேறு

மூந்தை மாமறை யோர்முது வீதிவாய்
விந்தை நாரியர் மேடையின் மேற்கிளி
சுந்தை வேதச் சிறுரயர்ப் பாயினுஞ்
சந்தை சொல்லுந் தனித்தனி மாடங்கள். (௬)

விரும்பு கைக்குல மேகத் துளியெலாங்
கரும்பு கைக்குங் கனிமொழி மாதரார்
சுரும்பு கைக்கு மலர்க்குழல் சூட்டில்
வரும்பு கைக்குளிர் வாசனை வீசுமால். (௭)

வேறு.

விடமுந் தூயதெள் ளமுதமு மின்னனார் விழிகளி றிடைத்
தோன்றுங், கடவு தண்டமுங் கருணையு மனுநெறிக் காவல ரிடைத்
தோன்றுஞ், சுடரிற் காய்வதுங் குளிர்துளி பொழிவதுஞ் குரிய
ரிடைத்தோன்று, மடைவு சேர்பெருந் தவத்தர்பாற் சாபமு மறுக்
கிர கமுந்தோன்றும். (௮)

கறைகொள் கந்தரக் கடவுளைச் சேர்ந்தபின் கறைதவிர் மதி
யோங்கிப், பிறைக ளாயிர கோடியாய்க் கிளைத்துமேற் பிறழ்வதோ
பெருவானத், துறைகொள் கங்கையின் பெருக்கமோ புரந்தரன் சுட
ர்ப்படை தனிவீரந்த, . சிறைகள் குன்றெலா முனைத்தவோ மாட
மேற் செழுமணிக் கொடியிட்டம். (௯)

பின்னல் சேர்ந்தி வேணியார் முத்தலைப் பிறங்கலி லயனாகி
முன்னெ லாமிருந் துலகெலாம் படைத்தநாண் முகிலெலா மதியெல்
லாம், பொன்னெ லாநவ மணியெலா மணங்கமழ் பூவெலா முயர்வா
னின், மின்னெ லாங்கொடு சமைத்ததா மிந்ககர் மின்னனார் வழு
வேல்லாம். (௧௦)

வேறு.

விளர்தரு மதியின் பாலோ வெள்ளிவள் ளத்தின் பாலோ
கிளர்வதென் றுணராப் பிள்ளைக் கிள்ளைகண் முசுப்ப வேகித்
தளர்வது கனக மேடைத் தளந்தொறுந் தேய்ந்து திங்கள்
வளர்வது தவள மாடம் வடிம்புதோய் சுதைபான் மன்னோ. (கக)

பயிலுமே நிலைக டோறும் பந்தடித் தாடு வாரை
மயிலெனக் குயில்பின் காட்ட மழலைவா யிசையா லஞ்சிக்
குயிலென மயில்பின் காட்டக் குழைகளா லளகக் கொத்தால்
வெயிலோடு புயலும் காட்டி மீட்டுமீட் டழையா நிற்பார். (கஉ)

பச்சையாற் பவளக் கொத்தாற் பதுமரா கத்தான் முத்தால்
வச்சிர வயிடு யத்தான் மற்றுள மணிக ளாலு
மச்சினில் வார்த்தா லென்ன வணிநெள் மாட வீதி
நச்சர வுச்சி யாட்டு நவமணி மாலை மாணும். (கங)

வேறு.

தெளிக்குமணி வளையார்ப்பச் சிலம்பலம்ப வாலுயர்ந்த
பளிக்குமணி மேடையின்மேற் பந்தாடல் பயில்வாரை
புனிக்குலஞ்சேர் பூந்தடத்தி லன்னமெனப் பொன்னாட்டுக்
கனிக்கும்வர நதிக்கடையிற் கன்னியன்னஞ் சூழாமல். (கச)

வண்டாடுஞ் சோலைகளு மயிலாடுஞ் சாலைகளும்
விண்டாடு மேடைகளுங் கண்டுகண்டு மேதினிமான்
பண்டாடுங் கரங்களன்றிப் பயில்கோடி கரமெடுத்துக்
கொண்டாடு வதுபோலு மணிமாடக் கொடியெல்லாம். (கரு)

குவவுதம நியச்சிகரி கோலவட வரைகாட்ட
விவருமணி மேனிலைக ளெழுபுவன முறைகாட்ட
நவமணிக ளழுத்தியது நவக்கிரக நிலைகாட்ட
நுவல்கணித நூலோர்க்கு நூன்மயக்கங் காட்டுமால். (கௌ)

ஒண்மணிமண் டபந்தோறு முயர்கொடிகள் வானளவித்
திண்மையுற நின்றாடல் செங்கதிரோன் தேர்த்துகளும்
வெண்மதியிற் படர்மாசும் விண்மீது படராமே
மண்மகள் செங் கரந்தாசு கொண்டுதுடைப் பதுமானும். (கௌ)

அரும்படிக நிலத்துடு மணங்காரை யாடவர்கள்
விரும்படிக ளெனப்பரவ வியன்முடிமே லலத்தகங்கள்
வரும்படிகண் டலர்வினைப்பார் வருகாலை மருமலைச்
சரும்படிக ளடிச்சுவடு தோன்றாமன் மறைத்திடுமால். (௧௮)

வேறு

பொதிர்படக் ககனந்தாவும் பொலன்மணி மாடகோடிக்
கதிர்கள்கண் வழக்கித் திங்கள் கனககோ புரத்தின்மோதிப்
பிதிர்படு மதனா ளன்றோ பிறையதாய்க் குறையா யெங்கும்
விதிர்படு நாளாய்க் கோளாய் மீன்களாய்ப் பரம்பும் வானம். (௧௯)

விண்டருங் கொடிஞ்சித் திண்டேர் விழாவறு வசந்த வீதி
யெண்டரும் புயத்தெம் மாண யென்றுமே நின்று போற்றுந்
தொண்டர் தங் குழாங்கள் போலுஞ் சுதைநெடு மாட மெல்லா
மண்டர்தங் குழாங்கள் போலு மம்பொனா டரங்க மெல்லாம் (௨௦)

வேறு.

தாயின் மிக்கவன் றுடொழ முச்சகங்
கோயில் புக்கு வருபெருங் கொள்கையாற்
சேயின் மிக்குல குண்டுமிழ் சீதரன்
வாயின் மிக்கறு கோபுர வாயிலே. (௨௧)

வேறு

வாடைவந் துலவிய படிக மாமணி
மேடையி லுடுக்குழாந் துலவும் வெண்பிறை
யோடைநீர்ப் பெருந்தட மதனி லோதிமப்
பேடைதன் பார்ப்பொடும் பெயர்தல் போலுமால். (௨௨)

ஏகமா மரகதத் தியற்று மாளிகை
மாகமார் குளிகை தொடுத்து மாடெலாம்
பாகமேற் பதிந்தொளிர் பதும ராகங்கண்
மேகமேற் பரந்தொளிர் மின்கண் மாணுமே. (௨௩)

சேடக முயர்நிலை திட்டுஞ் சித்திர
நாடகப் பத்திசேர் நடத்தை நாடொறும்

பாடகக் கால்களாற் பயின்ற தாலன்றோ

வாடலி லுயர்ந்தன ரமரர் மாதே.

(௨௪)

பனிக்குமா ளிகையின்மேற் பவளத் தூவிகள்

குளிக்குநீர்க் குளங்கண்மேற் குமுதம் பூத்ததாந்

துளிக்கரு முகிலினஞ் சூழ்ந்து லாவரல்

கனிப்புறு சிறையளிக் கணங்க ளேய்க்குமால்.

(௨௫)

இத்திர நீலத்தி னியன்ற மாடமேற்

சந்திர காந்தத்தில் சமைத்த தூவிக

ளந்தர மதிக்குநீ ரளித்தல் வேனிலுங்

கந்தரம் பொழிதுளிக் காலங் காட்டுமே.

(௨௬)

வேறு.

சாந்தரைக்கு மடவார்கள் விதிதொறுஞ் சவைதொறுஞ்சென்

மாந்தரைக்குங் குமச்சேறு மனுநாலும் வழக்கெடுக்குந்

தேந்தரைக்கு ஞழுவோர்க்குந் தெய்வநிலை போற்றாது

காந்தரைக்கும் பிடுவோர்க்குங் கைகூப்புங் கதிர்ச்சாலி.

(௨௭)

வேறு.

காமர்பொன் பாளிகைக் கவினி ரண்டுபான்

மாமணி வடிவத்தான் முகப்பு வாய்ந்திட

லேமமால் வரையிரு பாலும் பௌவநாட்

சோமனு மிரவிடிஞ் சுடர்தன் மானுமே.

(௨௮)

திங்களை முகமெனச் செய்து நான்முகன்

பங்கய முகழினைப் பதித்த தாலன்றோ

நங்கையர் குவிமுலை நாளும் வெய்யவ

னங்கதிர் பரப்பினு மலர்ந்தி டாததே.

(௨௯)

துன்னிய கொழுநர்பாற் சுரத நாரியர்

முன்னிய புலவியின் மொழியை மேடைமேற்

பன்னிய பசங்கிளி பயிலும் பான்மைவான்

*கன்னியைப் பயிற்றுவ காம நூலரோ.

(௩௦)

வேறு.

சிறுகாலை யட்டில்புக லருத்தியுறச் சமைத்தல்சுவை திருத்தி யூட்டன், மறுகாலை யென்னுது விருந்தமைத்தன் மகப்பெறுதன் மடநா னாச்சம், பெறுகாலை யின்புறுதன் முன்னுறங்கப் பின்னுறங் கல் பின்னெழாத், ஹுகாலை தொழுதெழுதல் பன்னிரண்டு மந்கக ர்க்கத் புடையோர் செய்கை. (௩௧)

ஓதுமறை யாற்பிரம முத்தசுலாற் றெய்வமுயர் பலியாற் பூதம் பேதமா னுடமதிதி பூசையாற் றருப்பணத்தாற் பிதுர்க்கள் யாக மேதருமை வகைவேள்வி யிவ்வகைசெய் தறுதொழிலும் விதியா லாற்றிப், போதநெறிக் கொருதுணையாய் மழைக்கொருவித் தாயு றைவர் புரிநூற் செல்வர். (௩௨)

மூலமறை மணுவோதி முறைபெறுசை வாகமத்தான் முதல்வர் பூசை, காலமுற நித்தியநை மித்தியகா மியங்கனிநூற் கருத்தி னூ ற்றி, யாலமமு துண்டபிரா னடியர்குழாத் திருந்தமுத் மருந்தி நா தன், சீலமல துணராதே யுணர்ந்திருப்பர் முப்பொழுதுஞ் சிவநூற் செல்வர். (௩௩)

காலதொறு முழையரோடு நூலாய்ந்து குடிமுதலாக் காப்பு. போற்றி, மேலைநூற் பாவலர்க்கும வேதிபர்க்கு மீந்துபல வேள்வி வேட்டுச், சாலைதனிற் சிவபெருமான் தமர்களொடுந் தமர்களொடுந் தகவா யுண்டு, மாலைதொறு மொற்றாய்ந்து துயிலிடத்தும் பார்காப் பர் மணுநூற் செல்வர். (௩௪)

புங்கமா மறையோதி வாணிகந்தொட் டறுதொழிலாற் பொரு ள்க லாக்கப், பிங்கலற்குங் கருக லம் போலிருப்ப ரொருக லம் பிரி யாச செல்வர், கங்கைமர பினிலுதித்துக் கலைபயின்று டொருள்வள ர்த்துக் கலிக ளாய, வெங்ககோகட் பெய்தரும வேளாண்மை புரிந்திரு ப்பர் மேழிச செல்வர். (௩௫)

வேறு.

மருவுறுநன் னெறிநிலத்து வாய்மையெனும் விதைதெளித்துப் பெருகுருண ிர்பாய்த்துப் பிறங்குசினக் களைகடிந்து தருமமெனும் பபிர்வளர்த்துச் சகலபோ கழும்வினைக்கும் பொருவருஞ்சீர், திருநகரம் புடாரச்சுனபுண் ணியபுறமே. (௩௬)

மாமணிமண் டாமாட மாளிகைக ளூறுப்பாகக்
கோமதிய முகமாகக் கொங்கைகோ புரமாகக்
காமருதே ரல்குலாக் கடிமதின்மே கலையாகப்
பூமகளா ரரசிருக்கும் பொன்னகா மிந்நகரம்.

(௩௭)

இல்லறமுந் துறவறமு மிடைவிடார் வெறுக்கைவிடார்
பல்பயிர்க்கும் யோகியர்க்கும் பதந்தொறுங்கொண் மூப்பொழியு
நல்லவரும் வினையாட்டு நயந்தவருஞ் சூதெறிவா
மல்லவரு மெல்லவரு மாதரிப்பா ரிரவலரை.

(௩௮)

வேறு.

பன்னகர் பதியா மென்கோ பாதலத் தரசின் வாழ்வாற்
பொன்னக ரென்கோ புத்தேட் பொலிவினான் முனிவர் சித்தர்
கின்னரர் பதியா மென்கோ வாங்கவர் கிளைக்கு ழாத்தா
லிந்நகர்க் கிணையா வோரு ரிசைக்கலார் தகைமைத் தாமோ.

(௩௯)

பன்னக சயன னாட்டிற் பங்கய னுலகிற் தேவர்
மன்னகர் ஈவர்க்கந் தன்னில் வளமிகு நகரை யாரு
நன்னக ரெனவே யிந்த நகர்ப்பெய ரிடுவா ரானு
லிந்நகர்ப் பெருஞ்சீர் கூற வெம்மனோர்க் கெனிய தாமே.

(௪௦)

இந்தமா நகரை யானு மிறையவ னிமய மீன்ற
செந்துவர்க் கனிவாய்ச் செல்வி செண்பக வல்லி பாக
னந்தமோ டாதி யில்லா னுயினு மெவர்க்குந் தாயாய்த்
தந்தையாய்த் தலைவ னாவான் சரிதையைப் பரவல் செய்வாம்.

(௪௧)

3-திருநகரச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம். ௧௬௦.

நான்காவது:—புராண வரலாற்றுச் சருக்கம்.

விசைசெய் தாமரை லியன்கலை மானுடன் மேவி
முருகு யிர்த்தநால் வாயுற வாரண முழங்கி
யரச மைந்தபூந் தண்டுக மண்டல மசைத்துப்
புரையி லாவனந் திசைமுகக் கடவுளைப் பொருவும்.

(௧)

துளவ ணிந்துவே யிசைதந்து சுரப்புடைப் பாலுங்
களவு செய்துகாற் றனையுண்டு காவின்ங் கன்றால்
விளவெ றிந்துநீள் குருந்தமே லிவாந்துவிண் ணெடுபா
ரளவு செய்தலா லாழிமால் பொருவுமம் வனமே. (௨)

வேள்வி பற்பல புரிந்துவான் றருநிழன் மேவித்
தாழ்வி லாமுகி லூர்ந்துநீள் வச்சிரந் தரித்து
வாழ்வு சேரர மகளிரா டலினக மலர்ந்து
சூழ்கு லாவனம் பொன்னகர்க் கிறையெனத் தோன்றும். (௩)

துன்னு தாதணிந் தெழிலினி^{ந்} மஞ்சனஞ் சொரிந்து
வன்னி பாதிரி மாதவி கூவிளம் வகுளம்
பன்னு சூதமேற் றளிர்மல ரருச்சனை பயின்று
கன்னி நீள்வனஞ் சிவபிரா னடியவர் கடுக்கும். (௪)

முறைப முத்தமெய்ம் மனத்துடை முனிவரர் னேண்ட
மறைப முத்தவாய்த் திசைமுகன் குசையினுல் வகுத்த
நிறைப முத்ததோர் நேமியி னகத்ததாய் நிரம்பி
நறைப முத்தது கங்கைசேர் நைமிசா ரணியம். (௫)

வாவி தாமரை வாண்முக மலர்ந்துநன் மருங்கிற்
காவி சாத்தியுற் பலமெனுங் கண்மலர் முகிழ்த்து
மேவி மாதவர் நிகர்ப்பது மின்னனார் குழல்போ
னாவி மாமணங் கமழ்வது நைமிசா ரணியம். (௬)

தேனுந் தும்பியு மெடுத்தபண் ணிசைசெவி மடுத்து
மானும் வேங்கையு மொருதலைத் துயில்வது மயில்கள்.
கான நாடகம் பயிற்றக் கானமா மறைகண்
ஞான யோகிகள் பயில்வது நைமிசா ரணியம். (௭)

ஆல முண்டவர்க் கன்பரா யறிஞரா யழியாக்
கால மூன்றையு முணர்ந்தவ ரிருப்பது கருதுஞ்
சீல மூன்றின்மேற் றெளிந்துமெய்த் தவங்கள்செய் வார்க்கு
ஞால மூன்றின்மேற் கதிதரு நைமிசா ரணியம். (௮)

வேறு.

அவ்வனஞ் செய்ப தாக வருந்தவ வழுவர் யாரு
மெய்வரும் விதியேர் பூட்டிச் சமிதைவித் தெறிந்து வேழக்
கைவரு பருமை நெய்யாம் புனவ்சொரிந் தநேக காலஞ்
சைவவை திகிலே ளாண்மைச் சத்திர மகங்கள் செய்தார். (க௯)

பண்ணிய தவங்க டானம் பரிவினாற் புரிவார்க் கன்றிக்
கண்ணினாற் கண்டு ளார்க்குங் கதியெனும் விதியை யோர்ந்து
நண்ணிய கலைகள் யாவு நவீன்றாள் சூத னன்னோர்
புண்ணிய வேள்விச் சாலை புகுந்தனன் முனிவர் சூழ. (க௧௦)

பொருந்தவச் சூதர் சூழாப் புலன்மகத் தேர்ந டாவி
யிருந்தவச் சூதர் போலு மிருடியர் வருடி யேத்தி
வருந்தவச் சூதன் றன்னை மாதவ வியாத நென்னும்
பெருந்தவச் சூதஞ் சேர்ந்த பேரிசைக் குயிலைச் சூழ்ந்தார். (க௧௧)

ஆசனத் திருத்தி வாழ்த்தி யருக்கிய முதல நல்கிப்
பூசனை புரிந்தி யாங்கள் புரிமகந் தொடுத்த காலே
ழாசனை முசூர்த்த மன்றோ வந்தனை பெரியோ யென்று
நேசனை வினவிக் கேட்பார் நிறைந்தரு புராண மெல்லாம். (க௧௨)

பண்ணியல் பலபு ராணம் பகர்ந்துபின் பதிநூ லென்ன
வெண்ணியல் சிவபு ராண மீரைந்தி லிலக்க மாக.
நண்ணிய காந்தந் தன்னி னன்னகர்த் திருக்கும் றுலத்
புண்ணிய புராண மெங்கள் புந்தியி லுவட்டா தென்றும். (க௧௩)

அன்னதைச் சுருக்க மாக வறைந்தனை யடுநோய் தீர்ப்பான்
முன்னுமந் திரத்தை யோதி மூலம்வித் தறியார் போலப்
பன்னரும் பலநூல் கேட்டுந் தவிர்ந்திலம் பதிமேற் றுரு
நன்னகர்ப் புராண மின்னு நன்கெமக் கருள்வா யென்றார். (க௧௪)

மோனரீ துரைப்பச் சூதன் மொழிகுவான் முக்க ணர்க்குத்
தநனமே யனந்த மாகு மவைகளிற் றவப்பூ விற்பத்
தேனயர் திருக்குற் றுலஞ் சிவமக சிபமா மீது
ஞானபக் குவத்தார்க் கன்றி யாவார்க்கு நவிலொ ணதால். (க௧௫)

தன்மகன் முதலோ ராறு தகையாநூற் குரிய ரேனு
முன்னவர் கனிய ராதி மூவைந்து திறத்தார்க் கோதார்
சொன்னநா லிருவ ருள்ளுந் தூயவர் நால்வர் தம்மி
லன்னமே யனைய ரானீர் பால்பிரித் தறிந்த வாற்றல். (கசு)

அதிகராந்தேவ மா லு மறிவதற் கரிதா முண்மை
மதிவலி நலத்தி னாலே வினவுதல் வல்ல ரானீர்
பதிமுத லுரைத்த மூன்றிற் பரமேனும் பொருளைச் சேரும்
விதிவலி யுடையீர் நீரே யென்றுமேல் வியந்து சொல்வான். (கசு);

வேறு.

சீர்பெருகு காந்தமேனுஞ் சிவபுரா ணச்செழுஞ்சங் கிதைக
னாறிற், காற்பெருகு குழலுமையாட் கெம்பிரா னுரைத்தருள்சங்
கரசங் கிதை, யேர்பெருகுந் திருமடிமே லிருந்தருளிக் குமரதே சிக.
னெங் கோமா, னேர்பெருகு வுணர்ந்துகும்ப சம்பவனுக் குபதேச
நிகழ்த்தி னானல். (கஅ);

மாதவரி லுயர்மலய மாமுனிவ னதையுணர்ந்து வகைடைச் சா
லப், பூதலத்தி லுணர்த்தியதா லகத்தியசங் கிதையெனவும் புகவு
வர் மேலோ, ரீதலது சனற்குமர சங்கிதையுந் தருபொருளா மெழிற்
செவ் வான, மீதிலெழு மதிபோலங் குற்றல் மகிமையென வியந்து
போற்றி. (கக)

விரிகூடக் கம்பகும்பக் கவினுபிளி நிடவுரித்து விரித்து வேங்
கை, யுரிகூட வுடித்தருளி நடித்தருளுஞ் சிவபெருமா னுலக மீன்
றான், புரிகூடுந் திருமணத்தின் பொருட்டாகக் குறுமுனிக்குப் புகள்
ற காதை, திரிகூடத் தலமகிமை திரிகூட வரைமுதலாச் செப்பு
கின்றான். (உ௦);

4-புராண வரலாற்றுச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம்—கஅ௦

ஐந்தாவது:—திரிகூடமலைச் சருக்கம்.

சீத யாழிசைக் கின்னரர் கானமுங்
காதல் விஞ்சையர் பண்ணிசை கானமுஞ்
சீத மால்வரைத் திங்குரற் கானமும்
வேத கானமு மிக்கது திக்கெலாம். (க)

முழைக டோறு முனிவர் குழாங்கனே
யுழைக டோறு முயர்மகச் சாலையே
கழைக லேவுங் கதிர்மணி முத்தமே
மழைக லேவு மனலியை மானுமே. (உ)

பந்தி பாய்முகில் பாய்மத மாவெனத்
தந்தி பாயுமத் தந்தியை வெற்பென
மந்தி பாயுமந் மந்திகள் பாய்தல்போ
லுந்தி பாயு முயர்வரைச் சார்பெலாம். (ங)

கான யாறுங் கடிமலர்ச் சோலைவாய்த்
தேன யாறுந் திசைபொரு கைமலைத்
தான யாறுந் ததைவன சோனையும்
வான யாறும் யமுனையு மானுமே. (ச)

செருவி லார்த்தெழு தேன்பொரத் தேனிறு
லருவி யார்த்திட வார்த்திடு மைவன
மிருவி யார்க்கும் புனத்தினு மெண்ணிலாக்
குருவி யார்ப்பக் குரல்பரந் தார்க்குமே. (ரு)

குமுத மொத்த விதழ்க்குறக் கோதைமார்
கமுக நெற்றிக் கறிபடர் முன்றில்வாய்
விழுதி னைக்கு விலையென நோர்க்குநே.
மழுதி னைச்சுர மாத னளப்பமால். (ரி)

வேறு.

சீர்மலி படிசுப் பாறை பத்தியாக் செல்வான் மீனை
நீந்தரு கயல்போற் கொத்து நிறைதரு மடப்புள் வீட்ட

மூர்மணிச் சடிக்கைப் பார்த னுற்கையென் னாதி யூதித்
கார்மலி குளிர்க்குத் திப்போற் காய்வன கிழக்கன் மந்தி. (௭)

நகிலெழும் புகைபார்க் கென்ன நனிகெழு பொருப்பின் மாத
மகிலெழும் புகையும் வேட ரடுபுனத் தகருச் சார்த
மிகிலெழும் புகையும் வேத வேள்வியின் புகையும் விண்மேன்
முகிலெழும் புகைபோன் மொய்ப்ப முகிழ்ப்பர்வா னவரு நாட்டம்.

ஆழ்புன லருள் யாபபு மந்தண ரைந்து நூறு
வேள்வியி னூர்ப்பு மேலை விண்ணவ ரார்ப்பு மாதர்
வாழ்புனக் கவன்கல் லார்ப்பு மணிவரை யார்ப்பு மாங்கே
யூழ்வலி கடக்கின் னூர்போ லுருமொலி கடக்கு மாதோ. (௮)

மழைதரு முத்தும் வான மதிதரு முத்து நீண்ட
புழைதரு பணைக்கை நீலப் பொருப்பின்மா மருப்பின் முத்துங்
கழைதரு முத்து மேனக் களிறுகோ டுகுத்த முத்தும்
விழைதர வொளிநுள் சாரன் மீனோளிர் வான மேய்க்கும். (௯)

வேறு.

சோலை காட்டுந் துதையிரு ளாலிரு
வேலை காட்ட விலாமையின் மெய்த்தவர்
காலை காட்டுவ வாழிக் கமலங்கள்
மாலை காட்டு மலர்தரு காவியே. (௧௦)

மாக மேனகை மங்கை யுருப்பசி
மோக நாடகம் பார்ப்பதின் மொய்த்தெழார்
தோகை மாமயி லாடலைச் சோலைவாய்
மேக மேனின்னு பார்ப்பர்வின் னோரெலாம். (௧௧)

மலைக் டாவு ம்ருவிகள் வானதித்
தலைக் டாவுந் தலைமதி மானின்மேற்
கலைக் டாவுங் ககனத்து மேடைமே
னிலைக் டாவு நிரைவரை யாடரோ. (௧௨)

கோல மாங்குயில் கானினிற் கூவுத
லால முண்டவ னிக்குள னுதலாற்

ஞாலம் வானந் தடவப் பெநீரேன
மால யன்றனைக் கூவுதன் மாணுமே. (௧௬)

அருவி யாடி-க் கரைபுகு வர்க்கண்டர்
தருவி மானமொப் பாமலர்ச் சண்பக
மருவி மாருதத் தாலுகு மாமலர்
பொருவில் வானவர் பூமழை போலுமால். (௧௭)

சால மாநற வம்பணை சாதியே
சால மாநற வம்பணை சாதியே
பேல மார மிலவங்க நானுமே
பேல மார மிலவங்க நானுமே. (௧௮)

கானத் தும்பி கடாங்கனிப் பாலெழு
கானத் தும்பி கடாங்கனிப் பாலெழுத்
தானத் தும்பர் கனிற்றொடுந் தாக்குகைத்
தானத் தும்பர் கனிற்றொடுந் தாக்குமே. (௧௯)

கனமு முக்குவ கான மடங்கலங்
கனமு முக்குவ கான மடங்கலங்
வனம டித்துறை மாகய மொன்றுமே
வனம டித்துறை மாகய மொன்றுமே. (௨௦)

வண்டி னங்கண் மலர்வன சம்மதில்
வண்டி னங்கண் மலர்வன மாதரார்
கண்டு ளக்கு முகத்தலங் காட்டுமே
கண்டு ளக்கு முகத்தலங் காட்டுமே. (௨௧)

மாவி ருப்பை மகிழ்தரு வன்னியே
மாவி ருப்பை மகிழ்தரு வன்னியே
நாவி னித்த நவிறுவு வாசகம்
நாவி னித்த நவிறுவு வாசகம். (௨௨)

கோட ரங்குயி னுடுங் குலமரக்
கோட ரங்குயி னுடுங் குலமரக்
லாட ரங்க மறைபு மருவியே
யாட ரங்க மறைபு மருவியே. (௨௩)

வான ரம்பையின் மாவீழ் பலவினமேல்
வான ரம்பையின் மாவீழ் பலவினமேல்
வான ரம்பையின் மாமயில் யாழ்செய்
வான ரம்பையின் மாமயில் லாலுமே.

(உஉ)

'பூண்ட' வாது புணர்முலை யார்க்கை
பூண்ட வாது புணர்முலை யார்படா
ராண்ட சோக மமரரு நீழல்வா
யாண்ட சோக மமரரு மெய்துவார்.

(உரு)

வேறு.

மன்றலயர் பெருவளங்க ளிவ்வகையால் வளர்ந்தோங்கி
நின்றலைய சடைபார்க்கு முமைக்கும்விப னுடரங்காய்த்
தன்றலையில் வந்தடுத்தோர் தவம்வளர்ந்துச் சிவம்வளர்க்குந்
தென்றலையும் வளர்க்குமது செண்பகப்பூர் தடங்காவே.

(உச)

மற்றாரும் புகழ்க்கழிஷ் வடமலையிட் டெம்பெருமான்
முற்றாத களபமுலை முதல்விடிட னுறையுமிடங்
குற்றலத் திருநகருங் குளிர்மலர்ச்செண் பகக்காவுந்
தெற்றாக ளுடைய மலை திரிகூடத் திருமலையே.

(உரு)

'பூவருக்க முதலாய புவனமெலாம் படைத்தளிக்கு
பூவருக்கு முலைக்குமிட மாதலான் முதுமறைகண்
மாவருக்கை யாய் முளைத்து மாதவஞ்ஞெய் மகிமையினுற்
றேவருக்குந் தெரிவரிதார் திரிகூட வரைமுலம்.

(உச)

வேறு.

தெய்வ முத்திரைக் காவென வளிபடாச் செண்பகப் பொழி
லென்னுங் கைவ சப்படத் தகைந்துபைந் தாதினும் கமழ்திரு நீரு
ட்டி, மைவ னத்துறை நாளின்மேற் கோளின்மேல் வானின்மேல்
வானோர்மேற், சைவ முத்திரை சாத்துமுத் தலைக்கிரி தண்டமிழ்த்
திரிகூடம்.

(உஎ)

ஈன்று காப்பது மதிப்பது மறைப்பது மிதற்குமேல் விளையாட்டு
மான்ற பல்வகைக் காரண காரிய மலையெலா முறைதோன்றத்

தோன்று காலமுங் கணிதமுங் கடந்ததோர் சுடர்முனைத் திருநாள்.
மூன்று காலமுந் தன்னிடை முனைத்திட முனைத்தது திரிகூடம். ( )

தம்மையேதமக் கறியொணு திருளெனச் சமைந்தமும் மலமோடச்
செம்மையேமுதன் முச்சுட ரெறிப்பது சென்னசஞ் சிதமேய
வும்மையேதொடுத்திம்மையேமறுமையே புயங்குமுப்பவ்நோய்க்கு
மும்மையேய்மணி மந்திர மருந்தென முனைத்தது திரிகூடம். (உக)

பின்னு செஞ்சடை யெம்பிரா னெத்தலம் பிரியினும் பிரியாதே
துன்னு கின்றமால் வரையெனத் தமைப்பிரி தொறும்பிரி வாற்றாமே
மன்னு மாடக வரையிர சதகிரி மந்தர மெனமூன்றும்
பொன்னின்மூவகைக்கொடுமுடி யாமெனப் பொலிந்ததுதிரிகூடம். ( )

கவன நான்முக நாரணப் பிரளய கற்பகா லந்தோறு
மெவன மாகவித் தலத்திடைச் சிவபிரா னிருத்தலா லழியாமற்
புவனம் யாவையு மொருதலை யந்தர மொருதலை புரையில்லாப்
பவன மோர்தலை யாகநின் மெடுத்தருள் பழமலை திரிகூடம். (௩௧)

ஊற்றி ருந்ததேன் கமலமே லுவரிமே லோங்கன்மே லனம்புள்ளே
தேற்றி ருந்துமுச் செயல்செய்வான் மூவடி வெடுப்பவர்க் கிடமாக
மாற்றி ருந்தபொன் மேகலை மூன்றோடும் வயங்குதெக் கணமேவி
வீற்றி ருந்ததோர் வடநெடுஞ் சயிலமே விரிதமிழ்த் திரிகூடம். ( )

பொன்ம லைக்குமோர் முதுமலை புதுமையாற் புதுமலை கயிலாய
நன்ம லைக்கொரு துணைமலை யுவரிசூழ் ஞாலமேல் வளர்த்தோங்கும்
பன்ம லைக்குமோர் தலைமலை திசைதொறும் பசுந்தமிழ் மணநாறுந்
தென்ம லைக்கொரு வடமலை சிவபிரான் றிருமலைத் திரிகூடம். (௩௩)

வேறு.

ஆமையெழுத் தாலுலகை யருள்செய்வார்க் கிடமாகி
மாமையெழுத் தூடாடா மறைநான்கின் முதற்கிடந்த
ஆமையெழுத் தருவாகு முயர்சயில மவ்வெழுத்தின்
சேமவெழுத் தொருமூன்றின் வடிவமே திரிகூடம். (௩௪)

ஆடலொரு மூன்றாகி மூவுருவு மமைந்தார்க்குக்
கூடமொரு மூன்றுபுங் கூடமே லிருக்குமறைப்

பிடமொரு மூன்றாயும் பேரெழின்முத் தேவியர்க்கு
மாடமொரு மூன்றாயும் வயங்கியது திரிகூடம்.

(௩௩)

எக்குணமோ வெப்பொருளோ வெச்செயலோ ஷெனமறையு
மிக்குணரா வகையுணர்த்த யான்மாட்டேன் மெய்யடியா
ரக்குணமே யச்செயலே யப்பொருளே யானபிரான்
முக்குணமோ முச்செயலோ முப்பொருளோ திரிகூடம்.

(௩௪)

வேறு.

பொன்னின்மா மணியருவிப் பூமலை கரத்தேந்தி
வன்னிசேர் கரத்தார்க்கு மணம்பூட்ட வருமிமையக்
கன்னிபோல் வதுகருணைக தாசினியா மடமகட்டுச்
சென்னிபோல் வதுகனகத் திருமவுலி போல்வதால்.

(௩௫)

முந்தையார் நதிசூடி முத்தலைவே லையுமேந்தி
விந்தையார் கோடர மதிவனைந்து விடையேறு
மெந்தைபோல் வதுகுலத்தி லுலகின்ற பெருமாட்டி
தந்தைபோல் வதுகருணைத் தாய்போல்வ துலகிலுக்கும்.

(௩௬)

வேறு.

பூமடந்தை தனமிசைந்து பாரிடந்து வானளந்து பொன்னை மேன்
மாமணியி னிறம்படைத்து வானரம்புள் னேறியலை வாரி மேவித்
தாமரைமா மலரிலஞ்சி தனிப்பூத்துச் செழுந்திகிரி சங்க மேந்தி
நாமமா யிரம்படைத்த மால்போலுந் திரிகூட ஞானக் குன்றம்.

( )

உந்திமிசை வந்துதடப் பாணியாற் குவலையங்க ஞவப்பி னீன்று
விந்தைசே ரம்புவனம் பலபடைத்துத் திசைமுக்கங்கண் மேவி வானி
லிந்திரற்கு மிடர்நீங்கி யெண்கிரியின் வாளுநிகுந் திருந்த லலை
முந்துபது மத்தையனை நிகர்காட்டுந் திரிகூட முருகர் குன்றம்.

(௪௦)

எத்தலமு மேகலிங்க முளதாசும் பஞ்சலிங்க மிசைப்பர் மே
லு, முத்தரகா சிறிற்பதிட்டை கோடிவிங்கம் வடவருவி யுவரி மே
யந்து, மைத்துளிபெய் திரிகூடச் சிலையெலாஞ் சிலவிங்க வடிவ
மாகி, யத்துணையுஞ் சிலமாகி லெத்தனை யென் றெடுத்தாரைமீளோ
மதனிர் மம்மா.

(௪௧)

திரிகூடத் திருமலையை வலஞ்செய்தார் தீராத வினைக டர்ந்
தார், திரிகூடத் திருமலையைத் திசைநோக்கிப் பணிந்தவருஞ் சிவத்
தைச் சேர்ந்தார், திரிகூடத் திருமலையின் கீர்த்தனங்கள் சேட்டவ
ருந் தேவ மானார், திரிகூடத் திருமலையார்ந் திருப்பவர்கண் மகிமை
துதி செய்யற் பாற்றோ. (௪௨)

வேறு.

என்றிவை பகருங் காலை யிவ்வகை நான்கி னாலு
கன்றிகேர் கதிகள் பெற்றார் நற்கதை நவில்வா யென்ன
வொன்றிய முனிவர் கேட்ப வுமகிழ் சிறந்து சூதன்
சூன்றினை வலஞ்செய் தான்சீர் முதற்கொண்டு கூறலுற்றான். (௪௩)

பொதியமே லிமைய நீங்கிக் குறுமுனி போதுங் காலை
யெதிர் தொழான் தவமால் பூண்ட விந்திரத் தாய்ம்ம னென்னு
மதிசுவ நிருபன் றன்னை முனிந்துநின் மதத்தி னாலே
யதிர்குரன் மதமா வேழ மாகெனச் சாபஞ் செய்தான். (௪௪)

நின்வர வுணரா வென்னை நெறிகொலோ சபிப்பு தென்ன
முன்னவன் வணங்கிக் கூற மலயமா முனிவன் முக்கண்
முன்னவ னடியார்க் காணின் முந்துற வெழுந்து தாழ்ந்து
பொன்னடி வணங்கார் யார்க்கும் புகல்வதிச் சாப மென்றான். (௪௫)

முனிவர சரணஞ் சாப மோசனம் புரிவா யென்னத்
தனிதொழு மரசைக் கும்ப சம்பவ னோக்கி யெங்கோ
னனிவரைத் திரிகூ டத்தை நண்ணிநீ வலஞ்செய் காலம்
புனிதமுற, றிடுவை தென்கீழ்ப் புறத்தொரு தடத்தி லென்றான். (46)

பாயிர மறைதேர் கும்பப் பண்ணவ னருளாற் பின்ன
ராயிரங் கரிக்கு வேந்தா யடற்கயேந் திரப்பேர் பெற்றுப்
போயது குணிப்பில் காலம் புனம்பல சமுன்று வேழ
மேயது தவத்தா லோர்நான் வியன்றிரி கூடச் சாரல். (௪௭)

உலவுதென் றிசையிற் கொண்ட ஹவாப்பிடி யெனப்போய்மேல்பாற்
சூலவுவென் னருவித் குன்றைக் கோட்டுமா வெனப்போ ராடிச்
சுலையுத் தர்பாற் கோலை முக்கனி சுவைத்துந் கீழ்பா
னிலவைவெண் கவள மென்று சென்றது பனைக்கை நீட்டி. (௪௮)

வேறு.

சோதி மால்வரை சூழ்ந்துதென் குணதிசைச் சுனையின்
மோது தண்புனல் பீருகையி லொருகையை முதலை
காதி வெங்கய மிழுத்திடக் கயங்கரை யிழுப்ப
வாதி னூசலெநத் தாயிரம் யாண்டுபோர் மலைந்த.

(௪௬)

தால மீதில்விண் னுயர்ப்புடாரச் சுனந்தனைச் சார்ந்து
கூல மேவிநின் றமர்செய்குஞ் சரங்குரை திரையி
னூல மேயெனப் பொருவவி முதலையா லயர்ந்து
மூல மேயென வோலமிட் டதுதனி முதலை.

(௫௩)

ஓல் மென்றலு முயர்பெரும் புடாரச்சுன புரத்தின்
மூல மொன்றதாய் மூவடி வெடுத்தருண் முதல்வ
னீல விண்டுவா யுறையுநா னேமியம் படையாற்
கால வெங்கரா மடர்த்துநீன் கடகரி காத்தான்.

(௫௬)

முத்த லைக்கிரி வலம்வரப் பெறுமுது தவத்தான்
மைத்த லைக்கரி வடிவுபோய் வானவ வடிவாய்
மெய்த்த லைப்பெருஞ் சுவர்க்கநா டெய்தினன் வேந்த
னத்த லைக்கிரி மகிமைகேட் டவன்கதி யறைவாம்.

(௫௮)

வேறு.

பார்குட ரண்டம் வேர்வாய்ப் பகர்தரு தோற்ற நான்கி
னேரெழு பிறப்பிற் றெய்வ மீரேழு மக்க ளொன்பா
னீரின விலங்கு புள்ளு பப்பத்து நிலைநா லைந்தாங்.
கூர்வன பதினென் றுக யோனியெண் பத்து நான்கே.

(௫௩)

இன்னவா மில்க்க மியோனி யெய்திய வுயிர்கட் கெல்லாம்.
பன்னுபுண் ணியுமே பாவம் பாவபுண் ணியமுச் செய்கை
பொன்னகர் நிரையம் பூமி புவனமாப் பொசிக்கும் போக
முன்னது குறைவு மேற்ற முயன்றது பின்னு மாக.

(௫௪)

தாங்கரும் பாவ மிக்கான் தருமமுஞ் சிறிது செய்தான்
பாங்குசெய் தரும பாவம் பயனுண்டு பாணை நீங்கி
யோங்குசீர்த் தரும போக முண்டனன் சுவர்க்க மேவி
யாங்குது டொலைவின் வாடுறோ ரகற்றவந் தாத்து வீழ்வான்.

(௫௫)

விஞ்சையர் திரிகூ டச்சீர் விண்ணிடைப் புரியுங் கான
மஞ்செவி குளிர்ப்பக் கேட்டா னகன்றது தொடர்ந்த பாவ
மஞ்சன மறவி தூதர் வருமுனம் வந்து வானோர்
தஞ்சென விமான மேற்றித் தமனிய வுலகஞ் சேர்த்தார். (௫௩)

வரைத்திரு நாமங் கேட்ட மகிமையாற் சுவர்க்க மேகித்
திரைக்கட லுமுத மாந்தித் தேவரோ டிருந்தா னின்னம்
பருப்பதச் சாரல் சார்த்தான் றிசைநோக்கிப் பணிந்தான் செய்கை
சருக்கமே லரிக்கு நாதன் சாற்றிய கதையிற் காண்மின். (௫௪)

ஒன்றெனப் பொருந்தா வேறு சிறிந்திடா வழ்ப வத்தி
னென்றுமுட் புகுதா நீங்கா விழையரு ளான்மா மூன்றுங்
தொன்றுதொட் டமைந்த சுத்த சொரூபமே வடிவென் றோர்ந்து
மன்றலர் திரிகூ டத்தி லுழையுமா மறைகண் மூன்றும். (௫௫)

வெதிர்தரு தரள ராசி வெண்மைபாற் கயிலை மாணங்
கதிர்மதி வலத்தாற் பொன்னுன் மேருவே கடுக்குங் கண்டோர்
மதிவலி யிரும்பைத் தன்பால் வலித்தலாற் காந்த வெற்பாம்
புதியசீர்த் திரிகூ டத்தை நிகர்வதோர் பொருப்பு முண்டோ. (௫௬)

வம்பரூப் பதும ராகம் வளர்வெயில் விரித்த லாலும்
வெம்பரா மணியின் சோதி விரிதரு செக்க ராலு
மும்பரா லுருத்த வேயி னொளிமணி நிலவி னாலு
மெம்பிரான் றிரிகூ டத்துக் கிராப்பக லில்லை மாதோ. (௫௭)

சித்தராய் விஞ்சை யோராய்த் தேவராய்த் திகழ்வோ ரெல்லாம்
பத்தராய்த் தருவாய் மாவாய்ப் பறவையா யுழைவர் மேன்மேன்
முத்தராய்க் கதிகட் கெல்லா முதல்வராய் விடுவ ரானு
லத்தனார் திரிகூ டத்தி னதிசயம் விரிக்கற் பாற்றோ. (௫௮)

வேறு.

சூவிப்பாக வுரைத்ததெனச் சூதனெடுத்த னுரைப்பமுனிற் கு
ழாத்தோ ரெல்லாம், புகிப்பாக மறைவேள்வி தருமுன்னே யெங்
களுக்குன் புராண வேள்வி, யவிப்பாக மெனவளித்தாய் திரிகூட
வரைமகிமை யமுத வாரி, செவிப்பாகம் பெறநுகர்ந்து தவிப்பாருஞ்
சென்னவிடாய் தீர்த்தோ மென்றார். (௫௯)

கூ.-திருக்குற்றாலத் தலமகிமைச் சருக்கம். ௩௯

ஆன்றாண்மை யுயிராகி யுயிர்க்கெல்லா முணர்வாகி யறிவுக் கெல்லாந்
சான்றாகி முப்பொருளுந் தானாகி வானாகிச் சகங்கள் யாவு
மீன்றானுக் கிடமாகுங் கயிலாயஞ் சிவலோக மிரண்டென் பார்க்கு
மூன்றாகுங் குற்றாலத் தலமகிமை மொழிகவென மொழிவான் ருதன்.

5. திரிகூடமலைச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம்--௨௪௩.

ஆறாவது:-திருக்குற்றாலத் தலமகிமைச் சருக்கம்.

கூரேறு மழுப்படையார் தலங்கண்மகி தலத்தனந்த கோடியேனுஞ்
சீரேறு மூர்த்திதலந் தீர்த்தமெனு மூவகையாற் சிறந்த தான
மீரேழு தலமாகு மெந்தையார்க் கதிகதல மிவற்றி னுள்ள
மோரேழு தலமதிக மிவையிலொரு தலமதிக முணர்த்தக் கேண்மின்.

வரமேவு திருவாரூர் காளத்தி யருணைதில்லை மதுரை காஞ்சி,
புரமாதி பலதலத்தும் போந்துறை நெல்வெளியார் பொருட்டே
யாகும், பரமான தனிமுதல்வ னாழிதொறு முலகமெலாம் படைத்
துங் காத்துந், திரமாக வரசிருக்கும் பரமரக சியத்தானந் திருக்குற்
றாலம்.

(௨)

வேறு.

பூதல விலாசந் தன்னிற் புதுமைசேர் தலங்கள் யாவும்
பேதமாங் கற்பந் தோலும் பிரளயத் தொடுங்கித் தோன்று
மாதலு மழிவு மில்லா வநாதியே திருக்குற் றாலங்
காதலி னறிவு மிக்கிர் காரண முணர்த்தக் கேண்மின்.

(௩)

பொருந்திரைக் கடல்ச னேழும் புடைபடு தீவுந் தாவிப்
பெரும்புறக் கடலு ணேமிப் பிறங்கல்கால் சாயப் பாய்ந்து
வருந்திரண் மேரு வாதி வரைகளுந் திசையும் பாரு
மொருங்குந் தொருக்கி மேல்கீ முலகெலாம் புழுந்து தாக்கி.

(௪)

பரந்தெழு புவன மெல்லாம் படர்ந்தபே ருகாந்த வாரி
துரந்தெழு மண்ட மூலத் தங்கியின் சுடரான் மண்ட
வாங்கெழு சண்ட வாயுக் கனலெலா மொடுங்கி வான
நிரந்தரித் துலோகா லோக ரெடுவெளி யாய காலம்.

(௫)

ஆருரீர் கனல்கா லண்ட மழிக்குநா ளழியா தாகிக்
கூருமால் வரையும் யாறுங் குறிக்கொண்டு திசைக டோறு
நேருறு குரோச மைந்தாய் நின்றது திருக்குற் றால
மேருவி லேந்திக் கங்கை மிலைந்தம் பரனே போல. (௬)

அப்பெரும் புவன மெல்லா மழியுநா ளழியா தாகி
யிப்புரங் கிரியும் யாறு மிருந்தவா நெவ்வா நென்னின்
முப்புர மொடுங்குங் காலை மூவரீ டென்ன மூன்று
மொப்புற நின்ற தென்று மொருவன தருளான் மன்னோ. (௭)

ஆரவணி சடையா னெங்கு மமர்கினு மருந்தேன் கங்கை
கரைபொரு திரிட டத்துக் கலையெலா நிரம்பா நிற்பன்
விரவுபே ருலக மெல்லாம் வெயில்விநித் தெழுந்த தேனு
மிரவிதன் கிரணங் காந்தத் திசைதரு பொலிவு போல. (௮)

தருமமே கருதித் தானந் தவம்பல புரிந்தா ரேனுந்
திருவளர் திருக்குற் றாலச் சிவபிரான் சன்னி தானந்
ஆடுவினர் பணிவார்க் கன்றித் தொலைந்திட லரிது பாவம்
பரிதிசன் னிதியி லன்றிப் பஞ்சினைச் சுடுமோ காந்தம். (௯)

வேறு.

ஆல வாய்திருக் காளத்தி காகியன் னாமலை திருவாரூர்
மேல மன்றகந் திருவிரா மீச்சரம் விடுபனைக் கவராகச்
சூல பாணியார் மற்றுள தலமெலார் துணர்த்தபைஞ் சிணையாக
மூல மாகவே யுலகெலார் தழைத்திட முளைத்தது குற்றாலம். (௧௦)

உடைய நாயகி திருமணக் குழுவின்பு வுலகமு மொருங்கேறி
வடத கிப்பிலந் தாழ்ந்துதெற் குயர்ந்தநாள் வானவர் தொகைக்கெ
கடமு னிப்பிரா னொருவனை நிலைபெறக் காகினிப் பெரும்பாரச் சல்லாங்
மெடைத னக்கொரு தட்டெதிர் நின்றதா லிறைதிருக் குற்றாலம்.

சங்க வீதிபொற் கந்தரந் திருமுகந் தமனியப் பெருங்கோயி
றுங்க வார்குழல் சண்பகா டவிபெருஞ் சொர்க்கமே திரிபுடம்
பொங்கு மாகட ஹந்திபொன் மேகலை பொருந்துகித் திரகங்கை
நங்க னாயகன் மருவுகுற் றாலமா ஞாலநா யகியார்க்கே. (௧௧)

கூ.-திருக்குற்றாலத் தலமகிமைச் சருக்கம். சக

மேவ ராவகி லாண்டமு மொடுக்கிமேல் விதித்தரு ளொருதேவன்
மூவ ராகவித் தலத்திடை முளைத்திட மூலமா நகராகி
யாவ ராகிலு முணர்தர வரியதா விரங்கப் பெரும்பான்மை
தேவ ராசிய மென்பனோ பரமரா சியமென வுரைக்கேனோ. (க௩)
வேத மர்கிய குறும்பலா நீழலின் விரிஞ்சன்மால் வடிவாகப்
பூத நாயக னெனவா சிருப்பவன் புவனநா யகிகாண
நாத மாகிய விண்முர சதிர்தர ஞானசித் திரமன்றிற்
காத லாய்த்திரு நடம்புரி வதுதல மகிமையாற் களித்தன்றோ. (க௪)
இந்து வானிடை யிழிந்துகீழ் வழிந்தென வெழில்வரைத் திரிகூடம்
வந்து டாய்தரு திரையரு வித்துறை வரதன்மஞ் சனசாலே
நந்து வீதிசூழ் சினகரத் திருவுரு நண்ணுபா தலமாதி
யைந்து வாய்தலு மைம்பொறி வடிவமா மாடலம் பரனார்க்கே. (க௫)

ஆர்த்த மூலமு மீறுமில் லாதவ னண்டமூ லமுந்தேருத்
கீர்த்தி மூலமே கிளர்ந்தென நன்னகர்க் கிரித்தலை யலைமோதூர்
தீர்த்த மூலமுந் தலத்தின்மூ லமுமுயர் சிவலிங்க வடிவான
மூர்த்தி மூலமு முணர்வரோ வுலகொரு மூன்றையு முணர்ந்தாரும்.

மணித ரோபெருந் தேவரோ வளர்மது கங்கையோ வானானோ
புனிதர் சண்பகச் சோலையோ கற்பகப் பொதும்பரோ புவிபோற்று
மினிய குன்றமோ சிவலிங்க வடிவமோ வென்றுபே தாபேதந்
தனையுணர் த்துவதெம்மனோர்க்கெனியதோ சதுர்மறைக்கரிதாமேல்.
வேறு.

புந்தியுற நினைந்தார்க்கே யருணாகிரி தரிசனைக்கே புலியூர் பேறு
நந்துதவழ் திருவாருர் பிறந்தார்க்கே யிறந்தார்க்கு நல்குங் காசி
யெந்தையார் திருவருளாற் பிறந்தார்க்கு மிறந்தார்க்கு மெதிர்கண்
டார்க்குஞ், சிந்தையுற நினைந்தார்க்கு மழியாத கதிகொடுக்குந் திருக்
குற் றுலம். (க௬)

பிறந்தவர்க்கு முத்திதருஞ் சிவமுரசஞ் செவிகேட்கப் பெறலா
ற் காட்சி, சிறந்தவர்க்கு முத்திதரு மெவ்வடிவுந் தெய்வவடிவ வா
லாலே, யிறந்தவர்க்கு முத்திதரு மிறைகிறுமந் திரஞ்செவியி லீசை
க்கு மாற்றா, லறந்தழைக்குங் குற்றால மறிந்துகினைப் பவர்க்குமுத்தி
யரிதோ வம்மா. (க௭)

எத்தலத்தி லெவர்புரிந்த பாதகமு மித்தலத்தி லெய்தத் தீருங்
கைத்தலத்தின் மழுவுடையார் குற்றாலந் தனிற் புரிந்த கடிய பாவ
மத்தலோல் வகையிலறு மித்தலம்விட் டகன்றோரே லவனி யாதி
முத்தலத்திற் சென்றா லு முடியாது முடியாது முடியா தன்றே. (1)

வன்னிதா னம்புகுமுன் மானததா னந்தோய மாட்டா ரேனுஞ்
சென்னிதா னந்தொடுத்துத் திகழுமிரு வகைத்தானந் தேவ தேவன்
சன்னிதா னமுனிரண்டு சதுட்டையத்தா லகன்றோடுஞ் சகல பாவ
மெந்திதா னமுரிதியும் பெற்றாலுங் குற்றால மிகவார் மேலோர். (2)

உம்மையுறு பாதகங்கள் பஞ்சபோற் பறக்குமந்த ஆதை யாலே
யம்மைதரு மலச்சேறு கழநீராக் கழுவும்வட வருவித் தீர்த்த
மிம்மைவினை யிருளோட் டெந்திரிகூடப்பரஞ்சுடரையிறைஞ்சுவார்க்கு.
மும்மையுந் தீர்த்தந் தியத்திலருடருஞ்சன்னிதியழியாமுத்திரல்கும்.

மந்தமா ருதமீர வாளோச்சி விசுநெடு வரைத்தண் சாரல்
சிந்தூர் வடவருவி சிலைபூட்டி யம்பிறைக்குஞ் செழுந்தேன் பில்கும்
ஷடர்தளிர்ச்சண் பகச்சோலை பாரதண்டங் கொடுபுடைக்கும் படர்
திக்கெல்லா, மிந்தநக ருறைவார்மேல் வந்தவினை தரித்துநிற்ப
தெந்த வாறே. (உரு)

வேதாளம் பாடவொரு வெளியிலா டியபெருமான் வேதம் பாடப்
பாதாள வாய்தலுறை பணியரசுங் குறுமுனியும் பணிசெய் தேத்த
மாதாள ஸ்ரீமைபயிற்ற வரிபிரமர் முடிதாழ்ப்ப வானோர் பேரி
யாதாளி யுறநடிக்குஞ் சிற்பொதுவுஞ் சிற்பரையு மதன்பா லன்றோ.

இத்திரனூர்க் காதாரங் கருவூர்க்கு நமனூர்க்கு மெட்டாத் தூரஞ்
சந்திரஞ் சியர்முதலோர் பதங்களுக்குத்தருவபத்தனிவேங்கந்தர்
கந்தமா தனமாகிக் கணபதிக்குக் கயிலாயங் கயிலை யார்க்குச்
சின்தைசேர் சிவலோகந் தெளிந்தார்க்குப் பரமபதந் திருக்குற் றாலம்.

புவுலோகத் திருப்பவர்கள் சுவலோகம் விரும்புவர்மேற் போ
கம் வேட்டுச், சுவலோகத் திருப்பவர்சத் தியலோகம் விழைந்திருப்
பர் தொலையா வேதன், நவலோகத் திருப்பவர்கண் மாலுலகம் விரு
ம்புவித் தனைக்கு மேலாஞ், சிவலோகத் திருப்பவருந் திரிகூடத்
திருக்கும்வரஞ் சிந்திப் பாறே. (உசு)

கயிலாயத் தினிலுறையுஞ் சீகண்ட பரமனுயர் கயிலை நீங்கி
மயிலாய சாயன்மட மங்கைகுழல் வாய்மொழியை மணந்து மேருச்
சயிலாதி பொதியில்வனாத் தலங்களழி யினுமழியாச் சங்கக் கோயி
லெயிலாக விருப்பதனாற் பூலோக கயிலாய மிதுவே யன்றே. (௨௭)

சிவமதுகங் கையுங்கடவுட் செண்பகத்த டாகமுமேற் சித்தர்
வானோர், தவமுனிவ ருவந்தாடும் வடவருவித் திரிகூடச் சயிலச்
சார்பு, நவநிதியுந் திரைகொழித்துக் கதிகொடுக்குஞ் சித்திரமா நதி
யுங் காண்பான், புவனமிசை பிறக்கவின்னந் தவம்புரிவர் பொன்
னுலகிற் புகுந்து னோரும். (௨௮)

பொங்குமா கடலருவிப் புண்ணியதீர்த் தமுங்கடவுட் பூட்டா
வில்லுஞ், சங்கவீ தியுந்தானு மாலயத்தொட் டிலுமாதி சத்தி
யான, நங்கைபி டமும்வேதக் குறும்பலவு நன்னகரு நயப்பா லன்
றே, வெங்கணு யகர்பிரமா வாகிரெடு மாலாகி யிருந்தா ரென்
றும். (௨௯)

பிதுர்கண்டர் தீர்த்தபுரஞ் சிவத்துரோ கந்தீர்த்த பெருமை மூதூர்
மதுவுண்டா னுயிர்மீட்ட புரம்பவர்க்க மீட்டபுரம் வசந்தப் பேரூர்
முதுகங்கை வந்தபுரஞ் செண்பகா ரணியபுர முத்தி வேளி
நதிமுன்றின் மாநகரந் திருநகர நன்னகர ஞானப் பாக்கம். (௩௦)

வேடன்வலஞ் செய்தபுரம் வேழம்பூ சித்தபுரம் வேத சத்தி
பீடபுரஞ் சிவமுகுந்த பிரமபுர முனிக்குருகும் பேரூர் தேவ
கூடபுரந் திரிகூட புரம்புடாரச் சனபுரம்பொற் குறும்ப லாவி
சேடபுர மெனவிருபத் தொருநாமம் பெற்றபதி திருக்குற்றாலம்(௩௧)

வற்றாத வடவருவி படிந்துசங்க வ்விதிதனில் வலங்கொண் டேகிப்
பற்றாத பிறைமலையிப் பரமனையுந் தேவியையும் பணிந்து பேரற்றிக்
கற்றார்க ளுடன்கூடிக் கண்ணுதல்சீர் பாடியொரு கடிவைப் போது
குற்றாலத் திருந்தவர்கள் கயிலாயத் திருப்பர்கற்ப கோடி காலம். ( )

பாவரா கிலுங்கொலைசெய் பழையரா கிலும்வேதப் பலவி னீழன்
மூவராய் முனைத்தபிரான் குற்றால மென்றொருகான் மொழிவ ராகி
லேவரா கிலும்புவன வேந்தரா யுலகாள்வ ரிருகாற் சொல்வார்
தேவராய் வீற்றிருப்பர் முக்காலு மெடுத்துரைக்கிற் சிவமே யாவர்.

குற்றல மென்றொருக்கா னினைப்பவர்க்குப் பாவமொரு கோடி
 திருங், குற்றல மென்றொருக்கா லுரைப்பவர்க்குப் புண்ணியங்கள்
 கோடி சேருங், குற்றலந் தனிவிருந்து செய்யுமொரு தவமனந்த
 கோடி யாகுங், குற்றலங் கண்டுதொழக் கூடினர்க்கே பரமபதங் கூடு
 மாதோ. (௩௪)

வேறு.

முத்தராய் விடுத லாலே முக்கணூர் திருக்கும் றுலம்
 பத்தராய் மேவு வார்க்குப் பரிசன வேதி யாகு
 மித்தரா தலத்திற் காண்போ ரியாவரு முயர்ச்சங் கற்ப
 சித்தராய் விடுத லாலே தெரிசன வேதி யாமால். (௩௫)

ஓரிடைப் பன்னீ ராண்டீ னுறக்கமற் றிருந்தான் பேறு
 சீருடைத் திரிகூ டத்திற் சிவநிசி யொன்றே நல்கும்
 வாரிசுழ் நிலத்திற் கோடி வளர்கிவ ரிசிபா லெய்தும்
 பேரியற் பேறு மீங்கோர் பின்னுவாத் திங்க ணல்கும். (௩௬)

ஆதலர் சாலே சோலே யாவின்வா யுறைகண் ணுடி
 யோதுவார்க் குணவு தண்ணீ ருறுபந்தர் மடந்த டாகங்
 கோடிலா வுரிஞ்சி கண்ணங் கொலையுரிர் விடுத்த லேறு
 மாதலைக் கெண்ணெய் கண்ணேய் மருந்துநன் மகப்பால்சோறு (௩௭)

அறுசமை யத்தோர்க் குண்டி யழிந்தோரை நிறுத்த லட்டீண்
 பிறறறங் காத்த லேயம் பெண்போக மகப்பே றுய்த்த
 னறியதின் விலங்குண் வண்ண னாவிதன் சிறைச்சோ ருதி
 மறுதலத் தறமெண் ணன்கு மனையறத் திவ்வூர் நல்கும். (௩௮)

சிலபல தலத்தின் மாதப் பட்டினி விரதஞ் செய்வோர்
 பலனெல்லாந் திரிகூ டத்திற் பசுனுண வொழித்தார்க் கெய்துஞ்
 சலமறப் பிறவூர் மேவிச் சார்திரா யணஞ்செய் தோர்க்
 னலமொரு நிசியுண் விட்டு நன்னக ருறைந்தார்க் கெய்தும். (௩௯)

ஒருபொழு தருந்தி யோராண் டொருங்குநோற் றிருந்தார் பேறு
 மிருபொழு தருந்தி யோர்நா லித்தலத் திருந்தார்க் கெய்தும்
 பருவமொன் றயலூர் நோற்கும் பலபல விரதப் பேறு
 தருமொரு சோம வாரந் தன்னிலித் தலத்தின் மாதோ. (௪௦)

காமர்பூங் கொடியார் மோகங் கழந்துடை காவி சாத்தி
மாமனத் துறவு பூண்டு மறுதலத் திருந்தார் பேறு
தேமலர்ச் சயன மேவித் தெரிவைய ருடனே யிவ்வூர்ப்
பூமனை வாழ்க்கை யெய்தும் புண்ணியர்க் கெய்து மாதோ. (சக)

ஐவகைக் கனவி நாப்ப னேம்புல னடக்கி யோரான்
யுவகைத் தவங்க ளாற்றி யொருதலத் திருந்தார் பேறு
கைவரை மழுவ லானன் கருணையஞ் செழுத்தை யுன்னித்
தெய்வமாப் பலவி னீழற் சிறுபொழு திருந்தார்க் கெய்தும். (சஉ)

ஆடைகர வரிய காணு மருவரைப் புறமு நாப்ப
புடைபடப் பல்யான் டோடிப் புவலம் வருவார் பேறு
சுடைபிசை மதியஞ் குடுஞ் சண்டங் வளத்தி லெம்மா
யுடையவன் சங்க வீதி பொருவலம் வருவார்க் கெய்தும். (சக)

பூதானம் பரிதேர் யானை டொன்னெவ்வி வினைவு கன்னி
காதானந் தயில மெள்ளுக் கலைபணி யடிமை யில்லங்
கோதான மன்ன தானங் கூறுமெண் ணிருநா னத்தி
னேதான பலனு மன்ன மிட்டுண்பார்க் கருளு நிவ்வூர். (சச)

சொரிதழ லங்கிட் டோமஞ் போதிசேர் ரோதிட் டோமம்
புரிதரு மிராச சூயம் பொங்கழற் சோம யாகம்
பரிமக முதல வேள்வி பலதலத் தியற்றும் பேறு
பெருகுமித் தலத்து மாகுர் பிறுபாகஞ் செய்வோர்க் கெய்தும். ( )

என்பல வனங்க டோறு மிலேதின்றுங் கணிகாய் தின்று
முன்பன வொழிந்துந் திமே லூசிமே லொருகான் மேலா
வன்பல் கால மெல்லாம் வருந்தினர் தவஞ்செய் பேறு
சென்பல வனத்தி லோநாட் செயற்கல வாச நல்கும். (சஈ)

பத்தராய்ப் பணிவார்க் கேணும் பலதலம் புரிவார்க் கேணு
முத்தர வயன மெல்லா மொருதலந் தருபே நிவ்வூர்ச்
சித்திரை விழுவே நல்குந் தெக்கிணை யவப்பே மெல்லா
மத்தர்தந் திருக்குற் றாலத் தைப்பகி விழுவே நல்கும். (சுஎ)

அத்தனங் கிருந்து நீங்கா தகிலமு மியற்ற லாலே
யெத்தலம் வதிர்தார் பேறு மெத்தவம புரிந்தார் பேறு
முத்தர கங்கை யாதி யுயர்நதி படிந்தார் பேறுஞ்
சித்திர நதிசூழ் சைவத் தெய்வமாத் தலமே நல்கும். (சஅ)

திருவளர் திருக்கும் றுலர் திரிகூட மென்னு நாம
மருவியங் கிரிக்குண் டாகி யருட்பெருந் தலத்துக் காகி
மருவீபே ருலக மீன்ற வல்லிபா லெம்மை யாள
மொருவனுக் குரிய தென்ற லுணர்த்துதற் கெனிய தாமே. (சக)

வேறு.

என்ன லு மிதகர்க் கிசையு நாமங்கன்
முன்னர் லு வேழென முறையிற் கூறின
யன்னவை விரித்துரைத் தருளு வாயெனச்
சொன்னுமா முனிவர்க்குச் சூதன் சொல்லுவான். (ரு0)

தொன்மையார் தீவினைத் தொடர்ச்சி சூவ்வதாந்
தன்மையார் போழ்ந்தெரி தருணத் தருமை
நன்மையா ரியக்கவிழ் நாமம் பெற்றது
சென்ம னோ யறுப்பது திருக்குற் றுலமே. (ருக)

கடாங்கயம் பூசை நெய் கடவுள் வாழ்பதி
கடாத்தூரீர் கந்தி நெயர்நெய் நல்கலால்
விடப்பெய் நன்னன் நாம மேவுபாற்
புடார்க்கன புரத்தியல் புலக மேன்மடுவே. (ருஉ)

வேறு.

பராசர னாறுபாற் கந்தி பரிபா கந்தி பாதி
தராத்தலம் புரக்கு நீதிச் சந்தனு ராசன் வேட்ட
நராதிய னரசுந் தேற்ப நன்மக வின்ற னன்மே
னராகமுற் றொருங்கு வேட்டா னம்மியம் பாவி தம்மை. (ருங)

வேட்டன் நலையார் மக்கட் பெறுதன்முன் னல்லவன் விர்தான்
விட்டும னரசு வேண்டான் வியாதனை வரித்தான் கந்தி
வேட்டமின் முனிபா லன்னார் குணமுறும் புணர்ச்சி யாலே
நாட்டமி லரசைப் பாண்டு வேந்தனை நல்கி னாரே. (ருச)

நோக்கிலான் மனைவி தாருத் தழுவிநூற் றுவரைத் தந்தா
ளாக்கமாம் பாண்டு பதிரி யைவருக் கைவ ரீன்றான்
மாக்குலத் துணைவ ராயு மகிதலம் புரக்கு மாசை
தாக்கிநூற் றுவரோ டைவர் தங்களிற பகைவ ரானார். (௫௫)

வகமக னுகி நந்தன் மனைபுகூடப் புள்ளுஞ் சோகும்
விசைபெறு சகடு மாய்த்து வெறிமரு திடந்து வேழ
மசைவுற மல்லர் வீழக் கஞ்சனை யடர்த்த கண்ண
னிசைவினாற் பாண்டு மைந்த ரிகனினு மினையா ரென்று. (௫௬)

நூற் றுவர் குதால் வென்று துவலருள கானி லைவா
சூற்றுபன் னீரான் டைவர் தரைநதுரின் வானா டெய்தப்
போற்றலன் புயங்கு கேது பொருந்தில னாத லாலே
யாற்றுதல் சமரென் றெண்ணி யண்ணல்பா சுபக முன்னி. (௫௭)

செய்வனர் திசைநா லங்கி சேனெழு கடரென் றுக
வைவகைக் கனலி னுட்ப னடிபெயான்,ரின் விரலொன் றுலே
சுவ்விடை யூன்றி யோர்தான் குறங்குடைச் சேர்த்திப் பார்த்த
னவ்விழி துண்டந் தாக்கி யதிலெழு திப நோக்கி. (௫௮)

புத்தமைம் பொறியி லாகப் பொறிபுலன் கரணத் தாகா
சேதனத் தவைபாய் மாரன் தேவர்கோ னிடரு மாற்றி
யாதவம் பனிகாந் நீர்திச சிதலரித் தாகம் புற்றாய்ப்
பாதவ முணைப்ப முங்கட் பரமகேவ பரவி நின்றான். (௫௯)

பிங்கவன் றவஞ்சோ திர்பான் வேட்டுவக் கோல மாகிக்
திக்கெலா மன்னங் கோலந் தொடருமோர் தேவ தேவர்
மைக்குழ லன்னம் பின்னே தொடரமற் றொருகோ லத்தைப்
புக்குறத் தொடர்வார் போலப் புகுந்தனர் பொருளில் லேந்தி. (௬௦)

வரிசிலைப் பரம வேடன் வலியஞ்சிப் புதல்சோற் பவன்
சூரிசிலை யடுங்கா லெம்மான் கொலைசெய்த குணரான் பார்த்த
நொருசிலை யுயிர்வெய் றென்ன வருத்தன னிருவர் தாழும்
பொருகிலை சூனித்துக் கார்கோற் பொழிந்கன ரம்பு மாரி. (௬௧)

அல்லினார் களத்து வேட னருந்தவ வேடன் வின்னான்
கல்லினான் மல்லி னுற்கை கலந்தனர் வீழ்ந்தார் மேல்கிழ்
புல்லினா ரணங்கு பார்த்தன் புறங்கண்டு நகைத்தா ளன்னேன்
வில்லினாற் புடைப்ப நாதன் விண்ணிடை மறைந்தா னன்மே. (௬௨)

தேவியுந் தானு மாகச் சேணிடை மறைந்த தேவைப்
பாவியே னுணர்ந்தே னல்லேன் பழுதுகொல் விளைத்தே னென்ன
கூவியே தொழுதான் முக்கட் குழகனே மழுவ லானே
யாவியே யுமையோர் பாகா வபயமென் றழைத்தங் காணான். (௬௩)

தீர்த்தனை யருசுகித் தேத்தித் திருவடி காண்பே னென்ன
வார்த்தாமார் தேவு மேவு மவ்வுளிச் சென்றான் கொன்றை
சார்த்திய மவுலி யானீசச் சம்புடத் துடனுங் காணன்
வேர்த்துடல் சோரந்தா னுனி விடுப்பனென் றெடுக்கு மேல்வை. (௬௪)

சே⁴னுயிர் விடைமேல் வந்து சம்புடந் திரிந டத்திற
காணுக கடவுட் பஞ்ச தெரிசனக் தென்று காட்டித்
தானுநா யகர்தாம் பாசு பதங்கொடுத் தருளிப் போர்தார்
கோணிலா மனத்தன் போற்றிக் குறும்பலாச் சாறல் சேர்ந்தான்.

கோதிலாத் திருக்குற் றாலங் குறுகினன் பணிந்தான் பங்க
விதிவாய்ச் சென்றான் முன்செய் விபன்குருத் துரோகந் தீர
சோதிவெண் சுதிர்பு சித்த சோமசே கரனைக் கண்டா
னோதுங் குனியார் நங்க னுத்திரத் தருச்சித் தானே. (௬௫)

மேற்றினை யுமலா ரீபன் விநாயகன் சுகரங் குன்றக்
தேற்றுகே னுறே டைந்து தெரிசனம் பரிவாழ் பெற்றுத்
தோற்றிய வைந்தோ டாமுற் சோதியம் புடமுங் கண்டா
னாற்றுந் வெடுத்தா னாக மாளிகண் டெடுக்கப் பவ்வன். (௬௬)

ஆதிநாட் பம்பு டங்கண் டாருகன் னெடுத்த வாய்முற
புதிதா தனத்தோர் போற்றும் புடார்க்கன பரமா மிவ்வூர்
மீதுள நாமச் செய்கை விளம்புறு ருந்கந் தோறுங்
கூறாதகம் சிரிந்துந் தெய்வக் காரண வகையிற் காண்பின். (௬௭)

பொருவருந் திரிகு டத்துப் புடார்ச்சன புரம்போ லெங்கு
மொருதலம் புவனத் தில்லை யும்பர்வா எனத்து மாங்கே
பெருகுமித் தலத்தை நீங்கிப் பிறதலம் புகுவா ரில்லின்
றிருவிளக் கிருக்க ஆரீம் சென்றுதிக் குழல்வார் மன்னே. (சுசு)

பாயிர மஹைகாளாலும் பகரரி தான சங்கக்
கோயிலுந் தலமுந் தெய்வக் குழாங்களின் பெருக்கு நானோர்
வாயின லுரைக்கற் பாற்றோ மகிதலந் தாங்குஞ் சேட
னாயிர நாவி னுலு மசைக்கினு மசையா தென்றான். (எ௦)

வேறு.

தில்லையிலுஞ் சேதுவிலுங் காசியிலும் வாசிபெறுந் திருக்குற்
றாலஞ், சொல்லையிலு நாஆறுங் கேட்கையிலுஞ் செவிதிறக்குந் துற
க்கம் போலு, மெல்லையினில் வளர்தீர்த்த மகிமைகூ றெனமுனிவ
ரிளம்பூங் கன்னம், கொல்லையினின் மேய்ந்தசெழுங் கன்றுகன்போற்
சிந்தையவர் கொண்டார் மன்னே. (எக)

கனிமூல சாகமெனு மமுதலுகர் மாதவத்தோர் கருதிக் கேட்ப
முனிமூல நதிமூல முரைப்பதரி துரைத்தாலு முக்கண் ஞானத்
தனிமூலப் பொருளிருக்குஞ் சாரல்குழ திரிகுடச் சயிலக் கங்கை
நனிமூல முரைப்பதரி தவனருளா லுரைப்பனென நவில்வான் சூதன்.

6-திருக்குற்றலத் தலமகிமைச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம்—௩௧௫.

ஏழாவது:—வடவருவிச் சருக்கம்.

பரையிடத்தி லிருந்துபுடார்ச் சுனபுரத்தி லுலகமெலாம் படை
க்குங் கால, முரையிடத்து முணர்விடத்துங் கடந்தாண யுருத்திரமா
கணத்தோ ரெல்லார், தரையிடத்தி லுவந்தாட்டப் புனல்வேண்டிப்
பரவுதலுந் தீனிமுக் கோட்டு, வரையிடத்தி லவனருளால் வீருமூல
தீர்த்தம்வட வருவித் தீர்த்தம். (க)

கடலேழு நதியேழுந் தோன்றுமுன் வரையிலேழு கடலாப்த்
தோன்றத், தடமேவு நதிமகிமை பாடியுருத் திரகணத்துத் தலைவ

ராடி, புடன்மேவு நந்திகணத் தவராடிச் சிவகணத்தா ருலப்பி னாடி யடலேறுந் திரிகூடப் பெருமானே யுவந்தாட்டி யருள்பெற் றுரால்.

குழிவீதா மேவிவரு மாயைகா ரணமாகக் குளிர்வா னாதி நெடியபே ருலகனைத்தும் படைப்பதற்குக் கமண்டலரீர் நிகராய் முக்க ணடிகளா டலுக்குரிமை யாதலாற் றிரிகூட வசலக் கங்கை - சடிலமேற் கங்கையினு றாறுமடங் கதிகமெனத் தக்க தாமால். (௩)

பவமதுகங் கையகலாச் சகரருய்யப் பகிரதனாற் பண்டு தோன் றுந், தவமதுகங் கையுஞ்சுருதி விரிகூடத் திரிகூடச் சயில மேவி ந்வமதுகங் கையிற்சொரிந்து நாதனைப்பூ சனைபுரிந்து நவைக டீர்ந்த சிவமதுகங் கையுந்தனக்கோர் துறையாக வுடையதுசித் திரப்பூங் கங்கை. (ச)

மவுனநெறித் தாபதர்கண் மாறுது தவம்வேள்வி வளர்ப்ப தாலே கவனவெறித் தானவராற் பிரளயத்தா லழியாமற் கற்பந் தோறுஞ் சிவனயன்மா லானபிரான் றிருவருளால் வரைகாத்துத் தேவி வாலை புவனைதிரி புரையாவா ளினிதுறைசண் பகத்தடமோர் புறத்த தா மால். (ரு)

கங்கைநரு மதையமுனை சிந்துகோ தாவரிகா வேரி யாதி, மங் கலமா நதிகளெலாம் வற்றியநா லங்களினும் வற்றா தாகிச், சங்க மறு குடையபிரான் றிருவருளாற் புதுவாரி சயில மீதிற், பொங் கியெழு மாதவினாற் பொங்குமா கடற்றுறையும் பொருந்து மோர் பால். (சு)

தடமாகு நதியாகுங் கடலாகும் வரையருவி தானே யாகு மிடமாகுஞ் சேய்த்தாகு மெத்தலத்தும் வளர்தீர்த்த மிமைய மீன்ற மடமாதி னிடத்தார்க்கு வலமாகி யணித்தாகி வாணோ ராட்டுங் கடமார்மஞ் சனம்போலுந் திரிகூட வடவருவிக் கடவுட் டீர்த்தம். (௧)

குவறட மொருகோடி கொடுத்தபலன் கொடுக்குமொரு குலனைவாவி வாவிசனை யொருகோடி வழங்குபல னொருநதியே வழங்கா நிற்குந் தாவுநதி யொருகோடி தருபலனோர் வரையருவி தானே நல்கு மேவருவி யொருகோடி யுதவுபலன் வடவருவி வினைக்கு மாதோ. (௨)

கிரிகூடந் தொறும்பாயு நதிக்குயர்ந்த துத்தரவா கினியே யென்று
விரிகூட விரித்துமறைச் சுருதிமிரு திகள்யாவும் விளம்பு மானா
லிரிகூட மயன்கூடஞ் சிவகூட மெனமுனிவ ரமர ரார்க்குந்
திரிகூட வரைபாயும் வடவருவி மகிமைதுதி செய்யப் பாற்றோ. (க)

பாவமெர்டு புண்ணியத்தின் வகைபிரிக்க மாட்டாவாம் பலவார்
தீர்த்தம், பூவையுங்கிள் னையுப்பாவின் புனல்பிரிக்க மாட்டாமை போ
ல மேலார், தூவியனம் பிரிப்பதுபோற் சுகிர்தமெனும் பாஸ்பிரித்துத்
துலங்கக் காட்டித், தீவினையைக் கழுநீராப் பிரித்தெறியுந் திரிகூடத்
தெய்வக் கங்கை. (க௦)

மேலேறிச் சுவர்க்குபதம் புருவார்க்கும் பிரமபத மேவு வார்க்கு
மாலேறு வைகுந்தம் பரமபதஞ் சேர்வார்க்கும் வரம்பில் காலங்
காலேறிச் செலவரிய பதந்தோறுஞ் செலுத்துதலாற் கதிகட் கெல்லா
நாலேணி நிறுத்தியதாந் திரிகூட வடவருவி துவலுங் காலே. (க௧)

சுத்தர கினுந்தொலையார் புவிமீதிற் பிறந்துபா தகங்க டர்ப்ப
ரித்தரணி தனிற் பிறந்தார் பாவமெலாங் கங்கைதனி லெய்தித் தீர்ப்பு
ருத்தரகங் காந்தியின் பாதகமு மிதுதிர்க்க வுரிய தானுந் [நிஷ்.
சித்திரகங் காந்தியை யொத்ததொரு நதிபுனதோ செகங்கண் மூன்].

வேறு.

மொழிபடர் கலைநூல் வல்லீர் முழுத்தபா தகங்க ளெல்லாஞ்.
சுழிபடர் கழுநீ ராகத் தொலைத்திடுந் திரிகூ டத்திற்
செழிபடர் நதிக்கு நாமந் தெய்வமாச் கதைகள் கூறி
லொழிபடா வனந்த மாகு மவைபிலென் னுணர்த்தக் கேண்மின். (௧)

கணத்தினு மோரூர் வைகான் கடிநகர் பதியொன் றில்லான்
பணத்தர வல்கு லாவரப் பாவைபோற் பார்ப்ப தல்லான்
மணப்பதில் விரகில் லாதான் வறுமையாற் சிறுமை பூண்ட
குணத்தினன் சிகைநூன் முஞ்சிக் குறிபின்ன் மறையோ னேகன். (௧)

பந்தியாம் பதிதோ நேற்றும் பசிக்குண விலாது தேம்பிக்
கந்தையே துகிலாச் சுற்றிப் புற்குறிற் றரைஞாண் பூண்டு
கிந்தைவேட் டதற்கே மாந்து திரிந்தனன் மெலிவா னந்தோ
மூன்றையே தவஞ்செப் யாதா ரிம்மையின் முயன்று லுண்டோ. (௧௨)

கடுங்கதிர் வேனிற் காலங் கையினுன் மெய்யைப் போர்த்தான்
குடங்கையுங் குளிர்கா லத்துக் குறங்கினிற் புதைத்தான் வாடை
யடுப்பனிச் சிசிர கால மருங்குளர்க் காற்றா னாகி
நடுங்கின னெடுங்கி யாங்கோர் நம்பரா லயத்துட் சென்றான். (௧௬)

தாலமே லடிச்சு டஞ்சித் தழலிடைக் குதித்தான் போல
வாலும்வெங் குளிரா லஞ்சி யாலயத் திலிங்கஞ் சாத்துஞ்
சேலையைக் கவர்ந்து போர்த்தான் பாதகச் செந்தி யந்தக்
காலையில் வளைப்ப மேனி கருகிக்கன் மாட னானன். (௧௭)

ஆற்றைநாள் வரலா றீச னுலயக் களவா லென்று
பிற்றைநா னுணர்ந்தான் சோரம் பிறரிடைப் புரிந்தார்க் கெல்லாம்
பற்று வ தொன்றே பாவம் பரனிடைப் புரிந்த வாற்றா
லுற்றதே சிவத்து ரோக மொன்றினுக் கிரண்டா யந்தோ. (௧௮)

திருந்திழை யாம பாகத் தேவின லன்றி யிர்தப்
பொருந்துபா தகங்க ளியாண்டும் போக்கரி தென்று தேறி
யிருந்தொரு தலத்தே முக்க ணிறைவனைத் தியானித் தேத்தி
யருந்தின னிரங்கு காலே வள்ளலா ரிரங்கி யாங்கு. (௧௯)

வானமே லெழுந்த வாக்கு வடபுலந் தொடுத்துத் தென்பா
லானதீர்த் தங்க ளாடி னகலுநின் பாவ மாங்கோர்
ஞானமாந் நதியி லென்று நவிற்றலுங் கவற்சி தீர்த்து
கானமாந் பொழில்சூழ் சிந்து கங்கைகா ளிந்தி யாடி. (௨௦)

நன்னரு மதையே கோதா வரிநறுங் கண்ண வேணி
பொன்னியே வையை சேது பொருளைமற் றுளவாந் தீர்த்தங்
கன்னியந் துறையு மூழ்கிக் கனவரை வலங்கொண் டேகிச்
சென்னியின் மதியம் பூண்டார் சிவதிரி கூடஞ் சார்ந்தான். (௨௧)

கண்ணியங் கொன்றை வேய்ந்தார் கமழ்திரி கூடச் சாரற்
புண்ணிய நதியி லாடும் போதினின் மறையோன் செய்த
திண்ணிய பாவ மெல்லாந் தீர்த்துடன் மாசு நீங்கி
விண்ணிருள் கிழியத் தோன்றும் விரிசுட ரொளிபோ லானான். (௨௨)

அருவியர் திரிகூடத்தி லந்நதி படிந்து பாவ
மொருவினன் வறுமை நோயு மொழிந்தனன் மறையோன் வாழ்வும்
பெருகொளி வடிவும் பெற்றான் பெற்றவாச் சரியத் தாலே
திருநதி தனக்கு நாமஞ் சித்திர நதியா யிற்றால். (௨௩)

வேறு.

கங்கைபிர யாகைவட சிந்துகோ தாவரிகா வேரி வாணி
துங்கநரு மதையமுனை கண்ணைகவுதமைசரயு சோணை யாதி [வந்து
யெங்குமுள நதிகளும்புண் ணியநதிசித் திரநதியென் றிதன்பால்
தங்கியுவர் தாடுமொரு பாகமதி மாகமதி தன்னின் மாதோ. (௨௪)

முற்காட்டும் பலதலத்து மூன்றரைக்கோ டியதீர்த்த மூழ்கும்
பேறுங், கற்காட்டி யெறிதிரையின் கவண்காட்டிப் பாவமெலாங் கா
கம் போலப், பிற்காட்டி யிரிந்தோடப் பிறவியெனும் பகையோடப்
பெரிதார் தெய்வ, விற்காட்டிற் திரிகூட வடவருவி நல்குமென விளம்
பும் வேதம். (௨௫)

பூநாறுங் கற்பகத்தின் போதாடிச் சண்பகத்தின் பூந்தா தாடி
வானாறு தலைமடுத்து மதிசூடுந் திரிகூட வரையெம் மாணைக்
கானாறு மலர்சொரிந்து கங்கைபூ சித்தமது கங்கை யாறார்
தேனாறு தனிப்படிந்தார் சென்றொருகா லமும்படியார் செனன வாரி.

வேறு.

வாவிசுட் கதிகங் கூடல் குடந்தைவண் புலியூர் வாவி
யோவிலா நதியிற் கங்கை யுறுதிரி வேணி சங்கந்
தாவுமுந் நீரிற் சேது தடவரை யருவிச் செல்லார்
திவமார் திருக்குற் றுலர் திகழ்வட வருவித் தீர்த்தம். (௨௬)

ஓர்நதி யிடத்தி லேந்து மொடுக்கிமூச் சடக்கி யென்றும்
வார்புன விடையே நின்று மாதவம் புரிவார் பேறு
கூட்பனிச் சிசிர நாளிற் குவவுசித் திரப்பூங் கங்கை
நீர்படிந் தொருநாட் செய்யு நித்திய கரும நல்கும். (௨௭)

வேறு.

மாகமா மதிதோறும் பிரயாகை மாதீர்த்தம்
பாகமா மதியினராய்ப் பல்யாண்டு படிந்தபல

ஐகமா மதிச்சடையார் வடவருவி நயந்தொருநாட்
சோகமா மதிஃங்கத் தோய்ந்தாரைத் தோய்ந்திடுமால். (௨௯)

தாமாக மூழ்கினர்க்குந் தாமொருவர் பொருட்டாலே
யாமாறு மூழ்கினர்க்கு மாகுச முடம்பழுக்குப்
போமாறு மூழ்கினர்க்கும் புனல்வழுக்கி வீழ்ந்தவர்க்கும்
காமாரி சித்திரப்பூங் கங்கைபர கதிதருமால். (௩௦)

அனைத்தாகும் பிறந்திக ளாடினார்க் களவளவி
ஒலனைத்தானும் பலனுதவு மெதிர்த்தார்க்கும் பணிர்த்தார்க்கு
நினைத்தார்க்கும் புகழ்ந்தார்க்கு நீரிலொரு துனியாக
நனைத்தார்க்குங் கதிகொடுக்கு நன்னகர்ச்சித் திரந்தியே. (௩௧)

ஆலைநறுங் கழைதூர்தொட் டபில்வதெனக் காலேழுதல்
வேலைமர பினிற்கதிகள் வியந்துதவும் பலந்திகள்
காலையினு மாலையினுங் கடும்பகலும் வடவருவி
பாலேபடு கட்டிதருஞ் சுவைபோலப் பலன்றருமே. (௩௨)

வான்றொடருந் திரிகூட வரைச்சாரல் வடவருவி
தோன்றியொரு நாண்மூழ்கத் தொல்வினைகள் கழிந்தோடு
மேன்றநா விரண்டாடி விவவினையவ் வினைதேயு
மூன்றுநாண் மூழ்கினவர் கருக்குழியின் மூழ்காரே. (௩௩)

அரிதான வடவருவி யாடுவார் வினைக்குவி
யிருதான தம்மையறிந் தேற்றதலை வனையறிவா
ரொருதான மந்தியி லுயர்மறையோர்க் குதவுமது
தருதானப் பெருக்கமதாய்ச் சந்தானம் பெருக்கிடுமால். (௩௪)

மித்திரரும் வளநாடு மெய்யுணர்வு மனைவாழவும்
புத்திரரும் பேரரசும் பொருள்பலவும் புரிந்தருளுஞ்
சத்துருவின் வலிதொலைக்குஞ் சகலபா வமுந்தீர்க்குஞ்
சித்திரமா நதிப்புனலிற் சிறுகாலை படிந்தார்க்கே. (௩௫)

ஏலவே விரும்பினவர்க் கறம்பொருளின் பழம்வீடுஞ்
காலவே கொடுத்தருளி யெழுபிறப்புந் தவிர்ப்பதனான்

ஞாலமே லுவந்தாடுந் தவத்தோர்க்கு நான்குவகைப்
பாலுமாம் வடவருவி மருந்துமாம் பவப்பிணிக்கே.

(௩௬)

வேறு.

அயனநாள் விழுவி ழாநா ளட்டமி பதினான் கண்ணல்
வியனமர் திருவா ராட்டு மேதகு மாத நாட்கள்
பயனமர் முப்பான் மாகம் பகர்வட வருவி யாடி
நயனமூன் றுடையார் சேவை நண்ணினார் பிறவி நண்ணார்.

(௩௭)

முன்னுவாப் பின்னுவானான் மொழிந்தசங் கிராந்தி திங்கண்
மன்னுறு பின்னு வானான் மதித்திர் பார்தன் சேர்நா
ளின்னவை யொன்றி லொன்று சதமடங் கேற்ற மாரு
மந்தி படிந்தார்க் கேற்ற மாயிர மடங்கு மேன்மேல்.

(௩௮)

பிறந்தநாண் மூழ்கி னூர்க்குப் பிறப்பரி தாகும் யாண்டு
சிறந்தநாண் மூழ்கி னூர்க்குச் சிறப்பெதி ரெடுப்பர் தேவ
சிறந்தநா ளறிந்து மூழ்கி லிறந்தவர் மூழ்கார் கும்பி
மறந்தநா ளவரைக் காலன் மறக்குநான் மறக்கு நாளே.

(௩௯)

திருவளர் திருக்குற் றுலச் சிவபுரஞ் சேரும் போது
மருவிரீர் படியும் போது மமலைப் பரவும் போது
மொருவரை யொருவ ருன்னி லிருவரும் கதிபெற் றய்வார்
கருவரைப் பிறவி காணு ரவர்தமைக் கண்டு ளோரும்.

(௪௦)

வேறு.

அந்தவ்வாச் சங்கிரமம் விதிபாதம் வைதிருதி யைம்பா னொன்று
பந்தமனுப் பதினான்கு யுகநான்கு மாணையநாள் பத்தோ டைந்து
தொந்தமா மட்டகைகள் பன்னிரண்டாப் பருவநாட் டொண்ணூற்
றறு, முந்துபுனற் றுறைபடிந்து தருப்பிப்பார் பிதுர்க்கடீன்கண்
முழுதுந் தீர்ப்பார்.

(௪௧)

தாம்பெற்றார் தத்துமகார் தந்துணைவர் பெறும்பாலர் தனையை பால
ராம்பற்றால் வளர்த்தமகா ரவனருளா லரிவைபிறர்க் கருளும் பால
ரோம்புற்ற பரிசதன லுயர்ந்தவரென் றிருநால்வ ரோதுங் காலை
யேம்புற்ற துயர்தீர விறந்தார்க்குத் திலரீரா லிறைக்கு ரீரார்.

(௪௨)

வேறு.

சேணில்வைத்த மதிச்சடையார் சித்திரகங் கையின்மூழ்கிப்
பேணில்வைத்த தினத்தொருநாட் பிதூர்ப்பலிவைத் திடுவாரே
லேணில்வைத்தார் சுவர்க்கபதத் தெள்ளுடன் ரிமைப்பார்கள்
காணில்வைத்தா ரவர்களுக்கே கயிலாயஞ் சிவலோகம். (சு௬)

அந்நிலையே பிதூர்ப்பலிக ளமைத்திடுதற் கமையாதேற்
கன்னிரீர் வடவருவி கலந்தாடித் தருப்பணஞ்செய்
தின்னியன்மா மறைவாணர்க் கியன்பொருள் வழங்கினார்
பன்னருந்தென் புலத்தார்க்குப் பரகதியை வழங்கினார். (சு௭)

பிள்ளையுஞ்சற் றமுநீங்கிப் பிறநாட்டி லிறந்தார்க்கும்
விள்ளுமிரு நால்வர்களி லொருவர்விரைந் தேகியந்தத்
தெள்ளருவித் தடத்தொருநாட் சென்றுதருப் பிக்கிலவ
ரெள்ளினுக்கா யிரம்வருட மிருப்பர்சுவர்க் காடிகளில். (சு௮)

புத்திரரில் லாதிறந்தோர் துன்மரணம் புக்கிறந்தோர்
சத்தநர கிடையமுந்தித் தவிக்குநா ளெவரேனுஞ்
சித்திரமா நதிக்கருணைத் திரைக்கரத்தி லவருடம்பி
னத்தியளித் தாரவர்க்கே யரசளித்தார் வானுலகம். (சு௯)

வேறு.

முத்தனையார் வரம்பழித்தோர் முதுகுரவர்க் கிடர்புரிந்தோர்
முக்கண் ணானை, நத்தனைநான் முகத்தோனை யிகழ்ந்தோர்பல் லுயிர்
செகுத்தோர் நன்றி கொன்றோர், கத்தனைவிட் டமர்க்களத்தி லோடி
னோர் நம்பினர்க்குக் கபடஞ் செய்தோ, ரெத்துணைப்பா தகரேனும்
வடவருவி படிந்தவர்வி டெய்து வாரே. (சு௧௦)

அத்தணர்கண் முனிவர்கடன் கழிப்பர்பிர மச்சரிய மரிதி னுற்றிச்
செந்தழவி னவிசொரிந்து மகமியற்றித் தேவர்கடன் கழிப்பர் மேன்
மைச், சந்ததியை யினிதின்று தங்கள்பிதூர்க் கடன்கழிப்பர் தரைமே
லிந்தத், தொந்தமாங் கடன்மூன்றும் வடவருவி யாடினவர் தொலை
ப்பர் மாதோ. (சு௧௧)

அறியாம விளமையிற்செய் பாவமென நன்பகலி லாடத் தீருஞ்
சிறுகலை படிந்திடிற்போங் காளையராய் மனதறியச் செய்த பாவம்

வறிகான புன்மலை படிந்தார்க்கு முதுமையிற்செய் மாபா வம்போம்
பிறியார்முப்பொழுதாடில்வடவருவியெழுபிறப்பும்பெயர்க்குமாதோ.

கள்ளாடு மைம்பொறிக ளடக்கலொரு நெறிநடத்தல் கண்ணங்
காத்த, லெள்ளாம லீகைதிடந் தன்னுயிர்போன் மன்னுயிர்கட் கிரங்
கன் ஞான, முள்ளார்வம் பொறைசமித மின்சொலுடன் வாய்மை
யென வுயரீ ராறுந், தள்ளாத மனத்தீர்த்த மதுபடியார் புனல்படி
யிறு மவனை நேர்வார். (௫௦)

வளங்கொண்மா னததான மொழிந்துபிற நதியாடு மாந்தர்க்
கெல்லாந், துளங்குமவர் புறத்தழுக்குத் தொலைவதன்றிப் பெரும்
பாவந் தொலையா தாகுந், களங்கமுது மலமகற்றிப் பாவமெலாங்
கமுநீராக் கழுவு மாற்றா, லுளம்பெறுதா னப்பலனும் வடவருவிப்
புனல்படிந்தார்க் குளதா மன்னோ. (௫௧)

இத்தலத்து நதிமகிமை யெங்குமே கண்ணகி யெங்கு மான
நித்தனநிந் தியமனுக்குங் குறுமுனிக்கும் வாசகிக்கு நெடிய மாலாந்
சுத்தனுக்கு நவின்றபடி வியாதனைனக் கொருதொகையாச் சொல்ல
யானு, முத்தகமா வுமக்குரைத்தேன் விரித்துரைக்க வயனாலு முட்டி
யா தென்றான். (௫௨)

தேனாறு சித்திரமா நதிமகிமைந் தேனாறு செவிகா லாகப்
பானாறு மனத்தடத்துப் பாய்ந்துதவப் பயிர்தழைத்த படி வந் பின்
வானாறு திரிகூட வரையாறு தனிற்போந்து மழுவ லாலைப் பின்னும்
பூநாறுமதுச்சொரிந்துபோற்றுமாறுணர்த்துகெனப்புகல்வான்குதன்.

7- வடவருவிச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவருத்தம். * ௩௬௮.

எட்பாவது:—சிவமதுகங்கைச் சருக்கம்.

இரவி தன்குலச் சுகரணோர் பரிமக மியற்றப்
புரவி யைத்திசை விடுத்தலு மதனைவான் புரப்போன்
கரவி லுய்த்தனன் கபிலன்வாழ் பிலத்தது காணன்
மறையிற் றேடுபு மகன்மக னஞ்சுமன் சேலீந்தான்.

(௫)

அதனைச் சாகர ரஹபதி னுயிரர் துருவி

விதனத் தாற்புவி சூழ்வரத் தொடனார் மிசைந்தார்
பதனத் தோர்புடைக் கண்டனர் முனிவன்மேற் பாய்ந்தார்
நீதனைக் கண்டிலான் விழித்தலுஞ் சாம்பரா யிறந்தார்.

(௨)

சகரன் சாகரந் தொடடவ ரிறத்தலுந் தகவான்

மகமு டித்தன னஞ்சுமான் மகன்றரு மகவாம்
பகர தன்றவ மியற்றினன் விரிஞ்சனைப் பணிந்து
நிகரில் சாபத்தின் மாய்ந்தவர் நரகினை நீப்ப.

(௩)

பங்கை யாசனன் மொழிப்படி கங்கையைப் பரவிச்

சங்கை யாத்தவம் புரிந்தனன் கங்கையைத் தரிப்பான்
மங்கை பாகினை வணங்கினோற் றன்னவன் வரத்தாற்
கங்கை பாற்றவம் புரிந்தன னளப்பருங் காலம்.

(௪)

புரியுங் காணையில் வரநதி யதிர்த்துவான் பொதிர்த்து

விரியு மெண்டிசை நடுக்குற வண்டமும் வெடிப்பக்
கிரிவி லாணையு மதித்திலன் குதித்தனன் கிளர்பார்
ஞரிப டாதென வமரரு முனிவருஞ் சலிப்ப.

(௫)

மாக மண்டலத் துடுக்குலங் கயலென மறுக

மேக மண்டலம் பாசியா மிதப்பவிண் கதிர்கள்
யோக மண்டலத் திருவகைக் கமலங்க ஞுறழ்
நாக மண்டலச் சடையில்லின் னடுக்குறப் பாய்ந்தாள்.

(௬)

அடைய வாயிரம் பருவமா யிரமுகத் தடினி

யுடைய நாயகன் சடைமிசைப் பாய்தலு முலறிப்
புடைபீ துங்குற திரவிமுன் புற்பனி போன்றான்
விடையி னுர்புகழ் பாடின ராடினார் விண்ணோர்.

(௭)

வானே லாமுடைத் தெழுசுர நதிப்புனல் வரதன்

கான மார்சடைக் காட்டிடைச் சுவறலாற் கலங்கி
மீன லோசனை பாகினை யிறைஞ்சினன் வேந்தன்
ஞான நாதர்தாள் வீழ்ந்தனன் கங்கையு நடுங்க.

(௮)

இளிகொள் கங்கையை யமைத்தர னரசனுக் கிரங்கி
யொளிர்ந னிக்கிரி விடுத்ததோர் துளியெழு வகையாய்
விளிகொள் சீதையுஞ் சூட்டுவுஞ் சிந்துவு மேல்பா
னனினி பாவனி கலாதினி கீட்டிசை நடப்ப.

(கூ)

பெருகு கங்கைதென் பாலதாய்ப் பகிரதன் பின்போய்த்
திருகு சன்னுவின் வாய்ப்பெய்து செவிவழி விடுப்ப
மருவு சானுவி சுடலைபாய் தலமவன் மரபோர்
நரகொ ழிந்துபொன் மானமேற் சுவர்க்கநா டடைந்தார்.

(கௌ)

வேறு.

கதியின்மேற் சகரத்தமை விடுத்தநதி கண்ணுதலார் கயிலை மேனி
மதிசுலாஞ் சடைபாயென் மாய்ந்தவுருக் காட்டுகென வணங்க நாதர்
சதிசெய்பா தகந்தேய்க்குந் தருமமுரு வளர்க்குமநதத் தரும பாவத்
ததிகமாஞ் சிவதருமஞ் சிவத்துரோ கங்கனென வருளிப் பின்னும்.

ஒத்திடுமெண் பத்தியினு வெய்துவது சிவதரும முரைக்குங்
காலேத், துத்தியம்பத் திமைபூசை புரியாமை புரிந்தவரைத் துதித்தி
டாமை, பத்திபுரிந் தமைமறத்தல் சிவநிந்தை யென்பபுகலப் படுங்
தாறும், வித்தெனவும் வேரெனவும் விளைதல்சிவத் துரோகத்தின்
விளைவு மாதோ.

(கஉ)

அவையாற்றிச் சிவநிந்தை யதிசுமதை யெளிதெனீ யடைந்தா
யீது, தவமாகப் பலகோடி யுகங்கள்புரி யினுமுனக்குத் தனிரா
தென்ற, ரிவைதீர வருள்புரிய வேண்டுமென விறைஞ்சுதலு மிசை
வர் நோக்கிச், சிவபூசை யாயிரம்யாண் டியற்றியிருந் தனையாகிந்
தீரு மென்றார்.

(கக)

உன்னுடைய சன்னிதியைப் பிரியிலெனக் கினியொருநீ னுச
மா மென்று, பின்னுமவள் வணங்குகலும் பெரியபிரான் சிறிதிற
ங்கிப் பேதாய் பல்யாண், டிக்கிலத்திற் றீர்ப்பரிய பாவமொரு தின
ம்வசுத்தார்க் கெளிதாத் தீர்க்கு, மன்னுமொரு தலமுளது நமதுமக
கியம்பிறர்க்கு வழங்கே மென்றார்.

(கச)

அண்ணலே யருளுகென வணங்கும்வர நதிக்கிரங்கி யமலர்
நோக்கித், தண்ண ருவித் திரிகூடம் யாமிருக்குஞ் சயிலமந்தச் சயில

மீது, நண்ணுமோ ரிலிங்கமதை யருச்சித்தாற் பாவமொரு நாளிற்
மீரும், பெண்ணணங்கே மதுவினாற் பூசைசெயி லெமையனுகப்
பெறுவா யென்றார். (௧௬)

என்றுதிரு வாய்மலர்ந்து விடைகொடுப்பக் கயிலைகடற் திமைய
நீங்கிக், குன்றுதனைச் சிலைவளைத்தார் திரிகூடத் தருவிசொரி குவ
ட்டி னேகித், துன்னுசிவ லிங்கமதை மதுச்சொரிந்து பூசைசெய்து
துதிக்குங் காலை, யொன்றுநதித் திருமடந்தை விழிகளிப்ப மழவி
டைமே லுதித்தா ரண்ணல். (௧௭)

பாதகமா மிருள்விடிய வுதயகிரி மேலுதிக்கும் பாணு வேடோள்ர்ப்பா
வேதநா யகன்விடைமேற் றேன்றுதலு மனங்கனிப்ப விழி நீர் போ
வாதிநா யகசரண மமலநா யகசரண மருளா னை்தச்,
சோதிநாயகசரணஞ்சரணமெனக்கங்கைமங்கைதொழுது வீழ்ந்தாள்.

சரணமென விறைஞ்சுதலு மன்பர்தமக் கன்புடைய தம்பி ரானார்
விரணமற வினைநீக்கி வரநதிக்கு விதிகாணு வேணி யீந்தார்
புரமர்தமைக் கங்கைமங்கை மதுவினாற் பூசைபுரி பரிவி னாலே
புரணமா மத்துறைபு மாதிரிவ மதுகங்கை யாய தென்றான். (௧௮)

கான்முகத்து முனிவர்கு தனைவாழ்த்தி யெமதுவினைக் கடுங்கோ
டைக்கு, வான்முகத்து முகில்போல வந்தருளி மதுகங்கை மகிமை
யென்னும், பான்முகத்து டாரிபெய்தாய் நன்னகராஞ் சருக்கரைப்
பூம் பந்தர் மீது, தேன்முகத்து மழைபோலுஞ் சிவபிரான் மகிமை
யினைச் செப்பா யென்றார். (௧௯)

ஆர்த்தமால் வரைதவத்தி னார்த்தமால் வரைநதிகட் கதிக,
மான, தீர்த்தமான் மியம்பிறவி தீர்த்தமான் மியங்கருணைத் திருக்
குற்றாலங், கூர்த்தமா கதித்தான மிவைமூன்று முடையானைக்
கூறென் டார்க்கு, மூர்த்திமான் மியம்பெருக மொழிகின்றான் புரா
ணமெலா மொழிந்த நாவான். (௨௦)

சிவமதுகங்கைச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் ௩௮௮.

ஒன்பதாவது:—மூர்த்திவிசேடச் சருக்கம்.

ஒளியாக வெளியாக வருவாக வருவாக வொன்றி னூலுந், தெளியாத பெருமானைத் தெளிவார்க டெளிவானைத் திரிகு டத்தி, லளியானை யனைத்துலுக்குத் தூரியானென்றுரைத்தமறையடியார்க்கென்று மெளியானென் றெடுத்தியம்பு மாதலால் யானுமெடுத் தியம்பு வேனாள்.

(க)

கைத்தலத்து மழுவேந்திக் கயிலைமுதற் றலத்துறையுங் கடவுளோரின், முத்தலைவெற் பினிலுறையு மூர்த்தியே யுயர்கருணை மூலமூர்த்தி, யெத்தலத்தும் பரமனுள னிவனதிக னெனவுரைப்ப தேவனென் பீசே, லத்தலத்தி னிறைந்திருப்ப னெத்தலத்து மோரோர்கு றமையா நற்பன்.

(உ)

கடலேழும் புறக்கடலுந் திரைபெருகி யுவட்டெடுக்குங் கற்பார் தத்திலடலாழி வரைசாய்ந்து மேருவரை நிலைகலங்கி யசல மெல்லாந் தடுமாறி யடுக்கழிந்து புவனசமா சமமொடுங்கித் தரங்க வாரி தொடராக மண்டியபின் படருழிக் கனலெழுந்து சுவற்றிற்தன்றே.

அண்டமு லத்தெழுந்து புவனமெலாஞ் சுட்டகன லடங்க மேலேசுண்டவா யுப்பமந்து தாவியற வொடுக்கியபின் றரிப்பாய் நின்றீ விண்டலமும் விண்டலமேற் கடவுளாரு மேலுளதத் துனமு மாங்கே பண்டையுந் தனிற்றோன்று முறையாக வொடுங்கவொரு பரனே நின்றான்.

(ச)

பின்றாகி யளவிறந்த காலமெலாம் பிரிந்திடவும் பிரியா வண்ணமொன்றாகி யெவ்வுயிர்த்து முணர்வாகிக் குணங்குறிக ளொடுக்கந் தோற்ற, பின்றாகி நின்றவனே யிறையாக வெழுந்தருளி யிருந்தா னென்றும், பொன்றாகு சிவபுரம்போ னின்றபுடாரச் சுனபூர்த்துப் பொருந்தி மாதோ.

(ரு)

ஒருவடிவுந் தனக்கெனவொன் றிலனாகிக் கருணைதிரு வருவாக் கொண்டு, திருமுகங்க ளாபிரமுகங் கண்களா யிரமுமெனத் திகழுஞ் சோதி, யிருமைபெறு முலகனைத்து மொடுக்குமுறை தோற்றுவிக் கு மியற்கை பேணி, யருணாந் நிதழக்கமல மவர்மேலந் தணனுருவமாகி னானே.

(ஊ)

திசைமுதமு மொருநான்கு மவுளிகளு மிருநான்கு செம்பொற்
 றோளும், விசையநெடுந் தண்டமும்பொற் கமண்டலமு முப்புரிநூ
 ல் விளங்கு மார்பு, மிசையமலர்ப் பதுமபீ டத்திருந்து நாமகனா ரிட
 த்தின் மேவி, யசைவிலாப் புவனமெலாம் வான்வனிதி நீர்பாரா லரு
 விச் செய்தான் (௭)

வானமுகி லோரேழுஞ் சூரியருஞ் சந்திரரும் வளர்கோ லேழு
 மீனிணமும் விண்ணவரும் விண்ணவர்வேர் தனுந்திசைக்கு வேந்தர்
 யாரு, மேனையராங் கட்டினாரு மிருபொழுது முக்காலு மிருது வா
 று, நான்மறையா றங்கமுதற் பலகலையும் படைத்தருளி நயப்பான்
 மன்னோ. (௮)

ஓமவேள் வியும்வேள்வித் திரவியமு முயர்காயத் திரிபு நல்கித்
 தாமரைவான் முகம்புயமார் பூருவினிற் சாகியொரு நான்கு மீன்று
 நாடவா ரிதிபலவுந் தடம்பலவும் வரைபலவு ந்திகள் யாவுந்
 தேயலர்ப்பூஞ் சோலைகளுந் திகிரிநெடுங்கானகமுஞ்சிருட்டி த்தானே.

பிணிமருவு பரசமையச் சூறையிற்பட் டெலகமெலாம் பிறழா வ
 ண்ண, மணிபெருகுஞ் சிவசமய நெறிதருசெண் பகக்காவு மருளிச்
 செய்து, பணிவிடைவா னவர்புரிய மறைபரவ நான்முகந்தெம் பகவ
 னாகிக் குணில்பொருமும் முரசுதிருந் திரிகூடக் கோயில் குடி கொண்
 டா னன்றே. (க0)

பார்பூத்த வயன்வடிவாற் படைத்தருளு முலகமெலாம் பரிப்
 பான் மேனி, கார்பூத்து வாய்பவளக் கணிபூத்துக் கண்கரங்கால் கம
 லம் பூத்து, வார்பூத்த கொங்கைமட மயிலிரண்டு மார்ப்புய வரை
 மேற் பூத்துக், கூர்பூத்த வளையாழிப் படைபூத்த நெடியகுணக் குன்
 ற மாணன். (க௧)

கமலலோ சனனாகிக் காத்தனன்முன் படைத்தவெலாங் காத்து முக்க.
 ணமலநா யகனாகக் குறுமுனிக்கா யமர்ந்ததுமே லறைவா மாதி
 விமலையாம் பரைமருவி யிச்சைஞா னக்கிரியை மேவி யாடு
 கிமலனே யத்தலத்து மூவராய் முத்தொழிலு நியமித் தானே. (க௨)

முப்பாலாய் முப்பொருளாய்ச் சிற்பொருளாய்த் திரிகூட முத
 ல்வ னுன, வொப்பாரு மில்லா னுக் கொப்பாமற் றொருபொருளை யு

ரைக்கற் பாற்றோ, வப்பால னவ்வடிவ னக்குணத்த னென்றவனை
யறிதற் கின்ன, மெப்பாலு மிருவருக்கும் பேற்றிலநான் மறைக்கு
மெழுத் தில்லை மாடேர. (க௭)

ஆரிடமா னிடந்தேவ மசுரமிராக் சுதம்புதிட்டை யைந்து கூற்று
லேரிணங்கு தலமநந்த நியம்புசயம புஷுமநந்த மிவற்றின் மேலும்
பாரருணை போகவிங்குஞ் சைவலிங்க மதுரைபரா பரமற் றெல்லாஞ்
சீரிணங்கு குற்றலச் சிவலிங்கம் பரமரக சியமே யாமால். (க௮)

இமைப்போது கொன்றையிலோர் நொடிப்போது கூவிளத்தி லி
லிங்க நாடி, யமைப்போது தூலுணர்ந்து தேவரெலா மித்தலத்தை
யசலா வண்ணந், தமைப்பேணி யிருந்தருள வேண்டிமென வரம்
வேண்டத் தந்தோ மென்று, நமைப்பேணி நாதனருள் புரிந்ததற்கு
வேதமொரு நான்குஞ் சாட்சி. (க௯)

பற்றுகப் பதஞ்சலிவெம் புலிபரவத் திருச்சிற்றம் பலமார் தில்லைப்
பொற்றான நடம்புரிவார் திருவேடு பிடித்தெழுதப் புரான மோர்ந்து
கற்றருங் கல்லாரு முருகுகவி வாதவூர்க் கருணை வள்ளல்
குற்றலத் திற்குரியா யிருந்துமெனவுரைத்த திர்த்தக்குறிப்பாலன்றோ.

ஆன்னவகை யாலலை தலங்களுக்குந் குற்றல மாதி யாகு
முன்னமுறை நிரிகுட மூர்த்தியே மூர்த்திகளின் மூல மூர்த்தி
யின்னவனைப்பூசிக்கும்பூசையேயனைவருக்குமேற்கும்பூசை [போல.
மன்னுபுனன் மூட்டில்விடக் கொப்பெலார் தழைத்தோங்கு மகிமை

சாலைதொறு மெரிவளர்க்கப் புகவேண்டா தவம்புரிந்து தவிக்க
வேண்டா, சோலைறுஞ் செண்பகஞ்சூழ் சருகிசிறை குறும்பலவிற்
சோதி நாத, ஔயத்தை நோக்கிவரி னடிக்கடியோர் பரிமகப்பே ற
மையு மாங்கண், மாலயனுக் கரியாலை வந்துபரா வினர்பேறு மதிக்க
கொ ணுதால். (க௮)

மணிசெய்ப்புண் செழுஞ்சாந்து மலர்மலை தூசுகளால் வீரதன்
மேனிக், கணிசெய்வார் தம்மேனிக் கணிசெய்வார் வானுலகி லமரர்
மாதர், கணிசெய்வான் பொழில்சூழந் திரிகுடப் புரனார்க்குக் கல்
லாற் பொன்னாற், பணிசெய்வார் தமக்கேவற் பணிசெய்வார் சயமா
தும் பதும மாதும். (க௯)

காமாரி தனக்கொருந்ரு வனஞ்செய்வார் கற்பகப்பூவனத்தில்வாழ்வார்
பூமாரி சொரிவார்மேற் சொரிவார்கள் வாணோர்கள் பொற்பூ மாரி
கோமாரி பான்மாரி ததிமாரி நெய்மாரி கோது தீர்த்த
தேமாரி சொரிவார்கள் கடல்களுக்கு முலகாண்டு சிவமே சேர்வார். ( )

குவிமலை மதிவேணித் திரிகூடப் பரனார்க்குக் குளக மாதி
கவிமலை புணர்தார்கள் கற்பகமா லையைப்புணர்த்து கற்பம் வாழ்வார்
தவிராமுக் கனியாலுந் தக்கவின நீராலுஞ் சாந்தத் தாலு
மவிடேக மாட்டுமவர்க் கவிடேகஞ் சூட்டுவர்மே லயனு மாலும். ( )

மோனைவா கனமியற்றித் திருவிழாப் பொலிவுமுதன் முயன்
றோர் வெள்ளை, யானைவா கனத்தார்க்கு மன்னவா கனத்தார்க்கு மதி
க ராவார், தானைகே தனங்குடைமேற் கட்டிபரி வட்டமணித் தச
ம்பு மோலி, யேனையா பரணமுத லியற்றுவார் திசைக்கிறையா
யிறைபாற்சேர்வார். (௨௨)

கொடியாடு மணிமாட முயர்கூடத் திரிகூடக் கோயி லார்க்குக்
கடிமலை மலர்தொடுப்பார் கமழ்திருமஞ் சனமெடுப்பார் கனபஞ்
சேர்ப்பார், படிதூபம் விளக்கிடுவார் பரிகலங்கள் விளக்கிடுவார் பணி
வார் தெய்வ, வடிவாகிச் சிவபுரத்துத் தொண்டர்முதாத் தண்டர்கு
ழாம் வணங்க வாழ்வார். (௨௩)

வேறு.

பானு வாரத்திற் பானு விதித்திடத்
தேனு லாம்புனற் சித்திர கங்கைதோய்ந்
தானு லாவுமப். மானை வலஞ்செய்வார்
வானு ளார்தொழ மால்பதஞ் சேருவார். (௨௪)

திங்கள் வாரங் கதிர்படு செவ்விவாய்ச்
சங்க வீதிச் சயம்புவுக் கோர்மல
ரங்கை யாலணி வாரணி விப்பவ
ரெங்க னாதர் சிவபுர மெய்துவார். (௨௫)

சேயின் வாரத்தி லைங்கரன் செங்கைவேற்
சேயர் தாடைக்குச் செண்பகப் பொங்குவாய்ச்

சேய் பாதத்திற் சேய்மலர் சாத்துவார்
சேய் ராயிருப் பார்க்கிவ லோகத்தில்.

(௨௬)

அத்த மார்புத வாரத்தி லம்பிகை
யத்த மார்செண்ப காடவி யண்ணலை
யத்த மார்தும்பைப் போதுகொண் டர்ச்சிக்கு
மத்தர் தாசகை வானுல காளுவார்.

(௨௭)

ஆம்பொன் வாரத் தருவி படிந்தெழீஇப்
பைம்பொன் வாசத் தலிப்பைம் போதுதுஉய்
நம்பன் வார்கழல் போற்றினி நண்ணுவார்
செம்பொன் மாப்பகத் தார்திரு வைகுந்தம்.

(௨௮)

திருந்து நன்னகர்த் தேவுக்கு வெள்ளிநாட்
கரும்பின் கட்டி பருப்புக் கலந்திம்
விரும்பு தோய்வை யழுதுசெய் விப்பவ
ரரும்பு பூவி னயன்புத மேவுவார்.

(௨௯)

காரி வாரத்திற் சித்திர கங்கையாம்
வாரி தோய்ந்து பிரான்வளை வீதியைச்
சீரி னோர்வல மாகினுஞ் செய்குவார்
நாரி பாகர் கழிலையை நண்ணுவார்.

(௩௦)

ஆறு செங்க லணிவிரல் போன்றகன்
வீறு காசள வாகினு நீள்விடை
யேறு நன்னகர்க் கோன்பணிக் கீருவார்
வீறு வெள்ளிக் கயிலைநின் மேவுவார்.

(௩௧)

நீவு சாந்தமோர் நெல்லா வாகினு
மாவின் பாலொரு கையள வாகினு
பூவொன் றாகினு நன்னகர்ப் பொன்னகர்த்
தேவின் பாலணி வார்சிவ லோகரே.

(௩௨)

சிறுகாலை பணிவார்கள் சாலோகத் துறைவர்திரி கூடத் தேவை
யுகுகாலை பணிவார்கள் சாம்பத் திருப்பர்கதி ருச்ச மாகப்

பெறுகாலை பணிவார்கள் சாளுபம் பெறுவார்களிற் பிறங்கல் சாயு
நறுமாலை பணிவார்கள் பரமசாயுச்சியமே நண்ணு வாரே. (௩௩)

திருநாளுஞ் சிவவிரதன் தருநாளும் வருடவழிச் சிலனி சேடம்
வருநாளுந் திரிகூடப் பெருமானை யடிபரவ வருவோர் யார்க்கு
மொருநாளைக் கன்னமிட்டார் தருமமெலாங் கன்னமிட்டா ரொருநா
ட்டூட, விருநாளைக் கன்னமிட்டா ரிருவரையுங் கன்னமிட்டா ரிட
த்திற் சேர்வார். (௩௪)

தருமமே நிறைவேறுந் திரிகூடம் பணிவார்க்குத் தாங்கள்வேண்டும்
பொருளெலா நிறைவேறுங் குற்றாலத் தலமகிமை புகழ்கின் றார்க்கு
மருவுலகம் புரிவீதி வலம்புரிவார்க டென்பமென்றும் வளரு மேன்மே
வருங்குலங் குறும்பலவ ரடியினைகள் பணிவார்க்கே யழியா வீடு.

வில்வந்தான் றுதகிதான் கொன்றைதான் றிரிகூட விமலாக்
கிவார், செல்வந்தான் பரகதிதான் செப்பெவனி தோவதற்குத் திறமி
லாதார், புல்லென்று லும்வனத்தோ ரிலையென்று லுங்கிடைத்த பூ
யென் றுலு, மல்லென்று லும்பகலென் றுலுமெந்தை யார்க்குளிக்கி
ல்மர ராவார். (௩௫)

நஞ்சமுத துகர்தார்த்துப் பாலமுத துகரவொரு நாட்செய் வாரே
ஆஞ்சமுதர் தங்கன்குழாத் துடனமுத துகர்திருப்ப ழுழி கால
மஞ்சமுத கதிர்முத்தா ரடியவர்க ளடியவர்கட் கடிசி லீவார்
கஞ்சமுத லயவகி யரியாகிப் பெரியசிவ கணத்த ராவார். (௩௬)

நேசிப்பார்க் கினியிரான் குற்றாலச் சிவசரிதை நிகழ்பு ராணம்
வாசிப்பார் புகழெடுத்து வாசிப்பார் சிவபுரத்து வாழ்வோ ரெல்லாம்
பேசிப்பார் வானுலகம் புகழ்மகிமைத் திரிகூடப் பெருமான் றன்னைப்
பூசிப்பார் தேவரெனப் பூசிப்பார் தமைத்தேவர் பூசிப் பாரால். (௩௭)

கண்டத்தே கழைபூண்டா ரடியவரைக் காப்பதொரு கடன்
பூண் டார்க்கு, மின்டார்க்கே யானாலும் விசையம்வரு மவர்க்குறு
கண் ளீனப்பா ராகி, ஸன்டார்க்கே யானாலு மவசெயமா மதுவினவி
னமல ஸூர்த்தி, தொன்டார்க்கார் துணைவருக்குந் துணையாவார் துன்
னார்க்குத் துன்னு ராவார். (௩௮)

உலையெடுத்துத் தொண்டர்தமக் கழுந்தெடுப்பார் பெருமையென்
வாறுரைப்போ முண்ட, விலையெடுத்தார் சென்றுசென்று தலை
பெடுத்தார் விஞ்சையர யிமைபோ ராகிச, சிலையெடுத்தார் வட
வருணி யம்பெடுத்தத் தெளிந்தாலுஞ் செம்ம கோய்போங், கலை
பெடுத்தீ தமிழ்முனிக்கா மாநெடுத்தார் தனம்பணிவார் துறியென்
சொல்கேன். (௪௦)

நெடிதான வுலகலைத்து மீன்றாரு மனந்தாரு நேடிச் காணுச்
கொடியாடு மொருபாகன் குற்றலப் பரன்மகிமை கூறப் பாற்றீரு
பொடியாடுந்திருமேனித் தொண்டர்குழாந்தனைப் புகழ்ப் புகுவோ மீ
லடியாருக் கடியவரு மருவருப்ப ரரியயன்மா லரசும் வாழ்வும். [இ]

என்றுஉலையெடுத்து நியம்புதலுந் திசைநோக்கி யிறைஞ்
பேத்தி, நன்றுநன்று திரி கூடக் கட்டான்போ லருட்கடவுண் ஞாலந்
தோன்று, மன்றுமலை யின்றுமலை யென்றுமலை யுதியமென்
றாப்பாடிப், பின்றுசடை மாமுனி ப ருடலெடுத்த அறுதியின்று
பெற்றோ மென்றார். (௪௧)

வேறு.

முனிவரர் பரகிப் பின்னு ழுந்ததிடா லார்த்த மாண
புனிதமார் பரைபீ டத்தின் மகிமையைப் புதலென் லேந்தம்
பணிவரை யிருந்து தென்பாப் படருநாட் கும்ப யோனிக்
கனிநருந் பரம கிடை முறைபினி வியம்புந் குதன். (௪௨)

முர்த்திவிசேடச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் ௪௩௩.

பத்தாவது:— பாரசத்தி பீ டச் சருக்கம்.

ஆதிபு நடுவு மீது மானையு மிஷலா வொன்றின்
சோதிபாற் குடிலை பெய்தத் குடிலைரி னாகத் தோன்றி
நாதமெல் விந்து தோன்று விந்துவி லுதித்து நாதன்
கோதிலாக் திரிகூ டத்திற் குணங்குறி கூடத்து கிஷ்முன். (௪௩)

அன்னதா நாதந் தன்னி லாகிய விந்து சத்தி
தன்னிடை யுதித்துப் போகந் தனைத்தெழு தான மாசு

நின்மலப் பரையூஞ் சத்தி நிகிலகா ரணத்தி னாலே
நன்னகர்ப் பரன்பான் மேவு மகிழையை நவிலப் பாற்றே. (௨)

சிவபெருங் கோண நான்கு சிற்பரை கோண மைந்தா
நவபெருங் கோணத் துள்ளே நண்ணுமீ ரிருபான் முக்கோ
ணிவர்தரு வட்ட மேன்மே லெட்டித ழீரேண் கோண
முவுரிமு வட்ட மூன்று சதுரமு முள்தோர் பிடம். (௩)

அப்பெரும் பிட மன்றே யுருப்பரா சத்தி பிட
மொப்பரும் பரம யோகத் துறைதலால் யோக பீடந்
தப்பிலா வகில மூலந் தரித்தலாற் தரணி பிட
மிப்பெரும் பிடத் துள்ளா ளிறைவர்பா லெம்பி ராட்டி. (௪)

நங்கைபா லாதி யிச்சை ஞானநற் கிரியை யென்னப்
புங்கவு னருளா னுன்கு சத்திகள் பொலிந்து தோன்ற
வங்கவர் தம்மா லெம்மா னியற்றுவு என்கிரா ரங்க
ளிக்கவு ருருவு டெம்மா லியும்பரி தியன்ற சொல்வாம். (௫)

ஐதிமதி புனையு மோலி நாட்டங்கண் மூன்று வாசச்
சத்தனடி மபயந் தானே செபவடந் தரிக்கு நாற்கை
முதிமுக மைந்து நான்கு முடிபின்மூன் றென்று நான்காம்
புதிவெண்மை பச்சை செம்மை பாஷ்பொன்மை யைவர் மேனி. (௬)

இனியசுத் திகளோ ளைந்தா லெந்தொழி வியற்று மெங்கோ
ன்னிதமில் பரையே யாகி சத்தியா யருளாற் றேன்றி
முனிதயாண் டொன்று சென்றால் வருதின டொன்றந் தெய்வப்
புனிதயாண் டிரைஞ் ஹாறு பொருந்துவுள் கருப்ப மாசு. (௭)

ஒருபெருங் கருப்பந் தன்னி லுயர்ந்தகற் பகப்பூங் கொம்பு
தருமிரு நிகிபேரற் பொன்னைச் சதுரமுகத் தவனைத் தந்தான்
கருதுமோர் கருப்பந் தன்னிற் கமழ்வுல்லி சாத டொன்று
புரகத் திரைநன் றென்ன மாலுட னுமையை யீன்றான். (௮)

மூற்றரும் புணரி யீன்ற முத்தூறற் பவளம் போல
மூற்றோரு கருப்பந் தன்னில் வாணிபையு யுறிய யீன்றான்

வெற்றிநான் முகற்கு ஊணி விண்டுவுக் கவர்மேற் செல்வி
யுற்றசீர்த் தாடி மாக்கி யுமைமணம் புணர்ந்தா னெம்மான். (௯)

நிமலனும் பிரம சாரி நின்மலை யென்னு ஞானக்
குமரிபா ல்கிலந் தோன்றக் குற்றலங் கோவி தாருஞ்
சமருக மென்னு நாமந் தருவரை யாத்தி நீழ்
லமர்தலாற் றிருக்குற் றுல மானது மூலட் டானம். (௧௦)

முகிண்முலை யாதி சத்தி மூவரைப் பயந்த தாலுந்
திகழுமூ விசேடத் தாலுந் திரிகூட மென்னு நாம
நிகழ்வது தலத்துக் கந்த நிமலைசன் னிதிக்கே நீன்று
சுகமெலாந் தொழநின் றுடுந் தானுமா லயப்பூந் தொட்டில். (௧௧)

பூவணி மருமத் தானும் பொன்னணி மருமத் தானு
நாவணி யொருகொம் டானு நனிமுகத் தொருகொம் பானுந்
தேவர்தஞ் சினறையு மீட்ட செவ்வேளுஞ் சிலைக்கை வேளு
மேவரும் விரவுந் தான மிவன்பெருஞ் சன்னி தானம். (௧௨)
வேறு.

பராதுபவஞ் சிவாதுபவ மெனுநாழிக்கிருநாழிப் படிநெல் லாலே
தரா தலத்தொட் டகிலாண்டம் வளர்க்கருளி யறம்வளர்க்குந் தாயா
யென்று, நிராமயசிற் பரனிடத்துச் சிற்பரையாய்த் திரைகடல்
போ னீங்கி நீங்காப், புராதனியைத் திரிகூடத் திரிபுரையை யலதெ
வர்க்கும் புகல்வே ழுண்டோ. (௧௩)

செங்கதிரும் வெண்கதிரும் வலம்புரியும் பொலம்புரிசைத் திரி
கூடத்து, நங்கைபரை பீடமதின் மேடமதி தனிவாவி னறுநெய்
யாட்டி, மங்கலைபொற் பதம்பணிவார், மால்பதமே வுலரிடப மதியின்
வாசப், பொங்கவுச்செண் புகப்போதா வருச்சிப்பார் சிவபதத்திற்
பொருந்து வாரே. (௧௪)

வெள்ளிநிலாக் கொழுந்தோட்டுஞ் செழுந்தோட்டு மல்லீகையா
ன் மிதுனத் திங்கு ளள்ளியள்ளி லீயன்பதத்தி வருச்சிப்பா ரயன்
பதத்தி லனுகி வாழ்வார், நெள்ளியகற் கடகமதி கருப்புரசந் தனங்
கொடுசிற் பரைபீ டத்தி, ளொள்ளியமர் திரபதத்தா லணிபவரிந்
திருபுகத்தி லுறைவா றன்றே. (௧௫)

அவளவனு மதுவுமென வனைத்துயிரு மனைத்துலகு மருளிச் செய்தா
ளெவளவளார் திரிகூடப் பரைபிடத் தலரிபினு லியாவரி மாதந்
தவளமலர் கனகமலர் சாத்துமவர் வாணிதிரு வருளிற் சார்வார்
பவளமலர் சாத்துமவர் பரையருளிற்பயின் றுசிவ பதத்திற்சேர்வார்.

கன்னிமதி சென்னிமதி குலவுதிரி கூடவரைக் கவுரி பீடத்
துன்னியுயர் கிருதமுட னமுதமைப்பார் பரிதிவள ருலகிற் சேர்வா
ரத்திலைது லாமதியிற் சந்தன தித்தழில மாட்டி னாகன், சென்னி
நான் கெழல்படைத்துப் பொழில்படைப்பான் பெரும்பதத்திற் சே
ர்கு வாரே. (௧௭)

பெருகியநெய்த் தீபமிட்டு விருச்சிகத்திங் களிர்காண்பார் பிற்
வி காணு, ரொருதனுவிற் பருப்பமுத மூட்டினர்வா னுட்டமுத மு
ண்டு வாழ்வார், மருவமர்செண் பகச்சோலைச் சிற்பரைபி டத்தினி
தா மகர மாதந், திருமலியுங் கருப்பூர தீபமிட்டா ரமரகுல தீப மா
வார். (௧௮)

வடவருவித் திரிகூடச் சாரல்வளர் பரைபிடம் வணங்கி யேந்
திக், கடமதியி லரிசனபா ளிதஞ்சாத்திற் சுடர்மதியின் கதியிற் சே
ர்வா, ரடல்பெருகுங் கயன்மதியி லைவகைய திரவிபங்க ளமைத்து
வாசக், குடநுதீ ராட்டினவ ரழிவிஸாப பரமபதங் கூடு வாரே(௧௯)

துய்யமலர்க் கரங்குவிப்பார் கையினுற் செய்தவனை தொலையு
நாவாற், செய்யபுகழ் வாழ்த்திலர்க்கு வாக்கினுற் புரிபாவஞ் சினை
யுங் கண்ணு, லுய்யலெதிர் காண்பார்க்கு விழியினு விழைத்தவினை
யொழியு ஞானத், தையல்பரை பிடம்வலம் புரிந்தாரைப் பிரிந்தோ
டுஞ் சகல பாவம். (௨௦)

சென்னுபணி வர்புகழ்வார் திரிகூடச் சிற்பரையைந் தியான
ஞ் செய்வார், வென்றிமன முதலாக முப்பொறியாற் செய்யும்பாவம்
விரைவி னீங்கு, மன்றுடையார் குற்றாலம் பரகியருட் பரைபீடம்
வணங்கி யேத்தி, தின்றுதொழு மட்டுமன்றோ பழக்கைக் களவரிடத்
து நிற்ப தெல்லாம். (௨௧)

உயர்காயத் திரிசெபிக்கிற் கற்பமா யிரம்பிரம னுருவாய் வாழ்
வார், பயனுமெட் டெழுத்துரைக்கி லரிதருவா யிரங்கற்பம் படைந்

து வாழ்வார், புயலாடுந் திரிகூடப் பரைபீடத் தஞ்செழுத்தைப்
புகல்வார் வெள்ளிக், கயிலாயத் தொருபதினா யிரங்கற்ப மிருப்பாந்
தப் கண்ண ராக. (௨௨)

இவ்வண்ணம் பலவுளவார் திரிகூடப் பரைமகிமை யென்று
வாக்கான், 'மைவண்ணக் கந்தரத்தார் மழைவண்ணச் சதுரகவி யலை
யச் சாரன், மெய்வண்ண முனிக்குரைத்த படிசூத னுரைத்தருளி
மேலோர் வேண்ட, வய்வண்ண மறைவடிவாங் குலம்பலா மகிமை
யினை புரைப்ப தானான். (௨௩)

10-பராசத்தி டீடச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம்--சருக.

பதினொராவது:—குறம்பலாச் சருக்கம்.

ஈங்கிது வென்னக் காட்டு மியல்பினுக் கெட்டா தாகி
யாங்கன நீனைவு வாக்குக் கரியதாம் பெரிய சோதி
பாங்கரு றுருவாக் கொண்டு பரையரு ளிச்சை 'ஞான
மோங்குசீர்க் கிரியை மூன்றா லுலகெலா மருளிச் செய்தான். (க)

அந்திவா னையை மேனி யரையிருள் புரையுங் கண்டத்
தெந்தையார் வதன மைந்தி லாகம மெழுநான் கேயந்த
பைந்துகர்க் கனிவாய் வள்ளம் பரந்துதேன் வழிந்தா லென்னத்
தந்ததோர் வதன நான்குஞ் சதுர்மறை விரித்த வன்றே. (௨)

மூலமா மறைக ணன்காய் முன்னவ னருளாற் பின்னு
மேலவா மங்க மாறாய் மிருதிகர் பலவாய்ப் பேத
நூல்களாய்ப் புராண மாகி நுவன்றபல் கலைபா யென்றுங்
காலமுங் கணக்குங் காட்டிக் கதிக்கெலாங் கதியாய் நிற்கும். (௩)

நாசனார் புலனங் காப்பு நான்குகன் படைப்பும் வெள்ளை
யாரண னரசும் வாடுனார் வாழ்க்கையு மந்த ணார்
காரண மகழு மேனைக் கடவுளர் தவமு மாத்ரி
யாரண நடப்பா லன்றோ வகிலமு நடப்ப தம்மா. (௪)

அவ்வார் குலமா சார மநாசாரங் குணங்கள் குற்றந்
தவர்படு துன்ப மின்பஞ் சத்திய மசத்தி யங்கள்

பவன்மே பவர்க்கம் பாவம் புண்ணியம் பகுத்தி யார்க்கும்
கவர்படக் காட்ட லாலே கண்களே பொருவும் வேதம்.

(இ)

அன்னது ம்னுக்கள் வாழ்வு பதவிடத் தழிவும் வேதாத்
தன்னது நிசிகர் லத்திற் சகமெலா மழிவு நோக்கிப்
பன்னருங் கால மெல்லா மழி விலர்ப் பான்மை மேன்மை
புன்னுதன் கருத்தா லுன்னி யுபநிடப் பொருளா லோர்த்து.

(ஈ)

கண்ணுறை கவின்சேர் நெற்றிக் கடவுளா லன்றி யீது
விண்ணவர் முதலோர் தம்மால் விலக்குதற் கரிதா மந்த்
வண்ணல்பே ரருளை வேண்டி னறஞ்செயற் பால தாகு
மண்ணினி லறமுந் தானந் தவமிரு வகையா மன்றே.

(எ)

தான்மே தவமே யார்க்குந் தருமமே யெனினு மேலை
வான்மே யாதி யாய் போகமே வளர்க்குந்தான
மோன்மேல் விரதம் பூண்டு முற்றுமே பறறி லார்க்குத்
தினமே தவிர்த்து வீடு சேர்ப்பது தவமே யாமால்.

(அ)

என்றுப ிடத வேத மியல்பின லுணர்ந்து நாளு
நன்றுமெய்த் தவமே தான நன்னகர்த் தவமே யென்று
நின்றது பனச மாக நெடி துநாட் பரனைத் தேடிக்
குன்றுசூ முலக மெல்லாங் குலமறை தன்னைத் தேட.

(ஆ)

சீலமந் திரவிலாசச் செண்பகா ரணிய மேவிக்
கேரலமந் திரங்க ளெண்ணில் கோடிக்கு மேலாய் நின்ற
மூலமந் திரத்தை நோக்கி மூலமீ றில்லா மூர்த்தி
தூலமந் திரத்தை யேத்திச் சூக்க மர்கிரத்தை யுனினி.

(க)

பூங்கிளி மழலை பாகன் புடார்ச்சுன புரத்திற் சென்று
மோங்கெழு மறைக டாமே யுலப்பிலாத் தவங்கள் செய்து
துங்கியு மினைத்துந் தேடிக் துளங்கியு மநேக கால
மேங்கின வம்மா முக்க ணிறையரு ளெளிதோ யார்க்கும்

(கஉ)

ஆயிரஞ் சுருதி வேதந் தவம்புரிந் தமர ராண்டி
லாயிரப் பதிற்றூண் டெல்லா மெய்தில னாத லாஜே

யாயிர முகஞ்செர் கங்கை யணிந்தவ னாடிகள் பேணி

யாயிரத் திருநா மங்க ளேத்திடின் றுர்த்த லன்றே.

(௧௨)

வேறு.

கங்கை வார்சடை யோகி நமோநம் கஞ்சன் மாலறி யாதாய்
நமோநம், மங்கை யர்மனை பாகர் நமோநம் மந்தர் ஞானசொ ளுபர்
நமோநம், சங்க வீதிவி லாசா நமோநம் சம்பு நாதவி னோதா நமோ
நம், செங்கை மான்மழு வர்ளா நமோநம் செண்ப காடவி நாநர்
நமோநம்.

(௧௩)

வேறு.

நடமிடு பராபரா நமோநம் நதிபொதி சடாதரா நமோநம்
நிடதபு யூதரா நமோநம் நிருமல நிராமயா நமோநம்
சுடமுனி தயாபரா நமோநம் குழன்மொழி மனோகரா நமோநம்
வடலிட பகேதனு நமோநம் வரகா சிவாசிவா நமோவென.

(௧௪)

வேறு.

கலைத்தழும் பிருந்த வேதங் கருதியேத் தெடுப்ப நாதன்
சிலைத்தழும் பிருந்த நோளுஞ் செண்பகக் கோதை கொங்கை
மலைத்தழும் பிருந்த மார்பு மவுஷிமேற் பிறையும் வாநோர்
தலைத்தழும் பிருந்த கோலச் சரணமுந தோன்ற நின்றான்.

(௧௫)

வேறு.

நின் றுவிடை மேற்காட்சி கொடுத்தருளி யருட்னைக்கீ னிமல்
ன் வாசத், தென்றலுட னியாமுறையுஞ் செண்பகக்கா வமர்ந்துதவஞ்
செய்த வாற்றா, லென்றுமுவர் தேமறைகா ளின் றுமக்கு வேண்டும்
வர மியம்பி ரென்ன, மன்றினுளா டியபெருமா னருந்தலுந் திருவ
டிகள் வணங்கி வாழ்த்தி.

(௧௬)

நிப்பதே வேண்டுமுல் கீன்றவட்கு முனக்குறு திபுலா யிற்
தச், சிற்பனச நறுநிறிலே திருக்கோரில் கொண்டருளிச் செய்தல்
வேண்டும், கற்பமுறு பிள்ளாமவந் துலகமுன் றையுமழிக்குங் கால
மேனூர், தற்பரதின் றிரிகூடம் போலெனக்கு மழியாமை திருதல்
வேண்டும்.

(௧௭)

முந்துவர மிவைமுன்னுந் தருவேனப் பரவுதனு முக்கண்
மூர்த்தி, யந்தவரங் கொடுத்தருளி பொருவடிவாடப் பலவடிவா ய

எசு

திருக்குற்றாலத் தலபுராணம்.

மரா நிற்பச், சொந்தமறை யொருநான்கு மொருவடிவாய்ப் பலவடிவாய்த் தோன்றிற் றன்றே, யெந்தையிரா னடியரைத்தா னிருந்த படி யிருத்துவது மியற்கைத் தம்மா. (கஅ)

ஆகையாற் சதுர்வேதந் தருவாக மூலமதன் மூல மாகப் பாகையா னவையிரண்டுங் கவராகச் சுருதியெலாம் பணைக் ளாகச் சாகையா னவைபசிய சாகையா வுபநிடதந் தவிராச் சூல்கொண் டோகையார் தருமமுதற் பெறும்பலவுங் குறும்பலவே யுதவுமாபோ.

அப்பலவின் வடிவுசதுர் வேதவடிவாதவினா லதன்பா லாக வெப்பலதே வருமிருக்கு மியல்பினா லொருகுடகீ ரிதன்பால் வார்த் திற், செப்பரிய தேவருக்கு மூவருக்கு மபிடேகஞ் செய்த தாகுங் கொப்பலரு கீழினிடை யுருச்செயுமந் திரங்கனொன்றுகோடியாமால்.

ஒத்தரிய திரிகூடச் சாரலுறை குறும்பலவி லுந்தி பூத்த மாதவனு டும்புகழ்வார் வைகுந்த பதத்திலென்றும் வைகி வாழ்வார் வேதபா ராயனஞ்செய் வேதியர்க ளரன்கயிலை வெற்பிற் சேர்வார் யாதுமோர் மகம்புரிவா ரிந்திரன்போற் சதமகப்பே ரெய்து வாரே.() ஒருமதிவென் னடைபாகு தானமிடி லிருமதிவா முலகிற் சேர்வார் வருமதிதோ றுங்கொடுப்பார் மகிமையுரைப் பரிதமறை வருக்கைநீழ லிருபடிநெல் வினையுநில மீவார்க ளெழுபடிக்கு மிறைவ ராவார் [பார், கருதுபிதுர்ப் பவியிடுவார் தலைமுறைகண் மூவேழுங் கதியிற் சேர்ப்.

நெல்லிடுவார் பொன்னிடுவா ரமுதிடுவார் மறைத்தருவி னிழை லாவின், புல்லிடுவார் தமக்கமரர் விருந்திடுவார் திருக்கோயில் பொரு ந்த வேர்செங், கல்லிடுவா ருலகான்வார் கருங்கலிடு வார்கடவுட் கயிலை சேர்வார், சொல்லிடுவா ரஞ்செழுத்தைத் துதித்திடுவா ரிமைய வருந் துதிப்ப வாழ்வார். (உங)

அந்தமா நியுங்கடந்தார் குறும்பலா மகிமையிவை யனைத்து மேனாள் விந்தமால் வரைகடந்த முனிக்கருளிச் செய்தபடி விளம்பிச் சூதன் முந்தமா னததான நதித்தானந் தோயார்க்கு முத்தி தோயு மந்தமா ருததான மகிமைமுனி வோர்கேட்ப வழங்கா நின்றான். ()

11-வது குறும்பலாச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம்—சஎஅ.

பன்னிரண்டாவது:—மந்தமாருதச் சருக்கம்.

நல்வி யாதனுஞ் சனகரும் புகழ்வது நவில்வோர்
தொல்வி யாதியும் பாலமுந் தொலைப்பது சுருதிச்
கல்வி யாவையு முணர்வையுங் கொடுப்பது கருதிற்
செல்வம் வீடுபே றளிப்பது சென்பகா ரணியம். (க)

ஐந்து தூற்றுவ ரந்தண ரருமகச் சரலை
சிர்தை யாய்முது தவம்புரி தேவராச் சிரமங்
கொந்து பூங்குழற் பரையுடன் பரனுறை கோயில்
சந்த னுடவி வேலிகுழ் சண்பகா ரணியம். (உ)

பிரச மாமலர்ச் சென்பகப் பொதும்பரிற் பிறந்து
திரவு பூஞ்சினைத் தொட்டிலாட் டயர்ந்துதே னருவிப்
பரம வாரியிற் படிந்துநீள் பணிமலாக் கோயிற்
குரவன் முன்றில்வாய்த் தவழ்வதோர் தென்றலங் குழவி. (ங)

அன்ன தென்றலின் மகிமையா லருந்தவ ருறையு
நன்ன கப்புடார்ச் சனபுரத் தெல்லிநாத் திசையுண்
மன்னி யின்னுயிர் விடுத்தோர் பாநக மறையோன்
கின்ன நீங்குமேற் கதிபெறு மகிமையைக் கிளப்பாம். (ச)

வேறு.

விண்டலைத் தெங்கின் பாளை மிடறுடைத் தெழுந்து வாளை
கொண்டலைக் கிழியப் பாயக் குழியையத் துருவுந் தாய்ப்போற்
கண்டலைக் கழுகை மாவைக் கதலியைக் கடந்து தேமாந்
தண்டலைச் சென்னி நாடு தரங்கநீர்ப் பொன்னி நாடு. (ஐ)

பாரிடை நீதி நீரீர்ப் பங்குடி பரிர்க ளாக
நேரியர் செங்கோல் வேலி கோவிய நெடுஞ்சோ ணுட்டிந்
பேரிய லந்தணுள் பெருங்குலத் தலைமை பூண்டோ
னூரிய மறைநா லாகி யருங்கலை பாரின்ற நாவான். (ஈ)

அருமகம் புரியுங் காட்கி யத்திரி கோத்தி ரத்தான்
பெருமகத் துவஞ்சேர் கல்வி யத்திரி யெனும்பே ராளன்
வருமகத் துணையாங் கற்பின் மடக்கொடி வாரி வாய்ப்பு
வொருமக னுத்தி ரேய னுதித்தன னுருவின் மிக்கான். (ஊ)

சீர்பயில் குடிக்கோர் செல்வத் திருமக னாத லாலே
பார்ப்பின் றறியான் மூன்று பருவமு மருமைத் தாயர்
தார்ப்பின் முடிமேற் கைமேற் றந்தையார் மடிமேற் கோல
மார்பின்மேல் வளர்ந்தான் ருருப் புல்லூரீஇ வளர்வ தேபோல். (௮)

தாலமேற் பயிலுந் தோலுந் தன்குலத் தரும மஞ்சி
யோலமிட் டடிற்றல் போல ஹொலிமணித் தண்டை யார்ப்ப,
ஞாலமேற் கிடந்த பாவ நடைகற்ப நடைகற் றுன்வேள்,
கோலுமைப் படைநாண் பூணக் குலவுமைம் படைநாண் பூண்டான்.

ஒருபிறப், பினியில் லாத வுயர்பிறப், பினில்வர் தானே
யிருபிறப் பாள ரெல்லா மிலங்குமுப் புரிசேர் முந்தூல்
பெருகுநான் மறையி னாலே பிராயமோ ரைந்திற் சாத்திப்.
பருவமா தகன்ற வேழிற் பல்கலை பயிலச் செய்தார். (௧௦)

ஒருபதோ டிரண்டாம் யாண்டு மோதின னோதுங் காலைச்
சுருதிதூல் பயிலுந் தோலுஞ் சொற்பாயில் கிவ்வோ போல்வான்,
றருபுனல் படியுந் தோலுந் தாவுநீர்க் கரண்டம் போல்வா,
னருநெறி நியாசந் தோலு மவிரபப் பாவை போல்வான். (௧௧)

ஆருங்கலை பயிலுங் காலே யறம்பொரு ளின்பம் வீடா
யிருங்கலை நான்கின் முன்னை யிரண்டும்பின், னென்று மோரா
னொருங்குசே ரின்பத் தேனு, மொழிபெருந் திணையே யன்றி
விரும்புமைந் திணையுந் தேரான் விதிவழி மதிபோ மன்றோ. (௧௨)

பருவமு முகமுங் கண்ணும் புயங்களு முந்தான் மார்பு,
முருவமுங், கண்ட மாத, ருள்ளமுங், கலையுஞ், சோரப்,
பருவமும் பதின ருகிப், படைமதன் வடிவ மாண,
னருவமொன் றெய்தா னுகி லவனிவு, னென்ன, லாமால். (௧௩)

தன்னுடைக் கொழுநன் மேனி தானெதிர் நோக்குந் தோலு,
மின்னிடை யிரதி யார்க்கு, வேறுபா டறிய, வேண்டிற்,
கண்ணலுஞ், சிலையிஷ் லாமற், காழினப், பொருவா, னின்னோ
னன்னவெஞ் சிலையி னாலே யனங்கனும் பொருவான் மன்னோ. (௧௪)

அளப்பரும் வடிவின் மிக்கா னுதலா லணங்க னுரும்
விளக்கிலவீழ் பதங்கம் போல விருப்புட னவனைச் சூழ்வார்
துளக்கலும் விகாரத் தாலே யவனுமத் தோகை மார்பா
ஹத்தினிற் காதல் கூட வொட்டில்வீழ் பதங்கம் போல்வான். (1)

கிளர்பொருள் கல்வி செல்வங் கிளைகளும் படைத்து நீங்கா
விளமையும் பெற்றான் வாழ்வேவார்க் கிவைகளி லொன்றே போதும்
விளைபொரு ளைந்துங் காம விடரிடை வீழ்ப்ப தானுன்
வளர்குடிப் பிறந்தா ரேனும் வாழ்வுண்டோ மதியற் றார்க்கே. (கூ)

பெய்மொழி கேட்கும் யாமம் பிறன்கடை திரிவா வீன்ற
தாய்மொழி கேளான் மற்றுந் தந்தைதன் மொழியுங் கேளா
னையுமேற் குலத்தே வந்து மிழிகுல விடர்பாற் கூடி
யாய்கு கரத்தைச் சேர்ந்த வானினங் கன்று போன்றான் (கௌ)

வேறு.

மாவேட்டி லெழுதாது மறைசொல்வார் தமைநீங்கி
மாவேட்டி லெழுதாது மலர்கொய்வான் மாதருக்காத்
தீவேட்ட முறைபுரியுஞ் சிலதருப்பைப் பேர்துதல்போய்த்
தீவேட்ட முறைபுரியுஞ் சிலையந்தித் திரிகின்றான். (கௌ)

பெருக்காயத் திரிகுலத்துப் பிறந்துமே பிறமாதர்
செருக்காயத் திரிகுலத்தார் பிறரோடுஞ் சென்றுழல்வா
னிருக்காயத் திரிவாரை யிகழுவா னினமயில்போ
லுருக்காயத் திரிமயக்கா லுயர்காயத் திரிமறந்தான். (ககூ)

அஞ்சமக மஞ்சமக மாயினு னுயர்குலத்து
விஞ்சசி ருந்துதொழிலு மறுதொழிலாக் கைவிட்டான்
பஞ்சணையிற் கலவிறலும் பாராட்டிச் செவிக்கோதும்
வஞ்சியர்கள் சதுர்மறையே வழங்குசதுர் மறையானான். (௨௦)

சந்தியா னதுமறந்து தரித்தாலும் பொதுச்சேரிச்
சந்தியா னதுமறந்து தரித்திடான் கந்திதொறு
முந்தியே தொடுமிடங்கண் முறைமறந்து பொதுமாதர்
முந்தியே தொடுமிடங்கண் முறைமறவா தொழுகினான். (௨௧)

பிரமமா நன்மணமும் பிரசாபத் தியமணமும்
 விரவுபிர மச்சரியம் விட்டமையால் விட்டொழிந்தான்
 சரதமக பிழந்ததனாற் நெய்வண்ணச் சடங்கேழ்ந்தான்
 னருமறையி னெறிதவறி யாரிடமும் விடுத்தனனால். (உஉ)

பாசுரத்தி லெழுதரிய பாவையரை வழிச்செலவின்
 மாசுரத்தில் விழித்துயிலிற் பைசாச மணம்புரிந்தான்
 பூசுமார்க்கு முறையல்லாப் போரேறு போய்த்தழுவி
 யாசுரத்திற் கோவையிய ரணங்காரை மணஞ்செய்தான். (உ௩)

மடபுதனி லேழைமையோன் மடமகளை வலிதாக
 விரவுதனிற் கொண்டேகி யிராக்கதமா மணம்புணர்ந்தான்
 னரவணைய வல்குலார் மூவகையா ரல்லாமற்
 கரவுதனிற் சிலமாதர் கந்தருவம் போற்புணர்வான். (உ௪)

கோமளஞ்சே ரிவ்வகையாற் குலவுமனை மடவாரை
 மாமனையிற் சாரிகைபோன் மாறாக சிறைப்படுத்திக்
 காமவெரி மூட்டுகின்ற கலகவிழிக் கணிகையரைப்
 பூமலர்மே லன்னமெனப் பொன்றாவி நிறைவித்தான். (உ௫)

வேறு.

பூவிய லன்னம் போல்வார் புலவியே நிலம தாகத்
 தூவிய பொருள்கள் யாவர் துறுமுளை வித்த தாகத்
 காவியங் கண்ணார் மோகக் கலப்பையே கருவி யாக
 மேவிய சுரத போக விரகவே ளாண்மை செய்தான். (உ௬)

அந்தியும் பகலு மாய வரும்பொழு திரண்டு மூன்று
 சந்தியு மறந்து நான்கா மொழுக்கமுந் தவறி வேத
 மந்திர விளக்க மெல்லாம் வரவர மாதர் மோக
 முந்திய சூறைக் காற்றா லவிர்தன வொவ்வொன் றாக.. (உ௭)

அடிமுறை நடந்து செல்ல வறிவுகண் ணிலனாய் மோகச்
 செடிவழி சுழன்று காமத் திரள்புனி தொடர வோடிக்
 கொடியிடைக் கணிகை மாதர் கொங்கைவெற் றிடறி விழ்ந்து
 கடிதட வாலி தாலிக் கலவியங் கயத்து னாழ்ந்தான். (உ௮)

கொம்பெலா மன்னோன் காமக் கொடுத்தளிர் தளிர்ந்துச் சாதி
பம்பிய வரம்பு தோறும் பழிமொழிக் காடு பல்கி
யம்பலஞ் சந்தி தோறு மம்பலா யரும்பி யெங்கும்
வம்பலர் பெருகப் பூத்து வடுக்களாய்ப் பார்த்த வன்றே. (௨௬)

ஆனவை செவியிற் கேளா வவன்குலத் தறிஞ் ஞுவான்
ஞானநூ லவனுக் கோதி நன்னெறி யுணர்த்தச் சென்றான்
ரூன்முனம் பயிற்றுங் கல்வி தன்னையு மயர்த்த தோரான்
மேனெறி செறிவி லாளை வேறிடத் திருத்திச் சொல்வான். (௩௦)
வேறு.

எறும்புகடை யானைதலை யெண்பத்து நான்கிலக்க யோனி பேதம்
பிறந்துழலு முயிர்க்கெலா மனிதராய்ப் பிறப்பரிது பிறந்தாரேனும்
பறம்பர்சோ னகர்குன ரீனர்கா னவநுளையர் பழைய ராதி
யறைந்தகீழ்க் குலகீங்கி மேற்குலத்தி லவதரிப்ப தரிது மைந்தா.()

தாழ்குலத்தோர் கோடிசென்மந் தவம்புரிய வேண்டுமுயர்
சதுர்த்த ராகக், கேழுழவர் கோடிதவஞ் செயவேண்டும் வணிகர்கு
ன்மங் கிடைக்க வேண்டிற், சூழ்வணிகர் கோடிசென்மந் தவம்புரிய
னரசரெனத் தோன்று நிற்பர், வாழரசர் கோடிசென்மந் தவஞ்செ
யினுங் கிடையாது மறையோர் சென்மம். (௩௨)

அந்தனராய்ப் பிறந்திடினுங் குருடுசெவி னேமைமுடி மகன்று
மேனி, சந்தவடி வுடன்பிறப்ப தரிதுபிறக் கினும்பாலைத் தான மாரி
கந்தவனம்புனமொருவி நீர்நாட்டில் வரலரிது கண்டாய் பார்மேன்
முந்துறவித் தனைக்குயர்சீர் பெற்றனையெத் தனைதவமோ முயன்றாய்
முன்னர். (௩௩)

ஒதுகிர மச்சரிய மொழிந்தவா வப் பிரத்த முயர்சன் னியாச
நீதிநிலை பெறுகாரு கத்தியமா மாச்சிரம நெறிக ணுன்கிற் [யாலே
கோதிலா மூவர்கெறிப் படர்பயிர்க்குக் கொளுகொம்பாங் கொள்ளக
மேதினியில் யாவருக்கும் வியன்காரு கத்தியமே விசேட மாமால்.()

முனமாக வைகறைப்போ தெழுந்துசவு சாதிமுதன் முடித்து
வாசப், புனலாடிச் செப்தவங்கண் முயன்றுகட வுட்பூசை முயன்று

மூப்பா, லனலோம்பி யைவகைவேள் வியுமியற்றிக் கிளைஞருட னநி
த்தோர் தம்மைத், தினமோம்பி துகர்ந்துகலை பயின்றிருத்த லில்ல
றத்தோர் செய்கை யாமால். (௩௩)

பூமரமா யூர்வனவாய் மிருகமாய்ப் புட்குலமாய் மனித ராகிப்
பாமரராய்ப் பண்டிதரா யொழுக்கத்தா லுயர்ந்தேணிப் பழுப்போர்
லேறித், தேமறையோ னுயினைமேற் சுவர்க்கபதத் துனதுபதஞ்
செலுத்தற் பாலாய், காமமெனு மந்தரத்தே தாவியினிக் கீழ்விழல்
கடனோ வையா. (௩௪)

நிதியான நிறைநீருக் குடைகுளமிக் கானகுல் நெறிக்கோர் தீன
மதியான மதிவிழங்குங் கோளரவு பவத்துறு வளர்க்குங் கானங்
கொதியான நரகிழுக்குங் கொடும்பாச முயிருருக்குக் குடிக்குங் கூளி
கதியான வழியடைக்குங் கற்பெருங்க பட்டாண்னோ கடிய காமம்.

சுசுடஞ்சேர் பரிமகநா றியற்றிவா னரசுகன்னற் சுவைபோற்
பெற்றான், சுசுடம்போ லவன்மனதிற் சசிகாமம் பிடித்தலைப்பத்
தலை மூக, மசுடம்போய் வானகம்போய் வையகம்போ யரசுபோ
ய் மலைப்பாம் பாக, நசுடன்போய் வீழ்ந்தகதை யறியாயோ சிறி
யாயோ நளினத் தாரோய். (௩௫)

வேறு.

மனைவளர் குலஞ்சேர் கற்பின் மங்கையர் வருந்த நீபோய்ப்
புனையிழைப் பரத்தை மார்க்குப் புதுநலம் பெருக நல்கல்
சினையு பருவப் பைங்கூழ் செந்நெலின் பொதிகள் வாடக்
கனைகுர லெழிலி வீண்போய்க் கானலிற் பொழிவ தென்றான். (௩௬)

கொழுந்துவிட் டறிவு தோன்றக் கொளுத்திய குரவன் வாய்மை
கழுந்தனை யானுக் கேதோ கடத்தினைக் கவிழ்த்து விழ்த்த
வுழுந்தெனத் தகைய வாக வுகுத்துமே லுரைப்ப தானு
மெழுஞ்சுடர் விளக்கிட் டாலு மிருளன்றோ குருடர்க் கம்மா. (௪௦)

மணிநகை யாரே தெய்வம் வாக்குப தேசங் கொங்கைத்
துணைகுரு பிடம் பாதத் துணைவரு டெவதே பூசை
யணைவது முத்தி யாசா னின்னமு மறியாய் போலுங்
கணிகையர் முகத்திற் கூறுங் காமனா கமங்க ளென்றான். (௪௧)

மருண்மொழி பெருநூலாக் கூறும் வஞ்சக மறையோன் றன்னை
யருண்மொழிக் குரவன் சீறி யகன்றன னாத லாலே
திருவொடு கிளையும் வசழ்வுஞ் சிதைந்தனன் சிறிது நாளிற்
குருமொழி யிகழ்ந்த மூடர் குவலயத் தெவ்வா றுய்வார். (சுஉ)

தனமெலாங் கணிகை மாதர் தனவிலைக் காற்றா வாகி (றுங்
மனையுள பொருள் போய்ப் பார்ப்பான் மற்றுள பொருளுந் தோற்
கன்தைபோய் மெலிவா யூறிற் கடப்படுங் கடப்படாதே
யிளையவேரார் வலுமை பூண்டா னினிய தோ கொடிய காமம். (சுங்)

கூர்க்க வேட்ட மரிக் கடுங்கொலை களவு செய்து
தானமு மழிந்து மானந் தவறியுந் தவறின் காமஞ்
பூனமங் கையர்பா லூனுந் துவசமங் கையர்பாற் கள்ளு
யினமங் கையர்பா லூனுந் போகமு மிசைவ தானான். (சுச)

நாரியர் மயக்கில் வீழ்ந்து நாற்குல நடைவிட் டனார்
சேரியிற் புகுந்தான் செய்கை தெரிந்தன ரந்த னுள்
ஒரினிற் புகுதா வண்ண மொழித்தனர் பழித்து நீக்கி
வாரியின் மூழ்கிச் சாந்தி புரிந்துவா லாமை தீர்த்தார். (சுரு)

கிழ்குலந் தாழ்ந்தான் வேறு கிளைவேறு தாரம் வேறாய்
வாழ்வுபோய்க் குளினநீள மைமாமழ வகையின் மாய்த்தார்
குழ்தரு நரம்பு தண்டஞ் சரைமுன்று மிசையில் யாமாம்.
வீழ்ப்படில் வேடர் கண்ணி விறகு வெம் பனியோ டன்றோ. (சுக)

அங்கணத் துக்க பால்போ லருங்குலப் பெருமை விட்டுத்
தங்கணக் கிளைகை விட்டுத் தாரமோ டீர்கை விட்டுக்
கங்கணக் கையார் மேகங் கைவிடா னறிஞர் விட்ட
கொங்கணஞ் சிலநாள் வவங்க் காழகங் குறுகப் புகூான். (சுஎ)

வேறு.

நீர்நாடு நீங்கியுமே நீங்காது பின்னொடரும்
போர்நாடு காமவெள்ள நீந்தவொரு புணையின் நிச
சீர்நாடு மாதர் தனக் குடந்தேடித் திரிவாற்கு
வார்காடுந் தடைதீர்த்த மலையாடு வாய்த்ததுவே. (சுஐ)

விண் குலாவுயர் விண்ணவ ராயினும்
பெண்கள் காமம் பிடித்தவ ருய்வரோ
புண்க ளாகிப் புரந்தரன் மெய்யெலாங்
கண்க ளானது காமத்தி னுலன்றோ.

(௮௪)

மருவி ருக்கு மலர்க்குழல் சோரலோ
யுருகி நித்த முடன்புணர் மாதமார்
பெருவ ருத்தமுற் றுன்பினி காண்டனு
மருகி ருக்க வருவருப் பாரினார்.

(௮௫)

வேறு.

முன்பெலாங் களிகூர மோகநல மதுபவித்து
வன்பினியா லுழல்கால மறுகினைடைத் தள்ளினு
மேன்பெலாங் கசுரதுருகு மிற்பிறந்தா ரல்லாம
லன்பிலாப் பெருமாத ராபத்துக் காவாரோ.

(௮௬)

தலைராடு புறந்தள்ளச் சாரன்மலை நாடேகி
மலைராடு புறந்தள்ளப் பாண்டிவள நாடணைந்தான்
கலைராடுங் குலநெறிபோய்க் கைப்பொருள் போய் நோய்பூண்டும்
புலைராடு காமமெனுந் தேக்கிலேபிற புனல்போல்வான்.

(௮௭)

ஊடயரப் பசிபிடுங்க வுறுப்பெலா நோய்பிடுங்க
வாடைதுணி போர்த்தவுட லீப்பிடுங்க வருந்துவான்
பேடைமாரி லார்விரகப் பிணிக் குடைந்து புறங்கடைபோய்
வாடையேற் றயர்வானேல் யாரைவிடு வான்மதனன்.

(௮௮)

சரதநெறி மணவேட்கைத் தன்மனையார் மனங்கொதிப்ப
விரகொடும்போய்ப் பிறர்மனையின் மிதித்தகால் விரலழுகி
மரபழிய முந்திதொட்ட மணிக்கமங்க னுடபூகிப்
பரமனையார் தமைத்தழுவும் படிவெலாம் புண்ணுனன்.

(௮௯)

தலைமைநாற் குலமறுகு சார்கிலான் கீழாழக்கால்
விலைமாதர் மறுகணையான் மேனியுரு வழிந்தமையால்.
வலையர்சே ரியிலுன்னு மள்ளர்சே ரியின்மதுவும்
புலையர்சே ரியிலருந்திப் புறக்கடையி லுறங்குவான்.

(௯௦)

அம்மையிலே பவிக்குமென்பர் செய்தவினை யாங்கொருசார்
செம்மையிலா மறையோன்செய் தீவினையெல் லாமிவனுக்
கிம்மையிலே பவித்ததனா லிவையறிந்து விலகாதார்
வெம்மையுறு கொடும்பிணிக்கு நரகினுக்கும் விருந்தாவார். (௬௩)

வருநாளின் முகம்பார்த்தோர் மறுநாட்கண் பாராரா
யொருநாளி லுழைபதிமற் றொருநாளி லுழையாமற்.
பெருநாடு பலகழித்துப் பிறநாடு சேர்வதற்குத்.
தருநாடு மிருள் வனத்து வினைதள்ளத், தனிபோனான். (௬௪)

ஐகத்தி லெழும்புபசிக் கருந்துவதென், நிலாமற்
றாகத்தா னாவுலந்து தண்ணீருங் கிடையாமற்.
சோகத்தா லுயர்ந்துகொடும் பாலைபிடைச் சழல்கின்றான்
பாகத்தாற் பகுத்துண்ணர் பும்பாடு மிதுவுன்றோ. (௬௫)

கூண்டுவரு நெறிதவறிக் கொடுஞ்சரம்புக் கயர்காலைப்
பூண்டகுல நெறிதவறிப் புலைபுகுந்த மறையோனைத்.
தீண்டலுறும் வாலாமை தீரவோ செழுங்கதிரோன்
தாண்டலுறு மாபாவங் கழியவோ கடற்குளித்தான். (௬௬)

உழிக்கொண்ட புள்ளொளிப்ப வுயர்வனமுங் கண்முகிழப்ப
விழிக்கொண்ட சுரமடைந்தா யினியெங்கே, போவதெனப்.
பழிக்கொண்ட மறையோன்செய், பாவமெலாங், கூடியொரு
வழிக்கொண்டு வளைந்ததுபோல் வந்துவளைந் ததுகங்குல். (௬௭)

வேறு.

அன்றுமோ ருணவில் லாம லதற்குமுன் னிரண்டு நாளா
வொன்றுமே பவியு மின்றி வெம்பதி யுடற்ற வோய்ந்து,
கன்றினன் சைவ மல்லாக், கடும்பர சமயம் போலச்
சென்றுசேர் நெறியோன் றில்லாக் காரிடைத் திகைத்து நின்றான்.

வேறு.

வாட்டாரனை விழியார்க்கு வருந்துவான் வனத்திலுயிர்
வாட்டாரனை, புலியார்க்கு வருந்தினான் மாதர்முலை,
கேரட்டாரனைத், துணைமேலிக் குழறுகுரல் கேட்டுவப்பான்
கேரட்டாரனைத் துணைமேலிக் குழறுகுரல் கேட்டயந்தான். (௬௮)

ஈனக்கள் ளிகர்பாலு மிடுஞ்சோறு மிதழ்க்கனிவாய்ப்
பானக்கள் ளுடனேந்தப் பரிவாயுண் டிறங்குவான்
கானக்கள் ளிகர்பாலும் போதிசோறுங் கடிமலர்வா
யுனக்கள் ளுடனேந்த வுண்ணன்மற் றுறங்கானால். (எ.)

வீங்கிவளர்ந் ததுதிமிரம் விருத்திரா கரனேய்ப்ப
வோங்குமுடுக் கண்ணை விந்திரனெத் ததுவான
மாங்கசுரன் போயொளிப்ப வந்தரநா தன்கரத்தில்
வாங்குமொரு வச்சிரம்போல் வானிலெழுந் ததுபரிதி. (எக)

வடிந்திடத், திமிர வெள்ளம் வளர்திடப் பரிதி கான்றி
படிந்திடு மாத்தி, ரேயன், படருறு வினையோ நோயோ
முடிந்தநா, ளதுவோ வென்று முடிவிலாப் பிறப்போ வெல்லாம்
விடிந்தது விடிந்த, தென்ன விடிந்தது கங்குற் காலம். (எஉ)

விடிந்ததென் றெழுந்து போவன், மெய்களைத் தயர்ந்து சோர்வ
னடர்ந்தகல் விடறி வீழ்வ, னடியிடச் சவியி லாதே,
முடங்குவன் மரங்க டோறு முட்டுவ னெட்டி யேகி
நடர்தனன் றிருக்குற் றுல நகர்க்குயோ சனைக்கு ஞாங்கர். (எஃ)

வேறு.

கடிக்கொண்ட பூங்கோதைக் கணிகையர்க்கே காதுலனய்க்
குடிப்பண்பின் மடவாறைக் கொடுஞ்சிறைசெய் பாதகத்தான்
பிடிக்கொண்டு வெறுந்தனியாய் வெயிற்கானற் பறல்வீழ்ந்து
பொடிக்கொண்ட தழல்வீழும் புழுப்போலத் துடிக்கின்றான். (எஃ)

உண்ணாது பசிதரப்ப டுடலெலாம் பிணியிலைப்பப்
புண்ணாக மெய்யுயர்காற் போற்றவொரு துணையின்றி
யெண்ணாக பலவெண்ணி யிளைத்திருமி வாய்துளிக்
கண்ணாரு மொளியிருண்டு காதிவேலா சையுமடங்கி. (எஃ)

தருணநிலை தமிமாரிச் சாக்கிரஞ்சொப் பனஞ்சுழத்திக்.
கருவிகர, ணங்கொலாங் கைகடந்து மெய்யயர்ந்து
துரியவவத், தையில்வீழ்ந்து துரியாதி தங்கடந்தே
யூரியதொரு குக்குமட்கா யுரிமொடுங்கு மந்தேரம். (எஃ)

அந்

திருக்குற்றாலத் தலபுராணம்.

அறநெறிமுற் றவப்பயலே வத்திரிகோத் திரமறையோ
ருறுகதிமெய்த் தவப்பயலே வுயிர்விடும்வே தியனுடலிற்
குறுமுனிக்கண் புடையபிரான் றிரிகூடக் குலவரைவாய்ச்
செறிமலர்ச்செண் பகச்சோலைத் தென்றற்கால் பாய்ந்ததுவே. (எஎ)

மால்பாய்ந்த மறையவன்மேற் றிரிகூட வரைவசந்தக்
கால்பாய்ந்த தென்கேளே கவுணியன்வாய்க் கவுரிமுலைப்
பால்பாய்ந்த தென்கேளே பவக்கடலிற் குகப்பெருமான்
வேல்பாய்ந்த தென்கேளே யாதெனயான் விளம்புகேன். (எஅ)

இர்தவகை யிறந்தாணை யியம்பட ரெதிர்முடுகி
வந்துநெடு வலைவிசி வளைந்துபெரும் பாசத்தாற்
பந்தமுறக் கட்டியொரு பட்டமரந் தனிர்த்ததெனச்
சிந்துதிர மெழுப்புடைத்துத் தென்புலத்துக் கொடுஞ்சல்வார். (எஅ)

செல்லுவின்ற வேலைதனிற் சிவபிரான் கணநாதர்
நில்லுமெனத் தூதர்தமை நிராகரித்து மறையோனை
வல்லுதிரக் கறைதுடைத்து வன்பாச மறுத்துநயஞ்
சொல்லுவன பலசொல்லிச் சூட்டுவன பலசூட்டி. (அ0)

அரமகவிர் கவரியிட வந்தபல் வியங்கறங்க
வரியிசைக்கின் னைர்பாட வானவர்பூ மறைபொழியப்
புரிசடைப்பண் ணவர்புகழ்ப் புட்புகத்தின் மீதேதற்றிக்
கரியுரிவை தரித்தபிரான் கயிலைதனிற் கொடுபோனார். (அக)

வேறு.

செம்மான மிசையிழிந்து சென்றுமறை யோன்கயிலைச் சுகா
மேனிப், பெம்மாணை யடிபின்பிசை முடிபணிந்தா னந்தவெள்ளப்
பெருக்கி லாடிக், கைம்மானுஞ் சுடர்மழுவுக் கறைமிடறும் புரிசடை
யுங் கண்கண் மூன்று மெய்ப்பாணுர் திருவடிவுங் கண்டிருகண் களி
ப்பவுடல் விதிர்ப்ப நின்றான். (அஉ)

சென்றுதொழு பந்தனை யருணைக்கிற் கயிலைவளர் சிவபி
ரானார், நன்றூர் யுயிர்விடுங்கா னமதுசெண்ட காடவிசேர் நறும்பூந்

தென்ற, லொன்றியுன் தாகமிசைத் தைவரலாற் பாவமெனா மொழி
த்தோங் கண்டர், யென்றுமழி யாமலினி யெமதுகணத் தவர்பதத்தி
லிருப்பா யென்றார். (அ௩)

வேறு.

அன்று நாதன் றிருவருள் செய்ததான்
மன்றன் மாலயன் வாழ்வு முவர்ப்புறச்
சென்று செல்வச் சிவகணத் தாருட
னென்று நீங்கலாப் பேரின்ப மெய்தினான். (அ௪)

யாமி யந்தனி லெய்திய தூதுவர்
சாமி யந்தகன் றுளினே போற்றியே
காமி யந்தனை கண்ணுதல் பாலுற்றான்
பூமி யந்தரம் போற்றிடப் போயென்றார். (அ௫)

வெய்த வாறுடை வீணனைத் தென்புல
'மெய்த வாறுகொண் டேகலு மேதடை
செய்த வாறுஞ் சிவபெரு மான்றெண்டர்
வைத வாறும் வளர்செவி சாற்றினார். (அ௬)

செறிவு சேர்மனத் தென்புலக் கோமகன்
குறிகொள் சித்திர குத்தரைக் கூனியே
வெறிகொள் விப்பிரன் மேற்கணக் காலை
பொறிகள் யாவும் புகலுமி னென்றான். (அ௭)

சாத்தி ரம்பல தான்கற்று மத்திரி
கோத்தி ரத்தி லுதித்துங் குலநெறி
'நேத்தி ரத்தொழி னீக்கி வைசியர்க்குஞ்
சூத்தி ரர்க்குங் கடைஞ்றி றேரன்றினான். (அ௮)

சுற்பு மங்கையர் கட்டழித் தான்பொரு
ளற்பு மாந்த ரடைக்கலம் லெல்கினான்
பொற்பு மாதர் புறங்கடை நின்னுளா
னற்பு மாந்தர்க்கு நண்ணிய தீமையான். (அ௯)

சாலை சத்திரந் தன்ம மலைத்துளா
னலை யத்தின் களவுகை யாட்சியான்

மாலை காலையுஞ் சந்தி மறந்துள்ளான்
வேலை தோறு மதுதுகர் வேட்கையான். (கூ0)

குருவுந் தெய்வமு நின்றதெசய் கோளிணுன்
கருது நோன்புடைக் கன்னியர் காழுகன்
றரும யோகர் தவங்க ளழித்துளான்
பொருவின் மோகப் புலைச்சியர் போகத்தான். (கூ1)

அந்த ணர்க்கேர் ரருங்களை மூவகைச்
செந்த முற்குத் தெறும்புனல் கின்றதெசய்
மந்தி ரத்தின் மறவி பிறரெலா
நின்றை செய்யு நிரக்கர குக்கியான். (கூ2)

பிறந்த நாட்பிதூர் நான்வரு டாதியிற்
சிறந்த நாட்சிவ ராத்திரி யாதியா
வறைந்த நாள்விர தாதிமுச் சந்தியு
மறஞ்செய் வாள்வழி யாரை மறந்திரான். (கூ3)

அலைவி லாத குடி.க ளலைத்துளான்
மலர்செய் காவின் மரங்கள் குறைத்துளான்
புலைசெய் பான்மையும் பொய்கள் வாதியுங்
கொலைசெய் பான்மைபுங் கூறத் தகாதவால். (கூ4)

இரும்பு போலு மிதயத்தன் கள்வெறிச்
சுரும்பு போல்பவன் கோபச் சுடரனா
னொருங்கு பாவத் துடன்பிறந் தானற
மிருந்த வூரி விருந்தறி யானென்றார். (கூ5)

கரண வீரர் கணக்கிவை கூறலு
நரக வீரனை நல்வழி சேர்த்திடும்
வரவி யாதென மாமனத் தெண்ணினுன்
நிரம தாந்நிச் செய்யுஞ்செங் கோலினுன். (கூ6)

அரவ மாலை யவிர்சடை யாரிடைப்
பரம ராசியம் யானு பயந்ததோ
பிரமன் மாலறி யாத பிரானுடன்
விரைவில் விண்ணப்பஞ் செய்திட வேண்டுமால். (கூ7)

செப்பு மேல்வைச் சிவபெரு மான்முறை
தப்பு மேல்வைத் தகல்வது தாகடுகை
வெப்பு மேல்வைத்த வெம்பக டேறினான்
கப்பு மேல்வைத்த குலமுங் கைக்கொண்டான். (கூவு)

பாசந் தண்ட மெழுககர பத்திரம்
விசங் கைவலை பெருகம விழன்மழு
மூச சமப முசலங் கணையமலாட்
பூசல் வீரா கொடுபுகளு சுற்றினார். (கூசு)

கால னும்பெருங் கால மிருத்தவந்
கூல வுக்ககன் லுன்முக னுதியா
நீல மேனி நிரைத்தெழு தூதரு
மோல மென்ன வொருபுடை சுற்றினார். (கூ00)

விளங்கும் வைஷ்வச் சதபுர, மேவினார்
துளங்கி யோர்புடை சூழ்ந்தனர் சூழ்நிறை
யளந்து போற்றினர் தானவ ராதிபேயர்
வளந்து கிங்குநர் மல்லர்க ளாடினார். (கூ0க)

பெருவி யாதி முயல்வலி ரீனிசந்
குரும கோகரங் குட்டங்க ளாதிபர்
மருவு சேற்றும் வாசபித் தங்கனும்
பொருவு சேனை ளாய்ப்புடை சூழ்ந்தனோ. (கூ0உ)

வெட்டு வார்துணிப் பார்மிரு பாவரைக்
கட்டு வாரடிப் பார்நர காதிபர்
கிட்டு வார்பணி கேட்பவ ராய்நமன்
மட்டு வாகழல் வந்து வணங்கினார். (கூ0ங்)

ஆய சேனைக் கடலிடை யந்நலர்
தூய சாமரைத் தெண்டுகை துள்ளுயர்
பாடி மோதையிற் பல்லி மார்த்தெழ
மேய ஆற்றியன் வங்கத்து மேயினான். (கூ0சு)

சொந்த வைவைச் சதா ஸ்ரீங்குபு
வந்து சேர்ந்தனன் வைதர ணித்துறை
யுந்து தானையை நோக்கின னெண்கயல்
பந்தி சேர்தரு பல்சினை நோக்கல்போல். (௪௦௫)

பாங்கு சேர்பரி வாரத் தொகையெலா
நீங்கு கென்ன நிறுத்திவெங் காலனை
யாங்கு கூவி யமைச்சனோ டேசியே
யீங்கு சோதிச் கயிலையை மேவினான். (௪௦௬)

நீல மால்வரை நின்றிழி கொண்டல்போற்
கோல மேதி யிழிந்துசெங் கோற்கிறை
கால னோடு கயிலையஞ் சாரல்வாய்ச்
சூல மேந்தித் தொழுதெழீஇப் பேரயினான். (௪௦௭)

வேறு.

சென்று வெள்ளியந் திருமலைத் தென்றிசை காத்திடும் வட
மேருக், குன்று போலுயர் கோபுர வாய்தலிற் குறுகிவிண் ணவ
ரெல்லா, நின்று போற்றுபொற் படிமிசைத் தென்புல நிருபன்வெம்
மனக்கோட்ட, மன்றி நின்றுதன் வரவினை யருங்கடை காவலர்க்
கறிவித்தான். (௪௦௮)

கடைக னேழின ரொருவர்பா லொருவராய்க் கழறமற் றவர்
பூதப், படைகள் காவலர்க் குணர்த்திட வன்னவர் பணவர வணி
கோலச், சடைகு லாமுடிச் சுடர்மழு நந்திரந் தலைவனுக் கமைந்
தோத, வுடைய நாயகன் சன்னிதா னத்தவ னுணர்த்தலுங் கொணர்
கென்றான். (௪௦௯)

நந்தி நாயக னருண்முறை சிவகண நாதர்கள் புருந்துய்ப்பப்
பந்தி யாம்பல திருக்கடை கடந்துமேற் படர்ந்துதென் றிசைவேந்
தன், புந்தி யார்ப்புறக் கண்டனன் சிவபிரான் பொன்னணி திருக்
கோயின், முந்தி யாரணர் நாரணர் பெறவொண முறைமைபெற்
றன்னென்றான். (௪௧௦)

வேறு.

கின்னரர்கின் னரமிழற்றத் தந்திரர்தந் திரிமீட்டிக் கீதம் பா
டப், பன்னகர்க்கு கிழர்கருடர் சித்தர்வித்தி யாதரர்தம் பணிசெய்

தேத்தப், பொன்னகரித் திரன்பரவ வானவர்பொன் மாரிபுட்ப மாறி
தூவப், பின்னகப்ற் திகளசைய வரம்பையர்கண் மணிககவி பிபுப
மாதோ. (ககக)

புவலோகர் வலம்புரியப் பாதான லோகர்மணிப் பொற்பு ணைந்தத்
தவலோகர் சனலோகர் சத்தியலோ கரும்பணிந்து தவப் பேறெய்திப
பவலோகங் கடந்தேற மாலோகத் தவர்பரம பதமே யான
சிவலோகந் தீனவேண்டி யடிபரவச் சிவகணங்கள் சேவை செய்ம.

அணிமாத் சித்திகள்குற் றேவல்செய விசான னடைப்பை தாங்க
மணிவாரி யோரேழுந திறையளப்பப் பகல்வேந்தர் மாருத் சீபம்
பணிமாற மதிபடிமக் கலமேந்த மழைதெளிப்பப் பவனன் றார்ப்பத்
தணியாத தழற்கடவுள் பரவியா லததிகுறறத் தருமம் வாழ்த்த. ( )

அறுசமைய மைம்பூந நான்மறைமுந் காலமிரண் டறங்கள்
யாவு, மெறுழ்வலிகள் வேண்டியொரு கோடிவர டந்திரங்க ளெண்
ணில் கோடி, மறுவறதின் றிருகோடி புகழ்ந்தேந்த விரிபிரமர் மகுட
கோடி, செறிகமலத் தான் வருடப்பதினொருமுக்கோடியராத் தேவர்
போற்ற. (ககக)

கங்கைசர சோதிசுந்து யமுனகோ தாவிரன் மதைநா வேரி
மங்கலமா நதிபலசா மரைபிரட்ட விமையவரை வபிறு வாய்த்த
நங்கையொரு பாலிருப்பப் பொருப்பெறிந்த வேற்குமர னடுவண்
மேவ, வெங்கயனை யமர்சாய்த்த விசையமகக் களிஞ்ஞாபால் வினை
யாட் டெய்த. (ககக)

மாணிக்க மரகதங்கோ மேதகமுத் துப்பவளம் விரி நீல
நீணித்த மணிபுருட ராகம்வயி ரீரியங்க ணிரைத்த தூணி [மீது
ணைப்பொன் மேருவென வயர்மணிமண் டபத்தரியா சனத்தின்
வேணிச்செவ் வான்படசு மதிதவழு மொருபவள வெழ்பு மான. ( )

ஒருமருங்கு மிருசருமத் துகிலுடைய மூன்றுகண்ணு முயர்தேர்
ணுன்குங், கருணைபொழி திருமுகமு மைந்துபண டவிழுமேம்
கங்கை யாறும், பரிதிபெழு வெரிலெறிக்கு மவுரியும்வெண் ணில
வெறிக்கும் பணிலத் தோடும், பொருமுந்த குண்டலமு மண்டலமு
விண்டலமுப் பொலிந்து னானை. (ககக)

கரதலமு மான்மழவு மபயவர தமுஞ்சுருதி கனிந்த வாயு
மரவணியு முரககண கங்குணமுங் காண்டொறுமத் புதமேற் கொண்
டான், நிருவடியிங் குரைகழலு மிடம்வலங்காண் டொறுமபயமுந்
திடமும் பூத்தான், பிரமன்மால் சிரமாலே துயல்வருதிண் புயநோக்
கிப் பிரமை பூண்டான், (ககஅ).

முதியவா, னவர்கணமாம் பரவையிடை முழுமணியா சனமென்
றோங்கு, முதயவரை தனிலநந்த, கோடிகதி ரோருருக்கொண்
டுதித்தா லென்ன, வதியமுயர் பரஞ்சடரைக் காண்டொறுங்கண்
வழுக்கியன்பின் வழிந்கொண் டேகிக், துதிபரவி யெழிற்கடனி
னருட்டுறையீ முழிவியெனத், தொழுது வீழ்ந்தான். (ககஆ).

ஆதியாய் சரணமது பூதியாய் சரணமகி லாண்ட மீன்றான்
பாதியாய் சரணமறை வேதியா சரணமருட் பரமா நைதச்
சோதியாய் சரணமென வீழ்ந்தானே, யெழுகவெனச் சுருதி நாதன்
மேதியான் முகநோக்கி வந்ததா ரணமயாது விளம்பா யென்றான். (க)

என்றுமுதல் வன்றிருவாய் மலர்ந்தருளப் பெற்றேனென் றிரு
தை கூப்பிச், சென்றுதுணை யடிவணங்கி வணங்குதொறு முடல்வி
திர்ப்பச் சிலிர்ப்ப ரோம, நின்றுசெழுந் துகிலொதுக்கி வாய்புதைத்
து நடுநடுக்கி நிமல மூர்த்தி, யொன்றுளதென் னேருவிண் ணப்ப
மென, வுரைத்தருளா லுணர்த்து கின்றான். (கஉக).

பாரின்மேன்மறைக்குலமாம் பயிர்க்குமுது களையாகப் படர்ந்தா
னந்த, ஐரின்மே லுதிக்குமுனம் பாதகத்தி னுடனுதித்தா னொழுக்
கந் திரந்தா, னீரின்மேற் குளித்தநியான் மாதர்முலைத் தடங்குளிப்
பா னீச மாதர், காரின்மே னியுந்திண்டி யவர்மனைபுக் கூனருந்திக்
கள்ளுண் பாணல். (கஉஉ).

தானமறி யான்மூன்று சந்தியறி யானவது சாம வேத
கானமறி யானோமக் கனலுமறி யான்மஹுநாத் கல்வி கேள்வி
மானமறி யான்செபமு மந்திரசித் தியுமறியான் மவுன யோக
ஞானமறி யானிவனோ நாங்களறி யாப்பதத்து நண்ணு வரனே. (க)

கோடுபொரு முலைபார்கள் காமத்தாற் புலைபுரிந்தகொடியோன்.
தூண்டி; வாடுபெருந் துயர்நீக்கிக் கயிலைதனிற் சிவகணத்தார் வரித்,

தா மன்னோ, ராடுவது திருக்கூத்தா யனுதானே யலங்கார மாரு மா
னல், வீடுபெறு சுவர்க்கமென்று நம்கமென்று மெங்களுடன் விகற்
பிப் பானேன். (கஉச)

கைப்பொழுது பாவமெலா மினிப்பொழுது நடந்தானைக் காட்டும்
போது, தப்பொழுது கணநாதர் தள்ளினு ரெனிற்பாவந தரும மே
து, பொய்ப்பொழுது கழிப்பாவை யலைத்துநான் மெலிவதினிப் போ
து மெந்தா, யெப்பொழுதுங் கயிலையினுன் னடியவர்க்கே பணிவி
டைசெய் திருப்பே நென்றான். (கஉரு)

தக்கவே தியன்றவமுஞ் சேய்ஞ்ஞார் மறையவன்பா தகழும் பூ
சை, பூக்கமறைப் பாலகன்வா ணுழிவு முப் பரநாட் பொலிவு மாற்று
மிகுகதிருச் செயல்களினும் விதிமுறையை நிலைநிறுத்தும் வினையாட்
டாலே, முக்கண யகர்தருமன் முகநோக்கிக் கருணையுடன் மொழிவ
தானார். (கஉசு)

முந்தக்கால் சிவதலத்துத் திரிகூட மான்மியங்கண் மொழியு
நாளிற், தந்தக்கா நெடுவேலிச் சண்பகக்கா மகிமைசொன்னோர் தனி
த்தக காலே, மந்தக்கான் மகிமைசொல்ல வைத்திருந்தோ மினியது
னை வழங்கு வோம்பா, மந்தக்கான் மகிமையார் யுநிந்தக்கா லிவன்
மகிமை யறிவா யென்றும். (கஉஎ)

கனையாடுந் திரிகூடச் கடவுண்மால் வரைத்தோன்றிக் கிரித்தே
ன் கங்கை, யனையாடிப் பொங்குகடற் பாலாடி வடவருவி யமிழ்த
மாடித், தனையாடி மடலவிழ்க்குஞ் சண்பகா டவிதவழ்நது சங்கக்
கோயில், வினையாடி யெம்மருகில் வினையாடுந் தென்றவங்கால் வினை
யாட் டேயார். (கஉஅ)

மலையாறு கடலிலேந்து மண்டுபுடாற் சனபுரத்து மாய்வோர் தீமை
மலையாம னாடுந்நது மறைப்பொருளை வலக்காதிற் வழங்கும் போது
மலையாட்டி கவுரிசூழல் வாய்மொழிசெந் கையிலினைத்து மடிமே லே
மலையாம லினைப்பாற்றி விசுவது திரிகூட வசந்தக் காலே. [ந்த

திர்த்தமகி மையிலதிகந் திரிகூட வடவருவி திருக்குற் றுல
மாந்தத்தலங் கலிலதிக மூவடி வாஞ் சிவலிங்க மருளா னந்த, மூர்த்

திகளி லதிகமிவை சாலோக முதன்மூன்று முறையே நல்குங், கூர்த் துரைக்கி லிவைமூன்று மத்தலத்தி லுலவுதென்றல் கொடுக்கு மாபோதா. (௧௩௦)

மஞ்சதோய் முதுகுடுமித திரிகூட மலைச்சாரல் வசந்த ஆதை தஞ்சபோ தைபின்மேனி தைவரலால் வானெழுந்த சூறைக் காற்றி ல், பஞ்சபோன் மறையவன்செய் பாதகம்போய்ச் சிவதரும பவி த்த தாலே, தஞ்சமா முயர்கபிலை வரைமேனியெமதுபதஞ் சார்ந்தா னன்றே. (௧௩௧)

ஆதலா லெமதுபுடார்ச் சுனபுரத்தி லெழுதிரைத்தே னுறு பாய்ங், காதலா மைந்திணைநாற் றிசைமூன்றி யோசனையுங் கலந்து வாழ்வோர், சாதலாம் பொழுதிருபா லுயிரிடத்து மொருநாளூந் தரும வேந்தே, போதலா வதுதவிர்ந்தி தூதர்யா வருக்குமிது புகல் வா யென்றார். (௧௩௨)

இன்னபடி கயிலைமலை யெம்பிரா னருளியவா றியமன் கேளா முன்னமிதை யறியாது செய்தமையை நினைந்திரங்கி முடிந்த னாலும், பன்னரிய மறையாலுந் தெரிவரிய பரமமா சிபத்தின் பான்மை, மனனுதிபருந் திரிகூடத் தென்றலங்கான் மகிமையென மகிழ்ச்சி கூர்ந்து. (௧௩௩)

பின்னலணி பிறைமவுலிச் சடையினு ரடிபரவிப் பெம்மா னெம்மான், சொன்னபணி விடைதலைமேற் கொண்டனன்கொண் டனனெனவே தொழுது போற்றித், தன்னகர்க்கு நம்பெருமான் விடை கொடுப்பப் பகடேறித் தருமன் போந்து, நன்னகர்மந் தாநிலத்து மகிமையே யனைவருக்கு நவில்வ தானான். (௧௩௪)

தருமமே தங்குபுடார்ச் சுனபுரத்து மூன்றியோ சனையின் மேலும், வருமமே மறந்திடுமின் னாதர்கா ளவனுறைவோர் வருவோர் யாருந், கருமமே தியற்றுகினுந் தருமமே சூறிக்கொண்மெனக் கணக்கர் யார்க்கும், பருமமே தியையுனைக்கு நடுநெறிச்செங் கோற்கடவுள் பகர்ந்தான் மன்றே. (௧௩௫)

பாராது மறையவன்செய் பாதகந்தீர்த் தருள்புரிந்த பரிசீ தென்று வாராத வழிகாட்டு மத்தமா ருதமகிமை வழங்கிச் சூதன்

தீராத சிவத்துரோ கந்தீர்த்த மகிமையுரை செய்வா யென்னு
மாராமை முனிவர்க்கு, தக்கன்மகம் புரிதன்முத லறைவ தானான்.

12-மந்தீமாருதச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - ககச.

பதின்மூன்றாவது:—தக்கன் வேள்விச் சருக்கம்.

அலர்க்கமல நறும்பொருட்டி லயன்றலைநா ஞலகமெலா மளிக்க
வேண்டி, முலைத்தலத்தி லறத்திறைவன் மாப்பினிடைப் பிருகுளத்
தின் முதுமரீசி, புலத்தியனத் திரிகிருது வங்கிரா சனபதிமேற் புல
கன் றோன்ற, வலப்பதத்திற் றக்கன்முத லாயதசுப் பிரமரைபுமுரபி
னீன்றான். (க)

அன்னவராம் பதின்மர்களிற் பின்னவனாந் தக்கனெழுந் தயன்
பா லேகிப், பின்னமிலா துயிர்க்குயிராய் நிற்பவனுஞ் சிற்குணனும்
பெருந்தே வர்க்கு, முன்னவனு மிறுதியிலா முதல்வனுமாயா ரெனக்
கேட்ப முளரி மேலோ, னுன்னரியா னுணர்த்தரியா னிருவர்களுந்
தேடநின்ற வொருவ னென்றான். (உ)

படைப்பதுவுங் காப்பதுவு முன்னர்நீர் புரிந்திருப்பப் பரிவாந்
பின்னர்த், துடைப்பவனை முதல்வனெனச் சொன்னவா நென்னை
யெனச் சுதன்வி னாவ, வுடைப்பிரம மாமவனை யுலகொடுக்கு நா
ளெமையி மொடுக்கா நிற்பன், விடைப்பரன்பின் னருளியன்றோ
யாங்கன்படைப் பதுங்காப்பு மென்றான் வேதன். (ங)

நாரணனை யுனைப்பூத வகையையுயிர்த் தொகையையெலா நான்
கு வேதம், பூரணமாம் பிரமமெனப் புகல்வதெவ னென்றுதக்கன்
புகல வேதா, "வாரணநம் பரமனுரை யுண்மைமொழி யவற்கேமற்
றவர்கட் கெல்லாங், காரணமா முகமனுரை வேந்தனையு மீசனெனல்
கடுக்கு மென்றான். (ச)

ஆங்கவனோர் செயலுடையன் வடிவுடைய னாதலின ல்வனுக்
கென்றும், பாங்குபெறுந் தோற்றமீ றெய்தாதோ வெனுஞ்சேய்க்
குப் பதுமத் தண்ணல், யாங்குமுளன் யாங்குமில னருவுமில னுருவு
மில னெம்மா னம்மா, வோங்குலகின் பொருட்டாகச் செயல்புரியக்
கருணைதிரு வருவாக் கொள்வன். (ரு)

உயிர்கள் புரி வினைக்கிடா யுருவகுக்க வேண்டிலென துருவ மீர்
வன், செயிரறவே வினைப்பயன்க ளுட்டுதற்கு மாலாவன் சிதைப்பா
ன் வேண்டி, னயில்பெறுமுத் தலைச்சூலத் தூரனாவன் யாவுமுதைத்
தருளும் பான்மை, பயின்மகே சனுமாவன் சநாசிவமா யருள்புரி வ
ன் பரம மூர்த்தி. (௧௩)

விள்ளாமை யருவாகி யருளு நவ மாகியுரு மேவா நித்பன்
றள்ளாமை யுருவகத்தும் யாங்குளிரு வருமாகித் தானவே றுவ[னே
னெள்ளாருந் தயிலமுமபூ மனமுமணிச சோதியும்போ லெங்குந் தா
யுள்ளாகிப் புறமாகி யகம்புறமு நீங்காத வொருவ னாவன். (௧௪)

மாதவனே பிரமமென்றும் யான்பிரம மென்றுமதி மயங்கா
வண்ண, மீதெலா மெம்போல்வார் வெண்டலைமா லைகள்புனைந்தான்
விமல மூர்த்தி, மீதெலா முணர்ந்துணரா மாலாகி மாலுடன்பா னிக
லுங்கால, நாதனெதிர் விலக்கியன்றோ நாக்களாடி முடிதேட நடுகின்
ருனே. (௧௫)

மூவரா நினைந்தரிபை யென்னையரன் றனக்கிணையா மொழிவர்
யாரும், பாவராய்த் தூந்தமையே கெடுப்பதன்றி யெயக்குமவர்
பகைவ ராவார், சேவினா னன்பரென நினைப்பவர்க்கே யாங்குளருள்
செய்யா நித்பே, மேவரா கிலும்யாரை யிடைவரென விதைஞ்சன்
முக்க ணிறைக்கே சாரும். (௧௬)

கவ்வைரீர்ப் பலகேரடி நதிகளுக்குஞ் சாகரமே கதியாம் போல
வெவ்வகையா கியசமய நெறிக்கெலா மிறைவன்முக்க ணெம்மா
னன்றே, யவ்வகையா யிரமறைக ளுரைத்துமயா னுணர்த்தியுநீ யறி
யா யையா, நவ்வியணி கரத்தானைப் பரவியருள் பெறுகவென்றா
னளினத் தானே. (௧௭)

வேறு.

கதியின் மேற்பெரு விதிமொழி சிறுவிதி கருதா
முதிய நாயக னரனெனிற் பணிந்துமான் முதலோர்க்
கதிக னாகெனும் வினையமுள் ளமைத்தருந் தவஞ்செய்
புதிய தானம்யா தென்னலு மலரில்வாழ் புத்தேன். (௧௮)

ஆந்த மானதங் குணர்வரு மேருவி னணித்தா
நந்த மானத தடம்புனன் மூழ்கிரம் பரணை
முந்த மானத வருசசனை முத்தற்றவ முயன்று
சொந்த மானதம் பரணடி சேசேனச் சொற்றான்.

(கஉ)

வேறு.

பூந்தவிசி லயனுரைத்த போதுமா னத்தடத்துப் போந்து த்
க்க, னுந்தவமோ ராயிரம்பாண் டியற்றுதலு முயர்விடைமே லாதி
தோன்றிக், கூர்ந்தபெருந் தவமுநதே மீங்குனக்கு வேண்டுமவர
ங் கூறு யென்னப், பார்தளணி செஞ்சடையார் பவளவாய் மலர்ந்
தருளப் பணிந்து போற்றி.

(கங)

மேகபத முதலாய விசம்புலகு மால்பதமும் விரிஞ்ச னுடு, நா
கருல சுழம்புயியு மெண்டிசையு மெனதானை நடப்ப நாளும், பாசு
சா தனன்முதலா ஷிணப்பணிவோர் யாவருமென் பணிகள் கேட்ப,
மாகனசுத் தழும்வாழ்வு மக்களுஞ்செல் வழுமழியா வரமும் வேண்
டும்.

(கச)

சுந்தரியுள் னிடத்துறையுந் தோகையுமென் மகளாகத் தோன்
ற நீயோ, சந்தனைன்போல் வந்தருளி மணம்புரிய வேண்டுமிவை
யருளா யென்னப், புந்தியுற வணங்குதலும் புகன்றவர மனைத்து
மருள் புரிந்து மேலுஞ், சிந்தையுற நன்னெறிநீ நிற்கலிவை நிற்கு
மென்றான் தேவ தேவன்.

(கரு)

வரமனைத்து மந்தலிவா யா ரருளியெழுந் தருளியபின் மதங்கூர்
தக்கன், பிரமனைத்தன் னிடத்திலவா ஷின்னுதலு மவனுணர்ந்து
பெருஞ்சிர் முத்திப், பரமனைக்கன் டிவ்வாறே பெற்றனன்யான் ப
ணித்தகொன்றும் பயின்றா னல்லன், தரமனைக்கு ளமுதூட்டி வள
ர்த்தாலுங் காளமன்றித் தருமோ நாகம்.

(கக)

சிற்றறிவற் கினிதுரைக்கு நன்மொழிகள் மென்முனைபோற் சி
தைவா மென்று, முற்றறிந்த நான்முகன்போய் மைந்தனைவை யகத்
திசைந்த முகமன் கூற, மற்றவனைக் கம்பியன்போல் வளநகருமுறை
பதியும் வகுப்பா யென்றான், பெற்றவரைப் பெரியவரைத் தெரி
யுமோ சிறியவர்க்குப் பெருக்கம் வந்தால்.

(கக)

தாலமிசை யயன்வகுத்த தக்கமா புரியிடத்துத் தக்கன் மேயி
மாலயனு முறைபுரிய வாசவனும் பணிகேட்ப வாணோர் போற்ற
நீலவிழி யரமகனிர் கவரியிட நிரைமணிப்பூண் மகுடஞ் சூடி, மேல
ரியா சனத்திருந்தான் வேந்தர்வேந் தாய்விதிக்கு விதியாய் மா
தோ. (௧௮)

வேறு.

அரசசெய் காலந் தன்னி லயன்மலர்ப் பதத்துத் தோன்றும்
விரைசெறி குமுலான் வேத வல்லியை விரும்பி வேட்டுத்
தரைதனிற் புதல்வ ரீரா யிரவரை யிருகாற் றந்தா
னுரைசெய்நா ரதனு லன்னோ ரொழிவினா முத்தி சேர்ந்தார். (1)

பாலரை முத்தி சேர்த்த பான்மையான் முனியைத் தக்க,
னோலரீர்ப் புவனந் தோறு முமுன்றிடச் சபித்துப் பின்னர்
நீலவார் கூந்த லைம்பா னேரிழைக் கணத்தை யீன்று
சால்புசேர் சுபுத்தி யாதி பதின்முவர் தருமந் கீந்தான். (௨௦)

அரிவையர் பதினமர் தம்மிற் பிருதியங் கிராவுக் காக
மரிசுமப் பூதி வேட்ப வுற்சையை வசிட்டன் மேவக்
கிருதுவே கமையை வேட்பக் கியாதியைப் பிருகு மேவப்
பொருகனல் சுவாவை நண்ணப் பிரீதியைப் புலகன் வேட்ப. (1)

புத்திரை சனதி மாதைப் புலத்தியன் மணப்ப வாய்மைத்
தத்தையா மனஞ் செயக்குத் தலைவனத் திரியே யாக
வித்தகக் கியாதி மைந்தன் விதாதாவே சுவதைக் காக
வத்திரி மகவாஞ் சோம னசுபதி முதலோர்க் காக. (௨௨)

தார்முடிச் சுவதை யீன்ற விருவரிற் றரணி தன்னை
மேருவே மணப்ப வாட்கண் மேனையை யிமவான் வேட்ப
வார்முலைத் தரணி யீன்ற மேலையை வருணன் வேட்டா
ரைமு தனையா ரீன்ற மக்களு மநேகர் மாதோ. (௨௩)

வேறு. 6-15-16 தற்பு - 1-1-1

இங்கிவரிற் காசிபனை யீன்றனன்ம ரீசிபுலத் தியன்சீர் மைந்தர்
பொங்கிராக் கடற்கவிகள் கின்னரர்க்குப் புருடர்முதற்புலக னீன்றோ

ரங்கிரா சனபதிகள் கந்திருவர் வசுக்கடமை யளித்தா ராங்கே வெங்கவியைத் திருவையவு ணரைப்பயந்தான் பிருகுவென விளம்பு மேலோன். (உச)

அன்னவரிற் காசிபன்ரின் தக்கனருள் பதினமூவ ரணங்கார் தம்மை, முன்னர்வேட் டன்னவரி லதிதியா தித்தர்தமை முறையி னீன்றாள், பின்னரி ரணியன்ரணி யாக்கனையுந் திதிபயந்தாள் பிரக லாதன், பொன்னவன்சே யவன்மகன்வி ரோசனன்மா வலியவன். சேய் புதல்வன் வாணன். (உரு)

காலகே யரைப்பயந்தாள் காலையா யுவுமசுரர் கணத்தை யீன் றான், மேலையோர் நாலவ ரொடு கலுழினயு மருணையும் வின்தை யீன்றா, ளாலவிழி யரம்பைமுதற் பன்னிருவர் தமைப்பயந்தா ளரி ட்டை மூவாக், கோலரா குவைப்பயந்தாள் சிங்கியைகத துருநாகக் குலத்தை யீன்றாள். (உ௩)

சம்பரனே முதலாய பன்னிருவர் தானவரைத் தனுவு மீன் றாள், கொம்பினிலக் கிணைகபிலே யிருவருமே கந்திருவக் குலத்தை யீன்றா, வெம்பரிதி யிந்திரியம் பாரிமுக கினில்விடுப்ப விரண்டு கோடி, யுட்பர்மருத் துவர்பிறந்தார் பிறந்தனச ராசரங்க ளுவுப்பில் கோடி. (உ௪)

எண்கினையா வாண்மகப்பெற் றென்பெற்றா னுயிரத்தி னிரட்டி யோரும், விண்கினையா வீடுபெற்றார் மீட்டுமக ளிரைப்பயந்த வியப் பா 'லோங்கி, யொண்கினையாய் மலேகடலும் பா,தலமும் பூதலமு முயர்வா னும், பெண்கினையாற் சிறுவிதித்துப் பெருங்கினையா னது தவத்திற் பெரிதொன் னுண்டோ. (உ௫)

வேறு.

அத்துணை வாழ்வு மீச னருளென வுணரான் றன்பாற் சித்தென வகந்தை யேறிச் சிறுவிதி பெருமால் பூண்டா னெத்துணை கற்று ரேனு மிருவகைச் செருக்கால் யார்க்கும் மத்தனோ யறுமோ முக்கண் மருந்தையுட் கொள்வார்க்கன்றி. (உ௬)

மகக்குழாத் திருபா னேழ்பெண் மக்களை மணஞ்செய் சோமன் முகத்தெழி லாரல் பாலு முலையெழி னுரோணி பாலு

முகப்பினு லேனை யோரை யொருவின னதனைக் கேளாத்
தகைப்பெரு மதியைத் தேய விதிமகன் சாபஞ் செய்தான். (௩௦)

புதியவா னமுத மீந்து புலவரை வளர்ப்பான் மேனி
தித்தொறுந் தேய்வ தானுன் சிறுவிதி சாபந் தீரா
னதிபொதி பவள வேணி நாதனா ரடியா ரன்றி
விதிதனை மதியி னுலே வெல்லவும் வல்லா ருண்டோ. (௩௧)

பான்மதி தேய்ந்து மேனி பழுதுபட் டென்று வாணோர்
கோனவை குறுகிக் கூறக் கொழுங்கனல் கரிபா வேட்ட
தேனனாக் கோரஞ் செய்த சிறுமையாற் பெருநோய் பூண்டாய்
மேனெறித் தக்கன் சாபம் விலக்குதற் கெளிதோ நம்மால். (௩௨)

முதிமைமோ தகவி ழாவின் முதுகய முகத்தெம் மான்முன்
னதிகவி றுரைத்து நீச னாயின யந்தச சாபஞ்
சதுமுக னவனை வேண்டச் சதுர்த்தியி னமைத்து நீத்தா
னிதுவுமங் கவனாற் றீர்தி யென்னலு மயன்பாற் சென்றான். (௩௩)

வியன்மதி யுலகி னுன்கும் விண்ணிடை நான்கும் விய
வயிரவாட் படையான் முன்னர் வளர்கலை நான்குந் தேய
வயன்முனர்க் கலைமுன். தேக வவன்வழி விடுப்ப வேகி
யுயர்பிரான் கயிலை வெற்பி லொருகலை யொடும்போய் வீழ்ந்தான்.

ஹைகளின் முதல்வா வேரலம் வானவ ராவி, காத்த
கறைகெழு மிடற்றா யோலங் கண்ணுதற் பெருமா னோல
பிறைவனே யோல மோல. மென்னலு மிரங்கி நாதன் [டான்
பிறையையோர் கரத்தால் வாங்கிப், பிறழ்சடை முடிமேற், கொண்

அருகுறை, மதிமேற் சாப மயனின்று பணிவி னுவ
முருகுறை பிலிற்றுங் கொன்றை மோலியான் முடித்த திங்கட்
கொருகுறை யிலதாய்த் தன்பா லுற்றதால் வளர்வு மந்நோய்
வருமுறை யுதனாற் தேய்வு மதித்தொறு மதிக்கு வைத்தான். (௩௪)

இன்னவை யுணர்ந்து தக்கன் யூன்புரி சாபந் தீர்ப்பான்
இன்னல்வே ணியினு வென்னப் பிதற்றலும் புலக னோக்கிச்

சன்னிதி யடைந்தோற் காத்துன் சாபமும் நிறுவி நின்சீர்ப்
பொன்னனார் வாழ்வுங் காத்தான் புரையதோ வென்னத் தீர்த்தான்.

சர்தனைத் தவமும் வீறுந் தக்கனார் மிக்க வாழ்வு
மாதரா ரறுபான் மூவ ராகிய மக்கட் பேறு
மோதுதல் புரிந்தா மப்பா லுயர்புகழ்ச் சதியை யீன்று
நாதனார்க் கீந்த வாறும் வேள்விசெய் நயப்புஞ் சொல்வாம். (௩௮);

இரசுத சிகரி மீதி னிறைவர்பா லெம்பி ராட்டி
யரசுவீற் றிருக்கு மேல்வை யடிதொழு தகில மெல்லாம்
வரதனீ நடத்தும் பான்மை வகுத்தெனக் குணர்த்தா யென்றாண்
முரகரிக் கரிய நாதன் முறுவல்கூர்ந் தருளிச செய்வான். (௩௯);

சகனரிட் களமே யாகிச் சகலமு மொடுக்கந் தோற்ற
நிகழ்தரப் புரிவோ மென்று நிகழ்த்தலு நிமலை மேனி
யகனமா முனக்கே தென்றா ளருளுரு வாவ தென்றான்
புகலுநின் னருள்யா னெல்லா மெனதென்றான் புவன மீன்றான். ();

அகிலமா முணர்வை நாத னம்பிகை யுரையான் மாற்ற
நிகலமு மயங்கிப் பானு நிலாவொளி திறம்பி யேனைச்
சகமுளோர் சடமாய் வீழ்ந்தார் சதுமுகத் தயன்மா லானான்
முகில்வண்ணன் பிரம மானான் மூவுல கிருளா யிற்றால். (ச௧);

யாவுமே மருளாய்க் கன்ம மிகந்துமா சுறலா லஞ்சிப்
பூவையென் மடமை யாவும் பொறுத்தியென் றடியில் வீழ்ந்தா
டேவிமெய்த் துளக்க நீங்கத் திருவுள மிரங்கி யண்ண
லாவியாய் நினைந்து நின்றா னகிலமு மெழுந்த வன்றே. (ச௨);

உணர்ச்சிமீண் டிறைவ ன்லக் வுலகுயிர்த் தெழுந்த தம்மா
கணத்தினி லுகம்பல் கோடி கழிதலாற் கன்ம மாற்றாப்
புணர்ப்புறு தன்மேற் குற்றம் போக்கெனக் கவுரி போற்றத்
தணப்பினாற்பிறவியெய்தித்தவஞ்செய்துதவிர்ப்பாயென்றான். (ச௩);

வள்ளலைப் பிரிந்து தேவி வலம்புரி யெனக்கா ளிந்தி
வெள்ளமேன் மிதந்தும் பூமேல் விசுதமுற் றுமுன்றுந் தக்கன்

பின்னையா யூழி காலம் பெருந்தவ முயன்றும் பாவந்
தள்ளுதற் கரிய தானும் சகத்துளோர்க் கெலிதோ வம்மா. (சச)

மணந்தனன் மறையோ னாக மழுவலான் மாதை வேட்டுத்
தணந்தனன் மறைந்தா னன்றே தக்கனுங் சுதமேற் கொண்டா
னணங்குபின் வருந்தி நோற்ப வார்வமுற் றெய்தி நாதன்
கணந்தொழுவிடமேற்கொண்டுகயிலைமால்வரைமேற்போந்தான். ( )

தந்தைதா யுணரா வண்ணந் தன்மகட் கொடுசென் றுனென்
றெந்தையார் தமையெண் னாம லிகழ்வது தொடுத்தான் தககன்
சுந்தையா லமர நுன்னிச் சிறுவிதிக் கிதனும் மீமை
வந்திடு டமக்கு மேதம் வருமென வெருவிச் சூழ்ந்து. (சா)

ஆதியார் வரத்தாற் பெற்ற வரசினு லவன்பால் யாமும்
போதரா திருத்தல் கூடா தாதலாற் புனல்சேர் வேணி
நாதர்பா லிவனை யுய்ப்ப நவையறு மென்றுதேறி
மாதாநின் மருகற் காண்பான் வருகென வவனுஞ் சென்றான். (சஎ)

கவளமால் வரையைக் காத்தோன் கமலத்தோன் குலிசத் தாலே
துவளமால் வரைக வீரந்தோன் சுரர்களுந் திரளாய் வெள்ளித்
தவளமால் வரையை நோக்கித் தக்கனே டெழுந்த முக்கட்
பவளமால் வரையைக் காண்பான் பரிவினால் விரவிப் போந்தார். ( )

போந்தனர் வானோர் வெள்ளிப் பொருப்பிறை செம்பொற் கோயில்
சார்ந்தனர் வாயில் பூதர் தடுத்தனர் விழியுந் தாளஞ்
சேந்தன எனக்கா ரத்தாற் சிறுவிதி நின்றான் செல்வி
காந்தனைப் பணிவா ரெல்லாங் கடைதடை யின்றிச் சென்றார். (சசு)

எரிமணி யிமைக்குங் கோயி லிமைப்பிலா விமையோர் புக்கு
வரிவிழி மடந்தை யோர்பான் மருவியிற் றிருந்தான் றன்னை
யரியனை யனுகித் தாழ்ந்து பணிந்தன ருகாந்த வாரி
கிரிசனெம் பெருமான் வெள்ளிக் கிரிமுனர்த் தாழ்த லேய்ப்ப. (சூ0)

சொல்லினு லரிக்கு மோலித் துளக்கினுல் விதிக்கு மூரல்
வில்லினும் குலிசத் தாற்கு விழியி னுலமார்க் கின்ப

நல்கினுன் சமயந் தோறு நண்ணிய கடவு ளாகி
யல்கலி லுயிர்கட் கெல்லா மளவினுக் களவாய் நிற்பான். (௫௧)

காப்பது கடனாக் கொண்ட கண்ணனை யினிது நோக்கி
மாப்புவ னங்கள் யாவும் வளவிறே யென்ற னன்னேன்
பூப்பவன் றனக்கும் யாவும் புரக்குமென் றனக்கு மேத
நீப்பவ னுனை யாக நிறைவலாற் குறைவே தென்றான். (௫௨)

கரியுரி யாடை போர்த்த கண்ணுதற் கருணை மூர்த்தி
யரிபிர மாதி யோரை யவரவ ரதிகா ரத்துப்
புரிவன புரிநது வாழ்மின் போதுமி னென்று வாக்கால்
விரிதரு குறிப்பா னோக்கால் விடைகொடுத் தருளப் போந்தார். ( )

படையினார் வணங்கு நேமிப் படையின னாதி வானோர்
விடையினார் சரணம் போற்றி விடையினன் மீளுங் காறுங்
கடையினார் முகனார் கோயிற் கடையினி லமர்ந்தான் றக்கன்
புடையினார் பரவக் கொங்கைப் புடைப்பினார் கவரி யேந்த. (௫௩)

திருமலைக் கோயில் வாயில் செறிந்தசா ரதரை நோக்கி
மருகனை மகனைக் காண்பான் வருமெனைத் தடுத்தென் னேவ
லரிதனை யயலை வானி லமரரை விடுத்தீர் நிரென்
பெருகடித் தொழும்ப ராயும் பேதமே புரிந்தீ ரென்றான். (௫௫)

வணங்குதி யாகிற் சேறி வள்ளல்பா லென்றார் பூத
ரணங்கனை யவனுக் கீந்தே னடியர்போல் வணங்கே னென்னைக்
கணங்கனார் தடுத்த வாற்றாற் காண்பினுங் கடவுள் பூசை
தணந்திட வுலகம் யாவந் தடுப்பனென் றுருத்துப் போனான். (௫௬)

அன்றுதொட் டயனை மர்லை யமரர்கா வலனை மேருக்
குன்றுதொட் டவன்பொற் கோயில் குறுகுதிர் பணிதி ராகின்.
மன்றுதொட் டரசும் வாழ்வு மாற்றுவ னெனலு மன்னோர்
நன்றுநினை பணியே நிற்போ நம்பிநீ முனியே லென்றார். (௫௭)

பூமனுங் கண்ணன் றானும் பூமனும் புனிதத் தெய்வக்
காமனும் போய பின்னர்க் காமனு நெறிதீர் தக்கன்

சோமனை முடித்துத் தோலைச் சோமனென் றுடுத்தா னென்னை
மாமனென் றுணரான் ருனே மாமனென் றிருந்தா னென்று. (௫௮)

தீர்த்தனைப் பரவு வாரைத் தீர்த்தனன் தீராக் குற்றம்
போர்த்தனன் பிரமன் யாகம் புகுந்தனன் பரம பாக
நீத்தன னந்தி சாப நிறுவிட வேள்விக் குண்டந்
தூர்த்தன னகந்தை செல்வத் தூரவினைத் தூர்ப்ப தோரான். (௫௯)

திருநந்தி சாப மஞ்சிச் செய்கலர் யாரும் வேள்வி
தருமமார் துணையை நீங்கித் தவித்தன வுலக மெல்லாம்
வெருவுபே ரவையை நோக்கி வேள்வியான் புரிவே னென்ற
னெரிபெருஞ் சாபத் தீமுன் னெதிரும்வைத் தூறு போல்வான். ( )

தெருண்டவா னவரைக் கூவிச் செப்புவான் கயிலை யாற்கு
மருண்டபுன் காடு நாடு மலர்க்கையி லெடுப்ப தோடு
சருண்டபூங் குழலார் வீடு தொழும்பலிக் குழல்வான் கண்ட
மிருண்டது வயிரூற் றும லெழுகடல் விடமுண் டன்றே. (௬௦)

விதியெனு மெனது தாதை விதியிலாற் கிரங்கி யென்பாற்
சதியெனு மகளை யன்னான் றனக்கரு னென்ற வாற்றாற்
பதியென வவனுக் கீந்தேன் பாக்கிய மவளாற் பெற்றான்
மதியினு மதியா னென்னை மாதூல னெனவு மோரான். (௬௧)

தாயிலான் றமரு மில்லான் றந்தையு மில்லான் காடு
கோயிலா னூரு மில்லான் குலமிலான் குடியு மில்லான்
றீயிலா டரங்க மாகத் திக்கெலா முடைதொட் டாடும்
பேயிலா திருந்தா லுண்டோ பேரிலான் றனக்கோர் சுற்றம். (௬௨)

கொற்றவ னல்லன் வேணிக் கோலத்தாற் குருவி லாதான்
கற்றவ னல்லன் மாதர் கற்பினை யழித்த லாலே
நற்றவ னல்ல னீம நடத்தினு லொழுக்க மில்லான்
மற்றவன் றீனையே சூழ்ந்து வணங்குதிர் வாளுோர் நீவிர். (௬௩)

பொன்மையா ரிருவர்க் காக மற்றுள புதல்வி மாரை
யன்மையா யிலைத்தான் றன்னை யலைத்தனன் சாபத் தீயான்

மென்மைசேர் மகத்தி யொன்று வேட்டினிச் சதியை வேட்டான்
வன்மையும் பணிபுந் தேவர் மடமையுந் தவிர்ப்பே னென்றான். (கரு)

என்றன னிருந்தார் தும்ம வெழுந்தன னமர மாதர்
பொன்றுணைக் கவரி யேந்தப் புள்ளிடை தட்பப் போகிச்
சென்றனன் கங்கை யோர்பாற் றிசைமுக னாதி தேவர்
மன்றனன் மகலி ரோடும் வருகென விடுதலா னேலை. (கரு)

கனகல வனத்துத் தெய்வக் கம்மிய னிறைஞ்சிப் புக்குப்
புனைமணி வாயின் ஞாயில் பொன்னெடுஞ் சுகர மன்றஞ்
சினசர மணங்கார் கோட்ட முனிவராச சிரமந் தெற்றி
யனமடஞ் சாலை சோலை யறப்புறம் வேதி யாதி. (கரு)

ஏறுயோ சீனையோ ரைஞ்ஞாற் றிரட்டியின் யாக சாலை
நூறுயோ சீனவி சால நுவல நும் வேள்விக் குண்டங்
கூறுயோ சீனயான் மேருக் குன்றமு மலையா நிறப்
வீறுசேர் கடலு மெங்க விண்ணவர் வியப்பச் செய்தான். (கரு)

வேறு.

இந்தமகச் சாலையுழித் தக்கன ரோலைவழி யெழுந்து போந்தார்
கந்திருவர் கின்னர்தர், நா னவரியக்கர் கிம்புருடர் கருடர் போக
தந்தரசா ரியராமர் வித்தியா தர்பூத ராககர் மாநநர்
முந்துதா ரர்கணத்தர் பாதாளா வேதாளர் முனிவர் சித்தர். (கரு)

பன்னிருவ ராதவர்கள் பதினொருவ ருருத்திரர்மேற் பதின்மர்
தேவர், மன்னுநவ மணிமலி மனுவேந்த ரெண்டிசையின் மகுட
வேந்தர், நன்னதிச னோரேழு பொழுதாறு தருக்களைந்து நான்கு
வேத, முன்னருல் கொருமன்று மிருமருங்கு நிறைந்தனரான் முகு
ர்த்த மொன்றில். (கரு)

பொன்னுலகி லரம்பையர்கள் பொருப்பிலுறை யரமகளிர் புய்
ங்க நாட்டுக், கன்னியர்க ளியக்ககுலப் பூவையர்விஞ் சையர்மகளிர்
க்குப் வேந்தர், பன்னியர்கள் கந்திருவப் பாவையர்க ளுடமகளிர்
படிவ மாத, ரின்னகைமே னகையரப்பை யுருப்பசிதி லோத்தகை
மே விரதி ராணி. (கரு)

வேறு.

வந்துகுழு மினர்மகவான் முதலோ ராக வானவர்கு ழாத்துடன்
பால் வாரி மீதி, ஹந்தியூத் தவனிடம்போய்த் தக்கன் வேண்டி யுயர்
மகரீ காத்தருளென் றுரைப்ப மாமான், முந்தவெழுந் தொருகரு
டத் துரங்க மேறி முளரிமலர்த் திருவினெடும் வந்தான் பூமே, லந்
தணனோர் புறத்தணைந்தா னதனைக் காண வறுபத்து நாற்கலையோ
டொருமான் வந்தான். (௭௨)

வேறு.

புக்கநாட் செல்வம் போலும் புகலுண்டோ புகலா முன்னர்,த்
தக்கனார் வேன்விச் சாலை தன்னிலெவ் வுலகத் தோருந்
தொக்கனர் புவன வேந்தர் தொகையிலீ சான னல்லார்
மக்களிற் சதியே யல்லார் மருகிற் பரம னல்லார். (௭௩)

மவுனிற் பராச ரன்சீர் வசிட்டனக் திரித திசி
சுவனுயர் குமப யோனி துருவாசன் பிருகுத் துங்க
னிவர்களெம் மாண யன்றி பெய்தில ரிருந்தார் மற்றைத்
தவமுயன் முனிவர் யாருஞ் சார்ந்தனர் யாக சாலை. (௭௪)

பதுமநா பனுக்கு மேனைப் பண்ணவர் தமக்குஞ் செய்யு
முதன்மையாஞ் சிறப்புச் செய்து முறைமுறை வரிசை யாவும்
புதல்வியர் மருகர்க் காற்றிப் பொருவரு நெடுங்கூ டத்து
மதகயம் புகுந்தா லென்ன மகப்பெருஞ் சாலை புக்கான். (௭௫)

ஆகவ னீயங் காரு கபத்தியந் தென்பா லங்கி
மாகனற் கொழுந்து வீச வடவரைத் தறிவா னோங்கப்
பாகமாங் காம தேனு பரந்தவி சொரியா நிற்ப
யாகமார் பொருள்கள் யாவு மீந்திடப் பாரி சாதம். (௭௬)

திரவியங் குன்று குன்றத் தேவர்கள் குவிப்ப வானோர்
புரவலன் பணிப்ப மோனைப் புங்கவர் திசைகள் காப்ப
விரதமார் வருக்க மெல்லா மிந்துவே கொடுப்ப வேனை
மருகரோ டதிதி யாதி மக்கள்கைக் கரும மாற்ற. (௭௭)

இருபுறத் தமர மாதர் கோடிக மேந்திச் சூழத்
திருநுத லிந்தி ராணி செய்யும்பணிக் குறைக டுர்ப்பக்

கருணையா லுலக மெல்லாங் காப்பவன் வேள்வி காப்பப்
பொருவரும் யாகத் தெய்வம் பொலிவுற நடிப்ப மாதோ- (எஅ)

தருமனே குரவ னாகச் சதுமுகப் பிரமனீன்ற
பிரமரி லொருவன் மேலிப் பிரமதா னத்தில் வைசக்
கருதிறக கலைத்தோல் போர்த்துக கைததலம் வெண்ணெய் பூசித்
திருமுகப் பொலிவு பூண்டு சிறுவிதி யிருந்தான் மன்னோ. (எக)

மடுத்துச்சொல் லுரையா ஷாணி மறையுரைப் பவளாம் யாவு
மெதிததுகைக நீட்டு வானா மெழிற்பெருந திருவாஞ் செல்வி
விடுத்துக்கைம் மறுப்பா ருண்டோ தக்கனார் வேள்விச் செல்வங்.
கொடுக்கக்கை சடைப்பா ரிலலை கொள்ளக்கை சடைப்பா ரினறி. (எ)

இன்னவை நிகழு மேல்வை யீசனெம் பெருமா னன்றிப்
பன்னரு மகத்தின் சாலை படருவான் மடமை நோக்கிச்
செந்நெறி விளைப்பா லுன்னிச சென்றனா முனிக்கு ழூத்துத்
துன்னுசீர்ச் சுவனுந் துங்கன் றருவாசன் றநீசி மாதோ. (அக)

சிறுவிதி முகத்தை நோக்கிச் செப்புவான் றநீசி யார்க்கு
முறுதியே யறங்குள் செப்த லுயர்பல வறத்தின். மேன்மை
பெறுகதி மகமே மிக்காம் பிறங்குசீர மகத்தி லுன்போன்
மறுவறு முயற்சி வல்லார் வழங்குமு வுலகிற் காணேம்- (அஉ)

நிச்சமார் தருவும் வானோர் நிருபனு மேவல் கேட்பப்
பச்சைமால் வேள்வி காப்பப் பண்ணவர் விண்ணோ ரேத்த.
விச்சையா மகஞ்செய் கின்றாய் விதிமகன் விதிநீ செய்யு
மெச்சமென் பதீற்கோ. ரெச்ச மீசனில் லாத தென்றான். (அங)

தேசமர் முனிவன் கூறச் சிறுவிதி யொருவர்க் கிங்கே
யீசர்பன் னொருவ ருள்ளா ரென்றன விவரோ நேர்வா
ரோசைவிந் துவுமா மூல்வருத்திரர்க் கென்றான் யோக
யாசுந் மனத்தன் மீட்டு முருத்திர ரவரே யென்றான். (அச)

உமையொரு பாகர்க் கோது முருத்திர நாமஞ் சொல்வார்
தமதுருப் பெற்றோ ரங்க சம்புனின் கணத்தோர்க் கெல்லாஞ்

சுமைபுறு தாது வைந்தும் பொன்னெனிற் சுவண மாமோ
வமசுரோ புலவ ரென்ற லாடினோர் பாடி கேளுநம்.

(௮௫)

கடைநடு முதலிலாழக் கண்ணனே கடவு ளென்று
சடைமுடித் தலைவன் கூறச் சாற்றுவான் முனிந்து தக்க
னிடையினிற் சடையின் மாத ரிருவார்வைத் தவனோ யோகி
விடையினிப் பரியா வேறு விதிபா மவனோ விசன்.

(௮௬)

நஞ்சின யமுதுண்ட் பாடுநா நாணிவா நக்கன் முனோ
குஞ்சிதப் பவுரி யாடுங் கூத்தனோ தீர்த்த னாவான்
வெஞ்சினப் பன்றிக் கோடு மின்விழி யாமை யோடு
கஞ்சுகி பிறவும் பூணுங் கருத்தனோ கருத்த னாவான்.

(௮௭)

சுழிதலை மாலை யானோ கையிலோ டேந்து வானோ
சுழிபுவி கரித்தோ லாடை சுற்றிவெண் ணீறு பூசி
யுழிதரு மயானந் தன்னி லலகையோ டாடு வானோ
விழியில்வேற் றுருவு கூட்டும் விகித்தனோ விமல னென்றான்.

(௮௮)

முறையிலான் முனிந்து கூற முனியிலான் மொழிவான் மூல
முறையெலாங் கூற்றுங் கல்லா மனத்தமாய் மதத்தா லுன்போ
விறைவனை யெண்ணா ராகி யிருந்தவம் புரிந்தார் மன்னோ
கறைமெழு மனத்தார் தாரு காவுன முனிவர் முன்னான்.

(௮௯)

நங்கிவர் தவத்தை மாய்ப்பு மாயனை யேகி யெம்மான்
நீங்கனி மொழியார்க் கேல்லாந் திகம்பர னாகிச் சென்றா
னாங்கவர் மருங்கு நெஞ்சு மாசையே யுடைய ராகி
நீங்கருந் தவமுங் கழிநிறைகளுந் தோற்றா ரன்றே.

(௯௦)

அவ்வவ ராபிசார முயன்மிதித் தாடி வேங்கை
வெளவுரி யுடுத்து நாக மிலைந்துகூர் மழுவுந் தீயு
நவ்நியுந் துடியு மேந்தி நகுதலை முடித்துப் பூதம்
வெவ்வுடர் படையா நாதன் விமதாவி றடக்கி யாண்டான்.

(௯௧)

உலகமீன் றருளப் பெண்பா லுகந்தனன் மலர்ந்த நாட்டந்
திலகவா னுதலான் பொத்தச் செங்கைவேர் வெழுந்த வாரி

புலமெலா மறித்தல் கண்டு புலனமுன் னுறவுய்த்தான்
பலநதிப் பரப்பி லொன்றே பகிரதற் கேந்து கங்கை. (கூஉ)

வீறுவீ ருகார்தம் பொங்கி யெரிதெற வெவியாங் கால
மீறிலா மையினு லீசனின்வெள் மயானத் தந்த
நீறணிந் தாடல் செய்வா னின்மலை யொருத்தி காண
வூறிவாத் தருமஞ் சேவா யுகந்தொறு மொருதா டீக்கும். (கூங)

மீனமாய் மறையை மீட்டுக் கமடமாய் வெற்பைத் தாங்கி
வானவர்க் கழுத மீந்து மகிதலம் விழாமற் கோட்டா
லேனமா யெடுத்து மாமா லெய்துமா டடக்கி மைந்தர்
ஞானநா யகன்பா லுய்த்தார் நாட்டமு மோடுங் கோடும். (கூச)

கயமெனு மவுணக் குன்ற முயிர்க்கடல் கலக்குங் காலம்
வியமுறா துலக முய்ய வென்றுதோ லுரித்துப் போர்த்தா
னயன்மதஞ் சிரத்தா னீக்கி யதுபலிக் கலமாச் சுவம்
வயிரவற் கீந்து விட்டான் மாலாதி சுரர்மான் மாற்ற. (கூரு)

வாசவன் மதமோர் கால மாற்றவேற் தருவா யெங்கோன்
பூசல்வெங் கதத்தி லுய்த்த சலந்தரன் புலன முன்றிற்
கேசவன் முதலோர் சாயக் கிளர்சமர் விளைத்தான் வெற்றி
லீசனந் தணைந்தோ லுய்த்த நேமியா லிருங் குறான். (கூசு)

வீந்தவ னுருவிற் புக்கு விறலரி விருந்தை யென்னுங்
காந்தையைப் புனர்காற் சோரங் கண்டவன் சபித்துத் தியின்
மாய்ந்தணண் மயானத் தூடு மயங்கலு முமையோர் வித்தாற்
பூந்துழா யருளி வன்றோ புனைந்துமா லொழித்தான் மாலும். (கூள)

அகிலநா ரணமா வாட லாடலுக் கிசைந்த கோலஞ்
சகலமு மங்கங் காகத் தரிக்குவன் விடுப்ப னல்லாற்
புகலரு முருப்பேர் செய்கை பூண்படை யுடையுண் மற்று
நிகிலநா யகனுக் குண்டோ நிகழ்ந்தது நிகழ்த்து ஞாலம். (கூழ)

சுரமனைத் தசும மெல்லார் தந்தையாய்த் தாயாய்த் தந்த
யறுமனைப் பணிந்தே நீயும் பண்ணவர்க் சுரசா யுந்தை

பிரமணைப் பிறரை யாண்டாய் பிஞ்ஞகர்க் கவிரும் பெய்து
சிரமணைச் செல்வ மெய்தித் திறம்பெற வாழ்தியென்றான். (கக௯)

ஆங்கவன் பொருட்டா லென்னு மழுதின்றி விடமுண் டாற்குப்
பாங்கினுற் பவியேற் றுண்ணப பரிகலங் கொடுத்தா னென்றை
நீங்கலா வறுமை நீக்கி நேரிழை சதியை யானே
யோங்குசீர் மனத்தா லீந்தே னுயர்மணை வாழ்வு பெற்றான். (க௦௦)

துன்னரும் புலித்தேதான் மாற்றித் துகில்சுற்றி மகுடஞ் சூட்டி
மன்னுபொன் னணிகள் பூட்டி மணவாளக் கோலஞ் செய்த
வெண்ணையோ ரனுவா வெண்ணு விகழ்ந்தன னதனு லீசன்
றண்ணையு மருகா வெண்ணேன் சதியையு மகனா வெண்ணேன். (க௦௧)

பற்றில னெனவே தக்கன் பகர்தலு முனிவ னோக்கி
யுற்றுநீ புரியும் வேள்விக் குறுபய னளிப்பார் யாவர்
பெற்றமர மறைகள் யாரைப் பிரமமென் றுரைக்கும் பேதாய்
வெற்றிகொண்டெழுமோ சேனை வேந்தனை யின்றி யென்றான் (க௦௨)

முனிவனீ துரைப்பத் தக்கன் முயற்கியே பயனை நல்கு
மெனவுரை வலிபாப் பின்னு மிறையின் றிச் சடமா மூக்க
நனிபயன் ற நமோ வென்ன நற்றவன் மறுப்ப மற்று
முனதுரை கேட்பார்க் கன்றோ வுரைப்பதென் றுருத்துச் சொன்னு

அவனது பகர்த லோடு மடன்முனிச் சீயஞ்சீற்ச்
சிவனரு ளின்றிச் செய்கை சீவகோ டிகளுந் குண்டோ
விவனையெண்ணாது நீயு மியலுமட் டியற்றும் யூபங்
கவனவெங் காததி லாவி கழியுமட் டாடும் யூபம். (க௦௪)

விதுவணி சடையா னன்றி வேள்விகீ யியற்றுஞ் செய்கை
மதுமலர் குழலிற் சூட்டி வனமுலை யாரம் பூட்டிக்
கதிர்மணிக் கலாபஞ் சாத்திக் கன்னினைக் கொருத்தி தன்னைப்
புதுமணக் கொழுந னின்றிப் புரிமணக்கோலம் போலும். (க௦௫)

கண்ணனென் பவனு மெங்கள் கடவுள்பாற் சத்தி மற்றை,
விண்ணவர் பசுக்க ளன்றே வியன்பசு பதியை நீக்கிப்

பண்ணமை பசப்படுத்துப் பயனுநீ யெய்து வாயேய்
பெண்ணொரு பெண்ணைக் கூடி மகனிலைப் பெறலு மாமே. (க034)

வசக்களே யாதி வாநோர் காசிபன் மற்றோ ராய
முசக்கன்போன் முனிவ ராலு முடிவதொன் றிலையாற் கவ்வை
புசக்கன்போ லரிப்பக் கூடி யுயிரித் திருந்தி ரும்மைப்
பசக்கன்போற் படுப்பன் வந்து பசுபதி யவனே யின்னம். (க04)

உகம்பல கடந்த முக்க னொருவனை மழுவ லானை
யகந்தையா லிகந்த நீயு மழிகநின் யாக சாலே
புருந்தவர் சிதைக வேள்வி பொன்றுக வென்று சாற்றித்
திருந்தமும் புகழும் யோகி முனிக்குழாத் தெழுந்து சென் றான். ( )

ஆங்கவன் போய பின்ன ரமரரோ டிருந்து தக்கன்
வீங்குநீ வேள்வி செய்தான் மேல்வருங் கரும மோரான்
யாங்குமே நிறைந்த முக்க னிறைவனே யறிவித் தன்றித்
திங்குநன் கெய்தும் பான்மை தேவர்க்குந் தெரியொ ணதால்.(க05)

இருநிலப் பரப்பும் வானு மேவல் கேட் டிறைஞ்சத் தக்கன்
றிருகுசெய் மகத்தின் கோப்புந் திங்கன்கா சிபனே யாதி
மருகர்தஞ் செருக்கு மன்னோர் மனைவியர் களிப்பும் வானோர்
பெருமையுங் கண்டு வெள்ளிப் பிறங்கல்யாழ் முனிவன் சேர்ந்தான்.

திருமலைக் கோயில் வாயிற் றிருக்கடை பலவு நீங்கி
மருமலர்த் திருவோ லக்க மண்டபங் கடந்து போகி
யருளிநாற் கண்டான் சிற்றூ தகிலமு மாடுங் கையாற்
கருணைநம் பரம னோர்பாற் கவறெறிந் தாடு வானே. (ககக)

சடைமுடி தாளிற் சூட்டித் தாழ்ந்துவிழ்ந் திறைஞ்சி முக்க
னுடையநா யகனைப் போற்றி யுலகெலா மீன்ற தாயைப்
புடையுற வணங்கி வாழ்த்திப் போந்துவாய் புதைத்துத் தக்கன்
விடையமார் வேள்வி மார்க்கம் விரைவினவிண் ணப்பஞ் செய்தான்.

கேட்டனள் கவறுஞ் சூதுங் கிடத்தின ளிறைமுன் றுதை
யீட்டிய மகத்தி னூர்வத் தெழுந்தனள் பணிந்து விழ்ந்தாள்

வேட்டகத் தெலர்க்கு மெய்தா வியன்சிறப் பெய்தி னாலும்
பேட்டன நடையி னுர்க்குப் பிறந்தகத் தாசை போமோ. (௧௧௩)

அன்னைதாள் பணிந்து கேட்ப வையர்தா முறுவல் பூத்து
நின்னையு மைய்யா நென்மை நினைவிலு நினையான் சென்றா
லுன்னையே மதியான் போத லொழியென மறுத்துந் தாயர்
தன்னையர்க் கண்டு மீள்வே னென்றுபொற் சரணில் வீழ்ந்தாள். (1)

வல்லியங் கொம்பு வேண்ட வரதன்மேற் கரும் மோர்ந்து
சொல்லிய வண்ண நேர்த்தான் றாயபொன் விமான மேறிப்
பல்லியங் கொம்பு பம்பப் பனிமொழி யணங்கார் சூழச்
செல்லியற் கணங்க ளார்ப்பச் சிறுவிதி சாலை சார்ந்தாள். (௧௧௪)

ததிலிக் குண்டங் கீண்டு சமிகையா முரந்தாடய்ச் சாவி
முதிரைவித் தெறிந்து நெய்யா முதுபுனல் சொரிந்து நாளூர்
திதியொடு கோளுஞ் சூழத் தீவினைப் பயிர்செய் வான்முன்
புதியகல் வினைபோற் சென்று புருந்தனள் புவன மீன்றாள். (௧௧௫)

வன்சுதை தீமறுஞ் சாலை வாஞ் சையின் வருகின் றுனைத்
தன்சுதை யெனவும் பாரான் தகலின் வருகன் றாட்டாப்
புன்சுதை யனைய னாகிப் புறச்சுணித் தகலா நின்றாள்
மென்சுதை தனைக்கண் டாலம் விலங்குதல் வழக்கே யன்றோ. (௧௧௬)

தீயவ னிருந்த மார்க்கந் திருவுநர் தனிலெண் னாம
னாகி நடர்தா னுள்ளே நடத்தலு மவன்கா னாது
தாயருந் துணைவி மாருந் தழுவினர் மழ்ச்சுகி கூர்ந்தா
ராயிழை பாச வார்க்க மகற்றினு மகலு மேயோ. (௧௧௭)

பயந்தனள் சிறப்புச் செய்யப் பயந்தனள் பதக னாலே
வியத்துடன் பிறந்தார் யாரும் விருப்பினர் வெறுப்பார் போன்றா
ரயர்ந்தன ளகன்றாள் செல்வி யணங்கனார் சூழாத்தை நீக்கிப்
புயங்கலை புரிவை போர்த்தான் புரிமக முன்னர்ப் போந்தாள். (1)

கண்ணனை மலரு ளாணைக் கற்பக வனத்து ளாணை
கண்ணகிப் பிறரை வானில் வெண்மதித் கடவு ளாணி

யெண்ணரு மருகர் தம்மை யாகத்தில் வரித்தாய் முக்க
ண்ணலெம் பரணை யெந்தா யயர்ந்தனை போலு மென்றான். (கஉ௦)

அலைகட லமுதப் பாய லண்ணலு மமுத முண்ணும்
புலவரும் புலவர் கோனும் புலவருக கமுத நல்குங்
கலைதிலா லொளிநுந் திங்கட் கடவுளும் வளர்பொற் சாலை
நலமிலா விடத்தை யுண்டா னண்ணுதற் குரிததோ வென்றான். ( )

ஆரணன் வெருவி யோட வமரர்க ளோட லோடா
நாரணன் வெளிய மேனி கரியதாய் நடுங்கி யெங்கிப்
பூரண முறையோ வென்னப் புகறலும் விடத்தை யெங்கோன்
பாடிணஞ் செயலா லன்றோ பருகின ரமுத மென்றான். (கஉ௨)

மன்றிடை நிருத்தஞ் செய்து மனைதொறும் பலியேற் றுண்டு
குன்றுறை குலமி லானைக் கூட்டலன் னெளவிக் கென்று
னுன்றனி மகவை யன்னுற் குதவினை குலமென் சொல்வா
யென்றன ளதனு னீவி ரிருவருந் தவிர்க வென்றான். (கஉ௩)

அங்கண யகனை முக்க னைகிலநா யகனை மூர்க்கன்
பங்கமா விதழ்த லாலே தந்தைமேற் பழைய காதுன்
மங்கைநா யகியான் முற்று மற்தனன் மடவார்க் கெல்லாந்
தந்தண யகனை யன்றித் தந்தைதாய் தமர்வே றுண்டோ. (கஉ௪)

மந்திர மறைகள் பாய்மா மகத்திலெண் டிசைகள் காக்கு
மிந்திரன் முதலோர் தூச ரிமையவர் முனிவர் தொண்டர்
சந்திரன் கதிரோ னங்கி தம்பிரான் விழிதேர் பூய்
யந்தர மனைத்து மேனி யவனலா துலக முண்டோ. (கஉ௫)

சீர்மக முனக்கே திண்டுச் செழுமிட மேது நீதான்
யார்மகன் றந்தை தாயர் யாவரென் றுணராய் போலும்
போர்மத விடையார்க் கன்பு புரிந்தமெய்த் தவத்தா லன்றோ
தார்மக பதியே யாதி தலைவர்க்குந் தலைமை பூண்டாய். (கஉ௬)

நெறியுளார் செல்வம் பெற்று னெறிநின்று நீடு வாழ்வார்
ரறிவிளார் செல்வம் பெற்று லளவிலா வகநதைப் பேயும்

பிறிதுகண் டெரியா நோயும் பிடித்திடு மவையை மாற்ற
வறுமையே தண்ட மென்னு மிரண்டுமா மருந்து மாதோ. (க௨௭)

சிட்டரைப் பரிக்குந் தேவ தேவைநீ யிகழ்த லாலே
துட்டநிக் கிரகஞ் செய்யத் தோன்றலார் தோன்றா நிற்ப
ரிட்டமா முனிவர் சொல்லு மெம்மனோர் மொழியுங் கேளாய்
மட்டறு செல்வ மந்தோ மதத்தினு லழிக்கின் றுயால். (க௨௮)

யாவரே மயூவ லாணை யிகழ்வரே லுடனே யந்தப்
பாவரை யடுதல் வேண்டும் படாதெனிற் பழிமேல் வைத்து
வீவதே வேண்டு மாவி வீந்திடா ரவ்வூர் விட்டுப் .
போவதே வேண்டும் வேண்டார் பொருந்துவர் சிவத்து ரோகம். ()

என்றனள் கவுரி மானத் திவர்ந்தன ளணங்கார் குழச்
சென்றனள் கயிலை வாழ்வைத் தெண்டனிட் டிறைஞ்சி யோர்பான்
மன்றலங் குழல்பின் சோர மனத்தொரு வேகந் துண்ட
நின்றனள் கமலம் வேர்ப்ப நீலங்கள் சிவப்ப நாணி. (க௩௦)

அணங்கெழுந் தருளும் பான்மை யறிதலா லமரி லேற்ற
கணங்களைத் துரந்திட டன்னோன் கனன்மகத் தாபி சாரத்
துணங்கெழு தறுகட் பூத மொறுத்ததும் பிறவு நோக்கி
மணங்கெழு கொன்றை யார்முன் சென்றனன் மகதி யாழோன். ()
வேறு.

மமதை யான்மதி யழிந்திடு தக்கன்மா மகளா
முமையை யெண்ணல னுனதரு ளெண்ணல னுமையோ
டமைய வேருநின் கணங்களை யடர்த்தன னமலா
விமைய வர்க்கவி சொரிந்துணை யிகழ்ந்தன னென்றான. (க௩௨)

முனிவன் வாசகந் திருச்செவி புகுதலு முதல்வன்
புனித வாயிதழ் துடித்தது நெறித்தது புருவ
நனிகொள் வானுத லிவர்த்தது சிவந்தது நயன்
மணில மங்கியு டொடுங்கின நடுங்கின வகிலம். (க௩௩)

மார னிங்கிலை விழிக்கடை சிவந்திட வறிதா
மூரல் வந்திட முப்புரவ களுமிலை முழுதும்

கசு.-தக்கன் வேள்வியழிந்த சருக்கம். ககரு

வேரம் வந்திடக் கடையுத மிலையென விமலன்
பார வெங்கத மடக்கியோர் குறிப்பொடும பார்த்தான். (ககசு)

13-தக்கன் வேள்விச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - எசுஅ.

பதினான்காவது:—தக்கன் வேள்வியழிந்த சருக்கம்.

பார்த்த திக்கினிற் கொடுமுடி யாயிரம் பரப்பிச்
சூர்த்த திண்புய வரையிரண் டாயிரந் துலங்கிப்
பேர்த்த தாள்களி லண்டமு மகண்டமும் பெயர
வேர்த்தெ முந்தனன் வீரரில் வீரரில் வீரன். (கக)

அண்ட கோளகை முகடுறு நெடுமுடி யனந்தஞ்
சண்ட பாணுவோர் வடிவெடுத் தெனவொளி தழைக்கக்
கண்ட கங்கதி ரெறிப்பவோர் கனகமால் வரைமேன்
முண்ட கங்களா யிரமுகிழ்த் தெனக்கர முகிழ்த்து. (கக)

காற்று மொன்றுதீ யொன்றலா விரண்டிலை கடப்பக்
கூற்ற மென்பது மொன்றலா விரண்டிலை குமைப்பக்
தோற்ற யன்கிர நான்கவா லேந்திலை துமிப்ப
வேற்றெ முந்திசை யெட்டலாற பிறிதிலை யிறுப்ப. (கக)

குரைபு மக்கட லொன்றலா விரண்டிலை குடிப்ப
வரைசெய் மேருவு மொன்றலா விரண்டிலை வளைப்ப
வுரைசெ யண்டமேற் பித்திகை யிரண்டிலை யுடைப்பப்
பரசு பாணியா யழைத்ததென் பணிக்கெனப் பணிந்தான். (கக)

பொன்ப ருப்பத மண்டமென் டிசைகள்யாம் புரிந்த,
மென்ப ரப்பெலா மழிப்பது குறித்திடேல் வீர
வன்ப கத்திலாச் சிறுவிதி பெருமக மழித்து
வன்சி மத்தையுந் துணித்திவண் வருகென்றான் வரதன். (கக)

என்ன லும்பணிந் தேகின னிறைவிபாற் றோன்றி
யன்னை பத்திர காளிபல் கணத்தொடு மனைந்து

டன்னி டைப்பல கோடியர் விரரைத் தந்தான்
பின்னர் முன்னரு மருங்கினு நெருங்குமாப் பெயார்தான். (சு)

ஆனை தந்தமீப் போவையு மடற்புவி கொடுத்த
தானை யும்பெருந் தானையங் கடற்புவி தாங்கு
மேன மாமருப் பணியுட னெறிகடற் றிடையே
போன மாமறை மீட்டசேற் கண்களும் பொலிய. (௭)

உரவு மார்பிடைச் சிங்கவேற் றுரிவையுத் தரிகம்
விரவு மாசணக் கங்கணம் விரிபணு மணிகள்
சுரத லந்தொறுங் கதிர் தரக் கலைமதிங் கணம்போற்
பிரமர் மால்கிர மாலைகள் புயந்தொறும் பிறங்க. (௮)

ஆயி ரம்பணு நெடுமுடி யுடையகச் சசைய
வாயி ருக்குபொற் கழுலொலி யுருமொலி மடுப்பச்
சேயி ருந்திரு முகந்தொறுஞ் செறிநுகல் விழியாற்
காய கங்கையும் புறக்கடல் களுங்குடர் கலங்க. (௯)

வடிநெ டுங்குடை கொடிகள்வான் கதிரொளி மறைப்ப
விடைநெ டுங்கொடி நிலவுமே விருளெலாம் விழுங்க
வடிபெ யுந்திடும் விசைதொறுந் திசைதொறு மதிரத்
தொடிநெ டும்பணி கதிர்மதி மண்டலந் துரப்ப. (௧௦)

அடல்செய் திண்புய மெண்டிசா முகவெளி யடைப்ப
வுடைய பொன்முடி யண்டகோ ளைகமுக டுடைப்பப்
புடைகள் கண்டகர் மனந்தொறுங் கொடுங்கனல் பரப்பத்
தொடையன் மார்பமுந் தடித்ததோள் களும்வலந் துடிப்ப.

கண்க ளிற்பொறி யூழிவெங் கனலையுங் கனற்ற
விண்க ளிப்புறு முடுக்கள்போன் மலர்த்தொடை மிடைய
முண்க ளிற்பில மதிர் தர வரும்பெருஞ் சேனை
டுயண்கு வ்ப்பெருங் கிரிகளை விசைகளா லெடுப்ப. (௧௧)

சுன்னி காவுயர் கயிலைநின் நிழிந்தொரு கோடி
துன்னு பூதமொவ் வொன்றுபே ரண்டமுஞ் சுமப்ப

கசு.-தக்கன் வேஸ்வியழிந்த சருக்கம். ககள

வுன்னி வாங்கிய வுயர்மணிக் கொடிஞ்சியந் தேர்மே
லென்னை யாள்பவ னேறின னுலகமீ டேற. (க௩).

வேறு.

கப்பணம் பிண்டி பாவங் கணிச்சிமுட் கறங்கோ டாரி
வைப்பெருஞ் சரிகை தோட்டி. வச்சிரம் வெதினந் தண்டந்
துப்புடை முசலங் கைவாள் சூலமே திகிரி யாதி
வெப்புடைப் படைகார் கால மின்னெனப் பறந்து மின்ன. (க௪)

முருகுசல் லரிகள் பேரி முரசுமத் தளித டாரி
கரடி கை திமிலை மொந்தை கைமணி படகம் பம்பை
திரடரு பணவந் தக்கை திண்டிம நவரி காளம்
வருடகா லத்துத் தோன்று மாமுகி லொலிபோ லார்ப்ப. (க௫)

வேறு.

நந்தி பல்கணத் திரளொடு நனிபுறங் காப்ப
வந்து சண்டனும் வலத்துற விடத்துற மணிமான்
முந்து பல்கண நாதரும் பூதரு முரணிச
சிறது மக்குழந் திரிநதெனச் சாரிகை திரிய. (க௬)

புலிமு கத்தன கலைமுகத் தனவயப் புலிமா
னெலிமு கத்தன கொய்யுளை யுத்தரி முகத்த
கலைமு கத்தன கரடியின் முகத்தன கணங்கண்
மலைமு கத்தினு மறிகடன் முகத்தினும் வாவ. (க௭)

அடித்த லங்களி லலைகடல் கலக்குவ வனந்தன்
முடித்த லங்களு முளுக்கநின் றுடுவ முகிலோ
டிடிக்கு லங்களைப் பிசைவன மிசைவன விமையோந்
கெடிக்க லங்குறக் ககனமண் டலங்களைக் கிழிப்ப. (க௮)

மேற்றி சைக்கரி கிட்டசைக் கறிற்றின்மேல் விடுப்பக்
காற்றி னைக்கொடு சுழற்றுவ கனலைவாய் மடுப்ப
யோற்று பாரிடஞ் சூழ்தரத் தேர்மிசைப் போந்தான்
கூற்றி னுக்குமோர் கூற்றெனும் வீரகோ ளரியே. (க௯)

காளி வஞ்சனி காடுகாள் கடற்படை கஞலக்
கூளி சிந்துவெங் குறள்புலிப் பறழெனக் குழும
வாளி சென்றெனச் சென்றன ரடற்கண் நாதர்
தூளி சென்றது சிறுவிதி மகக்குழி தூர்ப்ப. (௨௦)

மலைய திர்ந்தன மாதிர மதிர்ந்தன வான
நிலைய திர்ந்தன வீரர்க ளதிர்தலு நெடுநீ
ரலைய திர்ந்தன மகஞ்செயு மயன்மகன் குடுமித்
தலைய திர்ந்திட வதிர்ந்தன வானவர் தகுதி. (௨௧)

காலே வானுடுத் தெரிந்தன கதிர்தனை நோக்கிக்
கோல ஞானிகள் குரைத்தன நரிக்குழாங் குழுமிச்
சாலே யூடவி கவர்ந்தன தக்களு தியர்க்கு
மேல வேமண மடித்தன துடித்தன விடமே. (௨௨)

தக்க னுனவன் நன்மகங் கடிந்துதான் புரிவான்
மிக்க னுவது காண்டுமென் றயனின்ற விரிஞ்சன்
முக்க னாயகன் சேனைகண் டென்மெவீ இ முதுவான்
புக்கு நாமினி யுய்ந்தன மெனப்புறம் போனான். (௨௩)

தொகைத்த டங்கடல் வீரன்மாப் படைவருந் துழனித்
தகைக்கு மாலுமா லாகினன் முனிவருஞ் சடைத்தார்
திகைக்கு மன்னரே யாகினர் தேவர்கோன் முதலோ
ரகைத்து மாமக மயரும்வா னவர்களு மயர்ந்தார். (௨௪)

ஞால மேழையு மீன்றநா யகியையு மிகழ்ந்து
மால யற்குயர் தேவையு மறந்துளான் மகஞ்செய்
சாலே புக்கதே யவலமென் றமரருஞ் சலித்தார்
மேலி னிச்செயல் யாதென முனிவரும் வெருண்டார். (௨௫)

ஆதி நாயகன் புதல்வனை முன்னிடா தமிழ்த்
மோத வாரியிற் கடைந்துமுன் பட்டபா டெணர்வோ
மாது பாகனை யிகழ்ந்தவன் மகத்திடை மதிபோய்ப்
போதன் மேயினம் புரிந்தனம் பிழையெனப், புகல்வார். (௨௬)

கசு.-தக்கன் வேள்வியழிந்த சருச்சம். ககக

துன்று திக்கெலாந் துந்துபி யநிர் தலுந் துளங்கிக்
குன்ற டர்த்தவன் முதலினோர் மாமொடுங் குழுமி
யின்றி னிச்செயல் யாதென வெருவுவார்க் கெதிரே
சென்று தாக்கின பாரிடப் பெரும்படைத் திரள்கள். (௨௭)

ஓல மிட்டெழு கூனிக ளும்பர்மே லுதிரக்
கோல மிட்டெனக் கிழித்தன வாப்வழி குருதி
கால விட்டன வானவர் மகளிர்கா தரிந்து
நால விட்டன புரந்தரா தியர்சபை நாப்பண். (௨௮)

மனமு ருத்தெழு குறட்படை மகப்பெருஞ் சாலை
யனல்கொ ளுத்தின யாகமேற் கொழுங்கன லறித்த
கனக நற்சுவ ரிடித்தன வுடைத்தன கடங்கள்
கிணை மலர்த்தருப் பிடுங்கின நடுங்கின திசையே. (௨௯)

சாலை பிற்கனல் கொளுத்துசா ரதர்தமை நெருக்கி
யாலை யிற்படு கரும்பென வலைத்தன மமரர்
பாலை யிற்பெருங் கிழத்திசென் மமரர்தம்படைமேல்
வேலையிற் கலங் கலக்கிடுஞ் சுறவென மிடைந்தாள். (௩௦)

மிடைந்து முத்தலைப் படையினு லதிர்த்துவாள் விதிர்த்துத்
தடிந்து சென்னியு மூனையுந் தகர்படத் ததியைக்
கடைந்த மத்தெனத் தண்டினு லலைத்தனள் காளி
யுடைந்து விண்ணவ ரோடினர் தரிபடா துலைந்து. (௩௧)

அமரர் தூங்கிய கொடிப்படை நெரிதலு மழன்று
நமனு மங்கியு நிருதியும் வருணனு நலங்கூர்
தமணி யப்பெருந் தீலைவனும் பாகசா தனனுந்
திமில முற்றெழு பவனனு மெதிர்த்தனர் செருவில். (௩௨)

வலம முப்படை நந்திதே வனுமணி மானுங்
குலவுபல் படைச் சண்டனுஞ் சாரதர் குழுவுங்
கலக விற்கொடு வாள்கொடு கதைகொடு கலந்தார்
புலவு மைக்கடன் மேல்வட வனற்றிவர் புகல்போல். (௩௩)

இந்தி ரன்பொர நந்திபல் கணத்தொடு மெதிர்ந்தான்
முந்து செங்கதிர் தழன்முதன் மூவர்மேற் சண்டன்
வந்தெ திர்ந்தன னெறுழ்வலித் தடம்புய மணிமா
னுந்து மாமதி வருணனா கியருட னுடன்றான். (௩௪)

பம்பை யார்த்தன படலிகை யார்த்தன பண்போர்க்
கொம்பு தாரைகள் குழறின பிளிறின வேழ
மம்பு வார்சிலை மூட்கர மெறிமழு வடல்வான்
சம்ப மாதிய படைகொடு தாக்கினர் சமர்மேல். (௩௫)

தூள்க னைப்பெருந் கிரங்களைக் கரங்களைத் தடிந்து
தோள்க னைச்சிறு புறங்களை யுரங்களைத் துமித்து
வாள்க ளிற்பொரு சாறதப் படைகளை மடுத்துக்
கோள்க னைப்பொரு கோளென வானவர் கொதித்தார். (௩௬)

சித்த ரைப்பெருந் தேவரை யியக்கர்விஞ் சையரை
மொய்த்த கின்னரர் கருடர்கும் புருடரை முரணிக்
கைத்த லத்தினுற் புடைத்துவெங் காலின லுதைத்துத்
தத்த வானிடத் தெறிந்தனர் பாரிடத் தலைவர். (௩௭)

கருநி றத்தெழு காரெனக் கார்முகந் தாங்கி
யுருமெ னச்சிறு நாடுணலி திசைதொறு மொலிப்பத்
தருமழைப்பெருந் தாரைபோ லமரர்கோன் சரந்துடய்
வருக ணப்படை துரந்தெதிர் நந்திமேன் மலைந்தான். (௩௮)

ஒன்று பத்துநா ழுடிர மெனப்பொலிந் துலவாத்
துன்று பத்திர மாயிரம் வாசவன் றுரப்ப
நின்று நந்திதன் கணிச்சியா லடுதலு நீரூய்ப்
பொன்றி விட்டன விளக்கில்விழ் பதங்கமே போல. (௩௯)

நிரைநி ரைப்பொரு கணையெலா மவ்வண நிகழ
வரையெ னப்பெருங் கதைகொடு மலைந்தனன் மகவான்
புரைத லிர்ப்பவன் யழுவினுற் போயது பொடியாய்த்
தரைத னிற்சினத் தெறிந்தமட் கலமெனத் தகர்ந்து. (௪௦)

குவிசம் வாசவன் பிடித்தன னிடித்தெதிர் குமுறு
மொலியி னுற்பெருஞ் சாரதர் மலைந்தன ருலேந்தார்
வலியை யேனினி நில்லென வள்ளன்மேல் விடுத்தான்
கலைக ளார்த்தென வார்த்தனர் வானவர் கணமே. (சக)

எரிப ரப்பியெண் டிசைகளும் புகைத்துரு மேறுங்
கரிப டப்படர் புரந்தரன் வச்சிரக் கதிர்வாள்
விரிச டைப்பெரு நந்திதன் கணிச்சியின் மிடலா
லெரிக னற்கிடுஞ் சமிதைபோ லடலையா னதுவே. (சஉ)

காயும் வச்சிரப் பொருபடை நெரிதலுங் கனன்றூ
னாயி ரந்தடங் கண்ணினு னடற்பெருங் கரியைப்
பாய விட்டெதிர் படர்தலுங் களிற்றைவால் பற்றிச்
சிய மொத்தவன் றிசைதொறுங்கறங்கெனத் திரித்தான். (சங்)

கறைய டிப்பெருங் களிற்றொடுஞ் சுழற்றலுங் கலங்கிப்
பறவை யின்குயி லுருகுகொடு வாசவன் பறந்தான்
மறைபு காதுவின் மறைதலு மழுவினான் மலையைச்
சிறை யரிந்தவன் சிறையையு மரிந்தனன் செய்யோன். (சச)

இயம னங்கியை நிருதியைப் பரிதியை ரிகவி
யயம னங்கியேழ் கரங்களிற் சிலகர மரிந்து
வயம னங்கியல் லுகுத்துவா னவரைவான் மடுத்துச்
சயம னங்கிபோர்த் தாடின னெனுவலிச் சண்டன். (சௌ)

வருணன் வாயுவைத் தனதனிர் துவைப்பொரு மணிமான்
றருண வேந்தரைச் சேனையைத் தானையைத் தடிந்து
கருணை வாழ்கென விருந்துணும் பருந்தொடு காக
மருண மண்டல மறைத்திடும் பந்தரி லார்த்தான். (சசு)

அடித்து மார்பிடை யுதைத்துமேற் சுதுப்பிடை யறைந்து
மிடித்து மெற்றியுந் துகைத்துமேற் பற்றியு மீர்த்துங்
கடித்தும் விஞ்சையர் விண்ணவர் தானையங் கடலைக்
சூடித்து மைபுபுயற் சூழாமெனத் திரிந்தன கூனி. (சஎ)

சூழ மெண்டிசைக் காவலர் தொலைதலுந் தொலையாப்
பூழி மொய்த்தெழுச் சாலையுட் சாரதர் புகுந்தா
சூழி யண்டங்க னுடைப்பபோ லவிக்கட முடைத்தா
ராழி மால்பெரு வேள்விகாப் பவனெதி ரடர்ந்தான். (சஅ)

தக்க னெங்குளான் சாலையெங் குளதவன் சாலை
புக்க வானவ ரெங்குளார் போதுமின் புகுமின்
சிக்க யாத்திவட் கொணர்மினென் றமரிடைச் சினவி
முக்க னாயக னருள லுஞ் சாரதர் மொழிவார். (சக)

வேற்றி யானைவிட் டோயின னிர்திரன் மேதிச்
சுற்றி யானைவிட் டேகின னந்தகன் தேவர்
மற்றி யாவரு டிரிந்தனர் வேள்விகா வலனை
யெற்று போர்செயப் புகுந்தனன் முகுந்தனே யென்றார். (ரு0)

எந்தை யார்பதம் பணிந்துகண் ணிடந்துசாத் தியதும்
வந்தை யாவருள் புரிகெனத் திகிரிவாங் கியது
முந்தை யாதிரு வருளினுன் மோலிபெற் றதுவுஞ்
சுந்தை யாலுற மறந்தன னேகொலாந் திருமால். (ருக)

யாங்கு ளானவன் யாங்குளா னெனப்புகா வெதிர்த்து
தாங்கு நின்னுழைத் தக்கனைத் தருதியோ சமர்மே
லாங்கு நின்றெதிர் பொருதியோ வென்னலு முருத்து
வாங்கு வெஞ்சமர்க் கெழுந்தனன் கலுழன்மேன்மாயன். (ருஉ)

ஒறுத்து மால்சிறு நானொலி யுருமென வொலிப்ப
மறுத்து வில்லிடு முகிலெனச் சரமழை வரதன்
குறித்த தேரின்மேற் காளிமேற் கூளிமேற் குறன்மேற்[தான்.
பொறுத்த நந்திமேற் சண்டன்மேற் கணங்கண்மேற் பொழிந்

மாத வன்கணை கணங்கண்மேற் சொரிதலும் வரதன்
மோது தானவர் தயித்தியர் சேண்போன் முகுந்தா
பூதர் மாப்படை யெளிதென நினையலை பொருபோர்
பேது றுயெனில் வருகென வொருசிலை பிடித்தான். (ருச)

வேறு

பிடித்தன னமலன் சாபம் பிறந்தன பகழிக கூற்றங்.
குடித்தன செறுந் ராவி குவிந்தன குணபக குன்றந்
துடித்தன வுடல்கள் சோரி சோரிந்தன கணங்கள் பாட
நடித்தன கவந்த பந்தி நடுங்கின திசைக ளெங்கும். (௫௫)

சேனையைத் துமிக்குஞ் சில்லித் தேர்களைச் சிதைக்குந் தேவர்
தானையைத் தொலைக்குந் தானைத் தலைவரைத் துணிக்ஞந் தாவி
யானையை யுருட்டும் வாசி யடர்த்தெழு மமலன் பாணம்
வாணமுங் கடலுந் திக்கும் வரைகளும் வரையா தேகும். (௫௬)

கூரங்களைக் கடிந்து நீண்ட கால்களைத் தடிந்தும் வீர
ருரங்களைப் பிளந்துந் தாவி யுயிர்களைக் குடித்து மோதிச்
சிரங்களைத் துணித்து மூளை தெறிபடத் தகர்த்தும் வாணோர்
வரங்களைப் புகுந்து குறை யாடின வரதன் வானி. (௫௭)

நீடின விகடர் சேனை நெரிபட வுரங்கள் சீறி
யோடின வுலகந் தோறு முலவின வொருவன் வானி
வீடின ருடலங் கீண்டு மெய்ந்நிணம் பருகி யாவி
தேடின திசைக டோறுந் திரிவன பொருவு மாடோ. (௫௮)

அமரரா யுடலுண் டார்க ளலகையா யுடலுண் பாராய்ச்
சமருளார் படைகண் மாய்ந்து தம்பிரான் படையாய்ச் சூழக்.
குமரியா ணலகைக் கூட்டங் கூளிகள் குரவை யார்ப்பத்.
திமிலையார் களத்திற் காகப் பந்தறிந் சீர்வேட் டன்றே. (௫௯)

வேறு.

நொடிக்கு ளண்டமு மகண்டமும் வெடிபட நொறில்பொர்
மூடிக்கு மாயினு முடிவிலான் விடுகொடுஞ் சரங்க
விடித்தெ முந்துல கெவையினு மெண்ணல ராவி
குடித்து மின்வன பரவுவார்க் கின்னருள் கொடுத்து. (௬௦)

வெய்ய வேர்ப்பு விதிமகன் விதியற்றான் விரவார்
கையு மெய்களும் யூபமாக் களமமர்க் களமா
நெய்க் கேவாய் நெருப்புமிழ்ந் தவியுண நிரப்பி
யையன் மாப்படை யனந்தமாம் பசப்படுத் தன்றே. (௬௧)

ஶ்ரு வெஞ்சம ரிமையவர் தொலைதலு மெதிர்போர்
வி ஶ்ரு வெஞ்சிலை மாதவன் விரைத்துவெங் கணைக
ஶ்ராமு நூரெரு நொடைதொடுத்த தனனதை யமல
ஶ்ராமு நூறென நூறின னெருகணை நுதியால். (௬௨)

ஶ்யரி ரம்படை காந்தமால் விடுத்தலு மனகன்
புரியி ரும்படை காந்தகே ரொருகணை பணித்தான்
புரியி வன்பதி ஶ்யரிங் கணையிருண் மலைந்தான்
புரிய வன்கணை புரியிங் கதிரெனத் துரந்தான். (௬௩)

புரியி யிற்சர மாரிபெய் தனன்மழை வண்ணன்
புரியி யிற்சரஞ் சூறையின் விடுத்தவை முருக்கிப்
புரியி டத்தவன் முராரிதேர்ப் பரியினைப் படுத்தான்
தேரி டத்தவன் பாரிடத் தவனெனச் செய்தான். (௬௪)

சேமத், தேர்மிசைக் குறித்தன னெதிர்த்தன னிருமால்
வாமத், தானையின் வலம்படு கணைகளான் மலைந்தான்
சோமத், தாரவன் சரமொரு தொடையினுற் றுளவத்
தாமத், தான்விடு கணையொடு சிலையெய் தடிந்தான். (௬௫)

புதைய, வெஞ்சரஞ் சிலையொடு தொலைதலும் புழுங்கி
யிதைய மண்டுறத் தண்டமொன் றெடுத்தரி யிறைமே
லுதைய, மால்வரைக் கிறுதிமால் வரையென வுய்த்தான்
கதையி னுற்கை யிலையெனக் கடிந்தனன் கடவுள். (௬௬)

குல்லை மாவினித், திகிரியே, படையெனக் குறியா
வெல்லை யண்டமும் புவனமு நடுக்குற வெடுத்து,
வல்லை யேலினித், தாங்கென வலியினுல் விடுத்தா
னெல்லை வானவ மார்த்தனர் சாரத ருலைந்தார். (௬௭)

நேமி, யம்படை நேமிமால் விடுத்தலு நெரிந்து
பூமி யுந்தர நெருப்பெழக் கொதித்தெழும் போதின்
பூமி கைத்தவங் காரமொன், றிசைத்தனன் விமலன்
கூமி யுந்தனைப் பக்குவன் மடுப்பது கடுப்ப. (௬௮)

அலைகள் வற்றுறக் குடித்துமு வுலகமு மதிர்த்து
மலைக ணைப்பொடித் தெதிர்வரு திகிரிமாப் படையை
மிலை தர்ப்புயப் பொருப்பின்மே லேற்றனன் வீரன்
றலைவர் போற்றலை மாலையிற் கடைமணி தயங்க. (௭௯)

சண்ட நேமிபோய் வாள்கொடு குரைகடற் சயனன்
கொண்டன் மின்னொடு வருதல்போல் வருதலுங் குமுறி
யண்ட மெண்டிசை வெடிபட வார்த்தனை னையன்
விண்டு வாய்வெரீஇ யுருமொலிக் கரவென விழ்ந்தான். (௮௦)

வீழ்ந்த வன்முனைத் தடிந்தில வருளினால் விடுத்தா
னழ்ந்த தண்கட வரண்புகுந் தொளித்தன னவனுந்
சூழ்ந்த திண்குர விடித்தலுந் துடித்துவீழ்ந் தன்னே
போழ்ந்தி மும்படை தொடுத்திடி லாற்றுமோ புவனம். (௮௧)

சண்ட னுந்திரு நந்தியுந் தனிமணி மானு
மண்டு மேதிமேற் சண்டனைத் தனதனை மடுத்தாக்
கண்ட கால்கனல் வருணனை நிருதியைக் கடைநாட்
கொண்ட லாமென வாய்வழி கழையுக்க் குமைத்தார். (௮௨)

ஒருவ னைச்சிவ பரமனைக் கருதலா வுதய
னொருவ னைத்தனி விழிசூறைத் தனர்மதி யுருவா
மொருவ னைத்தலை நிலத்தொடு தேய்த்தய முகைக்கு
மொருவ னைக்கரங் களைந்தனர் நாவையு மொறுத்தார். (௮௩)

சூடர்ச ரிந்தனர் தாள்குறைந் தனர்கரங் குறைந்தார்
முடிசி னீத்தனர் விண்ணவர் விஞ்சையர் முதலோர்
யடுக ளந்தனிற் கிடந்தன ருடல்பதை பதைத்தா
ருடைய நாதனை யிகழ்ந்தவர் யாவரே யுய்வார். (௮௪)

கணையுங் குந்தமுஞ் சுரிகையுங் கயவினங் கடுப்ப
விணையிற் குஞ்சுற மிடங்கர்மா வெனவெடுத் தேகித்,
திணைநெடுங்களக் குருதியா றுயர்பிணத் திரளா
கிணைக டந்துதேர்க் கவிங்குமுண் சுழிந்துபாய்ந் ததுவே. (௮௫)

அண்டர் சேனைய டொலைதலு மமாக்கள மகன்று
மண்டு சாரத நிருபுடை வலம்புரி முழக்க
விண்ட வேள்வியஞ் சாலையிற் புகுந்தனன் விமலன்
கண்ட பல்வகைக் கணங்கண்மேற் புகுந்தன கணங்கள். (௭௬)

தூண்கள் பற்றிய பசுக்களை விடுத்தனர் தூர்ப்பா
நூண்கள் பற்றிய வமரரை முனிவரை யொறுப்பார்
சேன்கு டத்தவி முனிவர்தஞ் சிரங்கண்மே லுடைப்பார்
விண்கு வைப்படு திரவியங் கடல்புக வீழ்ப்பார். (௭௭)

தீர்த்த னெம்பிரான் றனையிகழ் வேள்வியைத் தேவர்
பார்த்த கண்களைப் பறிப்பன கேட்டவர் செவியை
யேர்த்த கைகளை யவிதுகர் நாவினை யீர்த்துக்
கூர்த்த வாளினு லரிந்தன திரிந்தன கூளி. (௭௮)

வாணி யிந்திரை துண்டமுஞ் சசிவன முலையுஞ்
சேண ரம்பைய ரதிதிமற் றவர்குமிள் சிமிழு
நாணி ரம்பவோ கண்ணெச்சில் கழியவோ நடுவே
காணு முன்பிடித் தரிந்தனள் சொரிந்தனள் காளி. (௭௯)

திக்க னைத்தையும் யாகதண் டத்தமர் செலுத்தி
யிக்க னைத்தவர் பணிசெய முனிவரேத் தெடுப்ப
முக்க னைத்தழன் முருக்கெனப் பூத்துமுன் னிருந்த
தக்க னைச்சிகை பிடித்துவாள் பிடித்தனன் றலைவன். (௮௦)

மக்க டாரமு முலைகண்டக் கிழந்தமை மதியாய்
திக்க டாமல்விட் டோடிய தேவரைத் திருப்பாய்
மிக்க டாவினை விடிந்ததோ முடிந்ததோ வேள்வி
யக்க டாவுனக் கெளியனோ மழுப்படை யமலன். (௮௧)

வேறு.

சிற்பரா பரைமகளாச் சிவபெருமான் மருகாக
முற்பராய்த் தவம்புரிந்த முறைமையா லுலகாண்டாய்
தற்பரா பரணைமறுத் திகழ்ந்துதனித் தாய்பாங்
யற்பரா னவர்புழைமேற் றங்குமோ வபிடேகம். (௮௨)

உன்னையின் றெடுத்தவனே யுயர்மவுவி தேடவவன்
றன்னையின் றெடுத்தவனே தாட்கமலந் தேடநின்ற
வென்னையின் றெடுத்தபிரான் றன்னைமதத் தாவிக்கழந்து
சொன்னவாய் சிரத்தினெடுந் துணிக்கின்றே னெனத்துணித்தான். (1)

எச்சகா யத்தவரு மிடைந்துமாய்ந் தனர்போத
னெச்சனாஞ் சிறுவிதியு மிமைப்பொழுதில் வீடினா
னெச்சநா மல்லதிலை யெனவிரலை யாலெழுந்த
வெச்சனா மவன்றலையும் வாளினா லறவெறிந்தான். (அச)

மந்திரத்தின் முறையறியார் பூசைபோன் மகவேள்வி
யிரதிரற்கு மிமையோர்க்கு முடியாம லிருந்ததாம்
சிரதிரத்த மொடுதக்கன் சிரமறுத்தா குதிபுரிந்து
தந்திரத்தி னெடுமுடித்தா னெருகணத்திற் சகநாதன். (அரு)
வேறு.

அமர ராகவே மகத்திடை யவியுணப் புகுந்தா
ரமர ராகவே களத்திடை யவியுண்டா ரதனாற்
றமர வாரிதி விடமுண்ட தம்பிராற் பரவுந்
தமர லாதவர் நிறைததவா முடிப்பரோ சகமேல். (அசு)

உகம ழிப்பவ னனையபோர் வீரனென் னலரைக்
ககம ழித்திடப் பொருதுபோய்க் கணத்தொடு கயிலை
பிகன்ம பூப்படை யெம்பிராற் றொழுவவ னீர்தான்
மகம ழித்ததோர் நாமமு மழிவிலா வரமும். (அஎ)

நண்ணு வீரனு நந்திபல் கணமுநா ரதனுங்
கண்ண னும்புடை பரவலீற் றிருந்தருள் கயிலைப்
பண்ண வன்றனைப் பணிந்தன னெழுந்தனள் பகர்வா
ளண்ணல் பாகமு மாகமும் பிரிகலா வணங்கு. (அஅ)
வேறு.

ஏவரும் பரவு நின்னை யெண்ணலா திருந்த தக்கன்
பாவையென் றென்னைக் கூறும் பரிபல மொழிப்பா யென்று
தேவியின் றுரைப்ப நாதன் றிருவுள மகிழ்ந்து நம்பா
லாங்வுல்சே ரிமவான். செல்வி யாகென் வருளிற் போந்தான். (அக)

கஉஅ திருக்குற்றாலத் தலபுராணம்.

சிறந்தநான் முகத்தோன் போற்றிச் செகங்களின் குழைபா டோதி
பிறந்தவ ருயிரை மீட்பா னெம்பிரா னருள்பெற் றேகி
யறுங்கைகால் சிரங்க ளாதி யவயவம் பொருத்து மேல்வை
யுறங்கினர் விழித்தா ரென்ன வெழுந்தன ரும்ப ரேல்லாம். (கஉ)

அத்தலை யூபந் தோறு மவரவர் முடிபெற் றுய்த்தார்
நெய்த்தலை யூபத் தூடு நிணத்தலை பறிபோய்த் தக்கன்
மைத்தலை யூப மேவி வானவர் தலைமை தீர்த்தான்
மெய்த்தலை விதியே வந்து விலக்கினும் வினைவி டாதால். (கக)

யாகத்தின் வினையாய்த் தக்க னெடுத்தல் வினையே யென்றுஞ்
சோகத்தி வினையாய் வந்து சூழ்ந்திடத் துயரி லாழ்ந்தான்
மேகப்பூங் குழலோர் பாக னருளன்றி வினை ளாலே
பாகத்தி னுயிர்கட் கெல்லாம் பயனறிந் தூட்டற் பாற்றே. (கஉ)

சிவநெறி யோர்ந்து மோராச் சிறுவிதி செயலின் மாய்வுங்
சுவவுறு தினினோள் வீரன் கொற்றமு முரைத்தாம் பின்னர்த்
தவநெறி யில்லான் வேள்விச் சாலைபுக் குமுன்ற வானே
மவநெறி யடைந்து பாவ மடைந்தமை தொடர்ந்து சொல்வாம். (கங)

14-வது தக்கன் வேள்வியழிந்த சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்—அசக.

**பதினெந்தாவது:—தேவர்கள் சிவத்துரோகமடைந்த
சருக்கம்.**

மோலியிற் பிறைவைத் தாரை முறையிலா திகழ்ந்த தக்கன்
சாலையிற் புருந்து வேள்வி சமைத்ததி வினையி னாலே
மேலையி லிமையோர் தம்மை வெண்மதி விரவி லாத
மாலையி லிருள்போல் வந்து வளைந்தது சிவத்து ரோகம். (க)

தளர்மதி முடித்தார் நேயந் தவிர்தலா லமரர் பாவக்
களர்நிலத் திடைக்கா லாழ்ந்த கயக்குழா மென்னத் தாழ்ந்தார்
கிளர்சமத் தஞ்சி யோடிக் கீழ்ப்படு மவுண ராங்கு
வளர்நரிச் சுணம்போற் றுக்கி வளமெலாங் கவார்தார் மன்னே. (உ)

கரு.-தேவர்கள் சிவத்துரோகமடைந்த சருக்கம். க2க

பல்லை முயிர்க்கும் பாரி சாதமும் பசும்பொன் னுஞ்
செவ்வமுஞ் சரபி சிந்தா மணிகளுந் தெய்வ மாதர்
நல்லெழிற் புணர்வு நீங்கி நல்குர வடைந்தார் கல்லாப்
பூல்லர்தம் மருங்கிற் சேர்ந்த புலவர்போற் புலவ ரெல்லாம். (ங)

கனிகையு மரசும் வாழ்வுங் கடவுள்வா ரணமுஞ் செம்பொற்
சிவிகையு மிழந்து காலா னுழந்தனன் தேவர் வேந்த
னவியமு மறியு மேந்து நம்பனை நம்பார்க் கென்றும்
புனிதனிற பிலத்தில் வானப் பரப்பினிற் புகல்வே னுண்டோ. (சு)

இத்திர பதத்தை நீத்த விரந்திரன் முதலோ ரெல்லா
மந்திரக் கிழவர் குழ மதிநெறி முறையிற் சூழ்ந்து
தந்திரக் களைக னாவான் சதுமுகந் தவனே யென்று
சுந்தரப் பூதுமத தண்ண ரென்னகர் நோக்கிச் சென்றார். (ரு)

வேது.

பரவை யாரமு துணவுபோய் வாழ்வுபோய்ப் பனிநா
ளிரவு தாமரைக் காடுபோன் முகம்புலர்ந திமையோர்
குரவ னுன்முதன் கோயிலின் றிருக்கடை குறுகிப்
புரனி பூண்டதே ரிரவிமுன் கமலமே போன்றார். (க)

நாலி ரண்டுதட் கமலமு மதிமுக நான்கு
மேலி ரண்டிரண் டருமறை விரிக்குநாத் தடமும்
பாலி ரண்டினு நாலிரு தடம்புயப் பணைப்பு
நூலி ரண்டையு மகம்புறந் தரித்தநான் மார்பும். (௭)

மீதி லங்குநான் மருடகோ டிகவ்வெயில் விரிப்புங்
காதி லங்கிய குண்டல மொளியிடு கதிர்ப்பும்
போதி லங்கிய கரங்களுங் கமண்டலப் பொலிவுந்
தாதி லங்கிய தாமரைதாதாமமுந் தயங்க. (அ)

நாவின் மடத்து நறையிடு நளினபீ டத்துத்
நெவி பாரதி மகிழ்வொடு சிறந்துவிற் றிருப்ப
வாவி பேதக மனந்தகோ டிகளுமங் குரிப்பத்
தாவி ல் வேதமு டங்கமுங் கலைகளுந் தவிர்ப்பா. (ஈ)

மடன்மு றுக்கவிழ் வனருக மண்டப நாப்பட்
சுடர்ளி ளக்கென வுறைதரு சுருதிவா னவனைக்
கடல்கொ ழித்தன கருணையங் கடவுளைக் கண்டா
ரிடர்த விர்த்தன மினியென விறைஞ்சுன ரிமையோர். (க௦)

வான மாதியா லுயிர்க்குடல் கரணங்கள் வயக்கி
யேன போகமும் புவனமும் வினைவழி யிசைத்து
மேன காலழங் கருமமு நடைபெற விதிக்குந்
தான பங்கயாச சிரமனே பரமனே சரணம். (க௧)

வான நாதனே மண்பொதுத் தந்தையே மறைதேர்
கான வேதியர் களைகனோ கருதுவார் தனியே
ஞான பாரதி நண்பனே நாற்பெருங் கோணிற்
பானு வாயொளிர் பகவனே சரணெனப் பணிந்தார். (க௨)

எந்தை யேயென விறைஞ்சுவார்க் கெதிர்முகங் கொடுத்து
நொந்த வானவ ரெழுமெனத் திசைமுக னோக்கி
வந்த காரணம் யாதெனப் பவளவாய் மலர்ந்தா
னந்த ராதிபன் பரவிவாய் புதைத்துநின் றறைவான். (க௩)

சேம மாநிதித் திறைகொண்டு வந்தெமைப் பரவு
நாம வாளுடைத் தானவர்க் குடைதந்து நலிந்தோங்
காம தேனுவுங் கற்பகக் கானமு மிழந்தோஞ்
சோம சூரியர் வழங்கிடாத் திசைதொறுஞ் சுழன்றோம். (க௪)

வான மாநதி வைகறை யாடலு மறந்தோந்
தான பானமுஞ் சந்தியு நியதியுந் தவிந்தோம்
பீன மார்தனத் தரம்பையர் முயக்கமும் பிரிந்தோங்
கான மாமறை யுறுதிபோய் வறிதுநாட் கழித்தோம். (க௫)

வசைக்க லம்புனை யவுணராஞ் சிறவின மடுப்ப
விசைக்க லங்கவிழ் வணிகர்போ லிடர்க்கடல் வீழ்ந்தோ
நசைக்க லந்தன நறுஞ்சுவைக் கலந்தன நல்யா
ழிசைக்க லந்தன மெமக்கிவை புகுந்தன வென்றார். (க௬)

கரு.-தேவர்கள் சிவத்துரோகமடைந்த சருக்கம். கங்க

மிக்க நான்முகன் விளம்புவா நென்மகம் விலக்கித்
தக்க னானவ னல்லதற் கோமகஞ் சமைத்தா
னுக்க பேரவி யுருத்திர பாகமு மொழிந்தான்
முக்க னாயகன் மன்னையு மிகழ்ந்தனன் முடிவால். (கங)

தகவின் மக்களை யழைத்தன னழைத்திலன் சதியை
யகில முற்றவு மீன்றரு ளன்னையென் னுணரான்
வகையு ணர்த்தவு முணர்ந்திலன் மதத்தினு லழிந்தான்
புகலி னுங்கெடு மதிகள்கண் டோற்றுமோ புலவீர். (கங)

ஆறிவி லானவ னப்படி யாருக வாணம்
பொறியி லீருங்கள் புத்திரும் வெறுவிதாய்ப் போமோ
வெறிம முப்படை றிதைவனை யாவரே லிகழ்ந்த
நெறியில் யாவரு நிற்பரோ நீவினே நின்றீர். (கங)

ஆதி யார்விட முண்டநா மசரரா யமர்ந்தீர்
காறி முப்புரம் வென்றதாற் கனகநாட் றிறைந்தீர்
மாது பாகர்செய்ந் நன்றியை மறத்தவின் மகத்தா
லோறு நல்வினை தீவினை யானதா லுமகமே. (கங)

நந்தி நாயகன் முகுந்தனைப் படைப்பநா னவன்ற
னுந்தி மாமலர் மிசையவ னருளின லுசித்தே
னந்த நாண்முத லீன்றுகாத் திருந்தன மதனா
லெந்தை யாரலா லெமக்குமோர் களைகண்வே னுண்டோ. (கங)

அனந்த சமியும் யானுமேத் தமலனை யரவம்
புனைந்த வேணியெம் புனிதனைப் பொருளெனப் போற்றீர்
மனங்கொண் மாமறை யோதியுஞ் சுவர்க்கமேல் வதிந்துங்
கனங்கொண் மெய்நெறி கடந்தனா லவையுறக் கடவீர். (கங)

பாவ மேதரும் பழிதரும் பகைவராற் படுக்குந்
தாவ சோபமே விளைத்திடுங் குலத்தையுந் தாழ்க்கு
காவ தாம்பொரு ளழித்திடு நரகிடை யழுத்துந்
தேவ ராகி லும் விடுத்திடு மோசிவத் துரோகம். (கங)

கறைய னிரிந்திடுங் கண்டனைப் பழித்திடுங் கயவோ
 ரிறைசி வாகமஞ் சிவபுரா ணங்களை யிகழ்வோர்
 முறைமை யன்பரை யன்பர்வே டங்களை முனிவோர்
 மிறைசெய் கும்பிபா கக்கொடு நரகிடை விழ்வார். (௨௪)

எழுந்தி டாநர கழுந்திபு மியமதண் டத்தின்
 கழுந்தி னுலடி புண்டுமே கற்பங்கள் கழிவார்
 செழும்பு னற்சடை யெம்பிரான் சிவநெறி யகன்று
 பழங்க ணெய்திடப் பரமதம் புஞ்ந்தபா தகரே. (௨௫)

ஆகை யாலுமைச் சிவத்துரோ கம்பிடித் தலைப்ப
 வாகை தானவர்க் கீந்துமா சுணப்படங் கிழிகஞ்
 தோகை கோம்பியாற் சுழல்வதொத் திரது தொலைந்து
 போக யான்முத லெந்தையா லியற்றவும் போமோ. (௨௬)

வேறு.

வேதநெறிக் கடங்காத பாவமியான் போக்குவனென் விதியிற்,
 தீராப், பேதமுறு பாவமெலா மாலொழிப்ப னவனாலும் பிரியாப்.
 பாவந், தாதவிழ்கொன் றைச்சடையான் போக்குவிப்ப னவனாரு,
 ளாந் றவிராப் பாவஞ், சீதரனாற் தம்மாலு மெம்மாலு மெவராலுந்,
 தீர்க்கொ ணதால். (௨௭)

ஓராத கோகத்தி பிரமகத்தி திரிகத்தி யொன்றென் றேற்றஞ்
 சாராத குருத்துரோ கஞ்சனத்து ரோகஞ்சா மித்து ரோக
 நேராக வொன்றிலொன்று நூறுமடங் கதிகமிவை நீங்கு மேனும்
 தீராத தீராத சிவநெறியிற் பிழைத்தவர்தஞ் சிவத்து ரோகம்.

என்றுதிசை முகனுரைத்து நின்றுமுறை யிடுவானோர்க். கிரங்
 கிப், பின்னூந், தொன்றுசே ரகிலாண்டத் துள்ளசிவா லயங்களெலாந்.
 தொழுநீ ராகி, லன்றுபோ முமதுவினை யல்லதெனில் வகைநான்குண்
 டவைக ணன்கி, லொன்றுசெயத் தீருமெனத் தொகையுணர்த்தி
 வகைவினவ வுணர்த்து கின்றான். (௨௮)

வேறு.

பூதலமே. லோசனையோ ரிலக்கம் பாணப், புதுமதியோ ரிலக்க,
 மூடு மேலொன் றுகு, மேதைபுகர் செவ்வாய்ப்பொன் சவுரி தாண

கரு.-தேவர்கள் சிவத்துரோகமடைந்த சருக்கம். கருந.

மேன்மேலே யிவ்விரண்டா விளங்கித், தோன்று, மாதிருனி! வோரெ
முவர் தான மேலொண் றப்புறமோ ரிலக்கமென்பர் துருவ தான
மேதினியி. விருந்துபுவி லோகங். காறும் விலக்கரிய தொகைமூவைந்
திலக்க மாமால். (ரு0)

சுவலோக மிலக்கமென்பத் தைத்து மேலே சொல்லரிய மகலோ
க மிரண்டு கோடி, நவமேவு சனலோக மிருநநற் கோடி. நண்ணுதவ
லோகமும்பன் னிரண்டு கோடி, பிவைமேற்சத் திடலோக மீரெண்
கோடி பெம்பதமுக் கோடியரி பதமுக் கோடி, சிவலோக நாற்கோடி.
மித்தி கோடி செப்புதொகை யுரைக்கிலம்பான் கோடி. பார்மேல். (1).

பூதலத்தின் கனமிலக்க மென்பா னாகும் புயங்கமெட்டுஞ், சேட
னுமெண் களிறுங் கீழாய், மாதலத்தைத் தாங்கிநிற்கு மதன்கீழ்க்
கோடி மற்றிருபா னிலக்கமா டகர்தங் கோயின், மேதகுபன் னகரந
க்க மவுணர் சூழ்வோர் விடுத்ததல முதலேழு மேழொன் பானாஞ்
சோதிபெறு கூர்மாண்டர் பதங்கி மொன்பான் ரெண்ணுற்றெண்
பானிலக்க மதன்கீழ்க் கும்பி. (ரு2).

இருணிவழு மெழுநான்கு கோடி யாகு மிலக்கமிரு பத்தொன்
பான் கீழ் தாக, வொருகமட மிருக்குமிட மொருகோ டிக்கி முயங்கு
நெடும் புகைப்படல மைந்து கோடி, மருவுறுமக கினிகசுவலை பதின்
கோ டிக்கீழ் வயங்குகா லாக்கினியின் வரதர் கோயில், பெருகுபித்தி
கோடியதன் கனமோர் கோடி பெரும்புவிக்கி மூவுகமைம்பான் கோடி
யாமால். (ரு3)

வேறு.

கோவலைப நடுமுதலா நாவலொடு தேக்கு குசைகவுஞ்ச மிலவி
றவி புட்கரமே யாகப், பாவலவர் புகழ்தீவு மேழாகு முப்பு. பாற
யிர்நெய் சுரும்புமது நீர்க்கடலே ழாகு, நாவலந்தீ வோரிலக்க மிரட்டி
மேன் மேலு நரலையுப்பு முதலேழு மன்னவே யாகு, மேவுதிரைக்
கடலேழுந் தீபமோ ரேழு மிருகோடி யைம்பதினின் கிலக்கமயோ
சனையே. (ரு4)

சூழ்கனக பூமிபதின் கோடி யப்பாற் சுடர்த்திகிரி வரையதனைக்
சூழா நிற்கும், வாழ்வரையின் பெருங்கனமோ ரபுத. மாகும் வலைந்

தபுறக் கடல்கோடி யிருபத்தே ழிலக்கம், பாழிருண்ட பூமிமுப்பா
னைந்து கோடி பத்தொன்பா நிலக்கமுட னபுத நான்கா, வாழ்கன
பித் திசைகோடி யாக மேரு வரைக்குநிலந் திசைகடோ றைம்பான்
கோடி. (௩௫)

வாசனையைப் பதுகோடி திசைதோ றுன மகிதலஞ்சூழ்ந் தால
யங்கள் வணங்கு வீரோ, யோசனையைப் பதுகோடி வான்மே லேறி
யுயர்விடையந் பதம்படிவித தீர்க்கின் றீரோ, தேசனையைப் பது
கோடி யிறங்கிக் கிழ்போய்ச் செறிந்தபா தலங்கடந்து காண்கின்
றீரோ, வீசனையே நினைந்தொருபாற் றவஞ்செய் வீரோ விவைநா
ன்கி லுமதுகருத் தியம்பி ரேன்றான். (௩௬)

மேலான சிவபதத்தி னுயர்ச்சி தானு மேதினியென் டிசைபா
ந்த விரிவுங் கிழமைப், பாலான பாதலமு நரகின் வீறும் படர்புகை
யுங் கணற்சிகையும் பரிந்து தாவித், காலாங்கி யுருத்திரரைக் காணு
மாறுங் கருத்தி லுன்னி நடுநடுங்கிக் கரங்கள் கடப்பி, நாலான திசை
முகத்துக் கமலத் தேவை நனிதொழுது புத்தேனிர் நவில்வ தானார். (௩௭)

முன்னமே வீரன்வலிக் குடைந்து போனோ முழுதுமே சிவப
தத்து முயன்று சென்ற, வின்னமே சிவகணத்தார் பொறுப்ப ரேனு
மிகலும்வயி ரவர்குலத் திடைய மாட்டேம், பின்னர்மேற் புவினிவ
வம் புரித லாற்றேம் பிலத்திறங்கி யுருத்திரரைக் காண மாட்டேந்
தன்னமே தனியிருந்து சிவபி ராணத் தவம்புரிந்து காணும்வகை
சாற்ற யென்றார். (௩௮)

வேறு.

வானவ ருரைப்பச் செந்தா மரைமலர்த் தவிசின் மேவு
ஞானநான் முகத்தோன் சொல்வா னற்றவம் புரியுந் தானம்.
பேனமாப் புணரீ சூழ்ந்த பெரியபூ தலமே யாகு
மானதோர் திகிரி வெற்பி னகமலாற் புறமு மாகா. (௩௯)

மற்றையேழ் தீவின் வேந்தர் மனுமகன் விரத னென்பான்
பெற்றசீ றங்கி தீரன் பெரியமே தாதி புட்டு
ஷற்றசீர்ச் சோதிட் டென்பா னுயர்தரு துகிமான் மற்று
மற்றமில் சிறப்பின் மிக்க வார்வலிச் சவனன் மன்னோ. (௪௦)

கரு.-தேவர்கள் சிவத்துரோகமடைந்த சருக்கம். கரு

அவரினுஞ் சம்புத் தீவி லங்கிதீ ரனுக்கு மைந்தர்
புனிபுகழ் பார தன்கிம் புருடனே யரியே கேது
தவறில்பத் திராசீச வத்தன் றனியினா விரதன் மேலு
நவிலிர மியனே பொன்னன் குருவிவர் நவகண் டத்தோர். (1)

வினுசேர் சம்புத் திப நடுவுற விளங்கு மேரு
கூறுநாற் றிசையுஞ் சூழக் குலவுநாற் குன்ற மப்பான்
மாறிலாத் தென்பான் மூன்று வடதிசை மூன்று மேல்பா
லுறிலா வொன்று கீழ்பா லொன்றுசூழ் குன்ற மெட்டாம் (2)

ஈரெண்ண யிரமே கீழும் பக்கமு மென்பா னுஞ்ரு
மேருமே லுயரம் பாதி மிக்குள வரைகட் காலஞ் [றுஞ்
சேருமெண் கிரிச்சா ரெட்டுஞ் செம்பொன்மால் வரையின் சுற்
சாருமே கண்ட மொன்பா னவ்வகை சாற்றக் கேண்மின். (சரு)

வடகடல் சிருங்க நாப்பண் வளர்குரு வருட மிப்பா
விடவிய சுவேதங் காறு மிசமிய வருட மேனைத்
தடவரை நீலங் காறுந தனியிர னியமாங் கண்டஞ்
சுடர்வரை மேருச சூழ்ந்த திளாவிந் தப்பேர் சொல்லும் (சச)

கந்தமா தனமே மேல்பாற் கடலிடைக் கேது மாலம்
வந்தபத் திரியே கீழ்பால் வாரிமா லேயவான் மட்டு
மந்தமா திடதத் தென்பா லரிகண்ட மேம கூடத்
துந்திய தென்பா லாகு முயர்ந்தகிம் புருட கண்டம். (சரு)

பனிவரை சேது நாப்பட் பாடித் கண்ட மாகு
நனிதரு மிவையொன் பானி னண்ணுபத் திரியே கேது
வினியமூப் பதிற்று நாலா யிரமென்ப ரேனை யாறு
மனையயோ சனைக ளொன்பா னுயிர நாப்பண் மற்றே. (சச)

தருமமே தரும பாவந் தகவிலாப் பாவ மூன்றுங்
கருமபூ மியிற்செய் வோர்கள் கதிதரு அவர்க்கம் பூமி
யிருணில மூன்றும் போக மெய்துவ ரிவைகண் மூன்றிற்
பொருவருஞ் அவர்க்க சேடம் பொசிப்பது போக பூமி. (சச)

ஓதிய பரத கண்ட முழவுவா னிபங்கள் வித்தை
காதல்சேர் வரைவு சிற்பங் கருமத்தாற் கரும பூமி
மீதுறை பவர்க்கு நெல்லுண் மேனியு முழநா லெட்டுக்
கோதறு பருவ நானூ லுகந்தொறுங் குறையா நிற்கும். (சஅ)

கருமசே டங்க ஞண்பார் கதிகண்மேல் விழைவார்க் கெல்லார்
தருமமுந் தவமுஞ் செய்யத் தக்கது கரும பூமி
புரிதவ மநேகங் காலம் போகபூ மியிற்செய் வார்க்கு
வருபலன் கரும பூமி வளரொரு தினத்தே நல்கும். (சக)
வேறு.

ஒண்டொடியோர் பாகனிட முரைப்பி னண்டத் துச்சியுருத் தி
ரர்கோயி லதன்கீழாகு, மண்டர்பிரான் சிவலோக மண்ட மூலத் த
மர்வதுகா லாங்கியுருத் திரர்தங் கோயின், மண்டமா டகர்கோயி லத
ன்மே லாக மகிதலத்தி னிருகோடி கீழா மன்னும், விண்டநடுக் குட
திசையின் கீழ்பா லாகு மேருமே கலைமூன்றில் விமலன் கோயில். ()
வேறு.

பொன்மலையுத் தரத்திலண்டச் சுவரணவும் வடகயிலைப் பொ
ருப்புங் கோடும், பன்மதினு மனப்பரிய வுருத்திரநா ராயணரும்
பதுமத் தோருங், கொன்மலிவேற் கந்தர்கண பதிகன்சா தந்தராத் தர்
குமுனி னார்ப்பு, நின்மலச தாசிவமுந் தெய்வதக்கு மாமுமெம்மா
னிகழ்த்தொ ணாதரல். (ருக)

பொன்னிமய மால்வரைக்கு வடமேல்பான் மந்தரத்தின் பு
டைசேர் தென்பாற், கன்னிநெடுங் கயிலைவரை கற்பகோ டுகன்கட
ந்து ககனந் தாவிச், சென்னிமதி யாறணிந்த தேவனே யன்றிமற்றத்
தேவ ரெல்லா, நன்னிலைவிட் டிறப்பதுவும் பிறப்பதுவுங் கண்ணெண்டு
நகையா நிற்கும். (ருஉ)

வேறு.

துங்கவட கயிலாய முதலா வைந்து துளுடுவான்று தொண்டை
வள நாட்டெண் ணன்கு, தங்குநடு நாட்டிருபத் திரண்டு பொன்
னித் தலநூற்றுத் தொண்ணூறு மலைநாட் டொன்று, கொங்கேழு
சிங்களத்தி விரண்டுவைகை கொழிதமிழ்நாட் டிரேழு முதலாஞ் சூ
லச், செங்கையார் தலமிருநூற் நெழுபா ணன்கிற் றெக்கணபாற்
கயிலாயந் திருக்குற் றுலம். (ருங்)

கரு.-தேவர்கள் சிவத்துரோகமடைந்த சருக்கம். கரு

அம்புவிபி வித்தகையா லுரைத்த வெல்லா மாதிலம் பிறதல
ங்க ளனந்த மாசுஞ், சம்புநிலப் பரதகண்ட மடநல் லாட்டுத் தாணீ
ட்டு வடதிசைதென் நிசையே சென்னி, நம்புசீர்ப் பருப்பதங்கே
தாரங் கொக்கை நளினவயற் றமிழ்நாடு வதன மாகக், கொம்பலர்
சூழ் செண்பகா ரணியஞ் சூழ்ந்த குற்றல மடிகேசுத் தான மாமால்.

புலனறெடும் பரப்பெலாந் திணையைந் தாகப் பொன்னிமய
கிரிவடபா னுன்கு போகக், கவனவரை யிமயமுதற் கன்னி காறுங்
கண்டபெரு நிலமுழுதுங் கழனி யாகுஞ், சிவனுறைகே தாமமுதற்
கருப்பந் தோட்டந் சென்னிவள நீர்நாடு கன்னற் சாறு, குவளைவ
யற் றமிழ்நாடு வடித்த பாகு குற்றலஞ் சருக்கரைவட் டாகு மன்றே.

வேறு.

தற்பரைபெம் பெருமாட்டி யகிலாண்ட்⁴ சிற்றிலெனத் தனி
நின்றாடு, முற்பதியா யுயர்தாணு மாலயபட்டந் தொட்டிலுக்கோர்
மூல வீடாய்ச், கற்பமெனுங் கடல்கடத்துந் தோணியாய்க் குணங்
சூறிகந் கடந்த ஞானச, சிற்பரைவா ழிடமான பரமரக சிவத்தா
னந் திருக்குற் றுலம். (ருசு)

சிறக்குமிடஞ் சிற்பரைக்கும் பரமனுக்கு மூவருக்குந் தேவர்
யார்க்கும், பிறக்குமிடங் கவுரியறம் வளர்க்குமிடம் பிறந்தோர்கள்
பிறவி பினை, மறக்குமிடம் வடவருவி யெனுங்காம தேனுவளர்
பால்க னுன்குங், கறக்குமிடம் பரகதியே காட்டுமிடந் திரிகூடக்
கடவுட் டானம். (ரு௭)

ஆண்டுபதி னாயிரமோர் புண்ணியமாத் தலந்தரும்பே றனைத்
துங் காசி, கூண்டுதவு மோராண்ட டு லயனமொன்றிற் கேதாரங் கொ
டுக்குங் காஞ்சி, பூண்டுதவு மிருமதியி லொருமதியிற் பெரும்பற்றப்
புலியூர் நல்குஞ், சேண்டருமெய்ப் பயன்களெலா மொருநாளிற்
கொடுத்தருளுந் திருக்குற் றுலம். (ரு௮)

வேறு.

தாய்ப்சித்தத் தந்தைபசித் திருக்கக் காண்போர் தங்குச்சுற்ற
மனங்கொதிக்கத் தாங்குந் வாழ்வோர், சேப்பசித்தத் துடிக்கவிருந்
துண்போர் தாரு சிறையிருத்திப் பரதாரம் விரும்பிச் செல்வோர்

வாய்ப்பதைத்துப் பிறர்கூடிக்குத் திங்கு சொல்வோர் மன்றிருந்து வழக்கோரஞ் சொல்வோர் பொல்லா, நாய்வளர்த்துக் கொலைபுரிவோர் பாவ மெல்லா நன்னகரே தவிர்க்குமெனு மிருக்கு வேதம். (௫௯)

அடுத்தார்க்கு நன்குசெய்யா ரிடுக்கண் செய்வா ரந்தணரை யுயிர்செகுத்தா ராவைக் கொன்றார், கொடுப்பாரை யருகிருந்து தடுப்பார் கற்பின் குலமாதர் வரம்பழித்தார் குருவைப் போற்றார், கெடுப்பார்க்குத் துணையாவா ரறஞ்செய் வார்க்குக் கேடுசெய்வார் பாவ மெலாங் கிரிக்கோ தண்ட, மெடுப்பார்க்கு வளம்பதியார் திருக்குற்றல மிமைப்பொழுதி லொழிக்குமெனு மிரண்டாம் வேதம். (௬௦)

அன்னமிட்டார் தமக்கிரண்டு நினைக்கின் றாரு மடைக்கலத்தை வயிறெறியத் தொடுகின் றாரும், பின்னமிட்டுக் கிளைக்கட்டம் பிரிக்கின் றாரும் பெரியாரைப் புறம்பழித்துப் பேசு வாருங், கன்னமிட்டுக் களவாடிக் கள்ளுண் பாருங் காமத்தா லழிவாரு மெய்து பாவ முன்னவர்க்கு முன்னவர்கும் றுல மென்று மொழிந்தாலுந் திருமெனு மூன்றாம் வேதம். (௬௧)

உலகிடத்துத் தொலையாத பாவ மெல்லா முயர்தருபுண் ணிய தலத்துத் தீர வேண்டும், பலபலபுண் ணியதலத்துந் தீராப் பாவம் பரமனுறை சிவதலங்கள் பரவத் திருந், திலகமெனுஞ் சிவதலத்துச் சென்றார் பாவந் திருமே தீராது சிவத்து ரோக, நலமலிசீர்த் திரிகூடத் திருக்குற்றல நன்னகரே திர்க்குமெனு நான்காம் வேதம். (௧)

வேறு.

இன்னபடி மறைநாலுந் துறைதோறு முழங்குதலா விமையோர் நீவிர், நன்னகர்ச்செண் பகவனத்துச் சென்றுதவம் புரிந்து மது நவைக டீர்ந்து, சின்னமதி புனைவேணிச் சிவபிரான் றிருவருளாற் றெய்வக் காவும், பொன்னுலகு மரம்பையர்பாற் புதுநலமும் பெற்றுமுற்றும் பொலிவீ ரென்றான். (௬௩)

விண்ணிலுறை சதூர்முகத்து வேதியனீ துரைத்தருள விடைகொண் டேகிக், கண்ணியவா றுரைத்ததனாற் களிகூர்ந்து களிச்சுரும்பின் கணம்போல் வாணோர், மண்ணிமணி யலைகொழிக்குங் கடல்.

ககூ.-தேவர்கள் சிவத்துரோகந்தீர்ந்த சருக்கம். ககூகூ

வாவிக்குவலையமா மலர்ந்த பூமேந்த, புண்ணியமா மதுவூறி யுடை
டெடுககுந திரிகூடப் பொருட்டிற் சேர்ந்தாரா. (௩௪)

பிரமணைக்கண் றுறுதிபெறும் பேறுரைத்தார் திரிகூடப் பிறங்
கன் மேலாச், சிரமமிசைத் தவம்முரிந்து சிவத்துரோ கந்தவிரந்து தி
ங்கள் சூடும், பரமணைச்செண் பகவனத்திற் பண்ணவனைக் கண்டுபத
ம் பரவி வாணோர், புரமணைத்துங் குடியேறக் கரையேறு மகிமைநி
னைப் புகழல் செய்வாம். (௩௫)

15. தேவர்கள் சிவத்துரோகமடைந்த சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம்—௧௦௬.

பதினொருவது.—தேவர்கள்சிவத்துரோகந்
தீர்ந்த சருக்கம்.

வற்றூத தேனருவி வானருவி மான
நற்றூல மேவுதுறை யாடிநனி வாணோர்
குற்றூல மேயநிரி கூடமிசை வந்தார்
பொற்றூல மேல்வினைவு புநதிரி லொழிந்தார். (௧)

விண்பக வுயர்ந்தகிரி மேவுசிலை யெல்லா
மெண்பகரி விங்கவடி யென்றதி சாரித் தார்
சண்பக வனத்ததி சயத்தையெதிர் கண்டார்
வண்பகல்செய் கற்பக வனத்தையு மயர்த்தார். (௨)

கானவர்க ளோனல்வினை கானிலெதிர் மேவித்
தானவரை யீறுபுரி சாரதரை யெய்தி
ஞானவரை யோகியர்க னாணுசூகை நண்ணி
யேனவர்கண் மாதவ மியற்றுமிடை சென்றார். (௩)

வேறு.

சந்தகில் குரவ வேலிச் சண்பகச் சோலை சார்ந்து
புந்தியின் மகிழ்ச்சி கூர்ந்து பொன்னக ரமரர் முன்னு
ளந்தமார் தக்கன் வேள்வி யழவினும் காய்ந்த மேனி
மந்தமா ருதத்தி னாலே வரவரக் குளிர்த்தார் மன்னோ. (௪)

பாளையஞ் சடைகள் பின்னிப் பழுப்பிலைக் காவி தாங்கி
 நீளவு மொருதா ணின்று நெய்பரிச் சீரை சாத்தித்
 தாளினீர் சிரத்தி லேற்றுத் தவத்தர்யோ கியர்கள் போலு
 நாவிகே ரங்கள் கண்டார் நலம்பெறு மகிழ்ச்சி கொண்டார். (ரு)

கன்னியம் பசிய பாளை கமழ்தரு பருவத் தெங்கின்
 மன்னிய குரும்பை காய்தது மழைமுகில் பொதிந்த தோற்ற
 மன்னிய வுலகிற் றெய்வ வாடவர் வந்தா ரென்று
 துன்னுபார் மடவார் கொங்கை துகிலினுன் மறைத்தன் மாணும். (ரு)

புண்ணிய தருக்க ளாகப் பொலிந்தபூஞ் சோலை வேனித்
 திண்ணிய கதலீ நின்று தென்றலா லசையுந் தோற்றம்
 விண்ணினி லரம்பை மாரை வேட்டவர் வந்தா ரென்று
 மண்ணினி லரம்பை யால வட்டங்கள் சுழற்றன் மாணும். (எ)

துருக்கமா மலரில் வீழ்ந்து சுரும்பின நறவ மாடி
 மருக்கமழ் தாதி னாலே வடிவுவே றமைந்த தோற்றங்
 திருக்கிளர் தழவின் மூழ்கித் திருநாளைப் போவார் மேனா
 னருக்கிளர் சைவத் தெய்வ வுருவுபெற் றெழுந்த தாமால். (அ)

பன்மலர் துளிக்குந் தேறல் பைம்பொனா டனித்தே மென்னுங்
 கொன்மலி தாறா யன்றிக் குளிர்மழைத் தாறா போலுஞ்
 சன்மலிச் சினைக லேவுஞ் சண்பக மலர்கள் வானம்
 பொன்மழை பொழிவ தன்மேற் பூமழை பொழிவ தாமால். (ஊ)

இலவிதழ் விரியுந் தோற்ற மிவர்கொலோ தக்கன் வேள்வி
 நலனவி நுகர்ந்தா ரென்ன நலிலவாய் திறத்தல் போலும்
 புலனுற வடைந்தார் தம்மைப் புறஞ்சொலத தருமோ வென்ன
 வலருமார் துளிர்கள் கையா லமைததுவாய் புதைத்தன் மாணும். (ஐ)

தேவர்கள் வந்தா ரென்னச் செண்பக வனமாங் கன்னி
 மாவடு விழியா னோக்கி முருக்கின்வாய் மலர்ந்து முல்லைப்
 பாவனை முறுவல் பூத்துப் பாடல்வண் டிசையா லேத்தி
 யாவல்சேர் துளிர்க்கைப் பூத்தே னருக்கிய மளித்த தன்மே. (கக)

ககூ.-தேவர்கள் சிவத்துரோகந்தீர்த்த சருக்கம். கசுக

கண்டன னமரர் வேந்தன் கண்களா யிரத்தின் பேறு
கொண்டன னிமையா நாட்டங் கொண்டபே றமைந்தார் விண்ணோர்
தண்டலைக் கமுக வேலிச் சண்பக வனச்சீர் நோக்கி
லண்டர்தங் குரவன் வாட்மை யாயிரத் தொன்றே யென்றார். (கஉ)

பூவின்மேல் வண்டு டாடாப் புதியசண் பகக்கா வெங்குந்
தேவரே பூவின் மேனிச் செழுந்தவத் தேன்வண் டானார்
மூவராய்ப் பரம மூர்த்தி முத்தொழில் புரியுந் தானம்
யாவரே வலஞ்செய் யாதார் யாவரே தவஞ்செய் யாதார். (கங)

கந்தர வருடஞ் சேர்ந்தான் கமழ்புனற் கிறைவன் வாரி
யிந்திர தனுவைச் சார்ந்தா னிந்திர னெழிப்பூஞ் சோலை
மந்தமா ருதத்தைச் சார்ந்தான் மருத்துமா முனிவர் வேள்விச்
செருதழ லதனைச் சார்ந்தான் செழுங்கனற் கடவுண் மாதோ. (கச)

அந்தகன் றரும வேட மாகின னிருதி யாவான்
முந்துவேட் றருவ மாணன் முதுதவம் புரியு மேனைத்
தந்திரர் யாழோர் சித்தர் தவத்தர்விஞ் சையர்புத் தேவிரர்
வந்தகிம் புருடர் மன்றோர் வண்மையை வகுத்துச் சொல்வாம். (கரு)

மணிதராய் வடிவு கொண்டு மாக்களாய்ப் புள்ளாய் வாசப்
புனிதமார் தருக்க ளரையும் புயல்கெழு திரிகு டடத்து
முனிவராய்ப் புதலாய்ப் புல்லாய் முற்றும்வேற் றுருவம் பூண்டுந்
தனிதராய்த் தவங்கள் செய்தார் தானவர் பயத்தான் மன்னோ. (க)

ஆலயச் சங்க விதி யண்ணலை யுன்னி வாடோர்
நால்வகைச் சங்கத் தோரு நனினங்கோ முகஞ்சொத் தீகஞ்
சால்புசேர் ஸீரஞ் சிங்கா-சனமுத்தஞ் சகாச னங்கள்
பீலிபத் திரமா மொன்பான் பெரியவா சனத்தி ருந்தும். (கன)

ஆறுடற் பகையை யோட்டி யைம்புல னடக்கி யாண்டு
மேறுநாற் கரணங் கட்டி யியலுமுக் குற்ற மாற்றி
சூறுகால் வளியி ரண்டு மொருக்கியோர் வழிக டாவி
மாறினா யோரு நீராற் றவப்பயிர் வளரச் செய்வார். (கஆ)

இயமமா சனந்தி யானந் தாரணை பிராண யாம
நியமமே சமாதி நீண்ட பிரத்தியா கார நிட்டை
யுயருமட் டாங்க யோக முஞ்நியு மாறா தாரத்
தியல்பெறு பாந்தண் மூலத் தெழுப்பிமே லாடல் கண்டும். (கசு)

காய்பல தின்றுங் கானிற் கனிபல நுகர்ந்தும் வாவிப்
பாய்புனல் பருகா நின்றும் பசுசிலை கறித்துங் கல்லிற்
சாய்பல கிடங்க சித்துஞ் சருகிலைப் புசித்துந் தாங்கா
வாயுபக் கணங்கள் செய்தும் வசிவறப் பசியைத் தின்றும். (உ௦)

சாந்திரா யணமு டித்துந் தருதிங்க ளுபவா சித்து
மாந்தியு மயனத தோர்நாள் வருடத்தி லோர்நா ளுண்டுங்
காந்தியின் வெயில்சேர் பஞ்சக் கணலின்மத் தியிலே நின்று
நீருதத லரிதாம் வாரி நீரிலே நிலையா நின்றும். (உ௧)

கல்லெனக் கிடந்து நீரிற் கயலென வாழ்ந்தும் பாரிற்
புல்லெனப் பொருந்தா நின்றும் புற்றென வளர்ந்து மேனி
வில்லென வளைந்து மாலின் வீழ்வுனச சடைகள் வீழ்த்துஞ்
செல்லெனக் கலங்கு ருதுந் தீயெனப் பயமு ருதும். (உ௨)

ஊசிமே லொருகால் வைத்து மொருவிர லூன்றிக் கண்க
ணைகா மூலம் வைத்து நன்னிலத் தொருகை யூன்றி
யாசவாய் முடிசுழை நூக வடியினை மேலா நின்றும்
வீசுகை சுரமேற் கொண்டும் விடாதுமெய்த் தவங்கள் செய்தார். (௩)

அப்பரி சமரர் யாண்டி லாயிரப் பதிற்குண் டெல்லா
மெய்ப்பெருந் தவங்கள் செய்து மெய்யெலாம் வருந்தித் தேம்பிச்
செப்பருந் கவலை கூர்ந்தார் தேவரே யாகி லம்மா
விப்பெருஞ் சிவத்து ரோகம் யாவரே தொலைக்க வல்லார். (உ௪)

அத்தனை கால மெல்லா மருந்தவம் புரிந்து மாதி
கத்தனை விடஞ்சேர் நீல கண்டனைத் திரிபு டத்து
சித்தனை வரவு காணர் நின்றனர் திகைத்து வாடிச்
சித்தனைந் துலைந்த வாணோர் சிந்தையில் வருந்திச் சொல்வார். (உ௫)

ககூ.-தேவர்கள் சிவத்துரோகந்தீர்த்த சருக்கம். கசகூ

வேறு.

உருகினோ முடலெலா முளமெலா மறுகினோம்
விரவினோ மனவிலே வொயிலிலே கருகினோம்
வருகிலா ரருங்கிலார் மபூவலா ருலகெலா
மருளுமோர் பரமனா ரருளிலா தவர்கொலோ. (உசூ)

வரமெலா முதவுமோர் வரதனார் கருதலார்
புரமெலா மெரிசெய்தே புலியெலா நிலைசெய்தார்
பரமனார் நமதுபாற் பரிசிலார் வருகிலார்
பிரமனார் மொழியுமே பிசகுமோ பிசகுமோ. (உ௪)

வேகமே யிடையறா வேழமே யுரிசெய்தா
ராகமே லணிசெய்தே பாதிநா ளருள்செய்தார்
நாகமே யணிகுவார் நாமெலா மெலியவே
யேகநா யகர்வரா ரேழையேம் வினையிதோ. (உ௫)

செங்கைமான் மழுவினார் செண்பகா டவியினா
ரெங்குமாம் வடிவுளா ரெங்குமாம் விழியுளார்
கங்கைவார் சடையினார் கண்டுமே வருகிலா
ரங்கமே புடத்துநா மென்றுவா னவரெலாம். (உ௬)

கேள்வ

அவரவர்கள் மனந்தோறு மறிவென்னுஞ் சுடர்தூண்டப்
பவரமர்செஞ் சடைக்காட்டுப் பசுங்கனகத் தனிக்குன்றைக்
கவரமருந் திரிகூடக் கனவரைவாழ் கற்பகத்தைத்
துவரமரு நறுங்கனியைத் தோத்திரஞ்செய் தேத்தெடுத்தார். (௩௦)

தேவருக்கும் பெருந்தேவே திரிகூடப் பரஞ்சுடரே
மூவருக்கு முதற்பொருளாய் முனைத்தருளஞ் தனிமுதலே
மேவருட்கண் வாரிதியே மேலான குணக்குன்றே
யேவருக்கு முனையல்லாற் புகலுண்டோ வெம்பெருமான். (௩௧)

தூயர்க்குத் தோன்றாத துணையாவா யனைத்துயிர்க்குஞ்
சேயாவா யணித்தாவாய் செண்பகப்பூங் காவுடையாய்
தூயாவா யெமதுரிமைத் தந்தையா வாய்பரவார்
நோயாவாய் பணிவார்க்கு நோய்தீர்க்கு மருந்தாவாய். (௩௨).

மண்ணுடையாய் நீருடையாய் வன்னியுடை யாய்மருத்து
விண்ணுடையாய் சங்கநெடு வீதியுடை யாய்பாகம்
பெண்ணுடையாய் சென்னிநிசைப் பிறையுடையாய் கண்களின்மேற்
கண்ணுடையா யெங்குகியர் காணுவா நென்னேயோ. (௩௩)

நரிகூட வேடனுக்கு நந்தாத பதமளித்தாய்
பரிகூட நரிநடத்தும் பரமகா ரணமூர்த்தி
யரிகூட வயனறியா வண்ணலே யிரங்காயுன்
றிரிகூடங் கண்டவர்க்குத் தீராத வினையுண்டோ. (௩௪)

புகழ்வார்க்கு நல்குதியோ புட்பகந்த னார்முதலா
விகழ்வார்க்குங் கதிகொடுத்தா யல்லையோ வெங்கோமான்
றிகழ்வார்க்கு வினதீர்க்குஞ் சென்பகா டவியுடையா
யகழ்வாரைத் தாங்காத நிலமுண்டோ வச்சோவே. (௩௫)

ஈயறியாப் பூந்தேனே யெழுத்தறியா மறைப்பொருளே
காயறியாச் செழுங்கனியே கற்பகத்தின் பசுங்கொழுந்தே
தாயறியாக் கருவிவிருந் தமுதூட்டுந் தாய்த்துணையே
நீயறியாச் செயலுண்டோ நிசிலபரம் பரமூர்த்தி. (௩௬)

கங்கைதனைச் சென்னிமிசைக் காநலாற் றுங்கியதும்
பங்கயப்பொற் றுள்பரவும் பகிரதனுக் காவன்னே
சங்கையற நொந்தேமைத் தாங்காயோ மாலையொரு
செங்கைமிசைத் தாங்குந் திரிகூடத் தம்மானே. (௩௭)

அன்றுநர காசுரனை யந்தகனை யீட்டித்துத்
துன்று முலகெல்லார் துயர்தவிர்த்தா யல்லையோ
வின்றுநீ வாராயோ வேழையே மெய்துதுயர்
குன்றுந் திரைக்கடலுங் கொள்ளாது கொள்ளாதால். (௩௮)

நஞ்சம் பொறுத்தாய் நகுபார வெண்டலையின்
வஞ்சம் பொறுத்தாய் மழுவேந்துங் கையுடையாய்
தஞ்சந் திரிகூடத் தாணுவே யெங்கன்பிழை
நெஞ்சம் பொறுத்தருள னின்மேற் கடனன்றோ. (௩௯)

ககூ.-தேவர்கள் சிவத்துரோகந் தீர்ந்த சருக்கம். கசுரு

நாரா யணனுமொரு நான்முகனுங் காண்பரியா.

யாரா வழுதே வருக்கைநிழ லம்மானே

வாரா யிதுசமையம் வந்தருளி நின்னருட்கண்

பாமாயென் றும்பா பரிதபிக்கு ஁நேரம்.

(ச௦)

வேறு.

குளிப்புனம் கொழுந்தும் வில்வத் தழைகளுங் கொன்றைப் போது

யிளிர்மதிப் பிஞ்சுங் காயும் விரிசடைப் பவளக் காடு

நளிர்மறை பழுத்த வாயு நாட்டங்கண் மூன்றும் வானோர்

தெளிதர விடையேல் வந்தான் சிவநிரி கூடத் தம்பான்.

(சக)

வாடிய பயிர்கள் கண்ட மழைமுகம் போல வாயுத்

தேய வறியோர் கண்ட திரவியம் போலக் கங்கை

சூடிய கனகக் குன்றைச் சித்திரச் சருதி மன்றி

லாடிய பெருமான் றன்றைக் கண்டன ரமர ரெல்லாம்.

(சகஉ)

கண்டனர் விதியு நெஞ்சங் களித்தனர் களியாந் தேற

லுண்டனர் திருக்குற் றுலத் தொருவளைப் பரவி வாழ்த்து

விண்டனர் பரமா னந்த வெள்ளத்துட் டினைத்து வானோர்

தெண்டனிட் டாய்ப் பாடிச் சென்னிமேற் கரங்கள் கூப்பி.

(சகஉ)

ஒன்றாகி பிரண்டு மாவா யொன்றிசண் டாவாய் மற்று

மின்றாகி யென்று மாவா யிலதுள தாவா யெல்லா

மன்றாகி யனைத்து மாவா யாதியா யந்த மாவாய்

குன்றாகி யனுவு மாவாய் குறும்பலா வுடையாய் போற்றி.

(சகச)

படைப்பவ னீயே யாவும் பரிப்பவ னீயே முற்றுந்

துடைப்பவ னீயே மூன்று தொழிலன் றித் திரோப வங்க

ளடைப்பவ னீயே யர்வு மதுககிர கிப்பாய் நீயே

யுடைப்பெருந் திரிகூ டத்தா யுணையலா லுலக முண்டோ.

(சகரு)

கருவியாய்ச் செயல்க ளாகிக் காலமா யிடமாய்ச் செய்யும்

பொருள்களாய்ப் புரிவா னாகிப் புவனகோ டுகளுஞ் செய்வாய்

மருவியே கலந்து நிற்பாய் மற்றுநீ யவைக ளெல்லா

மொரு விதே யிடுந் நிற்பா யுன்னையா ருணர்த்தப் பாலார்.

(சகசு)

காணவுந் தொழுவந் தொண்டர் கருதவுந் திரிகு டத்துப்
பூணவு முரியாய் நின்னைப் புலப்படத் தேடித் காணச்
சேண்தோ நிலம தேயோ சிவப்பதோ கறுப்ப தேயோ
வாண்தோ பெண்ண தோவென் றறிகில மறைக ளின்னம். (சஎ)

அரும்பிய பொருள்க ளாவா யல்லையு மாவா யன்பர்
துரும்பெனிற் றுரும்பு மாவாய் தூணெனிற் றூணு மாவா
யிரும்பெனு மனத்தார் காண வெளியையோ திரிகு டத்துத்
திருந்திழை பாகா வேகா சித்திரக் கூத்தா வென்றார். (சஅ)
வேறு.

நின்றுபுகழ் வானவரைத் திரிகுடப் பரங்கருணை நினைந்து
நோக்கி, யொன்றுபெரு மாதவமுந் தோத்திரமு மினிதுவந்தோ
முமக்கு வேண்டும், வென்றிவரங் கேண்மினென வருளுதலு மெங்
களுக்கும் வெளியின் றூயை, யென்றுமெழு தாலேத் மன்பருக்கே
யன்பனென விசைப்ப தென்னே. (சக)

முன்னாள் லுனையிகழ்ந்து சிறுவிதித் மகத்தடைந்த முரணு
லன்றோ, பன்னாள் மரசிழந்து பதியிழந்து வறுமையினுற் பதைக்
கின் றேம்யா, மந்நாளி லெமைத்தொடர்ந்த சிவத்துரோ கந்தனை
யின் றகற்றல் வேண்டு, மெந்நாளு மெங்கன்பதம் யாங்கன்பெற
வேண்டுமென விறைஞ்சிப் பின்னும். (ரு0)

சந்துகா ரகில்வேலிச் சண்பகா டவியொருநாட் டங்கி னோர்க்
கு, மந்தமா ருதக்கொழுந்து வந்தொருகான் மெய்தினைப்ப வரப்பெற்
றோர்க்கு, முந்துநீர்த் திரிகுட வடவருவி யொருபொழுது மூழ்கி
னோர்க்கு, மந்தவான் பிரயாகை மாகமா யிரந்தருபே றளித்தல்
வேண்டும். (ருக)

என்னபா தகம்புரிந்தா ரென்றாலு மித்தலத்தி லெய்து வாரே
லன்னபா தகமவரையாதவன்முன்பனிபோல்விட்ட கறல்வேண்டும்
பொன்னகர மழிந்தாலு மழியாமை வேண்டுமெவ்வூர் புலியூ ராதிப்
பன்னகரம் பிரியினூரீ நன்னகர நீங்காமற் பதிதல் வேண்டும். (ருஉ)

புல்லெனினு மரமிலைகாய் கனியெனினுந் திரிகுட புரத்து நீர்
பாய், நெல்லெனினு மமுதெனினு முண்டவர்க்குங் கண்டவர்க்கு

நிலத்தில் வாய்ந்த, சல்லெனினு நிதியெனினும் பூண்டவர்க்கும் பரகதியே காட்டல் வேண்டி, மெல்லெனினு மிரவெனினும் யாங்கன்பணி செயவேண்டு மென்றார் வானோர். (௧௩)

அவ்வரங்கள் கேட்டலுமே யழுதரங்க வாய்முறுவ லரும்பு நோக்கி, பிவ்வரங்கள் குற்றலத் தியற்கைநம தந்தரங்க மும்பு விர்தச், செவ்வரங்கள் வெளியரங்கம் பெறத்தந்தோ மினிப்புலவர் சேனா டெய்தி, மெய்வரங்கள் பெறுகவென்று நெழுதரங்க மிசை நடிக்கும் விமல மூர்த்தி. (௧௪)

அந்திப்பான் மதியணிவா ரவ்வரங்க ளாருளிடையு நுளும் போந்து, சிந்திப்பாம் பொன்னாடுந், செல்வமுட்பெற் றனர்வானோர் சிவபி ராணை, நிந்திப்பார்படும்பாடு நினைதோறுந், தக்கன்மக நினைவார் நாளும், வந்திப்பார் பெறும்பேறு வாழ்த்துதொறுந் திரிகூடம் வாழ் த்து வாரால். (௧௫)

வேறு.

சிலம்புரி திருக்கும் றுலஞ் சேந்ததுபா தகங்க டீர்ந்த பொலம்புரி வானோர் செய்கை புனன்றின் றவர்க்குச் சூதன் சலம்புரி சிலைக்கை வேடன் சம்புவைத் தொடர்ந்து மேனார் வலம்புரிப் பணில னீதி வலம்புரி மகிமை சொல்வாம். (௧௬)

16. தேவர்கள் சிவத் துரோகந்தீர்ந்த சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம்—௧௬௨.

பதினேழாவது:—வேடன்வலம்வந்த சருக்கம்.

தமையி னுலயம் வலமுதற் றிருப்பணி சரியை கிரிச நெம்பிரா னருச்சுரை புரிவது கிரியை . பொருமை யுள்ளுறத் தியானமுற் றிருப்பது யோகம் பொருளி லானுட னிரண்டறக் கலப்பது போதம். (௧)

அன்ன நால்வகைச் செய்கையு நாற்பத மளிக்கும் பன்னு நான்கினும் பணியணி பரம்பொற் கோயில் முன்னி யேவலம் வருவது சரியைபன் முறையின் மன்னு மோர்வகை யன்னது விரிக்கிலேழ் வகையாம். (௨)

மதிலி னுட்புறம் வலம்வரல் புறம்வலம் வருதல்
விதியி னாற்கரம் குவித்தன்மெய்த் தோத்திரர் திபான
மெதிரி றைஞ்சுசாட் டாங்கமெய் வலமென வேழு
மதிக. மொன்றிலொன் றுயிர மடங்கென லாமால்..

(௩)

நகர நாடொரு தேயநற் கண்டநற் றீப
மகர வாரிகுழ் புவனமெண் டிக்குவா னுலகம்
பகரு மன்னராய்ப் புரந்துமில் வெழுவகைப் பணியோந்
சிகர வில்லியா ருறைசிவ லோகமே சேர்வார்.

(௪)

கான வேடுவன் கொலையுங்கோ மாயுவின் களவு
மான, வோடிய வலமொரு வலமெனும் பிழையு
மேன பாவமு நீக்கியெம் பரமர்குற் றுல
மோன, மாக்கதி கொடுத்தவா கேண்மென மொழிவான்.

(௫)

காலத் தாம்பிரக் கணிகன்பர் தாடுதெண் டிரைக்கைக்
கோலத் தாம்பிர வன்னியாக் கொழிதிரை நதிபாய்
துலத் தாம்பிரக் குன்றம்வா ரிசந்தமிழ் சுருதி
மூலத் தாம்பிர மன்பெருந் தவக்குறு முனிவன்.

(௬)

போத னுல்விதி யாப்பெரும் புடார்ச்சுன புரத்து
வேத நாயகர் விண்டுவா யிருத்தலான் மேவ
நாத னூர்திரி கூடமால் வரையொடு நறும்பார்
மாத ராண்முலை யிரண்டெனத் திரண்டது மலையம்.

(௭)

நடக்கும் யாவரும் வடதிசைக் குழுமலான் ஞால
முடக்கு நீக்கிடத் தென்றிசைத் தோன்றிய: முனிவன்
குடக்கு நோக்கிய் மதியணி வார்திரி கூடம்
வடக்கு. நோக்கமெய்த் தவம்புரி தமிழ்மலை மலையம்..

(௮)

இந்த மால்வரைச் சாரலின் சிறுகுடி யிருக்கும்
விந்தை வார்சிலை வீரனும் வேடுவன் நனக்கு
மைந்த னும்வல னென்பவன் கொலைத்தொழில் வலியாற்
கந்த னுடவிச் சற்பமா மெனத்தலை யெடுத்தான்..

(௯)

வேறு.

செருப்புங் கானமுந் தேய்த்ததிண் காலினுன்
மொருப்பி னேங்கி வளர்ந்த புயத்தினு
னெருப்பி னீர்பெய் நிறத்தினன் செங்கடா
மருப்பு மான முறுக்கும்வன் மீசையான்.

(க0)

மைய லுங்கொடும் பாவமும் வஞ்சமும்
பொய்யு மோருருக கொண்டன புன்மையான்
வெய்ய ஆனுணத் தந்தங்கண் மேனியுங்
கையுங் காலு மொய்த் தன்ன கவடியான்.

(கக)

முயலு மான்களு மூரிக் கலைகளுங்
கயலுஞ் சேல்களுங் கானமுஞ் சேனமுங்
சுயிலும் ஷீட்டுங் கொலைத்தொழி லேநடை
யயிலுங் காலத்தின் முன்பயில் பான்மையான்.

(கஉ)

தோயும் வாடை பெடுத்துச் சுவடுபோய்
நாயு நாண நடக்குந் திடத்தினுன்
காயுஞ் சிந்தைத் குழிநரிக் கள்ளத்தான்
பாயும் போர்க்குப் பதுங்கும் புலியனுன்.

(கங)

கோப மின்றிச் சிவக்குங் கொடுங்களுண்
தீப மென்ன வெரிசிகைப் பங்கியான்
றாப மாகி யெழுமுயிர்த் துண்டத்தான்
பாப மன்றிப் பழிக்கும் பயப்படான்.

(கச)

உடலை யேவளர்த் தூனுண்டு பல்லுயிர்ச்
சுடலை யேயெனத் தோன்று முதரத்தா
னடலை யேயெனு நஞ்சுறை நெஞ்சினு
னடலை யேயறி யாமுழு முண்டத்தான்.

(கரு)

மாலுந் தென்றலுஞ் சேர்மலை யாசலங்
கோலு நீள்வரைக் கொல்லி மயேந்திர
மேலும் போகி விலங்கொடு புள்ளொலங்
காலந் தோறுங் கருவறுத் தானறோ.

(ககூ)

அங்கண் வேட்டமெய் தாதயல் சூழ்வரை
யெங்கும் வேட்டம் புகுவதற் கெண்ணியே
மங்குல் வேட்ட மலையத்து ளார்க்கெலாந்
தங்கு வேட்ட மெனப்பறை சாற்றினான்.

(௧௭)

வெள்ளி வாரத்தில் வேலனை முன்புகூஉய்த்
தெள்ளி தாம்வரைத் தெய்வதம் போற்றுபு
துள்ளி யாடித் தொழுது வணங்கென
வள்ளி யீந்தன னைவன மாதியா.

(௧௮)

முதுபு னத்தினை யும்முனைத் தோரையு
மதுவுங் கந்தமு மற்றவுங் கொண்டவன்
கதுமெ னச்சுனை மூழ்கிக் கடிசுமழ்
புதும லர்ப்பெய்து பொங்கனி தூவியே.

(௧௯)

பரவி யேத்திப் பலிவைத்த சேடமும்.
வரவி சேடமுஞ் சொல்லி வழங்கலும்
விரவு நல்ல நிமித்தென வேடர்கோன்
சுரவு தாங்கி யொடுதொடு தோலிட்டான்.

(௨௦)

அம்ம லைக்குரி யானவ் னாதலாண்
வெம்ம லைப்புற வேடுவர் யாவருஞ்
செம்ம லைப்புடை சூழ்ந்து செருமின
கைம்ம லைக்குலங் கார்மலை சூழ்தல்போல்.

(௨௧)

ஆங்கு நின்றவர்க் காதி முதியவன்
வீங்கு பற்குர லாந்தை விளித்தலுந்
தீங்கு கூட்டிய சேதமென் றுன்மறுத்
தோங்கு மாக்கமென் றுன்மற் றெருவனே.

(௨௨)

வேறு.

பரிசையுடை வரியதளாற் பரியபுலிப் போத்தானு
னரவுரிகண் முதலசுக்கி யடற்கூளி யெனநின்றான்
சுரிகையெனும் படைதுளக்கி யிடிம்பனெனத் தோன்றினான்
கரடியுரிக் கஞ்சுகத்தாற் கார்மேக மெனப்பொலிந்தான். (௨௩)

வளைதடியர் வளைகோட்டுப் பகடுபோன் மருங்கேற
முளைதடியர் மூரிமுருப் பிரலைபோன் முன்னடப்பக்
கொளையுடுத்த கொடுமரத்தர் வரையாட்டின் குலமேய்ப்பத்
திளைதிளைத்து நடுவருமோர் சிங்கமெனத் தோன்றினான்.(உச)

ஆளெழுந்த திரண்முழக்க மலைசுருட்டுங் கடலேய்ப்ப
வாளெழுந்த வயப்படைகண் மகரமச்ச நிரைமானத்
தூளெழுந்த படலம்போய்ச் சுடர்மறைப்பப் படரிருளால்
வேளெழுந்து தன்கரியா மெனத்திகைப்ப வெளிக்கொண்டான்.

தவிரிலையு மோலைகளும் பாளைகளுந் தாணையராய்க்
களைகளைவல் லயந்தரித்துத் தருக்குலம்போற் கிட்டினு
ரிளையர்கா னையராய் கிறவுளரும் வனசாரும்
பழையர்களுஞ் சூனர்களும பறம்பருங்கி ராதருமே. (உச)

வேறு.

கொடிபி டிப்பக் குழல்கொம்பு தொண்டகத்
துடிழு முக்கந் துவைத்தெழு ஞானிகள்
செடிகள் சுற்றுபு வாடை தெரித்தெழுத்
தடமெ டித்து வலைஞர்பின் சாரவே. (உ௪)

சென்று காணுஞ் சிலம்பும் பதுக்கையுந்
துன்று சாரலுஞ் சூரலங் கானமுங்
சூன்றும் யாதுங் சூவடும் வளாகமு
நின்று மோடியு நீடினர் தேடினார். (உ௫)

காடு முற்றக் கலைத்தெழு வார்சிலர்
மாடு சுற்றி வலையெறி வார்சில
ஈடு பற்றி யொடியெறி வார்சிலர்
கோடு பற்றிக் குமுறிநிற் பார்சிலர். (உ௬)

வேடு பாய்வ ருழுவையை வேழத்தின்
கோடு சாய்தரக் குத்தவர் மேல்வரை
யாடு பாய்வ ரறைபாய்வர் சூகர
மோடு பாய்வர் முயன்மறித் தோடுவார். (உ௭)

அழுங்கு கீரி யணில்கவு தாரிபுள்
 ளொழுங்கு காடை யுடும்புபுல் வாய்கலை
 'யெழும்ப நாய்கலைத் தேறிய திக்கெலாங்
 கழுந்து போல்பவர் கைசெயுஞ் சூழல்வாய்.

(ருக)

நீல மொன்றிய சூன்றினை நீள்சரற்
 கால மேகம் வளைந்தெனக் கானராந்
 சூல மொன்றிய மெய்யெங்குஞ் சுற்றலா
 லோல மென்றதோர் மூம்மத வோங்கலை.

(ருஉ)

தந்தி கூப்பிடச் சக்கரத் தானென
 வந்தெ திர்ததனன் வென்ற வலனென்பான்
 முநது தாவிமுன் னேகினர் யாரையு
 மநத மாசுண மள்ளி விழுங்குமால்.

(ருங)

கட்டு நாகங் சராமென நேமியாத்
 தொட்ட வாளியி னுற்றொலைத் தாணைய
 விட்ட மாலின் விடுத்தனன் மீனவ
 னிட்ட கார்தலை விட்டது மென்னவே.

(ருச)

வல்லை பார்தளின் விட்டபின் வாரணஞ்
 செல்லும் வேடரைச் சிறித் துரந்ததால்
 வெல்லும் வல்விட மீட்ட சகாயனைக்
 கொல்ல வேகுங் கொலைவரி வேங்கைபோல்.

(ருரு)

ஆனை தாக்கலு மாங்கெதிர்ந் தான்வல
 னேனை வேட ரிரிந்தன ரேகினார்
 தாளை வேந்தைச் சமரில்விட் டோடிடுஞ்
 சேனை யேயன்றித் தெவ்வரும் வேண்டுமோ.

(ருசு)

சோனை பொத்த சுடுசர மாரியால்
 வேனில் விட்டென வேழம்விட் டேதலும்
 வானி றைத்து வெறித்தது மானவே
 தானொ ருத்தனுஞ் சாபழு மாய்கின்றான்.

(ரு௭)

சேணில் வேடரைத் தேடலுங் காண்கிலா
 னூணி லாம லொருபகல் வெம்பினான்
 வீணி லோடும் விலங்குபுட் காண்டலும்
 பாண மொன்றிலன் பற்கறித் தேநின்றான். (௩௮)

கான மெங்கு முழந்தொரு கார்முயல்
 கூன விற்குணி லாகக் கொலைசெய்தான்
 மான வேடுவன் வன்பசிக் குண்ணவே
 யூனை வாட்ட வுறுகனல் காண்கிலான். (௩௯)

கொம்பு தேடிக் கடைந்து கொடுங்கனல்
 வெம்ப வீழ்த்தலும் வெண்ணெய் படாமுனம்
 பம்பு தாழி யுடைந்தெனப் பாய்ந்தொரு
 சம்பு யூனைக் கவர்த்தது தாயதே. (௪௦)

சம்பு வோடித் தசைதனைக் கவ்வியே
 சம்பு நீண்மரக் காவுந் தனிவரைச்
 சம்பு வோடையுஞ் சாரலுந் தாவிப்போய்ச்
 சம்பு வாழ்திரி கூடத்தைச் சார்ந்ததால். (௪௧)

ஓட வோடிப் பவக்கட னீந்தவோ
 ரோட மேறுதல் போலுயர் மேற்கதி
 கூட வோர்வழிக் கூடுத வாய்த்திரி
 கூட மால்வரைச் சார்விற் கூடினான். (௪௨)

வேறு.

யூனை யூனாவே றவமத்தியின் வினைபிரித் தகன்று
 தனையும் வேறுறப் பிரித்தவ னாமெனத் தனித்தான்
 வினைபி ரித்தியின் சம்புவைத் தொடருமெய் யனைப்போத்
 றுனைவி லுன்கவர்ந் தேதிய சம்புவைத் தொடர்ந்தான். (௪௩)

ஊரை நோக்கல னுறுபசி நோக்கல னுடலின்
 சோர்வு நோக்கல னடித்தமுட் கடித்தரு முரவம்
 பார்வை நோக்கல னிகலன்மேற் பார்த்தகண் பறியான்
 பூர்வ நாடியுண் ணோக்குமோர் யோகியே போன்றான். (௪௪)

வரியு டற்பொறி மாசுண வாய்ப்படு மதம்பாய்
 கரியை மீட்டவன் கைப்படை தொலைந்தகா லத்து

நரியின் வாய்த்தசை மீட்கவும் வலியின்றி நலிவான்
பரிய கூடையை வெல்லுமே காகமும் பதலில்.

(சுரு)

நிவந்த காளைலா நேடியு மோடியுந் தனித்துங்
சுவந்த ஷுனைவாய் விடுக்கில தோரியுங் கரங்கால்
சிவந்து மெய்யெலாங் கருகியும் வேடனுந் திரும்பா
னுவந்த ஷுன்பொருட் பெயிரையு மதித்திடா ருலகோர்.

(சசு)

தொடர்வ னெட்டுவன் வாடுவ னேடுவன் றடிப்பன்
படப டத்துடல் சோருவன் பொற்செழுப் பார்ப்பன்
குடர்கொ திப்பதும் பார்க்கல னிகலன்மேற் கொதிப்பான்
மிடல்கு றித்தபின் தமதிடர் பார்ப்பரோ வீரர்.

(சஎ)

முன்பு தெவ்வர்தந் திதையின்மேற் றிதைகொளு முனைவன்
பின்பு தானைவிட் ழேனைவிட் டோரியின் பெயர்வா
னின்ப மெய்துநா ளின்பமே லின்பமா மெவர்க்குந்
துன்ப மெய்துநாட் டுன்பமேற் றுன்பமே தொடருந்.

(சஅ)

வினாவிற் சம்புவைத் தொடர்தலால் வியன்றிரி கூட
வரையைக் கண்டனன் வரைபொரு கடல்வட வழுவித்
திரையைக் கண்டனன் சித்திர நதிப்பொருந் தீர்த்தக
கரையைக் கண்டனன் பிறவியங் கடற்கரை காண்பான்.

(சக)

இருவ லம்புரி நந்தன வனம்புகுந் துடையோர்
தருவ லம்புரி சண்பகத் தண்டலை தாவித்
திருவ லம்புரித் திரளொடு சித்திர நதிநூழ்
வருவ லம்புரி மறுகுருழ்ந் தன்னினை மறுக.

(ரு0)

கிளரு முத்தலை யருவிபாய் முத்தலைக் கிரியின்
வளரு முக்கணு ரமுதுறை கோயில்கூழ் வரலா
னுளரும் வெம்பசி யொழிந்தது பகைமைபு மொழிந்தான்
தளரும் வெவ்வினை தணந்தபோ லிகலனைத் தணந்தான்.

(ருக)

தணந்து தத்தம திடங்குலாய் முடிவின்மா தவரும்
வணங்க மானமேற் கயிலையி லேகிவல் வேட
னணங்கு பாகர்மெய் யருளினுந் சிவகண மாண
னிணங்கு சம்புவுங் கிங்கிர னெனப்பொலிந் ததுவே,

(ருஉ)

தலைவர் சங்கமா மறுகிலை வலம்வரு தவத்தாற்
சிலைவல் வேடனுஞ் சம்புவுஞ் சிவகதி சேர்ந்த
நிலைமை கூறினன் சூதன்மா தவர்க்குமே விகழ்த்து
முலைவில் யானைசெய் பூசையை யாசையா ஹரைப்பாம். (௫௩)

17 வேடன்வலம்வந்த சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் ௧௦௧௩.

பதினெட்டாவது:—யானைபூசித்த சருக்கம்.

முந்து மெண்வகைப் பத்திரித் தியமுதன் முன்றூ
லைந்து சுததியா லாகம விதியினு லரலை
மந்தி ரத்தினுல் வருபுனல் போதுமற றவையாற்
புந்தி வைத்துமுக் குறியினிற் புரிவது பூசை. (௧)

அந்த மெய்நெறி யறிகலா வடுகொலை வேழ
மிந்து வார்சடை நன்னக ரிறைவனை யோர்நான்
வந்து பூசனை புரிந்துநற் கதிபெறு மகிமை
சிறதை யன்பினுற் கேட்பவ ருயர்கதி சேர்வார். (௨)

அருமைப் பேடைகண் களிப்புறக் களிமயி லகவும்
பெருமைக் காரெனும் பருவமுங் குருகினம் பெடைக.
ளொருமைச் சேவலி னூடலுக் கூடல்கர் குளிரும்
பருமைக் கூரலி னிடைவிடா தன்றில்சேர் பணியும். (௩)

பாங்கு தண்கயப் பங்கயத் தலம்முகம் வாட்டுந்
தாங்கு டின்பனிக் காலமும் வண்டுதா லாட்டத்
தூங்கு சீரிள வேனிலுந் தொலைந்திட கட்டோன்
வீங்கு வெய்யில்வாள் விதிர்த்தெழுந் ததுமுது னேனில். (௪)

பாரு மண்டமும் படர்கதிர் தெறுதலாற் பரவை
நீரும் வேறொரு நீரினை வேட்டுகின் தேங்கு
மூரு லாவுதண் மதியுமோர் மதியைவேட் டுருகுந்
காருந் காரினை வேட்டுடல் விவர்க்குமோர் காலம். (௫)

தூள்ளு தெண்டி.ரைப் புலவுநீர் கலவியு நிலமேல்
வெள்ளி வீழெனக் கார்த்துளி யாமையால் வெதும்பிக்

கள்ளி பாலறப் பொரிந்தது கரிந்ததா வரையும்
வள்ளி யோர்கொடை மறந்திடிற் கயவரோ வளர்ப்பார். (கூ)

வருந்து கானிடை வானிடைச் சுழல்வன் பருந்து
பருந்தி னீழவி லொதுங்குவ விரிபணப் பார்தன்
கரிந்த பார்தளின் பட விழ லொளிப்பன கருப்பை
பொரிந்த காணெரி தளிர்ரெனப் புகுவன புனமான். (எ)

மத்தி யானமொத் திரகினும் வெதுப்பும்வன் கோடை
மத்தி யானபல் லுயிர்களை விடுக்குமோ மதம்பா
யத்தி யாயருந் தோலதாய்த் தூங்கலா மசல
மத்தி யாயருந் தோலதாய்த் தூங்கலா னதுவே. (அ)

இன்ன காலையிற் பன்னமு மிரைபெறு திரங்கிப்
பன்ன காதிகள் போற்பவ னாகனம் பழகித்
துன்னு நீரென வானலை கானலைத் தொடர்ந்து
தன்ன மாமெனச் சுழன்றதோர் மும்மதச் சுயிலம். (கூ)

கடவு திக்கெலாங் கனல்வது புனலெனக் காட்டித்
தொடர்த ரத்தர வகன்றுபோய்த் தொலைநுங் கானல்
வடவ. ரைச்சிலை வரதனைப் பொருளென மதியா
துடலும் பொய்யினை மெய்யெனுஞ் சமயமொத் ததுவே. (கூ)

பருகு, நீரின்றி யுணவின்றிக் குஞ்சரம் பசியா
லுருகு தாகத்தா லுலக்குமுன் னூழிராட் புரந்த
தருமம் போலவர் தடுத்தது சண்பகத் தடங்காக்
கருது மெய்யின்முன் பொய்யென மறைந்தது கானல். (ககூ)

புறப். வாவியு நதிகளும் வறந்துபா ருலகிற்
பறபல் காவெலா முலர்ந்தகா லமுங்குளிர் பயிராய்க்
கற்ப. காடவி நிகர்த்தது செண்பகா டவியே
கற்ப. காலமுந் தானழி யாதமை காட்டி. (ககூ)

காண வாரணம் பேடைசேர் பதுக்கையுங் கமஞ்சுற்
கூண வாரண வாவியுங் குளிர்மரக் காவு
மோன வாரணங் காற்பயின் முத்தலைப் பொருப்புந்
தூண வாரணங் கண்டதோ மதிசயந் தழைப்ப. (ககூ)

அடுத்தி டச்சடுங் கடுவெயிற் கானம்விட் டகன்று
மடுத்த டங்குளிர் செண்பகப் பொதும்பரில் வரலுந்
தொடுத்த சூக்கும மெய்துபு தூவமாஞ் சமையை
விடுத்த வாவிபோ லயர்வுயிர் த ததுமத வேழம். (கசு)

முன்னெ லாம்பசிக் குலைந்தேதார் மும்மத வேங்கல்
பன்னெ டுங்கவிப் பாணாநூர் பாணியைப் பரிவாற்
சென்னி வைத்தவர் திருமுகம் கொடுத்தொரு சேமன்
பொன்னின் மானிகை புகுந்தெனப் பொழிப்புநுந் ததுவே. (க)

வாழை யிற்குலை மலுகரித் தலையெனத் திருகிக்
கூழை முக்கிமாங் கனியுண்டு கொழுநிதிக் குவைசேர்
பேழை யைத்திறந் தெனப்பல வினிற்சுனை பிதிர்த்துத்
தாழை முப்புடை நூல்கணிச் சாரொடுந் தாக்கி. (கசு)

ஆக மான்மத முவட்டுற நுகர்ந்ததா ளசலந்
தாக மானது கொடுபரி தபித்தலுந் தவத்தேளர்
போக மேதரும் யோகமே நிகர்த்தது பொருப்பின்
மாக ழாந்தி வருதல்போல் வரும்வட வருவி. (கௌ)

தூபம் போன்முகில் படர்வறைச் சுடர்மணி கொழித்துத்
தீபம் போலொளி ரருவிகாண் டலுந்தழை செவிமாத்
தாபம் போய்த்துயர் தவிர்ந்தது படித்தமெய்த் தவத்தோர்
பாவம் போய்விடப் பவத்துயர் பறிபடும் படிபோல். (கஅ)

ஆப்பெ லாதுக ராவவாற் கரத்துமொண் டருந்தி
வெப்பெ லாமறக் குளித்துமெய்ப் புறமெலாம். விசி
வைப்பெ லாம்புக வலையமிட் டிறைத்தது மதமா
வொப்பில் கோளரா மதியையுண் மிழ்வது கடுப்ப. (கக)

இருமை நாகமே. விர்திரன் வயிரவா ளெடுப்ப.
வொருமை நாகமே. யெனப்புணல் படிந்தயர் வுயிர்த்துப்
பருமை நாகநீன் பனைக்கைமே லெடுத்தது படர்கோட்
கருமை நாகமென் றிருமதி யொருமதி கலங்க. (உஉ)

நத்த மோர்மருப் பிருபிறை மும்மத நால்வாய்ச்
சித்த மைந்துடைச் சிந்துர மெடுத்தெடுத் தேந்தி

முத்த வாரிமொண் டெறியுநீர் நிகர்த்ததான் முழங்குஞ்
சத்த மாமுகி லெண்டிசைப் பொழியுநீர்த் தாரை. (உக)

கந்த ரத்தெழிற் கறையடிக்க வுண்மதக் கலுழிச்
சிந்து ரப்பெருஞ் சிந்துர மெடுத்தெடுத் தெறியச்
சுந்த ரத்தன துடல்வழிச் சொரியு நீர்த்தாரை
மந்த ரத்தட வரையில்வீ முருவியை மாணும். (உஉ)

மூரி வாரண முதுபனைக் கரத்துமொண் டெறியும்
வாரி நீர்தொறும் வரையின்மா மணிவிடந் திமைப்ப
நாரி பாகர்மெய் யன்பரா நமிநங்கு யடிசு
ணீரின் மேல்விடு நிரைசுடர் விளக்கினை நிகர்க்கும். (உ௩)

துங்க லாமெனத் துறையில்விழ் வாரணந் துயர்நீத்
தோங்க லாமென மதர்த்தெழுந் ததுகிழ வருவாய்த்
தேங்க லாரநீர்த் தடம்படி தில்லைவேட் கோவர்
நீங்க லாதபே ரிளமைபெய் நெழுந்தது நிகர்க்கும். (உ௪)

குளிர் தடம்புன லருவிதோய்ந் தகன்றகைக் குன்ற
மளிய தண்டலை வண்டலைத் துருத்ததா தாடித்
தளிர் பரிந்துபைம் போதுதுஉய்த் தைபல சிதறி
நளிர் தடஞ்சினைக் கனிகளு நனியுதத் ததுவே. (உ௫)

துறும்ப லாபல மறிகலா மதகயஞ் சொரிநீர்
நுறும்ப லாதிபூத் தளிர்செலா நன்னதித் துறாவா
யுறும்ப லாயிர வண்டகோ டிகளுநீர்க் குயிராய்க்
குறும்ப லாவுறை குழகர்பா னிறைந்தன குழுமி. (உ௬)

திமில வாரண முமிழுநீர் திண்ணனம் பரனார்க்
குமிழு நீர்தாத் தழையெலா மவன்சிகை யுருக்குங்
கமழும் பூவதர்ச் சிதறிடுங் கனியவன் கனிவா
யமிழ்த மாசுமென் றளித்திடு மவிகள்போன் றனவே. (உ௭)

கருது முற்பவச் சுகிர்தமோ சென்பகா டவிகோ
தரும மோவட வருவிநீர் படிந்தமெய்த் தவமோ
பருமை வேழமுய்த் தனவெலாம் பழமறைப் பலவி
னருமை நாயகாக் கற்புத மாயின வம்மா. (உ௮)

பருகி விட்டெறி புனலி டேகமாம் பனைக்கை
சருகு திர்த்துந் தழைபுகிற் ததுமருச் சனையா
மருகி லுக்ககாய் கனிரிவே தனங்கரா மயன்மா
லிருவர் பத்திசெய் யொருவர்தம் பூசையா மிதுவே. (௨௯)

இருகை மஞ்சன் மாகிலு மொருகையா லெடுத்துப்
பருகு தண்புன லாகிலும் பச்சிலை பசம்புற்
சருகை யாகிலு நன்னகர்ப் பரமர்தான் சாததி
யொருமை யெய்திலார் பேதைமை யாதென வுரைக்கேன். ( )
வேறு.

கவளக்கார் மதவேளங் காவினிடை வைகியநாட்
பவளக்கான் முத்தளப்பார் பாண்டிவள நாடனைத்துந்
திவளக்காய் கோடையெலந் திரிகூடஞ் சேர்ந்தார்க்குத்
துவளக்காய் கொடியவினை தொலைந்ததெனத் தொலைந்ததால். (௩௧)

அந்நெறிக்கட் சிவபெருமா னருள்போல முகில்சுரந்து
செந்நெறித்தண் பரிபூநாடு திங்கண்மும்மா ரியும்பொழிந்து
பொன்னுழுத்துந் துறைகொழிப வெங்கும்வளம் பொருந்தியதான்
மென்னெறித் தந் தாவளமு மேயதுதந் தாவளமே. (௩௨)

திரிகூடப் பெரியிரான் சிவபணிசெய் மெய்யடியார்
திரிகூடப் பெருமாவனந் தனில்வாழ்வு தழைத்தோங்கி
யிரிகூட வயனறியா வரன்பதமே சேர்வென
விரிகூட விரித்துறைக்கும் வேதவாக் கியந்தழைப்ப. (௩௩)

நன்புலத்து மதவேழ நனிபோகம் பொசித்தவைமே
லன்புலப்பப் பூதலத்தி லநுபவம்விட் டொழிந்தநாட்
டென்புலத்தான் துதர்வரச் சிவகணத்தா ரெதிரேற்றார்
புன்புலத்தின் கொலைவிலங்கு புரிதருமம் யாதெனவே. (௩௪)

உடுவென்று துவர்வினவ நம்பர்கணத் தவர்நோகிக்
கடுவென்பா னுவைச்சிவந்த கனியாகத் தனிதாவு்
நெடுவென்சீர்க் குறும்பலவி னேசனைப்பூ சனைபுரிந்து
கொடுவென்பா தகந்தவிரந்த குஞ்சரங்கா ணிதுவென்றார். (௩௫)

அற்பேறும் பூசனைக்கோ வினையாட லருச்சனைக்கோ
நற்பேறு பெறுவதெனு நமன்படர்க்குச் சிவகணத்தார்

கற்பேறுங் கொடிபாகன் கழல்கண்டோ தழைசொரிந்து
முற்பேறு பெற்றுயர்ந்தான் முசுருந்த நென்மொழிந்தார். (௩௬)

எங்குளா ரறிந்தறியா தியற்றுகின்ற பூசனைக்குங்
சங்கைவே ணியரருளே கதிகாட்டு மென்பார்மு
னங்கசா தனமாக வரும்பாவக் கடல்கடத்தும்
வங்கமாய்த் தோன்றியதால் வானிலொரு புட்பகத்தேர். (௩௭)

கூற்றினார் விடுத்தகலக் குஞ்சரத்தைப் புட்பகத்தே
ரேற்றினு ரேற்றுதலும் வேதிசே நிரும்பதுபோன்
மாற்றினுன் கரியுருவ மாதங்க வருவானுன்
போற்றினுன் கயிலையிற்போய்ப் போதநா யகனடிக்கிழ். (௩௮)

சென்றடியிற் பணிதலுமே திருவருட்கண் பார்த்தருளி
யன்றுநமைத் திரிகூடத் தருச்சீனரீ புரிந்தமையா
னன்றுகெச கருணனென நந்திகணத் தினுமுயர்ந்து
முன்றிலிடைக் கிங்கிரர்க்கு முதல்வனென வாழ்கென்றார். (௩௯)

மைகொடுக்கும் பழவினையோய் வளர்ப்புசைப் பலன்கிடைத்துப்
பொய்கொடுக்கும் விலங்குருவம் புத்தேனா யெவ்வுயிர்க்குங்
கைகொடுக்கும் விடையார்க்குக் கைகொடுக்கும் பணிபூண்டான்
மெய்கொடுக்குந் திரிகூட மகிமையார் விளம்புவாரா. (௪௦)

சுந்தைசெயா நரிவேடன் சென்றதே வலமாகத்
தந்திசெயும் வினையாட்டே தருபூசை முறையானு
விற்கிரனு மேத்தரிய திரிகூடத் தெம்மாளைப்
புந்தியுடன் வலம்வருவார் பூசிப்பார் பேறெளிதோ. (௪௧)

இன்னகரி செய்யுப்பூசை யியம்புதலு நயந்தேத்திப்
பொன்னகமா நிமயவரை போந்தருளெம் பெருமாட்டி
தன்னருமைப் பெருந்தவமுந் திருமணமுஞ் சாற்றுகெனப்
பின்னருமா தவர்வேண்டப் பேசுவா னுயர்கூதன். (௪௨)

18-யானைபூசித்த சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம்-௧௦௮௭.

முதலாவது தானவைபவகாண்டம் நூற்றுப்பெற்றது.

உ
கணபதி துணை.
சிவமயம்.

இரண்டாவது சிவரகசியகாண்டம்.

— 5-897 ரூமாரசு
தினே
காபடி.

பெருமதத்தி னொருகரத்து மாருதமெவ் வுயிர்க்குமுயிர்ப் பிறக்
கங் காட்ட, விருகரத்தங் குசபாசம் பரமதத்தி னிடைவிழா தெடுப்ப
விரந், தருகரத்து மருப்புவினைத் துரிசறுப்ப மோதகக்கை சைவத்
தெய்வ, வொருமதத்தின் சுவைநிறைக்கு மும்மதச்செண் பகக்களிற்
றை யுளத்துள் வைப்பாம்.

முதலாவது:—உமைதிருவவதாரச் சருக்கம்.

தேகமார் மன்னுயிர்கள் சுவர்க்காதி போகமுண்டுசேட முண்
ணும், போகபூ மியின்வரம்பு தருமமெனும் பயிர்வளர்க்கும் பொழிற்
கோர் வேலி, யோகமா தவர்தவத்தின் விளைவுபனிக் காலயமு வுலகுக்
காணி மாகமார் கடவுளரும் வரந்தியு நல்லறமும் வளரத் தாணி. (க)

தாருதிக்கு மணியுதித்தும் பொன்பூத்தும் புவிமடந்தை தரிக்கு
மோலி, காருதிக்குந் தொறுமவட்கு வாருதிக்குங் களபமுலை கலை
யாய்ச் சூழ்ந்த, வாரிதிக்கு நீருதிக்கு நாலுதிக்கும் வரைகடவா மா
ன வேலி, தேருதிக்கு மழற்கதிரைச சீதமதி யாக்குபனிச் சிகரக்
குன்றம். (உ)

பொன்னினு லயன்கமலப் பொருட்டாகும் பசுந்தழையாற் பொ
துளுஞ் சோலை, துன்னிநாத் றிசைநிரம்பி மால்வளர்பச் சால்போலுந்
துகினத் தோய, மன்னலாத் பரமனுறை வடகயிலை வரைநிகர்க்கும்
வடிவு மூன்று, முன்னினார் பனிச்சிமைய வுயர்வரைமுத் தேவியரு
முறழு மாநோ. (ஈ)

வேறு.

அறைகு திக்கும்வெள் ளருவியை யாணைமத் தகமேன்
 மிறைவ ருத்தும்வா ளரியெனக் கரியினம் வெருவும்
 பிறைவ ளைப்பெருந் துண்டத்துப் பெரும்புயல் வரையைச்
 சிறைவி ரித்தகிம் புள்ளென முழைபுகுஞ் சீயம். (ச)

யாவ ரம்பையர் கண்ணினர் நண்ணின ரிவரைத்
 தேவ ரம்பையர் பணிவது சிறுசூழ்ச் சிறுர்பார்
 காவ ரம்பையில் கனியளித் திமையவர் ககனன்
 தாவ ரம்பையின் கனிகொளு நனிகொண்மாச் சயிலம். (ரு)

சமைய மந்தர மத்திம தாரம்வண் டிசைக்கு
 மமைய மந்தரத் தசுணமா வலமரு மடவிச்
 சிமைய மந்தரத் தவருறை குலவரை தெரிப்போ
 ரிமைய மந்தர மென்னலான் முதல்வரை யிதுவே. (சு)

வேறு.

மேருவார் மந்தர நிடத வெற்புளார்
 பாருளார் திசையுளார் பாத லத்துளார்
 சூருளார் கற்பகச் சோலை யார்முதல்
 யாருளா ரவர்தவத் தெய்து மால்வரை. (எ)

கடும்புலி முழையிடைக் கலைகள் காறிமிர்த்
 தொடுங்குமே யரிகளுங் கரியு மோருழைப்
 படும்பணி மயிற்சிறை யடையும் பானுவு
 நடுங்குறப் பொழிபனிச் சிசிர ஞாட்பினல். (அ)

அகலிடம் விசும்புதொட் டழன்று காய்கதிர்ப்
 பகலவன் தோர்ப்பரி பச்சை யாயது
 முகநிகர் மதிக்கலை முடங்கு பான்மையுஞ்
 சிகரவெம் பனிவரைச் சீதத் தாலன்றோ. (ஆ)

தடவரைத் தென்றிசை சார்ந்த வெய்யவன்
 வடபெருந் திசையினும் வருந்திச் செல்வது
 குடமுறு பனிவரைக் குளிர்போ றுதுபோய்
 மிடல்வட வனவின்மெய் வெதுப்ப வேகொலாம். (க௦)

சுற்பக மிசைப்படர் காம வல்லிகள்
வெற்பக மெறிபனித் திவலை வேய்ந்தன
நற்பகக் கொடிச்சியர் நாணிற் கோத்திடும்
பொற்பக நித்திலக் கோவை போலுமால். (௧௧)

தமையர மடந்தையர் தணப்ப வானவ
ரமையன தோன்பிரிந் தலக்க ணெய்துவார்
சிமையமார் தவத்தினற் சேர்வ ராதலா
விமையவர் துதிசெயு மிமய மால்வரை. (௧௨)
வேறு.

அந்தமலைக் கரசான னுலான சிற்றுதரக்
கந்தமலை மலர்க்குழலான் மேனைகா வலன்வானோர்
வந்தமலை புரிகோட்டு மைந்நாகன் றனைமகவாய்த்
தந்தமலை தனைப்பெறுவா னெடுங்காலத் தவம்புரிந்தான். (௧௩)

அக்கண்ண னொருகண்ணை யடிசாத்த வருள்புரியு
முக்கண்ணன் முடிசாத்து மறுகண்ணன் முளரியந்தான்
மெய்க்கண்ணன் புறநோக்கி விரதமுயல் வெற்பனுக்கே
யெக்கண்ணு மெய்தாத தவப்பயன்வர் தெய்தியதால். (௧௪)
வேறு.

மன்னவன் றவமதோ மண்ணுமீ வானமு
முன்னர்செய் சுகிந்தமோ முதுவெற் போர்கனைப்
பொன்னவாங் கமலமென் பொருட்டி லீன்றதா
லின்னபே ருலகெலா மீன்ற செல்வியை. (௧௫)

சேயிழைக் கவுரியைத் தெய்வப் பங்கயக்
கோயிலிற் காட்சிகண் குளிரக் காண்குற
வாயிர நயன்மோ வனந்த நாட்டமோ
மேயின னற்றைநா ளிமய வேந்தனே. (௧௬)

அடுத்தன னுவாமதி சுண்ட வாழிபோ
லெடுத்தனன் பொன்னையின் மெடுத்த வாரிதி
கடுத்தனன் சுயிலையார் வாழ்வைக் கண்ணுறீஇக்
கொடுத்தனன் மேனையாங் கொம்ப னுள்கையில். (௧௭)

வாங்கினள் செல்வியை வாங்கி வாழ்வுபெற்
 றோங்கினள் பால்சுரந் துகள வார்முலை
 வீங்கினள் களித்தனண் மேனை வானெலா
 மேங்கின குரவைக ளெழுந்த பல்லியம்.

(கஅ)

வேறு.

இச்சை கூர வெடுத்தனண் மார்பனைத்
 துச்சி மோப்பப் பசுநரம் போடியே
 கச்சை மீறு கனகவள் ளத்தின்பால்
 பச்சை வல்லி பவளத்திற் பாய்ந்ததே.

(கக)

புவன கோடியைப் போகரு வரவெனுங்
 கவன யூசலிட் டாட்டுங் கவுரியைப்
 பவன வானவர் தச்சன் பணித்ததோர்
 சுவண மாமணித் தொட்டிலிட் டாட்டினான்.

(உ௦)

சிலம்பு தண்டைகள் சில்லிக் கிண்கிணி
 யலம்பு சின்றதை யன்றடி நோமெனக்
 கலம்பு லம்புற வோகடுந் தானவர்
 தலம்பு லம்புற வோதவழந் தாளரோ.

(உ௧)

இறைய ளந்த படியிரண் டாற்சக
 முறைய ளந்து வளர்ப்பவண் முந்துசெய்
 யறம்வ ளர்ந்தது போலருண் மாமனப்
 பொறைவ ளர்ந்தது போல்வளர்ந் தாளரோ.

(உ௨)

வேறு.

வானநாட் டன்னமு மருள மால்வரைக்
 கானமாப் பிடிசுருங் கண்டு நாணுறத்
 தானமுந் தருமமுந் தவமுஞ் சைவமு
 ஞானமு நடைபெற நடைகற் றுளரோ.

(உ௩)

துற்றிய புவனங்க டெதையும் பேரண்ட
 முற்றிலுஞ் சிற்றிலா முறையி லாவொ
 ளெற்றிலு மமைவதோ ரியைபு கூட்டவோ
 சிற்றிலு மாடினான் சிமைய முன்றில்வாய்.

(உ௪)

பாவையுங் கழங்குபொற் பந்துங் கிள்ளையும்
பூவையும் பயிற்றுதல் புந்தி செய்கலாள்
யாவையும் படைத்தளித் தழிக்குஞ் செய்கைதன்
மேவையும் பயிற்றுதல் சிந்தை யுன்னியே. (உரு)
வேறு.

பேதையார் பருவந் தன்னிற் பேருல சூடையார் கொன்றைக்
கோதையார் சடிவ ஞானக் கொழுந்தையார் வத்தான் மேவ
மேதையார் விரதம் பூண்டு மேனையார்க் குணர்த்த மேனை
தாதையா ரலங்கன் மோலித் தந்தையார்க் குணர்த்தி னானே. (உசு)

அழகின துறையுள் போல்வா யருந்தவங் கூடு மோநின்
மழலையம் பருவத் தென்று வழங்கின னிமவான் முக்கட்
குழகனை நிலைவார்க் கென்று நினைத்தவை கூடு மென்றாள்
பழமறைக் கிழவி நோற்பப் பசம்பொனாற் சாலை செய்தான். (உஎ)

திலகமா மலைக்கு வேந்தன் திருமக ளொருபெண் வாலே
மலர்கொய்யாள் சனைபந் தாடாள் வல்லியர் குழுவிற் கூடாள்
குலமெலா மியுழ் தெய்தக் கொழுந்தவத் தனிமை பூண்டா
ஞலகெலாம் பரவு முக்க னொருவனைத் தனிமை நீக்க. (உஅ)

சங்கநிர் படியுந் தோலுந் தவளமெய் வாணி-போல்வாள்
பங்கயா சனத்தின் மேவிற் பதுமையை நிகர்வாள் சூலச்
செங்கையார் தம்மை நீங்காச் சிந்தையாற் கவுரி யாவாண்
மங்கைமெய்த் தவஞ்சேர்சிந்தை வயிரத்தால்வரைப்பெண்ணாவாள்.

அலைபுனற் தடஞ்சேர்ந் தன்ன மாகுவாள் கூல மேவி
மலைமிசைப் பிடியை நேர்வாள் வனத்திடை நிற்குங் காலே
நிலைமலர்க் கொம்பு போல்வா ணிட்டையி லிருந்தா லம்பொற்
கிலையினை நிகர்வா ளன்றிச் சித்திரம் போல்வா ளன்றே. (ஊ0)
வேறு.

புலன்க னோந்தையும் பொருத்திராற் கரணமேற் புகட்டி-
யலங்கு நாற்கர ணங்களை யுள்ளமு டமைத்துப்
பலன்செய் யுள்ளத்து ஞானமாம் விழியினைப் பதித்தாங்
கிலங்கு சோதியை நோக்கிமேற் கண்முகிழ்த் திருந்தாள். (ஊக)

மேனை யாரும்வெற் பரசனும் வியப்பிண் ணவரோ
 டேனை யார்தொழுவெம்பிரான் றிருவுள மேற்ப
 மோனை யார்வமே கொளுகொம்பா முதுதவப் பயிரை
 வாளை யோங்குற வளர்த்தனன் பனிமலை வல்லி. (௩௨)

வேறு.

உண்ணிலா வியபே ரன்பா லுளமெலா நிரம்பி ஞானக்
 கண்ணிலா னந்த வெள்ளக் கடல்பரந் திமய மீன்ற
 பெண்ணிலா ரமுதார் செய்யும் பெருந்தவப் பெருக்க மேறித்
 தெண்ணிலா மதியம் வேயந்தார் திருவுள நிறைந்த தன்றே. (௩௩)

உடையநா யகியார் செய்யு முயர்தவப் பரிவு காண்பான்
 சடையினின் மதியஞ் சூடித் தடங்கையின் மழுமா னேந்தும்
 விடையினூர் கயிலை யாதி வெற்பினூர் பொற்றி னாழிப்
 படையினூர் முதலோர் சூழப் பணிவரைச் சாரல் சார்ந்தார். (௩௪)

வந்தவா னவரை யெல்லாம் வரைப்புற நிறுவித் தாமோ
 ரந்தண முதியோ ராகி யணிந்தமா மதிபோற் கூனுஞ்
 சந்தமா நரையுந் தோன்றத் தவப்பொறை சுமந்து மேனிப்
 பைந்தளிர் வாட நின்றாள் பணிதவச் சாலை சார்ந்தார். (௩௫)

சென்றாழி னெழுந்து தாழ்ந்து சிவமறை யவரைப் போற்றி
 யன்றவர்க் கியைவ நல்கி யாசனத் திருத்திக் கீழ்போய்
 நின்றன ளிமயப் பாவை நேரிழை வதன நோக்கி
 மன்றலங் கோதாய் மேனி வருந்திய தென்னே யென்றார். (௩௬)

தோழியர் பரவித் தூய வுணவொடு துயிலு நீக்கி
 வாழியங் கயிலை மேய வரநனை மழுவ லாளை
 சூழியு முலகு நீத்த வொருவனைக் கருத்தி லுன்னி
 யாழியி னமுத மன்னா ளருந்தவ முயன்று னென்றார். (௩௭)

பிடியன நடையும் வாலப் பிறையன துதலும் வாய்ந்த
 கொடியன விடையாய் மேனி குழைந்தபூங் கொம்பு போல்வாய்
 வடிவமு மழகுந் தேம்ப வண்ணமும் வருந்த நோற்றல்
 கடினாழி லைய மேற்றுக் கடுதுகார் தார்க்கோ வென்றார். (௩௮)

வியன்மதைத் தலைவர் கூற மெல்லியர் மொழித லாற்றார்
சயிலமா னருளான் மற்றோர் தலைமையாம் பாங்கி நோக்கி
யயன்முத லமரர் வீரூ டடற்பலி கொண்டா ரண்ட
ருயிர்நிலை நிறுத்த வன்றோ வுண்டனர் விடத்தை யென்றார். (௩௯)

அலைபொரு தடங்கட் பேதா யருமணம் புரிந்தா லம்பொன்
மிலைதரு நகர்நா டின்றி வெற்பிலோ புகுவா ளென்றார்
' கலைதெரி மறைநூல் வல்லீர் கல்வியின் பெருமை யீதோ
மலைமக ளாகத் தோன்றி யிகழ்வதோ மலையை யென்றார். (௪௦)

இப்படி யநேக கால மிமையவர் தவங்கள் செய்தார்
மைப்படி விழியா யீசன் வந்திலன் வருமோ வென்ற
ரப்படி யிரங்கா ரல்ல ரடியவர்க் கெனியார் சித்த
மொப்பிலா தொழிந்தா ரேனு மொழிகல முயிரோ டென்றார். (௪௧)

மறைவலீர் போந்த வாறு வழங்கிரீர் போமி னென்ன
வறைதலு மமலர் நோக்கி யணங்கியாம் போந்த வாறு
பிறைதுதற் கருங்கட் செவ்வாய்ப் பெய்வனீத் தைய லானீ
நறைமலர் மாலை சூட்டி நன்மணம் புரிதற் கென்றார். (௪௨)

கறையணி கண்டத் தண்ணல் கன்னிதன் பொருட்டாற் கொண்ட
மறைவடி வுணரார் சொல்லு மறைமொழி யென்ப தோரா
ளிறைமக ளிதய மாழ்கி யிருசெனி புதைத்து வெட்கி
நறைமலர் வதனங் கோட்டி நாணமுற் றகன்று போனார். (௪௩)

மடவர லகன்ற காலே மற்றுமோர் னினையாட் டாக
விடமணி மிடறுங் கங்கை வேணியுங் கரந்து போந்த
கடவுள்வே தியனார் தாமுங் கரந்தனர் திகைத்தாள் வல்லி
யிடம்வலந் தேடிக் காணு ளிறைவனென் றிரங்க லுற்றார். (௪௪)

வேறு.

ஞன்றே பலவே யுலகெலா மோங்குகுணக்
குன்றே கடலே கொழுங்கருணைப் பேராறே.
நன்றே யரிதேடு ஞானமலர்த் தாள்சிவப்ப
வின்னே தமியேற் கெழுந்தருள வேண்டிற்றே. (௪௫)

பொன்னே மணியே பொருளே பொருண்மறையின்
முன்னே நடுவே முடியா முழுமுதலே

கக அ திருக்குற்றாலத் தலபுராணம்.

மின்னே யெனத்தோன்றி விண்ணிலே போய்மறைந்தா
யென்னே தமிழே நியற்றும் பிழையேயோ.

(சக)

காரா யழகொழுகு கந்தரத்தா யந்தரத்தா
யாரா வழுதேயென் னுனந்த மாகடலே
நீராய் வெலியாய் நெடுங்காலாய் வெங்கனலாய்ப்
பாரா யொளியாய்ப் பரந்தாய் பரமேட்டி.

(சஎ)

என்றாள் புகழ்ந்தா ளிமயவரைப் பூம்பாவை
நின்ற ளயர்ந்தா ணெடுநீல முத்துகுத்தாள்
சென்றாள் பலதிகையுந் தேடி யலமருங்கான்
மன்றும் பாதர் மழவிடைமேற் றோன்றினார்.

(சஅ)

பனகமணி திருமார்பும் பவளம்போற் படர்சடையுந்
தினகரோ தயவடிவுந் திருதுதலின் மேல்விழியு
மனவரத நடம்புரிவா ரபயவர தழுங்காட்டிக்
கனவரையின் திருமகளார் கண்களிப்ப முன்னின்றார்.

(சக)

பூணர் நகிலவரைப் பூம்பாவை நோன்பிருந்து
நாணா முனி நலிந்தான் மெலிவகலச
சேணர் கயிலைச செழுந்தேனை மாலயனுங்
காணாத தெள்ளமுதைக் கண்ணான் முகந்துண்டாள்.

(ரு௦)

தாராற்றுங் கொன்றைச் சடையா யெனையுடையா
யாராற்று வார்தின் னடியா ருணைப்பிரிந்து
காராற்றுங் கண்டா கரையேற்றாய் நின்காதற்
பேராற்றில் வீழ்ந்தேன் பிரிவாற்றேன் யானென்றாள்.

(ருக)

வேறு,

கொந்துதா ரிமயச் செல்வக் கோதையாள் பயந்த கோதாய்
முந்துநீ தவங்கள் செய்த முறையெலா முவந்தோ நின்னை
வந்துநாம் வதுவை செய்வோம் வருந்தலென் றயன்மால் சூழ
விந்துநா தாந்த மாணர் வெள்ளியங் ளிரியிற் போனார்.

(ருஉ)

- உமைதிருவவதாரச் சருக்கம் முற்றிற்று.

இரண்டாவது:—திருமணச் சருக்கம்.

தனிவரைச் சாபத் தாற்சொற் சாபத்தா ரெழுவ ராய
முனிவரை வரித்து நோக்கி முகிழ்முலை யிமய மாதை
நனிவரை வதுவை சூட்ட நயந்தனம் விரைவி நீவிர்
பனிவரை வேந்தன் முன்போய்ப் பகருதிர் வருதி ரென்றார். (க)

ஆங்கவ ரிமவான் பக்க லணைதலு மெழுந்து போற்றித்
தேங்கமழ் மலர்க லேவிச் சிறந்தவா சனத்தி ருத்திப்
பாங்கெழு வரையைச் சூழும் பரிதிபோல் வலம்வந் தேத்தி
யீங்குமெய்த் தவத்தீ ரெய்த வெத்தவம் புரிந்தே னென்றான். (உ)

பின்னரு மவரை நோக்கிப் பிரமனே முருக்கொண் டன்னீர்
பொன்னகர் கழிப்பி யீண்டுப் போந்தவா றென்னே யென்னக்
கன்னலங் கனியை நிற்பாற் கற்பகக் கொழுந்தன் னானே
நன்னர்பூங் கயிலை யார்க்கு நல்குதி நயப்பா லென்றார். (ங)

தந்தையா மிமவா னிற்பத் தனையன்மைந் நாகன் போந்து
முந்தையார் குலமே தென்ன மொழிதலு முனிவர் நோக்கி
யெந்தையர் ருலக மெல்லா மீன்றுகாத் தழிப்பர் யார்க்குங்
கொந்தையார்கொன்றைவேய்ந்தார்கொடுத்ததுகுலங்காணென்றார்.

மேனையா ரதனைக் கோள வியன்மகட் கொடுத்தார் தம்மைத்
தானையா லரிந்து ளார்க்கோ சம்பந்த மெனலு மோனார்
தேனையார் மொழியாய் தத்தந் திகழ்மனைத் தீப மேனு
மோனையாய் முத்தந் கோடற் கிசையுமோ மொழியா யென்றார். ( )

தன்பெரு மனைக்குஞ் சேய்க்குந் தகவுரைத் திமய வேந்த
னென்பெருங் குலத்தில வந்த வெழின்மலர்க் கொம்ப னானே
நன்பெருங் கயிலை யாதி நாதனே வேட்ப தானான்
முன்பெருந் தவமே யென்றான் முனிவரர் மகிழ்ந்து நோக்கி. (ஃ)

பூனையார் கரந்தை வேணிப் புனிதர்க்கும் பொருப்ப னீன்ற
வானைநேர் விழிபி னாட்கு மங்கலத் திதிநாள் வாரம்
வேனையே யோரை யாவும் விதிமுறை யுரைத்து மேலோர்
நானையே முகுர்த்த மென்ன நயந்தனர் நவின்று போனார். (ஏ)

போந்தனர் முனிவர் வெண்பொற் பொருப்புறை செம்பொற் கோயில்
சேர்ந்தனர் நந்தி யுய்ப்பச் சிவபிரான் சன்னி தானஞ்
சார்ந்தனர் நிகழ்ந்த வாறு சாற்றின ரிமவான் செல்வி
மாந்தளிர்ச் செங்கை பற்றி மணக்குநா ணனை யென்றார். (அ)

பண்ணவ ருரைப்ப நாதர் பசுந்துழாய் முகுந்தன் வேதா
விண்ணவர் தலைவன் மேலை யுருத்திரர் முனிவர் சித்த
ரெண்ணரு முலகத் தாரு மேந்திழைக் குழாத்தோ டங்கு
நண்ணுதற் கருள நந்தி நம்பிரான் மனனஞ் செய்தான். (க)

அங்கவ ரிமய மீன்ற வழதனை யானை நாளைத்
திங்கனங் கண்ணி வேய்ந்த தெய்வங்கண் மனாளர் வேட்கு
மங்கல மென்று தோன்ற வகைபெறும் புவனந் தோறும்
பொங்கொலி முரசு மார்ப்பப் பொருக்கென வெழுந்தார் மன்னே. (இ)

வேறு.

பங்கை யாசனத் திருவுறை மார்பினன் பங்கையா சனச்செல்வ
னங்கை வாரணத் திந்திரன் பாவக னந்தக னிருதேசன்
பொங்கு வார்கடற் கிறைபவ னுதிபன் பொருவிடை யீசானன்
றிங்கண் மாதங்கள் வருடங்கள் வாரங்க டிதிகளுள் கரணங்கள். (ஈ)

அண்ட மூலகா லாக்கினி யுருத்திரர் பதின்மர்மற் தவர்போல்வார்
கொண்ட பூதநாற் கணத்திர ளாடகர் குறட்படைக் கூர்மாண்டர்
மண்டு நாலெழு கோடியா மிருணிலம் வளர்க்குமட் டகராவார்
கண்ட பாதலம் புரக்குமா மணிமுடிக் கணபணத் துரகேசர். (கஉ)

அண்ட கோளகை யுச்சிய ருருத்திர ரைந்துநூற் றுவராவார்
கொண்டல்வண்ணனை விரிஞ்சனைப்பணிகொள்வார் குரகதமாசாத்தர்
சண்ட மால்விடைப் பசுபதி யுருத்திரர் தரிக்குமீ ரைந்துநூறங்
கண்ட பேரனி கத்திர ருருத்திர கணப்பெரும் படைவீரர். (கங)

நூறு கோடியர் பதினொரு கோடியர் நூற்றுவர் நூதற்கண்ண
ராறு கோடியி னிரட்டியர் நடத்துதே ராதவ ரவர்மேலும்
வீறு கோடியி னிரட்டியர் மருத்துவர் வசுக்களாம் விழுச்செல்வர்
கூறு நாலிரு கோடியர் மூன்றரைக் கோடியு பெருந்தீர்த்தம்.

மூல நான்முக னடங்குற வவன்முரி புருவத்தி னிடைத்தோன்று
நீல லோகிதர் முதவினோர் மூவிலை நெடியவேற் கங்காளர்
சூல பாணியர் கேத்திர பாலர்மெய்ச் சுவாவினர் நிருவாணக்
கோல மேயவர் பசுசினங் கஞ்சகக் கொற்றவ ரிருநால்வர். (கடு)

கருது பாற்கட லுண்டுதன் னருட்கடல் கண்ணனுக் கருள்செய்தோ
னரிய மாமறை வியாதமா முனிசுகன் றதீசியத் திரியென்பான்
பிருகு ரோமசன் கண்ணுவன் பராசரன் பெருந்தவத் துருவாசன்
சரத நாரதன் கபிலன்மா சத்தியன் சதாநந்தன் பரத்வாசன். (கௌ)

சித்த மாதவர் தந்திரர் கருடர்கிம் புருடர்கின் னரர்போகர்
வித்தி யாதரர் சாலக டங்கடர் நிசுசரர் வேதாளர்
சித்தர் விண்ணவர் மாகசா ரியர்தயித் தியர்கட வுளர்யோகர்
சத்த நாரிய ரட்டமா சித்திகர் சத்தமா முகில்வேந்தர். (கௌ)

அனக நீள்சடை யகத்தியன் புலத்திய னங்கிரா மார்க்கண்டன்
மனநி லைப்பெருங் காசிபன் கவுதமன் வசிட்டனா மெழுவோர்கள்
சவக னேசனற் குமாறனே சனாதரன் சனந்தனென் பவர்நால்வர்
பனக நீண்முடிப் பதஞ்சலி கால்கையிற் கண்பெறு புலிப்பாதன். ( )

ஒருதி னம்பொழு திரண்டுமுக் காலநான் குயர்மறை யைம்பூத
மிருது வாறுட னெழுபெரு நதிக்குல மெண்கிரி நவகண்ட
மருமை யெண்டிசை யெழுதடம் புவனமா றங்கமைம் புலனாங்கு
கரண முக்குண மிரண்டற மொருபெருங் கதிர்மதி விதிமாதோ. ( )

சரிதை யாதிய சதுட்டய மந்திரந் தத்துவம் புவனங்கள்
வருண பேதங்கள் கலைகள்வன் பதங்களா மத்துவா வகையாறுந்
திரும ட்ந்தைபா ரதிபுலோ மசைமுதற் றெய்வமங் கையர்யாரு
மிரத மூர்திக ளுகைத்தனர் கபிலையி லெய்தினர் விசும்பாரு. , (உ௦)

புவனம் வானமும் புதைபட மீமிசைப் புடைபரந் தாகாய [ர்
கவன ரேமுதல் யாவருந் தாழ்ந்தெழீஇக் கபிலைமால் வரைகுழந்தா
குவலை யந்தொடுத் தண்டுகோ ளகையெலாங் கோத்தெழு முகவாரி
சிவபிரான்பெருந்திருமலைபணிந்துபோய் வலஞ்செயுஞ்செயன்மான்.

ஒத்தெ மும்பதி னான்குபே ருலகமு மொருமுகங் கொடுபோந்து
மத்து ணைக்கெலா மவரவர்க் கிடங்கொடுத் தண்ணலார் கயிலாயம்
பத்தி முத்தமிழ்ப் புலவருக் கருள்சங்கப் பலகையொத் ததுமேலுந்
தத்தி யண்டமும் பூண்டதோர் பாரிடத் தலைவனொத் ததுமாதோ

எயில்சி தைத்தவில் லாதலா லெம்பிரான் றிருக்கடை யினின்
மேருச், சயில நிற்றல்போ னின்றபொற் கோபுரந் தனைத்தொழு தெ
முந்தேகிப், பயின்ம ணப்பெருங் குழுவெலா நிறைதலாற் பரம்பர
னுடன்மேவிக், கயிலை நற்கிரி யுலகெலா மீன்றருள் கவுரியு நிகரா
மால். (௨௩)

உவரி மாலய னுருத்திர கணமுத லுயர்ந்தவர் குழுவெல்லாஞ்
சிவபி ரான் றிரு வாய்தலின் மொய்த்தனர் தேன்குடத் திரளிப்போ
லவர்கள் பூதர்பா லவர்கண நாதர்பா லறிவிப்ப வவரேகி
மவுன நந்திபா லுணர்த்தலு மாங்கவன் வள்ளலார்க் கறிவித்தான்.()

தருக வீண்டென வருளலும் வேத்திரத் தனிப்பெரும் படையோச்சி
வருக வென்றவன் மரபினு லுய்த்திட வந்திறைஞ் சலும்வாக்கா
லருமை நோக்கினு லருட்குறு முதுவலா லவரவர்க் கருள்செய்தா
னொருவ னாகிமற் றுலகெலா மாகிநின் றுயிர்க்கெலா முயிராவான்.()

எம்பி ரானிடத் திவ்வண நிகழ்தலு மிமயமால் வரைவேந்தன்
கொம்ப னுண்மண வோலையுய்த் தலுங்குல வரைக்கிறை யவர்பாரு
மம்பு ராசிகட் கதிபர்தங் கணங்களு மருண்முனிக் கணம்பாவும்
பம்ப யால்வரைத் தெய்வதக்குழாங்களுந் பரவைபோற் பரந்தன்றே.

கமலை பூமகள் பாரதி வயிணவி காடுகாள் பிரமாணி
குமரி ஷ்ரிமந் தாகினி யோகினி கொற்றவை யயிராணி
யமல மேனகை யுருப்பசி திலோத்தமை யரம்பையர் குழுவெல்லா
முமையை வந்தடி தொழுதெழீஇத் திங்கன்கு முடுக்குல மெனக்குழ்தார்.

நகர மாடங்கள் கூடங்கள் கோயில்கண் ஞாயில்கள் செய்குன்றஞ்
சுகர கோபுர மாளிகை சூளிகை தெற்றிசித் திரகூட
மகர தோரணங் காவணம் பூவண மன்றநா டகசாலை
யகர மாயிர கோடிகள் வகுத்தன னமரர்கம் மியன்மேலும். (௨௪)

மேடை மேனிலை யுபரிகை வேதிகை விரவுசா ளரங்கோடி-
மாடை மாமதி மணியினு லரமிய மலரினான் மணப்பந்த
ராடை நீள்கொடி படங்குசா மரைகுடை யணிகொள்பூ ரணகும்ப
மோடை மாகரி யாளிகண் மீளிக னுருக்கள்பற் பலகோடி. (௨௯)

இரச தத்தபூ கதம்வயி றீரியத் தெழிலரம் பைகனுட்டி-
மரக தத்தினுற் பாசடை காய்க்குலை வகுத்துநற் பசும்பொன்னுல்
விரவு மென்பழுக் காய்பழத் தாறுவெண் ணித்தில விரிபாளே
புருட ராகத்தாற் பவளமா மணியினுற் பூங்கொத்து மமைவித்தான்..

மண்ட பங்களு மாளிகைப் புறங்களு மாடகூ டமும்வான்மேற் [றம்
கொண்ட கோபுர நிரைகளும் வரைகள்போற் குழுமலாற் பனிக்குன்
பண்டை யாதியம் பரணவேட் டவனுறை பரைதிரு விளையாட்டா
லண்டம்யாவையுமெடுத்தெடுத்தடுக்கியசிற்றில்போன்றதுமாதோ. ( )

தெருக்கள் பற்பல வமைத்தன புவனமாத் திரள்வகுத் தன
போலு, முருக்கள் பற்பல வகுத்தன வுயிரெலா மொருங்குதித் தன
மானும், பொருப்பி விங்கிவை வகுத்தவான் கம்மியன் பூவின்மே
லயன்போன்றா, னருத்த வீதியி லணியினுக் கணிசெய்வா ரயன்
கொடித் திரள்போன்றார். (௩௨)

வல்லை தோரணந் தழைதொடுத் தியற்றுவார் மாத்தழை வன
மாக, முல்லை மல்லிகை சண்பக நாற்றுவார் மொய்ம்மலர்ப் பொழி
லேய்ப்ப, வெல்லை மொய்த்தெழு கொடிபல நிரப்புவா ரெங்கும்வா
னதிமானத், தொல்லை மீனொளிர் தூய வானகமெனச் சுடர்விளக்
கணிசெய்வார். (௩௩)

அரிய நான்மலர்த் தேன்களாற் குறிஞ்சிமேற் குறிஞ்சியா ன
ஞ்சாந்தான், மருத் மானது முல்லையே நிகர்த்தது மாதர்மெய் விளை
யாட்டாற், பரவு மாமணித் திரள்களாற் பரல்படு பாலையொத் தது
பன்னீர், நிரவி வீசலா னீர்வளர் நெய்தலே நிகர்த்தது பனிக்குன்
றம். (௩௪)

மலரி னாற்கரும் பாற்கரும் பான்மட மாதரா னடைக்காவாற்;
குலவு தென்றலாற் கொடிநிரைத் திருண்டதாற் கோமத னுயிர்மீட்

பான், சிலையு நாணும்வெங் கணைகளும் வேழமுஞ் சேணேதேர் படை
வீடு, மூலக நாயகி திருமணச் செவ்விபார்த் ,தொருங்குகிற பனமா
னும். (௩௫)

இறைத்த சுண்ணமுஞ் சிதறும்வெண் பொரிகளு மெடுத்தெறி
விடுபூவு, நிறைத்த மாலையி னுருத்ததண் மலர்களு நிரைத்துவிழ் பூந்
தாது, நறுக்கி யொப்பிடு சரங்களிற் சிதறிய நவமணி களும்பொன்
னுங், குறித்த குப்பையாற் பணிவரை யனந்தமாங் கொடுமுடி யுடை
த்தம்மா. (௩௬)

இமநெ டுங்கிரி காவல னின்னண மெழில்வரை யணிசெய்யக்
கமழ்ப் சுந்துணர்க் கொன்றையந் தொடைபுனை கபிலையம் பெருமா
னைத், தமனி யப்பணி கொடுமண வணிசெய்ச் சதுமுக நெதிர்வே
ண்ட, வமரர் தம்பிரா னணிந்தமை காண்கென முறுவல்பூத் தருள்
செய்தான். (௩௭)

புலவு நாறுகோட் டாம்பல்வெம் புவிதரு போர்வைபு முட்சாட்
துங், கலிகொள் பாரேலா மொருபணத் தேந்திய கணபண டங்க்
கச்சு, மொலிய லாகிமே லொளிதுபி தாம்பர வுத்தரி கழ்மாகி, வலி
ய காஞ்சனப் பட்டிகை யாகவு மலிந்துதோன் றியவன்றே. (௩௮)

காதிற் குண்டல மாற்பணி சரப்பணி கண்டிகை திருத்தோளின்
மோது பொன்வளை கங்கனம் பவித்திர மோதிரங் கணைபாழி
போதிற் பொங்கிய வாசிகை கரோடிகை புனைதிரு வரைநாண்கள்
பாத நூபுரப் பொற்பணி யாபின பணமுடிப் பணியெல்லாம். (௩௯)

தூம ருப்பொடு மீனலோ சனம்புடை தொடுத்தவெண் டலைமாலே
காமர் பொன்னணி சன்னவீ ரம்பல காசணிப் பணியாக
மீம யானத்து வெண்டிரு நீறுவெண் கருப்புர நறுஞ்சாந்தா
வாமை யோடுபொற் பதக்கமா வென்பெலா மாரமாயினமாதோ. ( )

கண்ணின் மேற்றிகழ் கண்ணொளிர் தருங்குறி கவினுதற் குறி
யாக, வண்ணன் மேற்குழை மகரகுண் டலத்தொடு மணிவளைத் தி
ருத்தோடும், விண்ணின் மேற்பொலி கதிரோன நிலவென விளங்கு
பே ரொளிவீச, வண்ண மாமணித் திருமுடி யானது வளர்சடை
முடியம்மா. (௪௧)

வேறு.

மணிப்பணி யங்கதப் புயமும் வாய்ந்தபொன்
னணிப்பணி யகலமு மகலங் காண்குறத்
தணிப்பணி தகைமையாற் சலித்திட் டான்சகம்
பணிப்பணி யகிலமும் பார்த்த பார்வையான். (சஉ)

பூதநா யகன்முடி தொடுத்துப் பூணெலாம்
வேதநான் முகன்விழி குளிர்ப்பக் கண்ணுறீஇப்
பாதமேற் பணிந்தெழீஇப் பண்டு தானுந்தன்
றூதையும் பெறவொணுத் தவம்பெற் றேகினான். (சங)

வேறு.

கொம்ப னுள்பெரு மணநிறை வேறவா னிமையவர் குறைதீர
வெம்பி ரானெழுந் தருளுக தருணமென் றிமயவெற் பிறையேகித்
தம்பி ரான்றனக் குணர்த்தலுங் கயிலையஞ் சயிலநின் றடலேற்று
நம்பி ரான்புறத் திவர்த்தன ருயர்கண நாதர்போற் றியநாதர். (சச)

நீல லோகித ராடக ரட்டகர் நிமலநூற் றுவரண்ட
மேலை யுச்சிய ரண்டழ லத்துறை விமலருத் திரர்யாரு
மாலும் வேதனுஞ் சயசய சயவென வரதனைப் புடைசூழ்ந்தார்
கோல மேருமால் வரையினைச் சூழ்தரு குலவரைத் திரண்மான. ( )

பிந்து பல்கண நாதரும் பூதரும் பெருந்திரைக் கடலேய்ப்ப
வைந்து பல்வகை வாத்திய முழக்கொலி யந்தர வெளிபோர்ப்ப
விந்து வைத்தவர் திருமணப் பெருங்குழா மெண்டிசைக் கடங்காதே
தந்த மைத்தெளிந் தவர்பிரா னருளெனச் சகமெலாங் கடந்தேக. ( )

மோத கம்பனைக் கோடுபா சாங்குசந் தரித்துழ டிகமேறித்
தானை தன்மனைத் தங்குர மெனமுனர்த் தந்திமா முகனைக
வேத பாரகர் வாழ்த்தொலி முழங்கிட விஞ்சையர் புகழ்பாடக்
கீத கினனரர் தும்புரு நாரதர் கிளரிசை யமுதூற்ற. (சௌ)

இந்தி ரன்குடை நிழற்றிடப் பாவக னெடுத்திட நறுந்துப
மந்த கன்படை தாங்கவீ சானன்வர் தடைப்பைகைக் கொளவூதை
முந்து மாலவட் பங்கொடு சுழற்றமுந நீர்க்கிறை துளிதூவச்
சிந்து பல்கொடைத் திரவிய மெடுத்தெடுத்தேந்திட வளகேசன். ( )

நிருதி பாதுகை சுமப்பமா நாகங்க ணிரைமணி விளக்கேந்தப்
பரிதி சோமரீதி வர்த்திகை பிடித்திடப் படிவுர்பல் லாண்டோதச்
சுருதி யாயிர நாமமேத் தெடுப்பவான் சுரர்கள்பூ மழைதூவ
விருது நாள்களுங் கோள்களு நிமித்தமு மேய்ய பணிகேட்ப. (சக)

பனிவ ரைக்கிரி பொழிதல்போ விமசலம் பண்ணவர் புடைதூற்றக்
கனிமொ ழித்திர ளரம்பையர் தமனியக் கவரிகா லசைத்தேக
வியிய மாலய னிருபுடை காப்பமற் றிமையவர் புறங்காப்பப்
புனித நந்திதன் கணத்தொடும் வேத்திரப்படையொடு முன்போத.

அருமை நாயகன் வருகின்ற னடிமுடி யரியய னறியாத
பெருமை நாயகன் வருகின்ற னுலகெலாம் பெற்றருள்பெருமாட்டி
திரும ணன்செய வருகின்ற னுதல்விழித் தெய்வங்கண்மணவாளன்
வருகின் முன்வா நிறைவொடு குறைவிலாவாழ்வினான்வருகின்றான்.

அமரர் நாயகன் வருகின்ற னுலமுண் டமரர்தே வியர்க்கெல்லாந்
தமது மங்கலந் தத்தமக் கருளிய தனிமுதல் வருகின்ற
னிமல ரிட்கள நிராமயன் வருகின்ற னினைப்பவர் மலமாயைத்
திமிர பாற்கரன் வருகின்ற னெனப்பல சின்னங்கள் பணிமாற. (ஈ)

புடவி சூழ்தரு பெருந்திரைக் கடலெலாம் புறக்கட லொடுந்தாவிப்
படரு கார்தநாள் வெள்ளியங் கிரியினமேற் பானுவா யிரகோடி[ளத்
சுடர்தழைத்திடத்தோன்றியதெனமணத் தொகுதியாம் பெருவெள்
திடைதி னைத்துமால் விடையினமே லெம்பிரானெழுந்தருளியவேலை.

வடபெ ருங்கிரிக் காவலன் மந்தர மன்னவன் வடவிந்தத்
தடவ ரைக்கிறை கந்தமா தனத்திறை சக்கரக் கிரிவேந்த
னிடத வெற்பின னேமகூ டத்திறை நீலவெற் பினனாதி
யடல்வ ரைக்குல வேந்தரு மெழுதடற் கரசரும் புடைசூழ. (ஐச)

அம்ம லைச்சிலை வளைத்தவர் புயமலை யதிசயந் தலைக்காண்பா
னெம்ம லைக்குலங் களுமெதிர் போந்தென விமயமா மலைவேந்தன்
மைம்ம லைப்புர வலரொடு மருகனுக் கெதிர்கொடு மலர்தூவிச்
செம்மலைப்பணிந்தினியனமொழிந்துதன்செழுமலைப்பதிசேர்ந்தான்.

ஈசர் நற்றிரு மருமக னாகவந் தெய்துறத் தவஞ்செய்தான்
பாச னத்தொடு மெதிர்பணிந் தேகலும் படர்விடைக் கொடியாட
நாச மில்லவ ரிமவரை வீதிவாய் நகர்வலஞ் செயப்போந்தார்
*வாச நற்பதி னுல்வகைப் புவனமுந் தமைவலஞ் செயமாதோ. (ரு௮)

வேறு

பண்க ளித்த பனிமொழிச் செய்யவாய்
வண்கி ளிக்குலம் போல்பவர் வள்ளலார்
விண்க ளிக்கு மிடற்றெதிர் நோக்கினார்
கண்க ளித்தனர் கார்கண்ட தோகைபோல். (ரு௯)

கார்த்த பூங்குழல் கட்டழ குக்கெலா
மேர்த்த பேரெழி லாள ரிவரென்பார்
தீர்த்தன் மேனியுஞ் சேயிழை மேனியும்
பார்த்த கண்கள் பறிப்பரி தாமென்பார். (ரு௮)

அண்டர் நாத ரழகினுக் கோர்குறை
கண்ட மீது கறுப்புள தாலென்பார்
வண்டு வார்குழன் மாதெழில் பார்க்கினு
முண்டு சிற்றிடை யாற்குறை யொன்றென்பார். (ரு௯)

மண்ணின் மேற்புனன் மேல்வன்னி மாருதம்
விண்ணின் மேலடங் காவுரு மேவினார்
பெண்ணின் மேலவன் பேரெழில் காணவோ
கண்ணின் மேலொரு கண்படைத் தாரென்பார். (ரு௦)

சங்கு சோர்வதுந் தாழ்குழல் சோர்வதுந்
தொங்கன் மேகலை சோர்வது நோக்கலா
ரங்க னானெழி லாரா வழுதினை
துங்கு வாரென நோக்குவர் நோக்கினால். (ரு௧)

காய்த ரும்பிறை மாமுடி காட்டியே
மோய்த ரும்பெரு மோகத்தை நல்கினார்
சாய்த ருந்தொடி கொண்டனர் தக்கவோ
வாய்தி றந்தொரு வார்த்தைசொல் லாரென்பார். (ரு௨)

சுழிகு லாழுந்தித் தோகையன் னீர்நமைக்
கழிவி லாதுயிர் காத்தலு மோனமோ
விழியி னுன்மத வேளையும் வென்றுளார்
மொழியி னாச்சக மூன்றும்வெல் வாரென்பார். (௬௩)

துய சோதி யருள்சுரக் கின்றகண்
காயு மோவிவர் கட்டெழில் காணவே
போய மாரன் பொருமையின் மாய்ந்தனன்
வேயுங் கண்ணமூல் வெந்தமை போலென்பார். (௬௪)

ஆர மாதவஞ் செய்ய வயர்கின்றோம்
வீர மாதவிர் வெம்புயத் தண்ணிலைச்
சார மாதவன் றங்கைநற் கங்கைபோற்
சேர மாதவஞ் செய்திலம் யாமென்பார். (௬௫)

நுதலைக் கண்டு நுடங்கிய கூன்மதி
மதலைத் தார்முடி வந்தெமைக் காயுமான்
முதலைச் சேர்ந்து கலுமுனை மோடனம்
விதலைப் பார்தள் விளைத்தமை போலென்பார். (௬௬)

வஞ்சி கைவளை போம்வழி மற்றுமோ
ரஞ்சொ லானை வினுவ வவளுந்தன்
னெஞ்சு போம்வழி தேடவு நேடிப்போய்த்
துஞ்சல் போக்கிநின் றுளொடு சொல்லுவார். (௬௭)

போது சாந்தமும் பூரண கும்பமு
மாதர் தாங்குபொன் பாடம்பு காமலே
மீது நாதனை யுங்கொடு வீதிபோ
மீது மால்விடை யென்பது மெய்யென்பார். (௬௮)

அஞ்ச லென்ற கமலமெய் யாரருட்
கஞ்ச மாம்பொதுக் காட்சியைத் தம்மன
முஞ்ச லாட வுமக்கெமக் கென்னவே
விஞ்ச ஸூசல் விளைத்துநிற் பார்சிலர். (௬௯)

அகிலுண் கோதையா ராயிர கோடியர்
துகிலு மாமமுஞ், சோர்வது கண்டுநீர்
முகிலுண் கூந்த லொருத்திமுன் னேருவார்
நிகில நாதர்க்கு நீதியி தோவென்பார்.

(எ0)

பரவு மால்வரை வீதியிற் பாவைமார்
சுரத வாள்விழி வண்டினஞ் சூழ்வர
விரத யோகர் விழித்தும்பி யார்தலால்
வரதர் மேனி மதுரத்தின் மானுமே.

(எக)

வேறு.

உரகர் தானமுங் கீழ்ப்பட வெண்மர்வா முலகமுந் திகைத்தேங்க
விரவி மாமதி புகர்குரு வாதிய ரிடங்கள்கோ ளிடமாக
விரவு கின்னரர் தந்திரர் வாழிடம் வீணையெய் திடவோங்கிப்
பரமர் மாமணப் பெருக்கொடும் பொலிந்ததாற் பனிவரை வளமுதூர்.

விர்தை வானவர் வருதலாற் பவனமும் வெறுக்கையெய் திடவாணி
யந்த னொணுங் கணத்தொடு வருதலா லவனுல கலரெய்தப்
புபந்து முாயனுங் கமலையு மேவலாற் பாற்கடல் சலமேவ
நந்தி நாயகன் வருதலாற் கயிலையு நனிவிளர்த் ததுமாதோ. (எஃ)

மேவு விஞ்சைய ருலகமென் பார்சிலர் விரிஞ்சன்வா முலகென்பார்
தேவ லோகமா லுலகமென் பார்சிலர் சிவபுர மிதுனென்பார்
தாவி லேழுட னேழுபே ருலகமுந் தந்ததிந் நகரென்பார்
யாவு மீன்றவ டன்னையின் றருள்பதிக் கிதுகொலோ வரிதென்பார்.

வேறு.

பூதர் சங்கமும் வானவர் சங்கமும் புவன
நாதர் சங்கமு முருத்திரர் சங்கமு நான்காம்
வேதர் சங்கமு மாமுறுந் குலத்தொடு மிடைந்த
மாதர் சங்கமா மின்னொடும் பொலிவன மறுகு.

(எஃ)

கொடிக னும்பெருங் குடைகளு நிரைத்தகோ வேந்தர்
தொடிக னுந்திரண் முடிகளு முகுத்தபொற் சுண்ணப்
பொடிகள் சிந்திட மிமசலச் சேறுகால் புதைந்து
பிடிக ளுந்துடி யடிகொளுங் களிரொடு பிளிறும்.

(எஃ)

தெருவ டங்கலாப் பெருந்திர ளாகினுஞ் செகத்தோர்
பொரு வினைப்பயன் பொருத்திடு நியதியே போல
மருவு ஞாயிலின் றிருக்கடை நெருக்குற வருவோர்
பெருமை கீழ்மையி னமைத்திடு நந்திகைப் பிரம்பி. (௭௭)

குன்று ளார்திசை வேந்தரு நாரியர் குழாமும்
வென்றி மாலய னுருத்திர கணத்துமே லவரு
மன்று ளார்மழ விடையுமா முனிவரு மல்லா
னின் னு ளார்பதம் பெயர்த்திலர் மறுகெலா நிரம்பி. (௭௮)

தவமு னிக்கண மரசிலை தருப்பைநீர் தெளிப்ப
வவர்தி ருக்குல மாதாநீ ராஞ்சன மமைப்பத்
துவச நற்குட மணிகொடி முரசுபூந் தோட்டி
கவரி தீபமா மெண்வகை மங்கலக் கலங்கள். (௭௯)

எண்கு லக்கிரி மடந்தைய ரிவைமுறை யெடுப்ப
வண்க ருப்புர தீபமோர் மேருமால் வரையிற்
பெண்கை யிற்கொடு வலஞ்செய்த் தெய்வதப் பிணுக்கள்
கண்க ளிப்புற வேந்துமா லத்திகள் கருல. (௮௦)

வேறு.

முருகையார் தழையா னீரான் முதுவரைத் திரிகூ டத்தி
லொருகையாற் பதம்பூ சித்த வுபர்கய கருண னென்பா
னிருகையாங் கமலம் பற்றி விடையினின் றிழிந்து நந்தி
தருகையா லமரர் மோலி சாத்துபா துகைதாள் சாத்த. (௮௧)

இடம்வல ம'பன்மால் செங்கை பற்றிமுத் தொழிலுக் கென்று
முடைமைதோன் றிடவ சக்கள் சுவத்திக முரைப்ப மாதர்
நடைபடம் விரிப்ப வானோர் நாண்மல ரிறைப்பச் சென்றார்
வடவரை வளைத்த வள்ளல் பனிவரைக் கோயில் வாயில். (௮௨)

சசனே மருகா வெய்த வேழூல கீன்று டன்னை
வாசமா மகவாப் பெற்று மரபெலாம் புனிதம் பெற்று
ளாசறு புனலா லண்ண லடியிணை விளக்கிச் செய்யும்
'பூசனை நீரா லுள்ளும் புறத்தினும் புனிதஞ் செய்தாள். (௮௩)

ஆந்நிலை கடந்து போகி யாயிரம் பவளச் செங்காற்
பொன்னின்மண் டபத்து நாப்பட் புருடரா கத்தின் வேதி
மன்னுபொற் பதும ராக மடங்கலா சனத்தின் மேவிப்
பின்னெறி யமரர் போற்றப் பரஞ்சுட ரிருந்தார் மன்னோ. (௮௪)

இருந்தபின் பிரமன் மாமா லீந்திர னெழிற்கூர் மாண்ட
நெருங்கும ராட கேச னுருத்திரர் முதலோர் யார்க்கு
நெருங்குபொற் றவிசுந் தூசு நிரைத்தகம் பலமு நாதர்
தரந்தர மிருக்கை காட்டித் தடங்கண் லருளிச் செய்தார். (௮௫)

பாருளார் விசம்பி னுள்ளார் பாதலத் துள்ளார் பார
மேருவா ரிமய மாதிரி வெற்புளார் புவன வேந்த
ராருளா ரவர்கட் கெல்லா மண்டப மமைந்த தம்மா
சேருவார்க் கெல்லா நாதர் திருவடிக் கமலம் போல. (௮௬)

வேறு.

மன்ற லின்குழு நிறைதலாற் றுழந்தது வடபெருந் திசையாவு
நின்ற தெக்கணம் வாணுற ஷபர்நதது நெளித்தன னுரகேசன்
நென்றி ஷைக்கடல் வடதிசைக் கெழுந்தது திகைத்தது வடமேரு
மென்ற ளிரக்கரம் விதிந்தனள் பார்மகள் வெருவின வுலகெல்லாம்.

மனிதர் மாதவ முனிவர்பா லுரைத்திட மாமுனி வரரேகிப்
புனித வானவர்க் கியம்பவா னவரலெரீ இப் போந்துபொன்னுலகாளு
நனிகொள் வாசவற் குணர்த்திட வாசவ னுன்முகற் குரைசெய்ய
வினிய நான்முகன் மாதவற் குணர்த்தின னெழுந்தன ரிருவோரும்.

உவண லூர்தியுந் திசைமுகக் கடவுளு மும்பருந் திரண்டேகிப் [மற்
புவனமுன்னுமோர்பொருப்பின்மேற்படர்தலாற்புவிபொறை யாற்றா
கவுன மேலோடு வடதிசை தாழ்ந்துதெக கணதிசை மேலாகிப்
பவன நோக்கிய தெனவுயர் கயிலையம் பரமர்பா லறிவித்தார். (௮௭)

உம்பர் யாவரு முறையிடு தலுந்திரு வுளத்திடை யருள்கூர்ந்து
கும்ப சம்பவ முனிவனைத் திருமணக் குழாத்திடைக் குறிப்பாக
வெம்பி ரான்றிருக் கடைக்கணுனோக்கலுமிறஞ்சினனெழுந்தேகிச்
சம்பு நாயக சரணை நின்னுவாய் புதைத்தனன் செவிதாழ்த்து ( )

தாழ நின்றெது பணியெனப் பரவுவான் றனிமனங் கனிநூங்க
வாழ்பெ ருங்கட லமுதுகுத் தெனத்திரு வாய்மீலர்ந்தருள்செய்வார்
குழ்பெ ரும்பதி னுல்வகைப் புவனமுந் தொக்கபே ரவைகாட்டி-
யேழ்பெ ருங்கட லெழுபெருந் தீபமு மெடுத்துமே லிசைக்கின்றார்.

மகர வாரிதி நடுவுறை மரக்கலம் வளைந்தநா வலந்தீபம்
பகரு மாடகக் கிரியொரு பாய்மரந் துருவசக் கரம்பாயல்
சிகர வெண்குலக் கிரிகளு நங்குரத் தீவிசை கல்லாகு
நிகரில் பல்லுயிர்த் தொகைகளேவகைபெறநிறைத்திடும்பலபண்டம்.

மன்றல் சோபெரு மங்கலக் குழவினான் மகிதல மெனுநாவாய்
தென்றி சைப்புற முயர்ந்திட வடதிசை சென்றுதாழ்த் ததுபாராய்
நின்று நீங்கட லமிழ்ந்திடா தினிரிலை நிறுத்துதற் கியாம்வேண்டு
மின்றி யெய்மையே யிடைவிடா துளத்தினி லிருத்திய நீவேண்டும்.

சந்தி ராதித்தர் வலம்வரு முலகெலார் தழைத்திட மனைவாழ்வு
மிந்தி ராதிபர் சுவர்க்கமு நிலைபெற விமயமீன் றருண்மாதை
மந்தி ராகமப் படிமணஞ் செயமனம் வைத்தநம் பொருட்டாக
நந்தி ராவிட முனிவரீ தென்றிசை நயப்பொடுஞ் செலவேண்டும்.()

வேறு.

சென்று நீதெக்கணபான் மெலிவகற்றித் தென்மலைக்கே செறிந்
து வாழ்தி, துன்றுகதிர் முதல்வானோர் நெறிசெலுத்தி மேருவில்வா
ழ் துருவன் போல, வென்றுபரம் பரனருள வேருவின் ணப்பமென
விறைஞ்சி யேத்தி, யொன்றுதமிழ்க் குறுமுனிவ னிரண்டுமொம்வே
ட்டருளா லுணர்த்து கின்றான். (கூடு)

முன்னதுரீ யிமயவரைச் செல்விதனை மணம்புரியு முறைமை
காணப், பின்னதுநின் றிருநடனங் காணவெனு மாசையினாற் பெரிது
காலம், பொன்னசலத் திருந்துதவ மியற்றியொரு காட்சிபெறப் போ
ந்தே னிப்பா, லின்னமுமொன் றுளதாக விரண்டுமெனக் கெய்திடு
நா ளெந்நா ளென்றான், (கூஉ)

பனகவரை நாணுடையார் குறுமுனிபா லருள் கூர்ந்துபரிவாடி-
னோக்கிக், கனகவரை யாயிரயாண் டெவுபல னூருண்டிற் காமக்கோட்-

சனகவரை கொடுக்குமந்தத் தவப்பயனை யோராண்டு தனிலேநல்கு
மனகவரைத் தெக்கணபாற் கேதார முதலுளவென் றருளிப் பின்
னும். (க௭)

தென்பாவி லொருதலத்துக் கோடிநா ஞதவுபலன் சிறிது நாளி
ன், முன்பாகக் கொடுப்பதொரு தலமுளதங் கதுபிறர்க்குமெழி
யோநம்பா,லன்பாக வினவுமவர்க் கருள்செய்வோ மெனவுரைப்ப
வருளாயென்று, மின்பாவுஞ் சடைமுனிவன் பாதமலர் ஞுதலும்
விளம்பாநின்றார். (கஅ)

பொன்மலைக்குங் கயிலையெனும் வடமலைக்குந் தென்மலைநின்
பொதிகை வாசத், தென்மலைக்கு வடமலைந் திரிகூடத் திருமலைமேற்
செம்பொன் னாட்டு, மின்மலைக்கு மணிகொழிக்கும் வடவருவிக் கு
ற்றாலம் விபுல மீன்ற, நின்மலைக்கு மெமக்குமொரு பொதுத்தான
முவருக்கு நியமத் தானம். (க௯)

புண்டரிகத் தயனுரைப்ப வத்தலத்துப் புரந்தரா தியர்கன்போ
ந்து, மண்டுபெருந் தவம்புரிந்து மாறாத பாதகங்கண் மாற்றுந் தான
ம், விண்டலத்தோர் மகிதலத்தோர் வினை தீர்க்குங் கங்கைவினை தீர்க்
குந் தானந், தண்டமிழ்ச்சொன் மாமுனியே தருமமொன்று கோடி
யெனத் தழைக்குந் தானம். (க௦௦)

செல்வம்வேண் டினர்க்கருளத் திருநமைக்காத் திருப்பதனும்
செங்கண் மாலுங், கல்விவேண் டினர்க்கருளக் கலைவாணி யுறை,கலி
னாற் கமலத் தோனும், வெல்விசையங் கொடுப்பதற்குக்கொற்றவையு
மகப்பொலிவால் வேள்வி வேந்து, நல்வடுகச் செம்மலுங்காத் துறை
தானந் தமிழ்ச்சுருதி நடிக்குந் தானம். (க௦௧)

முத்தநகை யரமகளிர் முலைத்தடத்து வர்னவர்கண் முயங்குந்
தோறு, முத்திரிகந் துயல்வருவா னவர்புயத்தி லவர்முலைக்கோ முழ
க்குந் தோறு, மித்தலத்தின் மகிமையெனக் களிகூர்ந்து திசைநோக்
கி யிறைஞ்சுந் தானஞ், சித்தர்சா ரதரியக்கர் கின்னரர்கிம் புருடர்
தவஞ் செய்யுந் தானம். (க௦௨)

பந்தாடல் கழங்காடல் சுற்பகப்பூம் பந்தரிடைப் பசும்பொன்னாசல்
வந்தாடல் கங்கைநதி விளையாடல் பூங்காவின் மலர்கொய் தாட
விர்தாடன் முகமலர விர்திரனே டாடுதொறு மிந்தி ராணி
சந்தாடன் முலைதடிப்ப விதழ்துடிப்பப் பாடியசீர் தழைக்குந் தானம்.

வேறு.

கலைப்பெருங் கடல்க ளெல்லாக் கருத்தினி லடக்கிக் கையி
லலைக்கட லடக்கி நம்பா வருட்பெருங் கடலி லாடு
நிலைக்கட முனிவ கேண்மோ நின்மலப் பரையும் யாமுங்
கொலைக்கட கரிசெய் பூசை கொண்டினி திருக்குந் தானம். ( )

அந்நகர்க் கணியா யூழி யாழிதாங் கெயிலா யோங்கு
முன்னதத் திரிகூ டத்தி லுத்தர பாக மாக
நன்னர்சித் திரப்பூங் கங்கை நமதரு ளாகத் தோன்றி
முன்னின ரெவர்க்கும் பாவ மோசனஞ் செய்யா நிற்கும். ( )

தேனமர் திரிகூ டத்திற் சித்திர நதிதோய் வார்க்குத்
தானமுந் தவமும் வேறு தருமமுஞ் செய்ய வேண்டா
ஞானமும் புகழுங் கல்வி நலங்களும் பொருளு மெய்தும்
வானவர் பதமும் வேண்டும் வரங்களுங் கொடுக்கு மாதோ. ( )

உத்தர முகம தாக வுயர்திரி கூடந் தோன்றுஞ்
சித்திர கங்கை நம்பாற் றிருமணங் காண வேண்டி
மித்தலை போந்த தங்க ணெய்துதற் கருளு கின்றோ
மததலை யந்நீ ராடி யருந்தவம் புரிதி யென்று. (க௦௭)

வேறு.

வேடனொரு பன்றிதொடர்ந் தொருதுறையில் வீழ்ந்துபெற்ற
வீடு பேறுந், தேடருமெய்த் தலமுர்த்தி திரிகூட வடவருவித் தீர்
ததஞ் சத்தி, பீடமகி மையும்வேதக் குறும்பலா மான்மியமும் பிற
வுநாளா, மாடல்பெறுஞ் சிற்பொதுவி னதிசயமுந் திருவாக்கா வரு
ளிச் செய்து. (க௦௮)

ஓதியபே ருலகனைத்து மொடுக்குமுறை யொடுங்கியநா ளொடு
குகா தாகி, நீதிபெற நமதருளா னின்றபுடர்ச் சுனபுரத்து நின்றி

யாமே, சோதிபெறு திருமுகமா யிரம்படைத்துத் தரும்புவனத் தொக்க நெல்லாம், போதிலுறை யயனாக வகுத்தருளித் திருமா லாய்ப் புரக்கின் றோமால். (க0க)

மாலாகி யிருக்குநமைப் பணிந்துசிவ வடிவாக்கி மகுட மென்னு தூலாதி யாகமத்தாற் பூசைசெய்து நுவலுமணக் கோலங் காண்டி. மேலான திரிகூடச் சாரலிடை யைஞ்ஞாறு வேள்வி செய்து நாலான மறைபரவு நம்பெருஞ்சித் திரசபைக்கே நடனங் காண்டி.()

முந்தமலை யொடுநாழு மினிதுறையுந் குற்றூல முறையிற் போற்றிச், சந்தமலைத் தடங்கோட்டி லுறைதியென வருளுதலுந் தம்பி ரானை, வீந்தமலைக் கடலடக்கு மலர்க்கையாற பரவிநின்று வரம்பே றென்று, வீந்தமலை வாநாவிக் கிடந்துடிப்ப வலம்புரிந்துவேண்டிப் பின்னும். (ககக)

தொழுதுபுனல் வேண்டுதலும் பொன்னிநதி சென்னிமதித் தொடையார் நல்க, வொழுஞ்நிறைப் பெண்டுகைமா ராண்டகைபின் றனித்தேக லுரித்தோ வென்றான், கெழுதகைநம் மன்பனிவ னிரு வினாவென் தவனெனவே கிளப்ப மீளும், பொழுதுகுறித் தருளு கெனப் புலியிலவன் கைகாட்டும பொழுதே யென்றார். (ககஉ)

நம்பரருள் கொண்டுவிடை கொண்டேசித் தென்புலியி னவைகண் மாற்றிக், சும்பமுனி தண்பொதியந் தென்பொதிய மாமலை மேற் குறுகுங் காலை, யும்பர்வட திசைபோலத் தென்றிசையு மொத்ததுகோ ஷணந்தா லோர்நா, நெம்பெருமா னமர்நீதி யுவந்தேறு மொருதுலையி னிருதட் டேபோல். (ககங்)

வேறு.

ஒருதிண்புவி கோணற நிற்பலி னும்ப ரெல்லாம் வருநம்பனை மாலிம யத்து வணங்கி யார்த்தா ரிருடங்குலி னோதியை யோதிய ரீன்ற பொன்னைத் திருமங்கையர் பொற்பினை யொப்பனை செய்வ தானார். (ககச)

அகிலாண்டமு மீன்றழ குக்கழ கர்கி னானைத் திகழ்பேரெழி லுக்கெழில் செய்யவள் செய்ய நேர்ந்தா

விகமேலுறு பேதைமை மாத ரியற்கை யாலோ
சுகமேலள வுக்கள வாமவ டன்மை தேர்த்தோ.

(ககடு)

ஆலத்தை யவர்க்கமு தாக்கி யகண்ட மெல்லாஞ்
சாலப்பெரு மங்கல மாக்கிய தைய லாட்டுக்
கோலத்திரு மேனியை மங்கலக் கோலஞ் செய்யக்
காலத்தின்முன் னெண்ணிய பூசைக் கடன்ச மைந்தாள். (ககசு)

கங்கைப்புன லாட்டி மணிக்கலை நீறு சாத்தி
யங்கைத்திரு மாமலர் செய்த வருந்த வத்தான்
மங்கைக்கணி செய்வது போன்மலர் மாம டந்தை
செங்கைப்பல செம்பொ னணிக்கணி செய்வ தானாள். (கக௭)

காராடு கருங்குழ லாகிய கங்குன் மீதே
தாராகண மொய்த்த தெனப்பல தார்கள் சூட்டி
யேராடிய கொண்டலின் மின்றளே யிட்ட தேபோற்
சீராடு தலைப்பணி யுத்தி திருத்தி னாளே. (கக௮)

கருமைக்குழல் விண்ணெரி நுண்ணெரி காட்டு மாபோற்
பருமுத்தணி தொங்க லசைத்தொரு பட்டம் விக்கி
யொருமைப்பிறை மேலிரு பாணு வுதித்தன் மான
வீருமைத்தில தந்திரு நெற்றியி லிட்டு மாதோ. (கக௯)

சூழிழ்முத்த மணிந்தனள் கொவ்வை முகிழ்க்கு முத்தி
னமரத்தவ மூசியி னிற்குமோ ரார மேடோற்
கமழ்பொற்குழை யிற்குழை சாத்தினள் கால நீல
மூழிழ்க்கட லிற்புடை பாய்சுற வொத்து லாவ. (க௭௦)

வயிரப்பணி தங்கிய கொப்பு வயக்கு கின்றள்
பயில்பொற்குழை யூடுரு விக்ஞழல் பாய்கண் வாளி
கயிலைத்தனி நாயகர் சிந்தை கவற்று மென்றோ
வெயிலைப்பொரு வாளி தனைப்பொரு மென்று தானே. (க௭௧)

வருமங்கல நாணணி மல்கு வலம்பு ரிக்கே
திருமங்கல நாணணி தாங்கம தாணி சேர்த்தித்

தருமங்கல மாண தடங்கை தனைத்தி னஞ்சூழ்
பெருமங்கல மார்கட கஞ்சரி சங்கு பெய்தாள். (௧௨௨)

மதர்வைத்த விழிப்பொரு காளை வலஞ்செய் கார்போ
லுததிகெழு நஞ்சென வஞ்சன மொன்று தீட்டி-
விதுவைத்தன வெள்ளி வளைகரு முகிழ்த்த கஞ்சங்
கதிர்வைத்து விரித்தன பொற்கிணை யாழி யிட்டாள். (௧௨௩)

எழுமுத்தல மீன்றவை முற்றுவ தின்றி முற்றூச்
செழுமுத்த முலைத்துணை முக்கணர் செவவி யெய்தக்
கெழுமுத்தவ மெய்தினை யென்று கிளந்து பைம்பூண்
மூழுமுத்த மிடற்கிணை முத்தணி யார மிட்டாள். (௧௨௪)

பொருகுன்றின் முலைத்த கரும்பொடு வல்லி போல
முருகுந்தொயில் குங்கும மான்மத மொண்டு தீட்டிப்
யருமமபெரு மேகலை தந்து பனிக்க லாப-
மருமென்கலை சுற்றி மருங்குலை வாட்டி நின்றாள். (௧௨௫)

போதுங்கல னுந்திரு மேனி பொதிந்து கின்றி
ரேதின்று செயுங்கொன் மருங்கென வேங்கு மாபோற்
பாதங்கள் புலம்பு சிலம்பொடு பாத சாலங்
கிதம்பொலி கிண்கணி தண்டை கிளர்த்தி யிட்டாள். (௧௨௬)
வேறு.

பொருப்பினுக் கரச னீன்ற புனைமலர்க் கொம்ப னுனை
யருத்தியால் வலங்கொண் டேகி யணிமணிக் காப்புச் சாத்திக்.
கருப்புர திபஞ் சுற்றிக் கண்ணைசசில் கழித்து நின்ற
டிருப்பதம் பரவி முன்னே திருப்பதம் பெற்ற செல்வி. (௧௨௭)

முனிவன் ரெழுவர் போர்து முகூர்த்தம்வந் துற்ற வாற்றாற்
பனிவரை யரசை நோக்கிப் பாவையைக் கொணர்வா யென்ன
நனியவ் னருளாற் போர்து நளிர்வரைக் குலத்து மாதங்
புனிதநா யகிமுன் கூறப் பொருக்கென வெழுந்தான் மன்னோ. (௧௨௮)

கெல்வியு மதுர வாணி தேவியு மெழுந்து போற்றி
மெல்விரற் தளிர்க்கை யேந்த வியன்வல மிடப்பால் பட்டி

கஉஅஅ திருக்குற்றாலத் தலபுராணம்.

பெல்லிரி காலே மூலே யேத்துவார் தமக்கே செல்வங்
கூலியுங் கதியு நல்குங் கரதலத் தியற்கை காட்டி. (கஉக)

அலத்தக முறுத்து தாளி லயிராணி மலர்க ளேவுப்,
புலப்பல சிலம்பு தண்டை பயப்பயுப், பயவென் றூர்ப்பத்,
திலத்தமை தூசு தூங்கசு செயுமகண் மருங்கு காப்ப,
நலத்தகுங் கங்கை யாதி நங்கையர் கவரி காட்ட. (கஉ௦)

உருப்பசி களாஞ்சி தாங்கு யோகினி யடைப்பை பேந்த,
விருப்புறு நடைப்பா வாடை மேனகை விரிப்ப யாண்டும்
புருப்பகக் குலத்து மாதர் பணித்துளி தெறிப்ப, வேதந்,
திருப்பலாண் டிசைப்பத், தெய்வச் சிலதியர் ஁ண்ணர் தூவு. (கஉ௧)

கின்னந், மகளிர் பாடக், கிரியந், மகளிர் வாழ்த்தப்,
பன்னகர், குலத்து, மாதர் பன்மணி விளக்க, மேந்த,
வன்னமென், பெடையு நாண வணிமலர்க் கொம்பர், நாப்பட் [றுள்,
பொன்னிளங், கொடிபேர, லொல்கிப், பொருப்பினம் பிடிபேர்த், சென்,

குலத்திரள், கொங்கை, காட்டக், குணத்திரள், வடிவு, காட்ட,
நலத்திரள், சுமந்து, தொய்யு, நாண்மலர்க் கொம்பு போல
நிலத்திடை யிறைஞ்சி யேகி, நீளரித், தவிசி, லெம்மான்,
வலப்புறத், திருந்தாள் வல்லி மதியுடன், விதிசேர்ந், தென்ன. (கஉ௩)

முன்பெற்றார் சுவர்க்கம் பெற்றார் வரைபெற்றார் திரைகள் பெற்றார்
வின்பெற்றார் புலன, மூன்று மிகப்பெற்றார் மிகப்பெற்றாரித்,
பெண்பெற்றார்க், கெய்தாப் பேறு பெற்றன, னிமய வேந்தன்
கண்பெற்றா, ரன்று, பெற்றார் காட்சியாத் பெறும்பே, நெல்லாம். ( )

இன்னுண, நிகழு மேல்லை, யிமயவெற், புரசி மேனை,
மின்னுந், தசம்பி, லேந்தும், விசுப்புதோய் கங்கை நீராற்
சின்னவெண், பிறைசீர், மோலித், தேவனெம் பெருமான், கஞ்சப்,
பொன்னடி, விளக்கிச் சாந்தாற், பூவினும், பூசை செய்தாள். (கஉ௫)

ஆந்நிலை, யிமய, வேந்த, னுருந்தலத், கொழுந்தின், செங்கைக்,
கூன்னியம் புயத்தை, முக்கட், கருணையுங் கடலின், பாணி

மன்னுற, வமைத்துப், போற்றி டிங்கலச் சொல்லால் வாழ்த்திப்
பன்னெடும் புவன வாழ்க்கைப் பயிர்தழைத் திடீர், வார்த்தான். (1)

முழங்கின முரசு பேரி முழங்கின துடித டாரி
முழங்கின சுருதி வேக முழங்கின பணிவ நாத
முழங்கின முனிவ ராசி முழங்கின நடன கீத
முழங்கின குரவை யோசை முழங்கின திசைகடோலும். (௧௩௭)

ஆடினர் பவிரி மேன்மே லார்த்தனர் சிரமேற் செங்கை,
குடின மனந்தா னந்தத், துறைபடிந் தாடி யாடிப்
பாடினர் பரமகீதம் பரவின ரழியா விற்பர்,
தேடின மகிஷ நாதன் றிருமணங் கண்டோ ரெல்லாம். (௧௩௮)

தாமரை யழுவன் வேதச் சடங்கெனுந் திரளேந் பூட்டி
யோமநன், னிலஞ்செய், யாக வுயர்திற வியங்கள் வித்திக்,
காமரு, தேனு, நெய்யாங், கழட்டினல் வார்ப்பு வார்ப்பு
மாமகப், பயிராஞ், செந்தி, வலஞ்சுழித், தெழுந்த, தன்றே. (௧௩௯)

குணின்முடி சியம்பு, வொற்றை வலம்புரி குளிற், வாணி
துணைவனே சடங்கு செய்யச் சுருதிமங் கலநான், காத்தி
யிணையிவி முக்க, ணெம்மா னிமயமான், மலர்க்கை பற்றி
மணநிறை, கோலங் காட்டி, வானவர் வாழ்த்த நின்றார். (௧௪௦)

பிலத்துறை, வேந்த, னோரா, யிரப்பெருந் திபு, மேந்த
மலர்த்திரு மதங்கொண் டாட வாணிமங், களங்கள் பாடக்,
குலக்கிரி மதன்பின் னேகக் கொழுந்தழல் வலங்கொண் டேகி
நலத்தகு, பொரிக கேசி நயம்பெறு வேன்வி யாற்றி. (௧௪௧)

செப்பொலி பணைத்த, கொங்கை, திருப்புகழ் காணுந் தோலுங், டுக்,
கொப்பொடும் பொருவாட் கண்ணாள் குலத்தொடு பணைப்புக், காட்,
கைப்பிடித், தருளுங் கையாற், கால்கிடித், தம்மீ கோத்தி
மெய்ப்புகழ் வசிட்டன், தேவி, விண்ணிடைப் பகவத், காட்டி. (௧௪௨)

முருமலர் விதான வேன்வி மண்டபங் கடந்துள், போகித்,
திருமண வறையின், மேவித் தேவியுந், காழு மறக.

வருண்மணக் கோலக் காட்சி யருளியீற் றிருந்தார் மன்றோ
கருதுவார் கருதும் வண்ணங் காட்சிதற் றருளும் வள்ளல். (௧௪௩);

வருக்கையின் சளையும் பாலும் வாழைமென் கனியும் பாகு
மளுத்திமாம் பழமுந் தேனு மமிழ்தெனத் திருத்தி யன்பார்
பருப்பதத் திறைவன் செம்பொற் பாசனத் தமைப்ப நாதர்
திருக்கைதொட் டெவந்தோ மென்றார். செகமெனா நிறைந்த தம்மா. ()),

வாசனைச் சுகந்தம் பன்னீர் மணங்கெழு தெய்வச் சாந்த
மீசனெம் பெருமான் முன்ன ரியற்றின. னுவப்பப் பின்னர்ப்
பாசன நிமல சேடம் பரிசனத் தவர்க ளேந்தத்
தேசன தருளா லுய்த்தான் றிருமணக் குழுவுக் கெல்லாம். (௧௪௫))

நிமவர்பாற் கழித்த சேட நின்மல வுணவைத் தேவ
மமமர்கோன் முனிவர் பூத ருருத்திர ரயன்மா லாதி
யிமவரைக் கிறைவன் மேனை யேனைய சுற்றத் தாருந்
திமிவமுற் றருந்திச் சென்னி தெளித்தனர் கனித்தார் மன்றோ. ()).

கொல்லற நின்றார் வீறுந் துறவறத் திருந்தார் பேறு
மில்லறம் புரிவார் தம்மா லியைவதா லிதூவே யார்க்கு
நல்லற மெனவே வாறு ஞாலமுந் தெளியக் காட்டி
மெல்லற லீனைய கூந்தன் மணந்துவீற் றிருந்தா நெங்கோன். (௧௪௭))

மாமனார் பரவத் தெய்வ மலையாட்டி மகிழ வைகிச்
சோமனார் புனைந்த வேணித் துங்களு ரமரர் வேண்டக்
காமனா ராவி மீட்டுக் கவுரியுந் தாழு மாகப்
பூமனா ரணனும் போற்றக் கயிலையம் பொருப்பிற் போந்தார். (௧௪௮);

திருப்பொலி மழுவா ளங்கைச் சிவபிரான் கயிலை மேவி
மருப்பொலி குழலுந் தாழு மடங்கலா சனத்து வைகி
யுருத்திர ரயன்மா லாதி யும்பர்மா முனிவர்க் கெல்லாம்
விருப்பொலி சிறப்பு நல்கி விடைகொடுத் தருளப் போந்தார். (௧௪௯))

கயிலைமால் வறையின் மேய கண்ணுதற் கருணை மேகஞ்
கயிலையின் னொருபான் மேவித் தண்ணணி யொழித் லாலை

பயில்வன ஆர்வ நிற்ப பறப்பன கூடப்ப வாதி
யுயிரொலாம் பயிரா யீரே முலகெலார் தழைத்த மாதோ. (கரு0)

மவுனநான் மவுன முற்றார் மடந்தையை மணந்த ஞானே
பவனமேல் விண்மேன் மண்மேற் பரந்தபா தலமேன் மற்றைப்
புவனமே லுள்ளோ ரெல்லாம் புவனபோ கங்கள் பெற்றார்
சிவனது செயலே யல்லாம் செயலுண்டோ வுலகுக் கெல்லாம். ( )

சூரினா லலக்க ணெய்தித் துயர்பெரி தாற்றா ராகி
மேருவின் மறைந்து வைகும் விரிஞ்சன்மான் முதலாம் விண்ணோர்
காரியல் கண்டத் தண்ணல் கயிலையின் முறையிட் டார்க்கு
நேரிழை யொருபால் வைகு நின்மலன் கருணை கூர்ந்து. (கரு1)

முந்திரா சியமு மாக மூவிரு முகமாய்த் தோன்றிச்
செந்தழற் பொறிக ளாறு தந்தனர் தேவ ருய்ய
வந்தமாப் பொறியைக் காலு மங்கியுங் கங்கை சேர்ப்ப
வுந்துவா னதிகொண் டேகிச் சரவணத் துய்த்த தன்றே. (கரு2)

இமயமேற் சரவணப்பூந் தடத்தினி லெய்தி வாசக்
கமலமேற் பொறிக ளாறுங் கண்ணுத ளருளி னாலே
யமர்தரு குழவி யாறு யாறுமீன் முலைப்பா லுண்டு
தமரீ ருலகும் வானுந் தழைத்திட வளருங் காலே. (கரு3)

எந்தையா ருடன்பூ வாவி யெய்தினு ளிமயச் செல்வி
மைந்தசென் றெடுப்ப னாறு வடிவமும் படிவ மொன்று
யந்தமார் முகங்க ளாறு யம்பிகை முலைப்பா லுண்டு
கந்தவே ளெனப்பேர் கொண்டு கயிலையின் வளர்த்தான் மன்னே. ( )

ஆன்னவ னண்ட கூட மலைத்தெழு தகர்மேற் றுவி
நன்னவ விரர் சூழ மேடமேன் ஞாயி நென்னப்
பொன்னம் பொருப்பும் பொன்னுட் டிறைவனும் புத்தேன் வாரும்
வெந்நிடக் கதிந் டாத்தி விதிசிறை யமைத்து மாற்றி. (கரு4)

பிறைபுரி கொடுஞ்சு ரிட்ட விண்ணவர் சிறையை மீட்பான்
முறையிடு மகவா னாதி முதல்வர்பா விரங்கி முக்கட்

கறைமிடும் றண்ண லேவக் கண்களா யிரத்தோ னுன
சிறைமயி லுர்ந்து செந்திச் செல்வனாஞ் சேவ லேந்தி. (௧௫௭)

உருத்திரர் கொடுத்த தானை பதினொரு கரத்து மோங்க
வருத்தியா லகில நாத னருளும்வே லொருகை தாங்கிக்
கிருத்திமத் தானை வெள்ளங் கினர்தரத் துணைவர் சூழ
மருத்துவர் முதலோர் நோய்க்கு மருத்துவ னெனவே போந்து. (1)

வன்கடல் சுவற்றிக் குன்ற மெறிந்துவல் லசுரர் சேனைத்
தென்கட லனைத்துஞ் செவ்வேல் வடவனம் கீந்து சூத
நன்கடல் புரிந்து வீழ்த்து நனிகட வுளரை மீட்டுப்
பின்கடன் மிசையோர் பாணப் பிறையுட னுதித்தா லென்ன. (1)

மரகதக் கலாப துங்க மணியணி விழிம யூரக்
குரகத முகைத்து வெண்பாற் குக்குடத் துவச மேந்திச்
சுரர்குழாத் தேகிச் செந்தூர்த் துறையெழீஇத் திரிகூ டத்துத்
தரணிபி டத்து நீங்காத் தந்தையார் பாதம் போற்றி. (௧௬0)

புரந்தரன் மகளை வெற்பின் புள்ளிமான் மகளை வேட்டுப்
பரங்கிரி தனியன் மேவிப் பரவுசுன் றிடந்தோ றாடி.
வரங்கெழு கயிலை நண்ணிக் கந்தவெற் புறைதன் மான
வரன்றிரி கூடம் போற்றி யிலஞ்சியி லமர்ந்தா னையன். (௧௬௧)

தேவர்தந் தேவர் தேவன் திருமணப் பொலிவீ தென்று
தாபதர்க் குணர்த்தப் பின்னுந் தமிழ்முனி தென்பாற் சென்று
மேவரும் புதுமை யாவுந் தொகையுற விளம்பா நின்ற
யர்வலின் விரிவா யெங்கட் கருளென வறைவான் சூதன். (௧௬௨)

2- திருமணச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௨௧௪.

மூன்றாவது:— திருமால் சிவபிரானுன சருக்கம்.

ஐந்துதூற் றிரட்டியுட னிருநா லண்ட மரச்செயுஞ் சூர்மாய்ப்
ப வடல்வே லேந்திச், செந்தின்மா நகரில்வரு குமர வேட்குச் செங்
கண்மா லயன்றேவர் சபையி னுடே, விந்தைவான் சுரர்குருவாய்

புதைத்துப் போற்றி விண்ணப்பஞ் செய்ததெனத் திருக்கும் ருலத் தெந்தைமால் வடிவுசிவ வடிவ மாக விருந்தருளு மகிமையெடுத்திசைப்ப தானுன். (க)

கற்றாரும் பலகலைநூற் கவிவல் லாருங் கதிபுகன்முத் தழலு டையீர் கயிலைச் சாரன், முற்றலி னுயர்ந்தகுறும் பலவின் மேவு முதலைப்போ லுயர்கருணை முதலு மாதிக், குற்றலம் போலுயர்ந்த தலமுஞ் சைவக் குறுமுனிபோன் மாதவனுந் திரிகூ டத்து, வற் றுத வடவருவி நிகர்க்குந் தெய்வ வரைநதியுந் திரிபுவன வரையி லுண்டோ. (உ)

மூவுலகும் பனிவரைமேன் மொய்த்த தாலே முதியதிசை தெற்குயர்ந்து வடபாற் றுழந்த, பூவுலகின் பெருங்கோட்டந் தவிர்க்க வேண்டிப் புரந்தரன்மா லயன்முதலாம் வானோர் சங்கம், யாவுமெதிர் நிற்கவுநீ போதா யென்ன வெம்பிரான் பிறைமவுலித் தம்பி ரானுந் தேவர்பிரான் றிருவாக்கா லருளிச் செய்தான் சிறியதொரு குறுமுனிவன் பெருமை யம்மா. (ஈ)

விரி கூட விரித்ததமிழ் முனிக்கு நாதன் மிக்கபுடார்ச் சனபுரத் து மாலா மெம்மைப், புரிகூட முடித்தசடைப் பரம னுக்கிப் பூசை செய்து வதுவைநடங் காண்பா யென்ன, வரிகூட வயன்றேடிக் கா ணெ ன்றாத வண்ணலாரா திருவாக்கா லருளிச் செய்த, திரிகூட வரை நோக்கிச் சிந்தை கூடச் செய்தவமுங் கைகூடச செல்லு கின்றான்.

வேறு.

வரதனரு ளாலிமய மலைகடந்து கலைகடந்த மலையே யோகி, பரத னுறை கருமகண்ட மொன்பதுபா கத்திலெண்மர் பாக நீக்கி, விரத நெறிக் குமரிகண்ட மாயிரம்போ சனைக்குள் வந்து விசையத் தன் டீங், கரதலத்து மணிவிளக்காக் கவுஞ்சுவரை யிருட்படலங் கடந்து போகி. (ஐ)

எந்தைசூழ ரப்பெருமா னேவுநெடும் படைவேலா லிமைப்பி னீரூச் சிந்திதியெனச்சாபம்வரைக்கமைத்துக்குடுமிதொறுந்தெய்வச்சாபக் கந்தரஞ்சேர் கேதார வரையனுகிச் சிவபெருமான் கழல்கள் போற்றி மைந்தனுந்தன் றேவியும்வாழ் விதர்ப்பநா டணைந்துவளர்காசி மன்னி.

மேருவுடன் பணைப்பாகி யாழ்முனிவன் புணர்ப்பதனால் வந்த
ஞ் சோம, சூரியரை மடுத்துலகி னெறிதடுத்துக் குறுமுனியுந் துன்
னா தோங்கி, நேரியர்க்கும் பூரியர்க்கு மூன்றிரண்டொன் றெனத்தே
ரு நெறியுந் திர்த்துச், சீரியரல் லார்க்குவந்த செல்வம்போ விறுமாந்து
திமிர்த்த தன்றே. (௭)

கரவிந்த வரைவளர்ந்த தெவ்வளவோ வவ்வளவுங் கையை நீட்டி
யரவிந்த மசலமிசைக் கவித்ததெனக் குடுமிபற்றி யவனி தாழ்ப்பத்
தரவிந்த ருறைமனத்தா யுய்வதரு னென்று சென்னி தாழ்த்தத் தம்மா
வரவிந்த முறையெனமேல வர்முன்னே யறிவர்வந்தா லறிவர் கீழோர்.

செம்புவரை தனிலேகி வெள்ளிவரைக் கிவ்வழிநான் செல்லுங்
காறும், வெம்புவரைக் குடுமிபடிந் திவ்வாறு கிடத்தியென விளம்பி
யாதிச், சம்புவரை நாண்டுக்கிலாஞ் சாதிரிநு காதிகள்சஞ் சரிக்குங்
கான்போய், நம்புவரைச் சலம்வருந்தும் வில்லவன்வா தாவிவன நன்
ணி னானால். (௮)

உருத்திரா வணந்தனக்குவருவதுண ரான்வருவ துணர்ந்து மே
னான், விருத்திரா சுரனெனும் மேலோனை முடிப்பதற்கா வேலை
யுண்ட, குருத்திரா விடமுனியை வெல்லவிது தருணமெனக் குறிப்பி
டுனோந்து, கருத்திரா வணமிருண்ட வில்லவன்மெய்த் தவவேடங்
கரவிந் பூண்டான். (௯)

குறுமுனிமுன் போய்விருந்து விளம்பியொரு சாலையுய்த்
துக் குறைநீ ரன்ன, மறுமுனிதன் லெத்தமைத்துக் கருளைவா
தாவிதனை மறிசெய் தாக்கி, யுறுமுனிவு விருப்பகன்ற னுண்டதற்பி
னயன்வரத்தா லொருகாற் கூவக், கறுமுனிமுன் கறியானுன் மறி
யாகி முனியுதரங் கலக்கா நின்றான். (௧௦)

அன்னவன்வஞ் சனையோர்ந்தா பரமன்வரத் தான்முனிவ கை
ங்கை யாலே, தன்னகடு தைவரலுந் தலைவனுண்ட காளமெனச் சமி
த்தான் பின்னோன், முன்னவன்வெஞ் செருப்பயில முன்னுதலுந்
தருப்பையினுன் முடித்து வீட்டித், துன்னுபுனற் கோதமியிற் படி
ந்தாடி மல்லிகார்ச் சனமும் போற்றி. (௧௧)

௩.-திருமால்சிவபிரானுன சருக்கம். ௧௯௫

ஆனதுங்க பத்திரிநன் னதிபடிந்து காஞ்சிநக ரருணை போற்றி
 ஞானதுங்கர் முத்தாறு திருமுதுகுன் றழும்பரவி நயப்பா லேகும்
 பீனகும்ப சம்பவனை வில்வலன்வா தாவினொடும் பிரமச் சாயை
 ஞானமெங்குந் தொடர்ந்துதொடர்ந் தலைத்ததா லாறலைக்குங் கள்வர்போல.

அங்கிருந்து மறைச்சிறுவ ரிருவர்போ லுருவெடுக்கு மடுக்கு
 நீங்கு, மெங்கிருந்து மிகல்வினைக்கும் பழிகுறிக்கும் வழிமறிக்கு மி
 வைக டர்ப்பான், கொங்கிருந்து சிவபரனைக் குறுமுனிபூ சனைபுரிந்
 தான் குவிச வேந்தன், பொங்கிருந்தன் காவிரிக்காப் புகலிதனிற்
 கயமுகனைப் பூசை செய்வான். (௧௪)

வேறு.

ஆவினை லேந்து பலோதக மைந்தோ டைவகைத் திரவிய மைவ
 கை யமிர்த, நாவி மதங்கமழ் சாந்தமு மாட்டி நற்சலை பூண்மலர் மா
 லை யணிந்து, தூவிய பாளித பாயச மன்னஞ் சுவைதரு மோதகம்
 வடையவல் கன்னன், மேவிய பண்ணிய முப்பழ ம்ப்ப மிக்கநி வே
 தன மொக்கவ மைத்து. (௧௫)

தூபமு டன்பல தீப மியற்றிச் சோதி தரும்படி மக்கல மேந்
 தி, மாபல சத்திர சாமர மேந்தி மறைபயி லாயிர நாமமு மோதிக்
 தாபன மந்திர வேம மியற்றிச் சயசய சயவென வானவர் வாழ்த்
 தத், தீபமெ னுங்கய மாமுக வாழ்வைச் செஞ்ச ரணிற்சரணென்று
 பணிந்தான். (௧௬)

படலையின் மலரறு கணிபவ சரணம் பனிவரை மகள்பெறு
 தனிமுதல் சரண, நடமிடு பரிபுர பதயுக சரண நதிபதி நிதிபதி
 யதிபதி சரணங், கடன்மடை யெனவரு மதமலை சரணங் கயமுக
 நிச்சரன் வயவரி சரணங், குடநிகர் தடவயி றுடையவ சரணங்
 சூணதர் சிவசுத கணபதி சரணம். (௧௭)

முடியடி தெரிவரு முதியவ சரண முறைதெரி மறையவ ரிறை
 யவ சரணம், வடிவினி லுயரிய பெரியவ சரணம் வலவையை மரு
 விய புயதர சரண, நெடியவன் விழிதரு நெடியவ சரண நினைபவர்
 பவமற நினைபவ சரண, மடியவர் வினைகெட வருள்பவ சரண மர
 கர சிவசுத கணபதி சரணம். (௧௮)

வேறு.

எனவருச் சனைசெய் வான்முன் நெழிற்கர மைந்து நான்கு
கனவரைப் புயமுந் தோன்றக் கடகரி முகத்தெங் கோமான்
றினகரோ தயம்போல் வந்தான் நேவர்கோன் விழிக ளெல்லாம்
வனருகக் காடு போல மலர்ந்தனன் வணங்கி வீழ்ந்தான். (கக)

பாகசா தனனை யன்பா லங்குச பாசச் செங்கை
யாகுவா கனத்து முக்க ணைங்கரத் தானை நோக்கி
யோகையா லுனது பூசை தோத்திர முவந்தோம் வேண்டும்
வாகைசேர் வரங்கள் கேண்மோ வென்னலும் வணங்கி வாழ்த்தி.()

பந்தன முலையாள் பாகப் பரன்றிருப் பள்ளித் தாம்
நந்தன வனங்கள் வாடி நலிந்தன தழைக்கும் வண்ணஞ்
சந்தன வனங்கள் சூழுந் தனிவரை முனிவன் கைமேல்
வந்தனள் பொன்னி யீண்டு வரப்பணித் தருள்வா யென்றான். (உக)

காண்டகை யண்டங் காக்கை யெனக்கய முகத்தோன் செல்லச்
சேண்டகை யண்டங் காக்கைத் தேவனென் றுணரான் சும்பன்
கூண்டகை நீட்டி யோச்சக் சும்பநீர் துண்டத் தாலே
யாண்டகை கவிழ்ப்பப் பொன்னி யருள்வழிப் பார்மேற் புக்காள்.()

புக்கபா ரிடந்து பாரப் பொருப்பினை யெடுத்து வாரிச்
சக்கரஞ் சங்க மேந்தித் தடம்பனை மருத முந்தி
நெக்கநீர்ப் புள்வாய் போழ்ந்து நெடியபே ரம்பி னாலே
மைக்கடல் கிழித்து நேமி வளருமால் பொருவும் பொன்னி. (உ௬)

பொன்னியைப் பிரித்த பிள்ளை பூசரப் பிள்ளை யாகச்
சென்னிறிற் செங்கை தாக்கச் சேறலு மஞ்சி னுன்போ
லன்னிய னணிய னாகி யாசைக டோறு மோடிப்
பன்னிசை முனியோ டாடல் பலபல பயின்ற னையன். (உ௭)

பாரின்மேற் படர்ந்து மேழு பரவைமேற் கடந்தும் பார
மேருமேன் மிதித்துந் தாவி விண்ணின்மேற் குதித்தும் வேண்டுஞ்
சாரிமேல் விளைத்தா னையன் றமிழ்முனி யிலோத்தா னம்மா
வாரியன் மகிமை பார்க்கி லாதியம் பரனோ வென்றான். (உ௮)

குறுமுனி மெலிவு நோக்கிக் குஞ்சர முகத்தெங் கோமா
னுறுதனிப் பிறைவெண் கோடு முயயபா தமுமுக் கண்ணுஞ்
செறிதிருப் புயங்க ணனுஞ் செழுமலர்க் கரமோ னைந்து
மீறுகணி முடியுந் தோன்ற வருளொடுந் தோன்ற நின்றுன். (௨௬)

நம்பியோ விதற்கா வந்தா னுனிதோ கொடுமை செய்தே
னெம்பிரான் சென்னி தாக்க வெடுத்தகை யிதுவோ வென்று
பம்புதன் சென்னி செந்நீர் பறிபட நின்று தாக்குங்
கும்பமா முனியை நோக்கிக் கும்பமா முகத்தெங் கோமான். (௨௭)

மாதவ வஞ்சேல் சென்னி வருந்தின் செங்கை தாக்கு
மீதுவந் தனையாக் கொண்டோ மிவ்வணம் புரிவார்க் செல்லாங்
கோதிலாக் கதிகள் செல்வங் கொடுக்கின்றோ நினக்கு வேண்டும்
காதல்சேர் வரங்கள் கேண்மோ கருதின தருது மென்றான். (௨௮)

நீகமண் டலத்து நன்னீர் நிறைத்தரு ளெனலு நாதன்
மேகமண் டலத்து முந்நீர் மிசைந்தெனத் துதிக்கை நீட்டி
மாகமண் டலத்து வாரி மானுகா விரிநீர் வாரிக்
காகமண் டலத்திற் சாய்த்த கரகமண் டலத்திற் பெய்தான். (௨௯)

கரகநீர்ப் பெருக்கும் பார்மேற் காவிரிப் பெருக்கு நோக்கிப்
புரகர னருளின் மிக்காம் புதல்வன்மெய் யருளென் றேத்திச்
சிரகர கம்பஞ் செய்து தெண்டனிட் டிறைவ னாகுக்
குரகதம் வடபாற் செல்லக் குறுமுனி தென்பாற் சென்றான். (௩௦)

சுழியெறி தரங்கப் பொன்னித் துறைகெழு குடந்தை யாருர்
வழிபுனற் நிருவை யாறு வலஞ்சுழி மருதூர் மாயன்
விழிதுயி ல்ரங்கங் காவை வெண்காடு மறைக்கா டேத்திச்
செழுமறைப் பொருளார் தொல்லைத் தில்லைமா நடனம் போற்றி. (1)

தருபுனற் செழுங்கா வேரிச் சங்கமத் துறைநீ ராடிக்
குரைகடற் சேது மேவித் தொடுங்குன்றங் காணை புத்தூர்
பரமரே டகமா டாணை பரங்கிரி மதுரை நெல்லைத்
திருநகர் பரவிப் போந்தான் நென்றிசை தழைக்க வந்தான். (௩௨)

இருஞ்சிவ லிங்க மாக்கி யிடந்தொறு மருச்சித் தேத்தி
வருந்தமிழ்ப் பொதிய மேவி வடதிசைக் கனமுந் தென்பாற்
பெருந்திசை மெலிவுந் தீர்த்தான் பிறவியாம் பிணியைத் தீர்க்கு
மருந்திரு மருந்தைக் காண்பா னணிதிரி கூடஞ் சாரந்தான். (௩௩)

கவனவெங் கான நீங்கிக் கடவுளர் திருக்குற் றாலம்
புவனமார் குரோச மைந்திற் புகுதலும் புனிதத் தென்றல்
சிவமணம் வீசக் கண்டு தெய்வமா முனிமுன் செய்யுந்
தவமினிப் பவித்த தென்று தடம்புயந் தடிப்பச் சென்றான். (௩௪)

நூற்கடல் கடந்த மேலோ னுவலருந் திரிகூ டத்து
மேற்கடு விடமுண் டாரே விண்டுவா யிருந்தா ரென்று
நாற்கட லுளரும் போற்று நன்னகர்த் திசைகள் சூழ்ந்து
பாற்கடல் கிடந்தா லென்னப் பங்கயத் தடங்கள் கண்டான். (௩௫)

அறத்துறை முனிவன் வாவி யருந்துறை யனுருங் காலை
நிறைப்புணல் கரைமேற் றாவி நெடுந்திறை சுருட்டுந் தோற்றம்
புறத்துறு சமையத் தோரைப் போகெனப் புறங்கை யோச்சி
விறற்சிவ சமையத் தோரை விரைவுட னழைத்தன் மாணும். (௩௬)

செறிதடங் கரையின் மீதே செழுந்திறை கொழிக்கு முத்த
நறியபூந் திருவெண் ணீற்று நாயன்மார் வருதல் போலு
மெறிபுனற் றிரையி னூடே யெழுகயன் மறையுந் தோற்ற
மறுபுறச் சமையத் தோர்கள் வயின்வயி னொளித்தன் மாணும். ( )

உரவுநீர்த் துறைமண் டீக மொலிப்பது முனியைக் கண்டே
யரவொலி பரப்புந் தொண்ட ரார்ப்பொலி நிறைததல் போலும்
வீரவுநீ ரழுத தாறை விண்மிசைப் பொழிதன் முக்கட்
புரகரன் கருணை மாரி பொழிவது போலு மாதோ. (௩௭)

காஞ்சிசூழ் கழனி தோறுங் கழைகள்கண் வெடித்த முத்தர்
தாஞ்சிலர் வருவார் போவார் தரத்திசை கணிகை மார்போற்
பாஞ்சராத் திரிக டம்மைப் பழித்திடு நகையைப் போலும்
வாஞ்சைசேர் சைவர்க் கண்டு மகிழ்தரு முறுவல் போலும். (௩௮)

அரத்தநெட் டிலையாங் காவி யணிந்துநித் திலநீ ருடிச்
சிரத்தினிற் கதிர்க ளாய செஞ்சடை பின்னிச் சென்னி
தூர்த்துற வனோந்த செந்நெல் சைவமா முனியை யீண்டு
வரத்தவம் புரிந்தோ மென்ன வணங்குமா முனிவர் போலும். (௪௦)

வருபுனற் புகவி வேந்தர் வழுதினோ யொழித்த காலே
யிருமனத் தருகர் போலு மிடைபழம் பழுத்த வாழை
விரிகனற் புனவி லேடு வென்ற நாள் விருப்பாஞ் சைவத்
தொருமனத் தவறே போலு மொளிதுசெம் பழுக்காய்ப் பூகம். (௪௧)

ஊறிடு மலர்த்தே னாடி யுவந்துதா தாடுந் தும்பி
யாறிடு தடத்தி லீச னன்பராய் முழுகித் தெய்வ
நீறிடு வாரைப் போலு நீறணி தொண்டர்க் கெல்லாஞ்
சோறிடு வாரைப் போலு மகரந்தஞ் சொரியுங் கைதை. (௪௨)

புண்டரீ கத்தின் வாவிப் புடார்ச்சுன புரத்தி னெல்லே
யொண்டவ முனிவன் செல்ல வுதயவன் மறைந்த தோற்றம்
பண்டுசேர் தககன் வேள்விப் பயத்தினுற் சமைய பேதங்
கொண்டவர் குழாத்து நின்றான் குன்றுபுக் கொளித்தல் போலும். ( )

ஒழுகுநீர்த் தடங்க டோறு மோங்குசீர்ப் பழனந் தோறுஞ்
செழுமுகை யுடைந்து நீலந் திசைதொறு மலர்ந்த தோற்ற
மெழுபெரும் புணரி யுண்டான் குறுமுனி யிவனோ வென்னப்
பழுதிலா விறும்பூ தெய்திப் புனன்மகள் பார்த்தல் போலும். (௪௪)

தேம்பிய துயிலே நீக்கிச் செங்கழு நீர்க்கண் ணோக்கி
யாம்பல்வாய் மலர்ந்து வண்டால் வருகென வழைத்து நீலப்
பூம்பொடிச் சண்ணந் தூவிப் புனிதமா முனியைக் கண்டு
கூம்பல்சேர் கமலச் செங்கை குவித்தது சிறுபுன் மாலே. (௪௫)

என்பல வடுக்கள் வானி லெங்கணு மிமைக்குந் தோற்றந்
தண்புவி மடந்தை வாட்டந் தவிர்த்திட வந்தான் றன்னை
வின்புல மடந்தை காண்பான் விழியிரண் டமையா தென்று
கண்பல கோடி பெற்றுக் களிப்புறக் காண்டல் போலும். (௪௬)

மிக்கசெஞ் சடைகள் சூடி மேனியில் வெண்ணீ ருடித்
தக்கமா முனிக்கு ழாத்துத் தமிழ்முனி வருதல் போல
மைக்கடல் வரைப்புக் கெல்லா மாலைபி னிருள்விட் டோடச்
சிசக்கர்வா னுடுக்கள் சூழத் திங்கள்வர் தெழுந்த தன்றே. (சஎ)

ஆங்கன மமர்ந்து வைகி யந்திவர் தனைக ளாற்றி
யோங்குசர் நீறு சாத்தி யுண்மையஞ் செழுத்தை யுன்னிக்
கோங்கரும் பனைய கொங்கைக் கோதையோர் பாகன் றன்னைப்
பூங்கழல் வணங்கி யேத்திப் பூசனை புரிய வெண்ணி. (சஅ)

சேவ்விழித் தடமாம் பாவை திரைக்கையாற் கொழித்து விசும்
பால்வளை வாலு கத்தாற் பரிவுட னிலிங்க மாக்கி
நால்வன மலருந் தூவி நம்பனை யருச்சித் தேத்தி
வால்வளை முழங்கி யார்ப்ப வைகறை யெழுந்து போந்தான். (சக)

கூனவா ரணஞ்சூழ் வாவி குறுமுனி யகலுங் காலைக்
கானவா ரணங்கண் முல்லைக் கானிடைப் பறந்து கூவன்
மோனவா ரணத்தான் சைவ முனிவரு கின்ற னென்று
தானவா ரணத்தைக் காத்தான் சமைபத்தார்க் குணர்த்தன் மானும்.

தேந்துணர் பூத்த கொன்றை திருப்பள்ளித் தாம நல்கக்
காந்தன்செங் கரத்தா லீச னருச்சனை புரியக் காதன்
ஶார்தளிர் கரங்கள் கூப்ப வரிக்குயில் பல்லாண் டோதப்
போந்தளி பயில் புராணப் பொழில்பல கடந்து போனான். (ருக)

பம்பிய புளின மெல்லாம் பாவபுண் ணியங்க ளோதுங்
கும்பியுங் கொலைசெய் யாது குழுகனைப் பூசை செய்யுஞ்
சம்புவும் வலஞ்செய் தேருஞ் சைவரன் னெரியால் வண்டுந்
தும்பியுங் கள்ளுண் னைத சோலையிற் காலை சேர்ந்தான். (ருஉ)

திங்களா ரிரண்டுஞ் சூழ்ந்துந் திங்கள்செங் கதிரு டாடாப்
பொங்கரி னிருள்க னெல்லாம் புரையற விழுங்க வேண்டி
யங்கியு மதியு மாங்கோ ருருவுகொண் டணைந்தா லென்னத்
தங்குசெஞ் சடிவ மேனித் தவனாநீ றிலங்கப் புக்கான். (ருங)

தன்மொரு வடிவ மாகச் சதுரமுகன் வந்ததால் வந்து
திவன்கலை யமுத முண்டு தினைக்கட லாச மித்த
"வாரசடை முனிவற் காசப் பண்டைமால் வடிவு நீங்கிச்
சிவவடிவு தித்த தென்னச் செங்கதி ருதித்த தன்றே. (ருச)

மாதவ ரிடங்க டோறு ம்றையவர் கிடைக டோறு
மோதுவார் கழகந் தோறு மும்பர்வாழ் குலங்க டோறும்
வேதமு மங்க மாறு மிருதியுஞ் சருதி ஞான
போதமு மொருமு வாறு புராணமும் பரந்த மாதேர். (ருரு)

பெருகிய சருதி மூலம் பேசிய கிளிக ளோர்பர்
லொருபுகங் கிளிக்கோர் கிள்ளை யுபநிட முறைப்ப தோர்பர்
'லருமறைப் பொருள்கள் சைவ வாகம மணங்க ளோர்பர்
சருகினை யருந்தி நோற்பார் தவம்ணங் கமழ்வ தோர்பால். (ருச)

கரகமா முனியைக் கண்டு கமலமேற் பிரம னீன்ற
வரமக விவனோ வென்னு மழலைபங் கிள்ளை யோர்பார்
பிரமன்முற் கற்பத் தானோ பின்னுதித் தவனோ முன்னிப்
புரமுறைந் தவனோ வென்னப் பூவைகள் புகலு மோர்பால். (ருச)

சந்திர பதத்தை புன்னிச் சாந்திரா யணஞ்செய் வாரு
மந்திர பதங்க ளாதி மந்திர் முருச்செய் வாரு
மந்திர தமதர் போக மவாவியே யறஞ்செய் வாரு
மிந்திர் பதத்தை யெண்ணி யாகங்கள் புரிகின் றாரும். (ருச)

கொற்றவ் னங்கி வாயு ருபேசனீ சான னுதி
மற்றவர் பதங்கள் வேண்டி வரதனை வலஞ்செய் வாருங்
கற்றவிஞ் சையர்கள் சித்தர் கருடர்கிம் புருட ராதி
நற்றவ ருலகம் வேண்டி நாண்முறை வசிக்கின் றாரும். (ருச)

பூதலத் தரசை வேட்டுப் புண்ணியம் புரிகின் றாரும்
பாதலத் தரிசு வேண்டிப் பன்னகர் நோற்கின் றாருஞ்
சாதலம் பிறப்பும் னோண்டாச் சரிபையர் கிரியை யாருங்
காதலம் வெறுப்பு நீங்கிக் கதிவிழைந் திருக்கின் றாரும். (ருச)

தாகமா மனித ராயுட் டசமுறை சரிக்குங் காகங்
காகமா முறைகள் பத்துக் கழித்திடுங் கழற்கட் கூகை
கூகையின் முறைகள் பத்தாங் கொடுவிட நாக மந்த
நாகமே யனந்தங் கண்டு ஞானயோ கிருக்கின் றாரும். (௬௧)

வேண்டுவார் வேண்டிற் றெல்லாம் வேண்டுமா றுதவு மெங்கோ
ஞண்டசெண் பகப்பூங் காவி லதிசய மனைத்து நோக்கா
வீண்டுமெய்த் தவஞ்செய் யாமன் மேருவி லிமயச் சார்பிற்
பூண்டுமுன் கழித்த காலம் போனதை நினைத்து நோவான். (௬௨)

மரமெலாம் பறவை பெல்லா மாவெலா மனித ராதி
சரமெலா மசர மெல்லா மமரராய்த் தரித்தல் கண்டான்
புரமெலாம் பரமன் மேவுஞ் சிவபுர மாகக் கண்டான்
கரமுநான் குவிக்க வாணன் கடுக்குநா ளடுக்கு மென்றான். (௬௩)

அலைகட லடக்குங் கையா னவ்வன மகன்று வெள்ளி
மலையிசை மணத்தாற் போந்து வந்தசித் திரப்பூங் கங்கை
நிலைபெறத் திரிகூ டத்து நெறிபெற வமைத்தான் மேருச்
சிலைவலர் மூடிமேற் சாத்துந் திருப்பள்ளித் தாமம் போல. (௬௪)

மலைதரு நெறிகள் கண்டான் வயிரமா வுயிர்கள் யாவு
மலைதரு நெறிகள் காணுன் வாள்ரா முழையி னூடு
கலையொடு மானைச் சேர்ந்த ககனத்தம் புலியுங் கண்டான்
கலையொடு மானைச் சேர்ந்த ககனத்தம் புலியுங் கண்டான். (௬௫)

அளிவிருப் புடைய சோலை யனைத்துமே யமல மூர்த்தி
யொளியினைச் சேர்ந்தார் போல வோங்கொளி யொருமை யாலே
வெளிவிருக் கங்க ளென்றும் விண்ணவர் தருக்களென்றும்
தெளிவிருக் கங்க மோர்ந்தான் நெளிவில்லி றிகைத்து நின்றான். (௬)

கல்லெலா மிலிங்க மாகக் கனமெலாம் புனல்க ளே
வல்லுலாஞ் சோலை போதா லருச்சித்துக் கனிக ளாலே
பெல்லையி லமுத மேற்ற வினமணி விளக்க மேந்தச்
செல்லெலா முரசு மார்க்குஞ் சிவநெறிப் பெருக்கங் கண்டான். (௬௭)

பிரமணை யெண்ணு தாரும் பிரளய மெண்ணு வாரு
நரைதிரை யறியா தாரு நடுவினைப் பிறியா தாரும்
வரவொடு போக்கி லாரு மறப்பொடு நிலைப்பி லாரு
மீறவொடு பகலி லாரு மிரவியெங் கெழுமென் பாரும்.. (௬௮)

பிங்கலை யிடைபி லோடிப் பிரிதரு பிராண வாயு
வங்கலர் சுழுனை நாடி யசைவையற் றடங்கு வாரும்
பொங்கலார் மூல நாடிப் புதுவழி திறந்து மேலாய்ச்
சங்கரன் கமல பாதத் தனிநடங் காண்கின் றாரும்.. (௬௯)

நனவிடை நாடு தோறு நாடாது நாடி மேலாங்
கனவிடைச் சரிக்கின் றாரும் கவலைதீர் சுழுத்தி மேனி
மனநிலை யடக்கு வாரு மனமறத் துரியம் பற்றித்
தனையுணர் தந்தி மேனித் தலைவனைத் தேர்கின் றாரும்.. (௭௦)

இருமைசே ரொருகோ ணத்தி லெரிதனைக் காலான் மூட்டிப்
பரிதிமண் டலத்தை மூட்டிப் படிசுடர் தப்பா லேறித்
துருவிமே லனந்த கோடி சுடர்கள்விட் டெறிக்குஞ் சோதி
யருநிலா மண்ட பத்தி லழகமுண் டெறங்கு வாரும்.. (௭௧)

சித்திக ளெட்டும் பெற்றுச் சித்தராய்த் திரிகின் றாரும்
பத்தியான் முத்தி வேண்டிப் பரமயோ கிருக்கின் றாருஞ்
சத்திரி பாத மென்னுஞ் சதுட்டய வழிச்செல் வாரு
வித்திய:காய சித்தி நிரம்பிவீற றிருக்கின் றாரும்.. (௭௨)

இரும்பையுஞ் செம்பொன் னாக்கி நரைஞரை யினைஞ ராக்கிக்
குரும்பைமா முலையா ரோடுங் குகைதோறு மிருக்கின் றாரும்
புரத்தா னுளகை வேந்தன் போகமு முவர்த்துப் பொன்னுந்
துரும்புநீ ராக வெண்ணித் துறவின்பந் துயக்கின் றாரும்.. (௭௩)

பங்கயத் தவனே யாகப் பலயுகம் பயில்கின் றாருஞ்
சங்கையே கரத்தி லேந்திச் சக்கரந் தரித்துள் ளாரு
மங்கையின் மழுமா னேந்தி யமலமுற் றுகைகின் றாரும்
கங்கையார் சிவபு ரத்தா கவியையார் வருகின் றாரும்.. (௭௪)

அப்புடி யெண்ணி லாதா, துமர்தரு தானங் கண்டா
னிப்படி யேழுந் தாங்க ளிவர்களி லொருவர் போது
மைப்படி, கண்ட னென்னை வரித்ததிம் மகிமை யெல்லாங்;
கைப்படி, நெல்லி போலக் காட்டியாண், டருள வுன்றோ. (௭௫)

அம்மவோ திரிக் டத்தி லதிசய மனந்த கோடி
யெம்மனோ தமக்குள் யானே, யெதிர் தொழப் பெற்றே, னென்று,
விம்மிதப் புளகம் பேசீர்ப்ப மெய்யெலாம் விதிர்ப்பப் பொங்கிச
செம்மன்மா, முனிவன், கையுஞ் சென்னியுந் துளக்கா நின்றான். (௭௬)

கானவர் புனமுந் தெய்வக் கடவுளர் வுளமும் வேட
மானவர் சீதார் வைப்பு மருவிபங் கிரியுஞ் சூழ்ந்து
தானவர் முனிவர் சித்தர் சாரத ரியக்கர் பூதர்
வானவர் கணங்க ளார்க்கும் வரிவளை வீதி சார்ந்தான். (௭௭)
வேறு.

நற்றூலத் திருமடந்தை யணிபோலு மணிமாட மறுகு ஞானச்
சொற்றூலத் திருமடந்தை யனையுரு வித்துறையுந் துறைகுழ் வெந்,
பும், பெற்றூலத் துமரர்களும் பொன்னகரும் பூதலத்துப் போந்தா,
லன்ன, குற்றூலத் திருநகருங் கோயிலுங்கோ புரமும், வெற்றிக் கொ,
டியுங் கண்டான். (௭௮)

கண்டலங்கள் களிகூரப், புண்டரிகக் கண்ணனையே போற்கா,
னீட்டி, விண்டலமு மண்டலமு மளந்தசயத் தம்பமதிந் விசேடங்,
கண்டான், கொண்டல்கவி தண்டலைய மண்டபமுங் கோயிலுங்கோ,
புரமு நோக்கி, யண்டகூ டமுங்கூடத் தடுக்கியபொற் குலவரையு
மாகக் கண்டான். (௭௯)

ஒருவரயி லுண்டுமுன்னு னுமிழ்ந்தரனை யுள்ளடக்கியுலக மூன்
றுந், திருவாயி லொருநான்கா லுண்டுபிழுந் திருக்கோயிற்; செல்வங்,
கண்டான், கருவாயில், கடப்பவர்க்குக் காட்சியிது போதுமெனக் கர
ங்கள் கூப்பி, யிருவரயும் பெரன்சொரிய வேத்தினு, மெழுகடல்செ
ன், நிறங்கும் வாயான். (௮௦)

ஒருகத்தி லயனாகி, பேரருகத்தி, லரியாகி யுடைய தேவன்
பேருகத்தி, லரனாக, வீற்றிருக்குந் தலபிதுவோ பிரமன் மரயு,

ஒருகத்து மழியாத குற்றலத் தலஞ்சேர வயன மெந்தை
பூருவத்தின் புண்ணியமோ யான்புரிந்த மாதவமோ புகுந்த தம்மா.

மருவாய் மலர்மாசிச் சண்பகா டவிவளமும் வானந் தாவிச்.
குருவாய் மணிகொழிக்கும் வடவருவித் திரிகூடக் குவட்டின் சீருந்.
திருவாணி புமைபிறந்த சத்திபீ டமுஞ்சிவத்தின் செயலு மென்னு
வொருவாயிற், செரல்லுவதோ மறைகளா யிரம்வாயா லுரைக்கற் யா
ற்றோ. (௮௨)

மேருவறையசுந்தனிலும் வெள்ளிவரைப் புறந்தனிலும் விடை
யெங் கோமான், பாருலகிற் பலகோடி தலமகிமை மறைநூலிற் பயி
லுங் தோறுங், காருலவுந் திரிகூடக் குற்றலந் தனிவெனக்குக் கரு
த்தி லாசை, தாருலவு மதிச்சடையா ரறிந்தன்னோ குறித்தவரந்.
தந்தா, ரிந்நான். (௮௩)

உலம்பொருதோள் வானவர்க்கா வுயர்தருதென் றிசைபுகுவேற்,
கூழி தோறுஞ், சிலம்பலம்ப நடம்புரிவார் குற்றலங் குறிதுறையிற்,
சிதட னார்க்கு, வலம்புரியின் மணிகிடைத்த வாறுகிடைத், ததுதமி
யன் வறிஞ், எனகி, யிலம்புகுந்து பவியெடுப்பா னெய்துதிரு வியம்,
போலு மெய்தி னேனான். (௮௪)

மாலோக முதலாகச் சவலோகந் தவலோக மற்றுங் வேண்டே
னாலோகந் தவிர்த்த பிரான் சவலோகந் தனக்குமினியாகை பூனேன்
பூலோக கயிலாயங் குற்றலங் கிடைத்ததினிப் போது மீதே
சாலோக, சாமீப் சாருப முதலாய்மேற் சாரும், வீடும். (௮௫)

என்றுமனங் களிப்பேற விழிவழியா னந்தவெள்ள மேற், மேருக்.
குன்றுபோற், புயர்தடிப், பவடல்புனகம் போர்ப்பவனா குளற வாங்கு
நின்னுபர வசமாகி முக்கண நமுதில்வைத்த நினைவினாலே தான்.
மன்றின்மா மறையோரை மதமடக்கும் வினையமெலா மறந்து போந்,

நிலைகிளர்ந்த, கோபுரங்கள் பலகிழ மெனநினைத்து, நெடிய மே
ரு, மலைகிளர்ந்த, தெனக்கிளர்ந்த வலம்புரிச்சங் கணிக்கோயில் வரு
க்தால் வே தக், கலைகூட்த்து பெரியதமிழ்க் குறுமுனியை வடதினை

யிற் கடைகாப் பரன், சிலைகடந்த சூலத்தா னடியார்க்குத் தடையெ
னவந் தெதிர்த்தார் மன்னே. (அ௭)

துன்னுகடை காப்பவரோ மறையவரோ தடுத்ததெனச் சொல்
லா முன்னர், பன்னுமறை வேதியரே பரந்துதடுப் பதுநோக்கிப்
பரிவி லீர்காள், பின்னுமதிச் சடையார்க்கும் பெருந்திகிரிப் படை
யார்க்கும் பேதம் யாதோ, மன்னுறுபத் தவதாரத் தறுக்கிரக நிக்
கிரக மறந்தீர் கொல்லோ. (அ௮)

களபமெதிர் காத்தபிரான் கண்ணிடந்து சாத்தியநாட் கயிலை
யாளி, யளவறுசீர்ச் சலந்தரனை யடர்த்தபடை கொடுத்தவரு ளறிந்
தி லீரோ, தளவநிகர் குறுமுறுவல் விருந்தையம் பிணிநீங்கத்
தம்பி ராட்டி, துளவநறும் பச்சிலைமா மருந்தளித்து மாற்றியதுந்
தோற்றி டாதோ. (அ௯)

பாரோடும் விண்ணோர்கள் பரந்தோடப் புரந்தரனார் பதிவிட்
டோடத், சேரோடும் கதிரோடமதியோட விதியோடத் திருமான்
மேனி, காரோடத் தொடர்ந்தோடும் கடல்விடத்தைப் பரமனுண்டு
காவா விட்டா, லாரோடு நீரிருப்பீ ரெங்கேடி யுயிர்பிழைப்பீ ரறி
வி லீர்காள். (௧௦)

ஒன்றுபல நூலுணர்ந்து முணர்வினீ ருமக்குவிரித் துணர்ந்தி னாலு
மென்றுமுண ரீருமது நேமியா னறிவனெங்க ளிறைவன் சீர்த்தி
யன்றியுட லுயிர்போல மா லுயீ சனுமிருப்ப தறியீ ரீண்டு
மன்றுளா ரடியையோ தடுக்கின்றீர் மாயனையே மறுக்கின் றீரால்.

கோதமனகண் ணுவன்பிருகு தருவாசன் புரந்தரற்குக் குவிச
மீந்த, மாதவனே முதலோர்கள் சாபத்தாற் பகுத்துணரீர் மடவி
ரென்று, போதமிலா மறையவர்கள் கடைதடுப்பப் புறம்போனன்
புவன மூன்றி, லாதிபரர் மமரரொரு தட்டுநிற்பத் தானொருதட்
டமைய் நிற்பான். (௧௧)

ஆக்குதவ, நிட்டைகளில் வலியரே யென்னுமற னடியார் தம்,
மை, நீக்குமவர் தமைமுழுது நீக்குவனென் பதுகருதி நீங்கிப், போர்
தான், கங்கியி வையப்பொறிநாற், கண்ணமுந்தண் வசத்தடக்கித், கரக்,

சூ மேலோ, ஹுக்கமுடை யவனெடுக்கர் தாக்குதகர் பின்வாங்கு
மொடுக்கம் போல. (கூ௩)

குத்திரமாம் பரசமையக் குறும்பெறிந்து சிவசமையக் கொ
ளுகொம் பாசிச், சத்திவடி வேல்பிடித்த சரவணசம் பவனிருக்குந்
தலம்வி னாவிச், சித்திரகங் காந்தியா முத்தரவா கினிகமலத் திரைக்
கை காட்ட, நத்திரைந்து மணிகொழிக்கும் பொன்னிலஞ்சித் தென்
னிலஞ்சி நகர்மேற் செல்வான். (கூ௪)

மல்லிகையும் பித்திகையு மாதவியுந் தாதகியு மகிழு மாவுந்
குல்லைகளு முல்லைகளும் பாதிரியுந் தாதிரியுந் குரவுந் கோங்கும்
வில்லுவமுஞ் சந்தனமும் புடைசெறிநந் தனவனங்கள் விபுலந் தோ
ளும், பல்லவமென் கரங்கூப்பித் தொண்டர்போன் மலர்சொரிசெண்
பதப்பூங் காவில். (கூ௫)

வச்சிரத்தின் கானிமிர்த்து மரசுதத்தின் கழுத்துவைத்து மடன்
முத் தின்று, நிச்சவயி றீரியமும் புருடரா கழம்பூத்து நீலங் காய்த்
து, முச்சிபிசைக் கோமேதம் விளைந்துபவ ளம்பழுத்து முழுத்த
பூகம், பச்சைபணி வேய்ந்ததெனப் பாசடையால் வெளிமேய்ந்த
பந்த ரூடே. (கூ௬)

சற்றுற்றின் வரிக்கயல்கள் சோலைதொறுங் குதிபாயத் துமிந்
து வீழு, முற்றுற்றின் கனிமுருகக் கடவுள்சரம் பாயசுரர் முடிகள்
காட்ட, மற்றுற்றி னிரிந்தேகும் பவளவாய்த் துவியனம் வன்கு
ரிட்ட, பற்றுற்றுஞ் சிறைவிடுப்ப வாற்றி னமரர்குழாம் படர்தல்
காட்ட. (கூ௭)

மீனவா னைப்பகடு வெடிதாளப் புடைபோழ்ந்து வீழ்மாங் கொம்பு
தானவா ரணத்திளைய நம்பிவேல் சூர்மாவைத் தடிதல் காட்டக்
கானவா ரணமுமெழிற் கார்மயிலுங் கலந்துவீருங் காட்சி யாட்சி
மானகே தனமொருபா லேனைவா கனமொருபால் வருதல் காட்ட.()

மந்தமா ருதந்தவழ்ந்து வழிகாட்ட வுபசரித்து வருகென் பா
போற், சந்தவிசை சூயில்காட்டக் கிள்ளைகளா நெழுத்தோதிச் சமை
யங் காட்டச், செந்தளிர்கள் லைகாட்ட. மந்தார மலர்பொதுளித்

திபங் காட்டக், கந்தவே எிடமிதுவென் றுறுபாய் திரைக்கயல்கண்
காட்டச் சென்றான். (௯௯)

விண்படர்சண் பகச்சோலை விண்கிழிப்ப விண்ணிழிவி மானம்
போந்து, வண்புவனத் திருந்தனைய சிகரசின் கர்த்துறையும் வானோர்
தேவையத், தின்கொடிவா மணமுயர்த்த சேவகனைக் குறமடந்தை
தெய்வ யானைப், பெண்கொடியா யிருந்திக்கு நடுவளர்சிந் தாமணி,
போற் பிறங்கு வானை. (௧௦௦)

தானவர்கு லாந்தகனைச் சைவநெறி வைதிகத்தின் ருய்போல்
வானை, வானவர்குற் பகக்காவை வானரச மகுடசிகா மணியை மான்
க், கானவர்கள் சிறுகுடிச்சம் பந்தனைக்கந் தனைவேதக் கனியை மு
க்கண், ஞானமால் வரைத்தோன்று ஞானவா ரியைக்கருணை ஞான்
வாழ்வை. (௧௦௧)

பன்னிரண்டு பெருங்கதிரு மொருங்குதிக்கு முதயபருப் பத
ங்கள் போலத், தன்னிரண்டு பொற்குழைமேற் குண்டலங்கள் குல
வுதடம் புயத்தி னானைப், பொன்னிலங்கு சிமையவட பூதரத்தி லரு
வியன்ன புரிநா லானைத், தென்னிலஞ்சிப் பெருமானைச் சகலகலைக்
கொருபெருந்தே சிகனைக் கண்டான். (௧௦௨)

வாகைவேல் கணைகுவிச மங்குசங்கே தனம்பயம் வலங்கோ த
ண்ட, மேகமா மணிமழுத்தண் டிலங்கியவங் கியம்வரத மிடப்பா
லாக, யோகமா மலர்க்கரங்க வீராறு மவுலிகளோ ஶாறுந் தோன்றத்,
தோகையா மணிவரைமேற் பரிதிநிகர் பரஞ்சுடரைத் தொழுது
வீழ்ந்தான். (௧௦௩)

விண்குளிர்செய் மதிமுகங்க ளோராறுங் கருணைபொழி விழியீ
றாறும், பண்குளிர்மா மறைபழுத்த கனிவாயும் பரிபுரச்செம்பதும்
த் தானுங், கண்குளிரக் கண்குனி வாய்குளிர வாழ்த்திமலர்க் கரங்
கள் கூப்பி, யெண்குளிரத் தமிழ்முனிவ னிதயமெலாங் குளிரம
கிழ்ந் தேத்து கின்றான். (௧௦௪)

வேலைநெடுங் கடல்குடித்து வீரநெடுங் குன்றிடித்த வேலி
ஞனே, காலைவரு செங்குதினே மாலையி யேகயிலைக் கடவுள் வாழ்வே,

வாலசவுந் தரிகவுரி திருவயிறு வாய்த்தழுமு மணியே யென்பாந்
பாலையுந்தே னையுமதுரப் பாகையும்போன் மறைப்பொருளைப் பாலித்
தானே. (௧௦௩)

விஞ்சையர்க்கு விஞ்சைபொழி மேகமே யவுண்ணிருந் விடியக்
கூவுஞ், செஞ்சேவற் கொடியுயர்த்த சேவகனே தெய்வமடப் பிடி.
யோ டாடுங், குஞ்சரமே வள்ளிபடர் குன்றமே ஞ்ரர்பெருங் குலத்
தை மாய்ப்ப, வஞ்சமுக மமையாதென் றுறுமுக மாகவெழுந் தரு
ளி னானே. (௧௦௪)

வேறு.

செங்கைவே லுழவா போற்றி தேவர்தந் தலைவா போற்றி
கங்கையாள் புதல்வா போற்றி கார்த்திகை சிறுவா போற்றி
பங்கயத் தடஞ்சூழ் செம்பொற் பணிமதி லிலஞ்சி மூதூர்க்
கொங்கலர் கடப்ப மாலைக் குமரதே சிகனே போற்றி. (௧௦௫)

போற்றியென் றிறைஞ்சி ரோயம் பொடிப்பமெய் துடிப்ப மேனி
மாற்றிலாப் புளகம் போர்ப்ப வாய்தழு தழுப்பப் பாடல்
சாற்றிநின் றேறத்து ஞானத் தமிழ்க்குறு முனியை நோக்கி
யேற்றமாங் கருணை கூர்ந்தா னிலஞ்சிவாழ் குமரமூர்த்தி. (௧௦௬)

துதிநல முவந்தோ மிந்தத் தோத்திரம் பயில்வோர்க் கென்றுங்
கதிநலப் பொருள்பே ரின்பங் கருதின வருளிச் செய்வோ
மதிவலோய் கினக்கு வேண்டும் வரமினிக் கேண்மோ வென்னப்
பொதியவழ் கடப்ப மாலைப் புங்கவ னருளக் கும்பன். (௧௦௭)

வேறு.

உடல்பொரு ளாகிகட் குடைய தேசிகக்
கடவுளே கண்ணுதன் மண்ஞ்செய் காட்சியு
நடீநவில் காட்சியு நயந்து காணநான்
வடவரை மிசைத்தவம் வருந்தி யாற்றினேன். (௧௦௮)

ஆற்றுறு தவத்தின லகில மீன்றருள்
கோற்றொடி பெருமணக் குழாத்தி லேகினேன்
போற்றுமுன் புவிமகள் பொறாமை யாலெனை
யேற்றுடைப் பரமர்தென் றிசையி லேவினார். (௧௦௯)

ஏவிய காலையி லிறைவர் நன்னகர்

மேவிய மாயனை விமல னுக்குபு

பூவினற் பூசனை புரிந்து மாமணச்

சேவையு நடனமுந் தெரிசிப் பாயென்றார்.

(ககஉ)

அன்னவா றுலயத் தடையுங் காலையிற்

சன்னிதி மறையவர் தடைசெய் தார்த்தனர்

நின்மலன் றிருவரு ளஞ்சி நீங்கினே

னின்னதற் குறுதிநீ யருளென் றேத்தினான்.

(ககங)

வேறு.

தஞ்சமென மாமுனி தயங்கிமொழி போதி

லஞ்சலிது கேண்மதி யமைந்தவுப தேசம்

வஞ்சமறை யோரையவர் வஞ்சவுரு வாலே

செஞ்சமுற வேறல்செய மென்றமரர் தேவன்.

(ககச)

கூறுமவர் கோலமொடு கோயிலிடை யேகி

வீறுதமி ழாலரியை வேதமனு வாலே

யாறுபுனை வேணியர னாதல்புரி பூசை

யேறுமகு டாகம மெனாவருள்செய் தானால்.

(ககரு)

அத்தகை யயிற்கடவு ளற்புத முரைப்ப

வித்தக முனித்தலைவன் மெய்ப்புளக முற்று

முத்தனை யருச்சனைசெய் முற்கலை யனைத்து

முத்தம வெனக்கரு ளெனத்தொழு னுரைத்தான்.

(ககசு)

தீதறு முனிக்குயர் சிவாகம மனைத்து

மோதுகலை மற்றுமுப தேசமுணர் வித்தா

னாதிபரன் வைத்தருளு மப்பொருளை முன்னான்

மாதுமை கையிற்குழவி யாயுண்டும் வள்ளல்.

(ககௌ)

ஒத்தவயன் மாலுமுண ராதவுப தேச

மத்தன்முரு கேசனது பூதியொடு பெற்றான்

மத்தமலை யாசல மகாமுனிவ னம்மா

மெய்த்தவ மலாலுலகின் மிக்கப்பொரு ளுண்டோ.

(ககஅ)

நாதனது பூதிகளை ஞானநிறை வேறி
மாதவ புராதன மகாமலைய: யோகி
யாதிபுப தேசகுரு வானமுரு கேசன்
போதனைய தாடொழுது பூசனைசெய் வானால்.

(௧௧௯):

வேறு.

ஐவகையாள் சுத்திமுறை சுந்ததாபி லங்கவிய மமுதைந் தாட்டி
நெய்பொழிந்துதாபிந்தேன் பால்கன்னல்கனிச்சாரமிள நீர்தன் பார்த்து
மெய்வளர்மந் திரகலச முதலாய. வபிடேகம் விதியாற் செய்து
கைவருமந் திரபுட்ப மந்த்ரான நிறைவேற்றிக் கலைகள் சாத்தி.

(1):

பொருத்துபுரி நூல்புனைந்து மான்மதங்குங் குமங்கலவை புழு
குசாத்தித், திருத்துமணிப் பூணணிந்து தார்ருட்டிச் சுத்தானன்
சிறப்பவூட்டிச், சுருப்புறநீ பங்கொடுத்துப் பண்ணியங்கண் முக்கணி
கள் கருணைதீம்பால், வருக்கவகை யமுதேற்றிக் கோடசத்தாற், பணி
மாறி மலர்க லேவி.

(௧௨):

வேறு.

எந்தாய்: போற்றி பரங்கிரிபி லிறைவா போற்றி செந்தூர்வாழ்.
செந்தா போற்றி பழனிமலைத். தேவே போற்றி. தேவேசன்
மைந்தா போற்றி யோகத்தில் வாழ்வே. போற்றி சோலைமலைக்.
கந்தா போற்றி திருவிவஞ்சிக் கடவுள் போற்றியெனத்தொழுதான்.

தொழுது வணங்கித். துதித்துருகுஞ், சுருதித் தமிழ்மா முனிக்கிரங்கி
முழுதுங் கருத்து நினைத்தவெலா முடிக்கும் படிக்குவரங்கொடுத்தா
னிழுதுங் குடருந், தசைநிணமு மிறைஞ்சா. வவுண ருடல்குடைந்து
கழுதும் பருந்தும் விருந்தருந்தக் கைவே. மூரந்த. குகப்பெருமான்.

(1):

குருவாங். குகவே ளருள்பெற்றுக் கும்ப: முனியன் திரவிலொரு
நீருவா லுகத்தாற் சிவபுகை செய்து மறுநாட் சிறுகாலை
யொருவா லுகத்தாற் பூசனைசெய் துபய வடிவு மொன்றாக்கி
யிருவா லுகநா யகனெனவே யியற்றி யாரா தனைபுரிந்தான்.

(௧௨௭):

வேறு.

வாலுக ரிருவ ராணர் வடிவினை யொருவ ராக்கிப்
பாலுகந். தருச்சித் தேத்தும் பரன் மையே பரிவா யுண்ணி

மேலுத மயன்மா லான விமலனை விமல னுக்க
நாலுகம் படைத்தான் மைந்த னனிவிடை கொண்டு போந்தான். ( )

நாதனை திரிகூ டத்து நான்முகன முருந்த னான
னாதலா லவனைப் போற்று மன்பர்க்கும் வழங்கா மென்று
வேதமா மறைக ளெல்லாம் விரித்தருள் விரிஞ்ச னீன்ற
மாதவன் கணத்திற் கொண்டான் மாதவன் கணத்தர் கோலம். ( )

முட்டவிழ் துளப மாலை பவத்திர மாலை பூண்டு
பொட்டணி நுதன்மே லூர்த்த புண்டரந் துலங்கச் சாத்திப்
பட்டவர்த் தனர்கள் சூழப் பரமபா கவத னாகி
பெட்டெழுத் தோதி யுள்ளே யுண்மையெட் டெழுத்தை யுன்னி. ( )

காதிடைத் துளவ வேடங் கனககுண் டலங்கள் சாத்தி
யாதியச் சதன்கோ விந்த னுலமர் கடவு ளென்ன
வோதிய பொதுநா மங்க னுரைத்தநம் பெருமான் சங்க
வீதியிற் புகுவான் போந்தான் வேதியர் சங்க வீதி. (கஉஅ)

வநநதி படிந்து சந்தி வந்தனை புரிந்து தேவை
விரைவொடு பணிசூ வான்போன் மேவலும பனவ ரெல்லாங்
குரவனென் றெழுந்து வீழ்ந்து குடுமியஞ் சென்னி தாழ்த்துப்
பரவுவார் பணித லெல்லாம் பகவுற்கே யாக வென்பான். (கஉக)

பொருவிலோ யாண்டு நின்று போந்தனை யென்பார்க் கெல்லாங்,
திருமலை முளரிக் கண்ணன் றிருப்பதி யிருந்தோ முன்செய்,
பரிவுறு தவத்தா லீண்டுத் திருமுற்றம் பரவ வந்தோ
முருவுசூ சனைக்கு வேண்டும் வகையெலாங் கொண்டி மென்று. ( )

அருமறை பயில்வோர் வீதி யகன்றுநம் பெருமான் வெற்றித்
திருநெடுங் கொடிநின் றுடுஞ் செயத்தம்ப மிறைஞ்சி யேத்தி
முருமலர்க் கரங்கள் கூப்பி வயிணவர் கணங்கள் சூழ
வொருநெடு வசந்த வீதி யுயர்வலம் புரிந்து போந்தான். (கஉக)

வேறு

பொருவில்லின் கரங்கடவுள் வடிவாக வாயிலேந்தும பொறிக்
ளாகத், திருநெடுமால் வலம்புரிவே முகுகாகத், திகிரிமணிச் சிகழ மாக

மிருதிபதி னெட்டுமுயர் திருவாயிற் படியாக விளம்பு மூலச், சருதி
குறும் பலவாக விளங்குமதி சயம்பரவித் தொழுது போந்தான். (1)

வடபெருங்கோ புரவாயில் புருந்துவயி டுவரிருக்கை வணங்கி
மேருத், தடவரைசூழ் கதிரவன்போற் கோயில்வலம் புரிந்துசன்னி
தானம் போற்றிக், குடைதிசைவா யிலுக்கிறைவன் வீற்றிருப்பு
ம் பிறதெய்வக் குழாமும் போற்றிப், படலைமதி புனைசடிலச் சோமீ
சற் பணிந்துபரை பீடம் போற்றி. (௧௩௩)

வேறு.

பொருவரு மாடக் கோயில் புருதுலுந் துவார பால
ரொருவாரேற் றடைந்தா ரென்ன ரொருவாரநா மறியோ மென்ன
விருவரை யமைத்துள் போகி யிணைவிழி களிப்பக் கண்டான்
றிருவார் துளபமார்பிற் செம்பொன்மா மவுஷி யானை. (௧௩௪)

கருணையங் கடலாய். மேனி பாசடைக் காடாய்க் கண்வாய்
திருமுகங் கரங்கா லுந்தி பங்கயத் திரங்கள் பூப்ப
வொருகரங் பணில மேந்தி யொருகரந் திகிரி தாங்கி
யிருசுட ருதய நீலத் தடவரை யெனநின் னுனை. (௧௩௫)

கண்டுதன் மனமுங் கண்ணுங் களிபெறப் பரவ முன்ன
ரண்டர்தம் பெருமான் பூசைக் கந்தணர் கொணர்ந்த யாவுங்
கொண்டன எனத்துள் ளாக்கிக் குழுவெலாம் புறத்துப் போக்கித்
திண்டிறற் கோயில் வாயி றிருக்கடைக் காப்புச் செய்து. (௧௩௬)

பச்சைமால் வரைபோன் மேனி பவனமால் வரைபோ லாக.
விச்சைகூர் மனத்தாற் கூர்ம வேட்டுவத் தியானஞ் செய்து,
செச்சைவேண் ணீறு சாத்தித் திருவக்க மாலை சூட்டி
யிச்சைபி லொருமை கூர விருமையால் வழத்தல் செய்வான். (1)

முத்தனே முளரிக் கண்ணு மூலமென் றழைத்த வேழம்
பத்தியி னெல்லை காக்கும் பகவனே திகிரி யாளா
கத்தனே யருள்குற் கொண்ட கந்தரக் கறுப்பி னுனை
நத்தணி செவியு கோல நாடுதற் கரிய நம்பி. (௧௩௭)

ஆண்டர்தாம் பிழைக்குங் கட்டா லமர்கறைக் கண்ட மேயா
யண்டர்தாம் பிழைக்குங் கட்டா லமர்கறைக் கண்ட மேயாய்
வண்டுள வலங்க லார்க்கு மருமத்தே னிதழி யுள்ளாய்
வண்டுள வலங்க லார்க்கு மருமத்தே னிதழி யுள்ளாய். (கஉக)

ஆழியும் வளைபு மேற்பா யணிமணிப் பணிகள் பூண்பா
யாழியும் வளைபு மேற்பா யணிமணிப் பணிகள் பூண்பாய்.
வாழியந் தரங்க மாக மருவுமா திரையை யாவாய்
வாழியந் தரங்க மாக மருவுமா திரையை யாவாய். (கச௦)

முத்தலை வணையாய் போற்றி முண்டகக் கண்ணு போற்றி
யத்தனே போற்றி யென்றென் றங்கையைப் பங்க சாதக்.
கொத்தென முடிமேற் சாத்திக் குடுமியங் கூயிலைக் குன்றி
லுத்தம னருளிச செய்த வண்மையைக் கருத்தி லுன்னி. (கசக)

வேறு.

முறுசுவலம் புரிக்ரத்து மாண்குறுகப் பெரியதுழாய் முடியின்
மீது, சிறியமதிக் கலைகுறுகத் திலகதுதல் விழிகுறுகச செழும்பூண்
மார்பி, னிறையரவப் பணிசுறுக ந்கிலவுல சுமுநிறைந்து நீண்ட
மேனி, குறுகுசுறு கெனப்பரவித் திருவடிக்கீழ்க் குறுமுனிவன்
குறுகுங் காலே. (கசஉ)

தவம்பெருக வறம்பெருகப் பொருள்பெருகத் தெருள்பெரு,
கச் சைவ மோங்கிச், சுவம்பெருக மனுநீதித் துறைபெருக நிறை,
பெருகச் சுருதி வாய்மை, நவம்பெருகச் சரியாதி சுலுட்டயங்க,
ணனிபெருக ஞால மெல்லாஞ், சிவம்பெருகக் குறுகியருள் பெருகி
னான் குற்றாலத் தேவ தேவன். (கசங)

வேறு

சித்தினுற் கரும்பொன் மேனி செம்பொனும் படிபோற் சும்பன்
பத்தியா லுருகி மாலாட் படிவனே பரம னான
சுத்துட னைத்து மாகிச் சதசத்து மாண ஞான
நித்திய நிமலா னாத நிட்கள சுகள மூர்த்தி. (கசச)

ஆர்த்தன சுருதி வேத மதிர்ந்தன தெய்வப் பேரி
ஆர்த்தனார் சுரர்பூ மாரி தொழுதன வடியார் சங்கஞ்

சீர்த்தன வுயிர்க ளெல்லாந் திரிகூடப் பெருமான் சீர்த்தி
போர்த்தன வுலக மூன்றும் பொலிந்தது திருவெண் ணீறு. (௧௪௫)

கடுக்கையஞ் சடிலக் குன்றைக் கருணையங் கடலைக் காணுஉ
நடித்தன முனிவன் பாத நயந்துகூச் செறிந்து ரோமம்
பொடித்தன புளக மேணி போர்த்தன புயமு மார்புந்
தடித்தன மனமும் வாக்குந் தளிர்ந்தன தமிழ்ச்சொல் வேதம். ( )

ஆனந்த வாரி முழுகி யறுபூதி விபூதி சாத்தி
ஞானந்தன் வடிவ மான நன்னகர்ச் சிவபி ராணைப்
பூநந்த வனத்திற் பூவாய்ப் பூவினாற் புனித நீரான்
மோனஞ்செய் தியான பூசை முனிவரன் முடித்துப் பின்னும். ( )

அங்கையா லருச்சித் தேத்த வந்தணர் கொணர்ந்த வெல்லாஞ்
செங்கையாற் கரக நன்னீர் தெளித்தூநற் சாத்தி செய்து
கங்கைநீர் செழுந்தேன் கன்னல் கணிகளுஞ் சுரபி யைந்துஞ்
சங்கைசே ரமுத மைந்துந் தமிழ்தரு மலையச் சார்ந்தும். (௧௪௮)

தக்கவா ரீமுத மாதி சதவுருத் திரத்தி னாலே
முக்கணு ரமுதை யாட்டி முருகுமான் மதங்கற் பூர
மிக்கபூங் கலவைச் சேறு மெழுகிவெம் புவித்தோ லாடை
திக்குடை கழித்துப் பொன்னந் திருவுடை மருங்கிற் சாத்தி. (௧௪௯)

பனகமா மணிகள் பூண்டு தலைமலை பரித்து ளாற்குக்
கனகமா மணிகள் பூட்டிக் கடிமலர் மலை சாத்தி
யனகமா மனுவா லட்ட பாலமு தருத்தி யைந்தா
மினமுறு வாசஞ் சேர்த்திப் பாகிலைச் சுருங்க னேற்றி. (௧௫௦)

செழுமணிச் சங்கக் கோயிற் றிருக்கடைக் காப்பு நீக்கி
யெழுமணிச் சங்க நாத மியம்பல முழங்கி யூர்ப்பத்
தொழுமணிச் சங்க மெல்லாந் துதிசெய்து பரவி யேத்தக்
கொழுமணிப் பஞ்ச வாசங் குயிற்றிய தூப மேற்றி. (௧௫௧)

உய்வகை யியற்றுந் திபஞ் சோடச வுபசா ரங்கள்
செய்வகை முறையி னாற்றி ஐயவகைச் சைவச் செந்தி

நெய்வகை புரிந்து பூசை நிரப்பியா பிரத்தெண் வில்வ
மெய்வகை விளங்கும் வேத விதிதரு மனுவாற் சாத்தி. (கருஉ)

நீலமென் மலர்க ழேவி நிமலனை யுவப்பச் செய்து
சாலுமஞ் சனத்தாற் பூவாற் சாத்துமற் திரத்தி னாலும்
பாலமார் விழியார் கையிற் பூசனைப் பயனை நல்கி
மேலகங் குழையக் கண்கள் களிப்பமெய் விதிர்ப்ப நின்றான். (கருங)

கானமார் பலவின் முக்கட் கனிதனைத் தேனைப் பாலேத்
தேனெடு நெய்பா லாட்டித் தெரிசிக்கத் தித்தி யாதோ
மோனவா னந்த யோகி முழங்கியேத் தெடுப்ப தானுள்
வானமு மடங்காச் சீர்த்தி மனங்கொண்டு வாய்கொள் ளாமல். ( )

பராபரா பரம யோகி பராங்கதா பரசு பாணி
நிராமயா நிமலா நித்தா நின்மலா திரிகு டத்திற்
சராசரா மனைத்து மீன்ற தற்பரா சிற்ப ராவென்
றொராயிர கோடி நாம மெடுத்தெடுத் தோதி யோதி. (கருரு)

பிரமனே போற்றி போற்றி பிரமனு மாலுங் காண்ப்
பரமனே போற்றி போற்றி பண்ணவா போற்றி வாணோர்
சரமச ரங்க ளான சண்பகா டவியாய் போற்றி
மரகதக கொடிசேர் முக்கண் மாணிக்க மலையே போற்றி. (கருரு)

அன்பருக் கன்பா போற்றி யயனுமா யரியு மாகித்
தென்புலக் குறைவு நீங்கச் சிவமென நிறைந்தாய் போற்றி
முன்பிலா நடுவு மில்லா முடிவிலாப் பிரம மாண
வின்பமே திருக்குற் றூலத் திறைவனே போற்றி போற்றி. (கரு௭)

போற்றியென் தேத்தி யேத்திப் புகழ்ந்துசாட் டாங்க மாகத்
கோற்றிநின் நிறைஞ்சு வானைச் சூழ்ந்தமா மறையோ ரெல்லா
நீற்றொளி பழுத்த மெய்யு நீண்டபொற் சடையுங் காணு
மாற்றல னிவனோ சோர்வு வந்ததென் றுள்ளே போந்தார். (கரு௮)

பருவனோ யாழி யேந்திப் பங்கயக் காடு பூத்த
கருணையங் கடலைக் காணு கனவரைத் திரிகு டத்தி

லருளொரு வடிவாய்ப் பூமி யந்தர சுவர்க்க மூன்று
மருவுபே ரொளியா முக்கண் மாணிக்க மலையைக் கண்டார். (கருக)

வரதனை கரிய மாலாய் வளர்ந்துசெம் பவள மேனிப்
பரமனை யாதல் கண்டு பணிந்திலர் மறையோ ரெல்லாங்
சூரவனு முனிமேற் கோபங் கொண்டன ரிருளே யன்றிக்
கரவுசேர் மனத்தி னார்க்குக் கதிரொளி பகையே யன்றோ. (கரு௦)

மந்திர வடிவாய் நின்ற மாயனை யிலிங்க மாக
வந்திர சாலஞ் செய்தான் யார்கொலோ வென்பார் யாது
தந்திரம் விளைத்தா னென்பார் சைவன்போ னேற்று வந்த
வந்தனை விவனை யென்பா தறிந்தில மச்சோ வென்பார். (கரு௧)

நாமமோ குறிபோ விட்டு ஞானமோ நெறிபோற் பேசுத்
தாமமோ துவவஞ் சூடிச் சார்ந்ததும் புணர்ப்போ வென்பார்
காமமோ குறுகிற் றெல்லாங் கள்ளமோ வென்பார் பூசை
யோமமோ செபமோ பாரீ ருண்மையி ளானுக் கென்பார். (கரு௨)

திருமலை முளரிக் கண்ணன் றிருப்பதி யிருந்தோ மென்ன
விருமலை வாகக் கூறி யேத்தினு னென்மை யென்பார்
கருமலை யனைய மலைக் கண்ணுத லாக்கி நம்பார்
பொருமலை விளைத்து நின்றான் பொம்மலைப் பாரீ ரென்பார். (கரு௩)

நறுமணித் துளவ மலை நம்பியை நம்ப னாக்குங்
கறுவுகொண் மனத்தி னானைக் கடைகடர் தேகா முன்ன
மிறுகுறப் பிணிப்போ மென்ன வெழுத்தண்டு பாசத் தோடு
குறுகினர் வலியான் முன்னர்க் கொக்கினத் திரள்போற் கூடி. (1)

ஒல்லென வருகை நோக்கி யொருகையிற் றருப்பை வாங்கிச்
செல்வனைத் திருக்கும் ரூலத் தேவநா யகனை யுன்னி
யல்லெனத் திரண்ட காக மாயிரங் கோடிச் காங்கோர்
கல்லென விடுத்தான் முந்நீர்க் கடலினை யடக்குங் கையால். (கரு௪)

விடுத்ததோர் தருப்பை போந்து வேதிய டுடர்ந்து தாக்கும்
படைக்கெதிர் படையாய் மேதிப் படர் தலும் பனவ சோங்குந்

உக௮ திருக்குற்றாலத் தலபுராணம்.

தொடிக்கரம் வியாதன் மேனாட் குளுறுங் கரம்போ னிற்ப
வடைக்கலம் பரம யோகி யருளுனக் கபய மென்றார். (க௬௬)

போக்கிலா தலமந் தோடிப் புகலென்றார்க் கஞ்ச லென்று
தாக்குமந் திரத்தால் விட்ட தருப்பையைச் சாந்தி யென்னு
நோக்குமந் திரத்தா லாற்றி நூல்புனை மறையோர் தம்மைக்
காக்குமந் திரத்தாற் காத்தான் கடலுண்டு மலையங் காத்தான். ( )

அனகர்தாள் பரவி யேத்தி யாடகச் சங்கக் கோயின்
மனவுரைத் தமைத்தா லன்ன மதிப்புறம் வலஞ்செய் காலீப்
பனவர்தங் குழாங்க ளெல்லாம் பனிமதி தொடர்ச கோரத்
தினமெனப் பின்செல் வாரை யியற்றமிழ் முனிவ னோக்கி. (க௬௮)

நாதனார் சங்க வீதி நயந்துறை தென்மேல் பாலின்
மாதவன் றனைப்பு சித்து வாழுமின் வாழுங் காலீச்
சீதரன் சமைப மென்றுஞ் சிவபிரான் சமைய மென்றும்
பேதநீர் புரிவி ரல்லீர் பெருமறை வல்லீ ரென்றான். (க௬௯)

ஆன்னதே புரிது மென்ன வந்தணர் பரவிச் செல்ல
நன்னகர்ப் பரமர் மாலாய் நண்ணிய நாளி லீச
னென்னவு மீசா னத்தி விருந்தருள் கூத்த நெம்மான்
செந்நெறிப் பூசை செய்யுஞ் சிவமறை யவரைக் கூவி. (க௭௦)

ஆங்கவர் மகார் சிறுர்க ளனைவார்க்கும் வேத நூல்கள்
பாங்குற வுணர்த்தி நாலே ழாகமம் பயிற்றிப் பண்பா
லோங்குறு சிவபு ராண முணர்வித்துச் சைவ பூசை
தாங்குசீ ரொழுக்கஞ் சொல்வான் றத்துவ முதலா மன்தோ. (க௭௧)

3 - திருமால்சிவபிரானை சருக்கம் முற்றிற்று

ஆகத் திருவிருத்தம்-௩௮௮.

நான்காவது :—சிவபூசைவிதியுரைத்த சருக்கம்.

குதமேலங் குலியிரண்டி லடப்பம் பூப்போற் குலவுழ லாதாரங்
குறிசேர் நாற்கோ, ணிதழுறுச வாதிட்ட நாபித் தானத் தினம்பிறை
போன் மணிபூர மிளையு முக்கோண், விநமுறும நாகதமே மார்பு

கண்டம் விசத்தியாக் கிளைபுருவ நடுவில் வட்ட, மதக்கயமா முகன் முதலோ ரறுவர் தேவர் மண்முதலாம் பூசுமிவை யாளு தாரம். (௧)

சோதிசிவஞ் சத்திசதாக் சியமே யிசஞ் சத்தவித்தை யெனா சிவத்த துவமைந தாகு, மாதிகலை காலம்வித்தை நிபதிமாயை யரா கமே புருடனென வித்தை யேழாம், பூசுமைந்து பொறியைநது புல ன்க லேநது புகல்கருமேந் திரியமைந்து கரண நீரானும், பேதவுரிந் தத்துவமா மிவையா றுறும் பிறங்கியவுட் கருவியெனப் பேசு தா லே. (௨)

வானிடமாய் நின்றுசெனி யறியுஞ் சத்தம் வளியிடமா யுடல் பரிசந் தெரிக்கும் வன்னி, தானிடமாய் விழியுருவந் தன்னை காணு ந் தண்புனலா லருந்துசுவை தெரிகஞ் தாலு, நானிலத்தால் வரும னத்தை யறியு நாசி நண்ணுவாக் காதிகல்வா னாதி யாலே, மேனிர லே வசனமொடு கமனந் தானம் விசர்க்கமா னநதமிவை விளைக்குந் தானே. (௩)

நினைப்பொடுசஞ் சலமருந்தாற் புறியு நெஞ்ச நிகழ்கரும நிசச யிக்குங் கனலாற் புநதி, புனதசெயலாற் சித்தநினைத் தழியும் பாராற் புடைத்தெழுமாங் காமமிவை போக்ப காண்டம், வினைசெயலின் மிகுதிகலை வித்தை ஞான மிகுதிநிசஞ் செயுநியதி யராக மிசசை, க னத்தபலஞ் செயுங்கால மறைக்கு மாயை கருவிசுத்தும் புருடனி வை போக காண்டம். (௪)

சத்தவித்தை சத்தமுதல் விடய மூட்டுந் தொழின்மூட்டு மீதர நேர் செயுஞ்ச தாக்யஞ், சத்தியது ருசப்பிக்குஞ் சிவமே யான்மாத் தற்செயல்செய் விக்குமிவை பிரேர காண்ட, மொத்தகிவ முதலைந துஞ் சத்த மாயை யுயர்கலா திகளேழுஞ் சத்தா சத்த, மொய்த்த பார் முதலறுநான் கசத்த மாயை முந்துபதி பசுபாச முறையிறு கா ன்மின். (௫)

தோலெலும்பு நரம்புமயிர் தசைபார்க் கூறு சோரிவிந்து மே தை மச்சை நீர்நீர்க் கூறு, மாலுறுநித் தினைபயமா காரஞ் சோம்பு மைதுனம்வன் னியின்கூறு நடத்து லோடல், சாலுநிலை யிருத்தல்

சிவனை, வடிவமுடைய நினைந்து தொழுதெழீஇப் புறம்போய் வடகுண பர
லலாத திசையி, னெய்யபொற் சிகரந் தெரிகலா விடந்து நீர்க்கரை
பசுநிலை மடங்கா. (௧௬)

விளைதில் மறுகம் பூமிநன் னீழல் விடுத்துமேற் சுத்தமே மயா
னங், களர்நில மகன்று மதிபுர மறையோர் கதிர்நிசை பிறவுநோக
காது, கினர்தரு நாசி நுதியினை நோக்கிக கீழொரு திரணமிட் டொ
லியல், படர்சிரஞ் சேர்த்தித் தென்றிசை யிரவும் வடநிசை பகலு
ம்பார்த் திருந்து. (௧௭)

கருத்துரை பகற்றி மலங்கழித் தேமண் செங்கல்காட் டாதியா
ற் சுத்தி, வருத்திதின் றிடககை குறிநிறீஇந் தீர்த்த மலாதீர்க் கொ
ருமுழம் வநிரது, பொருத்துகா ரல்லா விருதுவி லெடுத்த பூவினமண்
குதத்தினி லைங்கா, லுரைத்திடுங் கோசத் தொருதர மிடக்கைக்
கொருபதின் காலென வுரைத்து. (௧௮)

இரண்டுகைக் கெழுகா விரண்டுதான் மூலத் தொருதர மெனக்
கொடு கழுவி, யொருங்குறச் சவுச முடித்தபின் பேன முறப்புனல
கொண்டநன் னிலத்து, வருந்திசை வடகடுக குணாகுணை நோக்கி
யாசம னத்தொழில் புரிந்து, நரந்தமா விருப்பை கடுமகிழ் கடுககை
நாவல்பூ விழலிநா யுருவி. (௧௯)

சங்குமா நவியே தாதகி செயலே சண்பகம் வன்னியிற் தழிஞ்சி
ல், பொங்கெழிற் கடம்பு முதலவும் பான்முட் பொருந்திய தருவுமா
மவையிற், பங்கமா நற்பான் மரத்தொடு தில்லை பராய்முதற கழி
ப்பராண் மரத்தி, லங்குல மெட்டுத் துறவியேற் கிருகிக காறிரண்
டொருவிறற் பருமை. (௨௦)

அறுதொழி லான ரல்லவர்க் கொன்லோ ரங்குல முறையினிற்
குறைத்துத், துறவியர் வடக்குங் கிருகியர் கிழக்குஞ் சொல்லிய நிசை
கன்பார்த் திருந்து, முதுவன்மா சொழிப்பர் நவமிசங் கிராந்தி முற்
றிதி மூவிரண் டோக்கள், பெறுவிதி பாதங் கழிப்பர்மா ணக்கர் பிற
ர்தரு கொள்வர்பற் கொம்பு. (௨௧)

தந்தகாட் டாதி தருபவ ரில்லாத் தலத்தினும், விலக்குறு தினத்
து, மந்தமாந் புனிதத் தழையினுல் விளக்க வன்றெனி லுதகம்வாய்

வார்த்து, வந்துபன் றிருகா லுமிழ்ந்திட வதனான் மணிகை சுத்தி
யா மதற்ின், முந்தியா சமன முடிந்நால் விதியான் முறைபெறத்
துறையினீ ராடி. (௨௨)

சந்திவர் தனைகள் புரிந்துநீ றணிந்து தக்கச் சர்க்கமா மணியைக்
கந்தரந தறங்கள் கைக்கணி யருக்கர் கரோடினை தத்துவ மார்பிற்
பைந்தொடை யரிபூர் வடவெழுத் தாகப் படிசுந்துப் பாரமு வகை
பொன், வந்தகோத தனிக சிரத்தினி லேக மணிகுழை யங்குவி ச
மையம். (௨௩)

சந்திர மவுலி விழிமணி யதிநர் தரிப்பதிற் சகத்திரம் விசேட
ஞ், சிந்தியா வைந்து பதஞ்சொலிப் பனைந்து திருக்கடை துறந்துபொ
ற் கோயில், சுந்தரத் தூபஞ் சுடர்விளக் கியதற்ிச் சுத்திசெய் தெம்
பிரான் பூசை, முந்துது தருப்பை சமிதைமஞ் சனம்பூ முதற்றிர
வியமெலாங்கொண்டு. (௨௪)

வேறு.

நித்தியரை மித்தியங்கா மியமாக மூன்றினுதித் தியமாம் பூசை
யசுத்தியே தினம்வாரம் பிரதோட மயனம்விபூச் சங்க ராந்தி
யொத்திருமண் டலமெனவோ ரொன்பதுரை மித்தியநான் குணர்த்
வைத்தசா நித்தியமவற் சரபூசை மாதனிழா மாத பூசை. [துங்கலை]

தவனபூ சனைகருத்தி காதிபற் திபவளி எங்குபூசை
நவரைவே தனமெனவுங் காமியமோ ரைவகையாய் நடப்ப தாகு
மிவைகளின்ம காசநதி காலையுசசி மாலையுடன் யாம நான்கா
முலகால மருணசந்தி யுழக்காலஞ் சிறுகலை நியியோர் நான்கே. (௨௫)

இன்னவையிற் பூதசுத்தி யிலிங்குத்தி மானதமுன் வியற்றும் யாவு
மன்னதினீ ரத்திரத்தாற் புரோக்கித்துக்கயமுக்கையருச்சித் தேத்தி
முன்னுறவா சாரியன்சொன் மந்திரத்தாற் சங்கற்ப முறைமை போற்றிக்
கொன்னுறுசந் தனத்தோயங் கங்கைமுதனதியேழாற்குடம்பூரித்து.

மந்திரத்தாற் புண்ணியயா கம்புரிந்து நவகலச மருங்கு சேர்த்துக்
கந்தரீர் கும்பமுதன் முறைசெபித்து நறியபஞ்ச கவியங் கூட்டி
யந்தமு. ௨ நெய்தயிர்பால் சர்க்கரைதே வைகையா லமுதஞ் சேர்த்தி
யுந்துசிவ மந்திரத்தா லமைந்துவிதி முறைசாந்தி யோமஞ் செய்து.

காதலிபா கணைப்பரவிச் சந்தனா தித்தயிலங் கவிய மாட்டித்
திதறுமை வகையமுத நறுநெய்பா லினியநயிர் செழுந்தேன்கன்னன்
யீதுபல கணிச்சார மிளநீர்சந் தனத்தோயம் விதிநீர்க் கும்ப
மாதியி டேகமிவை யாறிரண்டு மனுவினுவர் தாட்டுங் காலை. (௨௯)

கந்தயி லத்தின்மிசை நெல்லின்மாக் கவியமிசை கணிச்சம் பிர
மைந்தமுத மீதுநெல்லி துப்பின்மேல் வெந்நீரக் காரம் பான்மேற்
பைந்தயிர் பின் சிறுபயறு தேன்மீதிற் புட்பசலம் பரிவாங் கன்னம்
பிந்துகழு நீர்க்கொட்டம் பஞ்சவிலலம் பலோதகத்தின்பின்னராகும்.

இன்னவகை மாவிலங்கு நொச்சிவிளா வில்வமறு கிவையா லாட்டி
யன்னதற்பின் பாயசமா மமுதேற்றி யரும்புகைகர்ப் பூர தீப
நன்னெறிநீ ராஞ்சனதி பங்கொடுத்து நனிபெருகு நாளி கேரப்
பின்னர் கந்த் தோயமதிற் பின்னரன்ன வபிடேகம் பெரிதி னுட்டி.

துபமொடு கருப்புரதீ பங்கொடுத்து வில்லுவநீர் சொரிந்து பின்னர்
மாபணில நீராட்டி நவகும்ப வபிடேக மனுவாற் செய்து
மீபொலிமந் திரபுட்பஞ் சாத்திமநதி ரானமுயர் வியப்பா லூட்டித்
தாபனப்பூந் திருமேனி சூழ்ந்துதிரு லொத்தாடை சாத்தி மாதோ.

பொன்னாடை புத்திரிக மிசைச்சாத்தி புபவீதம் புணந்து சாந்
தம், பன்னீர்குங் குமக்குழம்பு புழுகுமான் மதமெழுகிப் பவரந்
துவிக், கொன்னொரு மணிமகுடங் கேயூரங் கண்டிகைகுண் டலம்
பொற் கோவை, முன்னூர வடம்பலவு மணிந்துமரு மலர்மாலே மு
றையிற் சாத்தி. (௩௩)

பொருட்கலத்திற் சுத்தான மமைத்துநிவே தனமுறையிற் புரி
ந்து தீபங், கருப்புரத்தா வியற்றியபின் பண்ணியங்கண் முக்கனிகள்
கருணை தீம்பால், வருக்கவகை யமுதேற்றிச் சுருளெடுத்து மணித்
துப தீப மேற்றி, யருட்கவிகை கண்ணடிசா மரைமுதல பல்லிய
ங்க ளார்ப்ப வேந்தி. (௩௪)

முற்றமுறை தமிழ்ச்சுருதி பாடலொடு திருச்சின்ன முழங்கத்
தேவி, சிற்பரைக்கு மிவ்வாறே யருச்சனைசெய் தாலபஞ்சுழ் தே

வுக் கெல்லாம், பற்பலராத் பூசனை வியற்றினி யேர்குநிடல் படி-
மைப் பூசை, மந்துளனி சேட்பூ சனையுமா கமந்துரைத்த வகையாத்
செய்மின். (௩௫)

அகமகிழ்ந்து சுத்தசல மயிசீட கத் தொறுமிடைநி லாட்ட வே-
ண்டு, நிகழுமதுக் குளவளவை ததிபாலிவ் விருமடங்கு நெய்நாற்
பாகந், திகழுறச்சேர்த் துவதநிந்த மைந்தாகு முயூர்திருமஞ் சனமெ-
ந்நாளும், பகலெடுத்த திரவினுமா நிரவெடா ரெடுப்பர்கனல் பகம்
பொன் காட்டி.. (௩௬)

வேறு.

முருகல ரலரி வில்வ மூவிதழ் வில்வம பற்ப-
முருவநாத் றிதழ்ச்செவ கஞ்ச முயர்நதரா யுரீஇ தருப்பை
சுருள்விரி தளவஞ சாதி தும்பைவெண் காசக னஞ்சீர்
பெருகும்வென் னெருக்கம் வாசப் பெருந்துமபை கழுநீர் நீலம். (௩௭)

உரைத்தழ வைநதி லொவவொன் னாரிர முயர்ச்சி நீல
மருத்தமா மலாபேர லென்றுங் கழுவியுஞ் சாத்த லாகுந்
தரிததபத் திரவகட் கெல்லாந் சதமடங் குயாபகி ராறு
மருக்கொழுந் ததன்மேல் வில்வ மாரிர மடங்கு மாடேனா. (௩௮)

காமியம் பதங்க ணைக்கால் யோகர மநிதஞ் சாறு
வாமங்கா ரணந்தீ பத்தங் குறங்குருக குமம்வாழ் குய்ய
மாமியத் சிந்தி யநதா னங்குலம் விமல நாற்கை
துமுது கஞ்ச மானை சுப்பிர பேந முந்தி. (௩௯)

விசையமே வாயின்சு வாயம் புவந்தனம் விரங் கண்ட
நிசவாசந் துண்ட மார்பு சந்திர ஞான நெற்றி
வசையறு சித்தம் விம்பம் வதனங்க ணுக்கி னேய
மிசைபுரோற் கிதமே நாவு ரவுரவ மிலங்கு கன்னம். (௪௦)

திரலரி தங்க போலஞ் சென்னியே மகுட மேலேப்
பரமேசந் தரள மாலை பரிவட்டம் வாது ளஞ்சீர்க்
கிரணமா பரணங் காலேத் தரங்கிவர் சாநத மென்பர்
தருசரு வேத்த பந்தான் பூணுல்சந் தைங்கல் னப்பூண். (௪௧)

எங்குமே நிறைந்தோர்க் கிவ்வா றுகம மிருபத் தெட்டு
மங்கமே யவைகட் கெல்லா மகுடமே யுத்த மாங்கஞ்
சங்கமே மறுகு சூழ்குற் றாலமே தலங்கட் கெல்லாந்
துங்கமே மகுட பூசை தொன்றுதொட் டமைந்த தன்றே. (௪௨)

பரவுமா வாக னந்தா பனமுயர் சன்னி தான
நிரோதன மவகுண் டஞ்சீர் முத்திரை நிகழ்பாத் தீயம்
பொருவிலா சமன மேயர்க் கியம்விரி புட்பந் தூவல்
வரதனைப் பூசை செய்யுந் தேசிகர் வகையீ ரைந்தே. (௪௩)

வேறு,

தபிலமா ரோக்கியமாத் திருமகனோக் கம்விசையந் தருஞ்சம்
பீர, மியன்மகப்பே றுச்சியமைந் தமிழ்தமிரா சதநெல்லி யினிதாஞ்
செவ்வம், பயமதுசத் துருநாசந் ததிக்குமகப் பெருகும்வெந்நீர் பல்
கும் வாழ்நா, ஞயர்குளோ தகம்பயற்றின் பொடிக்கிராச் சியத்தோ
ட மொழியு மாதோ. (௪௪)

தேனிரா சதங்கருப்பம் பாலினுக்குத் திருமடந்தை சேருஞ் சீதப்
பானீயஞ் செங்கழநீர்க் கொட்டமிறை பிறிவிதெறும் பிலோத கங்க
ளீனபா தகந்தீர்க்கு மியல்பெறுசந் தனத்தோய மிளநீர் தம்மா
லானராச் சியத்தினுக்கு மரசருக்கும் பெரிதுசக மாகு மன்றே. (௪)

அன்னமாடு டேகமன்ன சமிர்த்திகூ விளத்தோய மதன லென்
று, நன்னர்பெறும் புத்திமுத்தி யுண்டாகுஞ் சருவசித்தி நத்தின்
றோயஞ், சன்மலிசீர் நவகும்ப மிராசசகம் புவனிசகஞ் சாந்தி யோ
ம, மென்மலர்மந் திரபுட்ப மந்த்ரானங் கொள்ளையதி விருட்டி நீங்
கும். (௪௬)

வத்திரம்வத் திரலாப மலர்மோக்க முபவீத மகத்தின் பேறு
முத்தமசந் நனக்குழம்பு பெருஞ்செல்வ ம்முதேற்ற லுயர்சா ரூப
மெய்த்தூப மாசமன மருக்கியஞ்சா னித்தியமாம் விமல மூர்த்தி
மொய்த்தமணி யொலிக்கிராக் கதரிவிர்த்தி தீபமுயர் மோக்க மாகும்.

அக்கரா லத்தியுயர் சித்திதரு மமலகருப் பூர தீபஞ், செக்கமலை
நோக்குஅநீ ராஞ்சனஞ்சத் துருநாசந் திருவெண் ணீறு, தொக்கபு

வி யாட்சிதரும் பூமடந்தை யருள்பெருஞ் சருள்கொண் டேத்த
முக்கணன்முன் னுறநடிப்பன் சத்திரஞ்சா மரஞ்சருதி முசுற்பா
டற்கே. (௪௮)

மததளந்தா வியன்றுத்தி கரடிசயம் வவர்படகம் பாவ நாச
மெய்த்திமிலை தொடர்காமி யம்பலவு நல்விருத்தி விதித்த யாவு[லை
சித்தமெனி லொருமடங்கு பிறதோடஞ் சதமடங்கு நிகழ்த்துங் கா
யித்துணையுந்திரிகுடத்தியற்றலாயிரமடங்கென்றிசைக்கும்வேதம்.(),
வேறு.

என்னவா கமங்கள் யாவு வியன்றி ரொழுக்கம் யாவு
முன்னுற வுணர்த்தி மூன்று தீக்கைய முலையின் முற்றி
யன்னவர் தமைப்பொற் பீடத் தமைத்தபி டேகஞ் செய்து
நன்னகர்ப் பெருமான் மூல நாமமந திரங்க ளோதி. (௫௦)

சித்திய முதல மூன்று நிகழ்சரி யாதி நான்குஞ்
சுத்தியோ ஹைந்தும் பூதி சாதனத் தொடர்புந் தொண்டர்
பத்தியெண் வகையு மைந்து பநமுநாற் கதியு மேலை
யத்துவா வாறுங் கூறி யருச்சினை புரிமி னென்றான். (௫௧)

மன்பெருந் திரிகு டத்து மாயனைப் பரம னுக்கித்
தென்புலிக் கோட்டர் தீர்த்துத் தேவர்மா முனிவர்க். கெல்லங்
கொன்பெருந் தகைமை பூண்டான் குறுமுனி யம்ம வீச
னன்பர்தம் பெருமை தன்னை யாவரே யறிதற் பாலார். (௫௨)

புரிசடைத் திரிகு டத்தெம் புனிதனை யின்ன வாரே
தெரிவுறப் பூசை செய்யுஞ் சிவமறை யவருட் டானு
மொருவனென் றிருந்து பூசித் தோங்குசீ ரலவ் னாதி
வரிசிலைத் திங்க ளீரு வதிந்தனன் மலைய. யோகி. (௫௩)

இதுதமிழ் முனிவன் செய்கையென்னலு மவனுக் கோது
மதிசயப் பரம சிதை பெட்டினு ளசலந் தீர்த்தம்
பதிசிவம் பனமாப லாவும் பகர்ந்தனை யிறண்டி லேனங்.
கதிதொடர் வேடன் செய்கை கழறெனக் கழறுஞ் சூதன். (௫௪)

4-சிவபூசைவிதியுரைத்த சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆறத் திருவிருத்தம்-சுருக்கம்.

ஐந்தாவது:—நதிவீழ்வேடன்கதிபெறு சஞக்கம்.

மருவி மாலை மிகுத்தகை வாரணம்
வெருவி மாலைமென் காந்தளைத் தியென
வொருவி மாலைவிண் மேற்பிசைந தூற்றுநீ
மருவி மாலை யணிதடங் குன்றமே. (௩)

சூரல் வேலிச் சிலுகுடித் தோகைமார்
வேரல் வேலியில் வேட்டஞ்செய் வேடர்மேன்
மூரல் வேலியிட் டாலென முத்தமார்
சூரல் வேலியுங் கோல்விச சயிலமே. (௪)

வேறு.

அத்த லைப்பெருங் கிரியின ரிரிள முறழ்வோர்
மைத்த லைக்கருங் கடல்புரை மேனியர் வடவைக்
தொத்த லைத்தன குஞ்சியர் கொடியபா தகங்கள்
வித்த லைப்பிரி வினைப்பெருஞ் சிலைகைவே முவரே. (௫)

ஐவ, னத்தினை யரிதல்போ லகிலொடு சாந்த
மொய்வ னத்தினை யெறிந்தனர் முறைமுறை தெளித்துக்
கொய்வ னத்தினை யழிததிடுங் கிளிக்ஞலந் துரப்பத்
தெய்வ நத்தினைப் பொருகளக் கிளியினஞ் செறித்தார். (௬)

மரும லர்க்கொரு தாளென நீத்தவஞ் சியரை
யருநி லத்திரு தாள்பெறு மிதணின்மே லமைத்துப்
புருவ, விற்களும் பொருவிழிக் கணைகளும் போதா
திருக ரத்தினிற் கற்களங் கவண்கரு மீந்தார். (௭)

இருஞ்செ விக்கடை யேனலங் கொடிச்சிய ரிசைத்தே,
னருந்தி டத்திரி வாரமு தாசன ரவர்க்கு
மருந்தி டத்தினந் தேடுவ, ரரம்பையர் வரைமேல்,
விருந்தி டத்தினந் தேடுவர் வேன்விவே தியமே. (௮)

குன்றின் மேற்சரு கருந்தியும் வருந்தியுங் குகைவாழ்ந்,
தென்று மேயினை யாரெனு முனிவரோ வினையார்
மன்ற, லோதியர் கிளிகடி மழலைவாய், மொழியி
தினூன்று, தேனிஞ்சக் குருகியே, யினைத்தன ருடலும். (௯)

கனத நத்தியல் சிவந்தவாய்க் கருங்கணீ லீயரை
வனச ரப்படர் வளர்புனங் காக்கவோ வைத்தார்
புனம ழிக்கவும் பொருப்பில்வாழ் முனிவர்தந் துறவு
தனைய ழிக்கவுந் தவத்தனை யழிக்கவு மன்றோ. (௮)

கொங்கை யாற்கரி நடையினுற் பிடிசுளிர் புனத்து
மங்கை யார்விழி யாற்பிணை சாயலான் மயில்கொ
பொங்கு மின்னிசை யாற்குயி ளினமெனப் புகுந்த
செங்கை மேற்கவண் கல்லெலா மிசையினுற் சிதைந்த. (௯)

கூன வங்குர மதிநுதற் கோதைய ரோச்சம்
பான வங்குர லோசையே பசுங்குளி யழைப்ப
வேன வங்குர லழிந்தன விழிந்தன புனமுங்
கான வங்குர லடிகளுந் பிடிகளுந் களுவ. (௧௦)

விருப்பு றும்புன மழிதலு முழிதா விரவிப்
பொருப்ப ரானவர் கானவர் கணத்தொடும் பொதுளிச்
செருப்புந் தோல்களுஞ் செறித்துவார் சிலைகளை பிடித்து
நெருப்புங் காலுமொப் பாமெனத் திசைதொழு நிறைந்தார்.))
வேறு.

கொம்பு கோடுடை வேடுவர் கூாவலை
யம்பு வில்லெறி வல்லைய மாடல்வாய்
பம்ப மூசினர் பைம்புனப் பாவைமார்
வெம்பு ஞரம் விழிப்படை மொய்த்தல்போல். (௧௧)

மாணை யுங்கட மாணையுந் தாக்குவா
ராணை யும்பிடி யாணையுஞ் சூழுவா
ரேணை மாக்கள் சுவடுடுத் தேருவார்
பூணை போல்வர் புலியெனப் பாய்வரால். (௧௨)

வேறு.

வேடிசு ரற்குல மதகய மெதிர் தலும் வீர
நடிவ யிற்றிடை மலைமுழை யசனிபோ னுழைந்து
துடிய டிக்கிடை யோடுபு மருப்பினைத் துமித்து
நெடிய மாலெனக் சூத்துவர் மத்தக நெரிய. (௧௩)

கொல்லு குத்திர வேங்கைமேற் குதித்தலுங் குதியார்
வில்லு குத்திடு கொடுங்கணை விடுத்துவாய் கிழித்துப்
பல்லு குத்தகிர் காலொடுங் துணித்துடல் பதைப்பச்
செல்லு குத்தெனச் செறிபடை வாவினும் சிதைப்பார். (௧௫)

கரடி யைப்பெருங் காரெதிர் சூறைபோற் கதையான்
முரடி ருத்திய முசண்டியாற் கிரமதின் முருக்கி
யொரடி முற்புகுந் தீரடி பின்னிழுத் துலைத்துப்
பரடி ருத்திவெங் காலினு லுதைப்பந்மெய் பதைப்ப. (௧௬)

பன்றி யைப்பிழை மருப்பொடுங் கீழிடும் பார்வை
துன்றி நிற்பலி நெதர்செலா திடம்வலஞ் சலவி
வென்றி வட்டமு நீளமுஞ் சிலம்பங்கள் விளைத்துச்
சென்றி ருட்கிருண் மலைந்தெனச் சாரிகை திரிவார். (௧௭)

தடறு நீலுக்கொடு வாள்விதிக் தெதிர்த்தலுந் தரியா
மிடறு டைத்ததிர் குரலொடு திசைதிசை விரவக
கடறு கட்டினர் கைவலை விசினர் கலந்தா
ரிடரு பட்டொரு புவனமுன் குதித்தேதோ ரெறுழி. (௧௮)

குடபு லத்தினர் வடபுலத் தினாகுண புலத்தா
ரிடம்வ லத்தினும் விலகினர் விலகுறா திவனே
வடபு லத்தெழு கனலியைத் தென்றிசை மறித்தான்
கடவு மஞ்சிலைப் பஞ்சவன் வளைத்தமை கடுப்ப. (௧௯)

புண்கி னைத்திடப் பல்படை யோச்சினன் பொருவான்
மண்கி னைத்தெதிர் வருதலும் பொருதல்பின் வாங்கான்
விண்கி னைக்கிலும் விடானெனச் சூதரம் வெருவித்
கண்கி னைத்திடாத் திசைத்தொறு நுழைந்துபுக் கதுவே. (௨௦)

மலைந்த சாரியிற் சரியையர் போல்வலம் வருவா
னலங்கு பூச்சுரஞ் கொரிதலிற் கிரியைய நாவான்
சிலம்பு கான்புகுந் தொளித்தலிற் பொறிபுலன் 'சேந்ததி'
யுழைத்தி டாதொவி யிருத்தலிண் யோகிய ரொப்பான். (௨௧)

௩.-நதிவீழ்வேடன்கதிபெறு சருக்கம். ௨௩௧

வேறு.

காணுமுன் சகலரைப்போற் சுவடுகண்டாற் பிரளயா கலர்போற்
கண்டுஞ், சேனாகில் விஞ்ஞான கலரைப்போன் மலந்திரியத் திரிய
வேடன், மாணக்க னெறிபார்க்கும் பாவணையாற் பரிசத்தால் வன்
கட் கேழல், கோணூர்த் குண்டமண்ட லாதிகளா நெறிவருத்துங்
குரவன் போலும். (௨௨)

இனமானின்கணங்குடிப்பிரியுமிடந்தொறும்பிரியாதேகும்வேடன்
வனமான தத்துவம்விட் டகறோறு மகலாத மலமே போன்றான்
புனமேறிக் கான்வரைதாய்த் திரிகூடம் புகுமேனம் புகுசூச் சுத்த
நனவேறிக்கனவகன் றுசமுத்திபோய்த் துரியமதைந்நுகுவான்போல்

வேறு.

தாவு நீர்ச்சிவ மதுகங்கை சண்பகத் தடாகம்
வாவி மேற்றடா கத்துலாய் மந்தமா ருதஞ்சூழ்
காவி லெங்கணுஞ் சுவலலாற் கமழ்திரி கூடத்
தேவர் தேவனைத் தேடுமோர் சூகரஞ் சிவனும். (௨௪)

நிலைய ழிந்துபோய்ப் பள்ளியங் காணிடை நெரிந்து
வலைசு ழிந்துனக வாங்விசை மடுத்துவல் வேடன்
சிலையி லம்பொரீஇ வளைதடி பிழைத்தொரு செழுங்கா
ரலைப டிந்தென வருவியந் தடத்துவீழ்ந் ததுவே. (௨௫)

வெருவி வீழ்தலும் வேடனுங் கயத்திடை வீழ்ந்தா
னருவி யந்தடம் புகலென வடைதலா லதுவே
செருவி லேற்றெனச் சென்றெதி ரேற்றதோர் வன்மீன்
பொருவில் சூகர நீர்கிறீர் கடந்துபுக் கதுவே. (௨௬)

வால னைந்தெதிர் வாய்மடுத் திடங்கர்மா வலிப்பக்
கோல வெஞ்சிலைப் புனவ்னுஞ் சினவிமேற் சூதித்தா
னேல வெங்கர வாளினை கிழிக்குமுன் னிவன்றன்
மூல மேனியை யெயிற்றினாற் கிழித்தது முதலை. (௨௭)

நிலத்தி லோடுதோர் நீர்புக லரிதுநீன் கயமாஞ்
சலத்தி லோடமுந் தரைபுக லரிதெனுந் தகைத்தால்

வலத்து வேடுவ னிடங்கராற் புணவிடை மாய்ந்தா
னிலக்கு ளார்தமை யெனியரும் வெல்வரே யிடத்தால். (௨௮)

கொலைசெய் பாதக னாகிய முயர்திரி கூடத்
தலைசெய் சித்திர நதியினின் மாகரா ளடைந்த
தலைமை யாலுயர் வானமேன் மானமேற் ருவிச்
சிலைசெய் வில்லியார் சுயிலைமால் வரைபின்மேற் சேர்ந்தான். (௨௯)

மந்த மாருதந் தவழ்திரி கூடமும் வரதன்
சந்த வார்பொழிற் கயிலையும் வேறெனத் தகுமோ
விர்த மால்வரைத் தடத்துவீழ்ந் திறந்தவ னியல்பா
யந்த மால்வரைச சிகரமே லமர்ந்தன னதனால். (௩௦)

நிந்தை யார்கொலை வேடுவ னருவிநீர்த் தடத்து
வந்த யாவொழி மகிமையை யுரைதது மாதவர்காண்
முந்தை யோதுசித் திரப்பொது மகிமையை முனிக்கா
வெந்தை யார்நடங் காட்டலிற் காட்டுது மென்றான். (௩௧)

வேறு.

என்றலு முனிவர் வாழ்த்தி மெழுபவக் கலைகண் மாயத்
தென்றலம் புலிபாய் சாரற் சிவதிரி கூடத் தானே
மன்றன்மா மலர்த்தான் போற்றி வரங்கொண்ட வானோர் பூசை
நன்றுறப் புரிந்த வாறு நவில்கென நவில்வான் ருதன். (௩௨)

5 -நதிவீழ்வேடன்கதிபெறு சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம்-சஎக.

ஆருவது :—வானவர்வழிபடு சருக்கம்.

நறுமலர் விரிஞ்ச னாகி நாரண னாகி வெண்கோட்
டுறுவிடைப் பரனு மான வொருவனை யிருவர் தேடிச்
கறுவினுற் காண்கி லானைக் கணிந்துபூ சனையிற் காணப்
பெறுபொருள் கருதிப் போந்தார் பெரியவன் றிரிகூ டத்தில். (௩)

தம்பெருஞ் சிவத்து ரோகந் தவிர்த்துவான் பதங்க ளீந்த
நம்பனைத் திருக்குற ளுல நாநனைப் பூதித் தேத்த

ஊர்பரில் வரமுன் வேண்டு மெண்டிசைக் கடவு ளோரு
மும்பரும் விசும்பா ராக வொருவழி விரவிப் போந்தார். (உ)

கோலமால் வடிவாய் நீண்டார் குறுமுனிக் குருகி மேனா
ளாலமர் கடவு ளாகக் குறுகும் புத்ததைக் காண்பான்
காலமோர் முனிவர் சித்தர் கருடர்கிம் புருடர் யாமோர்
மேலமர் புலன் மூன்றில் விபுதரு மெழுந்தார் மன்னோ. (ங)

அரவணைத் துயிலு மாய் னம்புயத் துன்றலோன் வர்னோர்
புரவலன் முதலோ ராய தலைவரும் புலவோர் யாரும்
விரவிமுச் சிகரத் தாலே விதிபதம் விண்டு லோர்கஞ்
சுருநறை சுவர்க்க மூன்று மொத்தது சுருதிச் சூன்றம். (ச)

விண்பக வெழுமுக் கோட்டு விமலவே தண்ட மேவி
யொண்பக லுதிக்குங் காலை யுயர்மது கங்கை யாடிச்
செண்பகத் தடாக மூழ்கித் தேனிறல் கிழியக் கோட்டால்
வண்பக மிழக்குஞ் சாசல் வடமுகத் தருவி தோய்ந்தார். (ரு)

அருவியந் தரீங்கக் கங்கை யாழ்மு மகிலும் பொன்னுங்
குருமணித் திரளு முத்துங் குவைகளாக் கொழித்து விடத்
திருவல கிடுவார்க கென்றுந் திருப்பணி யிடைய ருத
பொருவருஞ் சங்க விதிப் புறம்வலம் புரிந்து போந்தார். (சு)

அகம்தி லுருவா வாயி லெந்துமைம் பொறிக ளாகச்
சுகரிநாற் கரண மாகச் செழுந்திரு விதி மூன்றுந்
தகுதிமண் டலங்கண் மூன்றுத் தரணியம் பதும பீடந்
திக்குப்பதஞ் சோதி யான சிவலிங்க வடிவங் கண்டார். (ஊ)

துதித்தனர் பாடி யாடித் துள்ளினர் வெள்ளிக் குன்றா
மதித்தனர் திரிகூ டத்தை மணிமதிற் கோயில் வாயில்
குதித்தனர் கருணை மூர்த்தி குரைகழ லடிக்கீழ்ச் சென்னி
பதித்தன ரின்ப வாரி படிந்தனர் வாணோ ரெல்லாம். (அ)

சென்மிசைக் கங்கை நீருந் தேவநா ர்த்திற் புத்த
காண்மலத் தொடையுந் தாரு நறுஞ்சிலை விசந் தூகம்

பூன்முதற் காம தேனுப் பொழிதரு பாலுந் தெய்வ
நீண்மணி வடமும் வாரி நெடுந்திசை யமுதும் வாரி.

(௯)

மருத்தினுக் கிறைவன் தூர்ப்ப வருணனீர் தெளிப்ப வீதி
யருக்கர்பல் விளக்க மேந்த வமரர்பூ பாரி துவத்
திருக்கிளர் திசைக டோறுந் தேவனுந் துடிக ளார்ப்ப
விருக்கினுல் வசுக்கள் வாழ்த்த விர்திர னேவல் கேட்ப.

(௧௦)

மற்றுள திக்கு வேந்தர் மரபினுல் வாயில் காப்பக்
கற்றையங் கவரி தெய்வக் கன்னிய ரிரட்ட வேதா
முற்றுள சாந்தி வேள்வி முறைமுறை யியற்றச் செங்கண்
வெற்றியத் திகிரி யானே விமலனைப் பூசை செய்தான்.

(௧௧)

சீதா னருச்சித் தேத்தத் திசைமுகத் தவனுந் தெய்வப்
போதினா லாரா திப்பப் புரந்தரன் முதலோ ரெண்ம
ரா தவர் வசுக்க ளாதி யமரரே முதலா யுள்ள
மாதவர் புரிந்தார் பூசை வரதனைத் திரிகூ டத்தில்.

(௧௨)

தெளிதரு பசும்பொன் னாட்டுத் தெய்வதப் பொருளால் விண்ணோர்
நளிதரு பூசை செய்து நாள்பல கழித்து மீசன்
வெளிவரா வகையாற் பண்டு வேழம்பூ சித்த காவி
லளிபடாப் பூவா னீரா லருச்சனை புரிவ தானார்.

(௧௩)

பூசனை திருக்குற் றால புரந்தனிற் பொருளாச் செய்து
வாசவ னயன்மால் வானோர் வழிபடா நின்ற காலைத்
தேசமர் திருவெண் ணீறுஞ் செங்கைமான் மழவும் பச்சைத்
துசணி மருங்குந் தோன்றத் தோன்றினான் மறைக்குந் தோன்றான்.

கைரிலஞ் சலிகள் பூப்புக் கருத்தெலாங் குளிர்ப்ப வானோ
மெய்யெலாம் புளகம் போர்ப்ப விழிதுளி பொழிய நோக்கித்
தெய்வநீர்த் திரிகூ டத்துத் திரைபொரு சங்கக் கோயிற்
சைவமா மணியைக் கண்டு சரணெனச சரணம் பூண்டார்.

(௧௪)

பூண்டுமா லயனும் யாங்கள் புரிதரு செயல்க டர்ந்தோ
நீண்டநின் மடிநி பா தந டேகடநீ டேழி கால

மீண்டுநீ படைத்துக் காத்தா யெமக்குமோ காட்சி தந்தா
யாண்டகை கருணை வாழி வாழியென் றருளிற் போந்தார். (௧௬)

வந்தனை புரிந்து வானின் மால்பன் போன பின்னர்ச்
சிந்தனை யமரர் பூசை தினஞ்செயப் பணிப்பா யென்ன
நந்தணி குழையா னோக்கி நன்பகற் புரிந்தீர் நீவிர்
சந்ததங் கங்குற் காலந் தமிழ்முனி புரிக வென்றான். (௧௭)

பன்னக ரியக்கர் சித்தர் படிவர்விஞ் சையர்மற் றுள்ளோ
ரிங்கந் விடைமேற் காட்சி யெமக்கரு ளென்ன நாதன்
மன்னுசீர் விழாக்க டோலும் வருகென வருளிச் செய்தா
வன்னவர் பரவி யேக வருச்சனை. தொடுத்தார் விண்ணோர். (௧௮)

வேறு.

தையயனம் வேட்ட ஷ்வாத் தருபூச மகமாகச் சிவனி ராதார். [வம்.
துய்யபாத் குனத்திருநாண் மேடவிழுப் பரணிதுவட் டாநாட் பெள
வைகாசி மாகவிழா வளரானி முக்கணிகண் மாத பூசை
செய்யபிற தோடமுவாச சுங்கிரமந் திதிவாமந் தினங்கள் யாவும்(௧௯)]

தெறும்பலா தவன்மறுகித் தேரோடும் வழிவிவங்கத் திங்கண் மேனி:
கறும்பலா ஷ்யர்குவடு முகடுதொடுந் திரிகூடக் கடவுட் சரற்
குறும்பலாச சுருதிநிதி லுறைவானைச் சுருதிமொழி கொண்டு பூசை
புறும்பலா கமவிதியான் மதியாலும் புரிந்தமர ரும்பர்ப் போந்தார். (௨௦)

வேறு.

அராவடம் புனைந்தார் பூசை யமர்ச்செய் முறையீ தென்று
பராவட நிழலி லெம்மான் பாலுணர்ந் தவன்பாற் பெற்ற
விராவட கலைநூல் வல்லான் வியாதன்மா னோக்கன். கூறித்
திராவட முனிசெய் பூசை செப்புவான் முனிவர் வேண்ட. (௨௧)

௨ - வானவர்வழிபடு சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம்-௪௬௨.

ஏழாவது :—குறுமுனிவழிபடு சருக்கம்.

சந்தனத்தென் பொதிபமுனி சண்பகத்தின் பசந்தாது ததை
ந்து திங்கள், கந்தரத்தி னாமகளிர் முழைதோறு றுழைதோறுங்

குலவி கூடி, யந்தரத்தி னுடுமுகளி ரிரிதல்போன் மணிசொரியு மஞ்
விச் சாரன், மந்தரத்து மேருவினும் விரிகூடத் திரிகூட வரைமேற்
சென்றான். (க)

வேறு.

உம்பரம ரேசர்நொழு தும்பர்புக வான்மேற்,
கொம்பரம ராடல்செய் குறும்பலவில் வாழு
நம்பரமர் பூசைசெய நன்மலைய யோகி
யிம்பரமர் மாதவ ரெழுந்துதொழ வந்தான். (உ)

சிற்தைகளி கூர்தர வணங்கியெதிர் சென்ற,
வந்தணர்கள் சைவரொடு வந்தருவி யாடி
முந்திரவெண் ணீறுசிவ சாதனம் வளைந்து,
நந்துமுக வீதியுயா கோயில்வல நண்ணி. (ங)

மூன்றுவடி வானவன்முன் னான்மறை முழங்கத்,
தோன்றியுய ரைந்துவகை, சுத்திகள் வருத்தி
யேன்றநெறி யாறுணரு மெண்வகைசெய், பத்தி
யான்றமறை யோருட னருச்சனை தொடுத்தான். (ச)

முந்துமுக டாகம மொழிந்தமனு வாலே,
கந்ததழி லங்கொடு சொரிந்துகளி கூர,
வைந்துகவி பங்களொடு மைந்தமுத, மாட்டி
யுந்துமுவுர் வாரிதி யடக்குமொரு கையால். (ரு)

மேயுகட லாறையு மடக்கிவிடு மாபோ,
னையமோடு, பாறயிர் மதுக்கணிறை கன்னம்,
ரோயுமும் விதிப்படி, சொரிந்துபல சார,
மாபுசவை யிற்தவை, விளைக்குமுறை, யாட்டி. (சு)

மூவுகைய சீதவிள, நீர்முருகு சாந்தம்
பாவுணைசெய் தண்ணளி பயிற்றுமுறை, பெய்து,
தேவநதி கண்டுவுட தேசநதி, யேழுங்
கோவொடு முணர்ந்தபடி, கும்பசல மாட்டி. (ஊ)

மாலையுர னுக்குழவன் வாழ்பரணை மாமால்,
கோலமமை வித்தபடி, பொன்னுடை குயிற்றி

நால்வகைய சாந்துபணி நாண்மலர்கள் காத்திப்

பாலமுத, மேற்றிநிறை பல்லிய முழங்க.

(அ);

பேரொளிமுன் னின்றுபல பேதவொளி யெல்லாஞ்

சீர்பெற, நடிக்கும்வகை, தீபமுறை யேந்தி.

மூரிமறை நாலுமுயர் முத்தமிழு ஞான

வாரிபடி கின்றவென வந்துதுதி சாததி.

(ஆ);

வேறு.

திருவாடி யயனமுனாப் பூஞ், சோதி சிறப்பைந், நூ வணிமூ.
லம் பாணு வார, முருளோணஞ், சதுர்த்திபுறம் டையித்கே தாம
முயர்நவமாத், திமர், தசுமி திருவிழாக்கள், பெருமானைப் பசிவிழுத்து
லாஞ்சேர் மாகம் பிறிதுளநித், தியமுதனா வருச்சித் தேத்தி, வரு
காலக், குறுமுனிசெய், தொழும்பு மன்பும் வள்ளலார் திருவுளத்தி
னிதையு, தோன்றி.

(க0);

இடப்பாவி லிறைவிதிரு மூலம் டானத், தெழுந்தருளித், தவவ
டிவா யிமையோர் போற்றக், குடப்பாவிற் பவித்திரங்கொண் டரு
ளிப் பூரங், கொண்டபெருந், தவக கோல முவந்து வெற்பின், மடப்
பாவைக் கருள்புரிந்து வலப்பால் வைத்து, மலர்வேதன் சடங்கியற்ற
வந்தி பூத்தோன், கடப்பாவிற் புனல்வார்ப்பக் கருணை மூர்த்தி கட
முனிக்கு, மணக்கோலக் காட்சி, தந்தான்.

(கக);

வேதவிருக் கந்திருக்கா வணமாம் வேதன் விதிச்சடங்கு விதிப்ப
வனா முதகஞ், செய்வோ, னாதிபுல களந்தவனா முலகுக் கெல்லா மா
க்கமர், னவள்வரிசை யியற்று, வாளா, நீ திருநர், நன்னகரார் தெய்வக்
காவு, நிதியிறண்டும், பணிசெயுமாங் கும்ப, னாதி, மாதவரு மமரருங்
காண் பவரா மிந்த மணக்கோலக் காட்சியெவர் வழத்த வல்லார்.

(க);

பொன்னாசல் பாராட்டுந், திருவா ழாட்டும் பொங்குதீ பாவளி
யும் பூசித், தேத்தித், தொன்னூலோர் கார்த்திகையிற் சோம வாரந்,
துலங்குவிருசு சிகச்சுடர்கார்த், திகைமா தீப, மன்னோங்கு திருப்ப
ள்ளி யெழுச்சி பாவை மார்கழிவிழாத்திருவா திரைவிசேட, மின்
னாசல் விளக்காதி, வருட மாத, விசேடமுத, னித்தியபூ, சணைக ளெல்
லாம்.

(கக);

வேறு.

மணமுதற் பொறிகண் மூன்றும் வழிபடச் கடக மாதி
தனுவெனுந் திங்க ளீறாத் தருநிசிப் பூசை யாற்றிச
சினகரம் வலஞ்செய் தேகிச் செண்பகச் சோலை நோக்கி
முனிவரன் றென்பாற் சென்றான் முதுகதிர் வடபாற் செல்ல. (கௌ)

மேவிய கடவுட் சோலை விரிமகச் சாலை யாக
வாவியே குண்ட மாக மடன்முறுக் கவிழ்ந்த பூகர்
தூவிய பொறிகள் போர்ப்பத் துறுமலர் நறுநெய் வார்ப்பக்
காவியே புகையாக் கஞ்சங் கனலெரி காட்டக் கண்டான். (கரு)

நின்றவர் பாவச் செந்து நிலையறக் கரிந்து விழ
மென்றருச் சோலை நீழல் வெயிலெனக் காய்தல் கண்டான்
மன்றலையோ சனைமூன் றுள்ளோர் வல்வினைத் தவிரெல் லாமோர்
தென்றலங் கன்று மென்று தின்றுதின் மறித்தல் கண்டான். (கசு)

நனிவரை யருவி நன்னீ ரொருதுளி நனையப் போந்து
பனிவரை யனைய பாவம் பறிகொடுப் பவரைக் கண்டான்
மனிதரைத் தேவர் கண்டு வணங்கிய தானங் கண்டான்
முனிவரை யினிதிற் கூவி முதுமகத் தானஞ் சார்ந்தான். (கௌ)

அன்னதோர் காலே தென்ன னணிபெறும் வேள்விச் சாலை
தென்னணி சம்புத் தீபஞ் சிறிதெனப் பெரிதாச் செய்து
பொன்னணி யூப மேருப் பொருப்பென நிறுவி யாங்கண்
மன்னுறு திரைகள் போல வரைகள் போற் பொருள்க ளுய்த்தான். (க)

மேனவில் பொருள்கண் முற்றும் விண்ணவர் தருக்க ளீய
வானவர் துதிப்ப வோட மறையவ ரியுற்ற மேலோ
ரானவர் பிரமத் தான மமைவுற முனிவர் போற்றத்
தானவர் குலங்கள் பாறச் சதமக னிறும்பு, தெய்த. (கசு)

ஓதிய சோதிட் டோம மத்திய மங்கிட் டோமஞ்
சோதிசேர் வாச பேய மத்திராத் திரகஞ் சோமஞ்
காதுமங் காட கஞ்சீர்ச் சிவகாமந் தரும யேர்த்த
மகதிய சலித்தி ரஞ்சே ரணிமணிப் புண்ட ரீகம். (உரு)

அச்சவ மேத மாதிரி நரமேதம் பிரம மேதம்
விச்சவ தித்தோ டங்கி சசன்மிரு மிராச சூய
மெச்சுமிப் பதினெட் டுள்ளு மியன்மறை விதிபோரர் தோங்கு
முச்சகம் புகழ வைஞ்ஞா றியாகமு முறையிற் செய்தான். (௨௧)

கொழுமக முகத்துத் தோன்றுங் குருஉப்புக்கை யண்ட மூலத்
தெழுபுகைப் படலம் போலும் வலஞ்சுழித் தெழீந்தி யாங்குக்
கெழுமுதிச் சுடர்கள் போலுங் கிளர்தவக் கும்ப நென்பா
நெய்குதி வினைகட் கூழி யுருத்திரன் போலு மாதோ. (௨௨)

சோலைவாய்த் திரிகூ டத்துச் சருதிவேள் வியரு லாவஞ்
சாலைம விருகாற் தேர்க்குச் சாய்ந்தன்றோ வொற்றை யாழிக்
காலைவாய்க் கதிரோன் தேருங் கடல்புகு மலையில் வீழு
மாலைவாய் மதியின் தேரும் வானமேன் மான மாமால். (௨௩)

வேறு.

ஒருமகம்வா னவர்போகஞ் சதமகமிந் திரபதமா முணராத் தக்
கன், றருமகமொன் றினிற்கழிந்தான் சகர்தொண்ணும் றொன்ப
துஞ்செய் தவாநா றுனார், பெருமகமைஞ் ஞாறியற்றித் திரிகூடத்
தானருளே பெற்றான் கும்பன், பொருமகத்தை யற்றாக்கு முற்றாத்
சருமமுண்டோ புவன மூன்றில். (௨௪)

வேறு.

குறைவறுதெக் கணவயன் மதிக ளாறுங் கும்பமுனி பூசித்து
வேள்வி யாற்றிப், பெறலருஞ்சீர்த் தவம்புரியுஞ் சாலை சேர்ந்தான்
பேணிநருத் தரவயனப் பூசை வானோர், முறையிதுவா மென்றுண
ர்த்திச் சவுன காதி முனிவர்குழாம் புகழ்ந்துநனி வேண்டச் சூதன்
விறல்கெழுதித் திரப்பொதுவந் தரங்கக் கூத்து வெளியரங்கம் பெற
நடித்தல் விளம்பல் செய்வான். (௨௫)

7-வது குறுமுனிவழிபடு சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவருத்தம்-௫௧௭.

எட்டாவது:—வாசுகிதவம்புரிந்த சருக்கம்.

போதவடி வாகியொரு பூதாறி யாத

நாதவெளி வீடுநனி லாடுமொரு நாத

னுதிபரை காண்வரு ளாகந் ட மாடுந்
திதில்பர மானசபை சிற்சபைய தாமால். (க)

ஆழிதிறை மண்டுபுன லண்டமிசை தாவ
ஆழியுல கெங்கணு மொழிந்துமொழி யாத
வாழிதிரி கூடவரை மன்றிலர் னூடல்
வீழியிதழ் மீதலது வேறொருவர் காணர். (ங)

ஆதலின் மகாபரம ராசியம தன்றே
காதன்மறை யோதுமது காணவெரு மாலாய்
மாதவனு நான்முகனு மாதவ முயன்றார்
தாதளவு போதுகமழ் சண்பக வனத்தில். (ஈ)

மாமகர மாதிமதி யாறுமுயர் வர்னோர்
பூமக வருச்சனை புரிந்துதம திசர்
தாமகவு சித்திர சபைத்திரு நடத்தே
யாமக விருப்ட னருந்தவ முயன்றார். (உ)

வேறு.

உந்திபுத் தவனும் பூமே லொருவனு மகவா னுதி
யந்தரத் தவருங் கும்ப முனிமுத லறவோர் யாரும்
புந்திசேர் தவத்தி லாசை பூண்டனர் திரிகூ டத்தி
லெந்தையார் நடன பாத்த தியாவரே யாசை பூணர். (ஊ)

சிவமது கங்கை மூழ்கிச் செண்பகத் தடாகந் தோய்ந்து
நவமது கங்கை வேய்ந்தார் நனிவட வருவீ யாடிப்
பவமது வண்டு வீழாப் பசியசெண் பகக்கா வெங்குந்
தவமது வண்டு போல மொய்த்தன தவத்தோர் சங்கம். (஋)

அன்னவா றயன்மா லாதி யருந்தவக் குழாங்க ளெல்லா
நன்னகர்ப் பரணை வாழ்த்தி நற்றவம் புரியு மேல்வை
பன்னவில் காள கூடப் பஹலைப் பருவாய்ப் பார்தண்
மன்னவர் பரவு மன்னன் வாசுகி யென்பான் மன்னோ. (ௌ)

மதுகையி லறிவின் மிக்க மணிமுடி யனந்த னென்னு
முதுதவத் துணைவன் மேனாண் முக்கனார் தொல்லைத் தில்லைப்

பொதுநடம் பணிந்தா னென்றும் பிலமுறை தானும் போற்றுங்
கதியினை விழைந்து சென்றான் கயிலைமால் வரையின் மீதில். (அ)

பொன்னுயர் பொருப்பு நாதன் புயவரை தனக்கு நாணக்
சொன்னுயர் புரங்கண் மூன்றுங் கோபிப்பக் குணம் தானான்
பின்னுமோர் கடலில் வெற்பைப் பிணியெய்து மருந்துஞ் செய்தான்
மன்னுசீர் வெள்ளிக் குன்றில் வரதனை வணங்கி பேத்தி. (அ)

பொறியுடற் பாவை செய்து புலன்கள்கூத் திரங்க ளாக்கிக்
கறுமனப் பாசம் பூட்டிக் கலாதியேழ் தானந் தாக்கி
யறிதரு பிரேர கங்க னைந்தினு லைசத்துப் பேதக்
குறியிரு தருவா லாட்டுங் கூத்தனே சரண மென்றான். (அ)

வேறு.

பணியும் பணியின் குலவேந்தைப் பணியின் பணியா மருணைக்கி
மணியெஞ் சூட்டிப் பிலவேந்த வரலா றென்னை யெனப்பிறவிப்
பிணியின் மருந்தே யுனைக்காணும் பெற்றி யதனான் மற்று மொரு
தனியில் காத லொடும்போந்தே னருநாற் சாற்றத் தகுமென்றான்.

நாத னுரையா யென்றருள நடுங்கி யொடுங்கி வாய்புதைத்துப்
பூத நாதா கங்காவா புனித மறைகள் காணுகின்
பாத நட்டனர் தனைக்கண்டு பணிந்தா னந்தக் கடலாடுங்
காத லுடையே னெனவுரைப்பக் கவுரி முகம்பார்த தெம்பெருமான்.

சடைமே லிருக்கும் பிறைக்கொழுந்து தளிர்ந்த தெனாடின்
னகைகூர்ந்து, கடைநோக் கருளி னமுதொழுக்க கனிவாய் மலர்நங்
கருள்செய்வார், விடைமேற் காட்சி யடியவர்க்கு வேண்டும் வகையா
ற் புரிந்தருள்வோ, நடமேற் புரியும் பெருங்காட்சி நனில்வோ ஞான
காரணத்தால். (அ)

அனந்த னென்பா னென்மனோக்கி யனந்த முகங்க ளருந்தவங்கண்
மனந்தன் வயமாப் புரிந்தமையான் மற்றே ருக்கத்தில் வந்தெய்துஞ்
சனந்தன் முதலோர் புகழ்தில்லைத் தலத்து நடனந் தொழப்பெற்றான்
கனந்தங் கியமெய்த் தவமவன்போற் புரிநீ யூழி காலமென. (அ)

பொருப்பின் சிலையா ருரைப்ப வந்தப் புனிதச் சிலைக்கு நாணுனன்
பொருத்த யுகங்கள் பலவுமுனைப் பிரிந்து தவங்கள் புரிந்தாற்றேன்
நிருக்கண் கண்டார் தீவினையுங் காண்பார் கொல்லோ சிவபெருமா
னருட்கொண் டடிமை படைத்தனையா லானக் கடனே யெனப்பணிந்தான்.

கிட்டாப் பதவி நடங்காணக் கிடைக்க வேண்டு மெம்பெருமா
னெட்டாக் காலத் தவயியற்ற வியலா தென்பான் றனக்கிரங்கிக்
கட்டா சிறைத்த பலகரும்பு கறியா வண்ணஞ் செறிபாகின்
வட்டாத் திரட்டி வழங்குதல்போற் நிருவாய் மலர்ந்து வழங்குவார்.

பாடும் பூதம் பணி செய்யப் பயில்பாண் டரங்க மன்றினிடத்
தாடுங் கூத்துங் காளிமத மடக்குங் கூத்துங் கொடுமுயலிசை
சாடுங் கூத்தும் பிறரறியத் தக்க கூத்தா மனைத்துலகுந்
தேடுங் கூத்து நன்னகர்நந் தேவி யறியுந் திருக்கூத்து. (௧௭)

அந்த நடனங் காண்பதற்கா வரியு மயனும் வாணோருங்
கொன்று சடிலப் பெருமுனிவர் குழாமும் பொதியிற் குறுமுனியு
முந்தை யுகங்கள் பலதலத்து முயன்றார் முயன்று முற்றம
லிந்த யுகத்தூந் தவம்புரிந்தா ரெமது திரிகூ டத்தணைந்து. (௧௮)

பற்றா யிருந்து பிறதலத்துப் பல்லா யிரம்யாண் டியற்றுபலன்
குற்றா லத்தி லோராண்டிற் கொடுக்கு மெனுமா மறைமொழியா
லுற்றா ரயன்மான் முதலோர்க ளுலப்பில் குளிகை கனலிவிட்டு
வெற்றா யலைந்த வாதியர்கள் வேதிக் குளிகை யடைந்தாற்போல். (1)

சந்து மகிலுந் திரைசுருட்டித் தரள மெறிந்து பொன்கொழித்து
நந்து திரட்டுஞ் சித்திரமா நதித்தண் கரையி லிருபாலும்
வந்து தவமுசெண் பகச்சோலை மருவி யிருந்து தவம்புரிவார்
சுந்தை நினைந்த வரமெல்லாஞ் சித்தி யாகுஞ் சத்தியமே. (௨0)

பனக வேந்தே தென்கூடற் பதியின் முதிய வெள்ளிமன்றுங்
கனக சபையாம் வெளிமன்று மாலங் காட்டி ன் மணிமன்று
மனக நிறைதாம் பிரப்பொதுவு மார்க்கும் பொதுவார் திரிகூடச்
சனகர் புகழ்சித் திரமன்றற் தனிநம பரம ரகசியமே. (௨௧)

வேறு.

ஞாலமே னதிகளெலாம் படிந்தபலன் சித்திரமா நதியே நல்குந்
தாலமே லுயர்புனிதத் தலங்கொலாந் தரும்பேறு தருங்குடி றூல
மூலமா ரிவிங்கொலாம் பரவுபலன் றிரிகூட மூர்த்தி நல்கும்
வாலிதா மத்தலத்தை நோக்கிவரி லடிக்கடியோர் மகப்பெ றெய்தும்.

வேறு.

உருகன் புடையா யறிந்தநியா தொருநா ளவ்வூர் வைகிடிலும்
பொருகண் டகமாம் வினைநீங்கப் புருவார் கயிலை யெனப்புகன்று
மிருகண் டெவின்சீர்க் குலமகற்கா வெங்குந் துதைத்த பெருமானார்
வருகண் டகசே தனன்சரிதை வாக்கா லருளி விடைகொடுத்தார். ( )

நஞ்சங் களிக்கும் விழிபாகர் நலஞ்சேர் கருணைக் குருகிமன
நஞ்சங் களிக்கும் விடைபெற்று நயப்பா லேகி நதித்தடநீ
ரஞ்சங் களிக்கு மணிசுருவா வான்பால் பிறித்துண் டடைகிடக்கு
மஞ்சங் களிக்குந் திரிகூட புரத்தி லணைந்தா னரவேந்தல். (உச).

இந்து முடிசேர் திரிகூட மீசர் வடிவென் றேபணிந்தா
னுந்தி ஓத்தும் பாரிடந்து முயர்வா னளவு நீண்டதன
லந்த நெடுமா லெனத்தொழுதா னலர்பூ மேலாய்த் திசைமுகத்து
வந்து மறைகண் முழங்குதலான் மலரோ னென்ன வணங்கினான். ( )

கூட முயர்வா னகடுரிஞ்சங் குவட்டி லிருந்து குதிப்பதன
லாட லருவித் தேனாறு வானு றெனவே யதிசயித்தா
னீட லரவப் படுறையா னிரைத்த மணியா லருவிதுணைர் தான்.
சேட னெனவே சிறிதயிர்த்தான் சிலையான் மகவா னெனத்திசைத்

ஆண்ட ரகலா துறைவதன லரியாப் பொருளு மளிப்பதனால்
வண்டு பட்டாத செண்பக்கா வளர்கற் பகக்கா வெனமருண்டான்
பண்டை யறங்கள் வளர்ப்பதனாற் பச்சை நிறத்தாற் பரைவடிவாக்
கண்டு பணிந்தான் றவப்பள்ளி முனிவர் கணத்தைக கண்ணுற்றான்

வேறு.

தொழுதகை பணைக ளாகத் துணர்ச்சடை வீழ்து வீர்த்துப்
பழுமர மெனநிற் பாரும் பரந்துசெல் லெடுப்ப மேனி

முழுதும்வன் மீக மாகி வான்மீகி முனியொப் பாரு
மொழுகுடல் பங்கி போர்ப்ப வரோமச னெனநிற் பாரும். (௨௮)

ஒருபத மூன்று காலா வொருபத மெழுகா லாக
வருபத மூன்று மோர்ந்து மாதவம் வளர்க்கின் றுருந்
தருபதந் தலைமே லேற்றித் தரையின்மே லிருக்கின் றுரு
மிருபத நிலையே யன்றி யியக்கமற் றுறைகின் றுரும். (௨௯)

ஊசிமே லொருதா னேற்றி யொருவிரன் மேனிற் பாரு
நாசிமேற் பிராண வாயு நடைதப விருக்கின் றுரும்
வாசிமே லேறி வீதி வலம்புரி மகிமை யாருங்
கூசிமேற் சுடரு மஞ்சக் கொழுஞ்சுட ரெழுப்பு வாரும். (௩௦)

சருகிலை யருந்து வாருந் தண்புனல் பருகு வாரும்
பரிதியின் கதிருண் பாரும் பவனலைப் பொசுக்கின் றுரும்
வருகனி காய்தின் பாரும் வனத்திடைக் கிழங்கு மூல
மிருபொழு தொருபோ துண்டு மின்றியு மிருக்கின் றுரும். (௩௧)

தருக்களாய் நிற்கின் றுருந் தழலிடைச் சரிக்கின் றுரு
முருக்கன்போ னிற்கின் றுரு மூனுட னுறக்க மின்றிச்
செருக்குற வடங்கிக் கல்லாய்ச் சிலைகளா யமர்கின றுருஞ்
சுருக்கிய வுண்டி யன்றிப் படிவமே சுருங்கா தாரும். (௩௨)

மேருவி லிமயந் தன்னின் மிக்குள கிரிக டம்மிற்
பாருள வனங்க ளாதி பற்பல தலங்க டம்பி
லோருகந் தவஞ்செய் தாருஞ் சதுர்யுக முருற்றி னுரு
மேருது மனுவின் வாழ்க்கை யெழுபத்தோ ருகரின் றுரும். (௩௩)

மாயிரும் புவனங் காக்கு மனுக்களீ ரெழுவர் வாழ்க்கை
யாயிரஞ் சதுர்யு கங்கண் டயன்பகல் கழித்திட் டாரு
மேயினர் திரிகூ டத்து விரிதவம் புரிகின் றுரைச்
சேயுயர் பார்தன் லேவந்தன் கண்டனன் றிகைத்து நின்ருன். (௩௪)

இன்னணம் புரிவார் முன்யா னெத்தவம் புரிகேன் முக்கண்
முன்னவன் பணியாற் செய்வேன் முற்றினு முற்று தேனு

நன்னகர் வனத்துப் புல்லாய் நனிமர மெனநின் றாலும்
பன்னகப் பிறவிப் பாவம் பறிபடு மென்று தேர்ந்தான். (௩௫)

அந்தமா வனத்து மேவி யருந்தவ வேள்வி யாற்றுஞ்
செந்தமிழ் முனிதாள் போற்றிச் செம்மையஞ் செழுத்தும் பெற்றுச்
சந்ததந் திருவெண் ணீறுஞ் சைவசா தனமும் பூண்டு
நந்தணி குழையார்ப் போற்றி நனிதவக் கிழவம பூண்டான். (௩௬)

வனமிசைப் பார்தன் வேந்தன் வருடமா யிரத்தி ரட்டி
யனிலமா கார மாக வாயிரத் திரட்டி யாண்டு
புனலிலா யிரத்தி ரட்டி பொருப்பிலு மவ்வா றுற்றிக்
கனலிலா யிரத்தி ரட்டி கடுந்தவம் புரியுங் காலை. (௩௭)

தேவர்தந் தேவர் தேவன் றிருவுள மிரங்கி மைதோய்
மாவடு வ்னைய வுண்கண் மலைமகள் வதன நோக்கிப்
பூவலர் திரிகூ டத்தெம் பொதுநடங் காண வேண்டி
மேவருந் தவஞ்செய் கின்றார் விரிஞ்சன்மா னாதி விண்ணோர். (௩௮)

கன்மலை முரமாய்ப் புற்றாய்க் கழிந்தனர் முனிவர் வானோர்
சன்மலி பார்தன் வேந்துந் தவித்தனன் வேள்வி யாற்றித்
தென்மலை முனியுந் தீராத் தவஞ்செய்தான் வாரா பென்ன
நின்மலை யுடனே வெள்ளித் திருமலை நீங்கிப் போந்தான். (௩௯)

8-வாகுகிதவம்புரிந்த சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம்--௩௫௬.

ஒன்பதாவது:—திருநடச் சருக்கம்.

அற்பின லுறையும் போது மகலுறும் போதும் வெள்ளி
வெற்பினை யகலா னென்ன விடையின்மேற் கொண்டு நாதன்
முற்பெறு தனையன் பின்னு முருகவேண் முன்னு மேகச்
சிற்பரை யுடனே போந்தான் சிவதிரி கூட நோக்கி. (௧)

நடித்தரு ளெம்பி ரானார் நன்னகர் நணுகுங் காலைப்
படித்தல மிருள்போய்ச் சோதி பரந்தது தவத்தோர்க் கெல்லாந்
துடித்தது வலப்பாற் றிண்டோ டொழுதன சிரமேற் செங்கை
பொடித்தன வுரோம மேனி போர்த்தன புனகப் புள்ளி. (௨)

ஞானநா யகனார் தோன்று நற்குறி யிதுவென் றோர்ந்து
தானமால் வரவு பார்க்குஞ் சாதகத் திரன்கள் போலும்
பானுவி னுதயம் பார்க்கு நேமியம் பதவை போலும்
வானவர் முனிவர் நின்றார் வடபெருந் திசையே நோக்கி. (௩)

கருமணி மிடறு மூன்று கண்களும் புயங்க ணுஞ்சூங்
சூருமணி வடமுஞ் செம்பொற் கொன்றைமா லேபுமுந் நூலு
மருமமும் பணிலத் தோட்டு மாசணக் கம்பிக் காறு
முருவமும் பொலிந்து தோன்றத் தோன்றினு னுமையோர் பாகன்.

உருக்கிளர் விடைமேற் றோன்று மும்பர்தம் பிரானார் ஞானத்
திருக்கிளர் வடிவங் கண்ணிற் காண்டலுந் திரனா னந்தப்
பெருக்கெனும் வாரி தாவிப் பிறவிவேர் மறிந்து வீழ்ந
தருக்குலம் போல வீழ்ந்து பணிநதனர் தவத்தோ ரெல்லாம். (௫)

இறைஞ்சினர் பணிவார் தம்மை யெழுதவென் றருளா னோக்கி
ந்றுஞ்சினை மலர்ப்பூஞ் சோலை நன்னகர்த் திரிக் டத்துக்
குறிஞ்சியஞ் சூரற் சாரற் குறும்பலாச சுருதி நீழற்
பிறங்குமுத் தரபாற் சென்றான் பிரணவத் துருவாய் நின்றான். (௬)

தரங்கரீ ருலகுக் கெல்லார் தவமலாற் பொருள்வே றுண்டோ
புரந்தர னயன்மா லாதி புலவர்மா முனிவர் காணத்
திரம்பெறு திருக்குற் றாலச சித்திரப் பொதுவாந தெய்வ
வரங்கினி லாடப் போந்தா வகிலமு மாடல் காண்பான். (௭)

வேறு.

துங்க வாணனோ ராயிரங் கரங்களிற் றவைக்குமண் முழுவோசை
கங்கை மாநதி யாயிர முகம்பொரு களைகட லெனவார்ப்பச்
செங்கை யாயிரத் திரட்டிபா னுகம்பனார் திரட்டியு தியசங்கம்
வுங்க வாரிதித திரைகரத் தாயிரம் வலம்புரி முழுககேய்ப்ப. (௮)

திவவி யாழ்பயி லிருவரே ழிசைதிருச் செவிநொறு மழுதூற்ற
நவவி யாபகச் சுருதிக ளாயிர நாமங்க ளெடுத்தோத
வுவவி யாழ்புனற் சுருதி திரையில்த் துக்கசீ கரந்துற்றத்
தவவி யாளமுந் தமிழ்முனிச் சங்கமுந் தனித்தனி களிதூங்க. (௯)

ஒருக ரந்தனிற் படர்கனல் சுடர்விட வொருகரற் துடியார்ப்ப
 விருக ரங்களில் வரதமு மபயமு மெவ்வுல கமுங்காப்ப
 வருள்ப ரந்தெழு திருவுளக் கருணையா லகிலமுங் குளிர் தூங்கச்
 செருகு கொன்றையங் கண்ணிதே னூற்றிடச் செழுமதி நிலவற்ற.()

மங்கை யாமகை யிருவிழி களிப்புற வொருபத மலர்தூக்கிக்
 கங்கை வாய்விட வொருபதங் குறளன்மேற் கதினொடு சதிதாக்கிப்
 பங்கை யாசனன் னுதிசெய நெடியமாத் கதிசயம் பரந்தேறச்
 சங்கையேந்திய குழைநிலாப்புயவரைத் தடந்தொறுந் தவழந்தேற
 வேறு.

புலன நாயகி தாளமாம் பொற்கலம் பிடித்துத்
 திவளம் பாணியாற் பண்ணெனுந் திரளமு தாக்கிப்
 பவள வாயினு விண்ணிசைச் சுவைபரி மாறத்
 தவள வாணிநாத் கவிவள நவரசந் தளிர்ப்ப. (கஉ)

கருணை. மேனிநா ஞாயிரம் பகலொளி கஞல
 வருவ வாண்முகச் செழுமதி நகைநிலா வொழுக்
 விருபெ ருள்பொழு துணர்கலா தியாவருந் திகைப்பக்
 குரும ணிகசுழ லடியவர் வினையறக் குமைப்ப. (கங)

திருவி ழிககரு ணைக்கட லருண்மடை திறந்து
 கருது வார்மனக் கால்வழி கரைமுரண் டேறிப்
 பருவ முற்றவர் பக்குவ முறைமுறை பாய்த்து
 சருக சித்துலர் தவமுனிக் காடெலாந் தழைப்ப. (கச)

இடம்வ லங்களுந் தெரிந்தில ரிமைப்பிலா விமையோர்
 நடமு நின்றலுங் குறித்தில னாட்டமா யிரத்தோ
 னடைவு சாரிபார்த் தசைவிலன் றிசைமுகத் தவனுங்
 கட்டி னோவியப் பொதுவில்வே றோவியங் கடுப்ப. (கரு)

வேறு.

கண்டலப் பொலிவான் மண்டல மூன்றோ கடிமலர் தழைகெழு
 முடியாற், மண்டலைத் திரளோ சங்கணி குழையாற மண்மதி
 மானமோ மிடற்றாற், கொண்டலைத் தரித்த மேருவோ புயத்தாற்
 குலவரைத் திரள்களோ வெளியால், விண்டலத் திர்த்த சாலமோ
 வெனவும் வின்னவர் மண்ணவர் திகைப்ப. (கௌ)

அலர்மதிப் பிளவுந் தும்பையந் தொடையு மறிகலா தனியினஞ்
சுழலப், பொலிதிருச் சாந்து புயல்பொரப் புரிதூல் பொன்னொளி
மின்னொளி பொதுள, விலகிவில் லுமிழூந் தொடியணி புயத்தில்
வெண்டலை மாலைகண் மிளிரக், கலைமதித் திரளென் நெழுந்துசெங்
கரத்துக் கண்பண கங்கணங் கலிப்ப. (க௭)

ஏண்டவ ரிருவர் சிவசிவ சிவவென் தேத்திட விருவரி லொரு
வன், காண்டக வரிய சரணநூ புரங்கள் கலின்கலின் கலினெனக்
கலிப்ப, வாண்டகை யமரர் சயசய சயவென் றூர்த்திடச் சித்திர
சபைக்கே, தாண்டவம் பணிவார் தமக்கெலா முத்தி தகுந்தகுந் தகு
மென நடித்தான். (க௮)

துடித்திர ளமரர் தூந்துபித் திரளாஞ் சோபனக் கவுரிபொற்
றளம், பிடிப்பளாஞ் சுருதி சுருதியா யிரமாம் பேரிசை வாச்சுரா
மகளே, படிப்பளா மயன்மா விமையவர் பரவிப் பார்ப்பரா மகிலநா
யகனே, நடிப்பளும் பொதுவோர் சித்திரப் பொதுவா நடநவில் காட்
சியார் நவில்வார். (க௯)

வேறு.

அங்க ணாவுன ததிசயத் திருநட டனந்தமாம் விழிவேண்டு
நங்க ணாதற் கெளிவரு காட்சி நீ நவின்றரு ளெனப்போற்றிச்
செங்க ணன்முதற் தேவரேத் தெடுத்தலுந் தெரிதர நடங்காட்டி
யெங்க ணாயக னெழிலரி யாசனத் தினினுவிற் றிருந்தானே. (உ௦)

கவரி யேந்தின ரரமபையர் சனகருங் காசிபன் முதலோரும்
பவரி ருஞ்சடைக் கும்பனும் புயங்கனும் பங்கயத் தயன்மாலு
மெவரு மேயிராற் பரவினர் திருப்பலான் டிசைத்தனர்திசைத்தேவ
ருவரி போற்பரந் தார்த்தனர் தூர்த்தன ரும்பர்மா மலர்மாரி. (உ௧)

வேறு.

ஈசனை யயனு மாலு மிமையவர் முனிவர் யாரும்
பூசனை புரிந்தார் மன்னோ புடார்ச்சுன புரத்து மூன்று
யோசனை யிடமும் விரி காத்திட வுயர்பொற் கோயில்
வாசமாம் விசையை காப்ப மணிமதில் வடுகன் காப்ப. (உ௨)

அம்பிகை யிசைமா தங்கி யாதியம் பரனே கூத்தன்
பைப்பணி யரசு மம்பொற் பாதல வாசல் பேரான்

கும்பனோ பொதியில் வாசன் குரவ்மால் பிரமனாவா
ரும்பாந்துர் துபியி னோசை யொலியருத் தெய்வ மன்றம். (உக)

சயிலீர்த் திருக்குற் றுலர் தன்னிலற் புதங்கன் டாழிற்
துயிலேரீத் திருக்கு மாயன் றென்மைதா னுணரான் போலக்
கயிலேரீத் திருக்கு மாறு கழறெனக் கருதிக் கேட்ப
மயிலேரீத் தறியாப் பாகன் மலிநகை துளககிச சொல்வான். (உச)

மதுமை யிடத்து மீன்ற மழகனி றிடத்நூம் வைகோற்
காதல னிடத்தும் வெள்ளிக் கயிலையி னிடத்து பிக்கா
வாதரத் திரிகு டத்தி லமைந்தன முகுந்தா விரத
வேதரா சியத்தைக் கூறோ முனகுகனி விளம்பக் கேண்மோ. (உரு)

அண்டமு மகண்டம் யாவு மழிவுற வொடுக்கி நாளுந்
வண்டனி துளவத் தாரோய் வரன்முறை வகுக்கு நாளு
மொண்டொடிப் பரையும் யாமு முழையிட மாது லாலே
தண்டலி லுலகுக் கெல்லார் தாயகந் திருக்குற் றுலம். (உரு)

மாரினுக் கநாதி யானுற் பாரொடு ககன் தாவு
நீரினுக் கரிப தானு னெருப்பொடு சண்ட வாயுப்
போரினைக் கடந்த தானுற் புறையிலா வெமக்கு மெம்பா
னூரியம் பரைக்குந் தான நன்னக ரல்லா லுண்டோ. (உ௭)

ஆதலா லாழி தோறு மானந்த நடஞ்செய் தானம்
போதருஞ் செயல்கண் மூன்றும் புரிதரு மூலட் டானங்
காதலா யுறையுந் தானங் கயிலேபோற் சிவலோ கம்போ
லீதலாற் பிறிதொன் தில்லை யிதூரக் கியமே யாமால். (உ௮)

புலந்தரு தலங்கட் கெல்லாம் புடார்க்குன புரமே மேலா
நலந்தரு தலமா மென்று நகிற்தலங் கமலக் கண்ண
னிலநதனிற் காசி யாதி நிகழ்த்திய தலங்கள் யாவுந்
பலந்தரா துளவோ வென்னப் பகர்தலும் பரம மூர்த்தி. (உ௯)

அருணைகே தாரத் தில்லை காளத்தி யாழந் காசி
திருமறைக் காடு காஞ்சி செங்காடு வெண்கா டுதி

யொருநலத் தோரோர் கூறே யுறைகுவர் திரிகுடத்து
நிருமல வடிவாய் ஞானக் கலையென நிரம்பா நிற்பேம். (௩௦)

மெய்வளர் நதிகட் கெல்லாஞ் சித்திர நதிவி சேடஞ்
சைவமா தலங்கட் கெல்லாஞ் சண்பகா ரணிய மேலார்
தெய்வமுத் தலைவெற் பெல்லாஞ் சிவலிங்க வடிவ மெந்தக்
கொய்மலர்த் தருவுந் தேவர் குறும்பலா வேத மூலம். (௩௧)

வேறு.

ஒருதலத்தி லாயிரம்பாண் தெவுபல னேராண்டி லுதவுங் காசி
யருணாதரு மோராறு திங்களின்முத் திங்களிலே யருளு மாரு
நிருமதியிற் கேதார மொருமதியிற் கோகருண மேழு நாளிற் [மூலம்.
நிருவளர்நெல் வேலிதரு மொருநாளிற் கொடுத்தருளுந் திருக்குற்த்

பொங்கேறு சுருதியில் குற்சரகோத திரத்திலொரு புதல்வன்
மேனா, ளிங்கேறி வடவருளி படிந்தொருநாட் பலனளிப்ப வீன்ற
தாளை, பங்கேறிப் பவர்க்க மெலாங் கடந்தேறிச் சுவர்க்கமேனும்
பதம்பெற் றானும், சங்கேறு கடம்புயததாய் சித்திரமா நதிப்பெரு
மை சாற்ற லாமே. (௩௩)

பூவுலகில் வாழ்ந்திருக்குங் காலமெலாம் பாதகமே புரிந்தா ரேனும்
பாவியா லசசத்தால் வினையாட்டா லெங்கிருந்தும் பரவியோர்காற்
தேவரக சியமான திரிகுடந் திசைநோக்கிச் செங்கை கூப்பி
நாவினா லுரைப்பாரேல் வினையொழிந்து நமதுபத நண்ணு வாரே.

அப்பரிசு திசைநோக்கிப் பணிந்துபுட்ப கந்தனெம தருகிற்சே
ரந்தான், செப்பரிது நெடுமாலே திரிகுடத் தலமகிமை செகமே லெ
ங்கு, மிப்பதிகுகோ ருவமைமீலே யென்பவர்தன் பதைக்கிறையா யி
மையோ ராவ, ரொப்புளதென் றுரைப்பவர்கள் கருப்பம்விழ்த் தின
ர்பாவத் துறுவா ரன்றே. (௩௫)

ஒப்பரிய திரிகுட வுயர்தலத்துக் கொருதலத்தை யுவமை யாகச்
செப்புலோ ரித்தலத்துச் சிவனின்மா லியமிகழ்ச்சி செய்யுந் தியோ
ரிப்பரிதி லென்றுமெமைப் பூசிப்பார்க் கிடப்புரிவோர் யாவ ரேனுந்
தப்பிலா தவனிதனிற் பூலையாய்ப் பிறநாழலத் தஞ்வா ரன்றோ.)

விரிவாக முத்தொழிலும் புரிந்துநா மினிதிருக்கும் விமலத் தாவம்
பரிவாகக் காண்பார்கன் பணிவார்கண் மகிமைநிலைப் பகாநம் பாறதேரு
வுரியாரா யெத்தலத்தி லுழைவாருந் துயிலெழுகா லொருகா லேனும்
திரிகூடங் குற்றமுல மெனநாவி லுரைததெழுவார் சிவமே சேர்வார்.

இன்னணிமித தலமகிமை யாதலாற் கயிலைவிடுத தெந்த நரரு
நன்னகர்ச்சின் மயப்பொதுவி னன்னுதும்பா மெனப்பரமர் நவின்
ரு ராகப், பன்னகசா ரியுடையனும் பணியரசங் குறுமுனியும் பணி
விட்டேகார், பொன்னகரின் முரசொலியுந் சுரர்க்குமுந் திருநட
மும் பொவிவா மென்றும். (௩௮)

ஆதியாம் பரையலது நன்னகர்ச்சிற் பொதுநடன மாருங் காணார்
காதலாற் சுரர்முனிவர் பலகாலந தவம்புரிந்து கண்ட வாற்றாழ [தே
யோதினான் முகன்முலப பரைபரம னியந்திரங்கள் பொறித்தா னன்
வாதரா யணன்முதலோர் சித்திரமன் றெனுநாமம் வழங்கி னாரால்.

வேதநாத் துமிழ்முனிக்குந் திரிகூடக் கிரிமுதலா வெள்ளி வெற்றின்
பூதநா யகருரைத்த வகைகருெட்டுந் திருநடமும் புகன்றோ மென்று
ருதன்மா தவர்குரைப்பக கண்டகசே தனன்சரிதை சுருதி வார்கா
னாதர்வா சுகிகுரைத்த கதைவிரித்து நவிலுகென நவில்வ தானான்.

9-திருநடச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம்-௫௧௬.

பத்தாவது :- கண்டகசேதனச் சருக்கம்.

கந்தரநுங் குழல்போலுங் கமழ்சோலை காசினிமான்
வந்தனஞ்செய் மருங்கேய்க்கும் வல்லிசா தங்கனொலாம்.
பைந்தனமே நிகராகப் பணைத்தோங்கிக் காரகிலுஞ்
சுந்தனமுங் குங்குமமுந் தண்பொதியுந் தென்பொதியம். (௧)

திரையமுதம் வானாடு சேர்ந்ததெனச் செந்தமிழ்த்தேன்
வரைநெடிய குடுமியினால் வான்கழிப்ப வதன்வழியே
தரையின்மிசைப் போந்ததெனச் சாய்ந்தருவி பொன்கொழித்துச்
கரைகிழிப்பப் பொருதுகடற் கண்பொருந்துந் தண்பொருந்தம். (௨)

சரகமா முணிகரத்துக் கமண்டலோ தகமாகிப்
பரமர்வாழ் முககளவிற் பாவவிநா சம்புரிநது
முரகரிக யேந்திரற்கு முத்திகருந் தடந்தாவி
விரகெறிந்த சித்தனுக்கா மெய்சாய்ந்தார் பதிசூழ்ந்து.

(௩)

விஞ்சதச ரதராமன் பூசனைசெய் மெய்த்தலமு
மஞ்சதவழ் சிவசயில்ம வளர்வன்னி யீச்சுரமுஞ்
செஞ்சவா லீச்சுரமுஞ் சேர்கடனை யொருபாங்காய்
பஞ்சலிங்கம் பொலிந்தோங்கும் பச்சாறு மொருபாங்காம்.

(௪)

சிவகயிலா யப்பெருமான் செங்குணன் பதிபிறவுஞ்
சுவகயிலா யங்குனிக்குந் துறையாகி நிறையாழி
யுவகையினார் திருப்பதிக ளொன்பதினு நம்பருறை
நவகயிலா யங்களினு நடைபெறுந்தாம் பிரபன்னி.

(௫)

வேறு.

பொருளைமா நதிப்பூம் பாவை வலம்புரிக் குழிசி பூசி
யுருமணி யரிசி வாரி யுலைப்பெய்து துவர்த்தி மூட்டிக்
கரைகெழு சிறுசோ றுக்கிக் களைதிரைப் பாவைக் கூட்டித்
திரண்மணற் சிற்றிலாடுஞ் சிந்துபூந் துறையின் பாங்கார்.

(௬)

திச்சநீர்ப் பொருளை யாறு நெடியபாற் கடலா வெற்பு
நச்சர வணையாச சென்னி நனிவைத்துக் கடற்கா னீட்டிப்
பச்சைமால் கிடந்தா லன்ன பசியதண் பழனச் சாவி
யிச்சைசேர் கமலச் செல்லி யிருக்கையாந் திருநெல் வேணி.

(௭)

கீற்றோளி மதிபோ னெற்றிக் கெவுரிகூ றலது மற்றைக்
கூற்றோளி கரந்தா லென்னக் குலவுபச் சுருவாய் மேனி
நீற்றோளி தனைப்போல் வேணி நிலவொளி தனைப்போற் கங்கை
யாற்றோளி தனைப்போன் முத்தி னமுகுவேய் நிழலில் வாழ்வோன்.

பரசமை யங்க ளென்னும் பகைதடிந் துவகிற் சைவத்
திரசமை யத்தை நாட்டுஞ் செயலிடைக் கொடிநின் றூட
முரசுகண் டியிலா வாயின் முகிலினர் துயில்பொற் கோயி
வடிசுசெய் முக்கட் பெம்மா னாளுங்கீழ் வேம்ப நாட்டில்.

(௮)

இஞ்சிசூழ் சாவி வாடிச் சுரத்துநீர் குடபா லாகச்
செஞ்சியர் தஞ்சை நாடர் செழுந்தமிழ் வழுகி நாடர்
வஞ்சிய ரீழ நாட ரெனவரும் வணிக மாக்க
ளஞ்சுதே யத்து ளார்க்கு மாவணப் பொதுவேவர் மூதூர். (க0)

நீதிசேர் பதியில் வாழு நிறைந்தநால் வருணத் தாரி
லோதலா னினங்கள் காத்த லுழவுவா ணிபமே வேட்ட
லீதலே யாதி யாறு மியற்றுசீர் வைசியர் தம்மிற்
காதல்வா ணிபங்கா செய்யுங் கவிப்பர்தங் குலத்து வந்தோன். (க௧)

எட்டுதல் பருத்தல் யாவு மிழுவதிற் சிறிதஞ் சாமை
காட்டிய தனிமை யாற்றல் காலத்தோ டொழுகல் கோப
மோட்டுத லிடரிற் தேற லுறுவது தெரித லென்னும்
வாட்டமில் ருணங்க ளெட்டு மருவுமா தத்தன் மைந்தன். (க௨)

நகரமேற் பொருள்கள் யாவு நாட்டின்மேற் பொருள்கள் யாவுஞ்
சிகரமேற் பொருள்கள் யாவுந் தில்லமேற் டொருள்கள் யாவு
மகரமீர்ப் பொருள்கள் யாவு மலிதலால் வணிக மாக்கள்
புகர்கரு கூலம் போலும் பரதவன் பண்ட சாலை. (க௩)

வேறு.

துகிரும் பொன்னுங் கருப்புர தூளமு
மகிலுஞ் சாந்தும் வயிரமு மாரமு
முகிலுஞ் சூழ்மனை முன்றலின் மாதரார்
நகிலு நெஞ்சு நடம்புரி தோளிணன். (க௪)

ஈறி லாநிதி பெய்தின னாயினும்
ஈறி நாளும் பொருள்கவர் வேட்கையான்
சீறி யாரு மிகழச் சிறுவிலை
கூறி நாடொறும் விற்குங் கொடுமையான். (க௫)

கண்ட மாற்றிக் கருப்புரஞ் சந்தனத்
தண்ட மாற்றித்தண் டேன்கலப் பாற்றியுங்
கொண்ட மாற்றுக்கு நான்மடி கூறியும்
பண்ட மாற்றிப் படைக்கும் பொருண்மையான். (க௬)

பேப்ப சிக்குப் பெருநிறுந் தாமுட
 னேய்ப சிக்குற நங்குவ தோர்கிலான்
 சேய்ப சிக்கவுந் செல்விருந் தேங்கவுந்
 தாய்ப சிக்கவு முண்ணுந் தறுகணன். (௧௭)

மூவர்க் காசிலு முன்னவர்க் காகிலுந்
 தேவர்க் காகிலுஞ் சென்னி வணங்கலான்
 கோவர்க் காசுக் கொடி.றுடைப் பார்க்கலால்
 யாவர்க் காகிலு மீங்கை விதிர்க்கலான். (௧௮)

தாப முன்னித் தனம்பல தேடவெத்
 தீப மெங்குஞ் சிலசரக் கேற்றுவான்
 பூப மன்ன வுடற்கல மீதினும்
 டாப மென்னும் பலசரக் கேற்றினான். (௧௯)

விண்ட காணியிற் கோடி வினைக்கினுங்
 கொண்ட கோடியிற் காணி கொடுக்கலான்
 மண்ட வான்பொருண் மண்ணிடை தாழ்க்கலே
 கண்ட தேதனன் கண்டக தேதனன், (௨௦)

வேறு.

நாற்றிசைப் பண்ட மூன்று நிசையினு நடாநதித் தானோர்
 மேற்றிசைக் கொடுபோய் விற்பான் விடைமிசைத் திரளாக கொண்டு
 சேற்றிசைப் பழனஞ் சூழ்ந்த சித்திர நதியாங் கங்கை
 யாற்றிசைக் கீழ்பாற் சென்ற னருக்கனு மேல்பாற் சென்றான். (௨௧)

ஆக்கிய பொருளுக் கேற்ப வைப்பசி விழுவென் றுங்கே
 வாக்கியம் விதிப்பான் போல மறுதின்த் துதித்தான் வெய்யோ
 னாக்கினும் வறியோர் கூழக் குப்பரி தாகுஞ் செல்வர்
 பாக்கியக் கலத்தில் வீழும் டால்பழம் பஞ்ச தாரை. (௨௨)

வற்கரைத் தென்பா லாருங் கங்கையில் வடபா லாருங்
 கற்கரை மலைநாட் டாருங் கடற்கரைச் சேனு வாரு
 மற்கரை யுதய காலத் தறமெனுங் கரும்பிற் சேர்த்த
 சற்கரை வட்டாந் தெய்வச் சுண்பகா ரணியஞ் சார்ந்தார். (௨௩)

அந்தனர் கவிப்பர் செங்கோ லரசர்வே னான ரன்பால்
வந்தவ ருயர்ந்தோர் தாழ்ந்தோர் மற்றைமா னிடரே யன்றி
முந்தைவா னுலகத் தாரு மொய்த்தனர் திரிகூ டடத்து
சிந்துமா மழைநான் வாரி திசைதொறும் பரந்தா லென்ன. (௨௪)

சிவமது கங்கைத் தானஞ் சேர்ந்தனர் வானோர் கித்தர்
மவுனர்செண் பகதத டாகம் வதித்தனர் புனியின் மாந்தர்
தவவட வருவித் தானஞ் சார்ந்தன ரதன லவ்வூர்
புவனமந் தரமு மேலாஞ் சுவர்க்கமும் பொருவிற் றன்றே. (௨௫)

சிந்துரீர்த் தரங்கந் தோய்வார் திரைக்கடன் முகுந்த னேர்வா
ருந்திரீர்ச் சுழிபோய் மீள்வா ருந்தியி லுதித்தோ னைப்பா
ரிந்திர தனுநீர் சேர்வா ரிமையவர் தலைவ னேய்ப்பார்
மந்திரந் தருவி தோய்வார் வரநதி தரித்தோன் போல்வார். (௨௬)

நதிபல னுதைதோ ருடி நன்னெறி நியதி யாற்றி
முதியவே தியர்க்குத் தூருண் முழுமணிக் கடகம பூமி
நிதிபசு விளைவு கன்னி நித்திலம் புரவி யாளை
அதிபல தானஞ் செய்தார் சுவர்க்காதி போகம் வேட்டார். (௨௭)

எம்பிரா னிமயச் செல்வி யாணைமா முகன்வேற் கந்த
னம்புயக் கண்ண னாதி தேவரா லயங்கன பூசை
நம்பன்மெய் யடியார் பூசை நலம்பெறப் புரிந்தார் மன்னோ
வெம்புவிப் பிறவி வேண்டார் மேற்பதம் வேட்டா ரெல்லாம். (௨௮)

கொண்டனர் கொள்வோர்க் கெல்லங் கொடுவில கூறி மாறிப்
பண்டமார் பொதியெ லாம்பொற் பலபொதி யாகச் செய்தான்
கண்டக சேத னப்பேர்க்கயவன்கோள் காண வஞ்சி
மண்டுற வொளிததான் போல வரைதனின் மறைந்தான் வெய்யோன்

அற்றைநாட் கங்குல் வில்லா வரும்பண்ட மிருந்த வெல்லாம்
பிற்தைநாட் கொடிதா விற்புப் பிறர்க்கனு வீயான் வைகி
மற்றைநாள் விடியா முன்னம் வளம்பதி சேர்ந்தான் யார்க்கு
முற்றநா னுதவாச் செல்வ முவரிநீர்ப் பெருக்கம் போல்வான். (௨௯)

கோடிநாட் டவஞ்செய் தார்க்குங் குறுகொணச் சங்க வீதி
நாடினா னல்லன் மெய்வ நதிக்கரை யிருந்து மந்ரீ
ராடினா னல்லன் மன்னா ரணுகினன் பொருளே பின்னுந்
தேடினா னிருந்தான் மன்னோ திரவியங் காத்த பேய்போல். (௩௧)
வேறு.

நாட்கடொறு மூன்சுவைத்து நனிவாயிற் பற்குறுகத்
தாட்கடிய நடைகுறுகித் தளர்ந்துபோ யுட்குறுக
லாட்கடியன் பாம்புடல்போ லாயுகழும் குறுகினன்
றோட்கடிய தண்டேந்தித் தூதுவருங் குறுகினார். (௩௨)

நாளாண்மைத் தனம்படைத்தாய் தானமே கொடுத்தரியாய்
கோளாண்மைத் துடைப்பம்போற் குவித்தனையிங் கார்க்காகக்
கோளாண்மைத் தருமமிலாக் கெடுமதியோய் வாவென்றார்
நாளாண்மைக் கொடுவாளா லுயிர்குழைக்கு நமன்று தர். (௩௩)

அந்தகன்று துவரலைப்ப வாவிசோர்ந் தலமருவான்
புந்திகொடி துறத்தேடும் பொருள்களையு மப்பொருள்கள்
வந்துதன் துயிர்க்குதவா வாதீனயுந் தனக்குவந்த
நிந்தனையுங் குறித்தெண்ணி நிரியாதெல் லாநிலைவான். (௩௪)
வேறு.

கொடுமையாப் பொருளைத் தேடிச் குவித்தவன் கவித்த கங்கைச்
சடிலநா யகற்கென் றாலுந் தந்திமா முகற்கென் றாலும்
வடிவுடை யுமைக்கென் றாலும் வாகைவே லவற்கென் றாலு
நெடியமா தவற்கென் றாலுந் திருப்பணி நிறைத்தே னல்லேன். (௩௫)

நசையறு வேனிற் கால நடைசாலை தண்ணீர்ப் பந்தர்
திசைநொறும் வைத்தே னல்லேன் செருப்புநற் குடையு மேலோர்க்
கசைவறக் கொடுத்தே னல்லே னன்னசத் திரங்கள் சுட்டி
பிசைபவர்க் கெல்லா மன்னம் வேண்மொ றளித்தே னல்லேன். (௩௬)

நந்தன் வனங்கள் வைத்து நாதரா லயங்கட் கெல்லாஞ்
செந்திருப் பள்ளித் தாமஞ் சேர்வுறச் செய்தே னல்லே
னந்தளிர்ப் பனச நெல்லி யாம்பிர நாளி கேரம்
பைந்துணர்ப் பூச மாதி பலமரம் வைத்தே னல்லேன். (௩௭)

வாழ்ந்தநா ளுதித்த வீடு வாழ்வுற வாழ்ந்தே னல்லேன்
சூழ்ந்துள கிளையை யூட்டிச் சுற்றமும் வளர்த்தே னல்லேன்
றூழ்ந்துள குடும்ப மேனூர் தாங்கினே னல்லேன் முன்னூர்
வீழ்ந்துள தரும மேனூ மேனூற வளர்த்தே னல்லேன். (நடா)

ஒலத்தண் மழைக்கார் கால மொதுக்கிடங் கொடுத்தே னல்லேன்
காலத்திற் பொருளில் லார்க்குக் கன்னிகா தானஞ் செய்யே
னலத்தை யுண்டார் கோயில் விளக்கிட்டே னல்லே னுற்றிற்
பாலத்தை முகித்தே னல்லேன் படித்துறை செய்தே னல்லேன். ( )

தேசிகர்க் கீந்தே னல்லேன் சிவபிரா னடியார்க் கேனும்
பூசரர் தங்கட் கேனும் போசனங் கொடுத்தே னல்லேன்
பாசனோ பொழிக்குந் தில்லை குற்றலம் பாவ நாசங்
காசிசேதுவிற் றெவ்வார்க்குக் கைப்பொருந் கொடுத்தே னல்லேன். ( )

தூசிலார் தமக்குத் தூசு சொன்னமில் லார்க்குச் சொன்ன
மாசுறப் பசித்தோர்க் கன்ன மாகிலு மளித்தே னல்லே
னூசியில் வாசி பார்த்தே னெருயிடி யமுதென் றுறும்
பேசுமென் மனது கூடிப் பிச்சையிட் டெண்டே னல்லேன். (சுக)

கட்டினே னல்ல னேனுங் கடவுளா லயங்கள் போற்றி
யொட்டியோர் வலம்வந் தில்லை னுண்ணுநீர்க் குளங்கள் கூவல்
வெட்டினே னல்லேன்பொல்லேன்வின்பொருள்வினே த்தே னிப்பால்
முட்டினேன் குனிந்தென் செய்கேன் மொழியநா வெழும்பர்தந்தோ.

நிலையிலா வுடலும் வாழ்வு நிச்சய மென்றே யெண்ணி
யலகிலாக் கொடுமை செய்தே னவத்தைவந் தடுத்த தந்தோ
விலகேவார் தரும மென்னு மெய்த்துணை யில்லாப் பாவி
பலபீடச் செய்த பாவம் பவித்ததென் றயர்ந்து சோர்ந்தான். (சுந)

வேறு.

ஏங்கினுன் கடுகளவு மீயாதான் மலையளவும்
பாங்கினுர் பொருள்கவரப் பார்த்திருந்து பதைத்தாவி
நீங்கினு னுயிர்க்குறுதி நீங்காத துணைகாணுன்
முங்கினுன் பாவமெனூர் தாங்கரிய பெரும்பாறம்.

(சுக)

மன்கிடக்கை யூர்கிடப்பப் பேர்கிடப்ப மனைநிறைந்த
பொன்கிடப்பத் தேடிவைத்த பொருள் கிடப்ப மனைமாதர்
மூன்கிடப்ப பொருவருக்கு முதவாத முடையுடலம்
யின்கிடப்பத தனிபோனான் செய்தவினை பிடர்பிடிப்ப. (௪௫)

விக்கினார் பெரும்பாசம் வெருட்டினார் பொருபடையாற்
ருக்கினார் நெருப்பற்றிற் றள்ளினார் மயிர்ப்பாலம்
போக்கினார் கொடியமுள்ளிற் புரட்டினார் முரட்டுடல்புண்
ணுக்கினார் கொடுத்தாத ரந்தகன்முன் கொடுபோனார். (௪௬)

காலபட ரலைப்பதனைக் கண்டிதங்கிக் கையமைத்து
மேலசைத்த கொடும்பாசக் கட்டவிழ்த்து வியந்திருத்திக்
கோலநகை யமுதளித்துக் குணநிறைசெங் கோற்கடவுள்
குலமொடு பாசமொடு நின்றதூ துவர்க்குரைப்பான். (௪௭)

பன்னாளும் பாவியிவன் பாவமே புரிந்தாலுங்
கொன்னாரு மதிச்சடையார் குற்றாலத் தனிலேகி
முன்னாளிற் பெற்றிருந்தான் மூன்றுநாட் டலவாச
மெந்நாளிற் புண்ணியமோ விமையவர்க்குங் கிடையாதால். (௪௮)

நன்னகர்வை கியமூன்று நாளிலொரு நாட்பலனே
முன்னமிவன் செய்தபெரும் பாவமெலா முடித்ததாற்
பின்னரொரு நாட்பலன்றான் பிரான்கயிலை தனிற்சேர்க்கு
மின்னமொரு நாட்பலனு மிழைவன்மேற் கடனாமால். (௪௯)

என்றியம வியம்பியகா லெண்ணரிய கணநாதர்
மன்றலுயர் விமானமொடுந் தோன்றினார் மலர்மாரி
நன்றிவா னவர்பொழிந்தார் நமன்றாத ரதிகயித்தார்
சென்றவனுஞ் சிவபெருமான் கயிலைவரை தனிற்சேர்ந்தான். (௫௦)

இத்தவகை தலவாசத் தியற்கையென வுயர்கூத
னந்தணருக் குணர்த்திவட வருவியொரு தினப்பலனாற்
றந்தைநா கிணைப்புதல்வன் றவிர்த்தகதை யவர்கேட்ப
முந்தைநா ரணர்க்கரனார் மொழிந்தபடி. மொழிகுவான். (௫௧)

10-கண்டகசேதனச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௪௪௭.

பதினொராவது :—கவுற்சனச் சருக்கம்.

கொண்டையுறு நீலவிழி கொண்டையுறு நீலங்
கெண்டையொடு பாணியுரு கேணிசெறி சோலைக்
கண்டையல ராடுகளி கண்டையலந் சொல்வாய்த்.
தொண்டைவள நாடுமுயந் தொண்டைவள நாடு.. (க)

நாஞ்சிலுழ வர்க்கெதிர் நடந்துவெடி தாவி
மாஞ்சினை கிழித்துவரி வாளைவிரி பாளைப்
பூஞ்சினை திளைத்துமது ரேசர்கொடி போலுங்
காஞ்சிந கரத்திலழ கஞ்சிந கரத்தில். (உ)

ஆரமுதை முக்கணழி யாநிதியை மாவின்
சீரமுத வைப்பையிரு செங்கைகொ டணைத்து
வார்பொரு முலைக்குறி வளைக்குறி யமைத்த
வோர்பரை யறஞ்செயு நகர்க்கொரு மருங்கில். (ங)

வேறு.

ஆனக மொலிக்கும் வீதி யணிகெழு நாட்டி லங்கோர்
தேனகன் சோலை மாலைச் செழித்தசெஞ் சாலி வேலிக்.
கோனக ரந்த னாள் குற்சர்கோத் திரத்தில் வந்தோன்
மானகஞ் சுகத்தான் வேதம் வடகலை பாயின்ற நாவான். (ச)

மரபுசேர் குற்ச னென்னு மறையவன் மனக்குப் பாப
ரிருவரு முச்ச மேறச் சுபரெலா நீச மெய்த
வுரகருங் காரி சேயு முதித்திட வுதித்தான் மன்னே
கரவடன் கவுற்ச னென்பான் கரும்பினி லரும்பு போல்வான். (ரு)

மடமெலா மொன்றாய்ப் பாலன் வடிவெடுத்த தெனவே தோன்றிப்
புடவியி லொழுக்க மாதி புண்ணிய நெறிகள் யாவும்
கூடையடக் கிடந்து பாவங் கிளர்வுறத் தவழ்ந்து பொல்லா
நடலையுங் கொலையுஞ் சூது நடைபெற நடைபெற் றானே. (ர)

அழுதொறுஞ் சீவ கோடி யழுதிட வழுலா னஞ்சொன்
மொழிதொறும் படிதுங் கோளுங் குறையு மொழியாக் கற்றான்
யழிபுநிந் துயிர்கள் வீட்டும் பயிற்சியே பயின்றான் மாரி
மழைவளர் விழல்போற் காமம் வளர்ந்திட வளர்ந்தான் மன்னே. (சு)

முப்புரி நூலுந் தாங்கி முன்சிகை நடர்போற் பூண்டு
குப்பமர் திசங்க ளெல்லாங் குமந்திரம் புகல்வ தானான்
விப்பிர ரோதும் வேதக் கிடையெலாங் கிடையா விட்டான்
செப்புநூல் சிறிது கற்றான் சிறுபுலி கொலைதற் றுற்போல். (அ)

குரவர்நூ லுணர்ந்துங் காலை தருமமார் குலநூல் விட்டுக்
குரவடம் பலிக்குங் காலங் கணித்துமே லறிய வேண்டிப்
பரவுசோ தடசேம பன்னிப் பயின்றன னாத லாலே
புரவலன் பேரத் தாணிப் புரோகிதத் தலைமை பூண்டான். (ஆ)

தேர்ச்சிபோற் பிறன்கோள் கூறித் திரவியந் திரளா யீட்டுஞ்
சார்ச்சியா லரசன் றன்னைத் தன்வயப் படுத்துத் தானுஞ்
சோர்ச்சிசேர் மடவார் சேரித் தூர்த்தர்தம் வயத்த னானன்
கூர்ச்சிவா யரவம் விழுத்திக் கோம்பிவாய் விழும் புட்போல். (க)

வளர்ந்தநாட் பிரமசாரி யெனும்பெயர் மறுக்க வேண்டிக்
கிளர்ந்தபங் கயத்தின் மீதிற் கிளருமா வருவை நேரே
பிளந்துவைத் தனைய வுண்கட் பேதையோர் மறையோன் மாதை
யினம்பிடிக் கயம்போற் பற்றி யிராக்கத விவாகஞ் செய்தான். (கௌ)

வேட்டக மதுவே காம வேட்டஞ்செய் கான மாக
நாட்டக மணஞ்செய் கோல் நாடுவான் புகுந்த மாதர்
கூட்டமான் குலங்க ளாகக் குவைநிதி வலையாத் தானோர்
காட்டக வேட னாகிப் படுப்பதோர் கலையு மானன். (கஉ)

மனுவுக நாளு வானான் மாளயஞ் சங்கி ராந்தி
வினவுமட் டகைகண் மேலை விதிபாதந் திருதி யாய்
புனிதநாட் டொண்ணுற் றறும் புணர்முலைத் தடமே யன்றி
யினியுரீர்த் தடமுந் தோயா னியன்றதென் புலத்தோர்க் கியான். (கங)

பிறந்தநாண் முன்னு வானாட் பெருநிதி பகலீ ரந்தி
யுழந்தரும் விவதநாட்ட ளட்டமி தந்தை தாய்
பிறந்தநா ளிருவ ராய், விதைவாநாட் பதினான் காதி
கிழந்தபுண் ணியநா, ளெல்லாந் தேனனார் புணர்ச்சி நீங்கான். (கசு)

தையலார் புணர்ச்சிக் கேகுஞ் சந்தியே சந்தி யாக
மொய்யமை விலங்கு புள்ளின் முறைகளே முறைக ளாக
நையுதண் ணிடையார் யார்க்கு நலங்களே குலங்க ளாக
மையலே நியம மாக மதனமே யொழுக்க மாணன். (கரு)

சந்திகண் மறந்து சாதித் தருமங்க ளொருவி வேதச்
சிந்தையு மொழிந்து காயத் திரிமுத லயர்த்து ஷாத
'ருந்தியர் தடத்து மூழ்கி யுயர்முலைச் சாந்தம் பூசி
மந்திர மவர்பா லோதி வணங்குவான் மதனத் தெய்வம். (க௯)

காலையிற் புனவின் மூழ்கிக் கடன்கழித் தன்னு மோம்பி
மேலையிற் கரும முற்றி விதிமுறை தருமம் பேணிச்
சாலையில் விருந்து போற்றித் தன்கிளை யூட்டி யுண்டு
மாலையில் வளர்வார்க் கெல்லாங் களையென வளர்த்தான் மன்னோ. (௧)

வேந்தனைச் செங்கோல் செய்யும் விரகினைக் கரவான் மாற்றி
மார்தர்மேற் கொடுங்கோல் செய்ய மந்திரக் குடிலஞ் செய்துங்
கார்தனைப் பிரியா மார்தர் கற்பினைப் பிரித்துத் தன்பாற்
போந்தமா மறைச்சி றுர்க்கும் புன்மைபோ திப்ப தானான். (கஅ)

பூவையர் செய்யும் பாவம் புருடர்மேற் புருடர் பாவங்
கோவின்மேற் சமையா மந்தக் கொற்றவன் புரியும் பாவ
மேவுமே புரோகி தன்பால் வீண்புரோ கிதத்தா லின்னோன்
மூவர்பா தகமுந் தாங்கு முழுச்சுமை தாங்கி போன்றான். (கக)

வேறு.

மனத்தி லொன்றவு னுரைப்ப தொன்றினை மறுத்து மொன்றி
னை நடத்துவா, னினத்து மங்கையர் முறைத்தி ரம்பின னிழித்த
வஞ்சியர் கலப்பினான், முனைக்கொ டஞ்சமர் மறக்கு னம்புகண் முடி
த்து நின்னுயிர் வதைத்துளா, னினைத்து நம்பினர் தமக்கு வஞ்சக
நிகழ்ச்சி தங்கிய விகழ்ச்சியான். (௨௦)

வருத்து தம்பன விதத்தி னும்புலே வருத்தி னும்பிறர் மனைக்
குள்வாழ், பருத்த சொங்கையர் முயக்கி னன்பகை பழிக்கு நெஞ்சி

டை பயப்படா, னருத்து தண்புனல் குளித்த றிந்தில. னலத்த கங்க
ளின் முழுக்கறன், முருக்கி லங்கிதழ் மதுக்க ளன்றியு முதுக்கு, டங்
களின் மதுக்கொள்வான். (உக)

அடுத்தி நெஞடி கெடுக்கும் வஞ்சக னருக்கி யம்பளி கொடுத்த
துணை, நெடுத்த தன்சுல முறைக்கு முன்சொலு மியற்கை. யொன்
றினு நடப்பிலா, னடுச்சொ லுஞ்சுவை வழக்க ழிந்திட நடத்து நிந்
தனை யிட த்தினுன், மிடுக்கு டன்களை சிவத்த லங்களை மிகுத்த தொ
ண்டரை யிலேத்துளான். (உஉ)

கொலைபுரி பாவங் கோடி குருநிந்தை முதல கோடி
புலைமது நுகர்ந்த பாவம் பொய்கள வனந்தங் கோடி
நிலையிலான் காமக் கொள்ளோ நிகழ்த்திடில். விண்ணின் மீனை
யலைகடன் மணலை யெண்ணி யறியினு மறியொ ணுதால். (உங)

தரும்பெரும் பாவ மன்றித் தருமமே யறியான் வேட்ட
மருந்துபோன் மனையா டன்னை. மணந்தநாட் கண்டா னேனு
மருந்ததிக் கற்பின் மிக்கா ளரும்பெருந் தவத்தி னுலை
பொருந்துகாற் றடிப்பத் தாழை பூத்தென வயிறு வாய்த்து. (உச)

ஒதமா ருவர்நீர் வேலை பெயர்ச்சுங்கி னுதரம் வாய்ப்ப
மேதகு குலத்துத் தோன்றும் விவையிலா முத்தம் போலப்
பாதகன் றனக்கோர் சேயாச் சகுற்சனைப் பயந்தாள் வேறு
மாதவம் வேண்டுங் கொல்லோ தாழ்முக குருவும் வாய்த்தான். (உரு)

மைந்தனைப் பயந்தா ளென்று மனக்கொளான் மனையா டன்னை
நிந்தனை புரிவா னன்றி நேர்படான் பரத்தை மாதா
தொந்தனைத் துவட்சி நீங்கான் சுவைதரு கரும்பின் மேலுஞ்
சுந்தனை புரிவ துண்டோ வேம்பினைத் தின்னுங் கிடம். (உசு)

கற்புடை மாதா தம்மைக் கண்ணினுற் பார்த்த பாவ
நற்பொருள் கவர்ந்த பாவம், பிறர்மனை நயந்த பாவம்,
யற்பல குடிக்குந் தீமை நானினுற் பகர்ந்த பாவ
யிற்பிழை புரிந்த பாவ, மிவையெலாம் வளைந்து சுற்றி. (உசு)

மாமனைக் குரிமை யாட்டி மனங்கொதி கொதித்த வெல்லார்
திமையோ ணுடலாம் பஞ்சிற் செந்தழற் பொறியாய் பற்றிக்
காமமே வினையாய் முற்றி நாளிலே கழிந்து மேனி
தேமூரம் புழுவார் நாஞ்சிற் கொழுவெனத் தேய்ந்து மாய்ந்தான். ( )

ஆங்கவ னிறந்த காலே யந்தநாட் டுள்ள மாந்தர்
திங்கறு பாலின் மூழ்கித் தீவினை தீர்த்தார் மாதர்
தாங்களு நறுநெய் யாடிச் சருக்கரை வழங்கி யார்த்தா
ரோங்கின வறங்கள் யாவு முயர்ந்தது தாழ்ந்த பூமி. (உக)

அன்னவன் றன்னைக் கால னடுங்கொலைத் தூதர் தாக்கிப்
பின்னுற வலையால் வீசிப் பிடித்தன ரிடித்துத் தண்டான்
முன்னுறப் புடைத்துச் செங்கை மூட்டொடும் பொருந்தச் சேர்த்துப்
பன்னெடும் பாசம் வீக்கிப் பரட்டிடைக் குணிலாற் கொட்டி. (ங0)

நடந்தன னிருகால் சோர நலிந்தனர் நூறு காதற்
தொடர்ந்தனர், வெருவி யோடத் துரந்தனர் நூறு காதங்
கிடந்தன னுருண்டு வீழக் கிளர்முடி செடிதொட் டர்ப்ப
விடந்தொடும் புரியிட் டர்த்தா ரீரிரு நூறு காதம். (ஙக)

தூர்த்தன்வா யெறும்பு மீயுற் துதைந்திடப் பரதா ரங்கள்
பார்த்தகண் குடைந்து காகம் பருந்தினங் குருதி மாந்த
வேர்த்துட லயர்ந்து சோர மெய்யெலா நிணங்கள் சோர
வீர்த்தனர் கொணர்ந்து தூத ரியமமா புரத்தி லுய்த்தார். (ஙஉ)

வரைபொரு புயமும் பாரத் தண்டமும் வடவை போல
நிரைதரு சிகையுஞ் சீறி நெருப்பெழ விழித்த கண்ணும்
பொருகழற் காலும் வீர தந்தழும் பொலியச் சென்கோ
லரசுவீற் றிருக்கை கண்டா னச்சமுற் றயர்ந்து வீழ்ந்தான். (ஙங)

வீழ்ந்தவன் சிகைதொட் டர்த்து விடுத்தனர் தொழுதார் நிற்பத்
தொழும்பரைத் தரும ராசன் சுறுக்கொள வெறித்து நோக்கி
யெழும்படர்க் கொடியோன் றன்னை யெற்றுமி னெறிமின் வாளா
வழ்ந்தறத் தழிமி னென்ன வசனியே றஞ்ச வார்த்தான். (ஙச)

சண்டனீ துரைப்ப வோடித் தருக்கினர் கொண்டு போந்தார்
கொண்டல்போ னிறத்தார் பாரக் கூளிபோன் முகத்தார் திப்போல்

விண்டெரி சிகையார் விண்போல் வெடித்தெழு குரலார் கோபக்
கண்டக நுறுக்கும் வாயார் கனற்பொறி புறக்குங் கண்ணார். (௩௫)

கொட்டுகோல் கட்டு பாசங் குணில்பெரு முசலந் தண்டம்
வெட்டுவா ளிழுக்குந் தோட்டி தெறிக்கும்வில் குறைக்கு மீர்வாள்
கிட்டிமத் திகைவெஞ் சூலங் கிழிபட வெறியுந் குந்தங்
கட்டழ லிருப்புப் பாவை கப்பண மழுக்க ளன்தி. (௩௬)

ஆட்டிய செக்கும் பூட்டி யரைக்குமெந் திரமுங் குத்தி
நாட்டிய கழுவுங் கவ்வு ஞாளியுங் கடிக்கும் பாம்பும்
பூட்டிய வடமுந் தூக்கும் விட்டமும் பொறியுந் தீயில்
வாட்டிய குறடுங் கோக்குந் தூண்டிலும் வலையுந் சூழ. (௩௭)

உறுக்குவார் பதகர் தம்மை யுடலிடைப் பாசம் வீக்கி
யிறுக்குவார் சினப்பா ரவ்வா நெற்றுவா ரெறிவார் செங்கை
முறுக்குவா ரடிப்பார் தண்டான் மோதுவார் கந்து கந்தா
நொறுக்குவார் கொடுமை யெல்லா நோக்குவான் புலம்ப லுற்றான். (38)

இத்தனை கொடிது கால தண்டமென் றுணர்ந்தே னல்லேன்
கொத்தலர் குழலார் மோகக் குழம்பனென் குரவன் வாக்குஞ்
சித்தமென் றுணரேன் தீமை செய்தன னெண்ணில் கோடி
யத்தனை பாவ மல்லா லறஞ்செய்து மறியே னந்தோ. (௩௯)

கழுவுக்கோ முறுக்கி வீசங் கவனுக்கோ தறிக்குங் கோர
மழுவுக்கோ துணிக்கும் வீர வாளுக்கோ நரக வாதைப்
புழுவுக்கோ படைக ளோச்சிப் பொருக்கென வளைத்த தூதர்
குழுவுக்கோ வைய கோவென் னுயிர்ப்பலி கொடுப்பே னென்றான். (40)

சிரத்தனை கலங்கி யேங்கித் திடுக்கிடக் கையுங் காலும்
புந்தியும் பதறக் கண்ணீர் பொழிதரப் புடைநின் றுனை
யுந்தினர் பதைப்பத் தாளா லுதைத்தனர் தடிக ளோச்சி
முந்தின நுறுக்கி மீசை முறுக்கின ரொறுக்கு நீரார். (௪௧)

அந்தணர் குலத்தே வந்து மரும்பலி கொடுத்துண் ணுமற்
பொந்தெனப் பொசித்தான் வாயிற் புழுக்களை வாரி யிட்டார்
சந்திகள் குளியான் மேனி தழலிடைக் குளிக்கச் செய்தார்
மந்திர மோதா வாய்க்கு மட்டறப் புலப்பம் வைத்தார். (௪௨)

சூலமனை மாதர் நெஞ்சங் கொதிக்கொதித் தபர வோடிப்
பலர்மனை தொறுஞ்சென் றுனைப் பலமுனைக் கழுவிச் சைத்தா
ருலகினிற் றந்தை தாயர் பசித்திட வுண்ட வாயின்
மலமொடு புழுவும் வாரி வயிறெலா நிரம்ப விட்டார். (சுரு)

வரைநிகர் கற்பு மாதர் வடிவினை நோக்குங் கண்ணி
னிரைநிரை யாக வுசி நிறுத்தினர் பெரியோர் தழ்மை
யுரையினு லிகழ்ந்த வாயி லுதைந்துபல் லுசுத்தார் பின்னுங்
குரைதரு குருதி சோரக் கொடிநுகள் கிழித்தார் மன்னே. (சுசு)

பிறர்மனைக் கேசுங் காலைப் பிணித்தனர் துணித்து விழ்த்தார்
மறுமனைக் கொடியைத் திண்டு மணிக்கரந் துமித்தார் மாதர்
முறைகெடத் தழுவு மெய்யை முசலத்தால் வபிரத் தண்டா
லிமவிற வடித்து விழ்த்தி யென்பெலா நொறுங்கி னுரால். (சுரு)

வேறு.

எறிவ னைக்கை யெனியவன் பாரியை
முறிப டுத்தி முயங்கிய மூடனைத்
தறித றித்துத் தசைதசை யாகவே
நெறிவில் லிட்டத் தெறித்தனர் திக்குலாம். (சுசு)

மறுவில் காவலின் மாடத்துக் கன்னியை
வெறிம ருந்திட்டு மேவிய பாவியைக்
குறிது ணித்துக் குருதியும் வாய்ப்பெய்து
கறியும் பானமும் போற்கலந் தூட்டினார். (சுசு)

அத்தி ரத்தைப் பொருவிழி யந்நலார்
ரித்தி ரைக்குட் கபடஞ்செய் நீசனைப்
பத்தி ரத்திற் பதைப்ப வுறுப்பெலாஞ்
சித்தி ரத்துணி யாக்கினை செய்வித்தார். (சுஅ)

வருகை பார்த்தயன் மாதரைச் சோர்வுகண்
டிருகை யோச்சித் தழீஇயவன் யாக்கையைச்
சுரிகை யாற்கண்ட துண்டங்க ளாக்கியே
திரிகை யன்றியுஞ் செக்கவிட் டாட்டினார். (சுக)

அறித்த போக மெனாதயன் மாதரைத்
தணித்த கானிற் றழிஇயிதழ்த் தேனுணு
மணித்த னுன றிருகனை வாய்கொளீஇத்
துனித்த மீனெனத் தூண்டிலிட் டாட்டினார். (௫௦)

நம்ப ருக்கடி யாரைநல் லோர்தமை
யம்பி ருக்குங்கண் ணுரைமற் றுரையும்
வம்பு னைத்த கொடியவன் வாயிடைச்
செம்பு ருக்கிச் சொரிந்தனர் தியெழ. (௫௧)

கண்ட ஆர்மனைத் தீயிட்ட சுள் வன்மெய்
துண்ட மாக்கித் துகில்சுற்றி நெய்கடூஉய்
மண்டு கார்த்திகை வான்பனைத் தீபம்போற்
கொண்ட மேனி யெரியக் கொளுத்தினார். (௫௨)

நடுக்குழப்பிய நாவிரந் தார்சிலர்
வடுக்கள் பேசிய வாய்கிழித் தார்சிலர்
கொடுத்து னுத ருடர்துமித் தார்கொடை
தடுத்த கையைத் தறித்தெறிந் தார்சிலர். (௫௩)

புண்ட ரும்பொறிப் போகத்தைப் பொய்யெனக்
சண்டி டாது கணிகையர் காமத்தின்
மிண்ட னுகி வெறிமது ஆனுட
னுண்ட வாயிற் சிலரெரி யூட்டினார். (௫௪)

தாயுந் தந்தையும் போற்பா தாரத்தை
யாயு மாறின்றிச் சேர்ந்தா னவாவறக்
காயும் வெங்கனற் பாவைகள் காட்டினார்
தோயுந் தோறும் பொறியெனத் துள்ளினுன. (௫௫)

உறுப்பு றுப்பென வீர்ந்து முடலெலா
மறுத்த றுத்துத் துணித்து மவலனை
மறுத்து மேனி யிசைத்துமவன் றாதுவர்
கறுத்து மோய்ந்நுனர் சுன்மங்க ளோய்ந்தில. (௫௬)

கண்டஞ் செய்யுங் கருவிக டேய்ந்தன.

தண்ட கால படருஞ் சலித்தனர்

மிண்ட னுவியை மீளவுய்த் தாமரோ

கொண்ட நாலெழு கோடி நாகர்டால்.

(ரு௭)

மகுட வெற்றி மறவிதன் னேவலால்.

விகட பத்திரன் வெம்பாச பாணியுந்.

துகளி லுக்கிரன் னுன்முக. னுதியா

முகடு முட்டிய தூதுவர் முன்னினார்.

(ரு௮)

கோடி கோடி நிகாதக் கொடுமைபு

மாடி யோடித் தவிப்பவ ராணியுந்.

தேடி யோடித் தருமஞ்செ யான்கண்டு

வாடி யோடி மறுகலுந் றுனரோ.

(ரு௯)

நம்பி னோரைச் சதித்தநல் லோர்களை

வம்பி யற்றி யடைக்கலம் வஞ்சித்தான்

பீம்பி யாவி பதைக்கப் பதைக்கவே

கும்பி பாகத்திற் குப்புறத் தன்னினார்.

(ரு௦)

சிவத்த லத்திரு மால்வள ராலயந்

தவத்தர் வாழ்மடம் புண்ணிய சாலை

ளவத்த மாக வலைத்தவ னுவியைக்

கவற்று. பாழ்நக கத்திடை வீழ்த்தினார்.

(ரு௧)

தேவ தாயங்கள் வேதியர் செய்கண்மேற்.

கோவி னுலிறை கூட்டிக் கொடுமைசெய்.

பாவி யாவி பதைபடக் குத்தியே

யேவி. னுமெரி வாய்நக கத்திடை.

(ரு௨)

அச்சி வாலய மாறு படித்துறை

மச்ச வானிகள் சார மலம்விடுந்

துச்ச னுவி துடிக்கத் துடிக்கவே.

மிச்சில் வாய்நக கத்திடை வீழ்த்தினார்.

(ரு௩)

ஆளும் வேந்தர்க் கநீதிக னோதிபு
மீள மீளக் குடிக்கிறை மேல்வைத்துங்
கோளு வரத்துங் குறம்புசெய் கோளனைக்
காவா கூட நரகிற் கவிழ்த்தனர்.

(௬௭)

கூட நின்று குளிர்தரப் பேசியே
கூட கத்தொழில் செய்யுங் கொடியனைக்
கூட சன்மவிக் சூம்பியிற் றள்ளியே
கூட மத்திகை கொண்டடைந் தாரரோ.

(௬௮)

முழுக்குஞ் சந்தியு மோனமு மந்தண
ரொழுக்க முந்தவிர்த் தூனுண்ட மூடன்மெய்
புழுக்கள் சோர்தரப் புள்ளினங் குத்தவே
நுழுக்கு கோர நரகி லழுத்தினார்.

(௬௯)

வீழும் புள்ளும் விலங்குங் கொலைசெய்து
வாழுங் காவின் மரங்குறைத் தான்றனை
யாமுங் சும்பி யசிபத் திரமெனும்
போமும், பூழி நரகிடைப், போக்கினார்.

(௭௦)

வேறு.

விரகனும் பிறர்பொருள் வலிதின் வெஃகிய
கரவடக் கவடனைக் கால சூத்திர
நரகிடை வீழ்த்தினார் நன்றி கொன்றதா
விருளெனு நரகிடை யெறிந்திட் டாரரோ.

(௭௧)

வேறு.

மட்டருத் தண்டந் தோறு மாமுனைக் கழுக்க டோறு
மட்டதா துவரு மேயந்தார் நரகமுஞ் சலித்த தன்றிச்
சட்டமார் நமனுங் கூற்றுஞ் சலித்தனர் கவுற்ச நென்பான்
பட்டபா டெளிதோ வம்மா பாவமுஞ் சலித்த தன்றே.

(௭௨)

ஈங்கிவை நிகழுங் காலே யிவன்பெறு சுகுற்ச நென்பான்
புங்குறு மண்ணை, சீமார், பழமறைக் குழாத்திற் சார்ந்து.

தேங்குநீர்ப் பழனஞ் சூழந் திருநகர்க் காஞ்சி நண்ணி
யாங்குல வெழுக்கம் பூண்டா வவரியி னரும்பு போல். (௭௦)

மானமா மறைக னோதி மறைச்சிறார் கணத்து நூல்கண்
ஞானமார் சகுற்ச னென்பா னவில்கின்ற நாளி லவ்வூர்த்
தானமா மறுகு தோறுஞ் சவைதொறுந் தாதை செய்த
வினமாம் பழிபா வங்க ளிருசெவி யுளையக் கேட்டான். (௭௧)

கோதிலா மறையோ னாகிக் குற்சர்கோத் திரத்தில் வந்தும் .
பாதகம் புரிந்தா னந்தோ பாற்கடல் விடம்போற் றோன்றித்
தாதைமுன் புரிந்த பொல்லாத் தவறெலாங் கேட்கி லென்றன்
காதையும் வெதும்பச் சுட்டுக் கருத்தையும் கருக்கு மாதோ. (௭௨)

பகரரும் பாவஞ் செய்தான் பவர்க்கம்வீழ் படரை மாற்றச்
சகரரை மீட்ட சேய்போற் றவஞ்செய வல்லே னல்லென்
மகவென வவன்பாற் றோன்றும் வன்பழி கழுவ விதே
திகழுறு நெய்யென் னுன்னித் தீர்த்தயாத் திரைமேற் சென்றான்.

குளிப்பவர் பாவஞ் சீக்குங் குரைதிரை வார னாசி
தெளிக்குநீர்ச் சோணை வாணி சிந்துநன் மதைகா ளிந்தி
விளித்தெறி தூங்கக் கோதா வரியுங்கா விரியு மாடி.
யளிப்புனற் சேது வைகை யரும்பெறற் பொருளை மூழ்கி. (௭௩)

தவமது கங்கை ியய்திச் சராசர மான வானோர்
பவமது கங்கை நீத்த படிமையு மாகத் திங்க
ணவமது கங்கை யாதி நதிகள்சேர் கதியு நோக்கிச்
சிவமது கங்கை பொங்குந் திரிகூடச் சாரல் கார்ந்தான். (௭௪)

தருமமே முதல நான்குந் தரணியில் வேட்டோர் யாரும்
வருகெனத் திரைக்கை காட்டி வந்தவர் பவங்க ளோடப்
பொருசிலை யம்பு பூட்டிப் புண்ணியத் திரிகூ டத்தி
லருளொரு வடிவாய்த் தோன்று மருவிகண் குளிரக் கண்டான். (௭௫)

வேறு.

காடினான் வடவருவி நண்ணினு னதிமகிமை நயந்து பாடி
யாடினா னகங்குளிர்தூ னஞ்சலித்தான் விஞ்சுவ வு மனந்தங் கொடி.

தேடினான் மதுமலர்க்கர் சிந்தினான் கரமலர்க்கர் சென்னி மீதிற்
குடினான் றிரிகூடச் சிவக்கொழுந்தைத் தொழுதாடித் துள்ளி னானல்.

துங்கமுறை பவ்வோதியங்கமுறை பாயில்கேள்விச் சுருதச் னெ
ன்பா, னங்கமர்ந்து வடவருவித் துறையாடி வருநாளி லவனை யின்
றோன், பங்கமுற நறகினிடைப் படுந்துயரு மவனையிடர் படுத்துந்
தூதர், தங்கன்பெருஞ் சலிப்புமெதிர் காண்டோறும் யாழ்முனிவன்
சலித்து நோக்கி. (௭௮)

மானமார் புலனெடுக்கிக் கண்முகிழ்த்து யோகிநுந்து மனதுக் கெட்
ஞானமார் விழிதிமந்து பார்த்திடலு மவனாழ்ந்து நறக வாதை [டா
யானமா நிரமகற்பக தொலைதாலுந் தொலையாதா லதுவா னாலு
மீனமார் மறையவனோர் மகவின்ரு னரவமணி யின்ற தேபோல்.()

சிவநாமம் புகழ்ந்தமரன் திரண்டாடுந் திரிகூடஞ் சென்று 'கோந்து
புலனாதி களிலுயர்ந்த புடார்ச்சுனமா புரமேனிப் புனித ரோடு
நவநாத சித்தரொடும் பத்தரொடுஞ் சித்திரமா நதிதோய்கின்றான்
னவனாலேயிவன்பாவமகலுமெனத்தெருந் கூர்ந்தா னருளான் மிக்கா

பெரியபிரான் றிரிகூட மிவனாலே யாழுமெய்தப் பெறுவோ
மென்று, புரிசடிலம் புறத்தைய மகதியாழ் பிடித்தமுனி போத
லோடுங் குருநிலைமக குற்சர்பெருங் குலநீபங் கண்டுமனங் குழை
ந்து தாழ்ந்து, பரிவினுட னருக்கியபாத் தியங்கொடுத்து மலர்நூ
விப் பணிந்தான் மன்னோ. (௮௧)

எம்பிரா லெழுந்தருளி வந்தவா றென்னையென வியம்புமேல்
வை, நம்பிகீ யினிதிருப்ப, வழந்தைநக கிடைக்கிடக்கை நன்றோ வெ
ன்று, தும்புருவி னெதிர்பாடற் சுருதியாழ் முனியுரைப்பச் சுருதச்
ன்போற்றி, வெம்புபெருந் தாதைதுயா தீர்க்குமா றருளுகென விள்
ம்ப மேலோன். (௮௨)

யாகமா மறைப்புதல்வ நறகர்விடுந் துந்தைகறையேற வேண்டித்
பாகமாம் வடவருவி படிந்தவோ ராண்டிலிரு பாகந் தன்னில்
யோகமா முத்தரபா லயனத்தின் மதியாறி லுயர்ந்த மாசி
யாகமாடியபலனிற்பன்னிரண்டாந் திதிப்பலிவழங்காயென்றான்.

என்னநா ரகனுரைப்பச் சுருற்சனெனும் பாலனெழுந் தித
யங் கூர்ந்து, நன்னகர்ச்சித் திரந்திசோ யோராண்டி. லீரயன் நடப்
பில் வாடுனர், மன்னுமுத்த ராபணத்தின் மதியாறின் மாகமா மதியி
ன் முன்னும், பன்னிரண்டாந் திதிப்பலணைச் சனகனுக்கென் லுதக
முடன் பரிவா லீந்தான். (அசு)

வேறு.

சுமுக வேதியன் சித்திர நதியிலோர் தினப்பலன் சொரிதாரை
சமர பாதகக் குறும்பெறி புண்ணிய தாரையோ வவன்முதை
திமிர தாரைதீர் செங்கதீர்த் தாரையோ தீவினை விடந்தீர்க்கு
மமிர்த தாரையோ வாருயிர்த் தாரையோ யாதென வுணர்சேமால்.

சுவர்க்க நாடரும் விமானமோ டெழுந்தனர் சுருற்சனைப் பயந்
தானைப், பவுர்க்கம் யாவையுங் கரைமிசை விடுத்தன பயந்தனர் நம
ன்றுதர், கவுற்ச னாகிய வேதியற் கொணர்கெனக் காலனுய்த் திட
வோடி, யவற்கொ ணர்ந்தனர் தூதுவர் தருமனு மணிவட திசைமா
ர்க்கம். (அசு)

தந்தை தாயரைப் பூசனை புரிந்தவர் தனையரைப் பயந்தோர்கண்
முந்தை மானுலர் முன்னவ ரியம்பிய முறைமையி னெறிநின்றோர்
சின்தை வாக்கினுந் தீமையி லாதவர் தெய்வத் திகழாதோ
மந்த மில்பெருஞ் செல்வரா யுதைதரு மரசுயி திகள்கண்டான். (அ)

கணவ னேத்தினர் தொழுதெழு மடந்தையர் கணவனோடு நெற
வாருந், துணைவன் மாய்தவி னவனுட னிறந்தவர் துணைவனோ
டுறைவாரும், பிணையி யம்பியுந் துணைவரா யுதனியும் பிறர்பயந் தீர்
த்தாரு, மிணையில் செல்வராய் மாடகூ டந்தொறு மினிதுறை தெ
ருக்கண்டான். (அஅ)

தடங்கள் கூப்பங்கள் கல்லினோர் பலன்ப்டு தருக்கள்சோ லைகள்
வைத்தோ, ரிடங்க ளில்லவர்க் கில்லிடங் கொடுத்தவ ரெழுமழைக்
குளிர்காலம், படங்கள் போர்வைக ளளித்தவர் கோடைநாட் பாது
கை குடையிந்தோர், மீடைந்த செல்வரா யுபரிசை தொறுந்தொறு
ம் வீற்றிருப் பனகண்டான். (அஆ)

மானங் காத்தவர் வன்பிழை பொறுத்தவர் மறையவர்க் கிடர் தீர்த்தோர், தீன முற்றவர்க் கஞ்சலென் னுதவினோர் செல்லல்கூர் சிறைமீட்டோர், பான பாத்திரங் கொடுத்தவர் நிறைதண்ணீர்ப் பந் தர்பா தையில்வைத்தோர், சேனை காவல ராய்வார் மன்றமுஞ் செ ள்சையும் பலகண்டான். (௯௦)

தடந்தொ றுந்தீமர் பிதூர்ப்பலி யிடுதலிற் றழைப்பவர் பதங் கண்டா, னிடந்தொ றும்பொலி வளத்தினால் யமபுர மிதுகொலோ வெனச்சென்றோ, னடர்ந்த மாநகர் வீதிகள் பலகடர் தந்தகன் றிருக் கோயின், மடங்கள் சாலேகன் வைத்தவர் தலைமைசெய் வாய்தலின் வழிக்கொண்டான். (௯௧)

அன்ன தானமிட் டையமிட் டெண்டவ ராதலர் மிடிதீர்த்தோர் சொன்ன தானமுந் துலங்குகோ தானமுஞ் சுருதிவே தியர்க்கீந்தோ ரென்ன தானமு மேற்பவர்க் கனித்தவ ரிமையவர் பதமேய்க்கும் பொன்னின் மண்டபந் தொறுந்தொறுந் தலைவராய்ப் பொலிந்திருப் பனகண்டான். (௯௨)

தருமம் வாழ்த்திட முறைமுறை யிருதுவின் றகுதிகள் பணி கேட்பக், கரண மேலவர் புண்ணியம் பகர்ந்திடக் கானவிஞ் சையர் பாட, வரம டந்தையர் சவரிகா லசைத்திட வமரர்தா னவர்குழு நிருபர் போற்றிடத் தென்புலக் கோமக னிறைந்தபே ரன்வகண் டான். (௯௩)

தேவர் தாபதர் சயசய சயவெனத் திரள்புயத் தடமேருத் தாவுங் குண்டலங் கதிர்செய முகமதித் தளிர்நகை நிலவூரப் பூவின் பொன்னரி யாசனத் துறைநமன் புண்ணிய வுருநோக்கிக் காவ லன்றனக்கிதுகொலோ வடிவெனக் கண்களிப் புறநின்றான். ( )

பாவர் சங்கமும் பாவர்வே டமுங்கொடு பாவர்தண் டனஞ் செய்வான், தேவர் சங்கமுந் தேவர்வே டமுங்கொடு செம்மையோ ர்க் கருள்செய்வான், யாவர் பண்பினு நடுநெறி யியற்றலாம் றரும னென் றியைமை, மாவ தென்றனர் தூதுவர் துதிசெய வதிசயித் தெதிர்சென்றான். (௯௫)

கண்டு போற்றறு நமன்முக மலர்ந்துளங் கணிந்துநின் மகவாலே
தண்ட நீங்கினை சித்திர நதிப்பலன் மருசையா லெனுமேல்வை
யண்ட ரார்த்தனர் துந்துபி யார்த்தன வார்த்தன மலர்மாரி
'கொண்டபொன்மணிமானமேலேற்றினர்குமர்சர்கோத்திரத்தாரை. ( )
வேது.

புகப்பெற்ற நரகமெலாங் கரைவிடுப்பத் தென்புலத்தார் புகழ்
நீங்கி, யிகப்புற்றான் மறலியுப்பின் சென்றுவழி விடப்பெற்றா னிறு
மாப் பெய்தி, புகப்புற்றான் நிரிகூட மெநிர்நொழப்பெற் றான்மறை
யோ னுணர்வான் மிக்க, மகப்பெற்றார் பெறும்பேது மற்றொருவர்
பெறுவாரோ வைய மீதில். (கௌ)

அண்டரொடு வானமிசை மானமிசை வருவானை யவன்சீர் மை
ந்தன், கண்டுநா ர்த்தப்பரவித் தென்றிசையி லுதிக்குமொரு கதிரோ
னென்ன, வெண்ணொடிக்கழ் புடையவன்வா யுனைப்பெற்றான் தன
க்குநீ யுவப்பா லீந்த, மண்டுபுனற் சித்திரமா நதிப்பலனின் மகிமை
யகோ வருவ தென்றான். (கௌ)

அந்தமொழி நிகழாமு னந்தரவி மானமிழிந் தந்த னுள்ளன், வந்
துமுனி தாள்பணிந்தான் மைந்தனெழீஇத் தந்தையடி வணங்கி விழ்
ந்தான், சந்ததியை யெடுத்தீணத்து வலந்தடிப்ப மெலிந்தபுயந்
தடிப்ப மேலும், புந்தியெலாங் களிகூர வுச்சிமோந் துடலமெலாம்
புளகம் போர்த்தான். (கக)

துன்றுதுயர் நெடுங்கால மியம்புரத் துழந்தவெலாஞ் சொல்லி யாங்கு
நின்றுகரை யேற்றியதுந் தருமனுப் சரித்தருவு நிகழ்த்தி யேன
யன்றுரிமைப் பாலொடு சென்றருவி படிந்துகட னீணத்து முற்றி
மன்றுளாந் திரிகூடத் திருக்கோயில் வலமாக வணங்கிப் போந்தான்.

தொர்தனைசேர் நரகவா தனையொழித்துத் தொலைபாத சுவர்க்க
போகந், தந்தனையே வடவருவி படிந்தபலன் மறதெனச்சீர் சழை
ப்ப வாழ்த்தி, மைந்தனைவாழ் கெனநிறுவி யாழ்முனிவன் றனைப்பர்வி
மான மேற்கொண், டந்தரபல் லியங்கறங்க வருமறையோன் கற்பக
நா டணைந்தான் மன்னே. (கக)

பெட்டகந்தன் வயமாரு மொருமைநா ர்தனுரைப்பப் பெருமை
பேணிக், கொட்பகந்த நிரையமெலா மகன்றதை தனக்கொழித்த

கொள்கை கூறித், தட்பகந்த மலர்ச்சோலைத் திரிகூடந் திசைநோக்
கித்தாழ்ந்து வாழ்ந்த, புட்பகந்தன்சீர்கேட்ப வரிக்கரன்போன் முனி
க்கணத்துப் புகல்வான் சூதன். (௧0௨)

11-கவுற்சனச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம்—௪௪௯.

பன்னிரண்டாவது:—புட்பகந்தச் சருக்கம்.

ஆடக மாட வீதி யணிகள்பே ரணிக ளாகக்
கோடணை முரசு மார்ப்பக் கொடிக்கொடிப் படையாக் கோலி
நீடல்வா னரசைத் தன்பா னிருபனே வென்றா னென்று
வீடமாப் பொன்னி னுட்டை வென்றது கன்னி நாடு. (௧)

மாகமார் மாட கூடம் வரைத்திரள் சேனை மான
மேகமார் கொடிக ளீட்டம் விசைத்தெழு சிறக ராக
நாகமார் படங்கு நாட்டி ஞாயிலாஞ் சிகரி வேந்தன்
பாகசா தனன்மே ழீட்டும் பாசறை போலு மூதூர். (2)

பொற்கையார் புலிமா னேந்திப் பொருகையார் குருகை யர்க்கும்
விற்கையார் புற்கை யாராய் விடவடன் மீன மேந்தி
நிற்கையார் நடத்துஞ் செங்கோ னிருபன்வாழ் பேரத் தாணிக்
கொற்கைவா ழந்த னுள்ளன் குசலனென் றெருவன் மாதோ. (௩)

ஆறங்க மைந்து வேள்வி யொழுக்கநான் கன்னமூன் றோம்பி
நூறங்கு மிருமை பூண்டு நுவல்கருத் தொருமை வாய்ந்த
பேறங்கி குலத்தோ ரோடும் பிறங்குநூல் பாயில்வ தானு
னூறங்க மறிபா லூட்ட நாகமுங் குதட்டு மாபோல். (௪)

உயர்தரு மறைநூ லோதி யோங்குசீர்ப் பிரமஞ் சைவம்
வயிணவங் காந்த மர்தி வகைபல புராணம் பன்னி
யயதுகர் குளகு போல வத்திரி மனுவா சிட்டப்
பெயர்தரு சிலநூல் கற்றுச் சமையநூல் பிதற்றா நின்றான். (5)

வேறு.

மாகிரதம் பாசபதம் வருகாளா முகஞ்சைவ
மோவில்வயி ரவம்வாம மெனவாறு முட்சமைய

மேவுதூல் பயின்றேயு மெய்யொழுக்க நெறியஞ்சித்
தாவுபர மதம்பூண்டான் வைதிகமுந தழுவானால்.

(க௮)

புறச்சமைய தூல்பொருந்திப் பொருந்தாவை சேடிகமும்
பறத்துமீ மாங்கிசுமும் பவுத்தமா ருகமதமு
மறத்துலோ காயதமும் வரையறுரை யாயிகமும்
பிறர்க்கெலாம் வகைதெரியப் பேசுதற்குங் குருவானான்.

(௭)

வேறு.

நூல்பல பயின்ற னேனு நுவலுது பொருளைத் தேரான்
மேலுது சமைய நோக்கான் மெய்ப்பொரு ளிதுவென் றோரா
னூல்வகைப் பண்டஞ் சேர்ந்த நணிகரு கூலம் புக்கும்
பாலனை கரும்பு வீழ்த்தி வேம்புகொள் பாலன் போன்றான்.

(௮)

ஓதியு முணர்ந்து மேனோர்க் குரைத்துந்தா னுணர்க் லாத
பேதையுட் பேதை யாகி மறைக்குலப் பெருமை தீர்த்தா
னீதினா லுணர்ந்தோ ரோது நெறியினு நிலலா னாதி
வேதவாக் கியங்கள் சொல்லு மெய்யெலாம் பொய்யென் பானால்.

(௯)

பூதல மன்றி வேறோர் புவனமு மில்லைப் பூமேல்
யாதுமங் குதிக்குஞ் செய்கை யியற்கையே படைப்போ னில்லைத்.
திதற நின்ற னுனு மியற்கையே திருமா லில்லைச்
சாதலு மிதுவே யன்றிச் சம்புவு மில்லை யென்பான்.

(௧௦)

இங்கிவன் கிழக்கு வேறு யெனக்குமேற் காத லாலே
யங்கமர் திசைவே றில்லை யத்திசைத் தேவு மில்லை
துங்கமுன் ஷீனையு மில்லை தோற்றிடுஞ் செயல்க ளிங்கே.
பங்கமாய்க் கழித் லாலே பாவபுண் ணியமு மில்லை.

(௧௧)

கறந்தபான் முலைபு காது கழிகனி மரம்பு காது
லிறந்தவர் பிறப்ப தில்லை யிறந்தவ ரூரிர்கன் கீழ்மேற்,
பறந்திடக் காண்ப தில்லை பவர்க்கமு மதனு லில்லை
கிறந்ததோர் சுவர்க்க மில்லை தெய்வமு மில்லை யென்பான்.

(௧௨)

அந்தணர் முதலோர் நால்வ ரவர்களிற் றுழந்தா ரென்னை
வந்தபல் குலங்வே றில்லை யடிவுவே றிலதா லாருந்.

தந்தமக் கிசைந்த போகந் தாமது பவித்தன் முத்தி
நந்துறத் துறவு பூண்டு நலிவது நரக மென்பான்.

(௧௩)

அறநெறி யுடலுக் கேட்ப வுண்டுத் ததுப வித்தன்
!ஹநெறி பதியா லாகம் வருந்திகோன் பிருத்த லென்று
திருநெறி போலக் கூறிச் செந்நெறித் தலையின் றுரைப்
புறநெறி யுந்த காரம் புழுத்துதல் கரும மாணன்.

(௧௪)

பெருங்குல மறையோர் தம்மைப் பெருமைசேர் தரும நீதி
புருங்கலைப் பயிற்சி மாற்றி யறங்கதூல் பாலிவச் செய்தும்
பரந்துரீர் காலை மாலை படிந்துரீ றணிவார் தம்மைத்
திருந்தின வெந்நீ ராடிச் செஞ்சார்து புனைபச் செய்தும்.

(௧௫)

ஓமமேற் செனியு நெய்யை யுண்டிமேற் சொரியப் பண்ணி
பாமன வருந்தச் செய்து மாடவர் மடவார்க் கென்றுங்
காமமே வினையா மூட்டிக் கன்மமு நெறியு நீக்கித்
தாமவே தியரை யெல்லார் தான்விழும் படுகர் விழ்ச்சுதான்.

(௧௬)

அங்கணர் செங்க ணுர்தம் மாலயந் தேவர் கோட்ட
மெங்கணும் பரவச் செல்வார்க் கெதிரெதிர் தடையாச் சேஷ்வான்
கங்கைகோ தமிழா ளிந்தி கன்னிகண், பொருளை யாடத்
தங்களின் விரும்பிச் செஷ்வார் தம்மெதிர் தும்மா நிற்பான்.

(௧௭)

ஏந்தையார் திருக்குற் றால மிறைஞ்சுவா னேரு வாரை
யந்திகன் சந்தி தோறு மரும்பெருந் தினங்க டோறுஞ்
சந்திக ணியமந் தோறுந் தடுப்பது நியம மாணன்
புந்திமே லறிவாம் பாலேப் புலனெனுங், கமரில் விழ்த்தோன்.

(௧௮)

பாவனை செயலி ரண்டிற் பத்தியாற் பயத்தான் மற்று
மேவரும் வினையாட் டுலு மேலவர் கீழோ ரேனுந்
தேவுர்கோன், நிரிக் டத்தைத் திசைநோக்கிப், புதழ்ந்து பேரற்றில்
யாவரு முத்தி சேர்வ ரென்றுநா லுணர்ந்து, மோராண்.

(௧௯)

புக்குள நதரத் தாரை விலக்குறல் புரிவா னன்றி
பிக்குள புறநாட் டுள்ளார் விண்ணுளார் முண்ணி லுள்ளார்
திக்குளார், திரிக் டத்திற் செல்வது விலக்க லாற்றான்
ஓதக்குளார் மறைக்க வல்லார் ககணமேற் கதிரோன், மண்ணை.

(௨௦)

புரிதரு சந்தி யோமம் புண்ணிய வொழுக்க நீக்கிப்
பரிவொடு வினவு வாழைப் பரமத நூலால் வென்று
திரிதலா லெதிரவே நின் றித் தீமையோ னவ்வூர்க் கெல்லா
மொருவனா யுயிர்கட் கெல்லா முறுகன்செய் களைபோ வாளுன். (1)

வாறணி தனத்தார் மோக மடிட மையோ னிவவா ருநக்
காறணி பொழிற்சோ ணுட்டுக் காவிர் வடதி ரத்துத்,
தாறணி புகழு மேன்மைச் சைவமா மறைவல் லாள்
ஞாறணி மிருதி யங்க மாகமம் புராண மோநந்தான். (௨௨)

கவனமார் மக்கண் மாதர் கைப்பொருள் சுற்ற மாதி
புவனமேல் வாழ்க்கை யெல்லாம் பொய்யென வுணர்ந்த மெய்யான்
பவநெறி யுலக மாயைப் படரிரு ளொதுங்க வுண்மைச்
சிவநெறி விளக்கு ஞானச் செங்கதி ருதயம் போல்வான். (௨௩)

காயிகம் வாசி கஞ்சிர் கருதுமா னதமென் றோது,
மாயமுப் பாலுண் மேலா மரும்பெறற் செயல்க ளுன்னிப்,
பாயுநீர் நதிக ளாடல் பரமனைப் பணிதல் வாழ்த்தன்
மேபசீர்த் தியான மென்னும் விதிமுறை மதியி னோர்ந்து. (௨௪)

கங்கையே முதலார் தீர்த்தங் கடவுளா லயங்கட் கேக.
லங்கிச் சயமி லாதா லரிதென வுணர்ந்து ஞாலர்,
தங்குமெய்த் தீர்த்த மெல்வார் தருபவந் திரிக் டத்திற்
பொங்குசித் திரப்பூங் கங்கை தருமெனும் புராண முன்னி. (௨௫)

தக்கசீர்ப் புதலாய்ப் புல்லாய்த் தருக்களாய் விவங்காய்த் தேவாய்
மக்களாய்த் தவங்கள் செய்யு மாதலந் திருக்குற் றுல
முக்கட வுளரு மாண மூர்த்தியே பலவின் மூர்த்தி
யொக்கமு வகையி னுலு முயர்ந்தகத் தலமே யென்று. (௨௬)

புனிதமார் தலத்துக் கேளும் புண்ணிய விரதம் பூண்டு
களைபுனம் பொன்னி யாடிக் கடவுளர்ப் போற்றி வையை
குனிதிறைச் சேது மூழ்கிக் குமரவேன் செந்தூர் போற்றி
மனுநெறிக் கொற்கை மேவி மறையவர் வீதி சார்ந்தான். (௨௭)

சார்தலுஞ் சைவ வோடந் தனைப்பொருக் குசல னென்பான்
ஶார்தரு வெண்ணி ருடி மணியுக்க வடங்கள் பூண்டாய்

கூந்தரு மறையோன் போல்வாய் கோலம்வே நெடுத்த வாற்றா
லோந்தரு சுருதி யங்க முணர்ந்திலே போலு மென்றான். (௨௮)

நீதிநூ லுணர்ந்தார் செய்கை நிகழ்த்திடில் வெளியா மென்ன
வோதினான் சைவ வேத னோதலுங் குசலன் சீறி
வாதியேல் வருதி யென்றான் வருமவர் தருக்க நோக்கி
வேதியர் திரண்டா டங்கோர் விசாலமண் டபத்து நாப்பண். (௨௯)

நாதனைப் பரவா வண்ண நாதனை நெறிவே றுக்கும்
போதனைக் குசலன் வாய்மை புகல்வது புணர்ப்போ வென்பார்
சாதனைக் கள்வர் சோரந் தனைவெளிப் படுத்த வந்த
சோதனைக் கணிதர் போலத் தோன்றினன் மறையோ னென்பார். (30)

காதிய மறையோன் கல்விக் கடலென்பார் குசல னென்பா
னோதிய நாவாய் வீறின் தடக்கவு முரியோ னென்பா
ராதலி னிரண்டு மின்றே யவையகத் தறினோ மென்பார்
நீதிநூ னெறியில் வென்றார் நெறியில்பா நிற்போ மென்பார். (௩௧)

ஆந்தண ரிவ்வா றுக வருமறைச் சைவ வேதன்
வந்தன னிருந்தா னோர்பால் வைதிகச் சவையி னூடே
கொந்துசேர் சமைய வாதர் குழாத்தொடுங் கங்கும் கூட்ட
மிந்துவை யெதிரந்தா லென்ன வெதிர்ந்தனன் குசலன் மாதோ. (32)

இயம்புதற் கெதிரா விட்டா னெண்ணிலா மதத்தோர் தம்மை
நயம்பெறு சைவ வேத னன்கென வவரைக் கூவிச
சயம்பெறு மறைநூ லாலே சமையநூல் பல்வும் வென்று
வியன்பெறு மறிவி லாதீர் வெறுவிதி னெழுக வென்றான். (௩௩)

ஆங்கவ ரெழுந்த காலே யரியமா மறையோ ரெல்லாம்
பாங்குசேர் சைவ வேதன் பரிவுசே ருரையி னாலே
தாங்குப தேசம் பெற்றுச் சைவவை திகங்கள் சார்ந்தார்
வாங்குசீர்த் தமிழ்நா டெல்லாம் வாய்மையா லுயர்ந்த வன்றே. (34)

வளர்ந்தது திருவெண் ணீறு வஞ்சகந் வெறுவி யோடத்
தளர்ந்தது சமைய பேதஞ் சைவவை திகங்க னோங்கிக்
கிளர்ந்தது மேலோர் சுங்கங் கிளைத்தது சியதி நீதி
யளந்தது புவன மூன்று மண்ணலஞ் செழுத்தின். செல்வம். (௩௫)

அண்ணினு ரிவ் பா ருச வ ிலிலாக் குசல னென்பான்
கண்ணினுற் கண்டா லன்றிக கடவுளைக் கருதே னென்றான்
புண்ணிய நூலாற் காணப் பொறியிலாய் மறவி தூதர்
நீண்ணுதி வினையிற் காண்டி நாளை யென் மெழுந்தான் மேலோன். ( )

சைவமா தவர்கள் சூழச் சங்கமா மறையோர் போற்ற
மெய்வளர் சுருதி யார்ப்ப விறற்சிவ மறையோ னேடுப்
போய்வளர் மனத்தார்க் கெட்டாப் புனிதனைத் திரிகூ டத்துத்
தெய்வநா யகனைப் போற்றித் திருவருள் பெற்றுப் போந்தான். ( )

வேறு.

சேழ்பெருகுஞ் சிவமறையோன் றனைவணங்குங் கேள்வியினார்
வாழ்வுபடைத் தினிதுயர்ந்தார் வணக்கவணங் காக்கழைபோற்
ருழ்வுபடைத் தான்குசலன் செல்வம்போய்த் தடுமாறி
யாழ்கடலிற் கலங்கவிழ்த்த நாய்கன்போ லலமந்தான். (ருஅ)

எயுநான் மறைப்பொருளைத் தெய்வத்தை யிசுழ்ந்துரைத்த
வாயினு லுது சுவைக்கலந்து வறுமையாற் பசியுழந்து
நோயினு லுருவழிந்து நோக்குவார் புறம்பழிப்பத்
தாயனார் புறந்தள்ளச் சந்தியிறப் தாயினான். (ருக)

ஏற்பதற்கோர் சளியின்றி யையமிடு வாருமின்றி
யூர்ப்புறமா மம்பலத்தி லுழன்றுபிணி யாற்சுழன்று
தீர்ப்பதற்கோர் செயலின்றித் தெண்ணீரென் றேதவித்துப்
பார்ப்பதற்கோர் துணையின்றி யாவிபதை பதைத்திறந்தான். (ச0)

இறந்தானைக் காலபட ரிரும்பாசத் தாலிதுக்கிப்
பறந்தாடக் காலதண்டங் கொடுபுடைத்துப் படிவமெலாந்
துறந்தாட மூவிலேவேல் கொடுசுழற்றிச் சுழல்விழியை
மறந்தாவுங் கருங்காகம் வளைந்துகுத்தக் கொடுபோனார். (சக)

இவ்வாறு கொடுபோங்கா லிவன்புரிந்த கொடுவினையு
மவ்வாறு மறையவன்சொற் சூளுநினைத் தயர்காலைச்
செவ்வாறு திரிகூடத் தெல்லையதோ வடுத்ததென
வெவ்வாறு கொடுத்திருப்பி நமன்னாதர் விடுக்கினரால். (சஉ.)

அருண்மயையோன்மொழிக்கிணங்கானலைத்திடுந் தூதுவர்மொழியாற்
பொருவிவின மையிற்பயின்ற கார்த்தத்தின் பொருளுணர்ந்து
கருகரியார் திரிகூடங் கதிதருமென் பதுகுறித்தான்
குருமொழியை யிகழ்ந்தார்க்குத் தண்டமே குருவாமால். (ச௩)

சுறுக்கினுற் பணிவதற்கோ தூதர்வரிந் திடுகயிற்றி
னிறுக்கினுல் விழிபிதுங்கி யிருகரமுங் கூடாதா
லுறுப்பயர்ந்து வீழ்வார்போல் வீழ்ந்தொருக்காத் திரிகூடங்
குறிப்பினுற் றிசைநோக்கிக் குற்றால மெனத்தொழுதான். (ச௪)

குற்றால மென்றொருக்காத் கூறுதமிழ்ச் சுருதிமொழி
கற்றாலத் தனிற்பெருகி நாலுதிக்கி னும்பரந்து
பொற்றாலத் தனைநிறைத்துக் கயிலாயப் பொருப்புறையு
முற்றால நிழலமர்தார் திருச்செவியின் முழங்கியதால். (ச௫)

ஒருக்கான்முன் பணிவதற்கா வீழ்ந்தானே யுடனுறுக்கி
யிருக்கா லும் வீழாம லெழுவயிரங் கொடுபுடைப்பார்
செருக்கான்முன் பிணித்தவடந் தெறித்தோடச் சிவபெருமா
னருட்பாவின் முழங்கியதா லந்தரதுந் துபியோசை. (ச௬)

தேவமுர சதிர்தலுமே தென்புலத்தார் விடுததகன்றார்
பாவமெலா மெங்கோடிப் பறந்ததோ பதகனுக்கு
மேவரிய புண்ணியங்கள் விளைந்தவா மென்சொல்கேன்
யாவரே திரிகூடத் தெந்தைபிரா னருளறிவார். (ச௭)

துசினுற் பொன்னணியாற் சூழ்மலரான் யையோனைத்
தேசினு லலங்காரஞ் செய்தார்கள் சிவகணத்தார்
வீசினு ரரமகளிர் வெண்கவரி சாமரைக
ளாகிகூ றினர்முனிவோ ரண்டர்பூ மழைப்பொழிந்தார். (ச௮)

மாவாசத் தொடைமலரு மானமிசைச் செறிமலருங்
காவாணர் சொரிமலருந் திசைதோறுங் கமழ்வதனாற்
பூவாணர் புகழ்குசலன் புட்பகந்தப் பெயரினனாய்த்
தேவாதி தேவனுறை கயிலாயஞ் சேர்ந்தணைந்தான். (ச௯)

போந்துசரண் பரவலுமே புத்தேளி ரிப்பதனி
நீந்தரிய கொடும்பாவித் தென்னெனவே நிகழ்த்துதலுங்

கூர்யந்துகொடுந் தூதருயிர் கொடுபோங்காற் கரங்குவித்துச்
சேர்ந்ததிசை குறித்தெமது திரிகூடந் தொழுததனால். (௫௦)

அச்சத்தால் விளையாட்டா லார்வத்தா லாரேனுந்
சேச்சைத்தார் கிழ்தருநர் திரிகூடந் திசைநோக்கி
நிச்சத்தாற் பணிவாரேற் பாவமெலா நெரிந்தோட
வுச்சத்தா லுயர்கயிலே யெமதுபதத் துறைவாழே. (௫௧)

ஆதலாற் பெறுவதிவ னழியாத பதவியென
நீர்தனா ரருளுதலு நண்ணுசிவ கணமாகிப்
பூதநா யகர்கயிலேப் புனிதர்பதம் பிரியாமல்
வேதன்மால் பெறவரிய பதமபெற்றான் வியன்மறையோன். (௫௨)

ஐதுவுண்டார் புனைசடையார் விறலரிக்குச் சித்திரப்பூம்
பொதுவுண்டார் திருநடத்துப் புகன்றதிது வென்புகன்று
மதுவுண்டா னுயிரிமீட்ட மகிமைகூ றெனச்செனிகட்
கதுவுண்டா டெனமுனிவன் யாகமுனி வர்க்கிசைப்பான். (௫௩)

12 - புட்பகந்தச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௨௦௨.

பதின்மூன்றாவது : — தருமசாமிச் சருக்கம்.

மாப்பழுக்கும் பொதும்பர்தொறு மலைபழுத்த தெனத்தோன்றிக்
காப்பழுக்காய்ச் குலைசிதறிக் கண்ணேணி கடுத்தசினை
மீப்பழுக்கன் மிசைத்தாவும் வெய்யவன்னேற்க் கால்வழுகத்
தேப்பழுக்கு முயர்பெருமைத் திருவழுதி வளநாடு. (௧)

தொழுதிவள நாட்டணியாந் தொகைமணிக்கு முகமணியா
யெழுதிவள நாட்டுமுலை யிந்திரைமந் திரமாகிக்
கொழுதிவள நாட்டமெனக் கோமடந்தை முகமெனவாழ்
வழுதிவள நாட்டுறையு மறைவாணர் குலதிவகன். (௨)

அந்திபகற் புனலாடி.க் கடன்கழிப்ப தறமாகப்
புந்திபுற வாச்சிரமம் போற்றுவது பொருளாக
வீந்துவணி சடையாரை யேத்துதல்பே ரின்பமதா
முந்துநெறி யிலைவழன்றுந் தரித்தனைய முந்துலான். (௩)

ஒருநெரியு மிருபிறப்பு முத்தமுலு முயர்நாங்கு
சுருதிகளு மைந்துவகை வேள்வியுஞ்செய் தொழிலாறுங்
கருதுமெழு பவமுணர்ந்த காட்சியுமெண் டிசைமதிப்பும்
பெருகுருவ தாமணையும் பெற்றசிவ சாமியென்பான். (௪)^௧

பன்னமடைக் காயெதிரிற் பாலர்போற் பழவடிகள்
மன்னிடத்தில் விருத்தர்போன் மானேரற்கு மாமுனிபோற்
பொன்னையா ரிதழ்த்தேனிற் பூந்தேனிற் புனவேங்கை
முன்னுறுதேன் போற்பிரம சரியமுடித் தொழுகுநான். (௫)

கோதிலா நிறைகேள்விக் குரவனடி யிணைபரவி
யாதியா மறைவகுத்த வாச்சிரம மொருநான்கி
னூதியங்க ளிம்மையினு மனுமையினு முதவுமது
யாதுபுக லெனக்கேட்ப வாங்கவனு மெடுத்துரைப்பான். (௬)

பேதையர்பான் முகம்பாரா தோதல்பிர மச்சரியங்
காதலியை மணம்புணர்ந்து வாழ்தல்கா ருகத்திபமா
மாதரொடு வனத்துறைந்து நோற்பதுவா னப்பிரத்த
மோதுமிவை மூன்றுமொழித் தொன்றுணர்தல் சந்தாசம். (௭)

முன்னிரவி யுடன்மடவார் முகம்பார்ப்பார் மறைபாரார்
நென்னலமு தடைக்காய்கைந் நெகிழார்செந் தேனிகழார்
முன்னுசிகை முஞ்சியுடன் மானேரலுங் கைவிடுவார்
கன்னுபிர மச்சரியத் திருந்தாலுந் தூரத்தரே. (௮)

பதித்துணைவி ரீராடிற் பன்னிருநாட் படிக்கவார்
விதித்தகுல தருமம்விடார் பிறர்மனையை விரும்பலுறார்
துதிப்பமனை யறத்திருந்துந் துறவோரே துறவோராய்க்
கதித்தமனஞ் சுழிபட்டா ரிருவகைக்குங் கழிபட்டார். (௯)

இத்தகைய நால்வர்களின் மூவருக்கு மிறந்தார்க்கு
மததமுத லற்றார்க்கு மாதார மாதலினு
லுத்தமமா மில்லமே வாழ்வினுக்கு முயர்கதிக்கும்
வித்துமார் துறவறத்தின் வேருமா மெனும்வேதம். (௧௦)

தருமமெனும் பண்டமிஞ் சகடமா யனைவாழ்க்கை
கருமநுகம் பிணிதகுடனைக் காடிலையுந் தானுமென

விருவராய் முறைசெலுத்தி னெத்துணைத்தா சமுஞ் செல்லு
மொருவராய்ப் பூண்டிமுப்பி னோரிழையுந் செல்லாதால். (கக)

விதல்பூண்ட வுயிர்க்குறுதி யிம்மைமறு மையுள்விடு
மறமுன்றும் பொருளிரண்டு மின்பமொன்று மளிக்குமவை
துறவேலா தில்லறத்தின் றெஞ்காகு மெனமறையோன்
பொறைபூண்ட மனைக்கிசைந்த மாதரிலக் கணம்புகல்வான். (கஉ).
வேறு.

தோடலர்பங் கயமிருதான் புறவடிபுத் தகர்பரடு துணைத்த ராசா
மாடல்பெறு குதிகனகப் பந்துகளைக காலரவ மலவன் சானு [நாபி]
நீடரம்பை தொடைகுறங்கு கரிக்கைகொடி யிடைமணித்தீந் நிதம்ப
நாடுநீர்ச் சுழியுதர மாலமயி ரொழுங்குமுலை நாளங் கஞ்சம். (கங)

விரல்பலவங் கிளிமூக்கு வள்ளுகிர்செங் கறங்காந்தன் வினை
முன்கை, *வவையிருதோள் வளைமிடறு வள்ளுகுமை குமிழ்மூக்கு
வதனந் திங்க, விருதவுள்கண் னாடிநாட்டங் கருங்குவளை முல்லை
நகை யிதழ்செவ் வாம்ப, லொருபிறையு மிருசிலையு துதல்புருவம்
பருவமுகி லுயர்மென் கூந்தல். (கச)

கருமைகூழ் தருமோதி கண்ணாகச் செம்மையுகிர் கால்கை நந
வாய், பொருவருகட் கடையாக வெண்மைமணி முறுவல்பொறி
பொன்மை யாக,வொருமைமயிர் றுதிநாடி நாவாக விருமையுயர் புரு
வ மாக, மருவுகடி தடமுலைகண் பெருமைநகை சிறுமைபிடை வறு
மை யாக. (கரு).

கால்விரல்க ணீளது குறுகாது நெருங்காது கலந்தி டாது.
சேல்வரைசங் கமுங்கொடியு நடுவிரளைக் கியவரையுந் சீரி தாகு,
மேலிருகை விரனெடிதாய் நேரியதாய் நெருங்குகிளி கமலந் சங்கம்.
போலுரை கிடந்துநுந் நம் பிடைகிடவாப் பொம்மன்முலைப் பூவை
யாமால். (கங)

என்புநரம் பெழலாகா வெவ்வுறுப்பு முரோமமைம்பா வின்றி
யாகா, மென்கடிநா லாறுகா நானதுதன் மூன்றிரண்டு விரலா
நாடி, நன்குபெறு மளவாகிக் கூந்தலிரு குழைமூக்கு நாட்ட நீண்டு
பொன்பொலிவு நிறைபொறையும் பணிமொழியு முடையனென்றி
பூவை யாமால். (கங)

இன்னவகை நிலக்கணங்கள் குறையாம லொன்பதின்மே லாண்டே ருமற், பன்னிரண்டு பகர்குணத்தின் முறைமேனி நிறை மேவும் படிமை வாய்ந்த, கன்னியே மணம்புரிதற் குரியளா முல குதனிற் கடிசேர் மன்றன், முன்னர்மறை யொருநான்கும் வகுத் துரைத்த விருநான்கு மொழியக் கேண்மோ. (௧௮)

வேறு.

இருவரு மிணங்கு களவுகற் தருவு மனந்தரி லிணங்கல்பை சர சம், பெருவலி யதனான் மருவுத லரசக்கம் பேரிலக் கெய்தலே யசு டம், பொருளுகற் தளித்த லாரிடம் பிரசா பத்தியம் பொருள்கொ ளா தளித்த, லருமகம் வேட்பித் தளித்தலே தெய்வ மழைத்தெதிர் கொடுத்தலே பிரமம். (௧௯)

வேறு.

ஆதலாற் பிரமமதே யதிகமெனப் புகல்குரவ னருளைப் போற் றி, யோதலாண் டறுநான்கி னிரட்டிபிர மச்சரிய முஞ்நி னானே வேதபா ரகனொருவ னிலக்கணஞ்சேர் தன்மகளை மிளிர்பொன் பூட் டிக், கோதிலா மூவேழு குலமுமுய்ய விதிமுறைபிற் கொடுத்தான் மன்னே. (௨௦)

வேறு.

மின்னினிடை யன்னநடை வீம்பவிதழ்க் கும்பமுலைக் கன்னன்மொழிப் புனிதவதி காதன்மணம் வேட்டுவந்து முன்னவனஞ், சிவசாமி முப்பொழுதுங் குறைமுடித்து மன்னியமுத், தழல்வளர்த்து மனையறஞ்செய் துறையுநான். (௨௧)

பெருவாரி சூழுவகிற், பிறர்தன்னைப், பேணுங்கா லருநாணம், பழிநாண மறிவுகொடை மடமென்னு, பிருநாணு, பிருமடமு மிசைவானை வசமாக்க, வொருநாண முதலமருந் தோரைந்து மெனவுணர்வாள். (௨௨)

மடநாண் மெனுமியற்கை மாறாம லருட்கணவ, னுடனாக வுவந்துறைத லுராண்மை பெனநான்குங், சூடனாக வுறப்பெற்றாள் கனநாணு, மலர்க்கூந்தல் விடநாணும், வரிவிழிபாண், மேலொன்றான், மனந்தளர்வாள். (௨௩)

பதியின்வாழ் புனிதவதி கொழுநனடி பணிந்தொருநா

ணிதியிலா தவரிளமை நீரிலா நெடுவாவி

நதியிலா வளநகர நரபதியி லாநாடு

மேதியிலா வுயர்வான மக்களிலா மனையென்றான். (௨௪)

பைந்தொடிகூற லுமறையோன் பண்டைநாண் முனிகுரகடன்

முந்துபிற மச்சரிய முயன்றுகழித் தோமனையாற்

செந்தழன்மா மகம்புரிந்து தேவர்பெருங் கடன்கழித்தோ

மைந்தனாற் பிறுக்கடன்கள் கழிப்பதினி வழக்கென்பான். (௨௫)

மெய்நெறிசேர் மகவேண்டின் மிக்கதவஞ் செயல்வேண்டு

முன்னெறிமெய்த் தவம்புரிதல் சிறுபொழுதின் முடியாதா

லிந்நெறியே யெய்துகமென் றியன்மறையோன் மனைவியுடன்

சென்னிமிசை யாறணிந்தார் தவம்பரவச் சென்றணைவான். (௨௬)

கூடல்பூ வணம்புதுவை கொடுங்குன்றம் புனவாயி

லேடகந்தென் கானப்பே ரிராமசே துச்சுழிய

லாடானை பறங்குன்ற மாப்பனூர் நெல்லேழுதற்

றேடரிய தலம்பரவிக் குற்றாலஞ் சென்றணைந்தான். (௨௭)

சீதமுகில் கண்படுக்குந் திரிகூடத் தெய்வவரை

வேதம்போ லாகமம்போன் மெய்ப்பொருள் போன் மேலான

போதம்போன் மந்திரம்போற் புண்ணியம்போற் பூதலத்தோற்

மாதவம்போற் பொலிந்தோங்கும் வடவருவித் துறைகண்டான். (௨௮)

தருப்பைவலக் கையிலேந்திச் சுங்கற்ப முறைபோற்றிப்

பருப்பதத்தை முதல்வணங்கித் தடாகத்திற் படிந்தேறி

யுருத்திரமா மனுவோதி யோங்குநூல் விதிமுறையே

திருத்தகுபூ சனைபுரிந்து சித்திரகங் கையைப்பரவி. (௨௯)

அறையோசை யணங்கோசை யந்தரபல் லியங்கறங்கு

முறையோசை வலம்புரிகண் முழக்கோசை முகிலோசை

மறையோசை மாதவர்கள் வானவர்க ளுவந்தாடுந்

துறையோசை செவிகுளிர்ப்பத் தொழுதருவித் தடங்குவித்தான்.

அருவிசீர் படிந்திடுங்கா லரும்பாவங் கமுநீமரப்

வெருவியிரிந் தோடுதவாஸ் வெவ்வினைவென் றவனுனன்

மருபுலனென் நியதிலையாற் தன்னைபுணர்ந் தவனானு
னுருவிலொளி தெரிசனந்தா லொருபொருள்கண் டவனானான். (௩௧)

அங்கருவிப் புனலாடி யருநியமக் குறைமுடித் தப்
பொங்குசீ ரக்கமணி புண்ணியவெண் ணீறணிந்து
திங்களணி திரிகூடச் சிவபிரா னடிவணங்கி
மங்கலஞ்சேர் திருவாக்கான் மடவரம்பெற் றேகினான். (௩௨)

பதிமேனிச் சிலநாளிற் பதுமைநிகர் புனிதவதி
கதிமேவுந் திருவயிறு கருப்பமுற விருப்பமுற
மதியாறு புசுந்தவுடன் மதியாறு புனைந்தசடை
முதியார்பொன் னடிபரவிச் சீமந்த முறைபுரிந்தான். (௩௩)

பங்கயமா முகம்வெளுப்பப் பசுநரம்பு தளதளப்பத்
துங்கநடை தளர்ந்துவரத் தாடிமருங்கு வளர்ந்துவரப்
பொங்குமுட லயர்ச்சிவரப் புளித்தவூண் முயற்சிவரத்
திங்களா னு நிறைந்துவரத் திருவயிறு நொந்துவர. (௩௪)

கிற்குமுயர் சாதிநெறி நீதிவரம் பும்பெருக
நற்கவிமா வவனுதிப்ப வமரர்கூரு நனிபார்ப்பச்
சற்கரும வைதிகமுஞ் சைவநெறி யுந்தழைப்பச்
கற்காகோத் திரம்விளங்கக் காதன்மக வைப்பயந்தான். (௩௫)

பிறந்தநா ணிராட்டிச் சாதகன்மம் பெரிதியற்றி
நிறைந்தபதி னொருதினத்து நாமகன்ம நிறைவேற்றிச்
சிறந்தபெருந் தருமமெலா நிறைவேறு செய்கையினு
லறந்தழைக்கும் பெயர்தரும சாமியென வறைவித்தான். (௩௬)

வேண்டுமதி யொருநான்கின் மறுகினிடை மிதிப்பித்துத்
தாண்டுமதி யிருமூன்றில் வாயுறையின் சடங்கியற்றி
யாண்டுமூன் றினிற்சவுள மையாண்டின் முந்தா லுங்
காண்டகைய முறையியற்றிக் கலைபலவும் பயிலலித்தான். (௩௭)

இருக்கினொடு தயித்திரிபஞ் சாமமதர் வணமென்னும்
பெருக்கமறை நான்கோது மந்திரஞ்சந் தோபிசிதி
நிருத்தஞ்சோ திடரிகண்டு வியாகரண மெனநிகழ்த்து
மருத்தியா றங்கமுணர்ந் தாகமத்தின் வகைநெரிந்து. (௩௮)

வாராகம் வாயவிய மச்சம்வா மனம்பதுமங்
காருடமாற் கண்டேயங் காந்தம்வயி ணவஞ்சைவங்
கூர்மமே பாகவதங் குலவுபவி டியமிலிங்கம்
பேர்பிரம கைவர்த்தம் பிரமாண்ட மாக்நேயம். (௩௯)

இன்னவகை யாயபதி ணெண்புரா ணம்பயின்னு
மெய்நெற்சேர் மிருதிகளும் விரித்தோதி மறைச்சிறுவன்
சோன்னகலை மதிகொழுந்து நெய்சொரியுஞ் சுடர்க்கொழுந்தாய்த்
தன்னையன்றிப் பிற்தொருவர் தனக்குதிக ரிலையானுன். (௪௦)

பொன்னழகு குண்டலமும் புயத்தழகு புரிநாலு
முன்னழகு நிறைந்தமதி முகத்தழகு முடித்தசிகைப்
பின்னழகுங் காணுதொறு மடவாரைப் பேசுவதென்
கன்னலெனுஞ் சிலைபிடித்த காமனுங்கா முறவளர்த்தான். (௪௧)

ஆனையான் மதிமருட்டு மடங்காத மெய்வடிவு
கானைநா ளதிகழிப்பக் கற்றநல வும்பார்த்துக்
கானையாம் புதல்வனுக்குக் காதலா ளருமறையோன்
வானைநேர் விழிமாதை வதுவைமணம் புரிவித்தான். (௪௨)

காட்டகத்தி லுயர்குடியா யுயர்குடியி னனிவேட்டு
வேட்டகத்தும் நிறந்தகத்து மேன்மேலுஞ் சிறப்பெடுப்பத்
தோட்டகத்து வனருகமு நீலமுமோ துறப்புத்த
கோட்டகத்து வெறியாடுங் கோலமது கரபானுன். (௪௩)

அழகின லுயர்குலத்தா னுனாலும் பெருங்காமக்
குழகினற் சிருணத்தின் குடப்பால்போற் குணந்திரிந்து
பழகிடா மூர்க்கொடும் பழகினுன் கல்வியெனுங்
கழகமாம் பெரும்பயிர்க்கு மூடமெனுங் களைமூட. (௪௪)

முதியமறை நூல்விடுத்து மோகமத நூல்பயிற்றி
யதரமுதற் பதினென்று முழுதநிலை பதினைந்து
மிதமுறுமா விங்கனமு மெண்ணில்கர ணமுந்தெரிப்பான்
பதுமினிசித் தினிமுதலாம் பாவையரைத் துருவுவான். (௪௫).

அந்தாட்டி லொருமடந்தை யனங்கமோ கினியாவான்
மின்னுன துருவெடுத்து மேகமெனுங் முழன்முடித்துத்

உஅஅ திருக்குறலத் தலபுராணம்.

தென்னுடு வளம்பார்க்க வந்ததனை யாடிரும்பப்
பொன்னுடு தனிற்போகாள் பொம்மன்முலை கனத்ததனால். (சுச)

பிடியிருக்குஞ் சிறுநடையாள் பெருங்காம னபிடேக
முடியிருக்குங் கனதனத்தாண் முத்திருக்குங் குறுநகையா
பிடியிருக்குஞ் சிற்றிடையாள் சூதுபெருங் குடிலமெலாங்
குடியிருக்கும் படைவிழியாள் குமரிருக்குஞ் சசிபோல்வாள். (சஎ)

முலைவேழ முன்காப்ப மூரிமதன் பின்காப்ப
வலைவிசங் கலகவிழி வாஸ்களிநு புறங்காப்ப
வலையாழி சூழலகை யானைவசத் தாலடக்கிக்
கலைவேலிக் குள்ளாக வரசிருக்குங் கடிதடத்தாள். (சஅ)

தூயசிலை கரும்புருவந் தோளிணைகள் கரும்புருவந்
தேயுமிடை தடித்துவருந் திரளுமுலை தடித்துவருந்
காயுமத னொடுபிறந்தாள் கமடமுது கிருபுறந்தாள்
சாயலொரு மேனகையா டளவரும்பு மேனகையாள். (சச)

பாடலாற் கருங்குயிலைப் பணிகொண்டாள் பரிமளப்பூங்
காடெலாம் பூங்குழலாற் கைவிலைகொண் டாங்கடல்குழ்
நாடெலாம் பணிகொளவோ நாகநாட் டரம்பையரை
யாடலாற் பணிகொளவோ வரங்கேறத் தொடங்கினாள். (சு)

கங்கர்சோ னகர்கலிங்கர் துளுக்குடகர் கருநாடார்
சுங்களர்சா வகர்கொல்லர் தெலுங்கர்கோ சலர்சினர்
வங்கர்கூ விளர்மகநர் வார்பொழிற்க டாரர்முதற்
கொங்கணரு நிறைந்ததமிழ்க் கொற்கையார் பெருஞ்சபையில். (சுச)

அன்னமோ வானாட்டி லரம்பையோ முனிவோரை
யின்னமோர் முறைமயக்க வெழுந்தமோ கினிதானே
சொன்னமோ மத்னிரதி தோற்றமோ சிலைக்காமன்
சின்னமோ மடமாதர் தீபமோ வெனப்புருந்தாள். (சுஉ)

புட்படுக்குங் கொலைவெடர் புதலூடு மறைவதெனத்
திட்பமுறுஞ் சதிபார்த்துச் சமரிக்கைத் திரைமறைந்து
மட்புலத்தா டவரிதய மச்சமெலாங் கண்வலையா
ஊட்படுக்கச் சிலைக்காம னொளியிருப்ப வெளிப்போந்தாள். (சுஉ)

பத்தியிசைக் காம்போதி தோடிப்பயி ரணிபாடத்
தித்திசுறு முகவிணை சிங்குழல்கின் னரமிழற்ற
மத்தளங்க ளிருபுறமும் ப்ரதமுறை வகுத்தியம்பத்
தத்தளங்க தளங்கவெனத் தாளமுறை முறைமுழங்க. (ருக)

பிள்ளையார் கவித்துவமும் பேரணியு மஞ்சலியுந்
தள்ளரிய சலாந்தருவுஞ் சவுதக்கித் பழுங்காட்டிந்
தெள்ளியசெக் கணியாடிச் சூச்சரா திகள்சேர்த்துக்
கள்ளவிழி போராடக் கையிலபி நயமெடுத்தான். (ருதி)

மண்ணின்மேற் பெயர்ந்தாளோ ளானின்மேற் குதித்தாளோ
கண்ணின்மேற் கலந்தாளோ கருத்தின்மேற் புருந்தாளோ
பண்ணின்மேல் வரிச்சுரும்போ தும்பியோ படர்மயிலோ
விண்ணின்மே லுருப்பசியோ மேன்கையோ வெனநடித்தாள். (ரு)

தான்விசும் ப்வுரிதொறுஞ் சதிவிச மணிச்சிலம்பு
வேள்விசும் பொருகணைக்கு வில்விசுந் குனிபுருவந்
தோள்விசுந் தொறுங்கனகத் தொடிவிசுந் கதிர்ப்பிரபை
வாள்விசுந் கலகவிழி வலைவிசுந் தவத்தோரை. (ருஎ)

கொட்டமிடு மன்னரெலாக் கொம்புஞ் ளிசைவலையிற்
பெட்டலைபு மிருசெவியா மசுணமாப் பிறிததாலுந்
கட்டழகா மதுவிழ்ந்த கண்வண்டு பிறித்தாலுந்
வட்டமுலைக் கிடைதுழைந்த மனம்பிறிக்க மாட்டாரால்: (ருஅ)

அச்சிருந்த தேவரம்பை யன்ங்கமோ கினிபார்வை
நச்சிருந்த கணைகாதிற் கொப்பிருந்து நனிதடுப்ப
வெச்சிருந்த கொடியிடையை யிடையவருத் தியமுலையைக்
கச்சிருந்து தடுத்ததனாற் பிழைத்தனர்கா வலரெல்லாம்: (ருக)

பின்னுடைய சிற்றிடையாள் வியந்தாடு மவைக்களத்துத்
தன்னுடைய தோழரொடுந் தருமசா மிபுமிருந்தான்
பொன்னுடைய திதலைமுலைப் பூவுலகின் மடவார்க்கு
ளென்னுடைய மனங்கவர்த்தா ளிவளென்றே யதிசயித்தான்: (ரு)

பேசையிலும் பார்க்கையிலும் பேரளங்க டோகினிக்கு
காசையிவன் கேலிருக்கு மானாலுந் தன்மனததை

வேசையெனுங் குலத்தொழிலால் விலக்கிநா டகம்புரிந்தாள்
காசையும்பொன் னையுநயந்தார் காமனைபு நயப்பாரோ. (சுசு)

வேறு.

சென்றகா செனவே யாடல் செலுத்தியெண் டிசையு ளோரை
வென்றன றாலகை யெல்லாம் வெல்லுவ னெனவே வேந்தர்
நன்றென வரிசை டோடி நல்கினர் பூரை பூரை
பென்றன ரெழுந்தார் மேலோ ரேங்கினார் காமப் பாலோர். (சுசு)

வேறு.

கொட்டுறுநா டகக்கணிகை கூத்தொழிந்த வவைக்கூட்டம்
விட்டுடையுங் குளநீர்போல் வீற்றுவிற் றுயேகி
யிட்டுணர் வளம்போன்ற தேந்திழைபோய் மனைபுகுந்தான்
மட்டா மயல்பூண்டார் வலைபுகுந்த கலைபோன்றார். (சுசு)

அரங்காடல் கூடியபின் னவள்காமக் குளிப்பிடித்துக்
குரங்காட லெனச்சுழல்வார் குழானோக்கிக் கொடுங்குழையாள்
வரங்காணுஞ் சிவசாமி மைந்தனுக்கே யெதிர்கொண்டா
டரங்காணு மீன்பார்த்துத் தப்பவிடாக் குருகதுபோல். (சுசு)

வேறு.

மெல்லெனச் சிலம்பு தண்டை கிண்கிணி மிழற்றப் பாவை
யொல்லென வெதிர்கொண் டேகி வருகென வருகப் பேசுஞ் [திசு]
சொல்லெனுஞ் சுவையைத் தூண்டிற் சுவைகொளு மீன்போன் மாந்
கல்லெனும் வளைக்கை பற்றிக் கணிகைதன் மனையிற் போனான். ( )

ஆடக மனைகை வேலி யணையொரு கொப்ப மாகச்
சேடியர் வேட ராகச் செழுமறைக் கனிது சேர்ப்ப
நாடகத் தாயோர் பாகாய் நானெனுந் தோட்டி பூட்ட
வாடிய மருங்குல் வல்லி தனையிடும் வல்லி போன்றாள். (சுசு)

பொன்னொளிர் வாரை மீறிப் புணர்முலை பிதுங்கிப் பாதித்
துன்னொளி தோன்ற நின்றாள் சுடரொளிப் பதங்கம் போன்றான்
மின்னொளி விண்ணில் வீழு மீனொளி விரக வேசை
தன்னொளி நோக்கு வாரோ தமதொளி வளர்க்கு மேலோர். (சுசு)

விரைமல ரணிச்சப் போதின் மெல்லிய வுனது பாதந்
தரைமிசைத் தரித்து நிற்கி லென்னுளந் தரியா தென்பா
னுரைதனிற் குறிப்பு நோக்கி யொருவினர் சிலதி மார்க
ளரியபொற் கபாடம் பூட்டி மெல்லிய லணைமேற் சேர்ந்தான். (௬௮)

நறைமலர்த் தாமஞ் சூட்டி நானுமும் புழுகு மாட்டி.
முறைமுறை சுருள்க ணல்கி மோகன நயங்கள் செய்வான்
பிறையுகிர்க் குறிக ளாதி புறத்தொழிற் கலவி பெல்லாந்
துறையயில் காம நூலின் சூத்திர வுரைபோற் கொள்வான். (௬௯)

மங்கைதன் மதனப் பார்வை. வழிச்சென்று மலர்த்தா ணீவிந்.
தங்கிய வுதர ரோமச் சங்கிலி சார மாக்கிக்
கொங்கைமால் வரைமேற் முளிக் குழவிசைத், தேனீ யோச்சிச்
செங்கணி யிதழ்த்தே ணீட்டி வேட்டுவச் சிறுவன் போன்றான். (௭௦)

கடிகாமழ் கணிவாய் வள்ளக் கள்ளுண்டு மயங்கித் தேங்கி
வெடிதரு புழுகு நானம் விரைகமழ் சேற்றூற் கொங்கைத்
தடவறை வழக்கி ரோமச் சாமுந் தரியா துந்தி
மடுவெனுஞ் சழிவீழ்ந் தாசை மாப்பெருங் கடலி லாழ்ந்தான் (௭௧)

முத்தரிச் சிலம்பு, கொஞ்ச முகிண்முலை குழைய மோகம்
வித்தரிக் கின்ற தெல்லாம் வியன்பொருட் பங்கி வாங்கும்;
கத்தரி யென்ப தோரான் கன்னியென் னுயிர்த் யென்றான்.
புத்தரி விழிகள் சேப்பப் புலந்தன னுடல்வே றென்று. (௭௨)

அலத்தக மலர்த்தா ணீய் யாடலா லுட ணீக்கி
நலப்பெருஞ் சவைகண் மாந்தி நடக்குநான் மறையோன் றண்ணம்.
கலத்தலி னிடங்க டோறுங் களிதரு புலவி மூட்டிப்
புலத்தலி னிடங்க டோறும் பொருள்பல கவரவ தானான். (௭௩)

வேறு.

மோகமெனும் பாசத்தான் மிகத்தனைந்து முலைச்சுவட்டு
நாகமதால் வசப்படுத்தி நகக்குறியங் குசமுத்தி
மாகடைக்க ணைசித்தான் மறைக்கலிற்றை மதமடக்கிப்
போகமெனுங் கவளமவன் யொருளளவிற் புரிகின்றான். (௭௪)

ஓடிமே மந்திரமே யொவ்வொன்றாக் குறைந்துவரக்,
காமமே நிறைவாகக் கருமமெனும். துணைபிரிந்து,
பூமலர்வெங் கணைமதனை வென்றபுரி நூன்மார்பன்.
வாமமே, கலைநிதம்ப வாள்வரவான், மதிதோற்றான். (௭௫)

திவருறுதன் மனையிலன்றித், தேவரமு, தனித்தாலுங்,
சுவர்வதென வொருபொழுதுங் கருகாத நெய்யான்.
புலுளவிதழ்க் கனிபாலைப், பருகும்விருப், பதுபோல,
வுவண்மனையிற் கனிபாலு மருந்துவது பொருந்தினும். (௭௬)

ஏண்ணுவது மதனகலை யெழுதுவது முலைத்தெரய்பி,
லுண்ணுவது வாயமுத முறங்குவது தனதடமேற்,
பண்ணுசெப, மந்திரமும் பாவைசெவி மந்திரமே.
துண்ணுநியான் குளிக்குநீர் சந்தமுலைப் புனிதீரே. (௭௭)

கைப்பெரருளெ லாங்கொடுத்துக் கல்விகைள். விகண்முதலா
மெய்ப்பொருளைக் கைவிடுத்து வேசைமுலைப் போகமெனும்,
பெரய்ப்பெரருளே கைக்கொண்டான், பொதுமாதர், மயல்பூண்டா,
லெப்பெரருளாக் தெளிந்தாருந் தெளிவாரே விருநிலத்தில். (௭௮)

தந்தையுரஞ் சிவசாமி சங்கிரகத் தனம்போயு,
முந்தையார் தேடிவைத்த முதல்போயுந், தானவேட்ட,
சிறந்தையார் மனைவிபொருட் சீதனங்கள் போயுமுடை
கந்தையாய்ப், போயுமொரு கணிகையார். மயல்போக்கான். (௭௯)

விஞ்சையுறம் பெரருள்கவர்ந்து விரைந்துபகல் வரப்போனான்,
கஞ்சமலர்த், தார்மார்பன். கங்குலினும் வரக்காண
ளுஞ்சலார் கனங்குழையா ளுழையொடு நறவருந்தி.
மஞ்சணையும் பஞ்சணைமேன் மயில்போலத், துழில்கூர்ந்தான். (௮௦)

ஆரணங்கள், பழின்மறையே, னருங்கலைகள், விரித்தோதிக்,
காரிணங்கு மலர்க்குழலாள், கனதனத்தின், பெரருட்டாகப்,
பேரிணங்கு, மன்னவர்பரம், பேரந்துகன, தனம்வாங்கிப்,
புரிணங்குந், துயிலுளைப், பாராமல் வந்தணந்தான். (௮௧)

வேறு.

பெரருள்கொடு வருமவேதன். புகல்கலை மதிசோறு
முருள்செயு முகமரன் மதியொடு குழல்சேர

விருளிடை கலைசோர விரவிடை துயில்வாரை,
யுருள்பெற, வித்தமாக வடிவரு வெதானான்.

(அஉ);

தண்டைக, ளணிகாலைச் சரணென் வருடாமுன்
வண்டுளர் தருகாலை மலரென் மலர்கின்ற
யுண்டிறன் மறையோனைத் தெளிகல, ளழிதேற
லுண்டிதும் வெறியாலே யுரைகுள னுவதானான்.

(அங்);

சுருதியின் மறையோனஞ், சுரநெறி வருதாகம்,
பெரிதென வுரையாமுன் பிணைவிழி மடமாது,
சிரகம தறியாதே தேறல்பெய் ததுபாலின்
சுரகம தெனவீந்தாள் களகள வெனவுண்டான்.

(அச);

உண்டபின், மதுவேயோ வுதவினை யெனலோடுங்
கண்டில, னெனவேங்கிக் கைநெறிப் பவள்போன்றாள்
கொண்டவன், வெறிமேலாக் குலைதலு மவளேதும்,
விண்டில, ளயல்போனான் வேசைய, ருறவாமோ.

(அரு);

மனநிலை தடுமாறி வரவர மருளேறிக்,
கனவென, மொழிசோரக் கலையோடு நிலைசோரத்,
தனியொரு துணையாகத் தரைமல ருணையாக
நினைவயர் விலதரலே நிறையறி வினர்போல்வான்.

(அசு);

வேறு.

புணர்ப்புநீர், வெறிமிருந்த, பொறிமயங்கிக் கிடந்துழல்வா,
னுணர்ச்சிதோன், நியபொழுதி, லுள்ளமெலா, நடுநடுங்கிக்,
குணத்தினும், கல்வியினும் குலத்தினு, லுயர்மறையோன்,
கணத்தினும், புலைபுருந்த, கன்மத்தாற் புலம்புறுவான்.

(அஎ);

சீறாரிற், குடிவாழ்வுஞ், சிறியாரைச் சேருதலு
ஶ்றுநீர்க் கிணறுதக மாடுதலு முயர்கேள்வி,
ஶ்றிலார் கூட்டரவுந், தாசிலே, சையர்நலமு
மாறிடா, நிரையமெனு மனுதரலு முணர்ந்துணரேன்.

(அஃ);

தூர்சுதைபா, லின்பமெலான், துன்பமெனு, மேலோர்கள்
வூர்த்துதேய, கேளாமன், மதியழிந்து மதுதூகர்த்தேன்.

கூர்த்தசீ ரதநெறியுங் குலமுழையுந் தவறானேன்
பார்த்தபோ திகழுமிலை பரமுமிலை யாமினதால்.

(௮௬)

முத்தனைய குறுநகையாண் மோகத்தாற் குலநெறிக
ளத்தனையுங் கைவிட்டே னறிவழிந்து மதுவுண்டேன்
பித்தனையே போலானேன் பெரும்பாவந் தொலையவீனி
யெத்தனையா லஞ்செய்யுமோ வென்செய்கே னெனவயர்ந்தான். (௯௦)

வன்புலையர் மதுநுகர்ந்தான் மாசுடையின் மாசெனப் பீடாம்
பண்புடையா னுயர்குலத்தான் மதுவுண்ட பானமைபினால்
வெண்புடைவை தனிலழுக்கு விழைந்தேறும் படிபிறருங்
கண்புதைப்ப வருவழிந்து கருமதிபோற் கழையடைந்தான். (௯௧)

வந்துவனைர் துன்பாவ மிம்மைபோன் மறுமையினுயர்
தொந்தமாய்த் தொடருமிது தொலைப்பதே கருமமெனப்
புந்தியுணர்ந் தாடரவம புண்பட்டா லெனமறுகிப்
பந்திமறை யாகமநூற் பண்டிதர்வா முவைபுகுநதான். (௯௨)

யாக்கியமா மறைவல்லீர் பாலெனவுந் நவெனவுந்
தேக்கியபாத் திரபேசந் தெரியாமன் மதுநுகர்ந்தேன்
வாககியமா மனுநெறியால் வல்லினையேன் பெருமபாவம்
போக்கியவா றருள்புரிவீர் சரணமெனப் போய்ப்பணிந்தான். (௯௩)

நண்ணியசீர் மறைக்குலத்தோர் நறவுண்டே னெனவுரைக்குந்
தண்ணியசொற் கேவாமுன் றடங்கையாற் செவிபுதைத்துப்
புண்ணியர்வாழ் மன்றகத்து வருவாய்கொல் டுலைநெறியோய்
கண்ணினெதிர் நில்லாதே கடிதகல்வா யெனமுனிந்தார். (௯௪)

விஞ்சைதேர் மறைவாணர் வெகுண்டுரைப்ப மெய்நடுங்கி
யஞ்சவிடந் தனையுறியா தருந்திவருந் தியகாலேத்
துஞ்சமுன மருந்துட்டித் துடைப்பதன்றித் தூநெறியிற்
தஞ்சமெனுங் குழவிதனைத் தஞ்சைதாய் தள்ளுவமோ. (௯௫)

மிள்ளைமையே னறியாது பிழைத் தமைமையப் பொறுப்பதினித்
தொள்ளிமையோர் கடனென்னத் திருப்பவஞ்சென் றடிபணிந்தா
னுள்ளமிசை யவிரிசங்கி யுறுபாவ மொழிப்பதற்கு
விள்ளரிய சுருதிகளின் மருதிவிநித் துமைக்கின்றார். (௯௬)

வீரூய பவக்கடவின் வீழ்ந்தவரைத் தவவரம்பி
 லேறும் லழுத்துசுழி யறிவுவெளிக் கிருட்படலந்
 தூறிய கொடுநரகி னழுத்திவிடுந் தோட்டிகதி
 பேரூன வழியடைக்குங் கதவமே பெருநறவுண். (கூஎ)

எவ்வமுற நுகர்த்தாரை யியம்புவதென் னாங்கவரைக்
 கவ்வையுறப் புகன்றாலுங் கண்டாலும் பெரும்பாவ
 மெய்வளரு நெறியோர்கள் விலக்குவது விலக்காத
 பொய்வழியை விரும்பினரும் விரும்பாத புலமதுவே. (கூஅ)

பின்னவருண் டாலவரே பெரும்புலையர் வணிகரொடு
 மன்னவரு முண்டாரேன் மற்றையவ ரினுங்கடைய
 றன்னவர்க்கே யவையாகி லம்புனிக்குக் கடவுளர
 முன்னவர்க்கு மதுவருந்தன முறைமையோ மடைமையோய். (கூக)

வெய்யகுல மூவரைப்போல் னேதியரைச் சிரந்துணித்தல்
 வைதிகத்தின் முறையன்றான் மறையவர்போல் விழிகுறைக்கிற்
 கையகலா திப்பாவங் கள்ளுண்ட வாய்திறைய
 நெய்யைநெருப் பெழுக்காய்ச்சி யுண்ணநீங் கிடுமென்றார். (கூ0)

என்னுங் டிபுங்காய மிறப்பதே நிச்சயமாங்
 குன்றுபோற் கடல்போல வந்துங் டியபாவந்
 துன்றுபெரும் பிறவிதொறுந் தொடருமெனிற் சுமந்தாற்றேன்
 கன்றுமுடற் சும்மையொடு மிம்மையிலே கழிகவினி. (கூ0க)

வேறு.

ஆகுவ துரைத்தல் செய்வி ரளியனென் செய்த தீமை
 போகுவ தாகி லீதே புரிசுவன் விரைவி னென்னப்
 பாகுறத் தரும சாமி பகர்தலும் பகைசேர் தூர்த்தார்
 வேகுறச் சிரக நெய்யை வெந்தழ லுலமே லுய்த்தார். (கூ0உ)

ஆந்தனர் சபையி னுப்ப ணழவின்மேற் கொதிக்கு நெய்பு
 கிந்தனை பருகித் தீர நின்றனன் றுணிவு நோக்கா
 நொந்தனர் கண்டோ ரெல்லா நுடங்கினர் கேட்டோ ரெல்லாம்
 வந்தனர் நின்றோ ரெல்லா மறுகினர் மறுகு தோறும். (கூ0ங்)

கண்டவர் கொதிப்ப தானார் கன்னின்மேற் கொதிக்கு நெய்யை
யுண்டவர் பிழைப்ப ரோவி துஷர்ப்பரோ மறையோ சென்பார்
கொண்டதோர் பிழைக்கு வேறு கூறிமாற் றும லீது
விண்டன் ரந்த னுளர் மெத்தவுங் கொடியோ ரென்பார். (௧௦௪)

அபூகுபோய்க் குலம்போ யின்னோ னுவியும் போமே யென்பார்
பழவினைப் பயனோ வேட்ட பாவைதன் விதியோ வென்பார்
சுழல்விழிப் பரத்தை மாரைத் தொட்டபா தகமோ வென்பார்
மழவிடை யினையாற் கிந்த வல்வினை வருமோ வென்பார். (௧௦௫)

தாமமா மறையோன் பேசிற் சாருமோ பாவ மென்பார்
நாமமே யமுதென் றிட்டு நஞ்சுண்டால் விடுமோ வென்பார்
வாமமேன் மதுவுண் டாலும் வழக்கென்பார் மயக்கி வீணிற்
காமமோ கொடுத்த தென்பார் கன்மமோ பலித்த தென்பார். (௧௦௬)

கன்னியம் பிராயந் தன்னிற் கடிமண மாலை சூட்டும்
பன்னிதன் சோக தாகம் பார்க்கவும் படுமோ வென்பார்
முன்னையில் வினையோ வென்பார் முடிவிலாத் தவஞ்செய் தீன்ற
வன்னையும் பிதாவுங் கேட்கி லென்படா ர்சசோ லென்பார். (௧௦௭)

திருமகம் புரிந்த னேதச் செல்விசகுஞ் சிவசா மிக்கும்
பெருமக விரண்டு மூன்று பிறந்தது முண்டோ வென்பர்
ரொருமகன் மருந்து போல் வுதித்தனன் றவத்தா லென்பார்
பொருவரும் பாவ மெய்யேற் புண்ணியம் பொய்யோ வென்பார். (1)

மலங்கினர் சிலர்கள் வராடி மயங்கினர் சிலர்கள் சூழ்போ
புலம்பினர் தரும சாமி யுயிர்க்குறு மலக்க ணைக்கிப்
புலம்பினர் சிலர்கள் கண்ணீர் பொழிந்தனர் சிலர் ளாவி
கலங்கினர் சிலர் ளேங்கிக் கரைந்தனர் சிலர்கண் மாதோ. (௧௦௯)

அந்தண ரிருந்த வாதே யயர்ந்தன ரயலா ரெல்லாம்
பந்தமுற் றுலேந்து விழ்ந்தார் பகைவரும் பகைத்தா ரானுன்
மைந்தனுக் கிடையூ ருன வன்மொழி செவியிற் கேட்குந்
தந்தைதாய் துயர மெம்மாற் சர்ந்துத் தெளிதோ வம்மர். (௧௧௦)

மணவினை செயுநா ளன்றி மிற்றைநா ளறியர் னோனுங்
கணவன துயிர்போ மாகி லென்னுயிர் கழிப்பே னென்னு

துணிவுட னெழுந்தான் பாரி தோழிய ரிரங்கி யேங்கக்
குணனுடைக் கற்பு மாதர் கொள்கையை விலக்க லாமோ. (ககக)

சேயிழை துணிவு மன்னோன் சிந்தையி லொழிவு நோக்கித்
தாயரு மழுதார் தந்தை தமர்களு மழுதார் நல்லோர்
தியரு மழுதார் மூத்தோர் சிறியரு மழுதார் கூற்றும்
பேய்களு மழுத வாளுற் பின்னையார் சலித்த மூதார். (ககஉ)

உரங்கெழு தரும சாமி யுயிர்க்குறு மிடுக்க ணோக்ரி
யிரங்கின புள்ளு மாவு மேங்கின திசையுந் தேவும்
புரங்களு நகரு நாமும் புவனமும் வனமுங் காடு
மரங்களு மிரும்புங் கல்லு மலைகளு முருகிற் றன்றே. (ககங)

கோவென வுலக மேங்கக் குழாத்திடை யந்த ணுளர்
வாவெனக் கொடுப்ப வாங்கி மழுவெனக் காய்ந்த நெய்யை
யாவெனப் பருகா முன்ன ரடற்கரி காத்த நேமித்
தேவென மகிதி வீணைத் தெய்வமா முனிவன் வந்தான். (ககச)

அஞ்சலென் றொருகை காட்டி யருளரு விழிபிற் காட்டிச்
சஞ்சலந் தரும சாமி தருபெரு வினைக்குக் காட்டிக்
கஞ்சமென் கரத்து நெய்யைக் கனலெரிசு குணவு காட்டி
யெஞ்சிதின் றவர்கட் கெல்லா மின்னுயிர் காட்டி நின்றான். (ககடு)

எழுந்தன ரிருந்தோ ரெல்லா மெதிர்தனார் நின்றோ ரெல்லாந்
தொழுந்தவ முனிவ னாங்குத் தோன்றலு மந்நாட் டெள்ளோர்
விழுநதுயர்க் கடலுஞ் செவ்வேள் வேல்கண்ட கடலா யன்னோ
ரழுங்குர லொலியும் வாள்சே ரனிலம்போ லடங்கிற் றன்றே. (ககசு)

நாதமார் மகிதி வீணை நாரத முனிவ னந்த
வேதவே தியரை நோக்கி வேள்விமுத் தழுவல் லீர்காள்
கோதமார் கனலிற் காய்ந்து கொதிக்குநெய் யவனுக் கீந்திர்
யாதவன் செய்த பாவ மென்னலும் வணங்கி யன்னோர். (ககௌ)

வேததூல் பாயிலும் வாயில் வெம்புலை மதுவை யுண்ட
பாதக னிவனே யென்றார் பகர்தலு முயிரை மாய்த்தோ
பேதகம் புரிவீர் பாவம் பிறிதொரு நெறியான் மாற்றப்
போதக மறியீர் கொல்லோ கற்றதும் பொய்யோ வென்றான். (ககஅ)

ஊன்னலும் பனவர் போற்றி யிருங்குல வணிகர் வேந்தர்
பின்னவர் மதுவுண் டாலும் பெரும்பழி துடைக்க மாட்டார்
முன்னவ னிவனே யுண்ட முதுபழி முனிநீ யன்றி
யன்னவா கன்னவர் தாலு மகற்றுவு தரிதே பென்றார். (௧௧௯)

விப்பிர ருரைப்ப யாமோன் வியனகை புரிந்து பாவ
மிப்படி யனந்த கோடி யென்னினுந் தீர்க்குந் தீர்த்தஞ்
செப்பருங் குடபா லாங்கோர் தெய்வமால் வரைக்கே யுண்டு
கைப்படு நெல்லி போலக் காட்டுது மூலகங் காண. (௧௨௦)

துங்கபத் திரிகா வேரி சோணைநன் மதைகா ளிந்தி
கங்கையே முதலா வந்து கலநதூநன் மாக மாடும்
பொங்குதே நருவி பாவம் போக்குதல் காட்டு கின்றோ
மிங்குளா ரெழுக வென்று நெழுந்தனர் வழுகி நாடர். (௧௨௧)

அந்தரத் தமரர் போற்று மாதியாழ் முனிவ னேகக்
கந்தரப் பொதியச் சாரல் கடந்துபொன் னுலகத் தோரு
நந்தரத் தவர்போல் வாழு நன்னகர்ப் பதியின் மேவிச்
சந்தனக் குரவ வேலிச் சண்பகச் சோலை சார்ந்தார். (௧௨௨)

சிலையெடுத் தம்பு தூவித் தெவ்வினை யடர்த்துச் சைவத்
தலையெடுப் பவர்தம் பாவத் தறுகண்மான் படமுக் கோட்டு
மலையெடுத் தெறியும் வெள்ளி வலையெனச் சுவை மேன்மே
லலையெடுத் தெறியுந் தெய்வ வருவினன் குளிரக் கண்டார். (௧௨௩)

அற்றைநாள் விரத மாக வாங்கவர் குழாத்து வைகி
மற்றைநாட் சுத்தி செய்து மகதியாழ் முனிவ னேகக்
கற்றைவார் சடையி னாரைக் கருத்துற வணங்கி யேத்திப்
பொற்றைநீர்ப் பெருந்த டாகம் புகுந்தனன் றரும சாமி. (௧௨௪)

பவித்திரர் தருப்பை தாங்கிப் பணிந்துசங் கற்ப மோதித்
தவப்பெரு வருண மாதியகர்ந்துநீர்த தடாக மூழ்கிச்
செவித்திடு மூல முன்னிச் சிவநாம நலின்று செங்கை
குவித்துமா மலர்க ழேகி் குளிர்வட வருவி சார்ந்தான். (௧௨௫)

படிந்தனன் படியா முன்னம் பாய்திறை யருவிச் சீயர்
தடிந்தது பவவே முத்தைச் சாய்ந்தது கழுநீர்ச் சோரி

விடிந்தது பாவக் கங்குன் மறையுடன் தனக்குக் காலம்
விடிந்தது விடிந்த தென்னும் வெண்டிறை முழக்க மெங்கும். (1)

வாளரா வரம்போ ஹுண்கண் மாதரான் மறுவுண் பாவங்
காளராத் திரிபோன் மேனி கறுததுரு வழிந்து போந்தா
னாளராய் புனைந்தார் செந்தே னருவிதோய்ந் தகன்ற போதிற்
கோளராத் திண்டி நீத்த கொழுங்கதிர் மதிபோ லானான். (கஉள)

பார்த்தனர் திர்த்த மேன்மை பரவினர் முனிதான் போற்றி
யார்த்தனர் வழிதி நாட ராவொலி யெழுந்து வானந்
தூர்த்தது சுரப்பூ மாரி சொரிந்தனர் புவன மூன்றும்
போர்த்தன சிவபி ரானார் புடார்க்கன புரத்தின் சீர்த்தி. (கஉஅ);

தெய்வநீ றணிந்து சைவ வைதிகச் செய்கை யாற்றிச்
சைவவே தியர்கு ழாத்துத் தவநெறித் தரும சாமி
மெய்வளர் திரிகூ டத்து விமலனைப் பணிந்து போற்றிப்
பெய்வளர் மறுவுண் பாவம் போக்கிமெய்ப் புனித னானான். (கஉக);

வந்தனைக் கிளைஞர் சூழ மகதியாழ் முனியைப் போற்றி
நிரந்தனை யொழித்தா யாவி நிறுத்தினை திரிகூ டத்துத்
தந்தனை சிவன் முத்தி தவிர்த்தனை பிறவித் துன்ப
மெய்ததரின் னருட்குக் கைம்மா நென்செய்கே னளிய வென்றான்.

உந்தைமுன் குறும்பு லாவி லொருவனைப் பரவி யுள்ளைத்
தந்தன னுனக்கு மந்தித் தருமங்கை தரலா லீண்டு
வந்தனை பாவந் தீர்த்தாய் வாழிய வென்று வாழ்த்திப்
பந்தனை தவிர்த்த நல்யாழ்ப் பண்ணவன் விண்ணிற் போனான். (1).

புந்திசேம் மகதி யாழோன் பொருட்டினான் டெய்தப் பெற்று
வந்தனை வழிதி நாடர் மாதவம் பெற்றுப் போந்தார்
சிந்தனை புரியுந் தோறுஞ் சிவதிரி கூடத் தீர்த்து
மந்தனைப் பாவந் தீர்த்த வதுசயந் துதிசெய் வாராண். (கஉஉ);

மெய்கண்ட திரிகூ டத்தை விடுத்தினி வீடு தேடல்
கைகண்ட நவநீ தக்ஷதக் கழித்துநெய் தேட லென்றாய்;

பைகொண்ட பணியி னுரைப் பணிந்துமெய்த் தரும சாமி
மைகொண்ட பணிலக கோயின் மதுத்துணர் சூழ்வண் டானான். ( )

நன்னக ரமர்ந்து முக்க ணையக னடிகள் பேணி
யன்னவ னருளி னாலே யருமறை யந்த னுள்ள
மின்னணி விமான மேவி விஞ்சையர் பரவத் தெய்வக்
கன்னியர் கவரி வீசுக சுயிலைமால் வரையிற் சேர்ந்தான். (௧௩௪)

மாதிரு நதியின் றொன்மை மகிமையீ தென்று சூத
னோதலும் வீதிக் கெல்லா முயர்தரு பணில வீதி
பேதநாற் றுவார மன்றிப் பெரும்பிலத் துவாரந் தோன்று
நீதமுந் தெய்வக் காப்பு நிகழ்த்தென நிகழ்த்தல் செய்வான். (௧௩௫)

ஆயனது வடிவ மாகி யகிலமும் படைத்த நாதன்
சயனமா லான தாலந் தடங்கையிற் படைக டம்மில்
விபுனமர் பணிலங் கோயில் வீதியு மான தப்பாற்
புயல்கெழு சிகர மாகப் பொலிந்தது தடங்கை யாழி. (௧௩௬)

பத்திமால் சங்கக் கோயில் பயின்மறை நான்கும் வாயில்
சித்திரப் பொதுவின் முன்னாட் டெழும்பில வேந்தன் போந்த
வத்திரு வாய்த லொன்றே யாகவு மைந்தாம் வாயின்
முத்தமிழ் முனியும் பார்தண் முணிக்கணத் தணித்தாய் நிற்பன். ( )

இருவாசெய் தவத்தா லன்றோ விமையவர் பேரி யார்ப்ப
வொருவரு முணரா மன்றி லுணர்தர நடித்தா னெங்கோன்
பொருசிலே யிராம னந்தப் பொதுநடம் பரவி மேனா
எருள்பெறு தகையால் வென்று னரக்கரை யமர ருய்ய. (௧௩௭)

முலமாம் வடக்கு வாய்தன் முகத்தது சங்கந் கோயி.
னாலுமா மறைத்து வார நூற்பெருங் கணங்கள் காப்பாங்.
கோலீன் பிலத்து வாரங் கொற்றவா சுகியே காப்பன்
மேலவாய் தலுக்கு வேந்தன் வேந்தன்மெய்க் கணங்கட் கெல்லாம்.

வரலையா யுலகையீன்ற வல்லியைக் கயிலை நாதர்
நீலியென் றுரைத்த வாற்றா னீத்தகா ளிதத்துக் தோன்றுஞ்

சூலியா லயத்தைக் காப்பள் சூழ்மதில் வடுகன் காப்பன்
கோலமா காளி பஞ்சக் குரோசமா நகரங் காப்பள். (கச௦)

சாலிசூழ் தலங்கள் யாவுஞ் சாதவா கனத்தன் காப்பன்
பூலமா தவர்கள் வாழு முதுவரைத் திரிகு டத்தை
மாலுநான் முகனுங் காப்பர் மறைகளுங் காக்கு மாழி
வேலைதா வுங்குட் கெல்லாம் விமலையாம் பரையே காப்பன். (கச௧)

வேறு.

ஆதலான் மன்னுசரா சரமாகத் திரிகுடத் தமர ரெல்லங்
காதலா லுறைவரவ னுறைவார்மேற் றீவினைகள் கலவா தென்றுஞ்
சாதலாம் பொழுதினுமை செண்பகப்பூங்கோதைகரதலத்திலேநதப்
பூதநா யகனருளா லனைத்துயிர்க்கு முபதேசம் புகல்வான் மன்னே.

விரிந்தநான் மறைக்கடங்காக் குற்றாலத் தலமகிமை விரித்தி யா
னுந், தெரிந்தவா றுமக்குரைத்தே னெனக்காம முடலாய தெவ்வை
வேரோடி டிரிந்தமா தவச்சூதன் விபாதனரு ளாலுணர்த்தி யறிவா
லிந்நூல், பொருந்தவே யுரைப்போர்கள் கேட்போர்கள் பலனெடுத்
துப் புகல்வ தானான். (கச௩)

13 - தருமசாயிச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௧௪௦.

பதினான்காவது:— நூற்பயனுரைத்த சருக்கம்.

இருவிழிகள் வாண்முகத்தி லிருந்தாலும் வானிரவி யெழுந்தா
லன்றிக், கருதுநிலப் பல்பொருளுங் காண்டலரி தாமுலகிற் கண்
போல் யாரும், பெருகியசெல் வழுமறிவும் பெற்றாலு நூழ்கேள்வி
பெறுவார்க் கன்றிக், திருவள்ளுண ணியபாவ மிம்மைமறு மையும்
வீடுந் தெரியா தன்றே. (௧)

ஆதிமறை நாலோதி வீடுபே ரெய்துவர்க ளந்த னுளர் [ய்து
சாதிமனு வேந்தருக்கும் வைகியருக்கு முணர்த்துமறைச் சார்பா வெ
நீதியிவாவிப்பிரமங்கையர்ச துர்த்தாற்பிறர்க்குமறைநிகழ்த்தொண்தா
லோதியபு ராணமவர்க் குறுதிநூ லெனவுரைப்ப ருறுதி நாலோர்.]

வேர்புணர்ந்து நுனிக்கவிதே நுறவியினில் லறத்திருந்து வீடா
ள் வார்க்குஞ், சார்புணர்ந்து சார்புகெடச சருகமெனத் துறவாஞ்
சேர் தவத்தி னோர்க்கு, மோர்புடைநின் றொருபொருளை யுகம்போற்
பற்றினிடா வுணர்வி னோர்க்கும், போர்புரியைப் புலப்பேயை நேரடி
விற் செலுத்துதலால் புராண தூலை. (ங)

தாளாண்மை யில்லாதார் னோளாண்மை கெலுத்துவதுங் தரை
மே லென்றும், வெளாண்மை யில்லாதார் மனைவாழ்க்கை செலுத்து
வதும் விசையம் வேட்டு, வாவாண்மை யில்லாதார் மண்டுசமர்க்
கேறுவதும் வளர்பு ராணங், கேளாதார் கதிவிழைவும் விழியிலார்
வழிநடக்குங் கிரம மாமால். (சு)

இந்நெறியிவ் வுர்க்கெனவோந் தேருவார்க் கவ்வூர்சென் றெய்
த லாகும், பன்னெறியிற் சுழல்வார்கள் படுகர்தொறும் வீழ்வதன்
றிப் பதியிற் சேமார், புன்னெறியேர் பசுநூல்க ளைவயெலாம் பல்
பாசப் புறையிற் வீழ்ததுஞ், செந்நெறியாற் சிவபெருமா னருணை
றியிற் செலுத்துவது சிவபு ராணம். (ரு)

வேறுநினை யார்பிரிது மொழிகேளார் வினையாடார் விழிக நீங்
கார், மாறுபடு திசை நோக்கார் மற்றொருசொல் லுரையாடார் வள்ள
னார்நூல், கூறுமவர் முகநோக்கிக் கோடாம் விந்நதுசெவி கொடுத்
துக கேட்பா, ராறுசுவை தெரித்தமுத முண்பவாபோற கொற்சுவை
க ளருந்தி மாடேநா. (சு)

புணர்த்துசயம் புத்தலங்க ளொன்றுமுத னன்களவே புனித
மாகுங், குணக்குமுதற் றிசைதோறுங் குற்றால மெல்லேபஞ்சக்
குநேரக மென்ப, நுணர்த்துநூ லத்தலத்திற் பயிலுமவ ருயர்கதியு
முலகோர் வாழ்த்து, மிணக்குதரக சரவடிவாய்த் தவம்புரிவா னவர்
வாழ்த்து மெய்து வாமால். (எ)

வேறு.

அண்டர்நா யகர்பு ராணம் பயில்வநா லயங்கள் யாறு
மண்டப மரங்கந் தெற்றி மடந்தடம் வேள்விச் சாலை
தண்டலை நல்லோர், தங்கண் மனைசார்பு சுத்தி செய்து
தொண்டாரற் பொறித்த வேடு லுலங்குபொற் பீடமேழ். (அ)

வாசனை மலர்க ணைந் தி மணிவிளக் கேட்கறி யேற்ற
பூசனை புரிநது நூலின் பொருள்சிறித னுரைக்கின் றுரை
யாசனத் திருத்திப் போற்றி யாங்கவர்க் கிசைய நல்கித்
கேசுற விருந்து கேட்பார் செல்வமும் வீடும் வேட்பார். (௯)

வேறு.

நன்னகர்மெய்த் தலமகிமை பெந்நாட்டி லெங்கிருந்து நவில்
போர் கேட்போ, நிற்கரை யரியபெருந் தவத்தினு லெய்தினர்பே
றெய்தி வாழ்வா, ரன்னநூல் பபிவிடநது முனிவர்வா னவாநிறைவ
ரறங்க னோங்குஞ், செநநென்முதற் பயிர்தழைப்ப வந்நாடு மழை
வளத்தாற் செழிக்கு மாதோ. (௧௦)

விரதமுறு தினமாகின் மேவுபல னென்றுபத்,நாம் வேள்வி யா
கிற், சரதமுறு சதமகப்பே றெய் நமா யிரமடங்கார் தவத்தோர்க்
காகில், வரதனூயர் திரிகூட மான்மியத்தைப் பிதிர் தினததின் மகி
ழ்ந்து கேட்கி, னுரகொழிந்து தென்புலத்தார் சுவர்க்கஞ்சேர்ந் திவர்
க்காசி நல்க வாழ்வார் (௧௧)

மிகையினுர் மிகையிருங் குற்றலத் தலமகிமை விரும்பிக் கேட்
கிற், பகையினு லுடைந்தவர்கண் முனைவராய்ப் பகைதடிந்து பதி
யிற் சேர்வார், வகையினு லொருதினத்தில் வறுமைபோ மிருதினத்
தில் வாழ்வு சேருந், தொகையினுன் முத்தினமுங் கேட்போர்க்
ளெய்துவீர்கள் சுவாக்க போகம். (௧௨)

வேறு.

முன்னமறை யவர்கேட்பின் முதுமறையோ தியபலனு
மன்னவரே லவர்க்கடங்கு மறுமன்னர் வளநாடு
நன்னன்வை சியர்கேட்பி எனவிதியும் பெரிதோங்கும்
பின்னவரே லேர்பலவாப் பெருமபூமி பலிப்பெய்தும். (௧௩)

கன்னியர்கா னையராகிற் கவின்மலை மணம்பெறுவர்
பன்னியரே லறிவுடைய பாலகரைப் பெற்றெடுப்பர்
சென்னிமிசை யாறணிவார் திரிகூடச் சீர்கேட்பி
னிந்திலமே லெவரேனு நினைத்தவர மெய்துவார். (௧௪)

பேய்கொண்டார் பேயகலும் பிணிகொண்டார் பிணிநீங்குங்
காய்கின்ற பழவினைபோம் அருவியையுங் கழிந்தோடுஞ்

சாய்கின்ற மதிச்சடையார் குற்றாலத் தலமகிமை
வாய்கொண்டு புகல்வார்க்கு மனமுவந்து கேட்பார்க்கும். (௧௫)

பித்தரா னவர்க்குமனப் பித்தொழியும் பீடைகள்போஞ்
சித்தரா னவர்காய் சித்திமுத லெய்திடுவார்
பத்தரா னவர்மேலும் பரமஞா னம்பெருகி
முத்தரா குவர்பனா மூர்த்திமான் மியங்கேட்பின். (௧௬)

கல்லார்க்கு நிறைகல்வி சுற்றார்க்கு மேலொழுக்கம்
பொல்லார்க்குக் குணமாட்சி புத்தியில்லார்க் குயர்போதம்
வல்லார்க்குஞ் செயல்புரிய மாட்டார்க்கும் பொருளாக்க
மெல்லாச்செல் வழுநல்கு மெந்தைபுடாரச் சுனபுரநூல். (௧௭)

அற்போலுங் குழற்கெனரி யொருபாக மகலாத
சிற்போதப் பெருமானார் திரிகூடச் சிவபுரநூல்
பொற்போடு விரிப்பார்க்கும் புத்தகத்திற் பொறிப்பார்க்குங்
கற்போர்க்குங் கேட்போர்க்கும் பயில்வோர்க்குங் கத்திதருமே. (௧௮)

தனிவழிக்குத் துணையாகுஞ் சகலபிணிக் கொருமருந்தா
மினியபெரும் பேரின்ப மிம்மைமறு மையுங்கொடுகரு
முனைமுகத்தில் வென்றிதரு முககணர் திரிகூடப்
பனுவலுறு தோத்திரத்தைப் பாடத்தாற பயில்வோர்க்கே. (௧௯)

திருக்குற்றா லப்பெருமான் சிவநூலை மனைதனில்வைத்
தருச்சிப்பார் சிவலிங்க மருச்சனைசெய் பலன்பெறுவார்
விருப்பத்தா லவ்வேடு வைத்திருக்கும் வீயன்மனையிற்
பெருக்கத்தா லுயர்செல்வ மேன்மேலும் பெருகுமால். (௨௦)

சித் துரத்தின் பணியுவந்தார் திரிகூட மென்றொருக்கா
லந்தரத்தின் வீழ்பவன்கேட் டமரர்பதம் பெற்றனனான்
மந்திரம்போற் பதந்தேதாறும் வழத்துநூல் கேட்பவாச்சீர்
நந்தரத்தோ ராலெடுத்த நவிலுதற்கு மெளிதாமோ. (௨௧)

வேறு.

நத்தமே சதுரங் கூர்ம நளினஞ்சக் கரமென் றாய
வுத்தமா லயமோ ஸூர்தி லுயர்ந்தது பணிலக் கோயில்

வைத்ததாம் பிரம்பொன் வெள்ளி சித்திர மணிமன் றைந்திற்
சித்திரப் பொதுவே மேலாஞ் சிற்பொது வென்னும் வேதம். (௨௨)

புரைமுதற் சுயம்பு வைந்து பலாமுதல் விசேட மைந்து
தெரிசன மோர்பா லைந்து தேவரா சியமோ ரைந்து
மருவுகாப் பைந்தோ டைந்து வாய்தலோ ரைந்து முத்தி
யருளைந்து திருக்குற்றலத் தற்புத மனந்த மிஷ்ணும். (௨௩)

அருவியிற் திரசா பங்க ளாடலின் கமுநீர்த் தோற்றஞ்
சுருதியம் பலத்துத் தெய்வ தூதுபி முழக்க மாதி
பரைபெருங் கருப்ப மெய்திப் பகவரைப் பெறுத லெம்மான்
றிருவெழுத் துணர்த்த லென்னச் சிவரக சியமோ ரைந்தே. (௨௪)

பரைபரன் மதுகங் கேசன் பரவுசோ மேசன் கூத்தன்
தெரிவருஞ் சுயம்பு வைந்தாஞ் சுகரம்வெற் பருவி சம்பு
கரிமுகக் கடவு ளென்னக் காட்சிமற்றோர்பா லைந்து
விரிமறை யயனமால காரி விசையையா காளி சாத்தன். (௨௫)

பரைசிவ கணங்கள் காப்புப் பார்தளவேந் துடனீ ரைந்தாம்
வரைபலா மூர்த்தி தீர்த்தம் வளர்தலம் விசேட மைந்து
தெரிசனம் பிறப்பி ற்ப்புச் சிந்தனை திருக்குற் றுலப்
பெருகுசீர்த் தனங்கள் கேட்பார் பேறென முத்தி யைந்தாம். (௨௬)

விம்மிதம் புளகம் போர்த்தல் விழிப்புனன் மொழிதன் ளாடல்
செம்மைசேர் சரியை யாதி திருத்தொண்டு துதிதி யான
மம்மவோ திருப்ப ணிக்குன் றீட்டுவ தழித்துண் ணுமை
யெம்மையா ளுடையான் றெண்ட ரெண்வகைப் பத்தி மாதோ. (௨௭)

ஆடலன் திரிகூ டத்தி லற்புத மனைத்து மோர்ந்து
பாடலம் புனைந்த தேவைப் பத்தியெண் வகையி னாலே
தாடொழந் தவத்தோர் தம்மைச் சரணெனச் சரணம் பூண்டு
நாடொழந் தொழுவா ரன்றோ நார்தொழுங் கீடவு ளாரே. (௨௮)

நிருடலர் திருக்குற் றுலத் தருவது நிசமே முத்தி
யருவிபாய் திரிகூ டத்தை யணுகுநாண் மட்டு மன்றோ
பெருவினை யவர்பா னிற்கப் பெறுவதென் றியம்பிச் சூதன்
றிருமுனிக் கணங்கள் சூழச் சித்தராச் சிரமஞ் சேர்ந்தான். (௨௯)

சூதமா முனிவ னேகச் சூழ்மக முனிவ ரெல்லாம்
வேதரா சியமார் தொன்னூல் வியாதன ஓணர்ந்த மேலோ
னாதனார் புராணத் துள்ளு நன்னகர்ச் சிவபு ராண
மோதலாற் பதியி னுண்மை யுணர்ந்தன முய்ந்தோ மென்றார். (௩௦)

சவுனக ராதி யாகச் சயம்புகுற் றூலர் தன்னை
மவுனரா மெண்பத் தெண்ணு யிரவரும் வந்து காண்பான்
கவனமேற் காதல் பூண்டார் கற்பகப் பொதும்பர் சூழும்
பவனமேற் காதல் பூண்ட பாரிடத் தவர்போன் மன்னோ. (௩௧)

பெருமையேந் திரநேர் வாவிப் பெருவன முனிவர் சென்மக்
கருமையேந் திரமா சாலங் கடத்துவான் மணியு முத்து
மிருமையேந் திரவி சோம னெறிக்குமா மலையங் கொல்லி
யொருமையேந் திரஞ்சூழ் முக்கோட் டெய்திரி கூடஞ் சார்ந்தார். ( )

மேகாங்கக் கந்தரத்தார் திரிகூ டத்தில் வியன்சிலையெ லாமிலிங்
க வடிவா மென்றே, யேகாங்கர் துவிதாங்கர் திரிவி தாங்க் மெனுமு
றையி னீளிடையில் வணங்கி யேகி, வாகார்ந்த வடவரைசூழ் வா
னோர் போல வடவருவித் தடஞ்சாரல் வலங்கொண் டேகிப், பாகார்ந்
த புகழ்பரவிச் சாயீ பத்திற் பஞ்சாங்க மட்டாங்கம் பணிந்து போந்
தார். (௩௩)

சிரம்வணங்க லேகாங்கம் வலக்கைசென்னி சேர்வணக்கர் துவி
தாங்க முடியின் மீதிற், கரமிரண்டு முறத்தொழுத நிரிவி தாங்கங்
காஞ்சானு சென்னிலி முறல்பஞ் சாங்க, முரமுக்குப் பாணிசிரஞ்
செவியாய் நாட்ட முயர்சானு வெனுமிருநான் சூறுப்புந் தோயச்,
சரணநிலர் தோயாமற் சூய்யம் பார்மேற் சாராம லிறைஞ்சுதல்சாட்
டாங்க மாமால். (௩௪)

வேறு.

சித்திர கங்கை மூலச் சிவமது கங்கை மேவி
யுத்தர கங்கை பூசை யுகந்தமை பாடி யாடிக்
குத்திர மகன்ற சீஷக் கொள்கையர் போந்தார் மன்னோ.
வத்திர மகன்ற சூபத் தருவிசெண் பகத்த டாகம். (௩௫)

கண்டன ருவி யாடிக் களித்தனர் நியதி யாற்றி
யண்டர்தம் பிராட்டி கோயி லனுசினர் பரன் யார்வங்
கொண்டனர் குகைக் டோறுங் குழுமினர் காய கற்ப
முண்டன ரயன்மால் கற்ப முழைவரோ நிறைந்தா ரங்கண். (௩௬)

சீரிள வேனிற் காலஞ் சித்திரைப் பெளஷம் வெய்யோன்
சாரும்வெப் பஞ்சிச் சாயை தான்புகுந் தொலிக்குங் காலே
மாரிபொன் மழைமந் தாரம் வாடையூ டாட நோக்கி
யாரிய முனிவ ரங்கோ சதிசயம் பயப்ப நின்றார். (௩௭)

வேறு.

நின்றனர்முன் நிருந்தவர்கள் பன்னிருவர் நிறைகேள்வி நிபு
ணர் போற்ற, மன்றவிசைக் கந்தருவர் விஞ்சையர்சித் தியர்பரவு
வானோர் வாழ்த்தத், தென்மலொரு புறந்தவழக் கொண்டலொரு
புறந்தவழச் சீதம் போர்ப்ப, வென்றிமுனி வரர்குழத் திசைகடொ
றுந் தமிழ்மண்பீப வேத நாற. (௩௮)

குண்டலமுங் குழைகாதுந் திருமுகமு நயனமுங்கோ டொ பார
மண்டலமுஞ் செபவடமுங் கமண்டலமும் புத்தகமு மகர வாரி னு
யுண்டலர்ந்த கனிவாயு மொளிபிறங்கப் பரிதிதென்பா லுதித்தாலென்
முண்டகத்தி லயனீன்ற முதியகும்ப சம்பவமா முனிவன் வந்தான்:

வந்ததமிழ் முனிக்கணத்தை நின்றமக முனிக்கணத்தோர் வண
ங்கி வாழ்த்தி, யந்தண்மலர் கொடுபோற்றிப் பாற்கடல்சேர் மதுக்க
டல்போ ளளவ ளாவிச், சித்தூரவா ணுதற்கவுரி திரிபுரைபா லமரர்புரி
சிறப்புப் போற்றி, வந்தமலை யடர்த்தோனைக். கண்டுகளிப் புடன்பர்
வி விடைபெற் றாரால். (௪௦)

வேறு.

சண்பகத் தடாக நீங்கிச் சந்தனத் தடாக மூழ்கி
விண்புலத் தமர ரெல்லா மிசைபுல மொருவி யாடும்
வண்புலத் திரிகூ டத்து வடபுலத் தருவிச் சாரல்
கண்புலங் களிப்பக் கண்டார் கங்கைமேற் காதல் விண்டார். (௪௧)

ஆடின ருவி வெண்ணீ றணிந்தன ரக்க மாலே
சூழ்ணர் சூதன் வாய்மை துதித்தனர் கயிலை யென்றே

நாடினார் திரிகூடத்தை நைமிசா ரணிய வரசர்
பாடினார் வசந்த விதித் தெய்வதம் பரவிச் செல்வார். (ச௨)

பரிதிசூழ வடக்கு வாய்தற் பாறகோ புரம்ப ராவி
மிருதிகள் பதினெட் டாய வியன்படி வணங்கிச் சங்கத்
தெருவலம் புரிவா னுள்போய்ச் சிற்பரை பிடங் கம்பஞ்
சுருதியாங் குறுப்பு லாவைத் தொழுதெழீஇக் கரங்கள் கூட்டி. (ச௩)
வேறு.

பற்றாத பிறைநுதலுங் குறுநகையுங் கயல்விழியும் பவள வாயு
முற்றாத குவிமுலையுந் துகிலுடைய மகிலாண்ட முழுது மீன்ற, சிற்
முலின், நிருவயிறுஞ், செல்விசூழல், வாய்மொழித்தாய் செம்பொற்
முளுங், குற்றாலத் தெந்தைபிரான் மகிழ்மணக் கோலமுங்கண் குளி
ரக் கண்டார். (ச௪)

வேறு.

கண்டருள் பெற்றுச் சத்தி கணபதி பதம்ப ராவி
விண்ணெவப் பணிந்து ஞான விசையைதாள் பரவி மீன்றல்
கொண்டருள் குழகற் போற்றிக் குடதிசை வாயில் காவ
லண்டனைத் தொழுது கோம. சேகர னடியிற் றுழந்து. (ச௫)

சிவமுதற் கடவுட் பஞ்ச தெரிசனம் பெற்றுக் கற்றை
யுவிர்சடைக் கும்ப யோனி யடிபணிந் தரவின் வேந்தைப்
பவனமே லரசை வாழ்த்திப் பயிரவ், ரிருக்கை போற்றிப்
புலனநா யுகனா யீன்ற புதழ்ப்பரை பீடம் போற்றி. (ச௬)

உம்பர்தந் தேவர் மூவ. ருயர்பெருந் தொட்டில் போற்றிக்
கம்பமுற், நிம்பர், தாழ்ந்து சுபமுகத் தவனை யேத்தித்
தம்பமார் துவார; பாலர், தாளினை, தொழுது நந்தி
யம்புயப், பதம்ப, ராவி, யாயிரங், கதினை வாழ்த்தி. (ச௭)

சிந்தைசெய், நால்வர்க், காசுத், தெக்கண முகமார், தேவை,
முந்துற, வணங்கிக் காளி, முதலினே, ரெழுவர்ப் போற்றித்,
தந்திமா முகனை, வாழ்த்திச் சண்முக னிருப்ப நாப்ப
ணைந்தையா, ரணங்கோர், பாலா, யிருந்தருள் கோலம், போற்றி. (௮)

துவரிதழ்க், கமலை, பாநந் தொழுதுபா ரதியைப், போற்றி
யுவரிதா ளெழுவே வாங்கு, மொருவனைத், தெய்வ யானை,

கவிரிதழ்க் குறக்கோ மாட்டி கணவனைப் பணிந்து போற்றிச்
சவுரியை வணங்கி வாழ்த்திச் சந்திரன் றனைப்ப ராவி. (சக)
வேறு.

அத்திமுக னடிபரவி யாலயம்புக் குமைபாடத்
தித்திதிமி யெனநடிக்குந் தேவேச னடிவணங்கிக்
கொத்திதழிச் சடையானைக் குறுமுனிக்காக் குழைந்தானை
முத்திதரும் பரஞ்சடரைக் கண்டார்கண் முதிதவத்தோர். (௩௦);

இலேகாணு வருள் பூத்த கற்பகத்தை யிமையவருந்
தலேகாணுத் திரிகூடச் காரலுறை தனிச்சடரை
யலேகாணு வருட்கடலைக் காணுதொறு மருந்தவத்தோர்
நிலேகாணுப் பேரின்ப வெள்ளத்தே நிலைதினேத்தார். (௩௧);

வள்ளலா ரருள்வாரி படிந்துமேல் வழிந்தொழுகும்
வெள்ளமே யெனத்தாரை விழிபொழிய மொழிசூழற
வுள்ளமே கரையழிய வுவட்டெடுத்தா னந்தவெள்ளந்.
துள்ளவாய் தீழுதழுப்ப விதழ்துடிப்ப வாழ்த்தினார். (௩௨);

வேறு.

கங்கைவார் சடையாய் போற்றி கவுரிபங் குடையாய் போற்றி
பங்கையா சனத்தாய் போற்றி பதுமலோ சனத்தாய் போற்றி
யங்கையா யுதங்கண் மாற்றி யகங்கையின் மழுமா னேற்ற
செங்கையாய் திருக்குற முலச் சிவபெரு மானே போற்றி. (௩௩);

உகந்தொறு மயன்மால் பூசை யுகந்துவீற் றிருந்தாய் போற்றி
முகந்தனி விமையா முக்கண் முகந்தழுச் சுடராய் போற்றி
யிகந்தனிற் பரத்தி லின்ப மிசைக்குநன் னகராய் போற்றி
சகந்தனில் வினைவண் டாடாச் சுண்பகா டவ்யாய் போற்றி. (௩௪);

திண்ணிய வேள்வி யாற்றிச் சிவநெறி யாற்றாத் தக்கண்
பண்ணிய தரும மெல்லாம் பாவமா முடித்தாய் போற்றி
நண்ணிய கொலையை வேட்டு நதியில்விழ் வேடன் பாவம்
புண்ணிய மாக்கி நோக்கிப் புனிதவி டனித்தாய் போற்றி. (௩௫);

பவமது கழுநீ ராகப் பறிபடப் படிந்தோர் தங்க
ளவமது கழுவுந் தெய்வ வருவியந் துறையாய் போற்றி

நவமதுச் சொரிந்து கங்கை நங்கைநின் பதம்பூ
சிவமது கங்கை தங்குஞ் சித்திர நதியாய் போற்றி (௩௬)

மறையவன் பிறவி நோயை மருத்தினு லொழித்தாய் போற்றி
துறைதனிற் படிந்தோன் றந்தை தொன்னர கொழித்தாய் போற்றி
முறைசெயா வணிகன் பாவ முடித்தமுத் தினத்தாய் போற்றி
குறுமுனிக் குருகி யன்று குறுகிய குழுகா போற்றி. (௩௭)

பாதகப் புட்ப கந்தன் பரிபவ மொழித்தாய் போற்றி
போதக மெறிந்த நீரும் பூசையா வுவந்தாய் போற்றி
பேதமா மதுவை யுண்டான் பெரும்பழி துடைத்தாய் போற்றி
கோதகல் வேத மூலக் குறும்பலா வுடையாய் போற்றி. (௩௮)

கிரிவலம் வந்த யானை கிளர்பவ மொழித்தாய் போற்றி
விரிவலம் புரியாஞ் சங்க வீதியாய் போற்றி வேட
னரிவலம் புரியக் கண்டு நற்பத மளித்தாய் போற்றி
புரிசடைக் திருக்குற் றாலப் புண்ணிய புனிதா போற்றி. (௩௯)

திரிகுட மென்னு நாமஞ் செவியில்வீழ் தலுமோர் தீயோ
னெரிகூடு நரகில் வீழா தெடுத்தருள் கருணை போற்றி
பரிவான விலிங்கஞ் சாத்தும் பரிவட்டங் கவந்த பார்ப்பான்
புரிவான சிவத்து ரோகம் போக்கிய புனிதா டோற்றி. (௪௦)

வானவர் பாவந் தீர்த்த மகிமையாய் போற்றி பார்த்தன்
போனசம் புடத்தைக் காட்டும் புடார்ச்சன புரத்தாய் போற்றி
யானசீர்க் குரோச மைந்தி னடைந்திடு முயிர்கட் கெல்லா
ஞானம் திரத்தை யோது நற்குரு வமலா போற்றி.. (௪௧)

சத்திய டத்தின் மேவுந் தாரகப் பிரமம் போற்றி
முத்திதந் தருள வேண்டி முனைத்தருண் முதலே போற்றி
யத்திர விழிபண் பாட வந்தரப் பேரி யார்ப்பச்
சித்திர சபையி வாடுந் தெய்வநா யகனே போற்றி. (௪௨)

என்றுபுகழ் முனிவரெலா நியதந மரைமலநக்
சென்றுகரத் தாமரைகள் சென்னிமேற் குவிவதனால்
மன்றவுல கனைத்துமொரு வண்ணமாய் நின்றபிரா
ணனுபகல் வண்ணமுட னந்திவண்ண மாகினான். (௪௩)

அண்டர்குழார் பணீவானைப் பரவியருள் பெற்றேகித்
தொண்டர்குழார் தனைப்பரவித் தண்டசன் றுணைப்பதங்கள்
கண்டுகுழாத் தொடும்வணங்கி நந்திசன் கழல்போற்றிக்
கொண்டல்குழாஞ் செய்யும்பணிலக் கோயில்வலங் கொடுபோந்தார்.()

சரமசரந் தொறுநிறைந்த தனிமுதல்சங் காலயமுஞ்
சிரமபதம் பெயர்த்தாடுஞ் சித்திமன் றமும்பரவிப்
பிரமபதஞ் சுவர்க்கபதம் விண்டுபதங் களிற்பெரிதாம்
பரமபதத் திருப்பார்போ லிருந்தார்சென் பகவனத்தில். (சுரு)

ஆறுமடங் கவிரவேணி யண்ணலார் பலதலமுங்
கூறுமடங் கலிற்குதன் குறிப்பினு லெடுத்துரைத்த
வீறுமடங் கலுங்கலிளும் விளையாடுந் திரிகூட
நூறுமடங் கதிகமென நோக்கியதி சயித்திருந்தார். (சுசு)

குருந்துமணங் கமழ்சாரந் குற்றலந் தனிப்பலநா
ளிருந்துபழ ஷீனைநீங்கி யெந்தைபிரா னருள்பெற்றுத்
திருந்துசிவ மறையவர்பால் விடைபெற்றுச் செழுந்தவத்தோர்
பொருந்தும்வள நைமிசா ரணியத்திற் போந்தனரால். (சுஎ)

ஆகிரான் வெண்ணீறு மஞ்செழுத்து மோங்குகரந்
சாதிரெறி வேதநெறி சைவநெறி யுந்தழைக்க
மாதரார் கற்புநெறி வளர்கமா நிலமதன்மே
னீதிமீனு வேந்தர்நெறி நீழி வாழுகவே. (சுஅ)

14- நூற்பயனுரைத்த சருக்கம் முற்றிற்று.

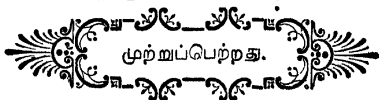
ஆகீத் திருவிருத்தம் - ௧௦௧௩.

இரண்டாவது சிவாகசியகாண்டம் முற்றுப்பெற்றது.

காண்டம் இரண்டுக்குத் திருவிருத்தம் - ௨௦௭௦.

காப்புத்திருவிருத்தம் ௨. ஆக-௨௦௭௩.

திருக்குற்றலத்தல்புரணம்

திரிகூடநாதர் திருவடிகளேசரணம்.

அரும்பதவுரை.

213-179

முதலாவது:-நானவைபவநாண்டம்.

காப்பு.

1. பனிவரை - இமயமலை - பிடிபெண்யானை, (உமாதேவி). வேழம் - (ஆண்) யானை. இயல் - அழகு. இருபிடி - இரண்டுபெண்யானைகள், (தெய்வயானையம்மைவள்ளியம்மை). துதிக்கையன் - தோத்திரம் பொருந்திய கரங்களையுடைய குமாரக்கடவுளுக்கு. ஞானச்செயல் - அறிவொழுக்கம். ஒருகோட்டின் - ஒற்றைக் கொம்பைப்போலும். இருகோட்டு-இரண்டுபக்கமும் வளைவுள்ள, பிறை - மூன்றாம்

பிறைச்சந்திரன், வாழ் - வாழ்த்துக் கிடமாகிய, (திருமுடியும்) செக்கர்வானை - செவ்வானத்துக்கு. மயல் - மயக்கத்தை. திருமேனி - (சிவந்த) திருமேனியையுமுடைய, வேழமின்ற ஞானச்செயல் காட்டும் செண்பகக்களிற்றை யெனச் கூட்டுக. விநாயகர் திருமுடியிலே சந்திரன் ருதலியவையணிந்திருத்தல் விநாயகபுராணத்துட்காண்க.

கடவுள் வணக்கம்.

1. தேம் - இடம். நிலம் மேலி - பூமியின் (கீழ்க்) சென்ற. வான்மேலி - ஆகாயத்தின் (மேல்)சென்று. கோமலை.

2. சிமையம் - உச்சியையுடைய, வரை - மூங்கில் சமையவரை-பொறுமையுடையாரை. சமையவரை - (ஆறுவகைச்) சமயங்களின்னாய்.

3. அறம்வளர்த்தான்-உமாதேவி. தாளம் வந்த - தாளத்தைத் (திருக்கரத்திலே) தாங்க, உமாதேவி தாளம் அடித்தல் - தேவாரத்துள், திருஞானசம்பந்த சுவாமிகளருளிச் செய்த திருவாய் மூதூர்ப்பதிகம் "தனரிளவன்" ரென்னுந் திருப்பாகரத்தாலநிக. பொது - சபை.

4. அம்பரம் - ஆகாயம். மாருதம் - தாற்று. அம்பரம் - அழகியபிரமம். அம்பர் - அவ்விடத்து. அத்தினம் - அக்காலம். பரம் - பாரமாகிய, வான் - ஆகாயத்திலுள்ள, ஒரு தனுப்போல் - ஒப்பற்ற (இத்திர) ததுசைநிகராக. இருதனுவும் (சிவபிரானுடைய) திருமேனியும் (தன்) திருமேனியும். அமைந்து - (சிவப்பும் பச்சையுமாக) இயைந்து. ஒன்றுகி - ஏகமாகி. அம்பரத்தின் - கடலின். விசிகரம்போல் -

அலைபோல். அத்துவிதமாகி - இரண்டறக்கலந்திருந்து. அம்பரத்தின் - பாணம், அரம் இவற்றின். அமர் - கடந்த - போரைச் செய்தது.

5. நறை - தேன் - இதழி - கொன்றை. பொன்னரியமலை - பொன்னுலாகிய அருமையுடையமலை. கொண் - பெருமை. புயங்கம் - பாம்பாகிய, வேய்ந்த - தரித்த. மணவறையா - கலியாணமண்டபமாக. மதி - சந்திரன். விளக்கா - தீபமாக. சென் - அழகு. சீர் - சிறப்பாக. வேட்கும் - விவாகஞ் செய்யும். வேட்பாம் - வீரும்புவாம்.

6. பூதபல பேதவுயிர் - (பஞ்ச) பூதங்களாலாகிய அநேகவித ஆன்மாக்களுக்கு. ஆதிமுறை - பூர்வகிரமப்படி. தேகமண புவனபோகாதிகளெலாம் - ததுகரணபுலனபோகருதலிய யாவும். அகிலலோக நிறைவாக - எல்லாவிலகங்களிலும் பூரணமாம்படி. நாதம் - ஒலி.

7. வருக்கம் - இனம், வ. நிழற்கே (சல்) ஆல விருகடித்தினிழைத்தே. தென்றமுகங்கொண்டு - தெற்குமுகமாக எழுந்தருளி யிருந்து. தூல்வருக்கம் - எத்தி ததிருபுக்கு

(உண்மைப்பொருள்). துவலாமல் துவ
ன்றானை - சின்முத்திரையாற்காட்டி
வருளினவனே. வருக்கை - பலா, பர
வாமற் பரவல் - இடைவிடாது துதி
ததல். [இதில் இருவருக்கு மொரு
வருக்கு துவன்றருளிய சரிதம்புலப்
படவில்தலை.]

8. கங்கையார்-கங்காநதியைத்தி
ருமுடியிலே பொருந்தி. ஆம்பலை-
யானையை, (செவ்வாம்பற்பூவை). சிந்
துரத்தை - திலகம் போன்றவரை,
(யானையை), மாதங்கத்திருமுனியை-
பெருமைதங்கிய பொன்போன்றசிற
ந்த யானைக்கன்றை, (வில்லாகிய
மகாமேருமலை போன்றவரை), தே
வேந்தர் திக்குவேந்தர் - இந்திரன்
(முதலிய அட்டதிக்குப் பாலகர், முடி
மலர்-சிரமாகியபூக்களினிடத்துள்ள.
தும்பியை - வண்டுபோல்வாரை, (யா
னையை), வலவை-வல்லவையென்னு
மனையி, கொங்கையார் களபத்தை-
கணிகளிலே பொருந்திய கலவைச்
சந்தனம்போல்பவரை, (யானைக்கன்
ரை), செண்பகக் குஞ்சுரத்தை - செ
ண்பகவிநாயகரை.

9. வேறும் - வெவ்வேறுவடிவங்
களாகவும், உகந்தொறும் தோறும் -
பலயுகங்களிலும், விடாய் - வெப்பம்,
மூலச்சேறும் உக - ஆணவமலமாகிய
சக்தியுங்கெட, மாயைமலங்கழிய -
மாயாமலமும்போக, இருவினை - நல்
வினை தீவினையாகிய, பழைய தீட்டு
ந்தீர - பண்டை ஆகுசமும் விலக,
தெய்வக்கொடி - தெய்வயானை, கட்
சேல்பாய் - கண்களாகிய சேல்மீன்
கள் தாவுகின்ற, கொற்றத்து-வெந்
றியையுடைய, ஆனந்தக்கடல் - (முரு
கக்கடவுளாகிய) இன்ப சமுத்திரத்
தில், ஆடல் - தோய்தல்,

10. எண்-எட்டு, கவின்-அழகுற,
பூத்து - மலர்ந்து.

11. விழிமணி - உருத்திராக்க
மணி. காத்திரன் - கற்பகத்தைப்
போலுந்திரண்ட, தோற்றி - தோற்
றுவித்து, (பிறவினை) களம் கார்
மாற்றி - (சிவபெருமானுக்குந் தனக்

கும் வேற்றுமை தோன்றக்) கழுத்தி
ல் கரிய நிறத்தை நீக்கி, வேத்திரம்-
பிரம்பு - படை - ஆயுதம்,

12. தான் பிறந்த - தான் தோன்
றுதற்கிடமாகிய, நின்றை - பழி, தடி
ந்து - வெட்டி, சேய் - பிள்ளை, ஆன்
பிறங்கும் - இடபத்தைப் (போல)
விளங்கும், மழவிடைமேல்-இளமை
யாகிய தருமரிஷபத்தின்மேல், இரு
வர் அயிர்ப்ப - பிரமவிஷ்ணுக்கள் சந்
தேகிக்க, கடவுட் சேடம் - சிவப்பிர
சாதம், வானபுலவர் - தேவர்,

13. மதுரேசர் - மதுரைக்கு நாய
கர், சதுர் - உயர்வு - (தாற்பரியம்)
ஈடேற - கடைத்தேற, கதிர் - பிரகா
சம், அந்தக்கரணம் - மனம்,

14. நீற்று - சாம்பராக்கும், நீற்
றுக்குடவறை - சுண்ணாம்புக்குகை,
புறங்கண்டு - வென்று, கரு - சன்ன
மாகிய, நீத்தம்-கடல், உகைத்தானை -
செலுத்தினவனே,

15. கழைசுளிந்து - கரும்பை மு
றித்து, தலைவர் - சிவபிரான், ஆவ
ணம் (அவர்கொண்டுவந்த அடிமை)
சாதனமாகிய, கூடம் - யானைகட்டு
மிடம், கொம்பு-இரண்டு (பூங்)கொ
ம்புபோல்வாராகிய பரவை நாச்சி
யார், சங்கிலிநாச்சியார், ஒருவல்லி -
(அவ்விருவருள்) ஒருவராகிய சங்கி
லிநாச்சியார், தொடர்-பற்றுகின்ற, த
னை - பந்தம் (கால்விலககு), நீவி -
நீக்கி,

16. உள அனைத்து கலையும் -
உள்ள எல்லா தூல்களும், திறல்-வ
லி, தென்னவனை - பாண்டியனுடை
ய அழகிய,

17. கிளை - மூங்கில், கிரிக்கு -
மலையினிடத்து, விளை - விளைதல்,
கரகம் - கமண்டலம், தண்டு - தண்
டம், படைத்தபிரான் (பிரமனாக
ஆதியிலிருந்து) சிருட்டித்த சிவபெ
ருமான், விடுத்து - (அத்திருமேனி
யை) விட்டு, நேமி - சக்கரம், வளை -
சங்கு, மௌலி - முடியின், காடு-
இடம், முனைமதி - மூன்றும்பிறைச்
சந்திரன், துதியேந்தும் - (அச் சிவபி

ராணைத் துதிக்கும்) தோத்திரத்தைத் தாங்கும். எனவே, திருமாலேச்சிவபிரானைச் செய்தவென்பதாயிற்று.

18. சிவபத்தராதி எழுவர் - திருத்தொண்டத் தொகையுட் கூறிய புத்தராப்ப் பணிவார்கள் முதல்வ எழுவகையார். எவ்வீர்தீர் - அளவு நீங்கிய.

19. வேணுமொழி - மூலகிற் குழலிசைபோலுஞ்சொல். புகழ்வாசத்

அவையடக்கம்.

1. கற்பனை - இல்லதையுள்ளதாகக் கூறுதல். நவிலுவன - சொல்லத்தக்கவைகள்.

2. வைப்பு - புதையலாகிய. உபதேசம் வைத்து - உபதேசித்து. அவன் - திருநந்திதேவர். அவனும் - சனந்தமார முனிவரும்.

3. மூவாற்றின் - பதினெண் புராணங்களுக்குள். மாதவற்கு - விஷ்ணுவுக்கு. ஆதவனுக்கு - சூரியனுக்கு. அழிலோற்கு - அக்கினிக்கு. விதிக்கு - பிரமனுக்கு.

4. வியன் - பெருமை.

5. உவர் - உவர்க்கடல். கடலிடத்திற் குலவுஞ் சங்கிதைகளெனக்கூட்டுக.

6. கிளர்ந்த - விளங்கிய. உயர்மதி - உயர்ந்த அறிவு. மந்தரம் - (மத்தாகிய) மந்தரமலை. குளம் - நெற்றி.

7. தருவி - சடவேம்; கறிபடைக்குஞ் கருவி. இசைத்து - (மணம்) பொருந்தி. பரிமாறி - படைத்து. கதி - மோகனம். நிறைக்கும் - நிறையச்செய்யும். கதை - சரிதம், இதனை - இந்தச் சரிதத்தை.

8. வீடமொழி - சம்ஸ்கிருதம். தென்மொழி - தமிழ். திடமொழி - உறுதிவார்த்தை. அத்தலம் - அந்தத்திருக்குற்றலம். சிவமறையோர் - ஆதிசைவப்பிராமணர். உடனுறை - அவ்வாதிசைவருடன் தங்குகின்ற. குறிக்கொண்டு - குறித்துக்கொண்டு; எழுதிக்கொண்டு.

9. சித்தநதி - சித்திராநதி. புகரணமூலம் - புராண வரலாறு. சிக

தொடை - கீர்த்தி மணத்தையுடைய (பா) மலை.

20. நலிவு - மெலிவு. கிரிகள் - மலைகளிடத்து. தாவி - தாண்டி. படர்ந்தாலும் - சென்றாலும். தாலுதிடம் உற - நாக்குத் தடிப்பேற. பாதுகை - பாதரகை.

21. மாதூர் - (குற்பின்) மகளிர்.

ரி - (திரிகுட) மலை. அருவி - (வட) வருவி. மதுகங்கை - (சிவ) மதுகங்கை. மந்தாநிலம் - மந்தாராருதம். சம்பு - நரி. வைத்த - (தன்னிடத்து) வைத்துக்கொண்டிருந்த.

10. வனாரன் - வேடன். தா - கேடு. பொருள் - ஐசுவரியம். சிவரகசியம் - சிவரகசியகண்டம். ஈரேழா - பதினெண்காக.

11. ஒருமை - ஒருதன்மை. சிவநெறி - சைவமார்க்கம். உபயம் - இரண்டு. அவயவம் - உறுப்பு. கீர்த்தனம் - தோத்திரம். கலன் - ஆபரணம். இருமைக்கதி - இம்மை மறுமைப்பயன். வீடு - மோகனம். திரு - சிறப்பாக. அருள்செய் - கொடுக்கின்ற. புராணச்செல்வி - புராணமாதாகிய. கல்வியுரு - தூலின் வடிவத்தின். கலன்களாகக் கல்வியுரு மகிமை தெரிக்கின்றேனென முடிக்க.

12. தோடு - பூவிதழ் - துணர்த்த - பூவகொத்திலுள்ள. வேயந்தார் - அணிந்த சிவபிரான். கோட்டு அகம் - நீர்க்கரையினுள்ளிடம். கமலம் - தாமரைப்பூ. நாப்பண் - நடு. கொட்டி - பயனற்ற ஒரு நீர்ப்பூ.

13. புடார்ச்சுணபுரம் - திருக்குற்றலம். நிகழ்தர - (எங்கும்) வியாபிக்கும்படி. வல்லை - வல்லமையுடையாய். இகழ்தர - இகழ்ச்சியைக்கொடுக்க. நாண் - வெட்கம். போராடி - பொருது. அகழ்தர - வருத்த (தாழ்பரியம்).

14. தேக்கிய - நிறைந்த. கவி - வை - ஆலகால விஷத்தை; இவ்வி

வந்தின் வேகத்தையொடுக்கி உருட்டித் திரட்டிச் சிவபிரான் நிருக்கரத்திற் கொடுத்தலால் அமுதமாகும் பாக்கியச் செல்வியென்றார்.

15. சிந்தை செறிந்திலனவனும் - மனத்திட்ப மில்லாதவனானவனும். புகலாநின்றேன் - சொல்லுகின்றேன். மறிந்த - மடங்கிய. வேழம் - யானை. எறிந்த - வீசிய. தளிர்-இலை.

16. கவை - பிளவு. அவி - தேவருணவு; அமுதம். குவிதருநெறி - ஒருப்பாடான மார்க்கம்.

17. வேலை - சமுத்திரம். என்பு -

முதலாவது :- திருநதீச்சுருக்கம்.

1. தேர் கொண்ட வசந்த வீதி - (மன்மதன்) இரதமாகக் கொள்ளப்பட்ட தென்றற்காற்று உலாவுகின்ற தெருவையுடைய. சங்கம் - கூட்டம். பார்து - விரிந்து. வேலைநீர் - சமுத்திர சலத்தை. தம்பால் - (மேகங்கள்) தம்மிடத்துள்ள. தரங்கம் - அலைகள். கடலின்மேனி - சமுத்திரவடிவத்தின் கருகிறத்தை. மீண்ட - திரும்பின.

2. பை - அழகு. தரக்கு - புலி. உரிவை - தோல். சித்திரமன்று - சித்திரசபை. அந்தரப்பேரி - ஆகாயத்திலுள்ள தூந்துபிவாத்தியம். அதிர்தர முழங்கி - மிக ஒலித்து. வரை - (பொதிய) மலை. அபயம் - அச்சமின்மை. வரதம் - கருணை.

3. ஆம் - போலும். தும்பி - யானை. சரிதரு - சஞ்சரிக்கின்ற. போல் - உரையசை. ஆல் - அசை. ஆதல் - உவமைப் பொருளென்பது, ஆள்வாரிலிமாடாவேனே என்னுந்திருவாசகச் செய்யுளுரையானுணர்க. இங்ஙனம் வருமிடந்தோறுங் கொள்க.

4. துளிதரு - நீர்த்துளியைக் கொடுக்கின்ற. துளியா - மழையாக. வானம் - மேகம். தூவுநீர் - சொரியப்பட்ட சலம். ஆம்போல் - ஆகுந்தன்மை) போல.

5. முத்திரச் சிகரம் - மூன்று உறுதியாகிய உச்சியையுடைய மலை.

எலும்பு. சாலை - இருப்பிடம். தொழுப்பு - அடிமை. வாலை - இளம்பருவப்பெண்.

18. வேரி - தேன். ஊடாடா - உள்ளே புகப்பெறாத. காவில் - (சண்பகச்) சோலையினிடத்து. ஆரியன் - சிவபிரான். ஆடு - நடிக்கின்ற. ஆரியநாடு - ஆரியநாட்டின் வளங்களை. வாரிநீர் (இருபெயரோட்டு) தெய்வவரநதி - தெய்வத்தன்மை பொருந்திய விசேடமாகிய யாறு.

(திரிசுடமலை). வானை - மேகத்தை. முயங்கி - கலந்து. துண் - துட்பமாகிய. துளி - நீர்த்துளி. பை - அழகிய. திரள் - திரண்ட. கொடி - (பச்சிலைகளையுடைய) கொடி. ஒடி - ஒடி நீளப்பெற்று. அகடு - நடுவிடம், (வயிறு). விம்மி - பருத்து. வால் - இளமையாகிய. பசுநரம்பு தேகத்திலோடிப் படர்தல் பெண்கள் கருப்பக்குதிகளெனவாம்.

6. கோடு அனைத்தும் - மலையினுச்சிக் கெல்லாவற்றினின்றும். ஆடல் - வென்றி. அண்ணல்ஆம் - அடுத்தல்போலும்.

7. கடல் மேல் - கடலிடத்து. வால் நீட்டி - வாலேநீட்டி, (பரிசுத்தம்அதிகப்படுத்தி). படிவங்காட்டி - (நீளச் செல்லுதலால்தன்) வடிவத்தைக் காண்பித்து. சையம் - பொதியமலை. கவித்த - குட்டிய. தலை அருவி - முதன்மையான அருவியானது. நிமிர்ந்தவகையாம் - உயர்ந்த விதம்போலும். முடி - சிகரங்களை. கவித்த - வளைத்த. விசையம் ஆம் - வென்றிபோலும்.

8. ஆளி - சிங்கம். எறுழி - பன்றி. புனலாமை - நீராமை. வாமனம் - தாவுகின்ற அன்னம், (குறுகியவடிவம்). சேல் - மச்சம். பொலிவு - விளக்கம். ஆராமம் - சோலை. அபிராமம் - அழகு. இசைந்து - (இவற்றைப்) பொருந்தி. சங்கிராமம் வினை

த்து - (கரையொடு) பொருதலைச் செய்து. ஆவினம் - பசுக்கூட்டம். தொடர்ந்து - பின்பற்றி. வாங்குதிரை - தாவுகின்ற குதிரை, (வளைந்த ஆலை). நெடுமானுக்குக் கூறுங்கால் - ஆராமம், அபிராமம், சங்கிராமம் என்பவற்றிற்குப் பரசுராமாவதாரம், தசரதராமாவதாரம், பலபத்திர ராமாவதாரம் என இதன் முன்னுள்ள அச்சுப்பிரதியில் வரைந்திருத்தல் காண்க.

9. புண்டரிகப் பொகுட்டு - புலிகளையுடைய மலை, (தாமரைக்கொட்டை). அரும்புவனம் - உண்டாருகின்றநீர், (அரியவுலகம்). கடண்டலம் - மேகமண்டலம், (சுலபாத்திரம்). மூலமறைபலவுமோதி - (மர) வேர்களுயும் பாறைகளையுந் தாக்கி, (ஆதிவேதங்கள் பலவற்றையும் ஒதி). உந்தியந்தடம் - சுழிகளையுடைய நீர் நிறைந்த தடாகம், (கொப்பூழாகிய அழகிய மடு). ஸுரதி - பூமியின்மிக்க இடம், (சரசுவதி).

10. தேம்-இடம், (வாசனை). அஞ்சனக்கண் - அழகிய சனங்களின் கண்கள், (மைதோய்ந்த பார்வை). மணக்கோலம் - வாசனையின் அழகு, (கலியாணக்கோலம்).

11. பொங்குமாகடல் - பொங்குமாகடலென்னும் பெயரையுடையதீர்த்தம், (பொங்குகின்ற பெரிய சமுத்திரம்). அமுதத்தின் - அமுதத்தைப்போல, (அமுதத்துடன்). பூ-பூமி, (தாமரைமலர்). சங்கரிதி - சங்கு பொன், (சங்கவடிவமான நிதி). மணி - இரத்தம், (சிந்தாமணி). தரு - விருகும், (கற்பகம்). திருமான் - இலக்குமி.

12. கமலம் - நீர், (தாமரைப்பூ). படிசம் - பளிங்கு. வாய் - இடம், (வாய்). கண் - இடம், (நெத்திரம்). கலை - மான், (கல்விதூல்). போதகம் - யானைக்கன்று, (ஞானவரம்பு). சொல் - நெற்பயிர்கள், (வார்த்தைகள்). மவரோடு - பூவிதழ், (விரிந்த ஒலை யோடு). பண் - நீர்நிலை, (இனசுப்பாட்

டு). தாலம்-பூமி, (நாக்கு). நாமகள் - சரசுவதி.

13. ஐவனம் - மலைநெல். தோரை - மூங்கிலரிசி. ஏனல் - தினை. பாணிக்கு - நீரிடத்து, (கையிடத்து) பணிதலால் - வணங்கிச் செல்லுதலால்.

14. சூயற்றிய - செய்யப்பட்ட. குரவம் - குரவம் பூமாலை. குமரி-துர்க்கை. பயிற்றிய - பழக்கப்பட்ட. பறி பொருள் (பாலநிலவழிவருவாரிடத்தில் வேடர்) பறித்த பொருள்களை. சூறையாடி-கொள்ளுகொண்டு - எயிற்றியர்-பாலை நிலப்பெண்கள். குறும்பு-அக்கிரமம். சாய-கெட. கங்கை. (சித்திர) கண்கை. தயித்தியர்-அசுரர்.

15. வாய் - (தன்) இடத்து, (வாயில்). பாலை - பாலை நிலத்துப்பொருள்களை, (அமுதத்தை). குரவையாடி-பெருமழக்கமிட்டு, (கூத்தாடி). மூல்-லைமாதரை மயக்கி - மூல்லையாகிய பெரியபூமியை வேறுபடுத்தி, (இடைப்பெண்களை மயக்கஞ்செய்து). மருதத்துடு - மருத நிலத்தினடுவிடம், (மருதமரத்தினடுவே).

16. குவளைக்காடு - நீலோற் பலமிருதி. மெய் ஆய் - சரீரமாக (ஆய்-எச்சத்திரிவு). இடையிடை வனசம் பூத்து விழியா - நடுவே நடுவே தாமரைமலர்ந்து கண்ணாக. நோக்கி - (அவற்றாலெங்கும்) பார்த்து. வெள்ளைவாரணம் - வெள்ளிய சங்கு, (அயிராவதயானை). செய்யவாயரம்பை - செவ்வையுடையனவாய் வாழையமரங்களை, (சிவந்தவானையுடைய தெய்வப் பெண்களை). தரு-விருகும், (கற்பகம்). சையம் - மலை. சதமகள் - இந்திரன்.

17. பரத்தியர் - நெய்தனிலம். பெண்கள் - உணக்கும் - காயவைத்திருக்கும். அளத்தியர் - உப்பளத்திலுள்ள அப்பெண்கள். படுத்த-தொகுத்துவைத்த. நரை - வெள்ளை. வாரி - அள்ளிக்கொண்டு. துளையர் - சேரி - பரவர் தெரு.

18. கொல்லை-தோட்டம். குடத்தியர்-இடைச்சியர். மிடவு - மிடா.

ததி-தயிர். பணை - பருத்த. தொடுத்தது - ஒன்றோடொன்று சம்பந்தப்பட்டு. எல்லை - அளவையுடைய.

19. கால்வகைமலர்-கோட்டுப்பூ, கொடிப்பூ, நீர்ப்பூ, நிலப்பூ. ஜம்பால்-அழகியவெண்ணிறமுள்ள, (கூந்தலையுடைய). கால்வழி -வாய்க்கால்மார்க்கும், (காலினிடத்து). கலிங்கு அம்ஆர்ப்ப - மதகுகளிடத்து-நீரோலிப்ப, (கலிங்கம் -மேகலாபரணம்). இது - ஆகுபெயர். கணதனம் - உயர்ந்த சுவர்ணம், (பருத்தமுலை). பணைப்ப-மிகுப்ப, (பருக்க). பால்வளை-வெள்ளியசங்கு, (பகுப்பாகியவளையல்).

20. தம்பம் - தண்ணீர்ப்பற்றுக்கோடாகவுடைய. துப்பு-பவளம். தரளம்-முத்து. பான்மை-தன்மை. இம்பர்மேல்-இவ்விடத்தின்மேல். ஜம்பால்-குறிஞ்சி முதலிய ஐந்துபகுப்பாகிய. கம்பம் - அசைவு.

21. கோள் - வல். இபம்-யானை. இடங்கர்-முதலை. குரைநிறை-முழங்குகின்ற அலை. கமடம்-ஆமை. பரிசை-கேடகம். வாங்கி-கொண்டு. காளமா - எக்காளமாக.

22. அரிசனம் - மஞ்சள். தகரம்-வாசனைப்பண்டம். ஆஞ்சி - ஏலம். துணி - கட்டை. திரிபலை-கடுக்காய், தான்றிக்காய், நெல்லிக்காய். மயிற் பீலி - மயிற்றோகை. தேவதாரம் -

இரண்டாவது:-திருநாட்டுச் சருக்கம்.

1. நிரையாய்-வரிசையாய். சீறு-பெருமுழக்கஞ் செய்கின்ற. வியன-பெருமை.

2. கொம்பு-ஊதுகுழல். கிணை-மருதநிலப்பறை. கோடு-சங்கு. குமுத - முழங்க. குழுமி - கூடி. முள்ளர் - உழவர். அகழி ஆக - அகழ்க்கிடங்குபோல். தம்படை. தங்களுடைய கலப்பை. செய்யுற்தொழில்கள். செய்யப்பட்ட (அணைகட்டுதல் முதலிய) வினைகள். அரண்புரி - காவல் செய்கின்ற. படைத்தலைவர்-போர்வீரர்.

3. விசயம் - வெற்றி. இத்திரன்-தேவெந்திரனை. படைத்தொழில் -

ஒர்வாசனைமரம். நித்திலம் - முத்து. நிரைநிரை - வரிசைவரிசையாக. கூலம் - கடற்கரை, (கடைவீதி).

23. பகுத்து- (கால்களாகப்) பிரிக்கப்பட்டு. சித்திரகங்கை - சித்திராநதி.

24. வெள்ளத்துசினன் - சமுத்திரத்தை வல்திரமாகவுடைய பூமிதேவி. மேகலை - ஜர்ப்பாம் -மேகலாபரணத்தினொலிபோலும். புள்ளிஞர்ப்பு - (வெள்ளத்திலகப்பட்ட.) பறவைகளினோகை. அவன்போர்வையினர்ப்பாம் - அப்பூமிதேவியின் போர்வையாகிய கடல் முழக்கம்போலும். கடல், பூமிதேவிக்கு ஆடையாகவும் போர்வையாகவுமிருப்பது காண்க.

25. பூங்காடு-நந்தனவனம். கயல்-வெடிதாவுவ-கெண்டைமீன்களுக்குதிப்பன. கோடி கோடி - அனந்தம். விழிபெறும் - பார்வை பொருந்தும். கொள்கையாம் - குணம் போலும்.

26. கோலும்-வளையும். ஜந்தினை (குறிஞ்சிமுதலிய) ஐந்தாநிலம். கூடியொழுக்கியும்-சேர்ந்த நடந்தும். காலவாரி - (பல) கால்களையுடைய வெள்ளம். அருமை - நீங்குதலில்லாதிருத்தல். ஆல் - அசை. வாஞ்சை-ஆசை.

27. அருள்-சுருணையானது. அங்கமாம் - (தனக்கு) வடிவமாடி.

உழுதொழில். கழனி-வயல். வளமை-வளத்தின் நன்மை.

4. கழனி - மருதநிலத்துள்ள. தேம் - வாசனை. அடை-அடைந்த. தேன்வடிய - தேனெழுத. (அத்தேனைப்புறம் போதவொட்டாமல்) மள்ளர் - உழவர். மாமடை-பெரியதுவாரங்களை. செறித்த-அடைக்கப்பட்ட. வயல் - நன்செயில். வாய் மடை. வெளியேபோகும் நீரின் வழியை. திறந்து, தாம்-தாமே. அடை-வந்த. வளைக்குவை - சங்குக் கூட்டங்களை. சரித்து வெளியேபோக்கி. மரை - காலி - தாமரை குவளைகளின். ஆம் - உண்டாகிய. அடை-இலைகளை.

மிதித்து - (அவ்வயல்களின் உரமாக) மிதித்து. உழுபடைக்கு - கலப்பைக்கு. அணிவகுப்பார் - வரிசைபிரிப்பார்.

5. முழவு-வாச்சியமாகிய, கிணை-மருதநிலப் பறை. நாடர் - நாட்டிலுள்ளார். விழவு - திருவிழா. மணம் - விவாகம். பயப்படுவது - அஞ்சுவது, (நீர்ப்படுவது).

6. மாலை - மேகத்தை. சேவும் - (வெண்ணிற) இடபங்களும். மயிடமும் - (கருநிறக்) கடாக்களும். பகல் - பகற்காலம். எல்லி - இராக்காலம். கலந்தென - கலந்தாற்போலவும். நீலநித்திலத்தின்கோவை - நீலரத்தந்தாலு முத்திலுமாகியமாலே. புரைய - போலவும். பூட்டி - ஏரி லே கட்டி.

7. களமர் ஈட்டம் - உழவர்கூட்டம். படைவான் - கொழுக்களை. நிரைத்து - வரிசைப்படுத்தி. நாளிட்ட - நளிமுகூர்த்தம் வைத்து. இசைத்து - பொருத்தி. கூர் - மிக்க. வலம்புரி - வலம்புரிச் சங்குகள். பண்டைப்பன்றி - பழைய (விஷ்ணுவாகிய) பன்றி. நகைத்தல் - சிரித்தல்.

8. பாலிகை - முளைப்பாலிகை. பாத்தி - பரந்த இடத்தையுடைய வயல். சாவி - நெல். தெளிப்ப-விதைக்க. வாரி - கடல். குரவை - (மள்ளர்) பெருமுழக்கம். பழனக்கண்ணி-மருதநிலமாகிய பெண்.

9. முகிழிதம் விளைத்து - அரும்பி. கால்கள் - நெற்பயிர்கள். வித்துருமம் - பவளம். நீட்டி - வளர்ந்து. மரகதம் விரித்து - மரகதரத்தம்போலத் தோகைவிரியச்செய்து. நாமும்-தோன்றும். நாறுமுறை - நாற்றின் பருவம். செய்தலை - வயலிடங்களை. தெளிசெய்து - பக்குவப்பட்ட சேருக்கி.

10. அரித்தல் - நாறுபிடுங்கல். பெயர்த்து - அப்புறப்படுத்து. அமைத்தல் - வைத்தல். பரித்தல் - சுமத்தல். பதித்தல் - நடுத்தல். புரியும் - செய்யும். - அமைச்சர். - மந்திரிகள்.

மன் - அரசன்.

11. குவவு - பெருமை. மாணி - பிரமசாரி (திருஞான சம்பந்தமூர்த்த நாராயணர்). கருவாய் - கருக்கொண்டு. ஈன்று - வெளிப்பட்டு.

12. முகமெடுத்து - தலைதூக்கி, (தலைநிமிர்ந்து). ஆடி-அசைத்து, (நடித்து). விற்பொலி புருவங்கோட்டி - வில்லைப்போலவிளங்கி வடிவம்வளைந்து, (வில்லைப்போல விளங்குகின்ற புருவத்தை வளைத்து). நெட்டிலை - நீண்ட தோகையாகிய. முக்காட்டின் - மூடுதலையுடைய. நாணம் - வெட்டம். [பொலிபு - செய்து என்னும் வினையெச்ச வாய்பாடு]

13. கதிர்செய்து - கதிரறுத்து. உண்டாடல் - மகிழ்ச்சியால் விளையாடல். வேட்கும் - விவாகஞ்செய்யும். மாதர் - அழகு.

14. கூறு - பங்கு. கேணி - கிடங்கு. அரிந்து - அரியப்பட்டு. உணங்கும் - வாடும். பேறுகண்டு உவப்பர் - பயனடைந்து மகிழ்கின்ற செல்வவான்கள். வீறுநாள் - மேலோங்குகாலம்.

15. வான் - ஒளி. படையிரும்பு-கொழு. கிளைத்து - கிண்டி. ஆள்வகுத்த - (வேலை) ஆட்களால் வகுக்கப்பட்ட. கூனிரும்பு - அரிவாள். கேள் - நட்பு. தான் - காலே. தனது - உரிமை. தடிவர் - கொல்லுவார்.

16. வீறு - பெருமை. வேய்ந்து - (நெற்போர்) செய்து. மேதியேறு - ஏருமைக்கடா. சிறை - சிறகு. வைவைக்கோல். ஈர்ந்து - களைந்து. (தாற்பரியம்) மாறுகூன்று - விரோதிகின்ற யுலைகளின். பாசறை - படைவீடு. வயங்கும் - விளங்கும். வகுப்பரென்றும் பீடமுண்டு.

17. உறை - பெருந்தொகையைக் காட்டும் சிறுநெண். ஆற்று - பற்று. திகிரிவரை - சக்கரவாளமலை. ஓங்கல் - மலை.

18. பேறுகண்டு - நெல் அளவு செய்து. (தாற்பரியம்) களமர் முதலோர் - உழவர் முதலிய கூலியாட்.

கள். கடமை - இறை - கூறு - பகுப்பு. குவை - குவியல். விபுலம் - பெருமை.

19. கடைதிறந்தென - வாயில் திறந்தார் போலும். கொட்டாரம் - நெற்களஞ்சியம். நாவலர் - வித்துவான்கள். செல் - (உண்டு) போகின்ற. முறையோம்பி - கிரமமாக உபசரித்து. வரையாது - நீங்காது. தரு - கற்பகம். வளம் - செல்வம்.

20. குல்குதிக்கும் - கருவுயிர்க்கும். வலம்புரி - வலம்புரிச் சங்கு. துறை - நீர்த்துறைகளில். கால் - காலால். மேதி - எருமை. மடைதிறக்கும் - மடைகள் திறக்கப்படும். கடல்வாவி - சமுத்திரம் போன்ற குளங்களில். பால் (அவ்வெருமைகளின்) பால். குதிக்கும் - குதித்தோடிப்பாயும். படம் - விருதுக்கொடி. குதிக்கும்படி - நடக்கும்படி. சேல் - சேல்பீன். சோலை - சோலையினிடத்து. தேன் - வண்டுகள். நாண்குதிக்கும் - நாலுதிகையிடத்தும்.

21. வரம்பு - வரப்பு. கதலி - வாழை. தாழை - தென்னை. குரம்பை - கரையை. நீர்க்கு - நீர்க்கண். அரும்பும் - உண்டாம். கொங்குவளை - வாசனைவளைந்த. செங்குவளை - செவ்விய நீலோற்பலம்.

22. வனத்திடை - முல்லைநிலத்திடத்தில். பகற்பூ - பகலில் மலரு முல்லைப்பூ முதலிய மலர். ஆடி - விளையாடி. புன்மலை - சிறிய மலைக்காலத்தில். துனிதீர்ப்பான் - ஊடல் தீர்க்கும்பொருட்டு. வண்டு (முல்லைநிலத்திற்போய்ப் பகற்காலத்தில் விளையாடிவந்த (ஆண்) வண்டு. இசைக்கும் - இசைபாடும். என் னுசைக்கும் - எட்டுத்திக்குகினிடத்தும்.

23. காண் - காட்டில். நாறு - தோன்றுகின்ற. குன்றம்போல் - மலைபோல் (நினைத்து). கார் - மறுகு - மேகம் வந்து சுழலுகின்ற. தேர்மறுகு - இரத்தையுடைய வீதியில். மாளிகையும் - மாடங்களும். குளிகையும் - நிலாமுற்றங்களும். வாளு - ஆகாய

கங்கையை. தலைமடுக்கும் - அளவும். (தாற்பரியம்) இசைக்கும் - (எடுத்துச் சொல்லப்படும். பனை - வயலானது. நாறு - (தன்னிடத்திற்) ரேண்டுகின்ற. பால் நாறு கரும்பு - பால் மணக்கப்படுகரும்புகளை. கரும்பு இசைக்கும் - (வளர்வித்துப்) புநர்பூச நகடித்திரத்தோடு பொருத்தும். தேங்கு - சிறைந்த. ஆவிப்பூங்காவி - தடாகத்திலுள்ள நீலோற்பலத்தின். தேன் ஆறு - தேனாகிய நதியை. உரு - சொரிகின்ற. அரும்பு - மலரும் பருவத்தரும்புகளில். இசைக்கும் - (வண்டுகள்) இசைப்பாட்டைப்பாடும்.

24. காமாரி - சிவபிரான். ஆச் - எவர். என் - என்று நினைத்து. நடுங்கு - நடுங்குகின்ற. கொடும் - கொடிய. கோடை - வெப்பம். ஒடும் - [மிருந்த குளிர்ச்சியென்றபடி] தேம் - இடந்தோறும். மாரிபுயல் - மாரியாகிய மேகம். திங்கள் - மீர்தம். தரு - விருக்ஷங்களை. மருவி - பொருத்தி. பூமாரி - பூமழையைபும். அருவிதரும் - அருவி கொடுக்கும்.

25. முருந்து - மயிலிறகினடிமுள். கூந்தல்முறிப்புகை - கூந்தலாகிய மேகத்துக்கூட்டும் புகை. புறந்தருவார் - இரக்கிப்பவர். விரும்புகையில் - விரும்புதலால். வரும்புகை - (பாகசாலையில்) வரும்புகை. கரும்பு - கருப்பம்பால். (ஆகுபெயர்) மையில் ஆட - மேகத்திற் (சென்று) அசைய. மையிலாடும் - (அப்புகைகளை மேகமென்று நினைத்து) மயில்கள் நடக்கும். (மையில் - மயிலெனப் போலியாயிற்று.)

26. தேன் - வண்டுகள். குளிக்கும் - மூழ்கும். தேன்வாவி - சிவமது கங்கையில். திரை - அலை. தூவி - இறகு. காண் - வாசனை. தரங்கம் - அலையில். கரைகுளிக்கும் - கரைகள் மூழ்கும். (அலைகள் கரைகளின்மேல் கொங்குமென்றபடி). மிசை - மேல். கருமேதி - கரிய எருமைகள். வான் - ஆகாயத்தில். குளிக்கும் - படியும், பொருத்தும். விரிபாளை - விரிந்த

(கமுகம்)பாளையின்.மடல்குளிக்கும்-
மட (ஊள்ளே) மூழ்கும். வரிவாளே-
ஈற்றுக்களையுடைய வாளேமீன்கள்.

27. ஆடும்- விளையாடும். கண்டு-
கற்கண்டு, விண்டு - பேசி.

28. வள்ளைப்பாடல் - உலக்கை
ப்பாட்டு. பாணஞ்செயல்-குடித்தல்.

29. பண் - இசை. நாணும்- வெ-
ட்கமடையும். குளறியதில்-குளறிப்-
பேசியதனால். வண்ணாணம்-வெட்க-
ம். அமையாதால்-(அப்பெண்கட்டு)
அமையாததனாலே. [அமையாதால்
வீகாரம்] பேதுறும்—(ஒப்பாகாது)
பேதப்படும்.

30. பிறங்கு - விளங்குகின்ற.
ஆவி - தடாகத்திலுள்ள, திருமலர்-
தாமரைப்பூவாணது. பாசு அடையி-
ட்டு இருந்து ஆலும்.(தன்னிடத்தில்)
இனைய முட்டையிட்டிருந்து ஒலிக்-
கும். பால் அனங்கன் - வெள்ளிய
அன்னப்பறவைகள். இறங்காது -
(கீழே) இறங்கப்படாது. பிரிந்தார்-
(கணவரை) நீங்கிய பெண்களின்.
வாய்மலர் - வாயாகிய மலராணது.
(பாசு அடையிட்டிருந்தாலும்)-பசிய
இலையிற் படைத்திருந்தாலும். பால்
அனங்கன் - பாலுஞ்சோறும். (இறங்-
காது) (தன்னுள்ளே) புகப்படாது. உ-
ம்மைகள் - எண்ணுப் பொருளான.
பாசென்பது - பச்சைப்பிள்ளையென்-
றதுபோலினைமகுறித்தது. அறங்-
காவல் பூண்டிருப்பார்-அரசர். அகம்-
அரண்மனை. மகம் - யாகம். உறங்-
காது - ஒலியாதிராது. (தாற்பரியம்)
மும்முரசம் - படைமுரசு, கொடை-
முரசு, கலியாணமுரசு. எழுமுரசி-
ன் - சந்தசமுத்திரமாகிய முரசைப்
போல.

31. தேம்- இனிமை. பழுக்கும்-
முதிரும். முப்புடைக்காய் - தென்-
னங்காய். தூங்கும் - தங்கும். வருக்-
கை - பலா. பிதிர்க்கும்-உதிர்க்கும்.
முட்கனி- பலாப்பழம். ஒசியும்-வளையு-
ம். பழுக்காய்க்குலை-பாக்குக்குலை.
பொற்கதவி - அழகியவாழைக்குலை.
அள். (வாழை ஆகுபெயர்)

32. தளவம் - முல்லை. மூரல்-
இட - (அரும்பாகிய) சோற்றையிட.
பாசடை - பசிய இலை. பால்-கருப்-
பஞ்சாறு. கதலிநறுநெய்வார்ப்ப -
வாழைப்பழங்கள் நல்லநெய்போன்ற
(தேன்) ஒழுக்க. புறத்தருவாரோ -
காப்பவர்களே. வியப்பு - மகிழ்ச்சி.
ஆர்-நிறைந்த. ஐந்தருவார்-பஞ்சதரு-
நிழலிலிருப்பவர் (ஆவர்). ஏ - அசை.

33. மிசை - மேலிடம். மதுகங்-
கை - சிவமதுகங்கைத்தீர்த்தம். சை-
வம் - சிவசம்பந்தம். தடம் - ஞாவி.
செய் - வயல். கழனி - மருத நிலத்-
தையும். பொழில் - சோலையையும்.

34. கொல்லைவாய் ஏனல் - முல்-
லைநிலத்திடத்துள்ள திணை. பொன்-
கொழிப்பர் - பொன்னைத் தெரிநீ-
தெடுத்துக் கொடுப்பர். ஆரம் - முத்-
துக்கன். கொழிப்பர் - கொழித்தெ-
டுப்பார். மெல்லியார் - எளியவர்.
துணைமாதர் - பரவப்பெண்கள். முல்-
லையார் - இடைச்சியர். அளத்தியர் -
உப்பளத்திலுள்ளநெய்தனிமசாதர்.

35. பந்தரிடம் - பந்தல்செய்யும்.
பொதுவியர் - இடைச்சியர். முல்லை-
முல்லைக்கொடி. புனக்கொல்லை - (தி-
னையு)புனமாகியதோட்டத்திலுள்ள.
சந்தனம் - சந்தனவிருகடும். அது -
அச்சந்தனவிருகடும். கொடிச்சியர் -
குறப்பெண்கள். தாம் மணியொடு -
(தங்களுக்குப் பாரம் நீங்கும்பொரு-
ட்டுக் கழற்றி) யெறியும் இரத்த ஆப-
ரணங்களுடன். ஐந்தருவுக்கு-பஞ்ச-
தருவோடு. (கு-உருபுமயக்கம்.)

36. மா - மாமரம். வான்முகில்-
பெரியமேகம். ஆலும்-ஆடும். ஒடை -
நீர்நிலை, தடாகம். பால்வளை - வெள்-
ளியசங்கு. மணியீனும் - முத்துக்க-
ளைப்பெறும்- வாடை - வடகாற்று.

37. உயர்ந்த நிலை - மேனிலை.
கோபுரமிசை - ஆகாயத்திலுள்ள நக-
ரத் (தேவலோகத்)தின்மேலே. தூபு-
ரம் - காந்திலம்பு. அலம்ப - ஒலிக்க-
மாபுரவலன் - பெருமைதங்கிய அரசன்.
இந்திரன். மீ-மேலாகிய, புரம்-
மேன்மாதம். நடசாலை - ஆடரங்கு.

38. ஆறு - ஆற்று நீரும். புனல் - (ஏனைய குளத்து) நீரும். பாய்வன - பாயப்படுவனவாகிய, கண்ணாறு - பெரும்பிரிவானவாய்க்கால், பனை-வயல், தோறும்-எல்லாம். மலர்நாறும்-(பல) பூக்கள் வாசனையைச்செய்யும். தேன் ஒழுக் - (அப்பூக்களினின்றும்) தேன் ஒழிப்பாய். நிறைசாலி-நிறைந்தநெற்பயிர்கள். நாறும்-உண்டாகும். ஊறு தடவானை - (நீர்) ஊறுகின்ற தடாகத்திலுள்ள வானைமீன். தெற-(குதித்து)வருத்தப்படுத்த. ஊறுபடுபானை - வலிப்படுதென்னம்பானை. சாறுகெழும் - கள்ளிறையப்படும். சாறுகெழும் - திருவிழாவைப்பொருந்தும்.

39. முன்னவர் - பிராமணர்.

40. அசுரர்கோன் - ரூபன்மன். கன்னிநாடு-பாண்டிநாடு. திரிகூடம் - திருக்குற்றாலமலை, பொன்னினாடு - தேவலோகம். போந்தநாடு - வரப்பட்டு நாடு.

41. ஆடல்-வென்றி. உபரிகை - மேல்வீடு. குலவரைக்குலம் - நல்லமலைக் கூட்டம்.

42. செந்நெல் ஆரம்-சிவந்தநெல்லினின்று கொழித்தெடுக்கப்பட்ட முத்து. சிற்றில் - சிறுவீடு. சினைக் கண்டம் - குல்கொண்ட ஆமை. கண்னல்மாமணி-கரும்பின் பரியமுத்து. வலம்புரிக்கடங்கள் - வலம்புரிச் சங்காகியகுடங்களில், பெய்து-போட்டு. சொன்னமணல் - தங்கமணலாகிய, துவர்-பவளம். கணல்-அக்கினி. வயற் பாவையர் - மருதநிலப்பெண்கள். பாவைகட்கு - மரப்பாவைகளுக்கு. அருத்துவர் - உண்பிப்பார்.

43. கொல்லை-தோட்டம். குறிஞ்சி ஏனல்-குறிஞ்சி நிலத்திலுள்ள திணை. வரகு - (முல்லை நிலத்திலுள்ள) வரகங்கதிர். ரூரல்-கதிர். முதிரை - அவரை, துவரை முதலியன. ரூலைகள் - காய்க்கொத்துக்கள். சாலிவேலி - (மருதநிலத்துள்ள) நெல்வேலி. மொய்க்கும்-நெருங்கும். எல்லை - அளவு. கழனி - மருதநிலம். கைதை - தாழை, சோறு - சோறு.

போன்ற மகரந்தம்.

44. எயினா - பாலிலிளமாக்கள். கூட்டி - சேர்த்து. வேடர் - குறிஞ்சி நிலமாக்களின். எறிந்த - முறிந்த. சிலையை - வில்லை. கோலா - (மாடுமேய்க்குக்) கம்பாக. இடையர் - முல்லை நிலமாக்கள். ஆயர் - இடையர். மள்ளர் - மருதநிலமாக்கள். மறிந்த - (வைக்கோலை விட்டுப்) பிரிந்த. நெற்குவை - நெற்குவியல். வாரி - அள்ளி. வலையர் - நெய்தனில மாக்கள்.

45. உழக்கும் - கலக்கும். முகிழ்க்கும்-அரும்பெடுக்கும். நாறு-நாற்று. சாறு - திருவிழா.

46. மைந்தர் - ஆடவர். புயமும் தாரும் - தோளும் மாலையும். கொங்கை ஆர்க்கும் - முலைகளிடத்துக்கட்டப்படும். கொத்து - பூங்கொத்து. குழல் - கூந்தல். எழிலினீட்டம் - எழுந்து வளருங்கால் இனிய நீளம் (ஆம்). கோவம்- உருவம். (எழிலினீட்டம்) - அழகின் கூட்டம் (ஆம்). வண்டு, - இரவினாடும் - இராத்திரிகாலத்தினடிக்கும். கமலம்-தாமரை. (இரவினாடும்) - சூரியனை விரும்பும். விந்தை-ஆச்சரியம், கண்டாரைமகிழ்வித்தல், முலை-கொங்கைகளிடத்து. விரைதருகுழை - வாசனையைத்தருகின்றசந்தனக்குழம்பு. கடாவும்-செலுத்தப்படும். கண் - நெத்திரங்கள். (விரைதருகுழைகடாவும்) விரைந்துகாதுகளிடத்துத் தாவும்.

47. அன்னவாரிசம் - அன்னப் பறவைகள் வசிக்குந்தாமரை. அம் பொனாடாங்கம் காட்டும் - அழகிய இலக்குமி நடனசாலையைக்காண்பிக்கும். யாறு - நதி. (அம்பொனாடாங்கங்காட்டும்) நீரோடுகூடிய சுவர்ணத்தையாளுகின்ற அலைகளைக்காண்பிக்கும். மறுகு-வீதி. சங்கமேயும் - சங்குகளுந்து திரியும். புலமை - வித்துவத்தன்மை. (சங்கமேயும்) வித்துவான்கள் சபையிற் பொருந்தும். விழா - திருவிழா. திங்களார்த்தம் - மாதத் (தோறும்) முழங்கும். வதனம் - மூகம், (திங்களார்த்தம்).

சந்திரனைப் (போல) ஒளிவீசிப் பிரகாசிக்கும். தனம் - முலை. நாந்தநாமம் - கஸ்தூரிமணக்கும். சோலை வேலி-விருக்டவகளாகிய வேலிகளி டத்து. (நாந்தநாமம்) நாந்ததை மரங்கள் தோன்றும்.

48. மாலையினாக்கும் - மாலையுடையது. குழந்தை - கூந்தலுக்கு. மாலையினாக்கும் - இப்படி தோலவியடையும். இடந்தோறும் - இடங்கடையெல்லாம். எய்வீர - செலுத்துகின்ற சலத்தில், பழநந்தா ட்டம் - பழையசுவகிட்டுத்தலும். பழனம் தோட்டம் - வயல்களும் புருதோட்டங்களும் (உள்ளன). ஆலிவாய் - தடாகத்தில். கமடம் மேயும் ஆமைகள் திரியும். அறங்கள் வாயக்க - தருமங்கள் கிடைக்க. மடம் - மடங்களில். அடி அப்பால் அன்னம் - காயசுகின்ற அந்தப் பாலும் சோறும. வயும் - பொருந்தும். துறைதொறும் - நீர்த்துறைகளெல்லாம். தாவிய மடப்பால் அன்னம் - சிறைகளையுடைய இளைய வெள்ளிய அன்னப் பறவைகள் (உள்ளன).

49. கோடு அரங்கு - வளைந்த சபைதோறும். புயல்கள் உலாவு - மேகங்கள் சுஞ்சரிக்கும். கோடாரம் - குரங்கு. மாதரங்கம் - பெரிய அலை

கள். கலனகள் - ஆபரணங்கள். மாதர் அங்கம் - பெண்கள் அவயவம். சங்கம் - புலவர் கூடுமிடம். சங்கம் - சங்கு. கால் ஆறு பொருடும் - வாய்க்காலும் நதியும் மோதும். காலாறு - வண்டி.

50. அலை - அலைதல், (திரை). அவி - நெய், (அவிதல்). உலை - நெய்தல், (பொன்னுருக்கும் உலை). உடை - பிளவு, (உடித்தல்). மலை - குடிதல், (மலை). மஞ்சு-மேகம், வளைவளைதல், (சங்கு). தனு - வில். கலை - சோடசகலைகள், (கல்விதல்). கரை - வரம்பு, (கரைத்தல்). படும என்பதெல்லாவற்றிற்கும், உண்டாமெனக்கொள்க.

51. தளவு - முல்லையரும்பு. முருகு - வாசனை. முருகு என்பது முரு என்ன விகாரமாயிற்று. தாமரை முதலியவற்றின் பின்னின்ற அகாரம், ஆக என்பதின் கடைக்குறை.

52. பண்ணவர் - முனிவர். கடவுளர் - தேவர். கண் அகண் - இடமகன்ற. எளிது ஆமே - இலேச ஆகு, மா. (ஆகாது)

53. சொற்றும் - சொன்னேம். பா - பாட்டு.

முற்றுவது:—தீநந்தரத் தருக்கம்.

1. அகிலம் - உலகம். அகிலலோகமும் - எல்லாவுலகமும். சுவிர்படு - ஒழியப்படுகின்ற. பருப்பதம் - மலை. புரிசை - மதி. அகப்பா - அகழி.

2. நேமிக்குன்றம் - சக்கரவாளகிரி. புறம் - சுற்றுப்பக்கம். ஞாயில் - கிதில். வாமம் - அழகு. குன்று - மலை. எமக்குன்றுகுழி - மகாமேரு மலையைச் சூழ்ந்த. நாதகிரி - (மந்தரம், கந்தமாதனம், விபுலம், சுபாரசுவம் என்னு) நான்கு மலைகள். என்னுலவக்கிரி. அட்டகுல - பருவதங்கள்.

3. இஞ்சி - கோட்டை. தூங்க - தங்க. மஞ்ச - மேகம். மைந்தர் - ஆடவர். அஞ்சுநாதம் - பஞ்சவாத்திய முழக்கம்.

4. நாட்டம் - கண். அளக்கேசன் - குபேரன். தேட்டம் - செல்வம். இருந்தி - சங்கந்தி, பதுமந்தி. திரிபுரை - உமாதேவி. காமக்கோட்டம் - ஆசையுடைய கோயில். பெரும்பான்மை நீட்டம் - பெருந்தன்மையினீட்சி.

5. நித்திலம் - முத்து. தெற்றி - திண்ணை. நிரைத்தன் - வரிசையாகச் செய்யப்பட்டிருப்பன. கோலம்பன்றி. ஒதிமம் - அன்னம். தேடுவார் - தேடுவாராகிய பிரம் விஷ்ணுங்கள். தூலம் - பெரிது.

6. முந்தை - பழமை. முது - பெரிய. விந்தை - விநோதம். சிந்தை - வேதச்சிறார் - மனத்தின்கண் பிரக

மணப்பிள்ளைகள். அயர்ப்பாகினும் - மறந்தாலும். சந்தை - கூட்டமாக. சொல்லும் - (அவ்வேதங்களைப்) பேசும்.

7. விரும்புகை - விரும்புதலையுடைய. கைக்கும் - வெறுக்கும். சுரும்பு - வண்டிகளை. உகைக்கும் - ஓட்டும். அகில்வரும் - அகிற்கட்டையினின்றும் வருகின்ற. புலைவாசனை - புகைமணம்.

8. கடவு - செலுத்துகின்ற. சுடரில் - கிரணத்தால். காய்வதும் - சுடுவதும். அடைவு - கூட்டம்.

9. கறை - விடம். கந்தரம் - சுழத்து. கறைநலிர் - களங்கம் நீங்கிய. திரைத்து - உண்டாகி. சிறை - சிறகு.

10. முத்தலைப்பிறங்கல் - திரி கூடமலை.

11. விளர் - வெண்மை. மதியின்பாலோ - சந்திரனுடைய வெள்ளிய கிரணமோ. வள்ளம் - கிண்ணம். கிளர்வது - பிரகாசிப்பது. பிள்ளைகிள்ளைகள் - இளங்கிளிகள். முகப்ப - மொண்டிண்ண. தளர்வது - தளர்ச்சியடைவது. மேடைத்தளம் - உண்ணதமாகிய மேண்மாடம். திங்கள் - சந்திரன். (செல்லுதற்கு வழியில்லாமல் உரைஞ்சிச்சென்று) தேய்ந்து - உடல்குறைந்து. தவளமாடம் - (சந்திரகாந்தத்தாலாகிய) வெள்ளிய வீடும். வடிம்பு - (அவ்வீட்டின்) விளிம்பும். தேராய் - தோய்ந்திருக்கப்பட்ட. சுதையால் - அமுதத்தால். வளர்வது - வளர்ச்சியடைவது. தளர்வது பண்மையி றெருமைமயக்கம்.

12. மயிலென - மயிலென்று நினைத்து. குயில்பின் காட்ட - குயில்பின் காட்டியோட. மழலைவாயிசையால் - (அம்மாதர்) இளைம வாய்ந்த இசைப்பாட்டால். குயிலென - குயிலென்று நினைத்து. பின்காட்ட - அளகாட்டியோட. குழைகளால் அளக்கொத்தால் - காதணிகளாலும் கூந்தற் கூட்டத்தினாலும். வெயிலொடுபுயலுங்காட்டி - (முறையே) வெயிலையும் மேகத்தையுங் - கர்ணபித்

து. மீட்டு மீட்டு - திரும்பத்திரும்ப. அழையாநீர்ப் - (அவ்விரண்டையும் அம்மாதர்) அழைக்கின்றனர்.

13. நச்சரவுச் சியாட்டு - கஞ்சினை யுடைய ஆதிசெடன். முடிமேலுள்ள பூமிதேவிக்கு.

14. தெளிக்கும் - தெளிவைச் செய்யும் - மணிவளை - கற்பதித்த. வளையல்கள். சிலம்பு - தூபுரம். அலம்ப - ஒலிக்க. பளிக்குமணி - பளிங்குக்கல். கண்ணி - இளமை.

15. சாலை - வழியிலுள்ள விருகங்கள். விண்டு - மேகம். ஆடும (வந்து) அசையும். மேதினிமான் - பூமிதேவி. பண்டு - பூருவத்தில். ஆடும் கரங்கள் - அசையும் (தன்னுடைய இயல்பாயுள்ள) கைகள். கரம் எடுத்துக்கொண்டு - உகொண்டு. ஆடுவது - ஷ்ளையாடுதல்.

16. குவவு - திரண்ட. தமனியச் சிகரி - பொற்கோபுரம். வடவரை - மாமேருமலை - இவரும் - எழுகின்ற. ஏழுபுலனம் - ஏழுலகம். சூனித்தலோர்க்கு - ஸோதிட சாஸ்திரிகளுக்கு. தூல் - அச்சோதிடசாஸ்திரம். மயக்கம்காட்டும் - அத்தாவது - தூலிற் சொல்லிய மேரு ஏழுலகம் நவக்கிரகங்களையும், பொற்கோபுரம் மேணி லைகள் நவமணிகளையும் முறையே பிரித்தறியலாகாமை யென்க.

17. துகள் - தூசி. புடர்மாசும் - விரிகின்ற. களங்கமும். படராமே - வியாபியாமல். துசுபுடைவை. துடைப்பது - துடைத்தல்.

18. படிக்கலத்து - பளிங்குக்கற். களாகிய தளத்து. ஊடும் - ஊடல் செய்யும். அடிகள் - சுவாமிகள். வியன், முடிமேல் - (அவ்வாடவர்). பெருமைதங்கிய தலையினிடத்து. அலத்தகங்கள் - செம்பஞ்சுக்குழம்புகள். வரும்படிகண்டு - வரும்படிசெய்து. (எனவே மிதித்து எண்பதாயிற்று) அலர்விலைப்பார் - (அம்மாதர்). நிந்தையாக்குவார். வருகாலை - வருகின்ற விடியற்காலத்தில். மருமாலைச் - சுரும்பு - (அவ்வாடவரது) வாசனை

தங்கிய மாலையிலுள்ள வண்டுகளின். அடிகள் - கால்கள். அடிச்சுவடு-(அம்மாதர் மிதித்த) பாதத்தின் தழும்புகள். மறைத்திடும் - மறைத்துவிடும் (எனவே செட்பஞ்சக் குழம்புவாசனையைவிரும்பிப்போய் வண்டுகள் மொய்த்துக்கொள்ளுமென்பதாயிற்று).

19. பொதிர்பட - ஓட்டையுண்டாக. ககனம்-விண்ணுலகத்தில். பொலன்-பொன். கதிர்கள்-பிரகாசத்தால். கண்வழுக்கி - கண்கள் கூசி. திங்கள் - சுந்திரன். மோதி-முட்டி. பிதிர்படும் - பொடியாகும். விதிர்படு - நடுக்கமுண்டாகும். நாள் - நகடித்திரங்கள். கோள்-நவக்கிரகங்கள். மீன்கள் - மந்தைய நகடித்திரங்கள். வானம்பரவும் - ஆகாயத்தில் நிரம்பும்.

20. விண்டு - ஆகாயத்தையளரவிய. கொடிஞ்சி - தேர்மொட்டு. (தலையலங்காரம்). எண்புயம் - எட்டுத்தோள்களையுடைய. சுதை - சுண்ணாம்பு.

21. முச்சகம் - மூன்றுலகத்திலுள்ளார். மிக்கு - மிகுந்து. சேயின் மிக்கு - ஆகாயத்தினுமுயர்ந்து. வாயினமிக்கது-வாயைப்பார்க்கினும்பெரியது.

22. வாடை - காற்று. படிகம் - பளிங்கு. உடுக்குழாத்து - நகடித்திரக் கூட்டங்களுடன். தடம் - கரை. ஒதிமப்பேடை - பெட்டையன்னம். பார்ப்பு - குஞ்சுகள். பெயுர்தல் - நடந்துசெல்லுதல்.

23. ஏகமா - ஒன்றாக. மாளிகை - மாடம். மாகமார்-ஆகாயம் வரையுயர்ந்த. சூளிகை - நிலாமுற்றம். மாடுபக்கம். பாகம் - பக்குவமாக, ஒழுங்காக.

24. சேடு அகம் - அழகு மாகடங்களின். நிலை-நிலமையாக. தீட்டெழுதும். நாடகப்பத்தி-நாடகநூல் முறை, நடத்தை-நடனத்தை. அமரர் மாதர்-தெய்வப்பெண்கள்.

25. ஏய்க்கும் - ஒக்கும்.

26. இந்திரநீலத்தினியன்ற-இந்திரநீலத்தந்திஞ்சு. செய்யப்பட்ட.

சந்திரகாந்தத்தில் - சந்திரகாந்தக்கற்களால். ஏமைத்த - செய்யப்பட்ட. அந்தரமதிக்கும்-ஆகாயத்திலுள்ளவரு மதிக்கப்படும். நீரளித்தல்-சலத்தைப் பொழிதல்.

27. சாந்து - சந்தனம். சவை - சங்கம், மாந்தரை-மனிதருக்கு. வழக்கெடுக்கும் - வழக்குதலைச் செய்யும். (குற்றத்தைப்போக்குவது). தேம்-இடத்தை யுடைய. தெய்வநிலைபோற்றாது - கடவுள் வழிபாடுசெய்யாது. காந்தரை - கணவரை. கதிர்ச்சாலிகை கூப்பும் - நெற்கதிர் தலைவணங்கும். (பிரகாசத்தையுடைய அருந்திவிணங்குவன்).

28. காமர் - ஆசையையுடைய. கலின் இரண்டுபால் - அழகுடைய. இரண்டு பக்கமும். மாமணி - மாணிக்கம். முகப்பு - தலைப்பு; முன்பக்கத்திடம். ஏமவரை - மகாமேருமலை. பெளவநாள் - பெளர்ணமி தினத்தில்.

29. பங்கமுகிழ் - தாமரையரும்பு. வெய்யவன் - சூரியன்.

30. சுரதம் - புணர்ச்சி. புலவியின் மொழியை-ஊடலி னிகழ்ந்த வார்த்தையை. பன்னிய-பேசப்பட்ட. பயிலும்பான்மை-பழகிப்பேசுதன்மை. வான்கண்ணியை-ஆகாயத்திலுள்ள கன்னிராசிக்கு. காமநூல்பயிற்றுவ - கொக்கோக சாஸ்திரத்தைப் பழக்குவன். (போலும்).

31. சிறுகாலை - அதிகாலை. அட்டில் - சமையல் வீடு. அருத்தி - ஆசை. சுவைநிறுத்தி - மதுரப்படுத்தி. மறுகாலை யென்னது - பிறகென்று சொல்லாது. லீருந்தமைத்தல் - விருந்தினர்க்குடனே போசனஞ் செய்வித்தல். பெறுகாலை - உரியகாலம். முன்னுறங்க - (நாய்கள்) முன்னித்திரை செய்ய. பின்னுறங்கல் - (தாங்கள்) பின்னித்திரைசெய்தல். பின்னெழாதல் - (நாயகனுக்குப்) பின்னித்திரைவிட்டு எழாமை. உறுகாலை - பொருந்திய உதயகாலத்தில்.

ங்கு யெழுதல்.

32. முத்தழல்-மூன்று அக்கினி; காரகபத்தியம், தெக்கணுக்கிங், ஆக வரீய மென்பன. யாகமென்பதனை; பிரமம், தெய்வம், பூதம், மானுடம் என்பவற்றோடுங் கூட்டுக. மேதகு-மேன்மை தருகிய. அறுதொழில் - ஒத்தல், ஒதுவித்தல், வேட்டல், வேட்பித்தல், ஈதல், ஏற்றல். புரி - விரும்புகின்ற. தூற்செல்வர் - பிராமணர்.

33. மறைமூலமது - பிரணவமந்திரம். முறை - ஒருவகு. காலம்உற-உரியகாலத்தில். உணராது - உணராமல். உணர்ந்து - (சிவசிலத்தை) அறிந்து. சிவதூற்றெல்லவர் - ஆதிசைவர்.

34. உழையர் - பக்கத்திருக்குமநதிரிகள். காப்பு - காவல். வேள்விவேட்டு - யாகத்தை விரும்பிச் செய்து. சாலை - (போசன) ஷலை. தமர்கள் - (தமது) சுற்றத்தார். ஒற்று - இதுது. துயிலிடத்தும் - நித்திரையினும். மனுதூற்றெல்லவர் - மதுதருமதூலுணர்ச்சியுடைய மன்னர்.

35. புங்கம் - உயர்வு. தொட்டு - தொட்டவகி. பங்கலன் - குபேரன். கருகூலம் - பொன்னறை ஒருகூலம் - ஒப்பற்ற கடைவீதி. மரபு - குலம். கலி - தரித்திரம். கட்டு - களைந்து. மேழிச்செல்வர் - வேளாளர்.

36. நன்னெறிநிலம் - சன்மார்க்கமாகிய பூமி. வாய்மை - சத்தியம்.

நான்காவது :- புறாவளவாற்றுச் சுருக்கம்.

1. விரை - விரைதல, (வாசனை). தாமரை - தாவுகின்ற ஆண்மான், (தாமரைப்பு). கிலமான் - பெண்மான், (சரசுவதி). முருகுஉயிர்த்து - மணந்தது. நால்வாய் - தொங்கியபாய், (நான்குவாய்). உறவாரணமுழங்கி - மிக யானைகள் முழக்கஞ் செய்யப்பட்டு, (உறவாகிய, வேதவகள் முழக்கச் செய்து). அரசு அமைந்த பூந்தண்டுகமண்டலத்தைச் செய்து - அரசு மரத்திற் பொருந்திய பூக்களுள்ளகிளைகளான். யேகமண்டலத்தை யலைத்து, (தலை

தெளித்து - விதைத்து. பாய்த்து - பாய்ச்சி. விளைக்கும் - (அவ்வேளாளர்) விளைவிக்கும்.

37. மாமணி - மாணிக்கம். மாடம் - வீடு. மாளிகை - அரண்மனை. உறுப்பு - அவயவம். கோமதியம் - ஆகாயத்தில்வருஞ் சூதிரன். காமரு - அழகிய. கடி - காவல். மேகலை - மேகலாபரணம். பூமகளார் - சரசுவதி, இலக்குமி. பொன்னகரம் - சுவணலோகம்.

38. இடைவிடார் - நடுவில்விடாத கிருகஸ்தரும், சுநியாகிரும். வெறுக்கை - செல்வம், (வெறுத்தல்). பதம் - இடம், (பதவி). கொணமூப்பொழியும் - மேகநீர்பெய்யும், (கொள்கின்ற விருத்தநீர்பெய்யும்). குதுவஞ்சகம், (குதாடுகருவி). ஏறிவார் - கைவிடுவார். அல்லவர் - தீயவர், காமுகர். எல்லவர் - சகலமானவரும். இரவலரை - இராத்திரியில் பழிமொழியிய, (யாசுகரை).

39. பன்னகர்பதி - நாகருகம். புத்தேன் - தேவர். முனிவர் சித்தர்கின்னரர் - தேவர் பிரிவினுள்ள ஒவ்வொரு வகுப்பினர்.

40. பன்னகர்யனாடு - வைகுந்தலோகம். நகர்சுவர்க்கம் - நகராய. தெயவலோகம். ஆமே - ஆகுமா, (ஆகாது).

41. இறையவன் - அரசன். துவர் - பவளம். சரிதை - சரித்திரம்.

மையமைந்த பொலிவினையுடைய தண்டத்தையுங் கமண்டலத்தை யு மசைத்து). புரை - குற்றம். முழங்கி - பிழைவினைப்பொருளில் வந்த எச்சம்.

2. வேயிசைத்து - மூங்கில்களிசைத்து, (மூங்கிற் குழலினிசையைச் செய்து). சுரப்புடைப்பாலும் - பாலே நிலத்தினிடத்தின்பக்கத்திலும், (சுரத்தலையுடைய பாலையும்). களவு செய்து - கலத்தலைச்செய்து, (திருட்டுச்செய்து). காற்றையுண்டு - தென்றற்காற்றிற் கலந்து, (காலிவே

வில்லக்குழிண்டு. கா-காவலையுடைய. இளங்கன்றால்விளவெறிநது- சிறுமரங்களாகிய ஆலமரங்கள் பிளக்கும் படிமோதி, (சுமத்தலையுடைய பசுவினரிளங்கனையுடையவால்விளமரத்தைப்பிளந்து). குருநதவிலிருந்து- குருநதவிலிருந்துதான் மேலோங்கியெழுந்து. ஆழிமால் - சக்கரத்தையுடைய விஷ்ணு. சாதாமணமான சிலைடைக்குப் பொருள் எழுதவில்லை. மேலுமிதுவே.

3. வான்தரு - பெரிய விருஷங்கள், (பஞ்சதரு). வச்சிரம்-தருப்பை, (வச்சிராயுதம்). அரமகளிர் - தெய்வப் பெண்களைப்போல். ஆடலின்-அடைதலால். குழ்குவாவனம் - குழந்துவிளங்காநின்ற ஸைமிசாரணியம்.

4. எழிலிநீர் - மேகவருஷம். மாதவி - குருக்கத்தி. கூலிளம் - வில்வம். வகுளம் - மகிழ்மரம். சூதமேல் - மாமரத்தின்மேல், (சிவபிரானாகிய) குறிமேல். கன்னி - அழிவின்றமையுடைய.

5. சூசை - தருப்பைப்புல். நிறைபழுத்தது - மாட்சினை முதிர்ந்ததாகிய. நேமியினகத்ததாய் - சக்கரத்தினுள்ளிடத்ததாகி. நிரம்பி நறைபழுத்தது - நிறைந்தது தேன்கனிந்தது.

6. மருங்கில் - பக்கத்தில், (இடையில்). காவி - செங்குவளை, (காவிகற்றோயந்த வஸ்திரம்). நாவிகஸ்தூரி.

7. தேன் - பெண்வண்டு. தும்பி - ஆண்வண்டு. வேங்கை - புலி. ஓராதலை - ஓரிடத்தில். துயில்வது - சித்திரை செய்யப்படுவது. காணாடாகப் பயிதர - காட்டினிடத்து நடனத்தைசெய்ய. காணம் - இசை.

8. சீல மூன்றின்மேல் - குணமூன்றிற்கத்திமாகிய கடவுளை, மூன்று குணமாவன - இராசதம், தாமதம், சாத்துவிகம் என்பன. மூன்று - சாலோக, சாயிப், சாரூபம். மேற்கதி - சாயுச்சியம்.

9. செய் - வயல். விதி - செய்வனவற்றைச் செய்தல். சமீபதை - ஓரம்

விறகு. எறிந்து - விதைத்து. வேழக்கை வருபருமை - யானைக்கை போலும் பருத்த. (மிகுதியாகன்றபடி) சைவவைதிக வேளாண்மை - ஆகம சம்பந்தமும், வேத சம்பந்தமுமாகிய விவாயத்தையுடைய. சத்திரமகம் - சத்திரயாகம். அஃதாவது: எல்லாருக்கும் பொதுவாகச்செய்யும் ஓரயாகம்; இதனால் வரும்பயனை யெல்லாரும் பாகித்துக்கொள்வார்கள்.

10. பரிவு - அன்பு. கண்டளார் - (தன்னைத்) தரிசித்தவர். கதி - அதிட்டம். விதி - காலம்.

11. பொருந்துஅவக்குதர் - பொருந்துகின்ற பாவமாகிய தேர்ப்பாகர். புலன் - அறிவாகிய. மகத்தேர்கடாவி - மான்மியமுள்ளரத்தத்தைச்செனத்தி. அக்குதர் - அந்தக்குதமுனிவர். வருடி - (குத முனிவர் பாதுகளைப்) பற்றி. தவக்குதம் - தவமாகிய மாமரம். பேரிசை - பெரியபுகழ், (பெருமையுடைய ஓசை). குயில் மாமரத்தைச் சார்ந்திருப்பதின்கை.

12. அருக்கியம் - முனிவர்க்குச் செய்யுமுபகாரம். வாசனைமுகூர்த்தம்-வசிட்ட விசேடம். நேசனை-அன்புடைய சூதமுனிவரை.

13. பண் இயல் - சீரிடன்ற. பதிதூல் - கடவுள்தூல். எண் இயல் - எண்ணத்தில் பொருநதுகின்ற. இலக்கம் - இலக்கங்கிரந்தம். உவட்டாது-வெறுது.

14. அருநோய்தீர்ப்பான் - வருந்துகின்ற (பிறவிப்) பிணியைத்தீர்க்கும் பொருட்டு. ஒதி - உச்சரித்து. மூலம் - பிரணவம். வித்து - (அப்பிரணவத் தோன்றாததற்கிடமாகிய) விதை. அஃதாவது: சிவபிரான் நிருவாக்கு. தவிர்ந்திலம் - அப்பிறவிநோய் நீக்கிலம். பதிமேற்றாகும் - நகரங்களுக்குள் மேன்மையுடையதாகும்.

15. தவப்பூ - தவமாகிய மலரினுண்டாகும். இன்பத்தேன் - சிவானந்தமது. சிவரக்கியம் - சிவபிரானுடைய அந்தரங்க வஸ்தானம்.

16. நூற்குரியர் - நூல்சேய்
டற்குரியார். முன்னவர் - முன்ன
மையானவர். நாலிருவர் - (முற்கூ
றிய) அறுவர். நால்வர் - (முதன்மா
ணுக்கரும் இடைமாணுக்கருமாகிய)
நால்வர்.

17. அதிகர் - மேம்பட்டவர். பதி
முதன் மூன்று - பதி, பசு, பாசம்.

18. சங்கிதை - சரித்திரம். சூம
ரதேசிகன் - முருகக்கடவுள். சூம்
பசம்பவன் - அகத்தியமுனிவர்.

ஐந்தாவது:—திருக்கடவுளைச் சந்திக்கும்.

கின்னரர்-யாழ்வாசித்தலிற் சிறந்
தோர். காணம் - இசைப்பாட்டினு
லி. விஞ்சையர் - வித்தியாதரர். ப
ண் இசை - பாட்டிற் பொருந்திய.

2. முறை-குறை. உழை-இடம்
கறை-மூங்கில். ஆலி - மறைத்துளி.

3. பந்திபாயமுதில் - வரிசையா
கப் பாய்கின்ற மேகத்தை. மதமா-
யான், உந்தி-காட்டாறு.

4. தேனயாறு - தேனாகிய நதி
தேன் என்பதில், அகரம்-சாரியை.
மைமலை - யானை. தானம் - மதம்.
ததைவன் - நெருங்குவன். சோணை-
சோணைநதி. யமுனை - யமுனைநதி.

5. செருவில் ஆர்த்து எழுதேன்-
சண்டையில் முழங்கி யெழுதின்ற
வண்டுகள். பொர - (ஒன்றோடொ
ன்று) மோத. இரூல் தேன் அருவி
ஆர்த்திட - தேன் கூட்டினின்றும்
தேனாகிய அருவி முழங்கிப் பாய.
ஐவனம்-மலைநெல்லிடங்கள். ஆர்த்
திடம் - நிறையப்படும். இருவி-தினை.
(ஆகுபெயர்) ஆர்க்கும் - நிறைக்கும்.
ஆர்ப்ப - முழங்க. குரல்பரந்து ஆர்க்
கும் (அக்குருவினை யோட்மொதர்)
இசைவியாயித்து முழங்கும்.

6. கருகநெற்றி - பாக்குமரத்தி
னுச்சியில். கறிபட்டர் - மிளகுக்கொடி
பட்டரின். முன்றில்வாய் - முற்றத்
தினிடத்தில். விழு - மிகுதின்ற, விழு
-விழ்மு என்பதனினுடக்குறை. நெர்க்
குநேர் - சரிக்குச்சரி. சுரமாதர் - தெ
ய்வப்பெண்கள்.

7. படிதப்பாறை - பளிங்குக்கற்

19. வகைமை - பிரிவு. அகத்
தியசங்கிதை - (மேற்பாட்டிற்குறிய)
சூமாரசங்கிதை.

20. விரி - விரிந்த. கூடம் - யர்
னைகட்டுமிடம். கம்பகும்பக்களிறு-க
ட்டுத்தறியிற் கட்டப்பட்ட மத்தகந்
தையுடைய யானை. பிளிற்றிட-முழங்க.
வேங்கையுரி கூட - புலித்தோலுடன்.
புரிகூடம் - விரும்புதல்சேரும். முத
லா- ஆதியாக.

திருக்கடவுளைச் சந்திக்கும்.

பாறையில். பத்தியா - வரிசையாக.
ஊர் - ஊர்ந்து செல்கின்ற. மணிச்
சுழிகை - இரத்தநங்கையுச்சியிலுடை
ய. பாந்தன் - பாம்புகளை. உற்கை -
தீக்கொள்ளி. காய்வன் - (குளிர்)கா
ய்வன்.

8. பார்க்கு - பூமிநேலிக்கு. நகி
ல் எழும்புகையெனன - கொங்கை
வளர்தல்போல - நனிகெழு - மிகப்
பொருந்திய. பொருப்பின் - திரிகூ
டமலையினிடத்து. அகிலெழும் பு
கையும் - (கூத்தலுக்கூட்டு) அகில
கட்டைப் புகையும். புனத்து - கா
ட்டில். மிகில் - அதிகப்பட்டஇடத்
து. வேடர் அடு - குறவர்வெட்டிய.
அகரு - அகின்மரம். சாந்தம் - சந்த
ன மரங்களில். எழும்புகையும்-அவ்
வேடர் வேவித்தலால் உண்டாகும்
புகையும். முகில் எழும்புகைபோல்-
மேகங்கள் எழும்புதல்போல. நாட்
டம் - கண். முகிழ்ப்பர் - மூடுவர்.

9. மேலை - பழைய. வரையார்ப்
பு - மலையிலுண்டாகும் எதிரொலி.
உரும் ஒலி - இடி முழக்கத்தை.

10. மறை - மேகம். மருப்பு -
கொம்பு. கழை - மூங்கில். ஏனக்க
ளிறு - ஆண்பன்றி. விழைதர - (யா
வரும்) வீரும்ப. ஒளிரும் சாரல் -
விளங்கும் மலைப்பக்கம்.

11. துதை - நெருங்கிய. இரு
வேலை - (பகலிரவாகிய) இரண்டுகா
லம். தலர் - முனிவர்களுக்கு.

12. மாகம் - விண்ணுலகம். மோ
கம் - ஆசை. நாடகம் - நடனம்.

13. கடாவும் - செலுத்தும். தலைகள் - இடங்களில். தாவும் - தாவுகின்ற - தலைமதி மானின்மேல் - பூரண சந்திரனிடத்துள்ள மான்மேல், கலைகள். மான்கள். ககனத்துமேடை - ஆகாயத்தை யளாவிய மேனிலத்திலுள்ள நிலைகள் - நிலைகளிடத்து. நிரைவரையாடு - வரிசையாகிய மலை யாடுகள்.

14. கோலம் - அழகு. தாலம் - வானம் - பூமியிலும் ஆகாயத்திலும். தடவ-தேட. (வழக்கு)பெற்ற - செய்யாதேயுயர்கள். கூவுதல் - அழைத்தல்.

15. அண்டர்தரு - தேவர்கள் கொடுக்கின்ற. மாருதம் - காற்று. உகும் - உதிரும்.

16. சாலம் - கடம்பு. ஆ - ஆச்சா. நறவம் - குறுகும். பணைசாதி - பருத்திசுழங்குபகம். சால-மிக. மா - வண்டுகளும். நற - தேனும். வம்பு - வாசனையும். ஆணை - பொருந்திய. சாதி. (வணை) சாதி விருகுகுகள். வலம் - ஏல்செடி. ஆரம் - சந்தனம் - இலவங்கம் - கிராம்பு. நாரம் - மணக்கும். அங்கு - அவ்விடத்து. ஏல் - பொருந்திய. அம் - அழகையுடைய. ஆரம் - ஆத்தியம். இலவு - இலவாரமும். நாரம் - உண்டாகும். அங்கு - என்பது திரிபுநோக்கி - அங்கநாறுமேன நின்றது. மேல்வருவனவுமது. ஏ - நான்கும் - அசைகள்.

17. கலிப்பால் - பாட்டுக்களிடத்துள்ள. எழுகாணம் - சத்தசுரத்தையுடைய. தும்பி - வண்டுகள். கலிப்பால் - வளைவோடு. எழ-எழுத்துவர. கடாம் - மதங்களை. கடாம் - செல்லுத்துகின்ற. காணத்தும்பி - காட்டுயானைகள். தானத்து - சுவர்க்கலோகத்து. உம்பர்கள் - தேவர்களுடைய. இல் - வீடுகளை. தொடும் - தீண்டும். தா - வலிய. குகைத்தானத்து - மலைக்குகையிடத்தினின்று. உம்பர் - மேலிடத்துள்ள. களிற்றொடும் - அயிராவதயானையோடும். தாக்கும் - மோதும்.

18. கானம் - காட்டிலுள்ள. மடங்குழி - சிவங்குழி. கனம் - மேகத்

தை. (யானையென்று நினைத்து) உழக்குவ - மோதுவன. கானம் - இசைப்பாட்டு. அடங்கலும் - முழுமையும். கனம் - மிகுதியாக. முழக்குவ - முழக்கப்படுவன. வனம் - காட்டை. அடித்து - சம்பித்து. உறை - தங்குகின்ற. மா - கரிய. கயமொன்றுமே - யானைகள் மாத்திரமே. வனம் - நீரை. யுடைய. மடு - ஆழமாகிய. துறை - நீர்த்துறைகளையுடைய. மா - பெரிய. கயம் - குளம், சுனைகளில். ஒன்றும் - பொருந்தும். மடங்குழிமென்றவுமமை, உயர்வு பெறப்பு.

19. தினம் - நாடோறும். வண் - வளந்தங்கிய. கன் - தேவருக்குகின்ற. மலர் - விரிந்த. வனசமலர் - தாமரைப்பூ. வனமாதரார் - நீரரமகளர்களுடைய. துளக்கும் - பிரகாசிக்கும். முகத்தலம் - முகத்தினிடத்தை. காட்டும் - காண்பிக்கும். அதில் - அத்தாமரைப்பூமேலுள்ள. வண்டினங்கள் - வண்டுக்கூட்டங்கள். கண் (காட்டும்) (அம்மாதர்களுடைய) கண்களைக்காண்பிக்கும். கண்டு - (இவற்றைப்) பார்த்து. உளக்கும் - (பார்ப்பவருடைய) கண்ணுக்கன்றி) மனத்துக்கும் உகத்தல் - மகிழ்ச்சியை. அம் - (அம் முகவ கண்களுடைய) அழகு. காட்டும் - காண்பிக்கும். ஏ - இரண்டும் அசைகள். துலக்கும் என்பது, வளவோற்றுமையால் துளக்குமென்றாயிற்று. உளத்துக்குமென்பதில், அத்துச்சாரியை கெட்டது.

20. மா - அசோகு. இருப்பை, (இதைவழக்கில் இலுப்பையென்பர்) மகிழ் - தரு - தேவதாரம். வண்ணியே - வண்ணி விருகுகுகளையே. (அடித்த). மா - மாயரத்தில். இருப்பை - இருத்தலை. மகிழ்தரு - சந்தோஷிக்கின்ற வண்ணி - திரிசுள்கள். நாவின் - நாவால். இனித்த - மதுரித்த. வாசகம் - வார்த்தைகள். நவிறுவ - பேசுவன. நாவி - சுவாசரிப்பூனை. நித்தம் - தினமும். வாசகம் - வாசனையை. நவிறுவ - செய்வன. வாசகமென்பதில் கசுரத்தைப் பிரத்தி

யேகமாக்குக, வாசமேயென்று மொருபிரதியிலிருக்கிறது. ஏ - அசை.

21. கோடரம் - குரங்குகளும். குயில் - குயில்களும். நாடும் - விரும்பும். குயின் - மேகம். ஆடு - (வந்து) அசைக்கின்ற. குலமரக்கோடரம் - நல்ல சாதி மரங்களுையுடைய சோலை. குலமயில் ஆடு அரங்கம் - கூட்டமாகியமயில்கள் நடிக்கின்ற. அபை (ஆம்). அறையும் - (அம்மயில்க ளாடுதற்கியையும் வாத்தியம்போல) முழங்கும். அருவி - அருவிகளை, மருவி - பொருந்தி, ஆந்தரங்கம் - (அவ்வருவியா) ளாள்ப்படும் அலைகள், மறையும் - (அவ்வருவியில்) அடங்கும். குரங்குகளுங்குயில்களும் விரும்புஞ் சோலையெனக் கூட்டுக. ஏ இரண்டும் - அசைகள்.

22. வானர் - வானுலகத்திலுள்ளவராகிய தேவர்களுடைய, அம்பு அயில் - பாணங்களும் வேல்களும் வைத்திருக்கும், மா - பெரிய, பல - அநேக, இல் - வீடுகட்கு; ஆயுதசாலை கட்கு. மேல் - உயர்ந்த) வானரம் - குரங்குகள், பயில் - தங்குகின்ற, மாவில் பலவின்மேல் - மரமரத்தினிடத்தும் பலா மரத்தினிடத்தும், வால் நரம்பு - வெள்ளிய நரம்பும், ஐ - அழகும், இன் - இனிமையுமுடைய, மையில - குற்றமில்லாத, யாழ் - யாழோசையை, மா - வண்டுகள், செய - செய்ய, வான - பெருமையுடைய, ரம்பையின் - தேவரம்பையைப்போல, மயில் ஆலும் - மயில்கள் நடனஞ்செய்யும், மயில் - போலி, ஏ - அசை.

23. பூண் தவாது - ஆபரணங்கள் நீங்காது, புணர் - நெருங்கிய, முலை - கொங்கைகளையும், ஆர்க்கை - நிறைந்த மகிழ்ச்சியையும், பூண்ட - பொருந்திய, புணர் (தங்கள் நாயகரைச்) சேர்ந்த, முலையார் - கற்புடைப்பெண்கள், வாதுபடார் - சண்டை செய்யமாட்டார்கள், ஆண்டு - அவ்விடத்து, அசோகம் - அசோகமரத்தின், அமர் - தங்கிய, அருநீழல் வாய் - அரிய நிழலிடத்தை, ஆண்

டு - அதுபவித்து, அசோகம் - சோகமின்மையை, அமரும் - தேவர்களும், எய்துவார் - அடைவார்கள், முல்லை - கற்பு, இடைகுறைந்து முலையென நின்றது.

24. மன்றல் - வாசனை, அயர் - செய்கின்ற, தலைய - தலையிலுள்ள, மின் - மின்னல்போலும், வியன் - பெருமை, தன் தலை - தன்னிடம்,

25. ஆரும் - எல்லாரும், கயிலை வடமலை - கயிலாசமாகிய வடக்கின்கணுலுள்ள மலை, தெற்றாக - தெளிவாக,

26. புவருக்கம் - பூமியின்பிரிவு, புவனம் - (மற்றை) யுலகம், வருக்கை - பலாமரம், மூலம் - காரணம்,

27. தெய்வம் - கடவுள், சிவபெருமான், முத்திரை - அடையாளமிட்ட, காவென - சோலையென்று, அவர் - வண்டுகள், படை - உட்பிரவேசியாத, கைவசப்பட - கையினிடத்தகப்பட, தகைது - தடுத்து, தாதினால் - மகரத்தப் பொழிகளால், நீருட்டி - விபூதி தரித்து, மைவனத்து - கரியமேகத்தின்கண் - உறைவசிக்கும், நாள் - நகடித்திரம், கோள் - நவக்கிரகம், வான் - மேகம், வானோர் - தேவா, சைவமுத்திரை - குலக்குறி, சாத்தும் - அணியும், முத்தலைக்கிரி - மூன்று சிகரத்தையுடைய மலை, தெய்வமுத்திரை - சிவபிரான் சிவந்த நிறம், ஒருவரிட்ட முத்திரையை யுடைத்து உட்பிரவேசிப்பது முறையன்றாகலின், அளிபடாவென்றார்.

28. மறைப்பது - திரௌபவம் செய்வது, மேல்வினாயாட்டு - (இதற்கு) மேலே செய்யப்படும் அதுக்கிரகம், ஆன்ற - நிறைந்த, முறை - கிரமமாக, கணிதம் - கணக்கு, சுடர் - சுயம்பிரகாசச்சோதி.

29. சமைந்த - அமைந்திருந்த, மும்மலம் - ஆணவம், மாயை, கன்மமாகிய மலங்கள், ஓட - நீங்க, செம்மை முதன்மூச்சுடர் - சிவப்பு, கறுப்பு, பொன்மையாகிய - சோதி.

(திரிமூர்த்திகளென்றபடி). எறிப்பது - பிரகாசிக்கப்படுவது. சென்னசஞ்சிதம் - பிறத்தற்கேதுவாய்க் கட்டுப்பட்டிருக்கும்வினை. மேய-பொருந்திய. உம்மை - சென்றபிறப்பு. இம்மை - இப்பிறப்பு. உயகரு - வருந்துகின்ற. உ - இந்த. பவநோய்க்கு - பிறவியாகிய வியாதிக்கு. மும்மையேய் - மூன்றாகப்பொருந்திய. மணி - கடவுள். தம்-என்றதுஆன்மாக்களை.

30. பிரிவாற்றாமே - பிரிவைச்சகியாமல். கொடுமுடி - சிகரம்.

31. சுவனம் - கலக்கம். நான்முக நாரணப்பிரளயகற்பகாலம் - பிரமாவிஷ்ணு முதலியோர்யாவரு மழியுங்காலம். எவனம் - பெளவனம். அநதரம் - மத்தியதேசம். பவனம் - சுவர்க்கம். தலையாக - தலைபோல. எடுத்து - தாங்கி. அருள் - காத்தருள்கின்ற.

32. பொஞமேகலை - பொன்மயமாகிய சிகரம். தெக்கனம் - தென்றிசையில். வடசயிலம் - மகாமேருமலை.

33. புதுமை - (முன்மலைகளுக்கில்லாத) அற்புதம். தலைமலை - முதன்மையானமலை. தென்மலை - பொதியமலை. திருமலை - சிறந்தமலையாகிய.

34. ஆம் ஐ எழுத்து - ஆகின்ற பஞ்சாக்கரம். உலகை - உலகிலுள்ளாரை. அருள் செய்வார்க்கு - இரட்சிப்பவருக்கு. மா - கீரிய. மையெழுத்து - மைபூசிய அக்கரங்களில். ஊடாடா - கலவாத. மறை - வேதம். (எனவே எழுக்கூடாதவேதமென்பதாயிற்று.) முதற்கிடந்த - முன்னிருந்த. ஊமையெழுத்துரு - பிரணவமந்திரவடிவம். சயிலம் - மலை. சேமவெழுத்து - உன்வைப்பெழுத்தாகிய. மூன்றின் - அ, உ, ம் என்று மூன்று அக்ஷரங்களின். திரிகூடம் - மூன்றாகக்கூடிய சிகரங்கள். ஊமையெழுத்தாவது வீந்துநாதவடிவாகிய பிள்ளையார் சுழியெனவழங்கும் வ-என்று கிரக கூடாவடி.

அது - ஈண்டைக்குப் பொருந்தாதென்க.

35. ஒரு - ஒப்பற்ற. மூன்று ஆடல் ஆகி - (படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் என்னும்) மூன்று விளையாட்டு உடைமையாக. கூடம் - கோயில். மறைப்பீடம் - வேதாசனம். முததேவியர் - சரசுவதி, இலக்குமி, உமை. மாட்டி - கோயில். ஆகி, என்பது ஆக என்பதன்றிரிபு.

36. உணர்த்த - சொல்லிக்கொண்டிருக்க. (அஃதறிந்தும்) யான் மாட்டேன் - நான் (அஃதினை தென்று சொல்ல) இசைவனல்லன். முக்குணம் - இராசதமுதலியன. முச்செயல் - படைத்தன முதலியன. புறச்சுட்டு மூன்றும், தவிர்வழிவந்தன.

37. அருவிப்பூமலை - அருவியாகிய மலர் மலை. வன்னி - அக்கினி.

38. முநதையார்ந்தி - பண்டேயுள்ள ஆகாயகங்கை. முத்தலை வேலையும - மூன்று தலையுடைய வேற்கடவுளையும், (குலாயுத்தையும்). கோடு - ஈர மதி - வளைவாகிய குளிர்த்தன்கிய சந்திரனை, (கோடூரமதி - சடையிலே சந்திரனை). குலத்தில் - சாதி - யால். பெருமாட்டிதந்தை - பார்வதி - பிதாவாகிய இமயமலை. (திரிகூடமலை)

39. தனமிசைந்து - முலைபோலப் பொருந்தி, (முலையை யதுபவித்து). பார் இடந்து - பூமியைத்துணைத்து - வான் அளந்து - ஆகாயத்தை யளவி, (வானுலகத்தை யளவு செய்து). பொன்னை - சுவணத்தை. (இலக்குமியை). மாமணியின்நிறம் - கரிய ரத்தத்தின் கார்தி, (பெரிய கெளுத்துவ ரத்தத்தை யினியமார்பில்). ஏறி - ஏறப்பட்டு, (ஊர்ந்து) - வாரி - நீர், (கடல்). தாமரைமலர் இலஞ்சிதனிற் பூத்து - தாவுகின்ற மான் விரிந்தமகிழ்மரம் தன்னிடத்துண்டாகி, (தாமரைப் பூப்போலுங்கொப்பூழ்தன்னிடத்துண்டாகி) - திரிகிரி - மூங்கில், (சக்கரம்) - சங்கம் - நல்ல மேகம், (சங்கு).

40. உந்திமிசை வந்து - எழுந்து மேல் வளர்ந்து, (நாபிக் கமலத்திற் றேன்றி). தடப்பாணியால் குவிலையம் - தடாகத்திலுள்ள நீரால் நீலோற்பலமலரை, (விசாலமான கையால் நிலவலையத்தை). அம்புவனம் - மூங்கிற்காடு, (அதிகிய சலம்). படைத்து - அடைந்து, (சிறுட்டித்து). திசைமுகங்கள் - திக்கினிடிககள், (நான்குமுகங்கள்). எண்கிரியின்வாகு - அட்டகுல பருவதங்களைப்போல அழகு, (அட்டகுல பருவதங்களைப்போலும் (எட்டுத்) தோள்கள்). பதுமம் - தாமரை. நிகர்காட்டும் - ஒப்பாகும். முருகு - வாசனை, அல்லது முருக்கடவுள்.

41. பதிட்டை - பிரதிட்டை. அருவியுலரி - அருவியாகிய கடல். மைத்துளி, எதுகைநோக்கி மிக்கது.

43. குன்றினை - (திரிகூட)மலையை. முதற்கொண்டு - முதலாக.

44. மதம் - கருவம்.

46. முனிவர - முனிசிரேட்டரே. சரணம் - அடைக்கலம். மோசனம் - நீங்குதல். தனி - தனியாக. அரசை - அரசனை. கும்பசம்பவன் - கும்பத்திற் றேன்றிய அகத்தியர். தடத்தில் - தடாகத்தில்.

47. பாயிரமறை - (சகல)வரலாறுமுடைய வேதம். கும்பப்பண்ணவன் - கும்பமுனி. குணிப்பில் - அளப்பில்லாத.

48. கொண்டல் - மேகத்தை. உவாப்பிடி - பெண்யானை. கோட்டுமா - ஆண்யானை. சலவி - சுற்றி. கவளம் - (சோற்றுத்) திரளை; உண்டை.

49. தென்குண்டிசை - தென்கீழ்த்திசை. பருகையில் - உண்ணும் போது. காதி - மோதி. கயம் - தடாகத்தில். கயம் - யானை.

50. கூலம் - புனற்கரை. குரைதிரை - முழங்குகின்ற சமுத்திரத்தின். ஆலம் - விடம்.

51. மூலம் - ஆதியில். மூவடிவுபிரம விஷ்ணு ருத்திரசோரூபம்.

கால - யமனைப்போன்ற. கராம் - முதலையை.

52. மைதலை - கரியதலை. வானவ - தேவ. வேந்தன் - (இந்திரத்துய்மஞ்சிய) அரசன். அத்தலை - அந்தமுதன்மை.

53. பார் - பூமி. குடர் - குடல். அண்டம் - முட்டை. வேர் - வேர்வை. வாய் - இடத்தில். தோற்றம் - உற்பத்தி. ஏர் - எழுகின்ற. எழுபிறப்பில் - ஏழுவகைப் பிறப்பினுள். நீரின - நீர்வாழ்வன. பப்பத்து - பத்துப்பத்து. நிலை - தாவரப்பொருள்கள். ஆங்கு - அசை, ஊர்வன - ஊர்ந்துசெல்லுவன. யோனி - (ஆன்மாக்களுக்குப்) பிறப்பிடம்.

54. இலக்கம் (என்பத்தானாகு) இலக்கம். முச்செய்கை - முன்றுசெயல்கள். பொன்னகர் - சுவர்க்கம். நிரையம் - நரகம். புலனமா - இடமாக. போகம் பொசிக்கும் - போகக்களனுபவிக்கப்படும். ருயன்று - முயற்சித்து. முன்னது - சுவர்க்கபோகம். குறைவும் - சிறிதும். பின்னது - உலகபோகம். ஏற்றமும் - அதிகமும் ஆக - உண்டாக.

55. தாங்கு - சுமத்தற்கரிய. பாலமிக்கான் - பாவத்தை யதிகமாகச்செய்த வொருவன். அது தொலைவின் - அப்போகமதுபவித்த முடிவில். அகற்ற - தள்ள. அந்தரம் - ஆகாயம்.

56. மஞ்சு - மேகம். தஞ்சு - பற்றுக்கோடு.

57. வரை - (திரிகூட) பருப்பதம் - (திரிகூட) மலை. சாரல் - அம்மலைப்பக்கம். சருக்கம் - பகுப்பாக. மேல் - பூருவத்தில். அரிக்கு - விஷ்ணுவுக்கு. கேண்மின் - கேளுங்கள்.

58. ஒன்றெண்ப் பொருந்தா ஆன்மா - ஒன்றென்று சொல்லக்கூடாத உயிரும். வேறுபிரிந்திடா அருள் - (இறையைவிட்டுத்) தனித்துநில்லாதத்தியும். உற்பவத்தினென்று முட்புகுதா இறை - பிறவியிலெக்கரல

மும் புகாத சிவமும். (ஆகிய) மூன்
றும் - மும்பொருளும். நீங்கா - ஒன்
றையிடும் பிரியாமல். தொன்று
தொட்டு - பூருவந்தொடங்கி. அமை
ந்த - பொருந்திய. சுத்தசொரூபமே-
சுத்த பஞ்சக்கா (சிவ) வடிவமே.
வடிவென்று - (இம்மலக்குச்) சொரூ
பமென்று நினைத்து. மறைகள் மூன்
று - இருக்கு, யசர், சாமம்.

59. வெநிர்-மூங்கில். தாளராசி-
முத்தின்கூட்டம். வலத்தால்-வலஞ்
சுற்றிப்போதலால். கடுக்கும் - போ
லும். மதிவலி-அறிவாகிய கடினமு
டைய. வலித்தல் - இழுத்தல்.

60. அராமணி - நாகரத்தம்.

ஆறுபது:— திருக்குறலத்தொக்கிமைச்சுருக்கம்.

2. வரம் - வசேடம். போந்து -
வந்து. பரம் - மேல்.

3. கற்றம் - பிரமவிஷ்ணுக்கள்
ஆயுள்முடிவுகாலம். பிரளயம் - யுகாந்
தகாலத்தினிதுதிவெள்ளம். அநாதி-
தன்கொருமூலமில்லாதது.

4. புடைபடு - (அக்கட்
பக்கத்தையுண்டாகிய. தீவு
கலையும். நேமிப்பிறங்கல் - சக்கர
வாளகிரி. கால்சாய - தலைகுனிந்து
விழ. வருந்திரள் - (மேலெழும்பு) வரு
கின்ற திரட்சி. ஒருங்குற - ஒன்
றுபடி. ஒருக்கி - ஒடுக்கி.

5. உகாந்தவாரி - பிரளயவெள்
ளம். துரந்து - தொடர்ந்து. அண்
டமூலத்து - பிரமாண்டத்தில். அங்
கியின் சுடரான் - (வடவாழ்) காக்
கினியின் சுவாலையோடு. மண்ட -
நெருங்க. கெழு - பொருந்திய. சண்
டவாயு - பிரசண்டமாருதம். கனல் -
அக்கினி. நிரந்தரிந்து - பரம்ப. (செ
ய்தெனெச்சம் - செயவெனெச்சமாயி
ற்று.) உலோகாலோகம் - எல்லாவுல
கங்களும். நெடுவெளி - பெருவெளி,
வெட்டவெளி.

6. ஆரும் - நிறையும். கனல் -
அக்கினி. யால் - பெருமை. வரை -
(நிரிகுட) மலை. ஆறு - சித்திராநதி.
குறி-அடையாளம். (ஆக) குரோசம்-
கப்பிடுதூரம்.

செக்கர் - சிவப்புநிறம். உகுத்த-உதி
ர்த்த. வேய் - மூங்கில்.

61. முத்தர் - சீவன்முத்தர். கதி -
பதவி.

62. குலிப்பு-தொகுப்பு. பாகம் -
பகுப்பு. புரணவேள்வி - புரண
மாகிய யாகத்தின். அலிப்பாகம் -
தேவருணய; அமுதம். செவி - கா
தினிடமாக. தலிப்பு - வருத்தம்.

63. ஆன்ற - உயர்ந்த. ஆண்
மை - ஆளுந்தன்மையுடைய. மூன்
ருகும் - மூன்றென்று சொல்லப்படு
தலாகும். ஆன்ற என்பதில், அகர
ந்தொக்கது.

7. மூவரீடு - (நிரிபுசங்காரத்
தில் பிழைத்த) சுதன்மன், சுசீலன்,
சுபுத்தி என்னு மூன்று பேருடைய
ப்பிடம்.

8. கலையெலாம் - சகல அமிசங்
களுடன். நிரம்பா - நிரம்பி. வெ
யில் - கிரணம். காந்தது - சூரியகா
ந்தக்கல்லில்.

9. துருவினர் - தேடினவராய்.
அரிது - இல்லை. பரிதிசந்தி - சூரி
யன்முன். காந்தம் - சூரியகாந்தக்கல்.

10. மேல - மேன்மையுடைய.
மன்றம் - சிதம்பரம். பணை - பருத்த.
கவர் - கவடு. துனர்த்த - பூகொ
த்துக்களையுடைய. கிளை - கிளைகள்.

11. ஏறி - ஏறப்பட்டு. வடபுல
ம் - வடபூமி. கடமுனி. அகத்தி
யமுனிவர். நிலைபெற - சமமாக எ
டைக்கு - நிறுத்தலுக்கு. ஒருதட்டு -
ஒப்பற்ற தட்டாகிய இமயமலைக்கு.
எறி - சமமாகிய தட்டாக.

12. பொற்கந்தரம் - அழகிய கழு
த்து. தமனியம் - பொன். சொர்
க்கம் - முலை.

13. அரா - ஆதிசேடனற்றுக
ப்பட்ட. அகிலாண்டம் - எல்லா
அண்டங்களும். மூலம் - ஆதி. பெ
ரும்பான்மை - பெருந்தன்மை. என
உரைக்கேனோ - என்று சொல்லுவே
டு

15. வழிந்தென - வழிந்தொழு கிணற்போல. மஞ்சனசாலை - ஸ்நானஞ் செய்யுமிடம். நந்துவீதி - சங்கவீதி. கினகரம் - கோயில். பாதலம் - பாதாளவாயில்; பிலத்துவாரம். இது: அருச்சுனன் சம்புடம் பெறும் பொருட்டுப் பூசித்த சிவலிங்கத்தின் பக்கமே யுள்ளது.

16. ஆர்த்த- (விகாரம்) நிறைந்த. அண்டமூலமும் - அண்டங்களுள் லாந் தோன்றுதற்கேதுவாயுள்ள பராசத்தியும். கினர்த்தென - மேலெழுந்தாற்போலும். கிரி - திரிகூடமலை. தலை - உச்சியில். தீர்த்தம் - சித்திராநதி

17. பொதும்பர் - சோலை. பேரோபேதம் - வேறுபாடும்; அஃதினமையும்.

18. புலியூர் - சிதம்பரம்.

19. சிவமூரகம் - நாதமாகியமூரசுவாத்தியம். ஈண்டு நாதமென்று துருப்பத்தாரூர் தத்துவத்தை; அத்தத்துவமஞ் சிவமும் மபேதமாயிருத்தலால் சிவமூரசமென்றார். இதனை 14-ம் பாட்டில் நாதமாகியமூரசென்பதனாலு முணர்க. இறை - சிவபிரான். திருமந்திரம் - பஞ்சாக்கர மந்திரத்தை. (திருக்குற்றாலத் தெல்லையாகிய பஞ்சக்குரோசத்தி விறந்தவர்) செவியில் - காதில். இசைக்கு மாற்றால் - உபதேசிக்கு முறையால்.

20. அத்தலை - அந்தத் தலைமையாகிய, நால்வகையில் - கேட்டல், காண்டல், இறை திருமந்திரஞ் செவியிலுபதேசித்தல், நினைத்தல்களால்.

21. வன்னிதானம் - அக் ரிஷ்நானம்; மயானத்தில் யிற்றேய்தல். புகுமுன் - அடைதற்கு முன்னர். மாணத்தானம் - மனத்தாற் செய்யப்படுவதாகிய மந்திர ஸ்நானமும். சென்னிதானம் - தலையிடம். தொடுத்து - தொடங்கி. திகழும் - விளங்கும். இருவகைத்தானம் - வாரூணஸ்நானமும், பஸ்ப ஸ்நானமும். தோயமாட்டாரேனும் - படியமாட்டாதவரானாலும். தேவதேவன்சங்க

தானமுன் - சிவபெருமான் திருவாயில் முன்னர், இரண்டு சதுட்டயத்தால். எட்டினால். எட்டெனபது, அட்டாங்க நமஸ்காரஞ்செய்யும் எட்டு அவயவம். [சதுட்டயம் - நான்கு] எந்நிதானம் - எந்த ரத்தநமும். நிதியும் - பொன்னும். இகவார் - நீங்கார்.

24. வேதாளம் - பூதங்கள். ஒரு வெளி - ஒப்பற்ற ஆகாயத்தில். பாதாள வாய்தல் - பிலத்துவாரம். பணியரசு - ஆதிசேடன். மா - பெருமை. பயிற்ற - அடிக்க. (தாற்பரியம்) வாறோர்பேரி - தேவதூதாபி. ஆதாளி - முழக்கம்.

25. ஆதாரம் - மூலம். கருவூர் - சனனபூமி. துருவபதம் - துருவசக்கரம். ஆதிகணபதி - மூலவிநாயகர்.

26. புலலோகம், சுவலோகம் - பூலோகத்தின்மேலுள்ள உலகங்கள். உத்தியலோகம் - பிரமணுலகம். மாணுலகம் - வைகுந்தலோகம். வரம் - விசேடம்.

27. சீ - விஷம். கண்டம் - கழுத்து. சாயல் - அழகு. சயிலாதி - மலை முதல். சங்கக்கோயில் - சங்கவடிவமாகச் செய்யப்பட்ட ஆலயம்.

28. கடவுள் - தெய்வத்தன்மை பொருந்திய. காண்பான் - காணும் பொருட்டு.

29. பொருகுமாகடல் - ஒருதீர்த்தம்; இஃது அருவிவீழுமலை டிடிவாரத்திலுள்ளது. கடவுள் - தெய்வத்தன்மையுடைய. பூட்டாவில் - (அருவியிலே ஸ்நானஞ்செய்வார் கண்ணுக்குப் புலப்படும்) இந்திரதாதுச. தாணுமாலயத் தொட்டில் - திரிமூர்த்திகளால் குழந்தைகளாயிருந்து விளையாடிய தொட்டில்; இஃது ஆலயத்திலுள்ளது. ஆதிசத்தி - பராசத்தி. வேதக் குறும்பலவு - வேதமாகிய சிறிய பலா விருகும். நயப்பு - விருப்பம்.

30. பவர்க்கம் - நரகம். வசுத்தம் - தென்றல். முன்றில் - முற்றம். பாக்கம் - நகரம்.

31. முனிக்கு - அகத்தியமுனி வருக்கு.

32. பற்றாத பிறை. மூன்றும்பிறைச் சந்திரன். கழிகை - ஒருநாழிகை.

33. பழையர் - கட்டுமுயர். மூவர் - திரிமூர்த்திகள். ஏவர் - யாவர்.

35. பரிசனவேதி - தொட்ட பொருளை வேறுபடுத்துவது. சங்கற் - பம் - நியமம். தெரிசனவேதி - பார்த்தபொருளை வேறுபடுத்துவது.

36 இடை - இடம். பின்னுவாத்திங்கள் - அமாவாசியோடு கூடிய சோமவாரம்.

37. ஆவின்வாயுறை - பசுக்கள் வாய்க்கு உணவு. ஆவுரிஞ்சி - பசுக்கள் உயோஞ்சுகிற தழிமந்தைக்குத் துக்கல். சுண்ணம் - சுண்ணாம்பு. கொலையுயிர்விடுதல் - கொலை செய்யப்படுகிற வுயிர்களைவிடுத்தல். ஏறு - ஏறுவிடுத்தல்; நிறைமீட்டல். மக - பிள்ளை.

38. அழிந்தோரை நிறுத்தல் - கெட்டவரை யாதரித்தல். அட்டேண் பிறரம் - சமைத்து உண்ணப்படுகிற அன்னியருடைய தரும்; சத்திரம். மகப்பேறுய்த்தல் - பிள்ளைப்பெறுவித்தல். நறிய - நல்ல. விலங்குண் - மிருகங்களுக்கு உணவுகொடுத்தல். சிறைச்சோறு - சிறைச்சாலை யடைந்தவனுக்கு கண்ணங்கொடுத்தல். மனையறத்து - இல்லறத்தால்.

39. சில - சிற்றெண். பல - பேரெண். சலம் - வஞ்சனை. சாந்திராயணம் - ஒரு விரதம்; அது: சந்திரன் வளருந்தோறும் ஒருபிடியன்னம் நாடோறு மதிகப்படுத்தியுண்டு, தேயுந்தோறும் அங்ஙனங் குறைத்துண்டிருக்கும் விரதம்.

40 நோற்று - தவஞ்செய்து. பருவம் - வருடம்.

41. காமர் - அழகு. தேம் - வஞ்சனை.

42. ஜலகைக்கனலி - பஞ்சாக்கினி. நாப்பண் - நடுவில். உய்வகை - பிழைக்கும் விதம். கைவரை - கை

யினிடத்துக்கொண்ட. தெய்வம் - தெய்வத்தன்மை. சிறுடொழுது - சிறுநேரம்.

43. புடைபட - பக்கத்திலேயாக; பிற்பட.

44. பூதானம் - பூமிதானம். விளைவு - விளைநிலம். கோ-பசு. ஏதான - எதனாலாகிய.

45. செரி - (நெய்) செரியப்பட்ட. புரிதரு - செய்யப்பட்ட. யாகம் - பலி, பூசை.

46. மேலா - மேலாக. வருந்தினர் - வருந்தியவராய். தலவாசம் - (யாத்திரையாக வந்தோதன்) இடத்தில் வசித்தல்.

47. உத்தர அயனம் - உத்தராயணம். ஒரு-ஒப்பற்ற. விழு-விஷம்.

48. அகிலமும் - சகலமும்.

49. ஆமே - ஆகாது.

51. தொன்மையாம் - பழமையாகிய. தீவினைத்தொடர்ச்சி-பாவசம்பந்தம். கு ஆம் தன்மையா - கு என்னுமொழியாகும் இயலாகும். போழ்ந்து - (அந்தக் குவ்வென்னுந் தீவினைத்தொடர்ச்சியைப்) பிளந்து. எரி-எரிக்கின்ற. தழல் நா - அக்கினியினது நாக்கு. தாலமா - தாலமாக. ஆரியம், தமிழ் - சமஸ்கிருதத்தமிழாகிய (கு, தாலம்) என்னு மொழிகளால். சென்ம நோயறுப்பது - பிறவிப்பிணி தீர்ப்பதாகிய. நாமம் - பெயரை. பெற்றது - (இந்தத்தலம்) அடைந்தது. இயல்பினுமென்னுஞ் சூத்திர விதியால் கு,தாலம்-குத்தாலமென்றாய்க், குற்றலமெனத் திரிந்தது.

52. கடாக்கயம் - மதத்தையுடைய யானை. சீர்நடாத்து - சிறப்பை நடாத்துகின்ற.

53. கந்தி-(மச்ச) கந்தி. வேட்ப-விவாகஞ்செய்ய. அன்னேன் - அத்தன்மையாகிய (விசித்திரவீரன்) அராகம் - ஆசை. ஒருங்கு - ஒன்றாக.

54. கோட்டம் - மாறுபாடு. நாட்டமில் - கண்ணில்லாத. அரகை - திருதராட்டிரனை.

55. நோக்கிலான்மனைவி - கார்

தாரி. தாரு-உலக்கை. (ஆகுபெயர்) தழுவி - வயிற்றிலணைத்து. (நெருக்கி). பாண்டபாரி - குந்திதேவி. ஐவருக்கு - யமன் முதலிய ஐந்துபேருக்கு. ஐவர் - தருமராசன் முதலிய ஐவர். குலத்துணைவர் - குலத்திற் பிறந்தசகோதரர். ஆசை-ஆசையால்.

66. வசு - வசுதேவன். நந்தன் - நந்தகோபன். புகூஉ - புகுந்து. புன் - பறவை. சோகு - பேய், சகடுபண்டி. மருது - மருதமரம்; இவை களுக்குக் கொண்டவர், ஒவ்வொருவர். இச்சரிதங்கள் பாகவதத்தில் விரிவாகக்காணலாம். இடந்து - பிளந்து. அசைவு-ஓடிச்சம்.

57. தணந்து நீங்கி. போற்றலன் - ஆதரியாதவனும். புயங்கேது - துரியோதனன். ஆற்றுதல் - செய்தல். சமர் - யுத்தம். அண்ணல் - தலைவன்; சிவபிரான். பாசுபதம் - பாசுபதாத்திரம்.

58. செவ்வளர் - நேரே வளர்கின்ற. அங்கி - அக்கினி - சேண் - ஆகாயம். சுடர் - சூரியன். கனலிணைப்பண் - அக்கினியின் மத்தியில். குவ்விடை - பூமியினிடத்தில். குறங்கு-தொடை. துண்டம் - மூக்கு. தாக்கி - பற்றச்செய்து. தீபம் - சுடர்.

59. பூதம் - ஆன்மா. ஐம்பொறியில் ஆக - பஞ்சேந்திரியங்களிடத்தச்சேர. பொறி - (அவ்) விந்திரியங்களும். புலன் - (அவற்றின்) அறிவாகிய சத்த பரிசுரபரசுந்தக்களும். கரணத்தாக - மனதிகளின் வசப்பட. சேதனத்தவையாய் - அறிவின் கூட்டமாய். மாரணதேவர்கோனிருடம் - மனமதனும் இத்திரனுஞ்செய்த இடையூறுகளையும். ஆதவம் - வெயில். கார் - மழை. சிதலரித்து - கதையானரிக்கப்பட்டு. மாதவம் - மரம். அவையாய் நின்றனெனக் கூட்டுக.

60. வேட்டுவக்கோலம் - வேடவழிவம். அன்னம் - (பிரமாவாகிய) அன்னப்பகி. கோலம் - (விஷ்ணுவாகிய) பன்றி. தொடரும்-தொடர்ந்துதேடும். மைக்குபுலன்னம் -

உமாதேவி. புக்கு - (காட்டில்) புக்குது.

61. வரிசிலை - வரிந்துகட்டியவில். சூரிசில் - அருச்சுனன், அடுங்கால் - அடுக்கும்போது. குனித்து - வளைத்து.

62. அல்லின் - இருளால். களத்து - கண்டத்தையுடைய. பார்த்தன் - அருச்சுனனை.

63. சேண் - ஆகாயம். பாவியேன் - பாவியாகிய யான். கூவி - (வருந்தி) அழைத்து. குழகன் - பேரழகுடையவன்.

64. ஆர்த்தம் - உண்மை. தேவு-தெய்வம். சார்த்திய - சேர்க்கப்பட்ட. சம்புடம் - விபூதிக்கோயில்.

65. கடவுள் - தெய்வத்தன்மையுடைய. பஞ்சதரிசனம் - ஐந்துதரிசனம். தாணு - சிவபிரான். போந்தார் - போயினர். கோண் - மாறுபாடு. (ஐந்து தரிசனம் - 67-ம் பாட்டிலுணர்க.

66. வெண்கதிர்-சந்திரன். சோமசேகரன் - சந்திரனைத் தலையிலணிந்த சிவபிரான்.

67. சிகரம் - விமானம். பரிவு - அன்பு. ஆற்றுற - (துன்பம்) தணிதலாக.

68. பூதி - விபூதியை. சூதனத்தோர் - சாதனமாக வுடையவர். (சாதனம் - சாத்தியப்படும்பொருட்டுக்காரணமாயுள்ளபொருள்.) மீதுள் - மேலுள்ள. காதைகள் - கதைகள்.

69. ஆங்கே - அவ்விதமே. உழல்வார் - வருந்துவார்.

70. பாயிரம் - (எல்லாப்பொருள்களும்) வருதலுடைய வழியாகிய. அசைக்கிலும் - சிறிது சொல்ல முயன்றாலும். (தாற்பரியம்) அசையாது - முடியாது. (தாற்பரியம்)

71. வாசி - அதிகம். சொல்லையிலும்-சொல்லுமிடத்தும். திறக்கும் - அடைப்பு நீங்கும். எல்லை - (திறக்குற்றலத்திற்குரிய) அளவுள்ள இடம். கன்னன்கொல்லை - கரும்புத்தோ

சுழாவது:—வடவருவிச்சுருக்கம்.

1. பரை - பராசத்தி. ஆட்ட - நானஞ்செய்விக்க. முக்கோட்டுவரை - திரிகுட்டமலை.

2. வரை - (திரிகுட்ட)மலை, தடம் - விரிவு. நதி - வடவருவித்தீர்த்தம். உடன் - (அவ)ரோடு.

3. குழலை - பிரணவம். மாயை - மாயாசத்தி. கமண்டலம் - பிரமன்கையிலுள்ள சலபாத்திரம். ஆடல் - நானஞ்செய்தல்.

4. பவம் - பாவம். மதுகம்-வலி. கை (தம்) இடம், சுகரர்-சுமுத்திரர் தோண்டிய அறுபதினாயிரவர்; சூரியகுலத்தார். தவமது - தவமாகிய இனிமை. கலகை - கலகாநதி. விரிகுட்டு - விரிதல் சேர்கின்ற. நவமது - புதிய தேனாகிய, கம்-நீரை. கையின்-கையால். நாநன் - சிவன். நவை - குற்றம். துறை - இடம்.

5. மவுன நிறி - யோகமார்க்கர். தாபதர் - முனிவர். கவனம் - கலக்கம். தானவர் - அசுரர். ஆவான்-ஆகின்றபராசத்தி.

6. மறுகு - வீதி. புதுவாரி - புதுநீர்.

7. தடம் - வாலி. இடம் - சமீபம். (தாற்பரியம்) செய்தது-தூரம். வலமாகி - வலப்பக்கமுண்டாகி. அணித்தாகி-பக்கத்திலுள்ளதாகி. கடம் - (திருமஞ்சனக்) குடம். மஞ்சனம் - நானஞ்செய்யுநீர்.

8. கூவல் - கிணறு.

9. கூடம் - மலையினுச்சி. உத்தரவாகினி - கங்கை. விரிகுட்ட-விசாலமாக. மிருதி - தருமசாததிரம். கூடம் - இரகசியத்தானம்.

10. தூவி - இறகு. சுகிர்தம்-அறம். தீவின - பாவத்தை. கழுநீராகழுநீர்போல.

11. பதம்-பதவி. வரம்பு-அளவு. கால்-காலால். ஏறி - நடந்து. பதம் - (அப்) பதவி.

12. சத்தரகு - ஏழுநகரம்; அவை:—அள்ளல், இரௌரவம், கும்பிபாகம், கூபபாலம், செந்துத்தான

ம், பூதி, மாபூதி.

13. மொழிபடர் - வார்த்தைகள் விரிந்த. முழுத்த - முழுமையாகிய; ஒன்றாகிய, சுழி - நீர்ச்சுழி, செழி - செழித்தல். ஒழிபடா - கெடாத.

14. கணம் - ஒரு சிற்றளவு. வைகான்-தங்கான். நகர்பதி - (இருபெயரோட்கு) பணம் - பாம்பின் படம், பாளை - பதுமை, மணப்பது - கலப்பது. விரகு - துண்ணறிவு. தூல்முஞ்சி - உபவீதத்திற்கட்டிய ஓர்வகைப்புல்.

15. பநி - வரிசை. ஏற்றும் - யாசித்தும். தேம்பி-லாடி. கந்தை - கிழித்தற்றுணி. பற்கயிறு - (தருப்பை) ப்புல்லாலாகிய கயிற்றை. அரைநூன் - இடையிலே கயிருக. வேட்டதற்கு - விரும்பியபொருளுக்கு? (அது கிடையாமல்) ஏமாந்து-இகைத்து.

16. குடங்கை-உள்ளங்கை. அடும் - வருத்தும். சிவநகாலம் - பின்பணிப்பருவம். ஆற்றான் - சகியான், நம்பர் - சிவபிரான்.

17. ஆலும் - அசையும். சேலை - பரிவட்டம். கருகி - கருநிறம் படைத்து. கன்மாடன - களங்கமுடையவன்.

18. வரலாறு - வந்த நிகழ்ச்சி. புரிந்த ஆற்றால்-செய்த விதத்தால்.

19. வாமபாகம்-இடப்பாகம். தேவு-கடவுள். போக்கு-நீக்குதல். அரிது - இல்லை. இரங்குகால - பரிதயிக்கும்போது.

20. வாக்கு - வார்த்தை. வடபுலம் - வடதிசை. கவந்தி - கவலை.

21. பொன்னி - காவிரிநதி. கன்னியநீதுறை - கன்னியாகுமரி.

22. கண்ணி - மாலே. யாச - கருநீறம். ஒளி - சூரியன்.

23. அந்நதி-அவ்வடவருவி. ஒருவினன் - நீங்கினான். ஆச்சரியம்-சித்திரம், விம்மிதம்.

24. மாகமதி-மாசிமாதத்து. ஒருபாகமதி - ஒருபங்குடைய சந்திரன். ஒருபங்கு - பாதிப்பங்கு. உடையவன்

திரன் - இதனையுடைய சந்திரன். எவ்வோ, பாதிச்சந்திரனையுடைய அட்டமிதிதியுள்ள தினமென்பதாம்.

25. கோடிய - கோடியென்னும் எண்ணையுடைய. கல் - (இரத்தங்களாகிய) கல். எறி - வீசுகின்ற. திரை - அலையாகிய. கவண்காட்டி, - இரிந்துசோர்ந்து. தெய்வவில் - இந்திரதனுசு. இன் - சாரியை.

26. பொது ஆடி - பூவில் வீளையாடி. தலைமடுத்து - கலந்து. படியார் - மூழ்கார்.

27. கூடல்-மதுரை. குடந்தை - குடம்பகோணம். புலியூர் - சிதம்பரம். ஒயிலா - நீங்காத. திரிவேணிசங்கம - கங்கை, யமுனை, சரகுவதிகுடமிடம். தாயும் - (பலந்திகளும் வந்து) பாயும். தீபம் - சோதி; சோதிபோலப்பிரகாசிப்பது.

28. ஐந்து - பஞ்சேந்திரியங்கள். மூச்சு - வாயுவை. அடக்கி - (வேறு வழியிற் செல்லவொட்டாமல்) தடுத்து. கூர்-மிக்க. சிரநரான்-பின்பனிக்குகாலம். நித்தியகருமம் - அதுட்டானசெய்தபம் பூசை.

29. பாகமதி - பக்குவமாகிய அறிவு. சோகம் - துன்பம்.

30. ஆம் ஆறு - ஆகும் விதம். ஆகுசம்-தீட்டு. காமாரி-காமனையெரித்த சிவபிரானுடைய.

31. அனைத்து ஆகும் - எல்லாமாகும். அளவுஅளவில் - (நானஞ்செய்யும்) எண் அளவுக்குத் தக்கபடி. எனைத்தானும் - எவ்வளவாயினும்.

32. ஆலைநறும் கழை - ஆலையாகியநல்ல கருத்தை. தூர்தொட்டு - அடிதொடங்கி. அயில்வதென-உண்பதுபோல. வேலைமரயினில் - தாலக்கிரமப்படி. பாலை - கருப்பம்பாலை.

33. தோன்றி - உதித்து; அடைகது. ஏன்ற - பொருந்திய. இவ்வினை - இம்மையிற் செய்ததீவினை. அவ்வினை-முற்பிறவியிற்செய்தபாவம்.

34. இருதானதம்மை - (தூலதேகத்திலின்றிச், சூக்கும், காரணமாகிய) இரண்டித்திதுவாயுடைய ஆன்

மாவை. தானம் - கொடைப்பொருள். உதவும் அது - கொடுக்கின்ற அச்செய்கை. தானப்பெருக்கம் - ஒன்று, பத்து, பத்து, தூது. தூது, ஆயிரமாகலிருத்தியாதல். சந்தானம்-வமிசம்.

35. மெய்யுணர்வு - உண்மையுணர்ச்சி. புரிந்து - செய்து; கொடுத்து. சிறுகாலை - விடியற்காலம்.

36. ஏல் - பொருந்த. சால-மிக. எழுபிறப்பு - ஏழுவகைப் பிறவித்துன்பம். நான்குவகை - சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானமாகிய. பாலும் - பகுப்பும, (பாலும்).

37. அயனநான் - ஆண்டினிற்பாதிமாகிய தினங்கள்; அவை - உத்தராயண தக்ஷிணயன புண்ணிய காலங்கள். விழா - திருவிழா. பதினாறு - சதுர்த்தசி. அண்ணல் - சிவபிரானுடைய. ஆராட்டு - உற்சவசாந்தி. மாதநாட்கள்-மாதந்தோறும்வருந்திருநகடித்திரங்கள். மாகம்முப்பான்-மாகிராதமுப்பதுதினம். சேவை-தரிசனம்.

38. முன்னுலா-அமாவாசி, பின்னுலா - பெளர்ணமி. சங்கிராந்தி - மாதப்பிறப்பு. திங்கள் - சோமவாரத்தில். மதிகதிர் - சந்திர சூரியரை. பார்த்தன் - பாம்பு. இன்னவை - இவைகளுள். அந்தி - அந்தவடவருவியாகிய சித்திராந்தி.

39. அரிது - இல்லை. யாண்டுசிறந்த - வருடம் (பிறந்து) சிறப்புற்ற. எதிரெடுப்பர் - எதிரவந்து செய்வர். இறந்தநான் - (தம்முன்னோர்) மரித்ததினம். இறந்தவர் - (தம்முன்னோராகிய) மரித்தவர். சும்பி - நாகம். மறந்தநான் - (மேற்கூறியபடி-தம்முன்னோராகிய பிதர்க்கு எரிந்ததினத்தைநாம்) மறந்திருக்கின்ற தினமானது. அவரை - அப்பிதர்க்குனை. காலன் - யமன். மறக்குநான் - நினைவாதிருக்கின்ற தினத்தை. மறக்குநான் - மறந்துவிடும்நாளாம். எனவே நாமறந்தநாளில் யமனினேந்துதண்டிப்பானென்பதாயிற்று.

40. கரு - கருப்பாசயப்பை.

வரை - (வேளியே) தள்ளும். பிறவி-
சனனம்.

41. அந்தம் - (திதிகளின்) முடி-
வாகிய, உவா-அமாவாசி (கஉ). சங்-
கிரமம் - மாதப்பிறப்பு (கஉ). விதி
பாதம் - ஓர்யோகம் (கஉ). வைதிரு-
தி - ஓர்யோகம் (கஉ). பந்தம் - கட்-
டாகிய, மனுபதினன்கு - பெண்ண-
மி. (கஉ)ம், சைமாதததுச் சுக்கிலப-
க்ஷததுச் சத்தமியும், சுகாதசியும் ஆ-
கிய (கசு). யுகம் நான்கு - ஐப்பசிமா-
தத்துச் சுக்கிலபக்ஷத்து நவமி, நார்-
த்திகைமாதத்துச் சுக்கிலபக்ஷத்தட்-
டமி, வைகாசிமாதத்துச் சுக்கிலப-
க்ஷத்துத் திரிதிதியை, மாசிமாதத்துச்
சுக்கிலபக்ஷத்துச் சத்தமி. மாயோநா-
சு பத்தொடைநது - புரட்டாசி மா-
சக் கிருஷ்ணபக்ஷப் பிரதமை முத-
லிய பதினாறு து திதிகள். தொந்த-
ம் - சம்பந்தம். அட்டகை பன்னிர-
ண்டு - மார்கழி, தை, மாசி, பங்கு-
னிமாதங்கள்வரும் அபரபக்ஷதது
சத்தமி, அட்டமி, நவமிகள். பருவ-
நான் - பக்குவப்பட்டதினம். தருப்-
பிப்பார் - தருப்பணஞ்செய்பவர்.

42. தாம் பெற்றார் - தம்புத்திரர்,
புத்திரிகள். துணைவர் - சேகோதரர்.
யெழும்பாலர் (அவர்) பெற்ற புத்தி-
ரர். உதனையை பாலர் - தம்புத்திரி
பெற்ற பிள்ளைகள். பற்று - அன்பு.
அவனருளால் - தன் நாயகன் கட்ட-
லாயால். ஒம்புற்ற - (தன்னை) இர-
கழித்த. பரிசு-தன்மை. என்ற - என்-
ற சொல்லப்பட்ட. (என்றஎன்பதில்
அமுக்கதொகுத்தல்) ஏம்பு - அங்கலா-
ய்த்தல். திலம் - என. நீரார் - குண

முடையவர்.

43. சேண் - ஆகாயம். பளி - பூ-
சை. பதத்து - பதவிக்கு. அவர்கள் -
அப்பிதூர்க்கள். காணி - உரிமை.

44. அகாலேயே - அந்த இடத்தி-
லே. அமையாதேல் - கூடாதானால்.
கண்ணி - அழியாமை.

45. இருநாலவர் - (42ஆம்பாடல்)
த்கூறிய)என்பார். தருப்பிக்கில் - தரு-
ப்பணஞ்செய்தால்.

46. சத்தம் - எழு. அத்தி - எலு-
ம்பு. அவர்க்கு - அவ்வெலும்பையுடைய-
வர்க்கு.

47. முத்தையார் - முத்துப்போ-
ன்ற பெண்கள். நத்தனை - விஷ்ணு-
வை. கத்தன் - தலைவன்.

48. முனிவர்கடன் - இருமுகட்-
குச்செய்யுகடமையை. பிரமச்சரிய-
ம் - விவாகத்துக்குமுன் கற்று விரத-
ங்காக்குநிலை.

49. வறிது - அற்பம். பிறியார் -
பிரிவில்லாதவராய். பெயர்க்கும்-நீக்-
கும்.

50. கள்ளாடும் - களவுசெய்யும்.
கரணங்காத்தல் - அந்தக்கரணங்களை
ப்புறம்போகாமற்றடுத்தல். என்னா-
மல் - இகழாமல். உள்ளார்வம் - பிறை-
க்கின்ற ஆசை. சமிதம் - அமைதி.

51. துளவாகும் - அச்சப்படும். உண்-
ம்பெறுதானம் - மானதானம்.

52. நித்தன் - சிவபிரான. முத்-
தகம் - குளகம், தொகுப்பு.

53. காலாக - வாய்க்காலாக, மண்-
த்தடத்தில்-மனமாகிய தடாகத்தில்.
படிவர் - முனிவர்.

எட்டாவது:—சிவமது சங்கைக் கருக்கம்.

1. புசவி-குதிரை. கரவில் - கள்-
ளத்தால். மகன் - (சுகரனுடைய)புத்-
திரன்; போசணன். மகன் - (அவனு-
டைய) புத்திரனாகிய.

2. சாகரர் - சுகரனுடைய இளை-
யமனைவி புத்திரர். துருவ் - தேடி.
சூழ்வர - குழ. தொட்டனர் - தோ-
ண்டினவராகி. பதனத்து -காவலையு-
டைய. முனிவன் - கழிலமுனிவர்.

3. சாகரம் - சமுத்திரம். நீப்ப -
நீக்கும்பொருட்டு.

4. சங்கையா - மதிப்பாக. தரிப்-
பான் - தாங்கும்பொருட்டு.

5. பொதிர்த்து-ஒட்டடைசெய்து.
தரிப்பாது - தகாது.

6. மாகமண்டலம் - ஆகாயமண்-
டலத்தில். மறுக - சுழல். மண்டல-
ம் - கூட்டங்கள். யோகமண்டலத்

து - யோகபூமியில். இருவகைக்கமலங்கள் - இரண்டுவகையாகிய உந்தியந்தாமரை, இருதயதாமரை, உதழ - ஒப்ப. மண்டு-மெருங்குஞ்சிற. அலம்-அமைவினையுடைய.

7. அடைய - சேர, ஆயிரம் பருவம்-ஆயிரம் (வருட) காலம். அடினி-கவகை. (இப்பெயர்சிவபிரானுலமைக்கப்பட்ட எழுவகைப் பெயர்களுள்ளொன்று) உலறி-வற்றி, புடையிதுங்குரது - வெளியேறுது. புற்பணி-புல்லினுனியிலுள்ள பணித்துளி.

8. சுவதல்-வந்துதல். மீனலோசனை-மீன்போன்ற கண்களையுடைய பார்வதிதேவி. வேந்தன் - (பகிரதனாகிய) அரசன்.

9. 'இளிகொள்'-(சுடையைவிட்டு) இறங்கிய. துளி-துளிவடிவம். அமைத்து - செய்து. விளிகொள் - அழைக்கப்பட்ட.

10. கங்கை - (ஏழாம் பாட்டிற்குரிய) கங்கை. திருகு - வஞ்சம், அல்லது மாறுபாடு. சன்னு - ஒருமுனிவர். சாணுவி - கங்கை. மாணம் - விமானம்.

11. மாயந்த - மறைந்த.

ஒப்பதாவது:-மூர்த்திவிசேடசி சநக்கம்.

1. தெளிவான - தெளியப்படுபவன்.

2. எவன் - யாது. கூறு - அமிசமாக. அமையா - அமைந்து.

3. உவட்டெடுக்கும் - மேற்பொங்கி, யெழும். கற்பார்த்தது - கற்பகால முடிவில். ஆழிவரை - சக்கரவாளமலை. தொடராக - ஒரே தொடர்ச்சியாக. சுவற்றிற்று - வற்றச்செய்தது.

4. தரிப்பு - தங்குதல். தத்துவமும்-(நாதமாகிய) தத்துவமும்.

5. பின்று ஆகி - பின்னர் உண்டாகி. குறி - பெயர்.

6. ஒன்றிலன் - பொருந்தாதவன். இருமை - பெருமை. அருண் - இப்படி.

7. தண்டம் - தடி.

8. முக்கால் - திரிதூலம். தூலம்

12. எண்வகைப்பத்தி--அவை: அடியார்க்கோ வணக்கல், சிவபூசைகண்டு மகிழ்தல், சிவபூசை செய்தல், தான் செய்யும் பணிவிடைகளைச்சிவபிரான் திருவடிக்கே சமர்ப்பித்தல், சிவசுரிதகைக்கும்போது ஆனந்தக்கண்ணீர்சொரித்தல், மயிர்சிலிர்த்தல், சிவபிரானத்தியானித்தல், திருப்பணிக்கென்று வாங்கிய பொருளைத் தானபகரியாதிருத்தல்களாம். துத்தியம் - தோத்திரம்.

13. யாண்டு - வருடம்.

15. மது - தேன். அணுக - ஈசர.

16. சிலை - விலலாக. குவடு - சிகரம். ஒன்று - பொருந்திய.

17. விடிய - கெட. உதயகிரி - உதிக்குமலை. நீர்போர்ப்ப - நீர்மூட.

18. விரணம் - துன்பம். அரணம் - கரவல்.

19. காண்முகத்து - காலிடத்து.

20. மால்ஆர்த்த - 'மேகங்கள் முழங்கப்பட்ட, வரை-(திரிகூட)மலை. தவத்தின் - தவத்தால். ஆர்த்த-பிரகாசித்த, மால்வரை - பெரியமலை.

என்பதில் அம்-கெட்டது. இருது - பருவம். நயப்பால் - விருப்பத்தால்.

9. திரவியம் - உபகரணப்பொருள்கள். ஊரு - தொடை. நாம-பெருமையுடைய. திகிரி - மூங்கில்.

10. பிணி - கட்டுப்பாடு. குறையில் - குறாவளிக்காற்றில். அணி - அழகு. பகவன் - பிரமன். குணில் - குறுந்தடி.

11. அருளும் - அருள்செய்வான். பரிப்பான் - காக்கும்பொருட்டு. மயிலிரண்டு - மயில்போல்வராகிய இலக்குமிதேவி, பூமிதேவிகள்

12. கமலலோசனன் - தாமரைக்கண்ணையுடைய விஷ்ணு.

13. முப்பால் - மூன்று பகுப்பு. சிற்பொருள் - ஞானப்பொருள். அப்பாலன் - அந்தப்பகுப்பையவன். பேறு - தவம். எழுத்து - ஊழ்வினை.

(அகநாடகம்).

14. ஆரிடம், மாணிடம், தேவம், அசுரம், இராக்கதம்- முறையே இருடிகளாலும், மனிதராலும், தேவராலும், அசுரராலும், இராக்கதராலும், பூசிக்கப்பட்ட இலிங்கங்கள். (இங்ஙனம்) பதிட்டை-பிரதிட்டை. சுயம்புவும்-சுயம்பு இலிங்கங்களும். பாரதரிசிக்கப்படும். சைவலிங்கம்,—

15. போது - பொழுது. கூவினத்தில் - வில்வத்தில். இலிங்கம் நாடி - இலிங்கத்தில் ஒருநாழிகை. அமைப்பு - தங்கியிருப்பு.

16. பொற்றூணம் - பொன்னம்பலம். வள்ளல் - மாணிக்கவாசகசுவாமிகள். குறி - சிவலிங்கம். உரைத்தது - (திருவாசத்தில்) அருளிச்செய்தது. இதைக்குறிப்பால் - இதை அப்பிராயத்தால், அஃதாவது (பிறதலம்போலாது) இத்தலத்தையகலாதிருப்போமென்று தேவர்கட்கு வரந்ததது. மேற்பாடலிற்காண்க.

17. மூட்டில் - தூளி.

18. சாலை - யாகசாலை. அடிக்கடி - ஒவ்வொரு அடித்தூரத்திற்கு.

19. கணி - (இடைக்குறை) பூங்கண்ணி. பணி - திருப்பணி. வவற்பணி - வவற்றொழில்.

20. தேம் - தேன.

21. குவி - கூடுகின்ற. குளகம் - ஒருவினைகொண்டு முடியும் பலபாட்டுககன். அவிடேகம் - நானம். அவிடேகம் - கிரீடம்.

22. மோனை - ஆதியில். அதிகர் - உயர்ந்தோர். தானை - சேனை. கேதனம் - கொடி. மணித்தகம்பு - இரத்தம் பதித்த குடம். இறை - சிவபிரான்.

23. படி-பொற்படிகள். தூபம் - தூபக்கால். பரிசலம் - அன்னமெடுக்கும் பாத்திரம்.

24. ஆன் - இடபவாகனத்தில். அம்மாளை - அந்தமகாளை.

25. கதிர்படுசெவ்வி - சூரியனுதயமாகுஞ்சுமயம். சுயம்பு - சுயம்புலிங்கம்.

26. அசுது-அசுசு. அம்ஆர்-அழகுபொருந்திய. அத்தம் - பாதியில் அத்தம் - கையில். ஆர் - நிறைந்த. அத்தர் - பெரியோர்.

28. பொன்-வியாளம், பைம்பொன் - பசியபொன்னிறமுன்ன. பை-அழகிய. செம்பொன் - செய்ய இலக்குமி.

29. தோய்வை - (அருபெயர்) அன்னம்; சருக்கரைப்பொங்கலும், பருப்புப்பொங்கலும். அமுதுசெய்விப்பவர் - சுவேதனஞ்செய்விப்பவர். அரும்பு - தோன்றுகிற.

30. காரி - சனி. வாரி-நீர். வளைவீதி - சங்கவீதி.

31. அணி - அழகிய. விரல்-விரல்போல நேரிய. காசனவு-ஒருசிறந்தாவு; மிகச்சிறந்தென்றபடி. பணி - திருப்பணி. வீறு - பெருமை.

32. நீவு - பூசுகின்ற.

33. சிறுகாலை - விடியற்காலம், திருவனந்தல். உற - பொருந்திய. காலே - உதயகாலம். காலசந்தி. பிறங்கல்சாயம் - (சூரியன்) அத்தமனமலையிற்சேரும். பரம - மேலான.

34. வருடவழி - ஆண்டின் கிரமப்படி. கன்னமிட்டார் - கொள்ளை கொண்டவராவார். ஒருநாள் கூட - (முதல் நாளோடு) ஒருதினஞ் சேர். இருவரையும் - (தம்புரு, நாரதராகிய இசை பாடுவார்) இரண்டுபேரையும். கன்னமிட்டார் - காதில் வைத்தருளிய சிவபெருமான.

35. வலம்புரி வீதி - சங்கவீதி. வலம்புரிவார் - வலப் பிரதக்ஷிணஞ் செய்பவர். குலாம் - விளங்கும்.

36. தாந்தகி - ஆத்திமாலை. என்னுலும் - ஆனாலும்.

37. பால்அமுதம்-பாயசம். உஞ்சு - பிழைத்து. அமுதர் - தேவர். அஞ்சு-தக்கன்சாபமுதலியவற்றால் பயப்படுகின்ற. அமுதகதிர் - சந்திரனை. அடிசில் - சோறு. கஞ்சமுதல்-தாமரை மலரிலிருக்கும் முதற்கடவுளாகிய.

38. சரிதை - சரித்திரம். பார்

வானுலகம்பேசிப்புகழெனக்கூட்டுக.

39. கறை - நஞ்சு. கடன் - கடமை, ரியதி, மிண்டர்க்கு - வலிமையுடையவரிடத்து. (கு - உருபுமயக்கம்) உறுகண் - துன்பம்.

40. உலையெடுத்து - உலையைத்து. அமுதெடுப்பார் - அன்னஞ்சமைப்பவர். கலை - கல்விநூல். மாணெடுத்தார் - (சங்கெடுத்தகையில் அதனை விடுத்து) மாணையெடுத்தவர்; விஷ்ணுவாயிருந்தவர் சிவபிரானுயினரெ

ன்றபடி.

41. நெடிது - நீண்டது. நேடி - தேடி. கொடி - உமாதேவி. ஆடும் - விளையாடும். பொடியாடும் - விபூதி, தோயும்.

42. பின்று - பிறகிடு, பின்றழ்கின்ற. உறுதி - பயன்.

43. ஆர்ததம் - அன்பு. பரை - பராசத்தி. பரமகீதை - சிவகீதை; முறையினில் - கிரமப்படி.

பந்தாவது:—பராசத்திரிடச்சருக்கம்.

1. ஒன்றின் - ஒன்றாகிய, போதி - பிரமம். குழலை - பிரணவம். நாடும் - ஒலி. விந்து - விந்துசத்தி. நாடன் - கடவுள். குறி - பெயர்.

2. போகம் - இன்பம். நிகிலகாரணத்தினால் - எல்லாந்தோன்றுமேதுவினால். மகிமையை செயன்பதில், ஐ - சாரியை.

3. பெரு - பெருமை, தவகிய. சிவகோணநான்கு, — சிறப்பரை - சத்தி. கோணம்ஐந்து, — ஆம் - ஆகிய. நவகோணத்தினளே - ஒன்பதுகோணத்தினிடத்தே. நரிபுபான் முக்கோணநண்ணும் - நாற்பத்து முக்கோணம் பொருந்தும். மேல் - (அதற்கு) மேல். இவர்தருவட்டம் - எழுகின்ற வளைவாக எழுதிநிறைத்த. எட்டிதழ் - எட்டிதழும். மேல் - (அதற்கு) மேல். கோணம் ஈரெண்ணிதழ் - வளைவாக எழுதிநிறைத்த பதினாற்தழும். உவரி - (அதற்கு) மேல். மூவட்டம் - மூன்றுவட்டத்தினிடமும். மூன்றுசதுரமும் - மூன்றுசதுரத்தினிடமும். (ஆகிய) ஓர்பீடமுளது - ஒருபீடமிருக்கிறது. '[பீடம் - ஆசனம்.]

4. அன்றே - அல்லவா. அரு - இல்லாத. பரம - மேலாகிய. அகிலமூலம் - உலகந்தோன்றுங் காரணப்பொருள், பராசத்தி. தரித்தலால் - தங்குதலால்.

5. நங்கை - பராசத்தி. புக்கவன் - பரமேசுரன். அதிகாரங்கள் - சிருட்டியாதி தொழில்கள்.

6. மோலி - சடையும். மூன்று நாட்டங்கள் - மூன்று கண்களும். சததாம் - தூற்றிதழ்த்தாமரை. அபயம், — தானே - ஆயுதம். செபவடம் - செபமலை. நாற்கை - நான்கு கரங்களும். (பராசத்தி முதலிய ஐந்து சத்திகட்கும் பொதுவாகும்.) மதிமுகம் - சத்திரன்போன்ற முகம் (அவ்வைவருக்கும்). மாபின் - முறையே. ஐந்து நான்கு மூன்று ஒன்று நான்காம், — பதி - பதிகின்ற. ஐவரமேனீ - அவ்வைவரநிறம். வெண்மை... பொன்மை, — இவற்றுட்பாலும் - வெண்மைநிறம்.

7. அனிதம் - இதமின்மை. பரையே - பராசத்தியே. பொன்னை - இலக்குமியை, வல்லிசாதம் - கற்பகத்திற்படர் கொடி.

9. முற்றமும்புனரி - முதலிற் சிருட்டிக்கப்பட்ட சமுத்திரம். அலர்மேற்செல்வி - இலக்குமி. எம்மான் - எம்பிரான்.

10. குற்றாலம், கோவீதாரம், சமருகம், — நாமந்தரு - பெயர்களைக் கொடுக்கும். வரையாத்தி - மலையாத்திமரத்தின். திரு - (அம்மரங்களில்) சிறந்த. குற்றாலம், — மூலட்டானம் - (எம்பிரானேழுந்தருளியிருக்கும்) மூலஸ்துன்பம். குற்றாலஞ்சிறந்த பெயரென்பது திருக்குற்றாலத்தல மகிமைச்சருக்கம் 51-ம் பாடலினுங்காண்க.

11. முகிழ் - (சாமரை) அரும்பு

போலும். பயந்ததனாலும் - பெற்றதனாலும். மூர்ச்சேடம் - (தலம் நீர்த்தம், மூர்த்தியென்னும்) மூன்று விசேடம். நிகழ்வது - சொல்லப்பட்டு வருகின்றது. தானுமாலயன் - உருத்திரன், விஷ்ணு, பிரமன். பூந்தொட்டில் - (அவர்கள் ரத்திரைசெய்யும்) பொலிவினையுடைய தொட்டில்.

12. பூ - பொலிவாக. - அணி-புனைசின்ற. மரு - வாசனையுடைய. மத்தானும் - ஊமத்தம்பூ மாலையுடைய ருத்திரனும். (மத்தம் - மத்தனைக்கடைகுறைந்தது.) பொன் - இலக்குமியை. அணி - அணிந்த. மருமத்தானும் - மாற்பையுடைய விஷ்ணுவும். நா - நாலினில். அணி - ஒரு - ஒப்பற்ற. கொம்பானும் - பூங்கொம்பு போன்ற சாகவதியையுடைய பிரமனும். ஒருகொம்பானும் - ஒற்றைக்கொம்பையுடைய விநாயகரும்.

13. பராதுபவம் - பரபோகம். சிவாதுபவம் - சிவபோகம். நிராமயம் - நோயின்மை. திரிபுரை - பார்வதி. புகல் - அடைக்கலம்.

14. வலம்புரியும் - வலமாகச்சுற்றிவரும். பொலாபுரிசை - பொன்மறியில். மலகலை - மலகனப்பொருளாகிய பராசத்தி

15. நல்லாக்கொழுந்து - சுந்திரகி

பதினோராவது:— துரும்பலாச் சுருக்கம்.

1. ஆங்கனம் - அவ்விதம்.
2. எய்ந்த - பிரந்தன. தாற்பரியம்) விரித்த - விரித்துச்சொல்லின.
3. மேல் - உயர்வுடையன. அங்கு - வேதாங்கம்; அவை: மந்திரம், வியாகரணம், நிகண்டு, சுந்தோபிசிதம், நிருத்தம், சோதிடம். கதி - பதவி. கதி - மோஷம்.
4. ஆரண நடப்பால் - வேதங்களுக்கடைபெறுவதால்.
5. சவர்படு - தவருதல் உண்டாகின்ற. [தவர்தல் - தப்புகல்.]
6. மனுக்கள் - மனுச்சக்கரகர்த்திகள்; இவர்கள் பதினாறாவர். உபநிடப்பொருள் - வேதசாரமாகிய தூற்பொருள்.

ரணம். தோட்டு - இத்தகையையுடைய. உருப்புர - உத்தனம் - பச்சைக் குட்டி. க்கலந்த சந்தனம். மந்திரமதம் - மந்திரவசனம்.

16. யாஸ்மாதம் - ஆவணிமாதம். திரு - இலக்குமி.

17. கிருதம் - நெய். அந்நிலை - அந்தப்பராசத்தி பீடத்தில்.

18. அமரீகுலதீபம் - தேவர்குலத்திலிருந்திரன்.

19. கடமதி - மாசிமாதம் அரிசனபாளிதம் - மஞ்சட்காப்பு. கயல் மதி - பங்குனிமாதம். ஐவகைய திரவியம் - ஐந்து பிரிவுடைய வாசனைப்பண்டங்கள். இவற்றைத் திருமஞ்சனத்திரவியமென்பர்.

21. முப்பொறி - மனம், வாக்கு, காயமாகிய மூன்று கரணம்.

22. உயர்காயத்திரி - உயர்ந்த (சிவ)காயத்திரிமந்திரத்தை.

23. மைவண்ணம் - மேகநிறம். கந்தரத்தார் - கண்டத்தையுடைய சிவபிராஞர். மழைவண்ணம் - மழையின் குணம்போலும். சதுரகவி - நான்கவிகளையுடைய. நான்கவியாவன: ஐசு, மதுரம், சித்திரம், வித்தாரமாம்.

—

8. மேல்வானம் - பழைய சுவர்க்கம்.

9. உபநிடதவேதம் - உபநிடதமாகிய வேதப்பொருளை. பனசம் - பலாமரம். குலமறை நின்றதுதனக்கூட்டுக.

10. மந்திரம் - கோயில். தூலமந்திரம் - தூலபஞ்சாக்கரம். குக்குமமந்திரம் - குக்குமபஞ்சாக்கரம்; இவற்றையுபதேச முறையா லுணர்க.

11. ஒம் - பிரணவம். கெழு - பொருந்திய. தூங்கியும் - தங்கியும். தூளகியும் - சலனப்பட்டும். ஏக்கின - வருந்தின.

12. ஆயிரம் - அனந்தம். சுருதி - ஓசை. அமரரண்டு - தேவவருடம்.

13. நமோநம் - வணக்கம், வினோதா - ஆச்சரியமாயுள்ளவனே, ஆளா - ஆளுகின்றவனே.

14. பரபர - முன்னும்பின்னுமானவனே, சடாதரா - சடையைத் தரித்தவனே, நிடதா - அட்டகுலபருவத்தொன்று, குழன்மொழி - குழல்வாய்மொழியம்மை, மனோகரா - சந்தோஷமுடையவனே.

15. கலைத்தழும்பு - நூல்களின் அடையாளம் -

18. ஒருவடிவாய் - ஒப்பற்ற சிவலிங்கமூர்த்தமாகி பலவடிவாய் - பலமரத்தின் அடியிடத்து.

19. மூலம் - பிரணவம், அதன்மூலம் - அமரத்தின்மேல், பாகை - ஞா

னகாண்டம், கருமகாண்டம். கவர் கவடு, சுருதி - சுரம், பனை - பருத்த கொப்பு, சாகை - பிரிவு, சாகையா - கிளைகளாக, தவிரா - நீங்காத, சூல் கொண்டு - கருப்பமாகக்கொண்டு, நகை - மகிழ்ச்சி, தருமமுதல் - அறமுதலாக, பெறும்பலவும் - பெறப்பட்ட பலபொருள்களையும், குறும் - சிறிய,

22. ஒருமதி - ஒருமாதம், இருமதி - பெரியசந்திரன், எழுபடிக்கு - எழுலகத்துக்கும், தலைமுறை - வயிசம்.

23. இடவார் - தானஞ்செய்வார்,

24. மந்தமாருததானம் - தென்றற்காற்றிற்றேய்தல்.

பன்விரண்டாவது - மந்தமாருதச் சுருக்கம்.

1. சனகர் - சனகாதிபர்.

2. ஆசிரமம் - இருப்பிடம்.

3. திரவு - வலிய, (உ - சாரியை) குரவன் - ஆசாரியனாகிய சிவபிரான்.

4. கின்னம் - துன்பம்

5. வினதலை - ஆகாயத்தினுச்சிவரைவளர்ந்த, வானை - வானமீன், குழவியை - (அம்மீனாகிய) பிள்ளையை, துறவும் - தேடும், கண்டலை - தாழையை, தண்டலை - சோலையின், சென்னி - தலையில், நாடு - தேடுகின்ற.

6. நீரா - சலமாக, கேரியர் - சோழராசர்கள், கோலிய - வளைந்த, சோண்டை - சோழதேசத்தில்.

7. பேரான் - பேரையுடையவன், அகம் - மனைவாழ்க்கை, வயிறுவாய்ப்ப - கருப்பமுற்றிருப்ப, ஆத்திரேயன் - ஆத்திரேயநாமமுடையவன், உரு - அசுரு.

8. பார்பயின்று - பூமியில் (மிதித்தல்) பழகி, பருவம் - வயது, தாருமாதில், புல்லுரி - புல்லுருவி; இது, மரத்தைக்கொக்கும் ஒருபூண்டு.

9. பயிலும் - (நடந்து) பழகும் கோலும் - சூழும், ஐம்படை - பஞ்சபாணம், நாண் - (வண்டாகிய) கயிறில், பூண் - பொருந்த, ஐம்படைநாண் - பஞ்சாயுதமமைத்துச் செய்த ஒரபரணங்கோத்த கயிறு; இது :

குழந்தைகள் மாப்பிலனியப்படுவது.

11. கிள்ளைபோல்வான் - கிளிபோலச் சொன்னதைமட்டுஞ்சொல்வான், நீர்க்கரண்டி - நீர்க்காக்கை, நியாசம் - கிரியைசெய்தல், அவிநயம் - நாடகம்.

12. முன்னேயிரண்டு - அறநூல், பொருணூல், பின்னோன்று - விட்டுநூல், ஒருகரு - ஒற்றமை, இன்பத்தேனும் - இன்பதூலிலாயினும், ஒழி - நீர்க்கப்பட்ட, பெருந்திணை - பொருந்தாக்காமம், அன்றி - அல்லாமல், ஐந்திணை - அன்புடைக்காமம்.

14. இன்னோன் - இந்த ஆத்திரேயன், பொருவான் - சமனமாகான்.

15. பதங்கம் - விட்டில், துளக்கு - சலனம், ஒட்டு - பிடித்துக்கொள்ளும் ஒருவகைப்பசை, பதங்கம் - பறவை

16. விடர் - வெடிப்புசிலம்.

17. யாமம் - (நடு)சாமம், பிறன்கடை - அன்னியர் தலைவாயில், விடர் - தூர்த்தர், குகரத்தை - பன்றியை, ஆன் - பசு.

18. மா - பெரிய, எட்டில் - ஓலை யில்; எழுதாது - எழுதாமல், மறை சொல்வார் - வேதமோதும் பிராமணர், மா - வண்டுகள்சூழும், எட்டில் - பூவிதழில், எழு - எழுகின்ற, தாது -

முடிந்ததற்கையுடைய. கொய்வான் = பறிப்பான். மாநருக்கா = பெண்களுக்காக. தீ = ஓமாகினியை. வேட்ட = விரும்பிய. முறை-ஒழுங்கு. புரியும் = செய்யும். தருப்பை = தருப்பைப்புல். தீ = கொடிய. வேட்டம் = வேட்டை யாகும். முறை = கிரமத்தை.

19. பெருக்கு ஆய்-விருத்தியாகி. பிறமாதர் = அன்னியமடவார். செரு- (கலவிப்) போரில். காய = கோபிக்க. திரிகுலத்தார்- (ஏனை) மூன்றுகுலத்தார். இருக்கு-வேதங்களை. ஆய-ஆராய். திரிவாரை = சஞ்சரிப்பவரை. இனம் = கூட்டமாகிய. உரு- நிறம். காயல். காயம்-சரீரம். திரி = பெண்கள். காயத்திரி-காயத்திரி மந்திரம்.

20. அஞ்சுமகம் = பிரமமாக முதலிய பஞ்சமாகம். அஞ்சு-பயப்படும். அகம் = மனம். விஞ்சு = மிகுகின்ற. அறுதொழிலும் = ஒத்த முதலாகிய அறு தொழில்களையும். அறு = கெடுகின்ற. அணை-மெத்தை. பாராட்டி-பழகி. செவிக்கு-காதுவிட்டத்து. சதுர்மறை = திறமான ரகசியம். வழங்கு-பேசுகின்ற. சதுர்மறை = நான்கு வேதம்.

21. சந்தி = சந்தியர்வந்தனம். சந்தி = தெரு. முந்தி = முதலில். தெர்டுமிடம் = தொட்டுக் கிரியை செய்யுமிடம். முந்தி = சேலையின் முகப்பு. தொடுமிடம். -தொட்டிழுக்குமிடம்.

22. பிரமச்சரியம் = பிரமச்சரிய விரதம். சரதம் = மெய்ம்மை. தெய்வமணச்சடங்கு = தேவவிவாகக் கிரியை. ஆரிடம் = ஆரிடவிவாகம்.

23. பாசுரத்தில்-வரக்கியத்தால். எழுதரிய = எழுதற்கரிய. வழிச்செலவின்-வழிநடத்தலினிடத்தும். மா-பெரிய. சுரத்தில் = காட்டில். பைபாசமணம் = பேய்மணம். போர்எறு = பொருகின்ற இடபத்தை. தழுவி = கட்டிப்பிடித்து. ஆசுரத்தில்-அசுரவிவாகமுறையில். கோவைசியர் = பசுமேயப்பவர். (மேலேகூறிய விவாகங்களினிலக்கணங்களைத் தொகையகர்த்தியுட் காண்க)

24. இராக்கதமணம் = என்வகை மணத்தொன்று. மூவகையார் = மூன்று பிரிவானவர்; சுடித்திரிய வைசிய சூத்திரர். சிலமாதர் = (வேறு சங்கரகாதி) சிலபெண்களை. கந்தருவம் = காந்தருவமணம்.

25. சிறைப்படுத்தி = காவல்செய்து. பொன்னாவி = பொன்னுபரணிகளற்ற பெரித்தி.

26. புல்லி = ஊடல். துறு = நெருங்கிய. முளைவிதது = முளைக்கின்ற விதை. மோகம் = ஆசையுடைய கலப்பையே = கலத்தலையே. புணர்ச்சியையே. கருவி = துணைக்காரணம். (உழுபடை). வேளாண்மை = விவசாயம். (முன்மதனுடைய வீரம்). கர்வியங் கண்ணாராகிய பூவியணன் = போல்வாரெனக்கூட்டுக.

27. மூன்றுகந்தி = உதையம். மத்தியானம், உபயுகாலஞ் செய்கின்ற கந்தியாவந்தனம். நான்காம் ஒழுக்கம் = ஞானமார்த்தகந்தம்.

28. அடிமுறை = பண்டைக்கீர்மப்படி. போகச்செடி = ஆசையாகிய புதர். இடறி = தடுக்கப்பட்டு. கடிதடவாவி = நிதம்பமாகிய குளத்தை; கயம் = மடு.

29. கொம்பெலாம் = (மாதரர்கிய) பூங்கொம்புகளெலாம். சாதி = குலம். பம்பிய = நெருங்கிய. வரம்பு = முறை. பழி = பொய். காடு = மிகுதியாக. பல்கி = பெருகப்பட்டு. அம்பலம் = பொது இடம்; எந்தி = தெரு; அம்பலாய் = பழிச்சொல்லாக்கி. அரும்பி = தோன்றி. வம்பு = வீண்; (வாசனை); அவர் = பிறர் குறைபேசுதல்; (மலர்) = வடு = குற்றம்; (சிறுபஞ்சு); பரந்த = விரிபுத்தன.

30. கேளா = கேட்டு. அறிஞன் = குரு. அயர்த்தது = மந்தத்தை. மேல் நெறி = மேன்மையான மார்க்கம்; செறிவு = நெருக்கம்.

31. கடை = இறுதி. தலை = முதல். பதம்பர் = குறவர். சோனன் = துலக்கர். குனர் = ஊன்விதப்பவர்; நனர் = சண்டாளர். சாணவா = செ

டர். துளையர் - பரவர். பழையர் - கள்விற்பவர்.

32. ஈதூத்தர் - நான்காம்வருணத்தார். கேழ் - தனக்குத்தானே சமமாகிய, உழவர் - உழுதுண்பார்.

33. புணம் - முல்லைநிலஞ்சார்ந்த காடு. ஒருவி - நீங்கி. முயன்றாய் - செய்தாய்.

34. ஒழிந்த - (இல்லறவியல்) நீங்கிய, சாருகத்தியம் - இல்லறவியல். (ஆகிய) ஆச்சிரமம் - நிலையின். நெறிகள் - மார்க்கங்கள். மூவர் - (மேற்கூறிய) மூவர். படர்பயிர் - செல்லுகின்ற கொடிக்கு. கொளுகொம்பு - ஆதரவாகிய கோல்.

35. சவுசாகி - அவசியகருமமுதலிபை. முயன்று - செய்து. ஒம்பி - பாதுகாத்து.

36. பண்டிதர் - அறிவுடையோர். ஏறி - உயர்ந்து. தே - தெய்வதன்மையுள்ள. பாலாய் - இயல்புடையாய். அந்தரத்து - ஆகாயத்தில். கடனோ - முறையோ.

37. தீனம் - கேடு. கோள் - வலிய. பவத்தூறு - பாவமாகியசெடி. கானம் - காடு. பாசம் - கயிறு. கூவா - பேய். கற்கபாடம் - கற்கதவு.

38. ஈ - நல்ல. குடம் - (பூர்ண) கும்பங்கள். சகுடம் - நாய். தலைகீழ் - முறைதவறுதல். நகுடன் - சூரியகுலத்து ஓரசன்.

39. கிளை - கரு. பருவம் - பக்குவம். பைங்கூழ் - பயிர். பொதிகள் - கதிரிகள். கானல் - காடு. பொழிவது - பெய்தல். (போலும்)

40. கொழுந்துவிட்டு - மேன்மேல்வளர்ந்து கொளுத்திய - அழுத்தமாகக் கூறிய, கழுந்து - உலக்கைகுனி. ஏதோ - யாதனாலோ. கட்டத்திணை - குடத்தை. உழுந்தென - உழுந்துபோல. உகுத்து - (உட்கொள்ளாது) புறம்போக்கி. தகையவாக - தடையுடையனவாக.

41. வருகுவது - தடவுவது. ஆசான் - குருவே. முகீத்தில் - இடத்தில்.

42. சிதைந்தனன் - கெட்டனன்.

43. தனம் - முலை. ஆற்று - பற்று. கனதை - மேன்மை. கடப்படும - கடன்படுவான். (அதன்மேல்) கடப்படாது - கடன்கிடையாமல். இனைய - வருந்த.

44. சூனமங்கையர் - ஊன்விற்கும் பெண்கள். துவசமங்கையர் - கள்விற்கும்பெண்கள். ஈனமங்கையர் - புலம்பெண்கள்.

45. சாந்திபுரிந்து - ஒழுஞ்செய்து. வாலாமை - ஆசுசம்; தீட்டு.

46. ஆழந்தான் - அழுந்தினஆத்திரேயன். கிளை - சுற்றம். தாரம் - மனைவி. (ஆகிய மூவரும்) வேறாய் - வெவ்வேறாகி. (முறையே) குலினம் - குலப்பெருமைக்கேடு. தீனம் - எளிமை. மைமை - சந்ததிப்பேறின்மை (ஆகிய) மூவகையின் - மூன்றுவிதத்தினால். மாய்ந்தார் - மறைபட்டார்கள். சூழ்தரு - சுற்றுகின்ற. நாரம்பு - தண்டம் - வீணத்தண்டி. சுரை - சுரைக்குடுக்கை. இசையின் - ஒன்றுசேர்ந்தால். யாழ் - வீணை. வீழ்ப்பில் - (அம்மூன்றும்) தனித்தனிபிரிந்தால். வேடர்கண்ணி - குறவர் பறவை பிடிக்குங்கண்ணி. விறகு - வெம் - கொடிய. பலியோடு - பிச்சையெடுக்கும் ஒடு.

47. அங்கணம் - சலதாரை. உக்க - சொரிந்த. விட்ட - வெறுத்த. கொங்கணம் - ஓர்தேசம். காழகம் - கடாரதேசம்.

48. கீர்நாடு - சோழதேசம். வார்நாடு - கச்சு விரும்புகின்ற. தடை - இடையூறு. தீர்ந்த - நீங்கிய. மலைநாடு - மலையாளதேசம். எனவேமலையாளத்துப் பெண்கள் மார்பைத்திறந்துகொண்டு திரிவார்களைப்பதாயிற்று. வாய்த்தது - (சமீபமாகக்) கிடைத்தது.

49. முரி - ஒழுகின்ற, வளிகின்ற. சலை - மேகலாபரணத்தை. ஆளி - ஆளுதலையுடையதாகிய, தேர் - அல்குலாகிய ரதங்களை, நிரைத்து - வரிசைப்படுத்தி. புடை - பக்கம்.

50. மடுப்ப - அகப்படுத்த - குழல் - இடம்.

51. ஆம்பதி-ஆகிய ஊர். அவர்-அப்பெண்கள். பந்சில் - தன்மை. காம்பு - மூங்கில். உறமும் - ஒக்கும். ஆம்பதிதன் என்பதற்கு, ஆகியசாதி பாய்ந்தென்னினும் பொருந்தும்.

52. குருகு - பறவை.

53. இன்றிய - இல்லாத. மீனம் - மீன். அல்குல்லியானதின் - நிதம் பமாகிய பாம்பின். மீனம் - பெரிய. தேரை - தவளை.

54. தூண், - அம் - சாரியை. காண் அலா - பார்க்கக்கூடாத. பூண் அலா - பொருந்தக்கூடாத.

56. குலாவு - விளங்குகின்ற.

58. உழல் - வருந்துகின்ற. மறுகு - வீதி.

59. தலைநாடு - முதல் நாடு, சோழநாடு. புலை - புலையதன்மை. தேக்கிலையிற்புனல் போல்வானென்பது - ஒட்டியும் ஒட்டாமலுமிருந்தானெனப்படும்.

60. ஊடு - (வயிற்றின்) நடு. அயர - சோர. பிடுங்க - வருத்த. வாடை - (அம்மாதர்மேற்றேய்ந்தாவரும்) காற்றை. ஏற்று - துகர்ந்து (தாற்பரியம்).

61. சரதநெறி - உண்மைவழி. விரகு - வீரகம். (கடைக்குறை). பரமனையார் - அன்னியர் பெண்கள்.

62. விலையர் - பரவார். சேரி - சேர்ந்திருக்குமிடம். மள்ளர் - பள்ளர். புலையர் - சண்டாளர்.

63. அம்மை - வருபிறப்பு. ஒருசார் - (அது) ஒருபக்கம். இம்மை - இப்பிறப்பு.

64. தரு - மரங்கள். இருள் - இருண்ட. வனத்து - காட்டில்.

65. சோகம் - இளைப்பு. பாகத்தால் - பங்குப்படி. தென்புலத்தார் முதலியோர்க்குக் கொடுக்கும் பாகப்படி. பகுத்து-பங்கிட்டுக்கொடுத்து.

66. கூண்டு - கூடி. வாலாமை - தீட்டு. காண்டல் - பார்த்தலால்.

67. உழிக்கொண்ட - சூழ்ச்சித்து

க்கொண்டு திரிந்த. கண்ணுக்குப்ப - நிதநிரையெய. இழி - இழிவு. கறுகுல் - இருள்.

68. பல்யொன்றமின்றி - பிச்சையொன்றுமுகிடையாமல். கன்றினன் - வருந்தினான். சென்மேர் - (ஒரிடத்துக்குப்) போய்ச்சேர்கின்ற.

69. வாள்தானை - வாளாகிய ஆயுதம்போன்றி. வாட்டு-வருத்துவின. துணைக்கோட்டானை - இரண்டு கொம்பானையை. குமுறுகுரல் - (கண்டத்தில் புறமுதலிய பறவைபோல), முழங்கும் ஒலியை. கோட்டானை - கூலையை. குளமுதூரல் - (அலவகன்), உளறுகின்ற சத்தத்தை.

70. ஈனக்களவிகள் - புலையாடிக். விவசாயிகள். இடம்-கொடுக்கும். இத்திப்பானக்கள் - அதரபானக்கள். (பானம் - குடித்தல்). கானக்களவிகள் - காட்டிலுள்ள கள்ளிமரங்கள். பொறிசோறு - பொறித்திருக்கப்பட்ட (தையாகிய) சோறு. கடி - நீக்கப்பட்ட. ஊனக்கள்-குற்றம்பொருந்திய; மது. வந்த - தாங்கிநிப்ப.

71. வீங்கி - பருத்து. திரிமம் - இருள். வய்ப்ப - போவ. உடு - நகடித்திரிங்கள்.

72. திரிமலெள்ளம் - இருளாகிய பிரவாகம். வடிந்திட - வற்ற. படிந்திடம் - தோய்ந்துகிடக்கும். முடிந்த - கெட்ட. நாளது - என்பதில், அது - பகுதிப்பொருள் விசுதி. விடிந்தது - கெட்டது.

74. கானல் - காட்டிலுள்ள. பரல் - பருக்கைக்கற்கள். பொடி - தூ. தழல் - அக்கினியில்.

75. துரப்ப-தொடர. போற்ற - ஆதரிக்க. இருண்டு - மறைந்து.

76. தருணநிலை - சமையநிலை. தமொறி - மாறுதலடைந்து. சாக்கிரம் - தெளிவுநிலை. சொற்பணம்-கணவுநிலை. சுழுத்தி - மயக்கபாணத்தி; ரைநிலை. கருவி - காரணமாகிய; கரணம் - மனம், புத்தி, சித்தம். அகவகாரமென்னும் அநதக்கரணங்களை உடந்து - தாண்டி. துரியவவத்தை -

சுத்த நிலையாகிய உபாதி. வீழ்ந்து = புடிநது. துரியாதீதம் = சுத்தநிலைக் = ப்பாற்பட்டநிலை. குக்கும் துஆய் = க்கும சரீரத்திற் போய்.

78. என்டேகேனே = என்று சொல் வேனோ. கவுணியன் = கவுணியர் கோத்திரத்திலவதரித்த திருஞான, சம்பந்தமூர்த்திகாபுனார், வாய் = திரு வாயில்.

79. இயமபடர் = யமனுடைய வேலைக்காரர். முடுகி = விரைந்து.

80. வேலை = சமயம். நிராகரித்து = தடுத்து. உத்திரக்கறை = இரத்தமாகிய மரசு.

81. பண்ணவர் = முனிவர். புட்டயக் = தேவலிமானம். கரியுரிவை = யானைத்தோல்.

82. செம் = செவ்வையாகிய. மாணம் = விமானம். மிசை = மேனின், தும். மெய்ம்மான் = திருமேனியிலிருக்கும் உமாதேவி.

83. தைவரல் = தடவல்.

84. உவர்ப்பு = வெறுப்பு.

85. யாழியம் = தென்றிசை. சாமி அந்தகன் = முதல்வனாகிய யமன். காமி = கொடுங்காமியாகிய ஆத்திரேயன். அந்தரம் = மத்தியவிலகம்.

86. வெய்த = கொடுமையுடைய. ஆறு = மார்க்கம்.

87. செறிவு (கோப). நெருக்கம். குறிகொள் = எழுதற்கொழிலைக்கொண்ட. கணக்கால் = கணக்கின்படி. பொறிகளை = எழுத்துக்களை.

88. குலநெறி = குலாசாரமாகிய. நெத்திரத்தொழில் = கண்டோன்ற கிரியை.

89. நற்பு = சிநேகம். (நட்பின்றி ரிவுபோலும்) நண்ணியு = நண்ணுவித்த. (பிறவினை)

90. தன்மம் = தருமம். வேலை = காலம்.

91. கொளினான் = கொள்கையுடையவன். பொரு = ஒப்பு.

92. தெறுப்புன்ல் = அலிக்கும்நீர். முறவி = மறப்பவன். நிரக்கர குக்கி = ஆன = எழுத்து இல்லாத. வயிற்றை

யுடையவன். (மூடனென்றபடி)

93. வருடாதி = வருடப்பிறப்பு.

96. கரணம் = கணக்கு. வீரர் = சித்திரகுத்தர். நரகவீரன் = நரகத்திற்கேரும் வலியுடையனாகிய ஆத்திரேயனை. வரவு = புண்ணியம் (தாற்பரியம்.)

98. முறைதப்புமேல் = நீதிதவறு. வாரானால். தாக்கு = (அவருடைய) உத்தரவை. வைத்தகல்வது = (கீழே) வைத்துவிட்டு நீங்குவது. கப்பு = கவர்.

99. பாசம் = கயிறு. தண்டம் = தடி. எழு = தூண். கரபத்திரம் = ஈர். ஷாஸ். ஏலிகம் = வேல். ஹிஸ் = வெற்றி. மழு = மழுவாயுதம். மூசு = மொய்க்கின்ற. சம்பம் = வச்சிராயுதம். முசுவம் = உலக்கை. கணையம் = யானைவாராமற்றடுக்குமரம். வாட்டூசல் = வாள்யுத்தம். புறம் = பக்கம்.

100. தூலம் = பெரிய.

101. வைவச்சதபுரம் = யமன்பட்டணம். துளங்கி = அச்சப்பட்டு. சூழ் = ஆராய்கின்ற. திறை = கப்பம். கிங், கிரர் = ஏவலாளிகள். மல்லர் = மறி. போர்செய்வேரர்.

102. பெருவியாதி = கிரந்தி. குரு = ஓர்நோய். சேட்டமம் = ஐயம்.

104. ஊர்தியென் = (எருமைக். கடா) வாகனமென்று சொல்லப்பட்ட. வங்கம் = நாவாய். கப்பல்.

105. நீங்குபுநீங்கி. வைதரணி = யமபட்டணத்துநதி. உந்து = செலுத்தப்பட்ட. ஒண் = அழகிய. கயல் = சேல்மீன். பந்தி = வரிசை. சேர்தரு = சேர்கின்ற. சினே = முட்டை.

106. பரிவரத்தொகை = சூழ்ந்திருக்குங்கூட்டம். வீங்கு = மிகுந்த.

108. கோட்டம் = கோணல். கடை. காவலர் = வாயில். காப்பாளர்.

109. கடைகள் ஒழினர் = வாயில்லகள் ஒழினுமுன்னவர். நந்தி = திருநத்திதேவர். அமைத்து = அடங்கிவின்ற.

110. அருண்முறை = ஆளுனருயின்படி. ஆர்ப்பு = மகிழ்ச்சி.

111. கின்னரம் = வீணை. மிழற்றுவாசிக்க. தந்திரி = யாழ்நரம்பு. மீட்டி =

முறுக்கி. பின்னகப்பந்திகன் - சடை முடியின், வரிசைகள்.

112. மாலோகத்தவர் - வைகுண்டத்திலிருப்பவர்.

113. அணிமா ஆதி - அணிமா முதலிய, சித்திகள் - (அட்டமா) சித்திகள். ஈசானன் - திக்குப்பாலகாரி லொருவர், பகல் வேந்தர் - சூரியர்கள். பணிமாற - தாங்குநிற்க, படிமக்கலம் - கண்ணை.

114. ஏழுவலி - மிக்கபலம். மறு அற - குற்றமில்லாமல். இருகோடி - இரண்டெககம். வருட - தடவ.

115. நன்மதை - நருமதை. இரட்ட - வீச. வயிறுவாய்த்த - பெற்ற. (தாற்பரியம்) பொருப்பு - (கிரவுஞ்ச)மலை, கயனை - கயமுகாகுரனை. களிம - யானையாகிய விராயகர்.

116. நீளரித்தம் - நீண்டகாலம். நிரைத்த - வரிசைபடுத்திப் பதித்த. ஆணிப்பொன் - மாற்றியும்பொன்.

117. மருங்கு - இடை. இருசருமம் - யானைத்தோல், புலித்தோல். உடை - உடுத்தல். பருடை - படத்தின்மிகுதி. பணிவததோடு - சங்கக்குடை. உரககுண்டலம் - சர்ப்பகுண்டலம்.

118. கங்கணம் - கைவளையம். துயல்வரு - அசைகின்ற. பிரமை - மயக்கம். அல்லது, மெய்யறிவு.

119. கண்வழக்கி - கண்கூசி. வழிக்கொண்டு - நடைகொண்டு.

120. சரணம் - அடைக்கலம். அதுபுதியாய் - சுவாதுபவப்பொருளாய்ள்ளவனே. மேதியான் - கடாவாகனமுடைய யானை. யாது - எது.

• 121. விதிர்ப்ப - நடுங்க. ரோமஞ்சிலிர்ப்ப - மலர்க்கால் தடிப்ப. துகிலொதுக்கி - வஸ்திரத்தை உள்ளடக்கி. ஏறு - அங்கீகரிக்கக்கூடாத.

122. வீடுபெறு - வீடுதலடைகின்ற. சுவர்க்கம் - மோகனம். விகற்பிப்பான் - வேறுபடுத்திக் கிறல். வன் - எதற்கு. [ஏன், என்னென்ப, தன்விகாரம். மேல்வருவனவுமிது.]

123. கைப்பு - வெறுப்பு; ஒழுக்கு -

மிகு. (தாற்பரியம்)

126. தக்கவேதியன் - தக்கனாகிய பிரமன். சேய்ஞலூர் - மறையலன் - தண்டசுநாயனார். மறைப்பாலகன் - மார்க்கண்டமுனிவர். வாணன் அழிவு - (வரையறையாகிய) ஆயுட்கால நீக்கம். முப்புரட்டபொலிவு - திரிபுரத்தின் வாழ்நாள் விளக்கம். மாற்றம் - விலக்கும. செயல் - செய்கை - விதிமுறை - விதிக்கிரமம். தருமன் - யுமன்.

127. முந்து - முற்படுகின்ற. அக்கால் - அந்தக்காலத்திலு. மந்தககால் - மந்தமாருதம். வழங்குவோம் - சொல்லுவோம்.

128. கிளையாடம் - மூங்கில்களை சையுடும். அளையாட - தோய்த்து. தளையாடி - கண்ணிகட்டி. மடல் - அவிழ்க்கும் - இதழ்களை விரிக்கும். மருங்கில் - பக்கத்தில். [இக்கவியில் அபிதேகத்துக்குரிய தேன், தயிர், பால், அமுதமும் இவைகள் முறையே வரக்கூறிய வியப்புக் காண்க.]

129. அலைந்து - திரிந்து. அலையாமல் - வருத்தாமல்.

130. ஆர்த்த - (உலகில்லு) நிறைத்துவைக்கப்பட்ட. கூர்த்து - (விகாரம்) - துணுகி, துட்பமாக. (உலகு - சஞ்சரிக்கின்ற.)

131. வசந்த ஊதை - தென்றற்காற்று. போது - காலம். ஐ - சாரியை. தைவரல் - தடவல்.

132. ஐந்தினை - ஐந்துநிலம்; குறிஞ்சியாதிப நிலம். இருபாலயிர் - உயர்தினை, அன்றினையாகிய ஆன்மாக்கள். தலிந்தி - நீங்குவாய்.

133. கேளா - கேட்டு. இரங்கி - வருந்தி.

134. பின்னல் அணி - பின்னுதலினழகு. மவுலி - முடியாகிய.

135. மேலும் - இடத்தும். வருமம் - (யுத்தத்துக்குச் செல்லும்) வையாக்கியம். குறிக்கொண்மென - குறித்துக்கொள்ளுங்கொண்டு. பருமமேதி - பெரிய ஏருமைக்கடா.

136. வாராதவழி - (இதன்முன்

னெருவரும்) தெரிந்திராத மாரக்
கம், ஆராமம் - (அன்பு) அடங்காது

மேலெழுதல்.

பதினெழுவது:—தக்கன் வேள்விச் சநுக்கம்.

1. முலைத்தலம் - கொங்கைத்தர
ணம், மார்பு. அத்ததிதவன் - தரும
தேவதை.

2. பின்னம் - வேறுபாடு. சிற்கு
ணன் - ஞானகுணன். ஒருவன்-சிவ
பிரான்.

3. துடைப்பலனை - அழிக்கின்ற
ருத்திரனை. உடைப்பிரமம் - சகல
முமுடையபெரியபொருள். அருளி-
சிருட்டித்து.

4. பூதவகை-(பிருதிவி முதலிய
மிஞ்சுஞ் சூதங்களின்பிரிவை. பூரணம்-
நிறைவு. பிரமம் - பெரிய கடவுள்.
காரணமாம்-(ஒவ்வொரு) வதுப்பற்
றிஉண்டாகும். முகமனுரை - உபசா
ரவார்த்தைகள். (அவை) கடுக்கும் -
போலும்.

6. சுடுகை - ஒத்ததாக. கிதைப்பா
ன் - அழித்தல். மறைத்து - திரை
பவஞ்செய்து. பாண்மை - தன்மைக்
கு. பயில் - தவருகின்ற.

7. விள்ளாமை - வேறுபடாமல்.
மேலா-பொருநதி. தள்ளாமை- நீங்க
பபடாமல். எள்ளாரும் - எள்ளிடத்
து நிறையும்.

8. மீது எலாம் - (தந்திருமேனி
யின்) மேற்புறமெல்லாம்.

9. சேவினான் - இடப்பவாகணத்
தையுடைய சிவபிரானுக்கு. யாரை-
எவரை. இறைஞ்சின் - வணங்கின
லும். (அவ்வணக்கம்).

10. கதி - புகலிடம். நவ்வி-மா
ன்.

11. கதியின்மேல் - பத்வியின்
மேன்மை கருதா - எண்ணி. அதிக
ன் - உயர்ந்தவன். ஆகெனும் - ஆவே
னென்னும்.

12. அந்தமானது - அழகாகியது.
அணித்தாம் - சமீபமாம். நந்தம்-நம்
முடைய. முந்த - முதலில். முயன்
று-செய்து சொற்றான்-சொன்னான்.

13. கூர்ந்த - மிகுந்த. பருதன் -

பாம்பு.

14. மேகபதம் - மேகமண்டலம்.
விழிஞ்சன் - பிரமன்.

15. சுந்தரி - அழகுள்ளவளாகிய.
தோகை-மயில்போன்ற உமாதேவி.
இவை நிற்கும் - இவ்வரங்கள் நிலைக்
கும்.

16. மழ - இளமை. கூர் - மிகு
ந்த. இவ்வாறே - இதைவிதபோ. ப
ணித்தது-சொல்லியது. பயின்ருன்-
செய்தான். தரம் - தகுதி. காளம் -
நஞ்சு.

17. கல் மெல்முலை - கல்லி
ன் மேலறைந்தமெல்லிய சிறுகழி.
சிறைவு - அழிவு. கம்மியன்-தச்சன்.
பெருககம் - ஐசுவரியம்.

18. முறைபுரிய - (தான்)சொல்
லிய கிரமப்படி நடக்க.

19. வேட்டு - விவாகஞ்செய்து.
உரைசெய் - உபதேசிக்கின்ற. ஒழி
வு - கேடு.

20. உழன்றிட - சுழன்றுதிரிய.
சால்பு - மாட்சிமை. தருமற்கு - யம்.
னுக்கு.

21. கனல் - அக்கினிதேவன்.
வேட்ப - மணஞ்செய்ய.

22. புத்திரைசனதி - புத்திரை
யாகிய சனதி. தத்தை - கிள்போ
ன்றவன். வித்தகம் - ஞானம். அத்
திரி - அத்திரிமுனிவர். சோமன் -
சந்திரன். அசுபதிமுதல் - அசுபதி
முதலிய இருபத்தேழு நகரத்திரங்
கள்.

23. இமவான் - இமயவரசன்.

24. கவிகள் - குறங்குகள். முத
ல் - முதலியோர். புலகனீன்றோர் -
புலகன் பெறப்பட்டவர். கவியை -
சுக்கிரனை. திரு - திருவெண்பவளை.
அவுலார் - அசுரர்.

25. ஆதித்தர் - பன்னிரு சூரிய
ர்கள். பொன்னவன்செய் - இரணிய.
னுடைய மகனாகிய பிரகவாதன்.

அவன்மகன் - அப்பிரகலாதன்புத்திர
ஞகிய விரோசனன்; அவன்சேய்மாவலி - அவன் மகஞகியமாவலி. புத்
ல்வன் - (அம்மாவலியினுடைய) மக
ஞகிய. வானன் - வாணசுரன்.

26. காலே - காலையென்பவன். ஆ
யு - ஆயுவென்பவன். மேலையோர் -
மேன்மையுடையவர். நால்வர் - தார்
கூடியன், அரிஷ்டநேமி, ஆருணி, வா
ருணியென்பவர். கலுபன் - கருடன்.
அருணன் - சூரியன் தோர்ச்சராதி. மூ
வா - கெடாத. ராகுவை - இராகுவா
கியபாம்பை, பயந்தான் - பெற்றான்.
சிவகியை - சிவகியை யென்பவன்.

27. இளை - இளையும், கபிலை -
கபிலையும். பாரி - (தன்) மனைவி, ம
ருததுவர் - தேவதைத்தியர். உலப்
பில் - கெடுதலில்லாத.

28. எண் - எண்ணுகின்ற. கிளையா -
விருத்தியாக, என்பெற்றான் -
என்னபயனை உடைந்தான். விண் -
விண்ணுலகத்தீர். கிளையா - கூட்
டமாக, வீடு - போகும், பெண்கி
ளையால் - பெண்குற்றத்தால், பெரு
குகிளை - பெரியவிருத்தி.

29. சித்து - வல்லமை. அகந்
தை - கருவம். இருவகை - கல்வி,
செல்வமாகிய பிரிவு, மத்தநோய் -
மயக்கவியாதி, உள் - உள்ளே. கொ
ள்வார் - நினைப்பார், (உண்பார்.)

30. மகக்குழாம் - (தக்கனுடைய)
பிள்ளைக் கூட்டம். சோமன் - சந்திர
ன். ஆரல் - கார்த்திகை, உரோணி -
உரோகணி, உகப்பு - மகிழ்ச்சி, கே
ளா - கேட்டி, விதிமகன் - தக்கன்.

31. திதி - பக்கம், திரான் - நீங்
கூதவஞ்சு.

32. உழன்று - வருந்தி. ஓரம் -
பகிழ்பாதகம். மேல் நெறி - உயர்ந்த
பதவி.

33. முதிரை - அவரை, காராம
ணி முதலிய பயறு, மோதகம் - பல
காரவகையென்று. (இவற்றைப்ப
டைத்து வைத்தியஞ் செய்யும்)
விழாவில் - திருவிழாநாள்; சதூர்
த்தி தினத்தில், அதிகவியு - (விளா

யுரைப் பரிகரித்துத்) தற்பெரு
மை. அவனை - அந்த விநாயகக்கட
வுளை, சதூர்த்தியின் - (ஆவணிமாத
முற்பக்கத்துச்) சதூர்த்தி மட்டில்.
அமைத்து - அடங்கச்செய்து, நீத்
தான் - போக்கினான், (இச்சரிதங்
கந்தபுராணத்துள் விரிவாகக் காண
லாம்.) தீர்தி - நீங்குவாய்.

34. நான்கு - நான்குகலை. ஏக -
குறைய, வழிவிடுப்ப - வழிகாட்ட.

35. அருகு - (சடையின்) பக்கம்.
அயல் - (மதியின்) பக்கம், பணிவி
வை - வல்கேட்க. வருமுறையத்
னால் - வந்த முறைப்படி. தேய்வும் -
கெடுதலையும், மதி - மாதம்.

37. பிதற்றலும் - பேசுதலும்
புலகன் - (தக்கன் மருகரி லொருவ
னாகிய) புலகமுனிவன். சிறுவி -
(மாதந்தோறு மொருமுறை தேய்க
என்று) நிறுத்தி, புரை - குற்றம்.

38. சாதனை - பயிற்சி, சதி - கற்
பாட்டி, உமாதேவி.

39. முரகரி - வீஷ்ணு.

40. சகனம் - உருவும், நிட்கனம் -
அருவும், தோற்றம், ஒடுக்கம் - உற்
பத்தி நாசம், சிகழ்தர - நடக்க, அக
ளம் - அருவம், அருள் - சத்தி.

41. அகிலம் - எல்லாவற்றினி
டத்தும், ஆம் - ஆகின்ற, உணாவை -
அறிவை நிகிலமும் - எல்லாப்பொ
ருளும், மாலானான் - மயக்கமுடைய
வனாயினன் பிரமம் - சூனியம், அ
ருவம், மால் - பிரமமென்பவற்றில்,
விஷ்ணு பிரமப்பொருள் என்னும்
ஒரு நயப்பொருளுக்கான்க.)

42. துளக்கம் - சலனம்.

43. புணர்ப்பு - செய்கையை, உ
று - உறுவீச்சு, தணப்பினால் (நம்
மை) நீங்குதலினால் பிறவியெய்தி.
(வேறு) என்னமெடுத்த, உறு - பிற
வினைப்பொருளில் வந்தது.

44. வலம்புரியென - வலம்புரிச்
சங்குபோல,

45. கதம் - கோபம்,

46. வெருவி - பயந்து, சூழ்த்து -
ஆராய்ந்து.

47. உய்ப்ப = செலுத்த. மாது = பெண்ணாகிய மகளையும், மருமகன் = மருமகனாகிய சிவபிரானையும்.

48. குலிசம் = வச்சிராயுதம். துவள = அசைய.

49. பூதர் = பூதகணங்கள். சிவலிதி = தக்கன், செல்விகாந்தன் - உமாதேவியாயகன். கடை = வாயிலில்.

50. அல்கல் = குழைதல்.

51. வளவிதே = நிறைவாயிருக்கின்றனவா, நீயுனையாக - நீயிருப்பவனாக. (வளவிது ஒரு குறிப்புமொழி.)

52. புரிவன = செய்வனவற்றை.

53. படையினர் = ஆயுதங்களை யுடைய தேவர். கடையின் = கீழிடத்திற். ஆர் = பொருத்திய, முகனார் = முகமுடையவராகிய அவ்வெம்பிரான். கோயிற்கடை = ஆலயத்தின் இறுதிவாயில். படையினர் = பக்கத்திலுள்ளார். (கீழிடத்திற் பொருத்திய முகம் = அதே முகம்; அதனோடு சிவபிரானுக்குத் திருமுகங்களாற்றை அணைகள்.)

54. சார்தர் = பூதங்கள். அடித் தொழும்பர் = அடித்தெரிநடர்.

55. சேறி = (உள்ளே) செல்வாய்.

56. குறுகுதிர் பணிவீர் ஆகில் = அணுகின் வராகி வணங்குவீரானால். மன்றுதொட்டு (உறுகள்) நீதிதலமுதல், நம்பி = சிறந்தவனே.

57. காமன் = கற்பகத்தையுடைய இத்திரன், காமனுநெறி = காக்கின்ற மனுகீதிசோமன் = வல்திரம், மாமன் = பெரிய தலைவன்.

58. தீர்த்தன் = நீக்கினான், அகத்தை = அகங்காரம். செல்வத்தரவினை = பொருகிணறு.]

59. செய்கலர் = செய்கிலர். வெருவ = அஞ்சுகின்ற. வைத்து = வைக்கோலின் கூட்டம்.

60. வயிறு ஆற்றாமல் = வயிற்றுப்பசிபொறுக்கமாட்டாமல்.

61. விதியில, ந்து = செல்வமில்லாத சிவனுக்கு.

62. தீ இல் - (மயானத்) தீயிடம்.

திக்கு எலாம் = திசை முழுதும். உடைதொட்டு. வல்திரமாகியுடுத்து.

63. ஈம நடம் = சுகோட்டிலாடிதல். வணக்குதிர் = வணக்கினர்.

64. பொன்மை = அழகின்றன்மை. இருவர் = கார்த்திகை, உரோக்ணியாகிய பெண்கள். அன்மை = வேண்டாமை. ஆய் = ஆக. (எச்சத்திரிபு.) வேட்டு = விரும்பி, சதியை வேட்டான் = உமாதேவியை மணந்த சிவபிரான்.

65. புள் = கர்க்குதலிய பறவைகள். இடை = நடுவில். தட்ட = (அவசகுந்தத்தால் தடைசெய்ய.

66. கணகலவனம் = ஒருவன் மூன்றுயில் - மதினுறுப்பு. கோட்டம் = கோயில். தெற்றி = திண்ணை. அறப்புறம் = அறச்சாலை, தருமசாலை. வேதி = ஓமகுண்டம்.

67. உழி = இடத்தில். ஓலைவழி = திருமுகத்தின் மூலமாக.

68. முகூர்த்தம் = இதனை, நூரண்டரை நாழிகையென்றும், மூன்றே முக்கால் நாழிகையென்று ஒரு சிலர் சொல்வர்.

69. கருபம் = திக்கு, திசை. படிவமாதவர் = தவப் பெண்கள். மேல் = மேன்மை.

70. கருடத்துரங்கம் = கருடனாகிய குதிரை. கலை = கல்விதூல். [கலை = ஆண்மான், அறுபத்துநாலு கலையேர் டொருமானென்று கூறிய வியப்புக்காண்க.]

71. புக்கநர் = (தக்கன்யர்க்காலை யுட்) புருந்தகினத்து. புகல் = புகல, (கடைக்குறை) உண்டோ - (ஒன்று) உள்தோ. புல்லாமன்னர், - (வாய்) பேசுதற்கு முன்னம்.

72. மவுனர் = பேர்க்கிள்.

73. வடவரை = மகாமேருப்பேரலும், தறி = தம்பம். பாரிசர்தம் = கற்பகதருவினோன்று.

74. பணிப்ப = சொல்ல, மேரினை = இரதம் = இரசம், வருக்கம் = வகை.

75. கோடிகம் = பூத்தட்டு. பணித்

குறை - வேலைக்குற்றங்கள்.

79. தருமன் - இயமன். குரவன் - ஆசாரியன்.

80. மடுத்து - தடுத்து. மடுத்து - தடுத்தலென்பதைத் திருமால் சிவபிரானை சுருக்கம் 7-லும் தக்கன் வேள்வியழிந்த சுருக்கம் 58-லுங் காண்க.

81. படருவான் - செல்வானாகிய நக்கன். விளைப்பான் - உண்டாகும் பொருட்டு.

83. நிச்சம் - எப்பொழுதும். விச்சை - அறிவு. விதி-பிரமன். எச்சம் - குறை.

84. பன்னெருவர் - பதினெருருத்திரர். நேர்வார் - ஒப்பார். ஒசை - நாதம். வீந்து - இதன்வடிவம் வட்டம், அமுதத்துளியென்றுவகடறுவர். மூல உருத்திரீர்து - காரண உருத்திராகிய சிவபிரானுக்கு.

85. சொல்வார் - கூறுவர். தமது - சிவபிரானுடைய. உருப்பெற்றார் - சாரூபதவியடைந்தவர். அங்கிசம்புவின் கணத்தோர் - காலாக்கினிருத்திர கூட்டத்தார். தாது ஐந்து - இரும்பு, செம்பு, ஈயம், பொன், வெள்ளி. சுவணம் - பொன்.

87. அமுது - சோறாக. நக்கன் - நிருவாணி. குஞ்சிகதவழி - காலைத்துக்கியநடனம். கூத்தன் - விளையாட்டுக்காரன். கஞ்சுகி - பாம்பு. கருத்தன் - மனமுடையவன். கருத்தன் - கடவுள். பன்றி, மீன், ஆமையென்றது - இம்மூன்றுவதாரமு மெடுத்த திருமலை.

88. சுழி - (இறந்தவரினின்றும்) நீங்கிய. சுழி - மூர்க்கம். அவகை - பேய். விகிர்தன் - வேறுபாடுடையவன்.

89. கறை - குற்றம். கெழு-பொருத்திய.

90. திகம்பரன் - நிருவாணி. மருவரும் - இடையும். நெஞ்சம் - மனமும். ஆசை - திசை, (அன்பு). உடை - சேலை, (உடைமை). நிறை - மாட்சிமை.

91. அவ்வவர் - அத்தந்தமுனிவர். ஆபிசாரம் - ஒருயாகம்; அஃதாவது பிறரைக் கொல்லுதற்காகச் செய்யப் பெறும் யாகம். முயல் - (அவ்யாகத்திடுமெழுத்துவந்த) முயலென்னுமிருகம். வேங்கை - புலியிடத்தில். வெளவு - கிரகிக்கின்ற. உரி - தோல். நவ்வி - மான். துடி - உடுக்கு. நகுதலை - விளங்குகின்ற தலைமாலை. வெவ்வு அடர் - வெப்பம்நெருங்கிய. படையா - சேனையாக.

92. புவனம் - உலகத்தில். ஊன்று - பதிகின்ற.

93. வீழ்நீர் - மிகுந்தசலம். உகாநதம் - யுகமுடிவில். எரி - வடவைத்தி. வெளி - ஆகாயம். ஈறு இலங்கையினால் - கெடாதிருத்தலாலே. ஊறு - இடையூறு. சேவாய் - இடப்பமாகி. ஒருதான் ஊக்கும் - (சிவபிரானைத் தாங்கி) ஒருகாலாலே நடக்கும்.

94. மறையை - (சோமகாகரான்) நிருபுக்கொண்டு சுமுத்திரத்திலுள்ளேவைத்திருந்த) வேதங்களை. மீட்டி - திருப்பிக்கொண்டுவந்தது. கமடம் - ஆமை. வெற்றை - (அமுதநகடையும்போது மந்தர) மலையை. மகிதலம் - பூமி. கோட்டால் - கொம்பால். ஏனம் - பன்றி. மா - பெரிய. மால் - விஷ்ணு. மால் - மயங்கத்தை. மைந்தர் - வயிரவர் முதலிய பிள்ளைகள். நாட்டம் - (அம்மீனுடைய) கண். ஒடு - (அந்த ஆமையின் முதுகாகிய)

95. கோடு - (அப்பன்றியின்) கொம்பு.

96. கயம் - யானை. அவுணக்குன்றம் - இராசுதமலை; கயமுக்காரன். வியம் - உடல். உறுது - பொருத்தாமல்; அயனும் - பிரமண்கருவம். சிரம் - தலை. அது - அத்தலை. பலிக்கலம் - பிசுரா பாத்திரம். ஆ - ஆக. மாலாதி - இந்திரன் முதலியோர்.

97. வாசவன் - இந்திரன். வேறுருவாய் - வேறுகிய (பூத)வடிவமாகி. பூசல் - போர். வெங்கதத்தின் - கொழுங்கோபத்தால். உய்த்த - றொலுத்திய. பிறப்பித்த. சலந்தான் - உல

ந்தராசுரன். வெற்றிலீசன் - கயிலாசமலையிலுள்ள சிவபிரான். அந்தணன்போல்-பிராமணன்போல (வந்து). நேமி - (பூமியிற்றிருவடியாற்றீறிய) சங்கரத்தால். இருகூறு-(சலந்தரன்) இருபிளப்பு. (இச்சரிதவ கந்தபுராணம் ததீசியுத்தரப்படலத்தில் விரிவாசக்காணலாம்).

97. வீந்தவன் - இறந்த சலந்தரன். காந்தை - (சலந்தரன்) மனைவி. மயானத்தாடு-(பிருந்தையைச்சுட்ட) சுடுகாட்டின் மத்தியில்.

98. தரிக்குவன் - (நீகூறிய எல்லாவற்றையும்) அணிவன். விடுப்பன் - நீக்குவன். நிகிலம் நாய்கன்-எல்லாந் (தானுகிய) தலைவன். நிகழ்ந்தது -(இவ்வனம்) நடந்ததை. ஞாலம்-உலகம். நிகழ்த்தும் - சொல்லும்.

99. உந்தை - உன்பிதாவாகிய, அவியும்பெய்து- அவிப்பாகமுங்கொடுத்து. சிரம் - நெடுங்காலம்.

100. பாங்கு - உரிமை. பரிகலம் - பாத்திரம். எந்தை - என்பிதாவாகிய பிரமன்.

101. எண்ண-எண்ணி. மருகா-மருமகனாக.

102. பற்றிலன் - (அச்சிவனிடத்தில்) அன்பில்லேன்.

103. முயற்சி-ஊக்கம். வலிப்பவலிந்துசொல்ல. இறையின்றி - சிவபிரானில்லாமல். சடம் - பொய். ஊக்கம் - முயற்சி.

104. இயலும் - (யாகத்தின்) இயற்கையையும். அட்டு - கெடுத்து. யூபம் - யாகத்தம்பம். ஆவிசுழியுமட்டு - உயிர்நீங்கும் அளவில். ஆடும்-அசைத்துகிற்கும். யூபம் -உடற்குறைப்பினம். (ஆம்)

105. கலாபம் - மேகலாபரணம்.

106. பசுக்கள் - ஆன்மாக்கள். பசுபதியை - (அல்)வான்மாக்களுக்கு நாயகனாகிய சிவபிரானை. பண் - தகுதி. பசு - பசுமாடு. படுத்தி - (யாகத்தில்) கொண்டு.

107. முசுக்கள்-குரங்குகள். கவ்வை - பழிமொழி. உசுக்கள் - ஒருவ

கைப்புழுகள். அரிப்ப - கெடுப்ப. பசுபதி - ஆன்மநாயகனாகிய சிவபிரான்.

109. யாங்கும் - எவ்விடத்தும். அறிவித்து - அறிவித்தால் (எச்சத்திரிபு).

110. திருகு - வஞ்சம். கோப்பு-கோவை, சேர்க்கை.

111. திருமலை - ஸ்ரீகயிலாசமலை. ஒலக் மண்டபம் - அரசிருக்கைமண்டபம். சிற்குது - ஞானவிளையாட்டு. கவறு - (சொக்கட்டான் விளையாட்டில் உருட்டும்) பாச்சிகை.

112. புடை - பக்கத்தில். விடையம் - காரணமாக. ஆர் - நிறைந்த.

113. ரூது -சொக்கட்டான்காய். கிட, னன் - கீழே வைத்தவளாய்.

114. தன்னையர்-தன்முத்தோர்.

115. வல்லிக்கெட்டி - வல்லிக்கொடியும் பூங்கொட்டும்போலும் உமாதேவி.

116. ததில்லம் - (யாகத்துக்கு உழுதன் முதலிய செய்து) பக்குவப்பட்ட பூமியில். குண்டம்-ஓமக்குழி. கீண்டு-கிழித்து, தோண்டி. சமிதை-ஓமவிறகு. சாலிமுதிரை - நெல்பயறு முதலியனவாகிய, வித்து-விதை. தீவினை - அக்கினிகாரியம், (கொடியவினை).

117. சுதை-சுண்ணாம்பு. சுதைமகள். தகவிலன் - உரிமையில்லாதவனாய். சுதை - பால்கொடாப்பசு. சுதை - அமுதம். ஆலம் - விடம்.

118. ஆயிழை - பெண்கள். பாசவர்க்கம் - அன்பின்வகை.

119. பயந்தனன் - பெற்றவளாகிய தாய். பயந்தனன் - பயப்பட்டாள். பதகன் - பாதகனாகிய தக்கன். விருப்பினர்-விருப்பமுடையவராகி. அயர்ந்தனன் - சோர்ந்தவளாகி கலை யுரிவை - மான்ரோல். போர்த்தான்-மூடிக்கொண்டவனாகிய தக்கன்.

120. அயர்த்தனை - மறந்தாய்.

121. அமுதக்கடல் - பாற்சமுத்திரம். பாயல் - படுக்கை. சாலை-யாக சாலையானது. நண்ணுதற்கு - அடை

தற்கு. உரித்தோ - உரிமையுடைய தோ.

122. பாரணம் - உண்ணுதல். பருகினர் (அததேவர்கள்) உண்டனர்.

123. தவிர்க்க - நீங்குக

124. மூர்ச்சன் - ஆங்காரனாகிய தக்கன்.

125. தூசர்-படைஞர். அந்தரம்-அண்டங்கள். மேனி - வடிவம்.

128. கிட்டர் - சன்மார்க்கர். பரிசும - பாதுகாக்கும். தோன்றவார் - (உண்கண் ஓங்குப்) புலப்படாதவராகிய சிவப்ரான்.

129. யாவதே-எவராளுளும். பாவரை - பாவிகளை. அடுதல - கொல்லுதல். படாதெனில் - (அது)கடாதாயின். பழி - நிந்தையை. மேல்வை

த்து (அப்பாவிகள்) பேரிற்சுமத்தி.

130. மானத்து - வி. ராணகூடில். கமலம் - மூகம். நீலங்கள் - டயாகள். (இவையுருவங்கள்)நாண் - மெடகம். பட்டு.

131. கணங்கள் - சிவகணங்கள். துரநிதி - ஓட்டி. அன்றோன் - அததன்மையுடைய தக்கன். ஆபிராஹம் - கொலைக்காக்கசெய்யும் யாகத்தில். துணங்கு - இருள் போல். எழுதோன்றுகின்ற தறுகண் - அஞ்சாமையுடைய. பூதம்—,

134. வறிதா - பயனில்லாமல். வேரம் - வேர்வை. குறிப்பு - நினைப்பு.

பதினாவது:—தக்கன்வேள்வியழிந்த சருக்கம்.

1. கொடுமீடி - சிகரம்போன்ற தலைகள். சூர்த்த - பயத்தைச்செய்கின்ற.

2. கோளகைமுகம் - வட்டமாகிய உச்சி. கண்டகம் - வாளாயுதம்.

3. கடப்ப - பாய. குறைப்ப - குறுக்க. துமிப்ப - அறுக்க. ஏற்று - எதிர்த்து. இறுப்ப - அழிக்க.

4. என்பணிக்கு - என்னவேலைக்கு.

6. தந்தான் - தந்த வீரபத்திரர்.

7. மீ போர்வை - மேலாகியதோல். தானை - (தோலாகிய) ஆடை. ஏனமருப்பு - (விஷ்ணுவாகிய) பன்றிக்கொம்பு. சேல் - (விஷ்ணுவாகிய) மீனின். கண்களும் - விழிகளும்.

8. உரவு - வலிமை. சிங்கவேற்று - நரசிங்கத்தின். உரிவை - தோலாகிய. உத்தரிகம் - அங்கவஸ்திரம். மாசுணக்கங்கணம் - பாம்பாகிய கைவளை.

9. கச்சு - (ஆதிசேடனாகிய) இடைக்கயிறு. காயக்கை - ஆகாயகடகை. குடர் - குடல்.

10. வடி - நீண்ட. தொடிதோன்வளையாகிய. பணி - பாம்புகள்.

11. கண்டகர் - பகைவர்.

12. பொறி - (கோபுர)க்கினி

கனற்ற - சுட.

13. கன்னி - அழிவில்லாமையுடைய. கா - காக்கின்ற. [அழிவில்லாமையுடைமை - “ஊழித்தோருள்” குமவ்வோங்கு, லென்பதனானு முனர்க. [திருவிளையாடற்புராணம், திருக்கைலாயப்புகழ்ச்சி 2-ஆம் பாட்டு.]

14. கப்பணம் - நெரிஞ்சின்முள் வடிவாகிய ஆயுதம். பிண்டிபாலம் - எறியாயுதம். கணிச்சி - மழுவாயுதம். முட்கரம் - ஈர்வாள். வை - கூரிய. சுரிகை - வாள். தோட்டி-அங்குசம். வெதினம் - அரிவாள் (குறுக்கல்லிகாரம்). துப்பு - வலி. முசலம் - இரும்புலக்கை. படை - ஆயுதம்.

15. முருடு..... காளம்—, (ஆகிய வாத்தியங்கள் பதினெட்டும். (இவற்றுள், திரட்டு-திரண்டமரமாகிய மத்தளம்.) வருடகாலம்—கார்க்காலம்.)

16. சண்டன், மணிமான் - பட்டைத்தலைவர். முரணை - விரோதித்து. சாரிகைதிரிய - இடமும் வலமுஞ் சூற்றித்திரிய.

17. முகத்தன - முகத்தையுடையன. கலை - ஆண்பாவன். வயப்புலி - ஐங்கம். உளை உத்தரி - புறமயிரினையுடைய குதிரை. கலை-ஆண்பாவன்கு-

முகத்தினும் - இடத்தினும். வாவ - தாவ.

18. அடித்தலங்கரில் - கால்களால். உளுக்க - இளைதல், நொறுங்க. மிசைவன - உண்பன. கெடி - இருப்பிடம், குகனும் - ஆகாயம்.

19. கரி - யானையை, கொடு - கையிற்கொண்டு. பாரிடம் - பூசம். வீரகோளரி - வீரசிங்கம், வீரபத்திரர்.

20. காளி - பத்திரகாளி, வஞ்சனரி, காடுகான் - பத்திரகாளி யேவற்பெண்கள். கஞல - கெருங்க, கூளி - பேய், சிவது - யானை. குறன் - பூதம், புலிப்பறம் - புலிக்குட்டி, குழை - கூட, ஆளி - சிங்கம்.

21. அதிரந்தன - நடுங்கின, தகுதி - கூட்டங்குள்.

22. ஞாளி - நாய், குரைத்தன - குலைத்தன.

23. தன்மகம் - (பிரமன்) தன்னுடைய யாகத்தை. கழந்து - முனிந்த. தான் புரிவான் - (தக்கன்) தானே செய்வானும். மிக்கன் - உயர்ந்தோன். காண்டும் - காண்டோம்.

24. துழனித்தகைக்கு - ஓசையின்பெருமைக்கு. மால் - மயக்கம், திகைக்கும் - திகைப்படையும், (திசைக்கும்). அகைத்து - உயர்த்து. அயரும் - செய்யும்.

25. ஆதிநாயகன் - சிவபிரான். புதல்வனை - புத்திரனாகிய விராயகனை. முன்னிடாது - முன்னவைத்துக் கொள்ளாமல்.

26. துளங்கி - நிலைகுலங்கி.

27. உதிரக்கோலம் - இரத்தத்தாற் கோலம். இட்டென் - செய்தாற்போல. கிழித்தனவாய் - பிளக்கப்பட்டனவாகிய வாய். குருதிகாலவிட்டன - இரத்தமொழுகச்செய்தன. நால - தொங்க.

28. சாரதர் - பூதங்கள். ஆலை - கரும்பாட்டும் எந்திரம். பாலக்கிழத்தி - தூர்க்கை. கலம் - மரக்கலத்தை.

29. கொடிப்படை - முற்படை. ஆழ்ந்து - கோபித்து. அங்கு - அக்

கினி. தமனியத்தலைவன் - குபேரன். திமிலம் - பேரொலி.

30. மணிமான் - பூதத்தலைவன். கண்டன் - பூதத்தலைவன், சாரதர் - பூதர்.

31. தழன்முதல் மூவர் - அக்கினி, யமன், நிருதி.

32. தடிந்து - அறுத்து. துமித்து - வெட்டி. மடுத்து - கலந்து.

33. கார்முகம் - வில். கணப்பூடை - பேய்ச்சேனை.

34. புத்திரம் - பாணம், கணிக்சி - மருவாயுதம்.

35. நிகழ - ஆக, கதை - தண்டு.

36. குலிசம் - வச்சிராயுதம். வலியையேல் - வலிமையுடையவனானால். வள்ளல் - வீரபத்திரர். கலைகள் - கல்விதாங்கள்.

37. அடலை - சாப்புல்.

38. கறங்கென் - காற்றாடியைப்போல. திரித்தான் - சுழற்றினான்.

39. கறை அடி - உரவபோன்றபாதம். மறைபுகாது - (வீரபத்திரரிடம்) அடைக்கலம்புகாமல், சிறைசிறகு.

40. அங்கியை - அவ்விடத்திற் பொருந்திய, இகனி - பகைத்து. அயம் மன் - ஆட்டுவாகனத்திற் பொருந்திய, வயம் - வெற்றி. அங்கி - சூரியன். உருத்து - உதிர்ந்து. மடுத்து - ஒட்டி (தாற்பரியம்). சயம் - வெற்றி. அங்கி - சட்டை. போர்த்து - மூடி.

41. 'தருணவேந்தரை - யெனவனமுடைய அரசரை.

42. கதுப்பு - கண்ணம். துகைத்து - மிதித்து. பற்றி - பீடித்து. ஈர்த்தம் - பிளந்தம்.

43. அலிக்கடம் - தேவருணவுவைத்த குடங்கள். மால் - விஷ்ணுவாகிய.

44. போதுமின் - வாருங்கள். பருமின் - (உள்ளே) துழையுங்கள். சிக்கவசப்பட. யாத்து - கட்டி. முந்தையார் - அநாதியேயுள்ளவராகிய சிவபிரான். மோலி - கிரீடம். உற - மிக.

45. புகா - புகுந்து, தாங்கும் -

காக்கும். நின்னுழை-உன்னிடத்திருந்து. தருதியோ - கொண்டுவந்துவிடுகின்றாயோ. ஊங்கு-இவ்விடத்து. பொருதியோ - சண்டைசெய்கின்றாயோ.

54. நினையலை - நினையாதே. பேதுரையெனில் - மயங்கமாட்டாயென்றால்.

55. குணம் - பிணம். கவந்தபந்தி - உடற்குறைப்பிணத்தின் வரிசைகள்.

56. துமிக்கும்-வெட்டும். சில்லி - தேருருள்.

58. விகடர் - உண்மத்தமுடைய ராகிய தேவர். ஆவிதேடி - உயிரைத்தேடிவராகி.

59. அமரராய் - தேவர்களாகி. உடலுண்டார்கள் - விரோதித்தவர்கள். அலங்காய் - (புறங்காட்டியோடியிறந்து) பேய்களாகி உடல் உண்பாராய்-(பிரேதங்களின்) சரீரத்தைப்பிழிப்பவராகி. சமருள் - யுத்தகளைத்துள். ஆர் - நிறைந்த. படைகள் - சேனைகளுள். மாயந்து - மறைத்து. தம்பிரான் - வீரபத்திரர். படையாய் - சேனையாகி. குழை-, குமரி (அலகை) - பெண்பேய். கூளிகள் - (ஏனைப்) பேய்கள். திமிலை - ஒருவகைவாச்சியும். ஆர் - ஒலிக்கின்ற சீர் - சிறப்பாக. வேட்டன்று - விவாகஞ்செய்தது.

60. அகண்டம் - எல்லாம். நொறில் - வலி. முடிக்கும் - முடித்துவிடும். எண்ணவர் - பகைவர்.

61. வீதிமகன் - தக்கனை. ஓர் பசு - ஒரு பசுவின். விதி - ஊழை. அற்றன் - கெடுத்தான். விரவர் - பகைவர். யூபமா - யாகத்தம்பமாக. களம் - வேள்வியிடம். அவியுண - கெடுதலடைய. நிரப்பி - நிறைத்து. பசு - உயிர்களை. படுத்தன்று - கொன்றது.

62. துறிஞன் - கெடுத்தான். துதி - கூர்மை.

63. படை - பாணம். காந்த - கும்படி. பாய் - பரந்த. இரும்பு,

அடைகாந்தம்-ஊசிக்காந்தம். பணித்தான் - வலிஞன்.

64. பாரிடத்தவன் - பூதப்படையுடையவராகிய வீரபத்திரர். முமாரி - விஷ்ணு. படுத்து - கொன்று. தேரிடத்தவன் - தேரிடத்திலுள்ள சாரதி. பார் இடத்தவன் - பூமியிலுள்ளவன்.

65. சேமத்தேர் - உதவித்தேர். வாம் - தாவுகின்ற. அத்தானையின் - அந்தப் பூதசேனையோடு. சோமத்தாரவன் - சந்திரனை மாலையாகவுடைய வீரபத்திரர்.

66. புதைய - அம்புக்கட்டினையுடைய. உதையவரைக்கு - உதையகிரிக்கு (எதிரில்). மால் - பெரிய. இறுதிவரை - அத்தமனகிரி. கதை - (ஒரு) தண்டாயுதத்தால். கதையிலையென - (தக்கனுக்குப்) பேச்சில்லையென்று சொல்ல.

67. குல்லை - துளசி. குறியா - குறித்து. வல்லையேல் - வலிமையுடையாயானால்.

68. நேமி - வட்டமாகிய. அம். நேமிபடை - அழகிய சக்கராயுதத்தை. கொதித்து - சுட்டு. மீமிசைத்த - மேலாகிய. உங்காரம் - உம்மென்ன முழக்கம். இசைத்தனன் - முழக்கினான். பக்குவன் - (பெறுதற்குரிய சாதனங்களால்) பெறுபவன். காமியம் - விரும்பப்பட்டபொருளை. மடுப்பது - தடுப்பது.

69. அலை - சுமத்திரம். மிலை. தர - அணிய. தலைவர்போல் - சிவ. பிராணப்போல. தலைமாலையிற்கடைமணி - (பிரமவிஷ்ணுக்களின்) சிரமாலையிலுள்ள இறுதிமணிகள். தயங்கு - பிரசுரிக்க. யிரகாசித்தல் - சக்கரத்தினொளியாலென்க.

70. சண்டநேமி - வேகமுடைய சக்கராயுதம். உறும் ஒலிக்கு - இடிமுழக்கால்.

71. திண்குரல்-பலத்தமுழக்கம். ஆற்றமோ - தூங்குமோ.

72. மடுத்து - கலத்து. கால் - காற்று. கறையு - இரத்தஞ்சொரியு.

73. ஒருவனை - ஒப்பற்றவனை. அயம் - ஆட்டுவாகனத்தை. உகைக்கும் - செலுத்தும்.

75. கணை - பாணம். குந்தம் - கைவேல், சுரிசை - வாள். இடங்கர்மா - முதலை. திணை - (பாலை) நிலமாகிய, நெடுங்களம் - யுத்தகளத்தில். தேர்க்கலிங்குமுன் - இரதமாகியமதகுக்கு எதிரே. சுழித்து - சுழிப்பைச் செய்து.

76. விண்ட - விடுபட்ட. கணங்கள் - பேய்கள்.

77. சேண் - உயர்ந்த. அலிக்குடம் - அமுதம்வைத்திருக்குங் கும்பங்களா. வீண் - வீணாக. குவைப்படுகுவித்திருக்கப்பட்ட. திரவியம் - உப்கரணப்பொருள்கள்.

78. ஏர்த்த - அழகிய, ஈர்த்து - இழுத்து. கூளி - பேய்கள்.

79. இத்திரை - இலக்குமி. துண்டம் - மூக்கு. அதிதிமற்றவர் - புத்தியாவந்தபிறர். குமின் சிமிழ் - மூக்குமுலை. (உருவகங்கள்) நாண் - லைக்கம். நிரம்பவோ - அதிகப்படவோ. கண்ணெச்சில் - திட்டிதோஷம். சுழியவோ-நீங்கவோ. அஃதாவது: பேரழகால்வரும் திட்டிப்பரிகாரஞ் செய்யவோ என்றபடி.

81. யாகதண்டத்து அமர் - யாகசங்கராயுதம். இக்கு - இப்பூமியில். அனைத்தவர் - எல்லாரும். முக்கனைதழல் - மூன்றாகிய முழங்குகின்ற (காருகப்பதிய முதலிய) அக்கினி. முருக்கென - முருக்க மலர்போல. பூத்து - உண்டாக்கி. (பிறவினை) சிகை - குடுமியை.

81. திக்கு - திசைகளில். அடாமல் - (உன்னை) அடுத்துநல்லாமல். திருப்பாய் - மீட்டுவரமாட்டாய். அடாவினை - செய்யக்கூடாத தொழில். விடித்தோ - அதுசுலமானதோ.

பதினேந்தாவது:—தேவர்கள்

1. விரவிலாத-கலவாத. மாலை - இரவு, அமாவாசையிருட்டு.

2. பாவங்களில்நிலத்திடை - பாவமாகிய உப்புத்தரையில். கால்ஆழம்

அக்கடா - அங்கே.

82. பராய - பரவி.

84. எசகாயத்தவரும் - எந்தவுதவியெய்தவரும். எச்சன் - யாககருத்தா. எச்சம் - மிஞ்சியபொருள். இரலையாலெழுந்த - மாண் வடிவங்கொண்டெழுந்த. எச்சன் - யாகதேவதை.

85. ஆகுதிபுரித்து - பூரணகுதி செய்து, (யாகத்தைப்பூர்த்திசெய்து)

86. அமரர் ஆக - தேவர்களாக. வேம் - வேகின்ற. அவி - அவிப்பாகம், உண்டி. அமரர் - பகைவர். அவியுண்டார் - இறந்தார். தமரம் - ஒலி. நினைத்தவா - நினைத்தவிதம்.

87. ககம் - பறவைகள். அழித்திட - (உடலையுண்டு) அழிக்க. நாமம் - வீரபத்திரனென்னும் பெயர்.

88. நண்ணும் - (மேற்கூறியபெயரைப்) பொருந்தும்.

89. பாவை - (பெண்) மகள். பரிபவம் - அவமானம். இம்வான் - இம்மயமலையரண். செல்வி - மகள். ஆகென - ஆவாயென்று. போந்தான் - (இம்மயமலைக்கு) வந்தான்.

91. அததலை - அந்த இடத்தில். பூபம் - உடற்குறை. முடி - தலை. நெய்த்தலை - நெய்யைத் தலையிலுடைய. பூபத்துடு - வேள்விச்சம்பத்தினடுவே. சினத்தலை - மாமிசத்தலை. பூபம் - உடற்குறையில். மை - ஆட்டின் தலை.

92. வினேகளால் - (அவரவர்செய்த) கண்மங்களால், பாகத்தினுயிர்பக்குவப்பட்ட ஆண்மாக்கட்டு. பயன் - பலனைது. அறித்து - தெரிந்து. ஊட்டற்பாற்றோ - உண்மிக்கற்பாலதோ.

93. குவவு - திரட்சி. திணி - வண்மை.

—

சிவத்துரோகமடைந்த சரக்கம்.

1. விரவிலாத-கலவாத. மாலை - இரவு, அமாவாசையிருட்டு.

2. பாவங்களில்நிலத்திடை - பாவமாகிய உப்புத்தரையில். கால்ஆழம்

த-காலமுற்றிய, வளம்-செல்வம்.

3. நல்குரவு-தரித்திரம். புலவர்-வித்துவான்கள்.

4. உழந்தனன் - (நடந்து) வருந்

தினான். நலியம் - மழு. மறி - மான்.

5. பதம்-பதவி. மந்திரக்கிழவர் - மந்திராலோசனைக்குரியவர். குழந்து - ஆராய்ந்து. களைகண் - பற்றுக்கோடு.

6. குரவன் - பிதாவாகிய.

7. தடமும்-பெருமையும். பால்-பக்கம். தூவிரண்டு - கல்லிதூல், முப்புரிதூல். அகம்-உள். புறம்-வெளி. நோன் - வலிமை. மார்பு - நெஞ்சு.

8. போது - மலர்போல.

9. நா மாடத்து-நாவாகிய வீட்டில். ஆவிபேதகம் - ஒவ்வொரு உயிர்நன். அங்குரிப்ப - முளைக்க, உண்டாக. தாவில் - கெடுதலில்லாத. அங்கம்-வேதாங்கங்கள். கலை - சல்விதூல். தளிர்ப்ப - தோன்ற. பேதகம் என்பதில்-சு. பிரத்தியேகமாக்குக.

10. வனருகம் -தாமரை. கொழித்தன் - நெரித்தெடுத்தற்போன்ற.

11. வானம் ஆதியில் - ஆராயம் முதலியவற்றால்; பஞ்சபூதங்களால் என்றபடி. உடல் - சரீரம். கரணங்கள் - அத்தக்கரணங்களால். வயங்கி-விளங்கச்செய்து. ஏன் - பிற. போகமும் - அதுபவிக்கப் படுவனவும். புவனமும் - உலகமும். வினைவழியிசைத்து - வினையின் முறைப்படி கூட்டிப்பொருத்தி. மேன - மேன்மையுடைய, நடைபெற-நிகழ. தான-கொடையையுடைய. பங்கயாச்சிரமனே - தாமரைப்பூவை நிலையமாகவுடையவனே. பரமனே - மேலானவனே.

12. நாற்பெருங்கோணில் - பெருமைதக்கிய சிவகோணநான்கில். பானுவாய் - சூரியனாகி.

13. அந்தராதிபன் - இந்திரன்.

14. திறை - கப்பம். நாமம் - அச்சம். உடைந்து - தோற்று.

15. ஆடல் - சூழ்குதல்.

16. கலம் - தோணி. நலசக்கு விரும்பப்பட்ட பொருட்கு. அலந்தனம், - அலத்தல் - கிடையாமல் வருந்துதல்.

18. தகவு இல் - தகுதியில்லாத.

19. பொறி - பெருவிழு. வெறு

லிதாய் - பயனற்றதாகி. ஆவரேல் (விருத்தி) ஆவராணல்.

20. அமரராய்- மரணமில்லாதவராகி. மகத்தால் - (தக்கன்) யாகத்தால்.

21. நந்திராயகன் - திருந்திதேவருக்குத்தலைமையான சிவபிரான்.

22. அனந்தகாயி - ஆதிசேடசயனத்தையுடைய விஷ்ணு.

23. படுக்கும் - கொல்லும். தாவசோபம்-வெப்பத்தையுடையசோர்வு.

24. மிறை - துன்பம்.

25. கழுந்து - அடிப்பாகம். பழங்கண் - துன்பம்.

26. மாசுணப்படம் - பாம்பின்படம். தோகை - மயில். கோம்பியநல் - ஒந்தியினால். சுழல்வது-வருந்துவதை. இயற்றவும் (ஏதாவது உபாயம்) செய்யவும்.

27. விதி-கட்டளை. பேதம்-வேறுபாடு.

28. ஓராத - உணரக்கூடாத. கோகத்தி - பசுக்கொலை. ஒன்றென்று - ஒன்றுக்கொன்று. பிழைத்தனர் - பிழைசெய்தவர்.

29. தொன்றுதோர் - பழமையாகச் சேர்ந்த.

30. பூதலம் - பூமிக்கு. ஓசனை - யோசனை தூரம். (அதன்மேல்) மதி - சந்திரமண்டலம். (அதன்மேல்) உடு - நகரத்திரமண்டலம். (அதன்மேல்) மேதை - புதன். புகர் - சக்கிரன். செவ்வாய், - பொன் - வியாளம். உவுரி-சூரியன். தானம்-மண்டலம். (ஒவ்வொன்றும்) இவ்விரண்டு - இரண்டிரண்டு. ஆதி - முதன்மையாகிய. முனிவோர் எழுவர் - சத்தருவிகள். தானம் - மண்டலம். மேல் - (அவற்றின்) மேல். அப்புறம் - அதன்மேல். தருவதானம் - துருவமண்டலம். காமம் - வரையும்.

31. (புலலோகத்திலிருந்து) சுலலோகம், - எம் - எம்முடைய. (பிரமனுடைய) பதம் - மண்டலம். அரிபதம் - விஷ்ணுமண்டலம். பித்தி-அண்டச் சுவர்த்தலம். பார்மேல் - பூமிக்கு

மேலுலகங்கள்.

32. புயங்கமெட்டும் - அட்ட நா
கங்களும். எண்களியு - திக்குயானை
களெட்டும், கீழ்க்கோடி - கீழ்ப்பக்
கம். ஆடகர் - ஆடகேசபுவனத்திலுள்
ளருத்திரர். கோயில் - ஆலயம். இரு
பான் இலக்கம் - இருபதிலக்கையோச
னை தூரம். பன்னகர் - நாகர். அரக்கர் -
இராக்கதர். அஷணர் - அச்சர். சூழ்
வோர் - (அவரைச்) சுற்றியிருந்து ஏ
வல்செய்வோர்க்கு. விடுத்த - விடுக்
கப்பட்ட. அதல முதலேழும். அதல,
விதல, சுதல, நிரதல, தராதல, ம
காதல, பாதாள முதலேழலகமும்.
எழொன்பான் - அறுபத்துமூன்றில
குகம். உடர்மாண்டர், - பதம் - இருப
பிடம். கீழ் - (அதன்) கீழ்ப்பக்கம். ஒன்
பான் - ஒன்பதிலக்கம். கும்பி - ஓர்
நரகம். [விடுத்த என்பதில் அகரந்
தொக்கது.]

33. இருள்நிலம் - (கும்பிநரகத்தி
ன்) கீழ்ப்பக்கம்) இருட்டபூமி. எழுநா
ன்குகோடி இலக்கம் இருபத்தொன்
பான் - இருபத்தெட்டுக்கோடியேயிரு
பத்தொன்பதிலக்கையோசனை தூரம்.
கீழ் - (அதன்) அடியில். கமடம் ஆமை.
உயங்கும் - வருந்தும். புகைப்படலம் -
புகைக்கூட்டம். அக்கினிச்சுவாலே -
(அதன்கீழ்) எரியும் தீக்கொழுந்து.
காலாக்கினி வரதர்கோயில் - காலா
க்கினி ருத்திரர் ஆலயம் (கோடி).
பித்தி - அண்டச்சுவர். பித்திகோடி
என்பதன் கோடியைக் கோயிலுக்கு
வூட்டிக்,

34. கோவலையம் - பூமியின்வட்
டம். நடு - மத்தி. நாவல் ..... புட்கரம் -
தீவு - கடலுள் மேடா
கிய இடம். உப்பு ... நீர், - நாவல
ந்தீவு - சம்புத்தீவு. ஓர் இலக்கம் - ஒரு
லக்கையோசனை தூரம். மேன்மேலும் -
(அதன்) மேலுள்ள ஆறு தீவுகளும்.
இரட்டி - (ஒவ்வொன்றும்) இரட்டி
ப்புத்தொகையுள்ள தூரம்; இரட்டி
ததலாவது, ஒன்றுக்கு, இரண்டு. இ
ரண்டுக்கு, நான்கு. நான்குக்கு, எட்
டு. எட்டுக்கு, பதினாறு. பதினாறுக்கு

முப்பத்திரண்டு. முப்பத்திரண்டுக்
கு, அறுபத்துநான்கு என்க. உப்புந
ரலை - உப்புக்கடல். அன்னவே - (மே
ற்கூறிய) அத்தன்மையாக இரட்டிக்
குத்தொகைகளே.

35. சூழ் - (மேற்கூறியதீவுகளை
யுள் கடல்களையுள்) சூழப்பட்ட. க
னகபூமி - சொர்ணபூமி. அதனை - அ
க்கனகபூமியை. கனம் - (அம்மலையி
ன்) உயர்வு. அயுதம் - பதினாயிரம்
யோசனை தூரம். வளைந்த - (அம்ம
லையைச்) சூழ்ந்த. புறக்கடல் - பெ
ரும்புறக்கடல். (அக்கடலைச் சூழ்ந்த)
பாழ் - பயனற்ற. இருண்டபூமி - இ
ருட்டடைந்த பூமி. ஆழ் - ஆழ்ந்த.
கனம் - மேன்மைதங்கிய. பித்திகை -
அண்டச்சுவர்.

36. வாசனை - (எங்கும்) வசிப்ப
வனாகிய சிவபிரானை. மகேதலம் - பூமி.

37. கனற்சிகை - அக்கினிச்சுவா
லை. காலாங்கி - காலாக்கினி. பரிந்து
தாலிப்படுதனைக்கூட்டிக்.

38. இடையமாட்டேம் - வருந்த
ச்சகியேம். தன்னம் - சிறிதுகாலமும்.

39. பேனம் - துறை. திகிரிவெ
ற்பு சக்கரவாளமலை.

40. ஆர்வலி - நிறைந்தபலம்.

41. அவரிலும் - அவ்வெழுநா
ள்ளும். இவர் - இவ்வொன்பத்தின்ம
ராவார். நவகண்டத்தோர் - (தங்கள்
தங்கள் பெயரையுடைய) ஒன்பது
கண்டங்களையும் காப்பவர்.

42. தீபம் - தீவு. நாத்ருன்றம் -
நான்குமலைகள், அவை: மந்தரம், கர்
தமாதனம். விபுலம் - அவர்சுவம். எ
ன்பன. சூழ் - (மேலேகூறிய நான்கு
மலையைச்) சூழ்நதிருக்கின்ற.

43. மிக்கு உள - மிகுந்துள்ள.
வரைகட்டு - (மற்றை) மலைகளுக்கு.
எண்கிரிச்சார் எட்டும் (இந்த) எட்டு
மலைப்பக்கத்திலுள்ள எட்டிடத்தினு
ம். சுற்றும் - சுற்றுப்பக்கத்தினும்.
ஒன்பாங்கண்டம் - நவகண்டம்.

44. வடகடல் சிருங்கநாப்பண் -
வடகடலுக்கும் சிருங்கமலைக்கும் மத்
திய தேசம். குருவருடம் - குருகண்

டம். இப்பால் - (அசுத்து) இந்தப்பக்கம். உவிய - விசாலிதத. சுவேதங்காறம் - சுவேதமலைவரையும். சடவரை - (அசுது) பெரிய மலையாகிய சுவேதத்திலிருந்து. நீலங்காறம் - நீலமலைவரையும்.

45. மேல்பால் கடவிடை - மேல்சுருத்திரத்தினிடத்திலுள்ள. கர்தமாதனம் - கந்தமாதனமலை. கேதுமாலம் - கேதுமாலகண்டம். கீழ்பால்வாரி - (அதிலிருந்து) கிழக்குச் சுருத்திரத்தினிடத்துள்ள. மாலியவான்மட்டும் - மாலியவான்மலைவரையும். பத்திரி - பத்திரிகண்டம். தென்பால் - தென்கடற்பக்கம்.

46. பனிவரை - இமயமலையும். கேது - கேதுவுக்கும். பத்திரி, கேது - பத்திரிகண்டமும், கேதுமாலகண்டமும். அன்னயாறம் - (அவ்விடத்திலுள்ள) மற்றை நதியும், அங்குபத்திரை நதியும். அன்னய - அவ்வளவீனாட்டைய. காப்பன் - (நிமிக்கும்) கேதுமாலகண்டத்துக்கும்) நடுவிடம். ஒன்றாறாயிரம் - ஒன்பதினாயிரமாயினாலும். மற்று ஏ-அலைகள்

47. தருமபாவம் - புண்ணியமும் பாவமும். கருமபூரி - பரதகண்டம். இஞ்ஞனிவம் - நரகம். போகம் - (மேலேகூடிய தருமருதவிய மூன்றின்) பலன். சவர்க்கேட்டம் - சவர்க்கலோகத்தி லுட்பவித்து மிடுகிய பலன். பொசிப்பது - அதுபவிக்கப்படுவது. போகபூமி - 10சாமேருவைச் சூழ்ந்த காம்புத்த நதியின் பக்கமுள்ள இடம்.

48. வரைவு - (சித்திர) மெழுதல். சிற்பம் - சிற்பத்தொழில்; ஆலயமண்டப முதலியகட்டுதல். மேனியும் - சரீரமும். குறையாநிற்கும் - (பாதிபாதிபாகக்) குறையும்.

50. உச்சி - முடியில். அண்டமூலம் - அண்டத்தினடி. மண்டம் - நெருங்கும். ஆடகர் - ஆடகேசுவனத்திலுள்ள நுத்திரர். அகன்மேலாகாலாக்கினிருத்திரர் கோயிலுக்குமேலாகவும், மகிதலத்தின் - நில, புலகதனுக்கு. கீழா - கீழாகவும். மன்னும் - நிலைபெ

ற்றிருக்கும். நடு - ஊரிலின்மத்தியில். குடநிலையிள் - மேற்றிசையின். மேலகலை மூன்றினில் - சுற்றுப்பக்கம் மூன்றிடத்திலும்.

51. அணவும் - பொருந்தும். சாதர் - அரிகரபுத்திரர்.

52. புடை - பக்கம். கண்ணி - அழியில்லாத. ககணம் - வகாயத்தில்.

53. துரு - துருவதேசம். பொன்னித்தலம் - சோழதேசம். கொங்கு - கொங்குநாடு. தமிழ்நாடு - பாண்டிநாடு. தெக்கணபால் - தென்றிசைப்பக்கம்.

54. ஆதிதலம் - பண்டைக்காலத்திலுள்ள தலம். பருப்பதம் - சீபருப்பதம். அபிடேகத்தானம் - உபிதசானம்.

55. திணை - நிலம். ஐந்து - குறிஞ்சிமுதலியன கவனம் காடுகன்னி - சன்னியாகுமரி. சுழனி - மருதநிலம். கேதாரமுதல் - கேதாரமுதலிய இடம். தமிழ்நாடு - பாண்டிநாடு.

56. மூலவிடம் - ஆதிநிருகானகி. கிற்றிலென - சிறுவீடாக.

57. கயூரி - உமாதேவி. 10தக்கும் - விரோதிக்கும். பாலகன் - பகுப்புக்களாகிய. நான்ரு - தருமார்த்தகாமமோக்ஷகன். சரக்கும் - டம் - வெளிப்படுத்திடம்.

58. கூண்டு - கூடுதல் (நுக). பெரும்பற்றப் புலியூர் - சிதம்பரம். சேண் - விண்ணாலகம்.

60. கிரிக் கோதண்டம் - மலைவில்.

63. துறை - இடம். புதுலம் - புதிதாகிய போகம்.

64. கண்ணியவாறு - (தாங்கன்) கருதியவிதம். மண்ணி - மாசுபோக்கி. உலிட்டெடுக்கும் - பெருக்கெடுக்கும். பொருட்டி - மலை, (தாமரைக்கொட்டை).

65. பிறங்கல் - மலை. மேல் - இடத்தில். ஆக்கிரமமிசை - பன்னகிலையின்மேல்.

பதிற்றுபது:—தேவர்கள் சிவத் துரோகநீ தீர்ந்த சருக்கம்.

1. துறை - நீர்த்துறை. விழைவு - வீருபபம்.

2. பக - கழிபட. சிலை - கல். எண் - எண்ணத்தால். வண்பகல். வளநதங்கிய ஒளி.

3. ஈறுபுரி - நாசஞ்செய்கின்ற. ஞானவரை - அறிவினனவையுடைய. ஷணவர்கள் - மற்றவர்கள்.

4. குரவம் - கோட்டம்.

5. பின்னி - (ஒன்றோடொன்று) நெருங்கப்பட்டு. பழுப்பிலை - பழுத்த ஓலையாகிய. நீளவும்-நீளமாகவும், (நெடுங்காலமும்). நெய்யரி - பண்ணுடையாகிய. சீரை - மரவுரி. தாணிசீர் - தாளுண்டசலம். தலையினேற்று - கிரகிலே யினநிராகக்கொண்டு. தவத்தர் யோகியர் - தவத்தராகிய யோகியர். நாளிகேரங்கள் - தென்னை விருகங்கங்கள். [தவத்தர் தாளினீர் தலையிலேற்றுதலாவது, சாளுப பீதவியடைதல்.]

6. கண்ணி - இளமை. துயில் - உத்தரீயம்.

7. கசலி - வாழை. அரம்பை - தெய்வப்பெண்கள். ஆலவட்டங்கள் - விசிறிகள். சுழற்றல் - சுற்றி விசிறுதல்.

8. துருக்கம் - குங்குமமரம். உருநிறம். ஆம் - போலும்.

9. (சோலைகள்) துளிக்கும் - துளியைச்செய்யும். தேறல் - தேன். (தேவர்களே உங்களுக்கு) கொண் - பெருமை. மலி-நிறைந்த. தாரை-அபிஷேகசலம் (ஆம்). சண்மலி-நன்மை நிறைந்த.

10. புலன் - அறிவு. புறஞ்சொல் - புறங்கூற. அமைந்த-அடக்கி. வாய்புதைத்தல் - (அவ்விவலமலராகிய) வாயைப் பெரித்துதல்.

11. பாவனை - ஒப்பாகிய.

12. அண்டர் குரவன் - விழாபசுவான். வாய்மை - உண்மைச்சொல்.

13. பூவின் - பூமியின். தானம் - இடத்தை.

14. கந்தரவருடம் - மேகவருஷத்

த்தை. புனந்திறை - வருணன். வாரி (நுநிறத்தது - (அருவி) நீரிற்றோனாம் (நுநிறவில்லை).

15. வேட்டுருவம் - வேடர்வமவம். தநதிரர்.....விஞ்சையர், (தேவசாதிப்பகுப்பாராகிய). புத்தேவர் - தேவர்கள்.

16. மாக்கள் - மிருகங்கள். புயல் கெழு - மேகங்கள் பொருந்திய. புதல் - குத்துச்செடி. தனிதராய் - முழக்கமுடையவராகி. தானவர் - அசுரர்.

17. வானோர் - தேவர்களாகிய. நால்வகைசங்கத்தோர் - நான்குவித கூட்டத்தார்; அவர் : மருத்துவரிருவர், வசுக்கனென்றர், உருத்திரர் பதினொருவர், சூரியர் பன்னிருவராவார். நளிமை.....பத்திரம் - பத்மாசனம், கோமுகாசனம், சுவத்திகாசனம். வீராசனம், சிவகாசனம், முத்தாசனம், சுகாசனம், மயூராசனம், பத்திராசனம்; இவ்வொன்பதாசனத்தின் லிவரத்தை யோகதுலவிற்காண்க.

18. உடற்பகை - சரீரத்திற்கு விரோதிகள். ஆறு - காமமுதல் மாச்சரியர் வரையாகியவை. ஐம்புலன் - மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி. நாதகரணம் - மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம். கட்டி - ஒடுக்கி. முக்குற்றம் - காமம், வெகுளி, மயக்கம், மாற்றி - போக்கி. ஊறு - தோன்றுகின்ற. கால்வளி - காற்றாகிய வளி; இடை, பிங்கலை. ஒருக்கி - ஒன்றுபடுத்தி. ஓர்வழி - ஒருவழி; சுழுமுனையில். கடாவி-செலுத்தி. மாறு-விரோதம். யோகுநீர் - யோகமாகிய சலம்.

19. இயமம்.....பிரத்தியாகாரம், —நிட்டையுறும் - உறுதிமேற்படும். உருற்றியும் - செய்தும். ஆறு தாரத்து, — இயல்-நன்மை. பெறு - பெறுகின்ற. மூலத்து பாந்தன் எழுப்பி - (சுருதமாகிய) மூலாதாரத்தில் பாம்புலடிவாயுள்ள அக்கினியையெழுச்செய்து. மேல் - குதத்துக்கு மேலாயுள்ள. குய்யம், நாமி, இதயம், அடி

நா, நெற்றியாகிய சுவாதிட்டானம், மண்பூரகம், அநாகதம், விசுத்தி, ஆஞ்ஞகரில், அடல் - நமத்தது.

26. நற்றிது - கடித்தது நல்லி - தோண்டி. சாய - பஞ்சையகோரைப்புல, அசித்தம்-உண்டு. தாங்கா-தாங்கமுடியாத. பகணம் - பகணம். வசுபு - வசுபு; வருத்தம், தினம் - கெடுத்தது.

21. சாந்திராயணம் - ஓர் விரதம். திங்கன் உபவசித்த - மாதப்பட்டினியிருந்து. பாந்தியம் - உண்டு. அயனம் - அடைவருடம். காந்தி - ஒளி. பஞ்சகனல் - ஐந்துஅக்கிரி, அவையாவன - நாற்பகத்திலும் வளர்க்கப்பட்டஅக்கினிகுண்டம் நான்கும், சூரியகாந்தியை நோக்கி நிறுவால் சூரியவிருண்ட ஒன்றுமாம். வாரிநில - வாரியாகிய சலத்தில.

22. வீழ்த்தம் - விழ்ச்சையுடம். செல்லென் - மேருமென்று. கலங்குருது - கலங்குண்டையாமலு.

23. ஊண் - (நிலத்திலே) பதித்தபாநிகர - மூக்கின. மூலம் - அடியில். ஆசுவாய - பொருந்தச்செய்வதாய்.

24. அப்பரிசு - அத்தன்மை

26. மதுகிளேம் - சுழலுமேரும. வீரவிளேம் - கலந்தோ.

27. நிலையதார் - நிலைகசசெய்தவர். பரிசிலார் - நிரங்கிலார்.

28. வேகம் - விரைவு.

29. அங்கம் - (அவரது) திருமேனி.

30. பவர் - நெருங்கம். துவர் - சிவப்பு.

32. *தோன்றத்துணை - மறைநதுநிற்குதுணை.

33. மேற்கண் - நெற்றிக்கண்.

34. நரிசூட - நரியுடன நந்தாத - கெடாத.

35. நல்குதி - கொடுப்பாய். ஒ - அசை திகழ்வார் - (பத்திமிசு) விளங்குவார். அகழ்வாரை - தோண்டிவாரை. (தன்னை வருத்தஞ்செய்வாரை யென்றபடி) அச்சோ - ஐயோ.

36. அறியா - அறியப்படாத. தாயத நனை - நாயாகியதுணை. கிலம் - எல்லாம். பரம்பரமூர்த்தி - நிறைந்த சிவசொருபமுடைய கட்டையே.

37. நொத்தேமை - வருந்திய எங்களை.

38. நகாசுரன் - ஓசுரன். கொள்ளாது - அடங்காது.

41. காடம்-கட்டம். நளிர்-குளிர்ந்த.

44. ஒன்று - எகம். இரண்டு - துவிதம். ஒன்றிரண்டு-அத்த விசம்.

45. பரிப்பவன் - காப்பவன். திரோபவம் - மறைத்தல். அடைப்பவன் - புருத்த பவன்.

46. கருவி - காரணம். அரிவான் - செய்வான். புலனகோடிகளும்-எல்லா வுலகங்களும்.

47. பூணவும் - பொருந்தவும். பல்பட - அறிய. சேணை - நாயமோ. சேண், ஆண், பெண்ணென்பவற்றில், அது - பகுதிப்பொருள் அகுதி.

48. எளியையோ - இலேவானவரே. ஏகா - ஒப்பற்றவனே.

49. ஒன்று - பொருந்துகின்ற. வெளிரின்றாயை - எதிர்ப்பட்டு நின்ற உம்மை.

51. சுந்து - சுந்தனமாம். வேலி - காவலாக வடைய, மந்த மாருதக் கொழுந்து - இளந தெனறழ்ந்து.. முந்து - அநாதி. பிரயாகை - திரிவேணிசங்கத்திலுழங்கிய). ஆயிரமாமம் - ஆயிரமாசிமாதம். பேது-பலண்ட

53. எனினும் - ஆனாலும். கல் - இரத்தம். எல் - இரவு.

54. அமுது அரங்கவாய் - அமுதமிருக்கும் இடமாகிய வாய். செவ்வாய் - ஒழுங்காகியவாய். வெளியறங்கம்பெற - வெளிப்படையாக. எழுது அரங்கம் - சித்திராசுபை.

55. பால் மதி-வெள்ளையந்நிறம். சித்திப்பாட - (தங்க எண்ணெய்மாமு.

56. சிலம்பு-(நிரிகூட)மலையை.. உரி - உரிமையாகவுடைய. பொலுபுரி-பொண்ணிறஞ்செய்கின்ற. எல்ல

ம்-கோபம். சம்புலவ-நரியை. வலம் புரிபணிவலி - வலம்புரிச்சகவகத் தெரு. வலம்புரி - வலஞ்சற்றிவரு

தலைச் செய்த. உரி - ஈறுகெட்டமே யறெழும.

பதினேழாவது:—வேடன் வலம் வந்த சநுக்கம்.

1. கிரிணை - சிவபிரான்.
2. நறப்பதம். சாலோக, சாமீப, சாரூப, சாயு சியம்.
3. மெய்வலம் - அங்கப்பிரதக்ஷணம்.

4. தேயம் - தேசம். கண்டம் - பருக்கப்பட்ட பட்சகண்ட முதலிய இடங்கள். தீபம் - சமுத்திரத்தின் மத்தியில் மோடாயுள்ள இடங்கள். சிதரவில்லியார் - மலையை வில்லாக வுடைய சிவபிரான். (சிகரம் - ஆகு பெயர்.)

5. கோமாயு - நரி. மான- ஒப்ப. ஏன - மறையை. மேனம் - பேசா நிலை. கொடுத்தவா-கொடுத்தலிதம்.

6. காலத்து - உரிய காலத்தில். ஆம்பிரக்கனி-மாம்பழம். பந்தாடி - பந்தாக விளையாடுகின்ற. கோலம்- ஆழகு. தாம்பிரவண்ணி - பொருளை. திரைகொழி - (முத்துக்களை) அலைகள் கொழிக்கின்ற. தூலம் - பெரிய. தாம்பிரக்குன்றம் - தாம்பிரம் விளையும் மலை (பொதியம்). வாரிசம்-தாமரை. தமிழ் - சருதி - வேதம். மூலத்து ஆம் - (சிருட்டிக்கு) ஆதியில் உண்டாம்.

8. குழமலால் - கூடலால். முடக்கு-வளைவு. குடக்கு - மேற்கு. நோக்கியமதி - பார்த்ததந்திரன்; மூன்றம்பிறைச் சந்திரன்.

10. தேய்த்த - தேயச்செய்த. நிறம் - (சுரு) நிறம். கடா - ஆட்டுக்கடா. மருப்பு - கொம்பு.

11. கவடி - சோகி. இது, கீழ்ச்சாதியார் ஆபரணமாகத்தரிக்கப்படுவது.

12. மூரி-வலிய,கலை-ஆண்மான். கானம் - வானம்பாடி. சேனம் - பருந்து.

14. தோயும் - (மேலேவந்து)படியும். வாடை - வாசனைக்காற்று. எடுத்து - பற்றி. சுவடுபேய் - அடிபட்ட

ட அடையாளத்தைத் தோடாந்துகொண்ட. குழிநரி - ஓர்நரி.

14. சிகைப்பகனி - குடுமிபயிர். தூபம் - புகை. உயிர்-மூச்சு. துண்டம் - மூக்கு.

15. உதரம் - வயிறு. நடலை - வஞ்சலை. அடல் - விழுதி. முண்டம் - மருத்தி.

16. மாலும் - மேகமும். பலையாசலம். பொதியமலை. கோலம் - வலையம். நீள்வறை - நீண்டபுறங்கிள். கொல்லி - ஓர்மலை. மயேநதிரம் - ஓர்மலை. மேலும் - அப்பாலும்.

18. வேலனை - வெறியாட்டாளனை -கூய்-அழைத்து. செள்ளிது - தெளியுடையது. ஐனம் - ஆதியா-மலைநெல் முதலாக.

19. முளைத்தோரை-மூங்கிலரிசி. மலர்பெய்து - பூக்களைச் சேரவி. அவி - சேரவி - படைத்து.

20. பலிவைத்த - பூசையாகப்படைத்த. வேடம் - மிச்சம். வரவிசேடம்-விசேடமாகிய வரங்களும். நிமித்து - (விகாரம்) சருணம், சுரவு..... தொடுதோல் - தொடுசெருப்பு. இட்டான் - பூட்டினான்.

21. செம்மலை - வேடந்தலைவனை. நெருங்கினார். கைம்மம் - யானைக்கூட்டம்.

22. ஆதி - தலைமையான். முதியவன் - வயு. பருத்த. குரல் - ஒசை

23. பரிசை - கேடகம். வரி-கீற்றுக்களையுடைய. அதன் - தோல். புலிப்போத்து - ஆண்புலி. அரவுரி - பாம்புச்சட்டை. கடடி. அடல்குளி - வலியபேய். சுரிகை-வான். துளக்கி - அசைத்து. இடிம்பன் - இடிம்பாசான். கரடியுரிக்கஞ்சுகம் - கரடித்தோற்சட்டை.

24. விளைதடி - ஓராயுதம். மருங்

கேற - பக்கத்தில் முநிசெல்ல. முனை - தண்டாயும். தடியர் - பருத்தவர். மூரிமருப்பு - நெரிந்தகொம்பு. ஸுரலை - கருமான். கொலை - கொலை; இது வகர வொற்றுமை. கொடும்பரம் - வில். தினை தினைத்து - நெருங்கி நெருங்கி. தினைத்து தினைத்து - தினைத்து தினைத்து. தினைத்து தினைத்து - தினைத்து தினைத்து. தினைத்து தினைத்து - தினைத்து தினைத்து.

25. வான் - ஒளி. படலம் - சுட்டம். சுடர் - சூரியனை. படர் - விரிந்த. வேள் - மன்மதன். கரி - டாளை யாகிய இருள்.

26. தானையர் - வஸ்துமோகவுடையவர். கிளை - கவர். கிளைக்கின்ற. வல்லயம் - ஒருவகையாயுதம். (தளிர்). இளையர் - சிறுவர். இறவுளர் - குறிஞ்சிநிலமாக்கள். வனசுரர் - காட்டிற்சொரிப்போர். பளையர் - கள்விற்போர். சூனர் - ஊன்விற் போர். பறம்பு - தோல்வினைஞர். கிராசர் - வேடர். பழையர், எதுகை பற்றப்பளையரென்றாயிற்று.

27. குழல்-ஊதுகுழல். தொண்டகத்துடி-தொண்டகமாகிய பறை; குறிஞ்சிநிலப்பறை. துவைத்து - முடிக்கி. ஞாளி - நாய். செடிகளை - புதர்களை. வாடை-நாற்றத்தை. தெரித்து-தெளிவித்து. தடம்- (அகத்) வழியை. எடுத்து - தெரிந்தது.

28. சிலம்பும் - ஒலிக்கும். பதுக்கையும் - சிறுதூறும். சூரலங்கானமும் - பிரபங்காகும். சூவகம் - மலை யினுச்சியும். வளாகமும் - தினைப்புளையும். நீடினர் - அனேகர். (தாற்பரியம்)

29. மாடு - பக்கம். ஊடுபற்றி - நடுவெயரம்பித்து. ஒடியெறிவார் - காய்ந்த செடிமரங்களைவெட்டித்தன் றுவார். கோடுபற்றி - கொம்பைப்பிடித்து. குமுறி - முழக்கஞ்செய்து.

30. வேடுபாய்வர் - வட்டமாகப் பாய்வர். உழுவையை - புலியை. வேழத்தின் கோடு - யானைக்கொம்பு. மேல் - உயர்ந்த. அறை - பாறையில். சூரமோடு - பன்றிவயிற்றில். மறி

தது - தடுத்து.

31. அருங்கு - ஆமை. கவுதாரி - ஓர்பறவை. புள் - வண்டு. ஒழுங்கு - வரிசை. புல்வாய் - கருமான். கலை - ஆண்மான். வறிய - முன்னேறிச்சென்ற. கழுந்து - உலக்கைக்கழுந்து. கைகெட்டம் - கையால் வேலைசெய்யும். சூழல்வாய் - இடத்தில். கைசெயல் - ஒடியெறிதல். காடுகலைத்தல், வலை வீசுதல் முதலியன.

32. நீலம் - நீலநிறம். சரற்காலம் - மழைகாலம். காண்அரா - மலைப் பாம்பு. தூலம் - பருமை. ஒலம்மனை - தது - பெருமுழக்கமிட்டது.

33. மாசுணம் - பாம்பு.

34. கட்டு - சுற்றிய. கராள்என - முதலையாக. நேமியா - சக்கரமாக. தொட்ட-தொடுத்த. வாள்-பாணம்.

35. வல்லை - விரைவில். பாகதர்நன்-பாம்பினின்றும். விட்டபின் - விடுவித்தபின்னர். விடமீட்ட-விடநதிர்த்த. வரிவேர்க்கை - புள்ளிகளையுடைய புலி; இது: “வேங்கைவரிப்புலி நோய்தீர்த்த விடதாரி” என்னுமூதரைச்செய்யுளை நூபகப்படுத்திற்று.

36. தானை - படை. சமரில்-யுத்தகளத்தில். தெவ்வர் - பகைவர்.

37. சோனை - விடாதுபெய்யுமழை. சரம் - பாணம். விட்டென் - நீங்கினுற்போல. வான் - மேகம். இறைத்தது-நீரைச்சொரிந்தது. வெறித்தது-வயுமையாய்நின்றது. சாபம் - வில்.

38. சேணில் - தூரத்தில். வீணில் - வீணை. வேட்டைக்குபயோகமில்லாமல். நறித்து - கடித்து.

39. உழுகுது - வருந்தி. கார்முயல் - கரியமுயலை. கூன் - வளைந்த. குணில்-குறுந்தடி. மான் - வீரத்தை யுடைய.

40. கொம்பு - தீக்கடைகோல். பம்பு - நெருங்குகின்ற. சம்பு - நரி. தாயது - தாவிச்சென்றது.

41. தசை - மாமிசம். சம்பு - நா வல். சம்பு-ஓர்புல். சம்பு-சிவபிரான்.

42. ஓட - (நரி) ஓட. ஓடி - (வேடனும்) ஓடி. ஓடம் - தோணி. உதலாய் - ஓர் தலப்போன்று.

43. வேறு - வேறாக. அமைத்தபின் - வைத்தபின்னர். வினையிந்தது - வினையை வேறாக்கி. தனித்தான் - தனிப்பட்டிருந்த வேடராசன். துணைவில் - விரைவில்.

44. பார்வை - கண்ணால். இகவன் - நரி. பூர்வம் - பண்டையகாலம்.

45. வரி - கீற்று. பொறி - புள்ளி. மீட்டவன் - விடுவித்தவேடன். கைப்படை - கையாபுதம். தரை - ஊன். பரிய - பருத்த.

46. நிவந்த - உயர்ந்த. நேடியும் - நேடியும். ஓரியும் - நரியும். உவந்த - (தாம்) மகிழ்ந்த. உயிரைமதியாமை - உயிர்க்குவருங்கேட்டைநினையாமை.

47. எட்டுவன் - சமீப்பிப்பன். பொறி - (கண்களில்கோ)பாகுகினி. இகவன் - நரி. கொதிப்பான் - கோபக்கொள்வான். மிடல் - வெற்றி. (ஆகுபெயர்)

48. திறை - கப்பம். முனைவன் - தலைவனுடைய வேடன். ஓரி - நரி.

பெயர்வான் - செல்வான்.

49. வரை - மலையில். பொரு - மோதுகின்ற. கடல் - சமுத்திரம் போலும்.

50. இரு - பெரிய. வலம்புரி - நந்தியாவட்டம். நந்தனவன் - பூநதோட்டம். வலம்புரி - வலஞ்ஞை. தண்டலை - சோலை. வலம்புரி - வலம்புரிச்சங்கம். வலம்புரிமறகு - சங்கவீதி. மறுக - சுழல்.

51. முத்துஅலை - முத்துக்களை அலைக்கின்ற. முத்தலைக்கிரி - திரிசுடமலை. உளரும் - சுழலும். தணந்தபோல் - நீங்கியதுபோல. [தணந்ததென்பது, ஈறுகெட்டுகின்றது.]

52. தத்தமது - (நரியும்வேடனும்) தங்கள் தங்களுடைய. இடமரு

விமானம். இணங்கு - 'பொருநதுகின்ற. கிங்கிரன் - தேவதூதன்.

53. மேல் - அதன்மேல். கீழ்த்தும் - சொல்லும். உலைவில் - வருத்தமில்லாத.

பதினேட்டாவது:— யாண்புகித்தருக்கம்.

1. முத்தும் - முற்படும்.

முதனமுன்று - நித்தியம், நைமித்தியம், காமியம். ஐந்துசுத்தி, பூதசுத்தி, மந்திரசுத்தி, தாணசுத்தி, திரவியசுத்தி, இலிங்கசுத்தி. போது - பூமற்றவை - பிறபொருள்கள். புந்தி - அறிவு. முக்குறியினில் - (குரு இலிங்கம், சங்கமமாகிய) மூன்றடையாளப் பொருள்களில். புரிவது - செய்வது.

2. வேழம் - யானை.

3. பேடை - பெட்டை (மயில்). அகவும் - ஆகும். 'பருவம் - காலம். குருகு - நாரைப்பறவை. பெடைகள் - பெட்டைகள். ஒருமை - ஒற்றமை. சேவல் - ஆண்பறவைகளின். ஊடலுக்கு - ஊடுதலினிமித்தம். ஊடல்கூர் - (தாங்கள்) ஊடுதல் மிகுகின்ற. குளிரும் - குளிக்காலமும்,

குகிர்க்காலமும். பருமை - பருத்த. கூரலின் - சிறகுகளிடத்து. (துணைத்து) இடைவிடாது - நீங்காது. பனியும் - (முன்) பனிக்காலமும்.

4. பாங்கு - அழகிய. கயம் - தடாகம். தாலாட்ட - ஓராட்ட. தூங்கு - தங்குகின்ற. வெயலில்வான் - வெயிலாகிய வானாபுதம். விகிர்த்து - அசைத்து.

5. தெறுதல் - வருத்துதல். வேட்டு - விரும்பி. ஊர் உலாவு - பரிவேடத்துள் சஞ்சரிக்கின்ற. விளர்க்

6. புலவு - புலால் நாற்றம். நீர் - (கடற்) சுவம். சுலவியும் - (தம்மை) சூழ்ந்துநீந்தும். வீழ் - விழுவது. தாளியாமை - மறைபெய்யாமை. பொரிந்தது - வெந்தது. வள்ளியோர் - கொடையாளிகள். கயவர் - உலோவர்.

1. பணம் - பாம்பின்படம். பாந்நன் - பாம்பு. கரிநத - கருகிய, கருப்பை-காரெலி, கானெரி-காட்டுத்தீ.

8. மத்தியான - (தன்) னுளகப்பட்ட, அத்தி, தோல், தூங்கல் ஆம் - இப்பெயர்களுடையதாகிய, அசலம் - மலைபோன்றயானை, அத்தி - எலும்பு, தோல், - தூங்கல் - சோம்பல்.

9. பன்னம் - இலை, இரை-உணவு. பன்னக ஆதிகன் - பாம்புமுதலியவைகள். பவனஅசனம் - காற்றுகியசேறு, பழகி - (உண்டு) அப்பியாசித்து, வான் - ஆகாயத்தில், அலை-அலைகின்ற, கானலை-பேய்த்தேரை, தன்னம் - அற்பம்; சிறு செத்து. சுழன்றது - சுற்றித்திரிந்தது.

10. கனல்வது - சுடுவது, தொடர்தரத்தர - தொடர்ந்து செல்லச் செல்ல, தொலைதரும் - இன்மையாம், கானல் - உடலும் - விரோதிக்கும்.

11. உலக்கும் - வாடும், முண்ணழிநான் - பண்டையுநாதகாவம், புரநத-சேமிததுவைத்த.

12. பற்பம் - தாமரை, கற்பகஅடலி - கற்பக, சோலை.

13. கானவாரணம் - காட்டுக்கோழி, பூபடைசேர் - பட்டையுடன் கூடுகின்ற, பதுக்கை - சிறுதூறு, கமம் - நிறைவு, கூன - வளைந்த, வாரணம் - சங்கு, மோனம் - சாத்துவிகுணம், ஆர் அணங்கார் - அரியதெய்வப்பெண்கள், பயில் - தங்குகின்ற.

14. மடுத்தடம்-ஆழமாகியதடாகம், பொதுமபர் - சோலை, தொடுத்த - சேர்க்கப்பட்ட, சூக்கம்-சூக்கம்மதேகம், தூலம் - தூலதேகம், ஆவி-உயிர், ஆயர்வுயிர்த்தது - சிரமசாநதிசெய்தது.

15. பசிக்கு - பசியால், பாணனார் - பாணபத்திரர், பாணியை - கங்கையை, சேரன் - சேரமான் பெருமானுயனர், பொழில் - சோலை

16. மறுகரி - விரோதிக்கின்றயானை, கூழை - (ஆகுபெயர்) அக்கு

லையின் நடுவி லுள்ள பழக்களை, ருக்கி - விழுங்கி, பேழை - பெட்டி, தாழை - தென்ன, ருப்புடை-மூனறுப்புடைய, ஈறுககனி - நல்லபழர்; தேங்காய், தாக்கி - மிகுத்துணை.

17. அகம் - தேகத்தில், மால்மதம் - பெரியமதம், உவட்டுற-பெருக்கெடுத்தோட, (மேற்கூறியவைகள) துகர்ந்த - உண்ட, தான் - மூயற்சியுடைய, அசலம் - மலைபோன்றயானை, (அந்த யானைக்கு) போகமே-இன்பத்தைமே, மாகநதி - ஆகாயசங்கை.

18. தூபம் - புகை, கொழித்து-ஒதுக்கி, தழைசெவிமா - விநிதநூதையுடைய யானை, தாபம் - தாகம், படிநத - மூழ்கிய பவத்தாயர் - பிறவிநூனபம், பறிபயிம்-அற்றுப்போகும், படி - தன்மை.

19. மொண்டு- முகந்து, மெய்ப்புறம் - தேகத்தினிடம், வைப்பு - இடம், வளையமிட்டு - வட்டமிட்டு, மதமா-யானை, கோன்-வலிய அரா - கரும்பாம்பு, உமிழ்வது - கக்குவது.

20. இருமை - பெருமை, நாகம் - மலை, வயிரவாள் - வச்சிராயுதம், எடுப்ப - எடுத்தோர், ஒரு - ஒப்பற்ற, மைநாகம் - மைநாகமலை, படிந்து - மூழ்கி, அயர்வுயிர்த்து - சிராப்பிரசாரஞ்செய்து, பருமை - பருத்த, நாகம் - யானை, பனைக்கை - பனைபோலுந்துதிக்கை, படர் - (தன்னிடத்து) வருகின்ற, கோன் - கிரகவகரிலோன்றாகிய, கருமை - கறுத்த, நாகம் - (இராகுவாகிய) பாம்பு, இருமதி - பெரிய சந்திரன், ஒருமதி - ஒப்பற்ற அறிவு.

21. எத்தம் - (விகாரம்) ஆக்கத்தை, ஓர்-உணாகின்ற, இருபிறை மருப்பு - இரண்டுபிறைச்சந்திரன்போன்ற கொம்புகள், நால்வாய்-தொங்கியவாய், சித்தம்-மனம் மைந்து - வலிமை முத்தவாரி-மூத்துக்களையுடையநீரை, நீர்-தன்மை, எத்தம்-எழு, நீர்த்தாரை - மழைத்தாரையை.

22. கறையடி - உரல்போன்ற கால்கள். கவுள் - கண்ணம். மதக்க லுழி - மதமாகிய காட்டாறு. சிந்துரம் - பொட்டு. சிந்துரம் - யானை. உடல்வழி - சரித்திரத்தினிடத்தில்.

23. மூரி - வலிமை. முது-பெரிய. வாரிரீர் - வாரியாகிய நீர். (இரு பெயரொட்டு) வரையின்-திரிசுடம லையிலுள்ள இமைப்ப-பிழ்காசிப்பன். நமிநகதியடிகள்-அறுபத்துமூன்றுநாயன்மாரிலொருவர். நிரை - வரிசை.

24. தூங்கல் - மெலிவுள்ளது. துறையில் - அருவித்துறையில். ஓங்கல் - மலை. மதர்த்து - கருவங்கொண்டு. தேம் - தேன். கலாராம்-(விகாநுமெழுதி.)செங்குவளை. தடம் -(திருப்புவீசரத்துப் தெப்பக்குளம். வேட்கோவர் - குயவராகிய திருநீலகண்டநாயனார்.

25. அளிய - அன்புடைய. தண்டலை - கோலையில். ஆடி-விளையாடி, மூழ்கி. பரிந்து-(விகாரம்) முறித்து.

26. துறும்-செருங்கும். பலாபலனும் - பலனும்பலனின்மையும். பலாதி-பழமுதலியபொருள்கள். நதிச்சுறைவாய் - சித்திராநதித்துறையின் பக்கத்தில். குழகர் - பேரழகுடைய திரிகடநாதர். குழமி - கூடி.

27. திமிலம் - பெருமுடிக்கம். உமிழும் - (வாயினுள்) கொரியும். திண்ணன் - கண்ணப்பநாயனார். ஆய்-ஆக. அவன் - அந்நாயனார். சிகையுக்குக்கும் - குடியினின் றுதிருக்கும். அவிகள் - உணவுகள். (ஆய் இரண்டும் - ஆகஎன்பதின் திரிபுகள்.)

28. சுகிர்தம் - தவம். 'தாற்பரியம்' பருமை - பருத்த. அற்புதம் - ஆச்சரியப்பொருள்கள்.

29. அருச்சுனை - அர்த்தசித்தல். அருகில் - பக்கத்தில். நிலேதனம் - வைவேத்தியம். இது - இந்நிகழ்ச்சி.

30. மஞ்சனம் - ஸ்நானநீர். ஒரு ஓம் - மனவொருப்பாடு.

31. கவளம் - திரிளையாகியஉணவுடைய. பவளம் - பவளத்தினாலாகிய. கால் - (மரக்)காலால். திவன-

மெலிய. காய் - சுடுகின்ற. துவள - காய், சுலனப்பட.

32. அந்நெறி - அந்தமார்க்கம். வினைதொலைந்தவழி. மெல் - மெல்லிய. நெறி - ஒழுக்கம். தந்தாவளம் - யானை. தம்-தன்னுடைய. தாவளம் - இருப்பிடம். (தன்னென்பது தம்மெனத் திரிந்தது.)

33. தரிகுட - அரிகுட - விஷ்ணுவினுடன். விடிகுட - விசாலமாக.

34. நண்புலத்து - நல்லுடத்தில். பொசித்து - அதுபவித்து. உலப்ப - கெட. ஒழிந்தநான் - மாண்காலத்தில். எதிர் - நேரே. ஏற்றார் - எதிர்த்தார். புண்புலத்தின் - அற்ப அறிவியுடைய. விலங்கு - மிருகமாகிய யானை.

35. கடுவன் - ஆன்குரங்கு. பாணுவை - குரியனை. தனிதாவு - தனியாகக் குதிக்கும். டேசனை - அன்புடைய குதும்பலா வீச்சரை.

36. அற்பு ஏறும்-அன்பு உயரும். நற்பேறு - நல்லபலனை. பெறுவதென்னும் - அடைவதென்றுகேட்கும். படர்க்கு-தூதர்க்கு. கழல்கண்டோ-திருவடியைத் தரிசித்தோ. முன் - முற்காலத்தில். முசுகுநன் - திருவாருளிருந்த முசுகுந்தச் சீக்கரவந்தி; இவன் குரங்காயிருந்து ஒருவனததின் வில்லத்தழைகளை யுதிர்த்துக்கொண்டிருக்க, அந்தழைகள் கீழேயிருந்த சிவலிங்கத்தின் நிருமேனியைப் பொதிந்து பூசையானதால், சக்கரவந்தியானகதை திருவாரூர் புராணத்துட் காண்க.

37. எங்குளார் - எந்த இடத்திலுள்ளார்(ரும்). அங்கசாதனம் - கொருபசாதனம். வங்கம் - தோணி; கப்பல். புட்பகத்தோர் - புட்பகலிமானம்.

38. வேதி - ஒன்றை மற்றொன்றாக வேறுபடுத்துப் புகளுக்கை.

அரும்பதவுரை.

இரண்டாவது:— சிவரகசியகாண்டம்.

காப்பு.

1. கரத்து - அதிகக்கையிலிருந்து வரும், மாருதம்-காற்று. உயிர் (பிராண) வாயுவின. பிறக்கம் - விளக்கம். கரத்து-(மற்றொரு)க்கையிலுள்ள,மாருப்பு - (கயாமுகாசுரன்பொருட்டு முறிக்கப்பட்ட) கொம்பு, துரிசு - குறிதம். மோதகக்கை - மோதகமென்னும் பலகாரம் வைத்திருக்கும் கரம்.

உமைநீடுவலதாரச்சந்திரம்.

1. சேடம் - எஞ்சியவற்றை. பிழையாகிய ஐக்கினையுடைய சிம்புனைக்கூட்டுக.

போகபூமி-சாம்பூதநதியை-சூழ்ந்த நிலம். வரப்பு - எல்லையாயுள்ளது. ஆணி - உரையாணிபோல்வது. அததாணி - அரகிருக்கைமண்டபம்.

2. தார் - மாலையிடத்து. உதிக்கும் - தோன்றும். மணி - இரத்தம். உதித்தும்-தோன்றப்பட்டும். பூத்தும் - உண்டாகப்பட்டும். தரிக்கும் - அணியப்பட்டு. அவட்கு = அப்பூமி தேவிக்கு. கல்யாய - வஸ்திரமாகி. வாரிதிகு - ஓடலுக்கு. நீர் உதிக்கும் - லட்சுமீதோன்றும். நாலுதிக்கும் - நான்கு திசையிலும். வரைகடவா - (தான் தன்)மெல்லையைக் கட்டாதுசெல்லப்பட்டு. மானவேலி - பெரிய வேலி. பனிகருன்றம் = இமயமலையானது.

3. கமலப்பொருட்டு - தாராளாக் கொட்டை. பொருளும் = நெருங்கும். வளர் - கண்வளர், நித்திரைசெய்கின்ற துகினம் - பனியாகிய. தோயம் - நீர். மண்ணல் - நிலைபெறல். வமவமூன்றும் - (இந்தச்) சொரூப மூன்றையும். பணிவரை - இமயமலை மூன்றது. முதத்தேவியர்-இலக்குமி, பார்வதி, உரசவதியாகிய மூவர். உறமுடி - போலும்.

4. அதை - பாறையில். மிதை - பயமார்க. வருத்தும் - வருத்தப்படுத்தும். வானரி - ஒளிபொருந்திய சிங்கம். பிறை - பிறைச்சந்திரனாகிய. ஸ்ரீரப்பெருந் துண்டத்து. = வளைந்த பெரிய மூக்கினையுடைய. பூயில்-மேகங்கள் தங்கிய. வரைவைய இமயமலையை. சிம்பன் - எண்காற்றற்றவை. சீயம் - சிங்கம்;

5. யாவர் - எவருடைய. அர்ப்பு அயர் - பாணமுஞ் சேர்வடையப்படும்கண்ணினா-கண்களையுடையராய். நண்ணினர் இவரை - பொருந்தின் வராகிய இவ்வரையாமகளினர். பணிவது - லணைகப்படுவது. சிறுமுடிச்சுரூர்பால் - சிறிய முடிசையில் வசிக்கும் வேடப்பிள்ளைகளிடத்து. கா-கற்பகத்தின். வரமபையில்-அள்ளில்லாத. கனியளித்து - பழங்களைக்கொடுத்து. ககனம் = ஆகாயத்தில்தான் தாவிச்செவலும். அரமபையின்கனி - பாழைப்பழங்களை. நனீரிக்கவும். நா கொள் கயிலம் = பெருமையைக் கொள்கின்ற மலை. வரமபையென்றதில் = ஐசாரியை. அம்புமென்னுமபயமெனச்சொக்கது.

6. சமைய - பொருந்த. மந்தரம், மத்திரம், தாரம், — (இவ்மூன்றுச்சிறுங்களுடன்.) வண்டுஇசைக்கும்-வண்டுகள் இசைபாடும். அமையம்-சமை

அசுணமா- அசுணபற்றவை; சையினேசைக்கேட்டு) அலமரும்=சுற்றித்திரியும். அடவி - சோலைசூழ்ந்த; புழம் = உச்சியில். அந்தரத்தவர்-தேவர்கள். உறை - வசிக்கும்; குலவரை-நல்ல மலைகள். தெரிப்போர் = தெளிந்தெடுத்துச்சொல்வோர்.

7. குருளார்-தெய்வமாயுள்ளவர்; யாருளார் - எவருள்ளார் (தோ). அவர் = அவர்கள்.

8. கலைகள் - மான்கள். காலு-இமிர்த்தது = இமிர்கொண்டு. உழை =

இடத்தில். படம் - கூடியிருக்கும். பணி - பாம்பு. சிசிரம் - பின்பணிக் காலத்தின். ஞாட்பினால் - வலிமையால்; அல்லது போரால்.

9. அகல்துடம் (இமயமலையின்) விரிந்த இடம். விசம்புதொட்டு - ஆகாயத்தைப் பரிசித்து. அமுன்று - சுடுதலால். மதிக்கலை - சந்திரனிடத்துள்ளான். முடங்குப்பான்மையும் - வளைந்தொடுங்குந் தன்மையும்.

10. வடதிசை - (மேருமலைக்கு) வடக்கின் கணுள்ளதிக்கு-குடம்உறு-கும்பராசியைப் பொருந்திய. மிடல்-வலி. வடவனலின் - வடவாழ்காக்கினியால்.

11. உவெற்பு அகம் - (இமயமலையினிடம். எறி - வீசுகின்ற. வேயந்தவ - அணிந்தன. பகம் - பெண்குறி. நாணில் - கயிற்றில். பொற்பு-அழகு. அகம் - இடம். நித்திலக்கோவை - முத்துமலை. அணிந்தனவீரிகிய வல்லிகளெனக்கூட்டுக.

12. அமையன்-மூங்கில்போன்ற.

13. உதரம் - வயிறு. மலை-அணிகின்ற. மேனிகாவலன் - மேனியென்பவளுக்கு நாயகன். அமலைபுரி - முழக்கஞ்செய்கின்ற. கோட்டு-சிகரத்தையுடைய. மைநாகன் - மைநாகனென்னுமலை. தந்து - பெற்று. (அதன்பின்) அமலை - உமாபாதேவி.

14. கண்ணன் - விஷ்ணு. அறுகு - அறுகம்புல். அண்ணல் - தலைவனுடைய. மெய்க்கண்-உண்மையினிடத்து. முயல்-முயன்று செய்கின்ற. எக்கண்ணம் - எந்த இடத்தும்.

15. சுகிர்தம் - தருமம். பொன்அவாம் - இலக்குமி விரும்பும். இன்ன - இத்தன்மையுடைய.

16. இழை - ஆபரணம். மேயின் - பொருந்தினன்.

17. உவாமதி - பூரணசந்திரன். (மகிழ்ந்து) கண்ணுநீரி - கண்களாற்றுநோக்கி.

18. உகளம் - இரண்டு. வீங்கினன் - (பால்சுரந்து) பருக்கப்பட்டனன். ஏங்கின - (தேவியாராப்பிரி

ந்ததனால்) வருந்தின.

19. மோப்ப - மோந்துபார்க்க. ஒடி - படரப்பட்டு. கணகவள்ளம் - பொற்கிண்ணம்போன்ற கொங்கை. பச்சைவல்லி - பச்சைக்கொடிபோன்ற பார்வதியின். பவளவள்ளம் - பவளக்கிண்ணம்போன்றவாய்.

20. புவனகோடியை - மிக்கவுலகங்களை. போக்குவரவு - மரணம், சனனம், பவனம் - தேவலோகம், பணித்தது - செய்ததாகிய. சுவனம் - தங்கம்.

21. அரிக்கின்கினி - பருக்கைக்கற்களையுடைய சதங்கை. அலம்புகின்றது - ஒலிக்கின்றது. ஐசாரியை. அடி - பாதங்கள். கலம் - (அவ்)வாபரணங்கள். புலம்புறலோ - அழுதலோ.

22. இறை - சிவபிரான். இரண்டபடி - இருநாழிரெல். (படி ஆகுபெயர்) சகம் - உலகத்தை. முறை - வரிசையாக.

24. துற்றிய - நெருங்கிய. துதையும் - நெருங்கும். முற்றிலும் - முழுவதும். எற்றிலும் - எத்தன்மையுடையதிலும். அமைவது - பொருந்துவதாகிய. இயைபு - சம்பந்தம். முன்றில்வாய் - முற்றத்தின்கண்.

25. பாவை - மரப்பாவை. கழங்கு - கழற்சிக்காய். பயிற்றுதல் - பழக்கிவிளையாடுதல்.

26. பேதைஆர் - பேதைத்தன்மைநிறைந்த. பருவம் - (ஒழு)வயது. கோதை - மாலா. ஆர்வத்தால் - ஆசையால். மேதைஆர் - பேரறிவுநிறைந்த. மேனை - (தாயாகிய) மேனை. தாதை - மகரந்தத்தை.

27. உறையுள் - இருப்பிடம். வழங்கினன் - சொன்னான். குழகன் - பேரழகுடையவன். கிழவி - உரியவளாகிய பார்வதி.

28. வாலே - இளமைப்பருவமுடையவள். இறம்பூது - மகிழ்ச்சி. மை - தனித்திருத்தல்.

29. சங்கநீர் - வலம்புரிச் சங்கத்திலுள்ள சுலம். பதுமை - இலக்குமி.

கவுரி - கவுரநிறமுள்ளவன்; பசுவரி
தமுள்ளவன்; (உமாதேவி). சிவதை
வயிரம் - மனவயிராக்கியம். வரைப
பெண் - மலேபோலக் கடினமாகிய
மாது, (மலையிற்பிறந்தபெண்).

30. கூலம் - புனற்கரை. வனத்
திடை - சலத்தினடுவில். நிலை - நி
லைதத. கட்டை - யோகம்.

31. புகட்டி - பறித்து. மேற்க
ண் - மேலிமையை. முகிழ்த்து - கு
வித்து, முடி. [கண்-அழுப்பெயர்.]

32. எற்ப-எற்றுக்கொள்ள. மொ
னை - முற்காலம் ஆர்வம் - அன்பு.
வானை - வானில். (உருபுமயக்கம்)

33. பரந்த - விரிந்தது. ஏறி -
வளர்ந்து

34. காண்பான் - காணும்பொ
ருட்டு. ஆதி - முதலிய.

35. அந்நணமுதியோர் - பிராம
ணப்பெரியவர். பணி - வணங்கப்ப
டும்.

37. ஊழி - யுகநாதகாலத்தை, நய
ம். நீதத - கடந்த.

38. தோமப - வாட. வண்ணம்-
அழகு. நோற்றல் - தவளுடையதல்.
கடினஞ் - பிண்பாத்திரம். கடுங்க
ந்நதார்த்தோ - விடமுண்டவர்பொ
ருட்டோ.

39. மொழிதலாற்றார் - (ஒன்று
ம்) பேசார். உயிலமான - மலைமான்
போன்ற பார்வதி. வீரால் - கருவத்
தால். (அனையடக்க)அடல்-வல்லமை.
பலிகொண்டார்- பிண்பாத்திரத்தை
க்கையிலெடுத்தார். (பலி ஆகுபெயர்)

40. பொன்னிலைதரு - பொன்
னாலலங்கரிக்கும். வல்லீர் - வல்லவ
ரே. இழுவதோ -இகழ்த(வா)மோ.

41. மைப்படி - (விகாரம்) மை
தோய்ந்த. வருமோ - (உங்கன்தவத்
துக்கு) வருவானே. ஒப்பிலாது -
(எங்கன்தவத்தை) ஒப்புக்கொள்ளா
மல். ஒழிந்தாரேனும் - நீங்கினாராயி
றும். ஒழிகலம் - (தவத்தை) விட

மாட்டோம்.

42. போந்தவாறு - வந்தவிதம்.
வழங்கினீர் - பேசினீர்.

43. மறைவடிவு - மறைத்தபுரு
வம், (வேதஞ்சாருபம்). சொல்லம் -
வார்த்தையும். மறைமொழி - மறை
த்தவார்த்தை, (வேதவாகியம்). மா
ழ்கி - மயங்கி. வெட்கி-நாண். கொ
ட்டி - வீணீதது.

44. காந்து - மறைத்து.

45. வேண்டிற்றே - வேண்டி
யதோ.

46. மறையின் முன்னே - வேத
ங்களின் முன்னாகிய பிரணவப்பொ
ருளே.

47. காராய் - கரியநிறமாயி. ஒ
ழுமும் - மிகும். அந்தத்தாய் - மு
டிவாயுள்ளவனே. பரமேட்டி - மிக
மேலானவனே.

48. நிலம் - நிலம்போன்ற கண்.
முத்து - முத்துப்போன்ற கண்ணீர்
ததுளி. உகுத்தாள - கொரிந்தாள்.
அலமருங்கால் - சுழலும்பொது. மன
து - (சித்தம்) சபை.

49. பனகம் - பாம்பு. (புடைக்
குறை) படர் - விரிந்த. தினகரோ
தய - சூரியோதய. அனவரதம் - எப்
பொழுதும். கனம் - மேன்மை.

50. நகிலவரை - கொங்கையாகி
ய மலை. நோன்பு - தவம். மாள்நாளு
ம்-தினந்தோறும். நலிந்தான் - மெ
லிந்தான். சேண் - உயர்ச்சி.

51. ஆற்றும் - அணியும். (தாற்ப
ரியம்.) ஆற்றுவார் - சிறப்பார். கார் -
கருநிறம். ஆற்றும் - செய்யும்.

52. கொந்து - கொத்தாகிய. கோ
தையார் - கூந்தலையுடையாளாகிய-
மேனே. பயந்த - பெற்ற. வருந்தல்-
வருந்தாதே. விந்தாநாதநதம் - விந்
து நாதமென்னுஞ் சிவசத்திகளின்
முடிவு.

இரண்டாவது:— தீருமணச் சரக்கம்.

I. வரைப்போத்தார் - மலைவில்
லையுடையவர். சாபத்தார்-சபித்தலை

யுடையார். வரித்து - வரவழைத்து-
வரை - கொள்ளுகின்ற. பகர்து -

சொல்லினைவராய், வருதிரர் - வாருங்கள்.

2. இமவான் - இமயவரசன். பக்ஷல்-பக்கம், பாங்கு - அழகிய.

3. கொண்டன்னீர் - கொண்டாற்போன்றவரே. கழிப்பி - கழித்து, கடந்தது.

4. தனையன் - புத்திரனாகிய, முந், னையார் - பண்டேயுள்ளவர். கொநதை - பூங்கொத்தை, அழிப்பராகிய கொன்றைவேய்த்தானைக்கூட்டுக.

5. மேனையார் - மேனாதேவியார். மகட்கொடுத்தார் - மகளைக்கொடுத்தவராகிய தக்கனார். தானே - ஆயுதம். அரிந்து - நயக்க. சம்பந்தம் - சப்யாணம். மோனார் - ஞானிகளாகிய சத்தருநிகள். மோனையாய - ஆதியாயுள்ளவளே. முத்தங்கோடற்கு - மூத்தமிடுத்தற்கு.

6. மனை - மனைவி. தகவு - (சிவபெருமான்), தகுதி. வேட்பதானால் - மனைஞ்செய்வதென்றால்.

7. பூனை - பூனைபூ. ஆர் - ஆத்திப்பூ. கரந்தை - கரந்தைமலர். ஓரை - இலக்கினம். நயந்தனர் - விரும்பினைவராகி.

8. செம்பொற்பொருப்பு - மகா, மேருமலைபோன்றசிவபிரான். மணக்கும் - விவாகஞ்செய்யும்.

9. பண்ணவர் - முனிவர். மன, னஞ்செய்தான் - நினைத்தார்.

10. வேட்கும் - விவாகஞ்செய்யும். மந்தலம் - சுபமுகூர்த்தம். வுக்கெபெறும் - பிரியப்படும். வேய்ந்த மனைவரெனக் கூட்டுக.

11. பாவகன் - அக்கினி. நிருதேசன் - நிருதி. பவனாதிபன் - வாயு. சுரணம் - பஞ்சாங்கத்தினொன்று.

12. அண்டமூலம் - அண்டத்தினடியிலிருக்கிற. அவர்போல்வார் பதினமர் - அந்தக்காலாக்கினி யுருத்திரரைப்போன்ற பத்து உருத்திரர். நாய்பூத கணத்திரள் - (நான்குவாயில்தள காக்கும்) நால்வகைப் பூதகூட்டமரகிய திரள். ஆடகர் - ஆடகேச, பூவனத்திலுள்ள ருத்திரர், குறட்டபு

டை - பூதசேனை. கூர்மாண்டர் - ஒருவகையுருத்திரர். இருந்நிலம் - (பெரும்புறக்கடலைச்சுற்றியிருக்கும்), இருட்பூமியை. வளர்க்கும் - விருத்தி செய்யும். அட்டகர் - புத்தி தத்துவத்தின்மேலிருப்பவர். கணபணத்து - கூட்டமாகிய படத்தையுடைய.

13. கோளகை - வட்டமாகிய, பணிகொள்வார் - ஏவல்கொள்வாராகிய, குரகத மாசாத்தர் - குதிரைபூ, நும்பெரியஜயனார் கூட்டங்கள். பேர் - பெரிய, அனிகத்திரள் - சேனைக்கூட்டத்தை யுடைய. உருத்திரக, ணம் - உருத்திரகூட்டத்தில். படைவீரர் - சேனைத்தலைவர்.

14. தூறுகோடியர் - (மேலேவெல்லிய சேனைத்தலைவர்) சுவகுப்புள்ளவர். பதினொரு கோடியர் - பதினொரு வகுப்புடைய ருத்திரர். தூத, ந்கண்ணா தூற்றுவர் - நெற்றிக்கண்ணுடையவராகிய தூறு ருத்திரர். ஆறுகோடியினிரட்டியர் - பன்னிரண்டு பகுப்புடையராகிய, ஆதவர் - சூரியர். அவர்மேலும் - அந்தச் சூரியர் மேலும். வீறு - கருவங்கொள்ளும். கோடியினிரட்டியர் - இரண்டுபகுப்பாராகிய, மருத்துவர் - தேவலைத்தியர். வசுக்களாம் நாலிருகோடியர் - வசுக்களாகிய எட்டு வகுப்பார். கோடிய-பகுப்புள்ள, பெருந்தீர்த்தம்—,

15. மூலவான்முகன் - பழையபிரமதேவன், அடங்கற்கு - (கருவ)மடங்க. முரி - வளைத்த. கங்காளர் - முழுவெலும்பணிந்தவர். குலபாணி, யர் - குலத்தைக் கையிற்றரித்தவர். கேத்திரபாலர் - வயிரவராகிய, சுவாவின் - நாய் வாகன முடையவரும். நிருவாணக்கோலமேயவர் - வஸ்திரமில்லாதவரும். கஞ்சுகம்-அங்கி, சட்டையுடையவருமாகிய, எண்மர் - எட்டுப்பேர்.

16. கண்ணனுக்கு - கிஷ்ணனுக்கு. அருள்செய்தோன் - திருவடிநீக்கெடுத்த உபமன்னிய முனிவர். சரதம் - மெய், மா - பெருமை.

17. கித்தாரதவர் - பூருவத்திலு,

ள்ளபெரிய தலசிகன். தந்திரர்.....
வித்தியாதரர்-தேவராதிப்பகுப்பார்.
சாலகடங்கடர், நங்கு-ரர்-புராணத்தர்,
(இருபெயரோட்டு.) வேதாளர்-பை
சாசவகுப்பார். சித்தர்-அட்டமாகித்தி
பெற்றவர். விண்ணவா - அகதரவா
சிகள். மாகசாரியர் - ஆகாயமார்க்கந
டப்பவர். தைத்தியர் - அசுரர். கட
வுளர் - தேவர். டோகர் - யோகரு
செய்ய முனிவர். சத்தகாரியர் - சத்
தகன்னிமைகள். சத்தம் - ஏழு மு
கில்வேந்தர் - மெகங்குளினுதிதேவ
தைகள்.

18. அனகம்-பாவமின்மை. புவி

ப்பாதன் - வியாங்கிரபாதர்.
19. மதி - அறிவு. விதி - ஊழ்.

20. சதுட்டயம் - நான்கு. தத்
துவம் - பதம் - பதவி. அத்துவா -
யுழி. ஊர்தி - வாகனம். உகைத்த
னர் - செலுத்தினவராடி. விசம்பு
ஆறு - ஆகாயவுழியாக.

21. பரந்த - விரிந்த. (பரந்தவே
ன்பதில் பெயரெச்ச அகரநுகுட்
டது) ஆகாயகவனர் - ஆகாயமார்க்க
ஞ் செல்பவர். கோத்து - மூடி. உக
வாரி - யுகாந்தகால. வெண்னம்.

22. ஒத்து - ஒன்றுசேர்ந்து. ஒரு
முகங்கொடு - ஒருவழிக்கொண்டு.
போனதும் - வந்தும். அத்துணைக்கு -
அவ்வளவுக்கு. தத்தி - தாவி. பூண்
டது - பொருந்தியதாகிய. பாரிடத்
தலைவன் - பூதநாதனாகியசிலப்பதான்.

23. வயில் - (திரிபுரமாகிய) கோ
ட்டையை. சிதைத்த - அழித்த. ப
ரம்பரன் - மேலானசிவபிரான்.

24. உவரி - (பாற) கட
திரள் - திரண்ட. பூதர் - பூதத்த
லைவர்.

25. தருக - அழைத்துவருக. வே
த்திரம் - பிரம்பு. புடை - ஆயுதம்.
ஓச்சி - செலுத்தி. மரபினால் - கிர
மப்படி. வாக்கு - வார்த்தை.

26. அம்புராசிகள் - சமுத்திரங்
கள். பம்ப - நெருங்க. பந்த - வியா
பித்தன் - (பரந்த என்பதில் முற்றியு
தி, கெட்டது.)

27. வயிணவி - சத்தமாதர்களி
லொருத்தி. காடுகான் - ஐயனூர்தாய்.
பிரமாணி - சத்தமாதர்களிலொருத்
தி. - குமரி - தூர்க்கை. வீரி - காளி.
மந்தாகினி - கங்கை. யோகினி,
கொற்றவை - காளியேவற்பெண்கள்.

28. ஞாயில் - மதிவழம்பு. செய்.
குனதம் - செய்யப்பட்டமலை. ஞுளி
கை - ஸ்லாசுற்றம். தெற்றி - திண்ணை.
சித்திரகூடம் - சித்திரமெழுதியகூட
ம். காவணம் - பந்தல். பூவணம் -
மலர்களாற் சூழப்பட்ட அழகிய. அக
ரம் - பிராமணரிருப்பிடம்.

29. உபரிகை - மேல்வீடு. வேதி
கை. திண்ணை. சாளரம் - சன்னல்.
மாடை - பொன்னாலும், மாம்குமணி
யினால்-பெரிய சந்திரகாந்தக் கற்களி
னாலுமாகிய. அரமியம் - நிலாருற்றம்.
ஆடை - சேலை. படங்கு - மேற்கட்டி.
ஒடை - நெற்றிப்பட்டம். மா - கரிய.
யாளிகள் - சிங்கங்கள். மீளிகள் -
வீரர்கள் - உருக்கள் - வடிவங்கள்

30. இரத்தம் - வெள்ளி. பூதத்
கருகு. (பூதகமென்பதில், தகரம்
பிரததியேசமாகவந்தது) பழக்காய்-
பழுத்தகாய். பழத்தாறு - பழக்கொ
த்து. நித்திவம் - முத்தால்.

31. புறம் - இடம். வேட்டு-வரு
மபி. அவன் - அவ்விடம்.

32. மா - பெரிய. புலனம் திரள் -
உலககோடிகள். வருத்தன் - வருக்
கப்பட்டன். உருக்கள் (சித்திர) வடி
வங்கள். உதித்தன் - தோன்றப்பட்ட
ன். மானம் - போலும். வான்கம்மி
யன் - தேவதச்சன். அருத்தவீதி -
பொன்மயமானதெரு. அயன்கொடி -
அன்னப்பறவை.

33. வல்லு - சீக்கிரம். நாற்று
வார் - தொங்க விடுவார். ஏல்லை -
சூரியமண்டலத்தனீத. மொய்த்து -
வளைந்து. நிரப்புவார் - நிரைப்பார்.
அணி - வரிசை.

34. தேன் - குறிஞ்சி - குறிஞ்சி
நிலம். சாந்து - சந்தனச்சேறு. மூல்லை -
மூல்லைநிலம். மாதர் வினையாட்டால் -
பெண்கள் (மூல்லைக் கருப்பொருளா

கியருரவைக்கூத்து) விளையாட்டினால், மாமணித்திரள் - மாணிக்கக்கற்குவியல், பரல் - பருக்கைக்கல், படு - உண்டாகின்ற, பால - பாலை நிலம், பண்ணீர், - (பலநீர்), கிரவி - கலந்தது, நெய்தல் - நெய்தனிலம்.

35. அடை - இலை, கா - சோலை, நிரைத்து - வரிசைப்படுத்தப்பட்டு, இருண்டதால் - இருள்பட்டதால், கோமாதன் - (தங்கடக்குத்) தலைவனாகுமன்மதனுடைய, சிலை - (அவனுடைய) வில், நாண் - கயிறு, கணை - பாணம், வேழம் - யானை, செல்வ - சமயம், ஒருங்கு - எல்லாம், யானைக்கு, இருள் படுதலையுடையவாக்குக.

36. சுண்ணம் - பொற்பொடி, விடிகு - தனிப்பூ, நிரைத்து - வரிசையாக்கி, நறுக்கி - அறுத்து, ஒப்பிடு - ஒன்றொன்றான வடிவமகாணப்படு, சரம் - மாலை (ஆகிய), குறித்த - குறிக்கப்பட்ட, குப்பை - குவியல், உடைத்து - உடையது.

37. இம்ம - பணி, அணி - அலங்காரம், தமனியப்பணி கொடு - பொன்றாபரணங்களால், மனைவணி - மணக்கோலம், அணிததமை - அலங்கரித்திருத்தல், காண்கென - காண்பாடுயென்று.

38. ஆம்பல் - யானை, போர்வை - தோல், உட்சாத்தும் - உள்ளே யணியும், கலிகொள் - முழக்கங்கொண்ட, பணத்து - படத்தால், கச்சம் - அரைப்பட்டிகையும், ஒலியல் - வல்திரம், ஒளிறு - விளங்குகின்ற, காஞ்சனப் பட்டிகை - பொறிக்கச், மலிந்து - நிறைந்து.

39. மோது - பொரு, வளை - வளைவாகிய, போதில் - பூவால் - பொங்கிய - மிகுந்த, வாசிகை - மாலை, கரோடிகை - முடியுமலை, பணமுடி, படக்கலை முடியிலுடைய.

40. தூ - பரிசுத்தம், மருப்பு - (விஷ்ணுவாகிய பன்றிக்) கொம்பு, மீன் வேசனம் - (விஷ்ணுவாகிய) மீன்கண், சன்னவீரம் - தோள்வளை, காசு - இரத்தம், மீ - மேலாகிய, என் பு -

எலும்பு, ஆரம் - மாலை, (விஷ்ணுவாகிய பன்றி, மீன்களின் கொம்புகு கண்ணுமாபரணமாகிய கதை கந்த புரானத்துட்காண்க.)

41. கண் - கண்ணாகிய, ஒளிர் தரும் - பிரகாசிக்கின்ற, குறி - அடையாளம், சுவின் - அழகிய, துதற் குறி - நெற்றியிலணியும் பொட்டி, வள் நன்மேல் குழை - வளந்தவகிய நல்ல மேன்மைபெற்ற காது, மணி - அழகிய, வளை - தோடு - சங்குக்குழை.

42. மணிப்பணி - இரத்தமுடையபாம்பாகிய, அங்கதம் - வாசுவஸ்யம், பொன் அணிப்பணி - பொன்னாற் செய்த ஆபரணங்களையுடைய, (அணிப்பணி இருபெயரொட்டு) அகலமும் - மார்பையும், அகலம் - விசாலம், காண்குற - காணுதற்கு, தணிப்பு அணி தகைமையால் - (தனக்கண்கள்) குறைதல் பொருநதிய தன்மையால், சுருங்கியதன்மையால், பணிப்பணி - செய்து செய்து, பார்சு - கோங்கிய, பார்வையான் - கண்களையுடைய பிரமன், (பணிப்பணி - இடைக்குறைகள்.)

43. பூண் - ஆபரணம், கண்ணு நீடு - பார்த்து, எழீடு - எழுத்து, பெற ஒன்று - அடையக்கூடாத, தவம் - (ஆகுபெயர்) தவப்பயன்.

44. தருணம் - சமயம், அடல் ஏற்று - வலியுடையவாகண்மாகிய, நம்பிரான் - நம்முடைய திருநகரத்தேவர், புறத்து - முதுகில், இவரந்தணர் - எழுந்தருளினர்.

45. நிலலோகிதர் - பிரமாவின் ஒன்றியிற் றோன்றிய உருத்திரர், ஆடகர் - ஒருவகை உருத்திரர், அட்டகர் - புத்தி தத்துவத்தின் மேல் இருப்பவர், நிமலர் - மலமில்லாதவராகிய, தூற்றுவர் - சத உருத்திரர், இவர் - சிவபிரானிடத்திற் றோன்றியவர், மேலை - பழைய, அண்டத்துச் சியர் - அண்டமுடியிலிருக்கிற உருத்திரர், அண்டமூலம் - அண்டத்தின்கீழிருப்பவராகிய, விமலருத்திரர் - மலமில்லாத உருத்திரர்.

46. கணநாசர் - பேய்க்கூட்டத் தலைவர். ஐந்து வாத்தியம் - தோல், துளை, நரம்பு, கஞ்சம், மிடறு என்னும் பஞ்சவாத்தியங்கள். பேர்ப்பு - நிறைய. (தாற்பரியம்) தமை - தம்மை. தெளிந்தவர் - அறிந்தவர், ஆத்மலக்ஷணமறிந்தவர்.

47. மோதகம் - ஒருபலகாரம். பணைக்கோடு - பருத்தகொம்பு; கய முகாசுரனுக்காக ஒடித்த தன்கொம்பு. பாடாங்கு - கயிறு, தோட்டி. மூடிகம் - பெருசுள்ளி வாகனம். மணத்தூ - விவாகத்தில், அங்குரம் என - முளைபோல. வேதபாரகர் - வேதபாராயணஞ் செய்யும் பிராமணர்.

48. பாவகன் - அக்கினி. ஊதைவாயு. ஆலவட்டவகோடு - விசிறியால். சுழற்ற - விசிற. பல்வகாடை - பலவிதமாகக்கொடுக்கும். திரவியம் - பொருள்கள். அளகேசன் - குபேரன்.

49. நிருதி - தென்மேற் நிசைகாவலன். பாதுகை - பாதரகை. படிவர் - முனிவர்.

50. இம்மசலம் - பணிநீரை. கால் - காம்பு.

51. துதல்விழி மணவாளனெனக்கூட்டுக. வளம் - சம்பத்து.

52. நீட்களம் - கள்ளமில்லாமை. நிராபவன் - நோயில்லாதவன். மாயைத்திமிரம் - மாயையாகிய இருள். பணிமாற - முழங்க.

53. திளாதது - நெருங்கி, அல்லது அழுந்தி.

55. மருகனுக்கு - மருமகனுக்கு. செம்மலை - (மருமகனாகிய அசு) சிவ பிராணை.

56. பாசனம் - சுற்றி. வலஞ்செய - வலஞ்சுற்றிவர. வாசம் - வசித்தற்கிடமாகிய புவனம்.

57. விண் - விண்ணுலகத்தவர். மிடற்றிறார் - (நில) கண்டத்தையுடைய சிவ பிரான். கார் - மேகம். தோகை - மயில்.

58. கார்த்த - கரிய. பூங்குழல் - (அன்மொழித் தொகை) பார்வதி. கட்டழகு - பேரழகு. வந்தபேரெ

ழில் - மிகுதியாகிய அழகு. பறிப்பரிது - மீட்டலரிது.

59. வார் - நீண்ட. உண்டு - உள்ளது.

60. வன்னி - அக்கினி. பாருதம் - காற்றை. உரு - திருமேனி. மேலவன் - மேலாகிய உமாசேவி. ஒருகண் - ஒப்பற்ற (அக்கினி) கண்.

61. சகிசு - வலியால். ஆர - உண்ணக்கூடாத. துங்குவாரென - உண்பார்போல்.

62. காய்தரும் - சுடுகின்ற. மோயதரும் - கெடும், வருந்தும். சாயதரும் - சோரும். மோய்தல், கெடுதலென்பது "முந்தை வினையெல்லா மோயவுரைப்பன்" என்னுந் திருவாசகம் பாகுரத்தாலறிக.

63. சுழி - நீர்ச்சுழி (போல). சுழி விலாது - கெடாது. மோனம் - மௌனம்.

64. போய் - (புறம்) போந்து. அ - அந்த. வேயும் - மூடப்படும். வெந்தமை - சாம்பராதல்.

65. ஆரம் - சந்தனம். ஆதவம் - வெப்பம். சேர - ஒருமிக்க.

66. துதலை - (எம்முடைய) நெற்றியை. துடங்கிய - முடங்கிய, வளைந்த. மதலை - கொண்டை. முதலை - முதற் பாகுளாகிய சிவ பிராணை. கறுழை - கருடனுக்கு. மோடனம் - அவமானம். விதலை - நடுக்கத்தையுடைய. பார்தன் - பாம்பு.

67. வஞ்சி - வஞ்சிக்கொடி போல் பவன். நேடி - தேடி. துஞ்சல் போக்கி - நித்திரை விட்டு.

69. அஞ்சல் - அஞ்சற்க. கமலம் (கையாகிய) தாமரை, அபயாஸ்தம். அருட்கஞ்சம் - கருணை செய்யும் (கையாகிய) தாமரை, வரதக்கை. காட்சியை - தோற்றத்தை. உஞ்சலாட - ஊசல் போற் போக்கு வரவு செய்ய. பூசல் - சண்டை.

70. அகில - அகிற்புகை. உண்ணட்டப்பட்ட. நீரூகில் - நீருண்ட மேகம். உண் - போன்ற. நிகிலம் - (உலகம்) எல்லாம். நாதர்க்கு - (பொ

துவாய்நுக்கும்) தலைநுக்கு.

71. பரவும் - விரிந்த. சுரதம் - அன்பு. ஆர்தல் - உண்ணுதல்.

72. கீழ்ப்பட - தாழ்மை அடைய, (கீழிடத்தாக). எண்மர் - திருப்பாலகர். புகர் - சுககிரன். கோள் இடம் - கொள்ளுகின்ற தானம், (கிரகங்களிடம்). வீணை - பயனற்ற மையை (யாழ்). பொலிந்தது - விளங்கியது.

73. வந்தை - ஆச்சரியம். பவனம் - தெய்வலோகம். வெறுக்கை - வெறுப்பு, (பொன்). அவர் - பழி, (தாமரைமலர்). சலம் - சலனம், (நீர்வடிவம்). நந்திராயகன் - சிவபிரான். விளர்த்தது - (மெலிவால்) வெளுத்தது, (வெண்ணிறமுற்றது).

76. தொழ - தொள்வனை. இமசலம் - பனிநீராலாகிய, சேறு - சேற்றில். துடியடி - உடுக்குப்போன்ற பாதம். களிறு - ஆண்யானை. (கால் பெயர்க்கமாட்டாமல்) பிளிதும் - முழங்கும்.

77. பொருத்திடு - ஊட்டிகின்ற. நியதி - ஊழ். ஞாயில் - மதில். சிருக்கடை - தலைவாயில். கீழ்மை - சிறுமை. அமைத்து - தராதந்தெரிந்து. இடம் - உள்ளே செலுத்தும்.

78. பதம்பெயர்த்திலர் - அடியெடுத்து வைத்திலர்.

79. நீராஞ்சனம் - ஆலத்தி. அமைப்ப - உண்டாக்க.

80. தெய்வதப்பிணக்கள் - தெய்வப்பெண்கள். கஞல - நெருங்க.

81. முருகை - வாசனையை. ஒருகை - ஒப்பற்ற துதிக்கை. கயகருணை - (யானையாகிய) கயகருணை. தருணையால் - கொடுத்தால். பாதுகை - பாசரகை.

82. என்றுமுடைமை - நித்தியத்தன்மை சுவத்திகம் - மல்கலவாழ்த்து. நடைபடம் - பாவாடை. பற்றிசென்றருனக் கூட்டுக.

83. மருகு - மருகன். வாசம் - வசித்தல். பெற்றிள் - அடைந்தாளாகிய மேனை. விளக்கி - கழுவ.

84. வேதி - திண்ணை.

85. கூர்மாண்டன் - ஒருவகையு

ருத்திரர். ஒருங்கு - (அவர்) கூட. ஆடகேசன் - பொன்னிற உருத்திரர். உருத்திரர் - (மற்றை) உருத்திரர். கம்பலம் - மேற்கட்டியுடைய. இருக்கை - இருப்பிடங்களை. அருள்செய்தார் - இருக்குங் குறிப்புணர்த்தினார்.

87. உரகேசன் - ஆதிசேடன். விதித்தனன் - அசைத்தனன்.

88. வெரீஇ - பயந்து. இருவோர் - பிரமவிஷ்ணுக்கள்.

89. கவனம் - வேகம். பவனம் - தெய்வலோகத்தை.

90. குமபசம்பவம். கும்பத்திற் பிறத்தல்.

91. எதுபணி - யாதுவேலை. தீபம் - தீவு. எடுசது - வகையிரித்து.

92. மாககலம் - கப்பல். (வழக்கு) நாவலநதீபம் - சம்புத்தீவு. தீவிரை - தீவிற்பொருதியு. நங்குரக்கல் -

93. நாவாய் - மரக்கலம். புறம் - இடம்.

94. மனைவாழ்வு - இல்லறவாழ்க்கை. கிராவிடமுளிய - தமிழ்முளியினே.

95. மெலிவு - (வடதினம்) வருத்தம். தென்மலைக்கு - பொதியமலையிடத்து. துருவன் - துருவக்கரம். ஏறு - (திருவுளத்துக்குப்) நொருந்தாத. வேட்டு - விரும்பி. அருளால் - (சிவபிரான்) ஆஞ்ஞையால்.

96. காண - தரிசிக்க. என்ம - என்றோர் ல்லப்படும. அசலம் - மலை. ஒருகாட்சி - ஒப்பற்ற திருமணக்காட்சி. போந்தேன் - வந்தேன்.

97. பனகநான் - பாம்பாகியகயிறு. (பனகம் இடைக்குறை) காமக கோட்டி - உமாதேவி. என் - பிரந்த. அகவரை - இடத்தையுடையமலை, இராமமலை. அ-அந்த. நகவரை - நகமாகிய மலைக்கு. தெக்கணபால் - தெக்குப்பக்கத்தில். முதல் உள - முதலாயுள்ள தலங்கள்.

98. மின்பாவும் - பிரகாசம் பரப்பும்.

99. பொதுகை - பொதுமாகிய

வடமலை - வடதிசையிலுள்ள மலை யாகிய. மின் -மின்னலை. மலைக்கும்- பொருதும். விபுலம் - இரயமலை. சியமம் - மனமுமருதிருத்தல்

101. மகப்பொலிவால் - யாகத் தின் விளக்கத்தால். வேன்வி வேரு து - இரதிரன். வடுகச்செமமல் - வ யிரவர்.

102. முயங்கும் - சுழலும். துய ல்வரு - அடைகின்ற. கோடு - கொ ம்பு. உழக்கும் - கலக்கும்.

103. கழங்கு - கழற்சிக்காய், இ ந்து - சந்திரனே. ஆள் - அடிமைகொ ள்கின்ற. சந்த - சந்தனத்தை. ஆள் - ஆள்கின்ற, தோய்கின்ற. தடிப்ப - பருக்க.

104. நிலை - நிலைக்கின்ற. கட முனிவு - குடத்திற்குள்ளுறியமுனி வனை.

105. அணியாய - அழகாகி. ஊ டியூழி - உகாந்தவெள்ளத்தை தாங்கு - (உள்ளேவறவொட்டாமல்) பா ஆகாக்கின்ற. எயில் - கொட்டை. மோசனம் - நீக்கும்.

107. அதலை - அவ்விடத்தில். அநீர் - அச்சித்திர கவகை.

109. சின்ற - தவறிய.

111. முத்து - முற்காலத்தில். கந்தலை - கந்தலையெண்ணும பொ தியமலை. அம் அலை - நீரும், அலையு ருடைய.

112. பொன்னி - தாவிரியா டு. ஒழுகுந்தை - சிகழும் ம். பெண்டுகமர் - பெண்ணின் தகைமையுடையார். உரித்தோ - நியாயமோ. (சாற்பரியம்) கெழு-பொ ருதிய - தகை - தகுதியையுடைய. குறித்து - வரையறுத்து.

113. உம்பர் - மேலாகிய. கோ வணத்தால் - கோவணத்தின்பொரு ட்டு. பெருமான் - பெரியமகானாகி ய. அமர்ந்தி - அமர்ந்திருநாயனார். து லை - தயாக. (இந்தையைப்பெரியபு ராணத்தாட்காண்க.)

114. கோண் அற - சாய்தலில் லாமல். இரு - பெரிய. ஒதியை -

(அன்மொழித் தொகை) கூந்தலையு டைய பார்வுநயை. ஒதியர் - மலைய னார். பொற்புனை - அழகாயுள்ள வ னை ஒப்பனை - அலங்காரம்.

115. பேரெழிலுக்கு - பேரழகா யுள்ளவனுக்கு. இரமமேல் - இரமை யில். பேருதமை - அறியாமையாகி ய. அளவுக்களவாம் - (அவரவர்க்கு ததக்க) அளவுக்களவாகிற்றும்.

116. காலத்தின் - (உரிய) கால த்தின். முன்னெண்ணிய - முதலி லெண்ணப்பட்ட. பூசைக்கடன் - பூ சைமுறைப்படி. சமைந்தான் - அமை ந்தான்.

117. மணிக்கலை - இரத்தமிழை த்த பரிவட்டம். அணி - அலங்காரம். செவ்வக - சிவந்தகையால். அணி க்கு - பூபாணங்களுக்கு. அணி - அழகு.

118. தாராகணம் - நகரத்திரக் கூட்டம். தலைபபணி - தலையாபர ணைவாகிய. உத்தி - திருவுறுப்பு, இ னை - (இ)காலத்தால். சுட்டியுணவர். திருத்திலன் - அணிந்தான்.

119. சூழல்விண்ணொளி - கூந்தலா கிய மேகத்திணிடத்தில். துணை தா ரி - நடப்பமாகிய நீர்த்திலை. முத் தணி தொங்கல் - முத்துக்கொலை வ செய்தமலை. அரைத்து - கட்டி. பட் டம் - நெற்றிப்பட்டம். வீசுகி - கட்டி. ஒருமைப்பிழை-ஒருபுவை - கந்தி ரன். இரு - பெரிய. மாண - ஒப்ப. இருமை - பெருமையுடைய.

120. குமிழ் - குமிழ்மலர்போன் றறாகியில். முத்தம் - (முகச்சுளையாகி ய) முத்தை. கொல்வை - கொல்வை பபழர்போலும் இத்தற்கள். முகிழ்க் கும் - மூடிக்கொண்டிருக்கின்ற. மு த்தின் - (பற்களாகிய) முத்துக்களை ப்போல. அமர் - தங்க. தலம் - தல ன்செய்தத்தாக. ஊசியில் நிற்கும் - ஊசியுமையிலேநிற்கும். ஆரம் - மு த்து. பொற்குழையில் - அழகியகா லில். குழை - (மகரக) குழை. கால கீலம் - அன்றலர்க்கு நீவோற்பல நிற த்தை. உமிழ் - கக்குகின்ற. கட

லிம்புடை - கடலின்பக்கத்து. பாய்-
தாவுகின்ற. சுறவு - சுருமீன். (கா
ளாலைமென்றும்பாடம்.)

121. வயிரப்பணி - வயிரங்களா
ற்செய்த வேலை. வயக்குகின்றான் -
விளங்க அணிகின்றான். கவற்றும் -
கவலையடையச்செய்யும். எயிலை-திரி
புரத்தை. (அவரது) வாளி - விஷ்
ணுவாகிய பாணம். தனை - (கண்ண
கிய) தன்னை.

122. வரும் - வருகின்ற. நாண்
அணி - கயிற்றோடு கூடிய ஆபரண
ங்கள். மல்கு - நிறைந்த. வலம்புரி
க்கு - வலம்புரிச்சங்குபோன்ற கழுத்
தில். திருமங்கலநாண் - திருமங்கல்
யத்தை. தாங்க - (ஆதனமாக்க) சும
க்க. மதாணி - பதக்கம். கலமான -
ஆபரணமான. கடகம் - கங்கணம்.
சரிசங்கு - (இருபெயரோட்டு) சரியா
கியவளையல். பெய்தான் - இட்டா
ள், அணிந்தான்.

123. மதர் - களிப்பு. விழிப்
பொருகாரை - கண்ணகிய மோது
கின்ற மேகத்தை. உததிக்கு - (அக்
கண்ணகிய) கடலின்கண். ஒன்று -
பொருந்திய. விது - சந்திரனை. வை
த்தன - வைத்தாற்போலும். வெள்
ளிவளைக்கு - வெண்ணிற வளையலு
க்கு. முகிழ்த்த - குவிந்த. கஞ்சம் -
(கையாகிய) தாமரையை. கதிர்வை
த்து - சூரியனைவைத்து. விரித்தன -
மலர்த்திறைப்போல. (உததிக்கு - உ
ருபுமயக்கம்.)

124. எழு - எழுகின்ற. முத்த
லம் அவை - திரிலோகங்களாகிய அ
வைகளை. என்று - (உமாதேவி) பெ
ற்றும். முற்றுவது - முதிர்வது. மு
ற்றா - கெடாத. செழு - வளமும்.
முத்தம் - பிரியமும் உடைய. முலை-
கொங்கையே. துனை முக்கணர் - நா
யகராகிய சிவபிரான். செவ்வி - (உன்)
சமயத்தை. அடைய - (காத்திருந்து)
பெற. கெழுமு - நிறைகின்ற. கிள
ந்து - சொல்லி. ஸைம்பூண் - பசிய
ஆபரணங்கள். முழுமுத்தம் இடற்
கு - பூர்ணமாகிய முத்தம் கொள்ள

ற்கு. இணை - ஒப்பாக. (முலை-அண்
மைவீளி. கெழுமுத்தவம் - முலைத்
துணை யென்பவற்றில், சந்தனோக்க
த்தகரங்கள் இரட்டித்தன. என்றும்
என்றும் உம்மை விகாரத்தாற்றெ
க்கது.)

125. முருகும் - அகிற்சத்தனரு
ம், குங்குமம் - மான்மதம் - கஸ்
தூரியும். மொண்டு - முகந்து. (மு
லைகளில்) தொயில் - கோலம். தீட்
டி-எழுதி. பருமம் - பதினென்கோ
வைமணி. மேகலை-ஏழுகோவைமணி.
தந்து - இட்டு, அணிந்து. பணி - கு
ளிர்ந்த. கலாபம் - பதினாறுகோவை
மணி. அருமென்கலை - அரிய மிரு
துவாகியபுடைவை. (தொயில்இடை
க்குறை.)

126. ஏது - யாது. ஏங்குமா -
வருந்துமாறு. புலம்பு - ஒலிக்கின்ற.
பாதசாலம் - பாதசரம். கீதம்பொலி-
இசை விளங்குகின்ற. கிண்கிணி -
சதவகை. கிளர்த்தி - பிரகாசிக்கச்
செய்து.

127. கண்ணெச்சில்-திட்டிதோ
ஷம். திருப்பதம் - திருவடி. திருப்
பதம் - சிறந்தபதவி. செல்வி - இவ
க்குமி.

128. ஆற்றல் - முறையால்.

129. எல் - பிரகாசம். கதியும் -
மோகமும். கரதலத்து - கைகளி
னால். இயற்கை - தன்மை. காட்டி -
(அவ்விருவர் கைகளுக்கும்) காண்பி

130. அலத்தகம் - செம்பஞ்சுக்
குழம்பு. உறுத்து - ஊட்டுகின்ற.
திலத்தமை - திலோத்தமை.

131. யோகினி - காளி. நடைப்
பாவாடை - வழியில் விரிக்குஞ் சே
லை. சுண்ணம் - பொற்பொடி.

132. ஒல்கி - அசைந்து.

133. குலத்திரள் - (மலையாகிய)
குலக்கூட்டம். தொய்யும் - வளையும்.
மதி - அறிவு. விதி - ஊழ்.

134. பெற்றார் - அடைந்தவர்.

136. அங்கிலை - அப்பொழுது.
கொழுந்து - பிள்ளை. கன்னி - இள

மை. பாணி - கை. அமைத்து - வைத்து.

137. பணிவநாதம் - சங்கிஷ்ணவி. ஆசி - ஆசீர்வாதம். குரவை - குலவை.

138. பவுரி - கூத்தின் விதம்பம், பலவகைக் கூத்து.

139. உழவன் - (பிரமணிகிய) உழுதொழிலுடையவன். சடங்கு - கிரியை. செய் - வயல். திரவியம் - (ஒம்பு) பொருள்களாகிய சமீத்து முதலியவை. வித்தி - விதைத்து. காமரு - அழகு. தேனு - காமத்தினு. மகம் - (விவாகமாகிய) யாகத்தின்.

140. குணில் - குறுந்தடியால். இயம்ப - ஒலிப்ப. குளிர் - முழங்க. சுருதி - வேதவிதிப்படி. இணைஇலி - ஒப்பில்லாதவனாகிய.

141. வேந்தன் - அரசனாகிய ஆதிசேடன். ஆயிரப்பெருந்தீபம் - ஆயிரப்பெருந்திரியென்னு மொரு மங்கலவிளக்கு. குலம் - நன்மை. வேள்வி - (விவாக) யாகச்சடங்கு.

142. செப்பொடி - செப்பினும். (உருபுமயக்கம்) திருப்பயம் - (சிவபிரானுடைய) சிறந்ததோள்களை. கொப்பு ஒடும் - கொப்புடன். (கொப்பு - காதனியினென்று.) குலத்தொடா - குலமாகிய மலைகளினும். பணைப்பு - பருத்தல்.

144. அருத்தி - ஆகை. திருத்தி - செவ்வைசெய்து. பாசனம் - உண்கலத்தில்க.

145. சுகந்தம் - (ஆகுபெயர்) மலர்மலை. கெழு - பொருந்திய. இயற்றினன் - அமைத்துவைத்தவனும். நிமலம் - பரிசுத்தமாகிய. பாசனசேடம் - பாத்திரசேடம். (சேடம் - மிச்சமாயிருப்பவை.) தேசன் - ஒளிவடிவாகிய சிவபிரான்.

146. உண்ணவை - உண்டிப்பொருள்களை. திமிலம் - பெருமுழக்கம்.

147. சொல் அறநின்றீர் - பேச்சில்லாமலிருந்தவர், யோகிகள். அறல் - சுருமணல்.

148. மலையாட்டி - மலையையா

ளும் அரசி, மேனையாகியமணி. சேர்மன் - சந்திரன். ஆர் - ஆத்தி.

149. போந்தார் - (உருத்திரராதிய ரவரவரிடத்துக்குப்) போனார்.

151. மவுனநாள் - யோகஞ்செய்கின்றகாலம். பவனம் - தேவலோகம்.

152. சூர் - சூரன். அலக்கண் துயர் - அலக்கனாகிய துன்பம். முறையிட்டார்க்கு - தவகன் குறை கூறிய அத்

153. இராகியம் - மறைவு. உம் - அந்

154. அறுபின் - (கார்த்திகைமுதலிய) ஆறு நகர்த்திரங்கள். தமரநீர் - முழக்கமுள்ள கடல்கூழ்ந்த.

155. படிவம் - உருவம்.

156. எழு - (நாதர்யாகத்தில்) எழுநகர. தகர்மேல் - ஆட்டின்மேல். நவவீரர் - ஒன்பது (தம்பிரமராகிய) வீரர். மேடமேன் - மேடராசியினிடத்து. ஞாயிறு என்ன - சூரியனைப் போல, வெந்நீட - புறங்காட்ட. கதி - நடாத்தி - வேகமாகச்செல்லுத்தி. விதி - பிரமனை.

157. மிறைபுரி - பயப்படுத்துகின்ற. சூர் - சூரன். தீச்செல்வனும் சேவல் - அக்கினியாகிய கோழிக் கொடி.

158. தானை - ஆயுதம். வேல் - சத்திவேல். கிருத்திமம் - பூதம். தானை - சேனை. மருத்துவர் - அசுசுவீனி தேவதைகளாகிய தேவ வைத்தியர். மருத்துவன் - வைத்தியன்.

159. சுவற்றி - வற்றச்செய்து. குன்றமெறிந்து - கிரவுஞ்சுகிரிமேல் வேலைப்பிரயோகித்து. சூதம் - (மாமரமாகிய) ஞாபன்மலுடன.

160. மரகதகலாபம் - மரகதரத்தம்போலும் தோகையும். துங்கமணி அணி - உயர்ந்த மணிபோலும் அழகிய. விழி - கண்களையுமுடைய. மயூரக்குரகதம் - மயிலாகியகுதிரை; உகைத்து - நடாத்தி. வெண்பால் - வெள்ளிய பால் நிறமுள்ள. (அக்கினிபாகிய) குக்குடத்துவசம் - கோழிக்

கொடி. [அக்கினி வெண்ணிறமுள்ளதென்றது, தருக்கதுலார் கூறுதுட்பமுறைப்படி.]

161. புரந்தரன்மகள் - தெய்வயானை. புன்ஸ்மான்மகள் - வள்ளியா

ழன்றவது:— திருமால்

2. கூதி - புகலிடம் (ஆகப்). புகல் - புகுகின்ற.

3. கோட்டம் - கோணல். போதாய் - (தென்றினைக்குஞ்செல்வாய்).

4. விரிகூட - (தொகை வகையோடு) விரியுஞ்சேர. புரிகூட - மறுக்குதல்சேர. அரிகூட - விஷ்ணுவினுடன.

5. பரதன் - பரதனென்னும் அரசன். கருமகண்டம் - (நவகண்டத்துள்ளொன்றாகிய) கருமபூமி. குமரிகண்டம் - குமரியென்பவளா லானப்பட்ட குமரிகண்டமாகிய பூமி. விசையத்தண்டம் - வெற்றியையுடைய யோகத்தண்டம். விளக்கா - தீபமாக. கலாஞ்சவரை - கிரவுஞ்சமலையின். இருட்படலம் - இருட்கூட்டத்தை.

6. வரைக்கு - (அம்) மலைக்கு. அமைத்து - இட்டு. பைந்தன் - குமாரக்கடவுள். தன் - தன்னுடைய. தன் என்பது - சிவபிரானை.

7. மேருவுடன் - மேருமலையினும். புணர்ப்பு - சூழ்ச்சி. வீங்கம் - வீங்கமலை. மடுத்தது - சூடித்து, (நேரே செல்லவொட்டாமல்) தடைசெய்தது. துன்னோதோங்கி - நெருங்கிவருதற்கிடமில்லாமல் வளர்ந்தது. நேரியர் - மேலோர். பூரியர் - கீழோர். தேரும் - தெரியும். நெறியும் - மார்க்கத்தையும். தீர்த்து - நீக்கி. சீரியரல்லார் - கீழோர். இறுமாந்து - கரு

கொண்டது. நேரியர்க்கும் பூரியர்க்கும் மூன்று, இரண்டு, ஒன்று வழியென்பது - மேலோரும் மேலோரும் எதிர்ப்படிவ் இருவரும் விலகிச்செல்லுதலாலும், மேலோரும் கீழோரும் எதிர்ப்படிவ் மேலோர் மாத்திரம் விலகிச்செல்லுதலாலும், கீழோருக்கு மேலோரும் எதிர்ப்படிவ் இருவரும் வில

யகி. தண்யல் - திருத்தண்கை.

162 பொலிவு - விளக்கம். தாபதர் - (ஊமிகாரணிய) முனிவர்.

—

சிவபிரானு சருக்கம்.

கி. செல்லாமையாலும், முறையே காண்க. (நெறிதீர்த்தல் - இரண்டு பக்கமும் விவகுதற் கிடமில்லாது பருத்து நிற்தல்.)

8. கர - கள்ளத்தையுடைய. விநகவரை - விநகமலை. குடுமி - உச்சியை. பற்றி - பிடித்து. தரவிதர் - தகுதியாகிய சந்திரனையணிந்த சிவபிரான். வரவு - வருதல். (கர - கரவு என்பது னிறுதிக்கெட்டபெயர்.)

9. செம்புவரை - தாமிரபருணி நதியையுடைய பொதியாமலை. வெம்பு - சூடுகின்ற. வரை - மூங்கில்களையுடைய. குடுமி - உச்சி. படித்து - (பாதுலத்து) னழுந்தி. ஆதிசம்பு - முதலாகிய சிவபெருமான்வடையு அரைநாண்டுகில் - அரையிற கட்டும் சுயிறு, வஸ்திரம். சாதி - உயர்ந்த. சலம் - பெருங்கோபத்தால்.

10. உருத்திராவணம் - கேடு. குரு - குருவாகிய. திராவிடமுனி - தமிழ்முனிவரை. இராவணம் - இராததிரி நிறம் (போல்). இருண்ட - இருண்டத. வில்வலன் - இதை - இவ்வலனெனவுகொள்ளலாம். இவ்வலனென்றே ஸமஸ்கிருத கந்தபுராணம் கூறுகின்றது.

11. சாலை - (பன்ன) சாலையுள்ளே. மறு முனி - குற்றம் கடிந்த. தண்டுவத்து - ஷிரியால். கருணை - பொறிக்கறி. மறிசெய்து - ஆட்செய்து. ஆக்கி - சமைத்து. கூவ - (வாதாவியென்று) அழைக்க. கறு முனி - கோபிக்கின்ற அகத்தியரிடத்தில். கறி - பொறிக்கறியாகிய வில்வலன்.

13. அகங்கை - உள்ளங்கை. தைவரல் - தடவல். சமித்தான் - சேரணித்தான். முடித்துவிட்டி - கொன்று அழித்து. கோதமி - ஓர்நதி.

14. துங்கர் - உயர்வுடையவராகிய சிவபிரான். முத்தாறு-மணிமுத்தாந்தி. முதுகுன்றம்-விருத்தாசலம். பீனம்-பருத்தி. பிரமச்சாரியை - பிரமகத்தி. ஆறலைக்கும் - வழிப்பறிசெய்யும்.

15. இகல் - பகை. தீர்ப்பான் - தீர்க்கும்பொருட்டு. கொங்கு - கொங்குதேசம். புகலி - சீகாழி.

15. ஐந்து - பஞ்சகௌவியம். பலோதகம் ஐந்து-ஐந்துவகைப்பழச்சாறு. ஐவகைத்திரவியம்-பஞ்சத்விரவியம். ஐவகையமிர்தம் - பஞ்சாமிர்தம் - நாவிமதம் - கஸ்தூரி. சாகதம் - சந்தனக்குழம்பு. துவிய - பரிசுத்தமாகிய. பாளிதம் - ஒருவகைச் சருகரை. பண்ணியம் - பலபண்டம். நிலேதனம் - நைவேத்தியம் - ஒக்க - ஒன்றாக.

16. படிமககலம் - கண்ணாடி. சத்திரம் - குடை. தாபனம் - தாமிரத்தல், நிலைநிறுத்தல். ஓமம் - நித்தியாககினி. சுயம் - யானை.

17. படலை - பூமலை. நிசிரன் - கயமுகாசுரனுக்கு. வய அரி - வெற்றி பொருத்திய சிங்கம் போன்றவையாக. தடம் - விசாலம். குணதர - குணத்தைத் தரித்திருப்பவனே.

18. முதியவ-மூத்தோனே. உயரிய - உயர்ந்தவனே. நெடியவன் விழிதரு - விஷ்ணுவுக்குக்கண் கொடுத்த. நெடியவ-பெரியவனே.

19. வனருகம் - தாபரை. காடு - மிகுதி.

20. பாசுதானன் - இந்திரன். ஓகை - மகிழ்ச்சி.

21. திருப்பள்ளிததாமம் - ஆலயத்துக்கு வேண்டுமல்ல மாலிக் (காகவைத்த). நலிந்தன-வருந்தின. பணித்தருள் - செய்தருள்வாய்.

22. காண்டகை - காணுந்தகுதி. அண்டங்காக்கை-ஒருவித கருவகாக்கை. சேண் - ஆகாயத்திலுள்ளதகை- அழகுடைய. அண்டம்-தேவருலகம். காக்கை - சாததலையுடைய. கூண்டகை - குறுகிய கையை.

23. இடது - தோண்டி. எடுத்தது - எழுப்பி. சக்கரம் - பெருமை. தடம் - தடாகம், (விசாலம்). பணை - வயல், (பருத்தி). மருதமுருதி-மருதநிலத்தின் மூற்பட்டு, (பருதாமரத்தை யொழித்துத்தள்ளி). நெகக - நெகிழ்ந்த. நீர்ப்புன்-நீர்வாழ் பறவை. போழ்ந்தது - பிளந்தது. அம்பு - நீர், (பாணம்). மேமிவளரும் - பாத்கடலில் நடத்திறைசெய்யும்.

24. பிரித்த - (முனிவர் கமண்டலத்தை விட்டுப்) பிரிவு செய்த. அன்னியன் - பிறநாதியான் (பேரில்லாதி). அணியன் - சம்பித்தவன். அசை - திணை.

25. படர்ந்தும் - நடந்தும். சாரி - உலாப்போதல்.

27. நம்பி - (தேவர்களில்) சிறந்த விராயக்கடவுள். இத்தகா - இந்தக் காலிரிந்திகொண்டுபோதற்காக. பறிபட - ஒழுக. சும்பமா - மத்தகத்தை யுடைய யானை.

29. கமண்டலத்து - (அடியேனுடைய) சலபாத்திரத்தில். நாதன் - விராயகர். மேகம், - மண்டலத்துவட்டமாகிய. முந்நீர் - சமுத்திரநீரை. மிசைந்தென - உண்டாற்றோல. மாகமண்டலம் - ஆகாயமண்டலத்தின். வாரி - கங்கை. மாறு - ஒத்த. வாரி - அள்ளி. காக்கை - கரகமண்டலத்தில் - (முனிவன்) கையிலுள்ள சலபாத்திரத்தில்.

30. சிரகரகம்பம் - தலைகை அசைப்பு. ஆகு குரீகதம் - பெருக்காளியாகிய குதிரை.

31. குடந்தை - சும்பகோணம். வலஞ்சுழி - திருவலஞ்சுழி. காவை - திருவானைக்கா.

32. காணை - காணப்பெருந். புத்தூர் - திருப்புத்தூர்.

34. கவனம் - சீக்கிரம். குரோசம் - கூப்பிடுதூரம், இதை வழக்கில்

இரண்டு கற்றாரமென்பர். சமஸ்கிருத அகராதியிலுங்காண்க.

35. நாற்கடவுளர்-சூரியர், உருத்திரர் - வசுக்கள், மருத்துவர்.

36. சுருட்டிம் - மடக்கும். போகை - போக என்று. ஓச்சி - விரட்டி. விதல் - வெற்றி.

37. வயின்வயின்-இடந்தோறும்.

38. உரவு - வலி. மண்கேகம் - தவளை. அரவொலி - அரமுழக்கம்.

39. காஞ்சி - ஒருவகை விருஷம். கழை - கரும்பு. கண் - கணுதாம் - தாமே. தரத்து - தகுதியினளவு. இசை - இணங்குகின்ற. பாஞ்சராத்திரிகள் - வைணவசமயிகள். பழித்திடு-நித்திக்கின்ற. வாஞ்சை - ஆசை.

40. அரத்தம் - சிவப்பு. காவிகாவி வஸ்திரம். நத்தில நீருடி - முத்தாகிய விபூதி பூசி. சிரம் - உச்சி. தரத்து - தகுதியோடு. முனி-முனிவன். ஐ - சாரியை.

41. இருமனம்-வருத்தமும் மகிழ்ச்சியு முள்ள மனம். அருகர் - சமணர். ஏடு - (திருநள்ளாற்றுப்பதிக மெழுதிய) ஏடு. ஒளிறு - விளங்குகின்ற. பூகம் - கமுகமரங்கள்.

42. நாடி-விரும்பி. தும்பி-வண்டு. ஆறிடு - நதி (நீரை) நிறைக்கும். நீறிடுவார் - விபூதியணிவார்.

43. உதையவன் -சூரியன். சமய பேதம் கொண்டவர் - சமயத்தின் வேறுபாட்டைக்கொண்டவைணவர். குழாத்து நின்றான்-கூட்டத்தில் நின்ற அச்சூரியன். (அகத்திய முனிவரைக் கண்டபயந்து) குன்று - அத்தமனமலை.

44. முகை-அரும்பு. உடைந்து-கட்டவீழ்ந்து. இறும்பூது - மகிழ்ச்சி.

45. துயிலை - குவீதலை. (தாற்பரியம்) செங்கழுநீர்க்கண் - செங்கழுநீராகியவிழி. வண்டால் - வண்டி. ஷோலியால். சுண்ணம்-பொற்பொடி.

47. கடல்வரைப்பு - சமுத்திரஞ் சூழ்ந்த இடம்.

48. ஆங்கனம்-அவ்விடம். அமர்

ந்து - விரும்பி.

49. கொழித்து-திரட்டி. பால்வளை-வெண்ணிறம்வளைந்த. வாலுகம்-வெண்மணல். நால் - நான்கு. வளமலர் - வளந்தங்கிய பூக்கள்; கோட்டுப்பூ, கொடிப்பூ, நீர்ப்பூ, நிலப்பூ. வால்வளை - வெள்ளிய சங்கம்.

50. கூன - வளைந்த. வாரணம்-சங்குகள். வாவி - தடாகத்தைவிட்டி. கானவாரணம் - காட்டுக்கோழி. முல்லைக்கான இடை - முல்லைநிலத்துக் காட்டின்கண். கூவல் - கூவுதல். மோனம்-மௌனத்தையுடைய. ஆரணத்தான் - வேதத்தையுடைய வஞ்சிய.

51. திருப்பள்ளித்தாமம்- (பூசைக்குவேண்டும்) பூமலை. புராணம்-பழைய. பொழில் - சோலை.

52. புளினம் -பறவைக்கூட்டம். கும்பி - யானை. குழகன் -பேரழகுடைய சிவபிரான். சுடபு-நரி. தும்பி-ஒருவிதவண்டு. கள்ளுண்ணாதசோலை - சண்பகச்சோலை.

53. பொங்கு-சோலை. புரையறகுற்றமில்லாமல். விழுக-உண்ண, கெடுக்க. அங்கி - அக்கினி.

54. சதுமுகன்-பிரமன். திவன்-விளங்குகின்ற. கலையமுதம் - எஸ் திரங்கனின் சாரம். ஆசமித்து - ஆச மனஞ்செய்த. பவர் - நெருக்கம்

55. கிடைகள் -இருப்பிடம். கழுகம் - கல்லிபயிலிடம். குலம் - கூட்டம். பரந்த - விரிந்தன.

56. சுருதிமூலம்-பிரணவம். உபநிடம்-உபநிடதம், வேதசாரத்தெளிவுநூல். நோற்பார் - தவஞ்செய்யு முனிவர்.

57. பதம் - பதவி. மந்திர பதங்களாதி-மந்திரம், பதமுதலிய ஆறத்துவாக்கள்.

58. கொற்றவன் - அரசனாகிய இந்திரன். நான்முறை - இத்தனை நா லின்ன இன்ன பதவியில் இருக்க வேண்டுமென்னுங் கிரமம்.

60. பன்னகர் - சர்ப்பர்கள்.

61. தாகம்-ஆசை, தசம் - பத்து.

முறை - தரம்; அளவு. சரிக்கு
ம - ஈஞ்சரித்திருக்கும். காசம் -
காக்கை (எனவே காக்கை ஆயிரவரு
டமிருக்குமென்பதாயிற்று) கழித்தி
டம் - கடத்தும். கழற்கண் - கழற்சிக்
காய்போலுங்கண்ணையுடைய. நாகம் -
பாம்பு.

62. நோக்கா - நோக்கி. பூண்டு -
பொருந்தி.

63. வாணன் - (இரண்டாயிரங்
கையுடைய) வாணசுரனை. கடுக்கும் -
போலும்.

64. மணத்தால் - திருமணத்தரி
சித்தந்தாக, நிலைபெற - உறுதியாக.
நெறிபெற - ஒழுங்கு அடைய. அமை
த்தான் - இருக்கக்கூடியதான். திருப்
பள்ளித்தாமம் - பூமலை. திருமணந்
தரிசிக்கப் போய் வந்தது திருமணப்
படலம் கரளம் பாட்டிற்காண்க.

65. மலை - (திரிகூட)மலை. தரு -
கொடுக்கின்ற. நெறிகள் - வழிகள்.
வாயிரமு - சலஞ்சாதித்தலாக. மலை
தரு - பொருகின்ற. நெறி - முறை.
முறை - குகை. கலை - சந்திரகலை.
மான் - (களங்கமாகிய) மான். ககண
த்து - ஆகாயத்தில். அம்புலி - சந்திரன்.
கலை - ஆண்மான். மான் - பெண்
மான். ககணத்து - காட்டில். அம் -
அழகிய.

66. அமலமூர்த்தி - நின்மலராகிய
சிவபிரானுடைய. ஒளி - சோதியை.
ஒளியொருமை - (செண்பகச் சோலை
யின்) சோதியொற்றுமை வெளி-
புறம்புள்ள விருக்கங்கள் - மரங்கள்.
தெளிவு - தெளிதலையுடைய. இரு
க்கு அங்கம் - வேதாங்கம். தெளி
விலன் - தெளியாதவனாகி.

67. கணம் - மேகம். அல் - இரு
ள். எல்லை - அளவு. ஏற்ற - நிவேதி
ப்பிக்க. செல் - (அம்) மேகம். முரசம் -
முரசவாத்தியம் (போல).

68. எண்ணதார் - மதியாதார். எ
ண்ணுவார் - நினைப்பார். நடுவினை - சுழு
முனைநாடியை. வரவுபோக்கு - சனை
மரணம்.

69. பிங்கலை - வலப்பகத்துநாடி.

இடை - இடப்பக்கத்துநாடி. அலர் -
விரிந்த. சுழுனை நாடி - சுழுமுனை
நாடி, நடுநாடி. அசைவு - இயக்கம்.
அடக்குவார் - (மனம்) ஒடுங்குவார்.
பொங்கல் - மேடுமேடுதல். மூலநாடி -
மூலாதாரத்து நரம்பின். புதுவழி -
புதியமார்ச்சுத்தை திறந்தது. - மேல்
அய் - மேற்சென்று. (மூலநாடிப்புது
வழி திறக்கும் விதத்தை யோசனாலா
ர் பாத் கேட்டறிக.)

70. நனவு - சாக்கிரம். நடுதோ
றும் - ஆராய்ந்தோறும். நாடாது -
ஆராய்தற் கெட்டாததை. சரிக்கி
ன்றார் - ஈஞ்சரிக்கின்றவர். மனம்
அற - மனமடங்க. தனை - ஆன்மா
வை. அநீதம் - துரியாதீதம். நாடா
துநாடி - இடைவிடாதாராய்ந்து எளி
னுமாம். சொல்லாமற் சொல்லி என்
றதுபோல.)

71. இருமை - பெருமை. ஒரு
கோணம் - மூலாதாரம். எரி - அக்
கினி. காலால் - (பிராண) வாயுவால்.
மூட்டி - பெருக்கி. பரிதிமண்டலம் -
சூரியமண்டலம். முட்டி - நெருக்கி.
படி - நிலை. ஏறி - சென்று. தருவி -
தேடி. சுடர் - கிரணக்கற்றை. வீட்
டெறிக்கும் - வீசிப் பிரகாசிக்கும்.
சோதி - சோதிமயமாகிய. அரு - அரிய.
ந்லாமண்டலம் - சுத்திரமண்டலம்.

72. பரம - மேலான. யோசு
இருக்கின்றார் - யோசுசெய்வார். சத்
திநிபாதம் - அருட்சத்திபதிதல். சதட்
டயவழி - நான்காமார்க்கமாகிய ஞான
வழி. நித்தியகாயசித்தி - என்றமயிழி
தசீரீ மடைதல். நரட்பி - நிறைந்து.

73. நரைஞர் - நரைச்சவர். குகை -
மலைக்குகை. அளகைவேந்தன் - குபே
ரன். உவர்த்து - வெறுத்து.

74. ஆக - போல. அமலம் - மல
மில்லாமை. கங்கையார் - ஆகாயகங்
கையையுடைய தேவர் சுயிலையார் -
சுயிலாச வாசிகள். வருகின்றார் - (தரி
சனத்தின் பொருட்டு) வருகின்றவர்.

75. இப்படி - இங்கப்படி. வரித்
தது - வரவழைத்தது. கைப்படி -
கையிலே தோய்ந்த. நெல்லி - நெல்

லிக்கனி.

76. விம்மிதம் - ஆச்சரியம். விதி
ர்ப்ப - நடுவக. செம்மல் - சிறந்தோனாகிய,
துளக்காரின்றான் - அசைத்து
நின்றான்.

77. சேறார்-சிறுார். வைப்பு - இ
டம். தானவர்-அசுமர். சாரதர் - இசை
பாடுவோர், கருதருவர். வரி-இரேகை.
வளைவீதி - சங்சவீதி. ப

78. தாலமடநதை - பூமிதேவி.
அணி - ஆபரணம். மறுகும் - வீதியும்.
ஞானம் - அறிவு. சொல்-வார்த்தை
யை. தாலம் - நாவிலுடைய. திரு -
சிறந்த. மடநதை - சரசுவதி. துறை-
நீர்த்துறைகள். பொற்றாலம்-பொன்
னுலகம். போந்தாலன்ன - வந்தாற்
போலும்.

79. கால்நீட்டி - உயர்ந்து. (தாற்
பரியம்) கவி-குத்தின்த. ஆக-போல.

80. உலகமூன்றும்-திரிலோகத்
தாரையு, திருவாயும் - இரண்டுபக்க
மும். பொன்சொரிய-பொன்போலு
மசொற்கள் வெளிப்பட்ட. இறுங்கும் -
உள்ளேபுகும். உலகமூன்றும் ஒருவா
யில்உண்டு உமிழ்ந்தானையெனக்கூட்
டுக.

81. பேர் - பெரிய. யுத்தில் -
(மற்றொரு) பிரளயத்தில். பிரமன்
மாயஞா உகத்தும - பிரமப் பிரளய
ம்விஷ்ணுப்பிரளயத்தினும். புருஷ
து-கைகூடியது.

82. உலம் - திரண்டகல். குளி
துறை - ஸ்நானஞ்செய்யு நீர்த்துறை.
சிதடனார்-குருடர். பரிவெடுப்பான்-
பிணைபெய்துப்பான்.

83. மாலோகம் - வைகுந்தம். சுவ
லோகம், தவலோகம் - மேலேமுல
கினெனவொன்று. ஆலோகம், ...

84. ஏற - பெருக. மன்றில் -
சபையி லுள்ள. மரமறையோர் - பெ
ரியவேதியராகிய வைணவரை. வினே
யம் - சூட்சுமி.

85. கிளர்ந்த - விளங்கிய, கடை-
வாயில். இலகிடந்த - தகட்டு வடி
வாயிருந்த. தடை - தடுத்தல், போக
க்கூடாது. என - என்று.

88. பரிவீரீகான் - அன்பில்லா
தவர்களே. அதுக்கிரகம் - கருணை.
நிக்கிரகம் - தண்டம்.

89. களபம் - (கஜேந்திரனாகிய)
யானை. படை - சக்கராயுதம். விரு
நதை - சலந்தராகரன் மனைவி. மய
ற்பிணி - மோகவியாகி. தம்பிராட்
டி - அப்பிரான்மனைவியாகிய உமா
தேவி. தோற்றிடாதோ - தெரியா
தோ.

90. காரோட - கருநிறமடைய.
தொடர்ந்து-(பின்) பற்றி.

91. ஒன்று - பொருந்திய. மய
க்கின்றீர் - தடுக்கின்றீர்.

92. குலிசம் - வசுசிராயுதம் மா
தவன் - ததீசி. பகுத்துணரீர் - (நன்
மைமையைப்) பிரித்தறியாதவர்க
ளே. மடவீர் - அறியாமையையுடை
யீர். ஆதிபர் - அதிபர்.

93. நிட்டை - யோகம். ஊக்கம் -
உற்சாகம். ஒடுக்கம் - அடக்கம். தக
ர் - ஆட்டுக்கடா.

94. குத்திரம் - வஞ்சம். சரவ
ணம் - சரவணப்பொய்கை. எம்பவ
ன் - (அதில்) தோன்றிய குமாரக்க
டவுள். உத்தரவாகினி - வடக்குமு
கமாசவரு நதி, கங்கை. பொன் -
அழகிய. இலஞ்சி - தடாகம். மேல்-
யிடம்.

95. பித்திகை - சிறுண்பகம்.
மாதவி - குருக்கத்தி. தாதகி - ஆத்
தி. மகிழும் - மகிழ்மரமும். குல்லை-
வெட்டி. தாது-மகராதம். இரியும்-
உதிரும். (தாற்பரியம்) வில்லுவம் -
வில்வம். புடை - பக்கம். செறி -
நெருங்கிய. விபுலம் - விரிந்திடும்.
பல்லவம் - தளிர்.

96. கால் நிரிந்தது - கால் உ
யர்த்தி. படல் - பாளை. நிச்சம் - எப்
போதும். முச்சி - உச்சி. முழுத்த -
பூரணமாகிய. பூகம் - கருமகரம்.

97. சுற்று - சூழ்கின்ற. துமிந்
து - அடப்பட்ட. முன் - எதிரேயுள்
ள. தாற்றின் - சூலையினது. மற்று
அற்றின் - வேறுவழியில். இரிநதே
கும் - ஒழுக்கெல்லும். குர் இட்ட -

சூரனாவிடப்பட்ட, பற்று ஆற்றும் - அன்பைச்செய்யும், படர்தல் - செல்லுதல், பற்றுற்றும் அமரர் குமாரமெனக் கூட்டுக.

98. பகிவானைமீனம் - ஆண்வானைமீன், வெடிதாவ - துள்ளித்தாவ, புடை - பக்கத்தில், போழ்ந்து - பிளக்கப்பட்டு, வாரணத்து - (விநாயகராகிய) யானையினது, சூர்மா - சூரனாகிய மாமரம், கானவாரணம் - காட்டுக்கோழி, காட்சி - தோற்றம், ஆட்சி - ஆளுதலையுடைய, மானகேதனம் - பெருமையுடைய (கோழிக்) கொடி, ஏனை - மற்றை.

99. பொதுளி - நெருங்கி.

100. விண் - மேகம், படர் - விரிகின்ற, விண்கிழிப்பு - ஆகாயத்தை யூடுருவ, சிகரசினகரம் - தூவியையுடைய ஆலயம்.

101. தானவர் குலாந்தகன் - அசுரகுலத்துக்கு யமன்போன்றவனை, மானையும் - வீரம், சம்பந்தன் - விவாகஞ்செய்தவன்

102. இரண்டு - இரண்டுபக்கத்து, குழை - காதுகள் சிமயம் - உச்சியையுடைய.

103. அங்குசம் - தோட்டி, கேதனம் - கொடி, அபயம் - கருணை, வலம் - வலப்பக்கம், கோதண்டம் - வில், தண்டு - தண்டாயுதம், வங்கியம் - ஓராயுதம், வரதம் - அதுக்கிரகம், யோகம் - கூட்டம்.

104. விண் - விண்ணுலகத்தாருக்கு, பண் - இசை, பரிபுரம் - சிலம்பு.

105. வாலசவுந்தரி - இளமையும் முகுமுள்ள பார்வதிதேவி, பாலித்தான் - அருளினவன்.

106. விஞ்சையர் - வித்தியாதரர், விஞ்சை - வித்தை, அவுண இஞர் - அசுரராகிய இரவு.

107. உழவா - உரியவனே, சிறுவா - புத்திரனே, பொற்பணி - பொன்னாற்செய்யப்பட்ட தொழிலையுடைய, கொலாகு - வாசனை, அலர் - விரிந்த.

108. உரோமம்பொடிப்பு - மயிர்க்கால்தடிப்பு, தழுதழுப்பு - தடிப்பேற.

109. பயில்வார்-படிப்பார், பொதிஅவிழ் - கட்டுவிரிந்த.

112. ஆக்குபு - ஆக்கி.

113. அருள் அஞ்சி - அருளுக்குப்பயந்து, உறுதி - உபாயம், திடம்.

114. நயங்கி - வருந்தி, அஞ்சல் - பயப்படாதே, செஞ்சும் - திருத்தம், வேறல் - வெல்லுதல்.

115. அமனாதல் - சிவனாவது, புரி-செய்வாய், மகுடாகமம் - மகுடாகம (விதிப்படி).

116. அற்புதம் - ஆச்சரியம் (ஆக), வித்தகம் - ஞானம், முத்தன் - சிவபிரான், முற்கலை - முன்னமையான மகுடாகமம்.

117. வைத்து - உபதேசித்து, (தாற்பியம்)

118. அதுபூதி - அருள், மத்தம் - களிப்பு, மலையாசலம் - பொதியமலை.

117. கலைஞானம் - சாஸ்திர அறிவு.

120. ஐவகை - ஐந்துவிதம், கந்ததயிலம் - வாசனைத்தயிலம், கவியம் - பஞ்சகௌவியம், அமுதைந்து - பஞ்சாமிர்தம், நெய்பொழிந்து - நெய்யாலபிடுகித்து, கண்ணல் - கருப்பஞ்சாறு, கணிச்சாரம் - பழவர்க்குகளின் ரசம், கலசம் - குமபம், மந்திரபுட்பம் - மந்திரத்தால் மலர், மந்திரான்னம் - திருவொற்றாடை சாத்துமுன்னர் நிவேதிக்கு மன்னம், நிதைவேற்றி - முடித்து.

121. புரிநூல் - பூணூலால், மான்மதம் - கஸ்தூரி, சுத்தான்னம் - வெறுஞ்சோறு, பண்ணியம் - பலகாரம், கருணை - பொரிக்கறி, வருக்கவகை - விதவிதமாகிய, ஏற்றி - நிவேதித்து, பணிமாறி - பூசித்து.

122. செந்தா - (விகாரம்) சேந்தனே.

123. சுருதித்தமிழ் - தமிழ்வேதம், கருத்து - மனம், இழுதுநிணம் - மாமிசபேதங்கள், கழுது - உடைய.

தூரந்த - செலுத்திய.

124. வாலுக்கத்தால் - வெண்மணலால், உபயவடிவு - இரண்டு சிவலிங்கம். ஆராதனை - பூசை.

125. வாலுகா - வெண்மணலுருவான சிவபிரானார். பால் - உரிமை. மேல்உகம் - முதலுயகம். மைந்தன் - புத்திரனாகிய அகத்தியமுனிவர்.

126. மாதவன் - பெரிய தவத்தையுடைய அகத்தியர். மாதவன் - விஷ்ணு. கணத்தார் - கூட்டத்தார்.

127. பவித்திரமாலே - தருப்பைமுடிச்சு. ஊர்த்தபுண்டரம் - மேளோக்கிய முக்குறி. பட்டவர்த்தனர் - பட்டந்தரித்தவர். பாகவதன் - விஷ்ணுபத்தன். எட்டுமூத்து - அட்டாக்கர மந்திரம். எட்டு - எட்டுகின்ற. எழுத்து - (பஞ்சா)க்கரம்.

128. அச்சதன் - விஷ்ணு, (அழிவில்லாதவன்). கோவிந்தன் - விஷ்ணு, (கண்ணில் சந்திரனையுடையவன்). ஆலம்கடவுள் - ஆவிலையில் தங்கிய விஷ்ணு, (கல்லால் விருகடித்திற்பவகிய சிவபிரான்). புகுவான் - புகும்பொருட்டு. வேதியர் - வைணவப் பிராமணர். சங்கவீதி - கூட்டத்தையுடைய தெரு.

129. வரநதி - விசேடதீர்த்தம், சித்திராநதி. தேவை - விஷ்ணுவை. குரவன் - ஆசாரியன். பகவற்கே - திருமாலுக்கே, (சிவபிரானுக்கே).

130. திருமலே - திருவேங்கடம், (திருக்கயிலாசம்). முளரிக் கண்ணன் - தாமரைக்கண்ணன், (அக்கினிக்கண்ணன்). திருப்பதி - திருப்பதியென்னுந்தலம், (சிவலோகம்). திருமுற்றம் - திருக்குற்றாலம்; இப்பெயர் அக்காலம் வைணவரிட்டபெயர். வகை - பொருள்கள்.

131. லசநத வீதி - தென்றல்வீதி.

132. சினகரம் - கோயில். பொறிகள் - பஞ்சேந்திரியங்கன்: வலம்புரி - வலம்புரிச்சங்கு. மறுகு - தெரு. திகிரி - சக்கரம். மணிச்சிகரம் -

அழகிய உச்சி. மிருதி - தருமசாத்திரம். மூலச்சுருதி - ஆதிவேதம்.

133. இருககை - இருப்பிடம். சதிரவன் - சூரியன். குடதிகை - மேற்றிகை. இறைவன் - ஐயனார். குழாம் - கூட்டம். படலை - விரிந்த.

134. மாடம் - மாளிகையுடைய துவாரபாலர் - வாயில்காப்பாளர். இருவரை - (அங்) விருவரையும். அமைத்து - (கையா) லடக்கி.

135. மேனி - வடிவம்.

136. முன்னர் - எதிரே. அகத்துள் - (கோயிலி) னுள்ளிடத்தில். ஆக்கி - அமைத்துவைத்து.

137. மேனி - வடிவம். விச்சைகூர் - அறிவுமிருந்த. கூர்மவேட்டுவத்தியானம் - ஆமை, குள்விரினைப்புக்கன்; அவற்றுள் கூர்மத்தியானமாவது: (தன்கருவாகிய) ஒருபொருளைத்தன்னினைப்பினாலே டூரனாக்குதல். வேட்டுவத் தியானமாவது: (புழுவாகிய) ஒருபொருளைப் பரிசித்துத் தானாக்குதல்; அவைபோல அகத்தியமுனிவர் சோகம் பாவனைசெய்திருந்து, விஷ்ணுவை நினைப்பினாலும்பரிசுத்தினாலுஞ் சிவமாக்குதல் காண்க. சோகம்பாவனையாவது: தான் சிவமாயிருத்தல். பரிசித்தல் - தொடுதல் - செச்சை-உதவச்சந்திரன் (போலும்). இச்சையில் - ஆசையால். ஒருமைகூர் - ஒற்றுமைமிக. இருமையால் - இரண்டுபொருளால்.

138. முத்தனே - விரியமுடையவனே, (மலரகிதனே). முளரிக்கண்ணன் - தாமரைக்கண்ணனுடையவனே, (அக்கினிக்கண்ணனுடையவனே). மூலமென்றழைத்த வேழப்பத்தியினெல்லேகாக்கும் பகவனே - (ஆதி) மூலமென்று கூப்பிட்ட யானையின அன்பினளவையிற் காக்கும் விஷ்ணுவே, வேரில் மென்மைசெழித்த மூங்கில் வரிசையினையுடைய திருநெல்வேலியைக் காக்கும் சிவபிரானே. திகிரியாளர் - சக்கரத்தை யாள்பவனே, (கயிலாசமலையை யாள்பவனே). அருள்சூழ்கொண்ட

கந்தரக்கறுப்பினுணை - கருணையுடைய நீருண்ட மேகத்தின் கருநிற முடையவனே, (கிருபையே குடிமகாண்ட கண்டத்தின் கறுப்புடையவனே. நத்தணி செவியகோல நாடுத் கரியநம்பி - ஈங்கத்தையணிந்த செவ்விய அழகானது ஆராய்தற்கரியபுருடரிற் சிறங்கோனே, சங்கக்குழையணிந்த காதையுடையாய் (விஷ்ணுவாகிய) பன்றி, தேடுதற்கரிய சிரேட்டமுள்ளவனே.

139. அண்டர்தாம் பிழைக்குங்கட்டால் கதையமர் கண்டமேயாய். இடையர் கயிற்றால் கட்டுங்கட்டினால் உரலினிடத்துத் தங்கிய கண்டிக்குப்பட்டு நிறம்பொருந்தியவனே. அண்டர்... ..மேயாய் - தேவர்தாங்கள் உய்யும் உறுதியால் அடங்குகின்ற விஷத்தையுடைய கண்டத்தைப் பொருந்தியவனே. வண்டுள அலங்கலார்க்கு முருமத்தேன் இதழியுள் னாய் - வளந்தங்கிய துளவமாலே நிறைக்கு மாப்பினில் தேனிறைந்த அதரத்தையுடையவளாகிய இலக்குமியை யுடையவனே. வண்டுள ... .. உள்ளாய் - வண்டுகளுலாவுகின்ற பிரகாசித்தலையுடைய ஆத்திமாலையோடு புயத்தில். தேனிறைந்த கொன்றைமாலையுடையவனே. உலவுளன்யது உளவென லகர ளகர வொற்றுமையாயிற்று. ஆர்க்கு-உருபுமயக்கம்.

140. ஆழியும் வளையும் ஏற்பாய் அணிமணிப் பணிகள் பூண்பாய் - சக்கரமும் கங்கும் ஏற்பவனே! வரிசையாக, ரத்தாபரணங்கள் அணிந்தவனே. ஆழியும்.....பூண்பாய் - சமுத்திரமும் சூழும் மேன்மைதங்கிய (பூமியில்) பரந்த ஆபரணமாக இரத்தங்களையுடைய பாம்புகளையணிந்தவனே. வாழி - அசை. அந்தரங்கமாக - அந்தச்சீரங்கம் (இட)மாக. மருவும் - பொருந்தும். மாநிறையை யாவாய் - பெரிய அலைகளையுடைய காவிரி நதியையுடையவனே. வாழி-வாழ்வாயாக. அந்தரங்கமாக - இரகசியமாக. மருவும்-பொருந்தும், ஆதி

ரையையாவாய் - திருவாநிறை நகரத்திரத்தையுடையவனே. (நிறை - ஓகுபெயர்.)

141. முத்தலையலரையாய் - மூன்று தலையாகிய வரையை யுடையவனே, (திரிகூடமலையை யுடையவனே). முண்டகக்கண்ணா - தாமரைக்கண்ணனே, (நெற்றிக்கண்ணனே). பங்கசாதக்கோத்து - தாமரைக்கோத்து. உத்தமன் - சிவபிரான்.

142. முறுகு - திருகுகின்ற. வலம்புரி - வலம்புரிச்சங்கு. குறுக - அணுக. துதல் - நெற்றியில். சிகிலம் - எல்லாம். குறுகுறுகு - சிறிய தாவாய் சிறியதாவாய். கால - காலத்தில்.

143. தெருள் - தெளிவு. சுவம் - நன்மை. நிறை - உறுதிப்பாடு. சதுட்டயம் - நான்கு. சிவம் - மங்களம். கு

144. சித்து - மாயவித்தை. கரும்பொன் - இரும்பு. படி - தன்மை. உருகி - நெகிழ்தல். படிவன் - உருவமுடையவன். சத்து - உள்ளது. அசத்து - இல்லது. சதசத்து - உள்ளதாயில்லதும். ஞானம் - அறிவு. நித்யம் - அழிவின்மை. நிட்களம் - அருவம். சகளம் - உருவம்.

146. காணாஉ - கண்டு. கூச்செறிந்து - சிவிர்த்து. உரோமம்பொடித்தன - மயர்க்காலத்தடித்தன. புளகம் - ஆனந்தம். தளிர்ந்தன - பிரபலி.

147. அதுபூதி - அதுபவசித்தி. பூ - அழகு. பூவாப்பூ - மந்திரபூட்டம். தியானபூசை - மானதபூசை.

148: சுரகம் - கமண்டலம். கல்'னல்' - கருப்பிரசம். சுரபிஜந்து - பசுவினைந்து, பஞ்சகௌவியம். சங்கைசேர்' - அளவாக்க்சேர்ந்த. அமுதமைந்து - பஞ்சாமிர்தம்.

149. சதஉருத்திரம் - நூறுஉருத்திரமந்திரம். முருகு - வாசனை. மெழுகி - இலேபனஞ்செய்து. திக்குடை - திசையாகிய வஸ்திரம்.

150. பணகம் - (இடைக்குடை)

பாம்பு. பரித்து - சமந்து, அனகம் - பாவமின்மை. மனுவால் - மந்திரத் தரல். அட்டபரல் - காய்ச்சியபரல், ஐந்துவாசம் - புஞ்சவாசனைப்பண்டம்; அலை = ஏலம், கிராமப்பு, இலவங்கம், சரதிக்ரய, கர்ப்பூரம். சேர்த்தி - கூட்டி. ஏற்றி - நிலேதிப்பித்து.

151. மணி - முத்துக் கையுடைய. மணி - அடிக்குமணி, மணி - உத்திராக்கம், மணி - அழகிய. குயிற்றிய - செய்த.

152. ஐவறைத்தீ - ஐந்துவிதஓமர்க்கினி; இதை: மகுடாகமத்திற் காண்க.

153. பாலம் - நெற்றி, விதிர்ப்ப - நடுங்க.

155. பராபரா - முன்பின்னானவனே. பராங்கதா - பாரமாகிய பாம்பையுணர்ந்தவனே. பரசுபாணி - மழுவைக்கையினுடையவனே. கிராமயா - நேரயில்லாதவனே, நித்தா - நித்தியமானவனே.

157. பிரமம் - பெரியது.

158. தோற்றி - காணப்பட்டு, சோர்வு - தவறு.

160. குரவன் - ஆசாரியன். கரவுகளாம்.

161. இந்திரசாலம் - மாயுவித்தை. யாதுதந்திரம் - என்னுகும்ச்சி. அச்சோ - ஐயோ.

162. நாமம் - ஊர்த்தபுண்டரம். குறி - வைணவ அடையாளம். புணர்ப்பு - வஞ்சகம். காமம் - அன்பு. குறு

நாங்குரவது: - சீவபுனைபுனைந்த கருக்கீழ்.

1. குதம் - மலத்துவாரம், அங்குலி - விரல். அடப்பம் பூப்போல் - (முகோணவழவமாகிய) அடப்பம் மலர்போல். நாற்கோண - நாற்கோணம். சுவாதிட்டம் - சுவாதிட்டானம். ஆக், கினை - ஆஞ்ஞை. கயமாழுகன் முதலோரதுவர் - விநாயகர், பிரமன், விஷ்ணு, உருத்திரன், மதேசுரன், சதாசிவம். மண்முதற்பூதம் - பிருதி, விமுதலிய பஞ்சபூதம்; இவற்றுண்மூலாதாரத்துக்குஞ் சுவாதிட்டான

கிற்று - குறுகியது. பாரீர் - பாருக்கள்.

163. இரு - பெரிய. மலை - மாறுபாடு. பெருமல் - அழுதல், பெருமல் - பொலிவு.

164. நம்பி - புருடேசத்தமன். நம்பன் - சிவன். கறுவு - கோபம், கடை - தலைவாயில், பரசம் - கயிறு, வலியான் - கரிக்குருவி.

166. படர்தலும் - செல்லுதலும், பனவர் - (வைணவப்) பிராமணர்களுடைய. தொழக்காரம் - கங்கணமணிந்தகை. குருதம் - (காகிவிசுவேசர் கந்தியில் விஷ்ணுவேபரமென்று) சத்தியஞ் செய்யும். கரம்போல் நிற்ப - கையைப்போலத் தம்பித்து மடக்கமாட்டாமல் நிற்ப.

167. அவமந்து - சுழன்று, புகல் - அடைக்கலம். அஞ்சல் - அஞ்சற்க. நேர்க்கு - பார்வை. ஆற்றி - சாந்தி செய்து.

168. அனகர் - சிவபிரான். மனவு - சங்கை. உரைத்து அமைத்தால், அன்ன - தேய்த்துச்செய்தாற்போல, சகோரம் - ஒர்புறவை.

169. (திருமதிவினுட்பிரகாரமாகிய) சங்கவீதி, - புரிவீர் அல்லீர் - செய்யாதேயுங்கள். வல்லீர் - வல்லவரே.

170. புரிதும் - செய்தும், கூத்தன் எம்மான் - கூத்தனாகிய எங்கள் சிவபிரான். சிவரதையவர் - ஆதிசைவர்.

171. மகார் - பிள்ளைகளாகிய, சிரூர் - சிறுவர். உணர்வித்து - அறிவித்து, தத்துவம் - உண்மைதூல்.

த்துக்கும் பிருதிவியே பூதம்.

2. சோதிசிவம் - சோதியாகிய, சிவம். சதாக்கியம் - (விகாரம்) சாதாக்கியம். ஆதி - முதன்மையாகிய. பூதமைந்து - பிருதிவிமுதலியவை. பெற்றியைந்து - மெய் முதலியவை. புலன்களோந்து - சத்தமுதலியவை. கருமேந்திரியணைத்து - வாக்கு, பாதம், பாணி, பாயுரு, உபத்தம். கரண நான்கு - மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம். உயிர்த்தத்துவம் - ஆன்மத்தத்துவம்.

உட்கருவி - அக்கக்கருவி.

3. வான் - ஆகாயம், வளி - காற்று, தெரிக்கும் - காட்டும், வண்ணி - அக்கினி, தாலு - நாக்கு, நால் நிலம் - நான்குபூமி, மேல் நிரல் - முதலினின்று வரிசையாக, கமனம் - நடை, விசர்க்கம் - மலசலங்கழிதல்.

4. மருத்து - வாயு, கருமம் - தொழில், புந்தி - புத்தி, புனற்செயல் - நீரின் செய்கை, சித்தம் - மனம், பார் - பிருதிவி, இவை போக்கிய காண்டம் - இவைகளுக்குப் போக்கிய காண்டமென்று பெயராம், கலை, - வினைச்செயல் - கிரியையை, மிகுதி - அதிகப் (படுத்தும்), வித்தை, - ஞானம் - ஞானத்தை, மிகுதி - அதிகப் (படுத்தும்), நியதி, - நிசஞ்செயும் - (கண்மபலத்தை) நிச்சயிக்கும், அராகம், - இச்சை - ஆசையை (எழுப்பும்), காலம், - புலஞ்செயும் - கண்ம பலத்தையூட்டும், ஸாயை, - மறைக்கும - மறைப்பிக்கும், புருடன், - கருவிசுற்றும் - கருவிகளேத்தொழிற் படுத்தும், ஜிவை - இவைகளுக்கு, போக காண்டம் - போககரண்ட மென்று பெயராம்.

5. சுத்தவித்தை, - சுத்தமுதல் விடய மூட்டும் - ஒசைமுதலியவிஷயத்தை (விஷயம் - அறியத்தக்கது) எழுப்பும், ஈசுரம், - தொழில் மூட்டும் - கிரியையை யெழுப்பும், சாதாக்கியம், - நேர்செய்யும் - (மேற்கூறிய இரண்டையும்) சமமாக இருக்கச் செய்யும், சுத்தி, - உருசிப்பிக்கும் - சுவையறியச்செய்யும்; சுத்தவித்தைமுதலிய இங்ஙனத்து தீதத்துவங்களுமுதையே ஞானமேறிக் கிரியை குறைந்திருக்குமென்றும், ஞானங் குறைந்து கிரியையேறி யிருக்குமென்றும், ஞானமங்கிரியையுமொத்திருக்குமென்றும், கிரியையாயிருக்குமென்றும், ஞானமாயிருக்குமென்றும் பெரும்பாலார் கூறுவர். கிணம், - ஆண்மா - உயிரை, தற்செயல்செய்விற்கும் - தன்னுடைய செய்கையைச் செய்யச்செய்யும், சிவமுதலேந்தும் - சி

வதத்துவங்க ளேந்தும், கலாதிகளேழும் - வித்தியா தத்துவங்களேழும், சுததா சுத்தம் - சுத்தாசுத்தமாயைகளாம், பார்முதலுநான்கு - பிருதிவி முதலிய (ஆன்மதத்துவம்) இருபத்து நான்கும்.

6. பார்க்குறு - பிருதிவியினமிசம், வண்ணி - அக்கினி, சலம் - பொய், மாற்சரியம் - பொறுமை, வான் - ஆகாயம், பூதகாரியம் - பஞ்சபூதங்காரணமாகத் தோன்றியவைகள்.

7. குக்குமை - குக்குமைவாக்கு, பத்தி - அன்புடைய, எழுத்து - (ஒலி) எழுத்து, நாதம் (ஆம்), உள்ளொளி - (அத)னுள்ளே யுள்ள பிரகாசமாகிய, பைசநதி - பைசநதிவாக்கு, திபுரானம் - நீனைவு மரத்திரையாய் விளங்கும், மத்திமை - மத்திமைவாக்கு, உரையாமலுரைத்தல் - செவிக்குவிடயமாகாமல் கண்டத்தினுள்ளே விளங்கும், வைகரி - வைகரிவாக்கு, வசனித்தல் - பேசல் (ஆம்), அத்தம் - திரவி'யம் - ஏடனை - ஈடனையின் மருஉ - அஃது - இச்சை, அத்தம் என்பதனோடும் ஏடனையைக் கூட்டுக.

8. அனம் - ஈிறைக்கு மெங்கும் - (உண்ட) அன்ன ஈரத்தை (உடலெங்கும்) பரவச்செய்யும், வியானன், - வியாபிக்கும் - (தோலெங்கும்), நிறைந்து பரிசுத்தையறியச் செய்யும், சமம் - (எல்லாவாயுக்களையும் ஏறுதல் குறைதல்செய்யவொட்டாது), சமனாக்கும், பிராணன், - சதசுவயிர்க்கும் - (இலாடத்தானத்திலேதோன்றி) எப்போதும் போக்கு வரவு செய்துகொண்டிருக்கும், வியர்ப்பு - வியர்த்தல் விதானம் - விரிவுடைய, நாகன், - கொட்டாவி - கொட்டாவியை (யுண்டபண்ணும்), அதா - தானாக, உயிர்போய் - உயிர், (உடம்பை) கிட்டுப்போக, (போய் - எச்சத்திரிவு), (அதன்மேல்), தனஞ்செயன், - மேல்வெடிப்பித்து - கபாலத்தைப்பிளக்கச்செய்து.

9. பிங்கலை - பிங்கலை நாயுயானது, மூலாதாரத்திலேதோன்றி, வலப்பாலின் - வலப்பக்கத்தில், சுரு

னையை-சுழுமுனைநாடியை, உய்த்து-
செலுத்தி. இடப்பால் - இடப்பக்க
த்தில். மாறி-கத்தரிக்கோல்போலமா
றிச்சென்று. மூன்றுமண்டலம்-அக்கி
னிமண்டலம், சூரியமண்டலம், சந்
திரமண்டலம். இடையிடையே-(அம்
மண்டலங்களின்) நடுவேநடுவே. மா
ரடி - மாறிமாறிப்போய். மேலேத்த
லம் - பிரமரந்திரம். சிரம் - உச்சி.
நாசித்தலம்-மூக்கினிடம். இடையும்-
இடப்பக்கத்தூரடியும். இடப்பால் -
இடப்பக்கத்திலும். அற்றே-அத்த
ன்னைமத்தே, மூலாதாரத்திலேதோ
ன்றியிடப்பக்கத்திற் சுழுமுனையைச்
செலுத்திக்கத்தரிக்கோல்போலமும்
மண்டலங்களிலுமாறிச்சென்று பிர
மரந்திரத்தையடைந்து உச்சியிலேநி
ன்று இடப்பக்கத்து நாசியிலேவந்து
நிற்கும். சுழுமுனைநாடி - சுழுமுனை
நாடி. தலைப்பான்மை - முதற்றின்
மையுடைய. மூலம்-மூலாதாரத்தில்.
சடாதாரம் - ஆராதாரம். மேலாதார
ம் - சபாலம்.

10. மூலமுதல்-மூலாதாரந்தொ
டங்கி. புருடன், காந்தாரி-இவ்விரு
நாடிகளும். கண் அளவாம் - (முறையே)
வலக்கண்இடக்கண்வரையும் வ
ந்துநிற்கும். மத்தி, அலம்புருடன், -
செவி - (முறையே) வலக்காது இடக்
காது. சிவநுலவநாடி, -தாலுவில்-நா
லின்வரை. சங்கினி, -நாபி-உந்திக்க
மலம். குய்யம்-குறி. குகு, - குதம்-
குறியின்மீதப்பக்கம், மலத்துவாரம்.
ஏலம் - பொருந்தும். தசநாடி-பத்து
நாற்பு. தசவாயு-பத்துவாயு. எட்டணை-
ஆசை. பூதியம்-பூதகாரியம். போலும்-
உரையசை. நால்வாக்கு - சூக்குமை,
பைசந்தி, மத்திமை; ஸங்கரி. ஸ்சனா
தியைந்து-வசனம், கமனம், தானம்,
விசர்க்கம். ஆனந்தம்.

11. புரந்தவன்-அரசன். சேனை-
யடை. கடைதோறு இருத்தி-வாயில்
கடோறு நிறுத்திவிட்டு. உள்ளே-
(தன்னிருப்பிடத்தி) ணுள்ளே. புகு
ம்-(சரீரத்தினுள்ளிடத்தே) செல்லு
ம். புருடன் - ஆன்மா. அவத்தை -

உபாதி.

12. புருடனும் - ஆன்மத்தத்துவ
மும் (ஆகிய). முப்பத்தைந்தால்- மு
ப்பத்தைந்து கருவிகளுடன். (ஆன்
மா) துதலின் -இலாடத்தானத்தில்.
இயைவது - பொருந்துவது. சாக்கிர
ம்-சாக்கிராவத்தை. களத்து - கண்ட
த்தானத்தில். நீர்த்தது - நீக்கியதா
கிய மேற்சொன்ன இருபத்தைந்து.
சொப்பனம்-சொப்பனாவத்தை. மன
த்தில், - புருடன், - வாயு-பிராண
வாயு. சித்தம், -சுழுத்தி - சுழுத்திய
வத்தை. இரண்டு- புருடன், பிராண
வாயு. ஆர்த்த- (விசாரம்) பொருந்திய,
உந்தியிலை - நாபித்தானத்திலே நிற்
தல. துரியம்-துரியாவத்தை. அவை-
புருடன், பிராணவாயுவாகிய இரண்டு.
அணு- ஆன்மா. மூலமலத்தில்-மூலா
தாரத்தில். அதீதம். துரியாதீதாவத்
தை.

13 மாக்ய - மாண்புமலம். கன்ம
ம்-கன்மமலம். எவ்வம்-துன்பம். 'ஆம்-
போன்று. ஆணவம்-ஆணவமலம். தவ்
வல்-கெடுதல். வவ்வல்-கவர்தல். கரு
வி-தத்துவம். மூலமலத்து-ஆணவம
லத்தில் (சுருவசுககரகாலவரையும்).
அழுந்திப்படுந்து. தனியுறல்-தனியே
கிடத்தல். கேவலம்-கேவலாவத்தை.

14. கவனம் - கவலை. தீதீதத்
துறுதல் - அப்பாற்பட்டுநிறதல். சுத்
தம் - புனிதம். இவ்வழி - இந்தமார்க்
கங்களை (யுணர்ந்து).

15. ஒருமை - யிளவுபடாமை.
சென்னவாசனை - பிறவிப்பழக்கம்.
பூதம் (சுத்தி)- ஆன்மசுத்தி, மாணத
சுத்தி, -தத்துவத்தால் - பலத்தின்
பொருட்டு.

16. சுகிதி - விரைவு. வடிவுற
நினைந்து- சொரூபத்தியானஞ் செய்
து. வடகுணபால்- வடகிழக்குப்பக்க
ம். சிசுரம்-கோபுரத்துச்சி.

17. மேல் - மேன்மை. திரணம்-
துரும்பு. ஒலியல் - வஸ்திரம்.

18. உரையகற்றி-வாய்ப்பேசாது.
காட்டாதினால் - விதகு முதலியவற்
றால். வருத்தி - வரவழைத்து. நீர்க்

கு - நீர்நிலைக்கு. ஒருமுழம் - ஒருமுழத்தூரம். கார் - கார்காலம். இருது - பருவம். பூவின்-பூமியின். காலென - தரமாக. உரைத்து - தேய்த்து.

19. சவுசம்-மலசுத்தி. பேணம் - துரை. நரந்தம்-நாரத்தை. கடுக்கை - கொன்றை. இறலி - இத்திமரம்.

20. சங்கு - சங்கஞ்செடி. செயலை - அசோகு. பங்கமா - குற்றமாக. தில்லை - ஒருமரம். பராய் - பராயமரம். ஆண்மரத்தில் - ஆண்மரங்களுக்குள். கழிப்பர் - நீக்குவர். அங்குலமெட்டு - எட்டுவிரல் நீளம்.

21. முதுவல்மாசு-பல்வழுக்கு. விதிபாதம் - ஓர் புண்ணியகாலம். கழிப்பர் - (பல்விளக்குதல்) நீக்குவர்.

22. உதகம் - நீர்.

23. கந்தரத்து - கழுத்தில். அறங்கன்-தருமங்கள் (முப்பத்திரண்டு). அருக்கர் - சூரியர் (பன்னிரண்டு). கரோடிகை-சிரசுமாலை. தத்துவம், — (முப்பத்தாழி). அரிபூர் - விஷ்ணு தலவகன் (தூற்றெட்டு). (அல்லது) வடவெழுத்து - சமஸ்கிருத எழுத்துக்கள் (ஐம்பத்தொன்று). படிகம் - பளிங்கு. துப்பு - பலளம். ஆரம் - முத்து. வந்த - கிடைத்ததை. (வந்தது என்பது வந்தஎன முற்றியுதி கெட்டது). சிரம் - குடியியில் (ஆகு பெயர்). மணிக்குழை - அழகிய காதுகளில். அங்குலி சமயம்-விரல்களும் சமயமுங்கொண்ட தொகையாகிய பதினென்று.

24. மவுலி-சுடையையுடைய சுவ பிரான். சகத்திரம் - ஆயிரம். சிந்தியா - சிந்தித்து. பஹ் - எழுத்து. சமிதை - ஒழவிறகு. திரவியம்-பொருள்.

25. திதி - பசுபம். தினம்-நாள். வாரம், — அயனம் - உத்தராயணதேசுதியையன புண்ணியகாலம். விழு-விஷ்ணு. இருமண்டலம் - அமாவாசை. பெளர்ணமி. சாந்தித்தியபூசை-எதிர் முகப்படும் பூசை. வந்தரபூசை - வருஷாபிடேகபூசை. மாதவிழா-மாதந்தேசமும் செய்யுந்திருவிழா. மாத

பூசை - மாதாந்தத்திற்செய்யும் பூசை. பூசை பென்பதனைச் சாந்தித்தியத்தோடுகூட்டுக.

26. தவன்பூசனை - கும்பந்தாபித்துச்செய்யும் பூசை. தீபவளி - (விகாரம்.) தீபாவளி. சங்கபூசை - சங்காபிடேகபூசை. நவநைவேதனம் - புது நெல்லரிசியன்னநைவேத்தியபூசை. மகாசந்தி, காலே, உச்சி, மாலை. — (இந்நான்கும், காலமென்பன.) யாமம் - சாமம். அருணசுத்தி ..... நிசி, — நான்கு - (இந்நான்கும். உவகாலம் - உபகாலம் (ஆம்); இந்நான்கு உவகாலங்களும், மேற்கூறிய காலங்களின் இடை, கடைகளிலாவன; இவற்றைத்தந்தகாலம் பூசை நிகழ்ச்சியிலுங்காணலாம். [உபகாலம் எதுகைநோக்கி உவகாலமெனலாயிற்று. உபகாலம் - துணைக்காலம்.]

27. அன்னதில் - அந்தநதப்பொருளில். நீர் - சலத்தை. அத்திரத்தால் - அத்திராமந்திரத்தால். சங்கற்பமுறைமையோற்றி - இன்னதற்காக இது செய்கிறெனென்றும் ஆரம்பகிரியையைச்செய்து. கொள்-பெருமை. சந்தனத்தோயம் - சந்தனங்கலந்தநீர். பூரித்து - நிறைத்து.

28. புண்ணியமாகம்-புண்ணியாவாசனம். முறை - கிரமமாக. செபித்து-செபஞ்செய்து. சாந்தியோமம் - தோஷபரிகாரமாகச்செய்யும் ஓமம்.

29. கவியம்-பஞ்சகௌவியம். மனுவின் - மந்திரத்தால்.

30. மிசை - மேல். கனிச்சம்பீரம் - (ஆகுபெயர்) எலுமிச்சம்பழச்சாறு. மீது - மேல். துப்பு - கெய். அக்காரம் - சருக்கரை. புட்பசலம் - மலர் தோயுந்தீர். பரிவு-அன்பு. கன்னல் பிந்து - கருப்பஞ்சாற்றுக்குப்பின்பு. கழுநீர்க்கொட்டம் - ஒருவாசனைத்திரவியம். பஞ்சவிலவம் - வில்வம், மாதூனை, மாவிலிங்கு, விளா, நொச்சி. பிலோதகம் - பலகனிரசம்.

31. ஏற்றி - கிவேதிப்பித்து. நாரஞ்சனதீபம் - கற்பூராலாத்தி. நாரஞ்சனதீபின்னர் - தேங்காய்க்குப்

பின், கந்ததோயம்-வாசனைப்பண்டங்கலந்தசலம்.

32. விவ்லுவம் - வில்வம். பணிலம் - சங்கு. மீ - மேன்மை. மந்திரானம் - திருவொற்றாடைசாத்துமுன்னர் நிவேதிக்குமுன்னம். தாபனம் - தாபித்தல்.

33. மிசை - மேல். உபவீதம் - பூணூல். மெழுதி - அப்பி. பரேம் - ஒருவகை வாசனைப்பொடி. கேயூரம் - வாசுவலயம்.

34. பொருட்கலம் - பொற்பாத்திரம். பண்ணியம் - பலகாரம். கருணை - பொரிக்கறி. வருக்கவகை - பலவிதம். ஏற்றி - நிவேதிப்பித்தது. சுருளுடுத்து. தாம்பூலநிவேதிப்பித்து. கவிதை - குடை. ஆர்ப்ப - முழங்க.

35. ஆலயஞ்சூழ்தேவு - சுற்றுக்கோயிற்றெய்வம். வினியோகமிடல் - விபூதிமுதலியபிரசாதஞ்செலவிடல். படிமைப்பூசை - நித்திடப்படித்தரபூசை.

37. முருகு - வாசனை. அலர்-விரிந்த. பற்பம் - தாமரை. உருவம் - கிறம். தளவம் - முல்லை. சாதி - சிறுசண்பகம்.

38. மருத்த - வாணையுள்ள. பத்திரம் - இலை. சதம் - நூறு. சாலும் - மிகும்.

39. பதம் - திருவடி. சானு - முழந்தாள். வரமம் - கெண்டைக்கால். குறங்கு - தொடை. குய்யம் - இரகசியத்தானம். அங்குலம் - விரல். தூ-புனிதம். உந்தி - கொப்புழி.

40. வயின் - வயிறு. கண்டம் - கழுத்து. துண்டம் - மூக்கு. வதனம் - முகம். கன்னம் - ஊதி. கபேரலம் - கன்னம்.

42. கன்னப்பூண் - காத்தணி.

42. அங்கம் - அவயவம். உத்தமாங்கம் - தலை. சங்கம் - மறுகுழி. வீதி (யாகச்) சூழ்ந்த. துங்கம் - உயர்வு. மகுடபூசை - மகுடமாவிரிப்படி செய்யும் பூசை.

43. ஆவாகனம் ..... புட்பந்துவ

ல், — (இப்பத்துமுபதேசமுமையாலுணர்க).

44. மா - நெல்லரிசிமா. சம்பீரம் - எலுமிச்சம்பழச்சாறு. ஆச்சியம் - நெய். பயம் - பால். குளோதகம் - சர்க்கரைநீர். தோடம் - தோஷம்.

45. சீதப்பானீயம் - குளிர்ந்தசலம். பிறவிதேறம் - சன்னத்தைக்கெடுக்கும். பலோதகம் - பழச்சாறு. தோயம் - நீர்.

46. அன்னசமிர்த்தி - சோறுவிருத்தி (உண்டாகும்). நத்தின்னேயம் - சங்கசலம். சன்மலி - நன்மைநிறைந்த. அதிவிருட்டி - பெருங்கேடு.

47. மோக்கம் - மோகும். சானித்தியம் - எதிர்ப்படுத்தல்.

48. அக்கராலத்தி - சுருக்ககரைகலந்த நீராலத்தி. செக்கமலை (விகாரம்) சிவந்தஇலக்குமி. நீராஞ்சனம் - திட்டிபரிகாரமாகச்செய்யும் ஒருவகையாலத்தி. சுருள் - வெற்றிலைச்சுருள். [அக்கரம் - விகாரம்.]

49. கரடி, படகம், திமிலை - ஒவ்வொரு வாத்தியம். நித்தம் - தினம்.

50. மூன்றுதீக்கை - சமயம், விசேடம், நிருவாணம்.

51. நித்தியமுதலமூன்று - நித்தியம், நைமித்தியம், காமியம். ஐந்துபதம் - பஞ்சாக்கரம். நாந்தி - சாலோக முதலியவை. மேலை - பழைய. அத்துவா - (அன்மாக்களைப் பரகதியடைவிக்கையாகிய) வழி. ஆறு - மந்திராத்துவா, பதாத்துவா, வர்ணத்துவா, புலனத்துவா, கலாத்துவா, தத்துவாத்துவா. [ஐந்துபதம் - பஞ்சாக்கரமென்பது. "அந்தியுண்பகலுமஞ்சுபதஞ்சொல்லி" என்னுஞ்சந்திரமூர்த்திநாயனாரருளிய தேவார்த்தானமுணர்க.

52. கோட்டம் - கோணல். கொன் - பெருமை.

53. அலவன் - ஆடிமாதம். சிலைத்திங்கள் - மார்கழிமாதம்.

54. அவலுக்கு - அவ்வகத்தியமுனிவருக்கு. வனக்கதி - பன்றிநடை.

இந்தாவது.— நதிவீழ்வேடல் கற்பெறு கருக்கம்.

1. மால் - மயக்கத்தை. மால் - மாலேக்காலம். மால் - மேகத்தை. அருவிமால் - அருவியாகிய (பூ)மால்.

2. சூர் - அச்சம் அல்லவெல்-புருணி நைத்தவேலி. தோகைமார் - வேடப் பெண்கள். பேரல்வேலி - பிரபுவேலி. மூரல் - சிரிப்பாகிய, வேலியிட்டால் - வேலியைச் செய்தால். என - போன்ற. முத்தம் - ஆர் - முத்துக்கள் நிறைந்த. சாரல்வேலி - மலைப்பக்கமாகியவேலி. கொல்லிச்சயிலம் - கொல்லியமலை.

3. அத்தலை - அத்த முதன்மையாகிய. மைத்தலை - இருளிடம். கொத்து - சுட்டம். அலைத்தன - அலைத்தாற்போலும். வித்தலை - விதைத்தலை.

4. ஜவனார் - மலையெல். வனத்தினை - சோலையை. எரிந்தனர் - வெட்டினவர். பெயர் - கொய்யப்பட்ட. வனத்தினை - காட்டிலுள்ள தினைக்கதிரை. துரப்ப - ஓட்ட. களம் - கழுதநீரையுடைய. கிளியினம் - கிளியோலும் பெண்கள் கூட்டத்தை. பெரித்தார் - மருங்கி வைத்தார்.

5. மலர்க்கு - தாண்டரப்புகுக்கு. தார் - தால். நீத்த - (அப்புவை) நீக்கிய. கருவியை - (புலக்குமி போல்வாலை. இருதரன் - இரண்டுகால், (பெரியகால்). புகன் - பரண். அமைத்துவைத்து. போதாது - புற்றாமல்.

6. வனல் - தினைப்புனம். அருதாசனர் - தேவர்கள். மருந்திட - மருந்திடுமைய, (அருதுபடைக்க). வரைமேல் - (கொல்லி) மலையின்மேல். வேள்வி - யாக்கம்.

7. பூனார் - இளைக்கமாட்டார். இளயார் - இளைமைப்பருவமுடைய பெண்கள். கிளிகடி - கிளிவிரட்டுகின்ற.

8. நீலியர் - நீலநிறமுள்ள வேடப்பெண்கள். வனாரப்பார் - வேடமாகிய யமதூதர்கள். புனம் - தினை. (அருபெயர்) மழிக்கவும் - அறுக்கவும். துறவுத்தலம் - உத்யாசித்தன்

9 பனை - மான். இனமென் - (தமது) இனப்பொருள்களென்று. இசையினால் - (அப்பெண்கள்) இசைப்பாட்டால். சிதைந்த - (உருகி) அழிந்தன.

10. கூனல் - வளைவு. அங்குரமதி - முனையாகிய சுருதிரன், (மூன்றாம்பிறையென்றபடி). ஒச்சம் - விரட்டம். பால்நல் அம் - பால்போலும்நல்ல அழகிய, குரல் - தினைக்கதிர். காண் அலங்கு - காட்டினிடத்து வீளங்குகின்ற உரலடி - யானை. 'உரல் போன்ற பாதமுடையெனியினிப்பெயர்த்து.) கருவ - நெருங்கு.

11. உழிதர - சுழல். பொருப்பர் - வேடர். காணவர் - முல்லைநிலமாககள். பொதுளி - நெருங்கி. தோல்கள் (முன்கைக்கட்டுத்) தோல்கள். செறித்து - நெருக்கிக்கட்டி. காலும் - காற்றும்.

12. கோடி - சுங்கு. அடல் - வெற்றி. மூசினர் - மொய்த்தனர். புருரம் - புருவம்.

13. கடாரன் - காட்டுப்பசு வளைமாக்கள் - மற்றையிருகங்கள். சுவடு எடுத்து - அடிப்பதிப்புற்றி.

14. மலைமுழு - மலைக்குகையில். அசுனி - இடி. துடியடிக்கு - உடுக்குப்போலும் வட்டமாகிய கால்கருக்கு. ஒடிபு - டுடி. துமித்து - முறித்து. மத்தகம் - தலை.

15. குத்திரவேங்கை - குஞ்சு முடைய புலி. குதியார் - குதித்தோடாதவராய். உகிர் - நகம். மெல் - மேகங்கள். உகுத்தென - கொரிந்தார்போலும். செல்லுகுத்தென வில்லு குத்திடு கொடுங்கனையெனக் கூட்டுக.

16. குறை - குறுவளி. கதை - தண்டாயுதம். முரடு - கணு. இருத்திய - வைக்கப்பட்ட. முகண்டி - ஓராயுதம். பரடு - கணைக்கால்.

17. துன்றி - நெருங்கப்பட்டி. சுவலி - சுற்றி. சிலம்பம் - ஆயுதப்ப

யிற்சி. இருக்கு - இருளோடு. (-உரு புமயக்கம்) சாரிகை - வட்டமாகுடல், (செய்து)

18. தடறு - உறை. உரீஇ-உருவி. விரித்து - அசைத்து. தரியா - தங்காமல். மிடறு - கண்டம். உடைத்து - பிளந்து. கடறுகட்டினர் - காடுகட்டினவராய். இடர் - துன்பம். உ-சாரியை. புவனம் - கீரீலை. எறுழி - பன்றி. 'காடுகட்டல் - மந்திரத்தாற் குறித்த காட்டைவிட்டு மிருகம் அப்பாற்செல்லாமற் தடுத்தல்.)

19. இவன் - இந்தவேடர்தலைவன். கணலி - பன்றி. கடவும் - (இந் திரனால்) ஏவும். மஞ்ச - மேகம். பஞ்சவம் - பாண்டியன்.

20. கிளைத்திட - உண்டாக. ஒச்சின் - எறிந்தவனாகி. கிளைத்து - கிண்டி. சூகரம் - பன்றி. கிளைத்திடா - எட்டா. (தாற்பரியம்)

21. சாரியின் - வட்டமாயோடலால். பூ - அழகு. (மலர்). சரம் - பாணம். (மாலி). சேர்த்தி - ஒன்றுபடுத்தி. உலைத்திடாது - வருந்தாது. ஒளியிருத்தல் - பிறரறியாதிருத்தல்.

22. சுவடு - (பன்றியின் கால்பதிந்த) இடத்தை. காணுமுன் - பார்ப்பதற்குமுன். சகலரை - மும்மலமுடைய ஆண்மாக்களை. பிரளயாகவர் - இருமலமுடைய ஆண்மாக்களை. கண்டும் சேனுகில் - பார்த்தும் (அப்பன்றி) தூரமானால். விஞ்ஞானகலர் - ஒருமலமுடைய ஆண்மாக்களை. மலந் திரியத்திரிய - (மேற்கூறிய) மலங்கள் கெடக்கெட. வேடன, - மாணுக்கன் - சீடன் (ஆக). நெறி - மார்க்கத்தை. பார்த்தும் - (திரும்பி) நோக்கும். பாவனை - பாவுகளைக்கொடியால். பரிசுத்தால் - (கிட்டநெருங்கும்போது பன்றியைக்கொல்லற்காக வேடன் தொடுதலால்) பரிசுதீகைக்கொட. வன்கண் - கொடுமைபுடைய. சேழல் - பன்றியானது. கோண் - வளைவு. ஆர்த - பொருந்திய. குண்டமண்டலாதிசுளால் - ஒமக்கிடங்கு முதலிய கிரியைகளால். நெறிவருத

தும் - பக்குவப்படுத்தும். குரவன் - ஆசாரியன். மலந் திரியத்திரிய நெறிவருத்துங் குரவனைக் கூட்டுக.

23. இனம் - (தனக்குச்) சுற்றமாகிய. மாணின்கணம் - பன்றிக்கூட்டத்தில். பிரியாது - (தன்னை) விட்டு நீங்காது. ஏகம் - பின்னொருமும். வனம் - மிகுதி. தத்துவம் - (பிருதிவி முதலிய) தத்துவங்கள். மலம் - ஆணவமலம். புனம் ஏறி - காட்டில் நீளச்சென்று. தாய் - தாவி. ஏனம் - பன்றி. புரும் - சேரும். புருதா - அடையக்கூடாத. சுத்தநனவு - சுத்தசாக்கிரம். துரியம் - துரியநிலை. நணுகுவான் - அடைபவன்.

24. வாலி - தாவி. மேல் - மேலுள்ள. உலாய் - உலாவி. சலவல் - சுற்றல். சூகரம் - (விஷ்ணுவாகிய) பன்றி. சிவனும் - போலும்.

25. பள்ளி - படுக்கையிடம். நெரிந்து - ஒடி. வலசுழிந்து - வலையுத்தப்பியெழுந்து. விசை - வேகம். மடுத்து - கலந்து. ஓரீஇ - நீங்கி. வளைதடி - ஓராயுதம். பழைத்து - தவறி. படிந்தேன - மூழ்கிஞற்போல.

26. அதுவே - அத்தடாகமே. செருவில் - யுத்தத்தில். எதிர்த்தேன - எதிர்த்தாற்போல. வன்மீன் - முதலை. புக்கது - (வெளியே) போய்ச் சேர்ந்தது.

27. வாலறைந்து - வாலாலடித்து. வாய்மடுத்து - வாயாற்பற்றி. வலிப்ப - இழுப்ப. புனவனம் - வேடனும். மேற்குதித்தான் - (அம்முதலை) மேலே தாவினவனாகி. ஏவ - பொருத்த. மூலமேனி - தூவதேகம். எயிற்றினால் - பல்லால்.

28. ஓடம் - தோணி. தகைத்து ஆல் - முறையால். வலம் - வலிமை. இடங்கர் - முதலை. இலக்கு - (தனக்குத்தானே) சமம். இடத்தால் - தானபேதத்தால்.

29. மாகநான் - மாசிமாதம். தலைமை - முதன்மை. மாணம் - விமானம். சிலைசெய் - மலையாற்செய்யப்ப

30. தருமோ - கூடுமோ. இயல்பாய் - (எல்லாத்) தன்மையும் பரந்த. அந்தமால்வரை - அழகியபெரிய கயிலாசமலை.

31. நிந்தை - பழி. அயா - வருத்தம். உரைத்தும் - சொன்னோம்.

உறுவது:— வானவீழ்ப்பீ சுருக்கம்.

1. சுறுவினில் - சலஞ்சாதித்தலால், அகலகாரத்தால். பொருள் - குணம், பெரிய - உயர்ந்த. வண் - வலிய.

2. இம்பர் - இவ்வுலகம். முன் - சிவத்துரோகநதீர்த்தகாலம்.

3. காண்பான் - காணும்பொருட்டு. ஓர் - உணர்ந்த.

4. புலவோர் - தேவர்கள். விரவும் - கலக்கும். விதிபதம் - சத்தியலோகம். சுருதிக்குறாம் - வேதவடிவாகிய திரிகூடமலை.

5. பக - பிளக்க. முக்கோட்டு - மூன்றுசிகரத்தையுடைய. வேதண்டம் - மலை. பகல் - சூரியன். மதுகங்கை - சிவமதுகங்கைத் தீர்த்தம். தேன்னிறால் - தேன்கூடு. கோட்டால் - கொம்பால். பகடு - யானை. உட்கும் - கலக்கும்.

6. அருவி - அருவியாகிய. திருவலகிடுவார் - ஆலயத்திற் குப்பைகளையொதுக்கித்தள்ளுவார். திருப்பணி - தொழில்.

7. அகம் - உள்ளிடம். உருவா - வடிவாக. பொறி - இரத்திரியம். சிகரி - கோபுரங்கள். தகுதி - குணமுடைய. மண்டலங்கள்மூன்று - சூரியமண்டலம், சந்திரமண்டலம், அக்ஷரிமண்டலம். தரணி - தரணியாகிய, பதுமபீடம் - தாமரைராசனம்.

9. தேவதாரம் பஞ்சதருவினொன்று. தொடை தார் - மாலையின்பேதங்கள். வாரி - கடல். வாரி - அள்ளி. (கொண்டுவந்து)

11. மரபு - முறை. கற்றை - நிரண்ட். சாந்திலேள்வி - ஈரத்தியோமம்.

12. ஆரங்கிப்ப - பூசிக்க.

13. நளி - குளிர்ச்சி கழித்தும் - போக்கியும். கா - (செண்பகல்) சோலை. அர்ப்பா - வண்ணவியூத.

முந்தை - புருவத்தில். முனிகள் - அகத்தியருக்காக. காட்டினும் - சொல்வோம். (தாற்பரியம்.)

32. பலக்கலை - சனனமாகிய மான். சாரல் - மலைப்பக்கம்.

14. ஓபாருளா - உரிமையாகுபகை - தோவ. தூசு - ஆடை.

15. சரண் என - அடைக்கலமென்று. திரிகூடத்துத் தெய்வீர்த் திரையெனக் கூட்டுக.

16. செயல் - (படைத்தல் காத்தற்) நெழில். மௌலி - முடி. ஆண்டகை - ஆளுநர் தகுதியுடைய. அருள் - ஆஞ்ஞாயால்.

17. சிந்தலை - சிந்தித்தலையுடைய. பணிப்பாய் - கட்டளை யிடுவாய். நீவிர் - நீங்கள். சுந்தம - எப்பொழுதும். புரிக - (பூசை) செய்க.

18. படிவர் - முனிவர். தொடுதார் - ஆரம்பித்தார்.

19. தை அயனம் - உத்தராயணம். வேட்ட - விரும்பப்பட்ட. உவா - பெண்ணி. மாகக்கிவனிராத்ரம் - மாசிமாத மகாசிவராத்திரி. பாற்குணத்திருநான் - பங்குனித்திருவிழா. மேடவீழு - சித்திரைவிஷு. துவட்டாநாட் பெளவம் - சித்திரைநக்ஷத்திரத்தோடு கூடிய பெளர்ணமி. மாகவீழா - மகநக்ஷத்திரத் திருவிழா. ஆனிமுக்கனிகள் - ஆனிமாத முப்பழ அபிடேகங்கள். மாதபூசை - மாதாந்தத்திற் செய்யும் பூசை. திங்கள்யாவும் - மாதமுழுதும்.

20. தெறும்பல் - (சக்கன யாகத்தில் வீரபுத்திரரால்) முறியும் பல். லையுடைய ஆதவன் - சூரியன். விலங்கு - விலகிக்கொல்ல. திங்கள் - சந்திரன். கறும் - கறைபடுத்தும். தழுமபுபடுத்தும். பலா - பல்லாக. குவடு - சிகரம். முகடு - (அண்டத்தி) னுச்சியை. பல் - பல. மதி - மந்தம். உம்பர் - தேவருலகம்.

21. பரா - பரவுகின்ற. வடகீழு - கல்லாவலிருக்கத்தி னிழுவிலை.

மூச்சுருளிய. உணர்ந்தவன்பால் - நந்திதேவரிடத்து. பெற்ற - (அறியப்) பட்ட. விரா - சலக்கின்ற. வடகலை -

சமஸ்கிருதம். திராவடம் - தமிழ்.

ஏழாவது: - துறமுனி வழிபடு சநூல்கள்.

1. தாது - மகரந்தம். சதைத்து - மிடைத்து, தோய்த்து, திங்கள் - சந்திரன், அராமகளிர் - தேவப்பெண்களாது. கந்தரத்தின் ருணோதோறும் - மேதங்கன்படியும் குகைகளிடத்தெல்லாம். நுழைதோறும் - புருநதோறும். கலவிகூடி - (அச்சுதிரவேடு) புணர்ச்சிசெய்து. அந்சரத்தின் - ஆகாயத்தில். உடுமகளிர் - நகந்திரமாகிய பெண்கள். இரிதல் - ஓடல். மணி - முத்துக்களே. கூடம் - மலையினுள். சாரல் - மலைப்பக்கம். சாரலையுங் கூட்டத்தையுமுடைய திரி கூடவரையெனக் கூட்டுக.

2. உம்பர் - தேவர். உம்பர் - விண்ணுலகம். கொம்பர் - பூங்கொம்புகள். அமர் - பொருந்திய. ஆடல் - அசைதல். இடமர் - இவ்விடத்து.

3. அந்தணர்கள்சைவர் - பிராமணராகிய சைவர்கள். சிவசாதனம் - உருத்திராக்கம். நந்து - சங்கம்.

4. மூன்றுவடிவு - திரிமூர்த்தி சொரூபம். வருத்தி - வரவழைத்து, செய்து. வன்ற - பொருந்திய. நெறிபாறு - ஆறத்துவா. எண்வகைய பத்தி - சிவமதுகங்கைச்சருக்கம் கஉ - ம்பாட்டுரையிற்காண்க.

6. நேயம் - நெய். மது - தேன். கன்னற்றேயம் - கருப்புஞ்சாறு. பலசாரம் - பல களிரசம். சுவையிற்சுவை விளைக்குமுறை - மதுரத்தினுமதுரம்பெற.

7. மூவகைய - சிவப்பு, பச்சை, மஞ்சள் ஆகிய மூன்று பிரிவுடைய. முருகு - வாசனை. பாவனை - தியானம். அளி - அன்பு. பயிற்றும் - புழக்கும். தேவநதி - ஆகாயங்கங்கை. கண்டு - தரிசித்து. வடதேச - உத்தரதேசத்திலுள்ள. ஏழுநதிகோவோடு - ஏழுநதியின் சலததால். அணிந்தபடி - அபிடேசஞ் செய்தது போல. (தாற்பரியம்.) (ஒடு-உருபம்

யக்கம்.)

8. குயிற்றி - பதித்து, புனைது. நால்வகையாந்து - அவை. - உலாதுரி, புழுகு, குங்குமப்பூ, பச்சைக்கருப்பூரங் கலந்த சந்தனம். பாலமுதம் - பாயசம். ஏற்றி - நிவேதிப்பித்த.

9. படிவின் - தோய்கின்றன.

10. ஆடி அயனம் - ஆடிமாதப்பிறப்பாகிய தெக்கிளுயனம். உருள் - உரோகணி. புரட்டையில் - புரட்டாசிமாதத்தில். விழு - வீடு. துலாம் - ஐப்பசி. மாகம் - மகநகரத்திரம். தொழுப்பு - தொண்டு.

11. மூலட்டானம் - மூலஸ்தானம். குடப்பாலில் - மேற்றிசைப்பக்கத்தில். பவித்திரங்கொண்டருளி - தருப்பாசனத்திலெழுந்தருள் புறம் - பூரணத்திரத்தில். பாவைக்கு - (அந்த) உடாதேவிக்கு. சடகு-கிரியை. கடப்பாலிற்புனல் - குடபத்திலுள்ள நீர். கடமுனி - கும்பமுனி.

12. வேதவிருக்கம் - வேதவிருக்கமாகிய குறுமபலா. காவணம் - பந்தர். விதிப்பவன் - செய்யவன். உதகஞ்செய்வோன் - தாரைவார்ப்பவன். ஆக்கம் - இலக்குமி. புணிசெய்யும் - வவல் செய்யும்.

13. ஊசல்பாராட்டும் - ஊஞ்சலைக் கொண்டாடும். (திருவிழா) ஆராட்டும் - உத்தமமுடிவிற்கெய்யும் சாந்தியும். தாலோர் - தாலா ஊணரப்படும். விருசிகச்சுடர் - கார்த்திகைமாதம். கார்த்திகை தீபம் - கார்த்திகை நகரத்திரத்தீபம். மன்-நிலைமை. பாவை - திருவெம்பாவை யோதற்குரிய. மின் - பிரகாசிக்கின்ற. ஊசல் - அசைதலையுடைய. விளக்கு - தீபோற்சுவம்.

14. முனமுதற்பொறி - மனம், வாக்கு, காயம். கடகம் - ஆடி. தனு - மாரகழி. திங்கள் - மாதம். ஈரு - இறுதியாக. கசி - இராத்திரி. கதிர் - சூரியன். வடபாற்செல்ல - வடபுக்கம்

போக, உத்தராயணம் வந்ததென்ற படி.

15. கடவுள் - தெய்வத்தன்மை. மடல் - இசை. முறுக்கவிற்பத - கட்டுவிட்ட. பூகம் - கமுகு. பொறிகள் - (பழுக்காய்களாகிய) தீப்பொறிகள்.

16. பாவச்செருது - பாவமாகிய பிராணி. மன்றல் - வாசனை. தென்றல் - தென்றற்காற்று. வாசனையுடைய தென்றற்காற்றெனக் கூட்டுக.

17. நனி - (எல்லாவளமு) மிக்க. வரை - திரிகூடமலை.

18. தென்னன் - பாண்டியன். தென்னணி - அழகுபொருந்திய, யூபம் - யாகத்தம்பம். நிறுவி - நிறுத்தி. பொருள் - (யாகத்துக்கு வேண்டிய) பதார்த்தங்கள். உய்த்தான் - (யாகசாலைக்குப்பக்கத்தில்) செலுத்தினான்.

19. மேல் நவில் - மேலாகச் சமசாவ லப்பட்ட. பிரமத்தானம் - முதலிடம். அமைவது - பொருந்தியிருப்ப. பாறி - கெட. இரும்புது - மகிழ்ச்சி.

20. சோதிட்டோமம்..... இராச

21. { சூயம் - (ஆகிய) மெச்சும் - புகழப்படும்.

எட்டாவது:— வாகுகிதவம் புரி சருக்கப்.

1. போதவடிவு - ஞானசொருபம். ஒரு - ஒருவரை யான்மாக்கள்; அவர்: மும்மலமுடையராகியசுகலர். நாதவெளி - சிதாகாசம். பரம் - மேல். சிற்சபை - சிதம்பரம்.

2. வீழி - கொல்லைக்கனி.

3. அது - அச்சிதம்பரம். மால் - ஆசை. மாதவன் - விஷ்ணு. தாது - மகாரத்தம். அளவு - கலந்த.

4. மகரம் - தைமாதம். பூ - மலரால். மகம் - இன்பம். அகவு - ஆடுகின்ற. அகவிருப்பு - மனத்தாசை.

6. நவமது - புதிதாகிய. கம் - பிரமகபாலத்தை. கைவேய்த்தார் - கையிற்றிரித்த சிவபிரான். பவம் - உண்டாகின்ற. மது - தேனில். தவமது - தவத்தேன். (நவமது எனப்படில், அது - பகுதிப்பொருள் விருதி.)

7. வல்வை - காளம். பல் - பல். வினிடத்து. நவில் - செல்வப்பட்ட.

22. குருஉ - சிறம். அண்ட - மூலத் து - அடியுடைத்தில். படலம் - கூட்டம். கெழுமு - பொருந்திய. ஊழியுருத்திரன் - காலாக்கினி யுருத்திர மூர்த்தி.

23. வாய் - இடத்தில். சுருதி வேள்வியர் - வேதவிதிப்படி யாகஞ் செய்து முடித்தவர். சாலையாகசாலையிலுள்ள. மூவிரகாற்றேர்க்கு - (அவ பிருதவநானஞ்செய்ய ஏற்ச்செல்லும) ஆறுக்கரதையுடைய இரத்தத்துக்கு. சாய்ந்து - தோற்று. கடல் - (மேற்றிசைச்) சமுத்திரம். மலை - அத்தமனகிரி. மரணமாம் - விமானமாகவுலாவும்.

24. சுதமகம் - நூறுயாகம். கழிந்தான் - இறந்தான். சுகரர் - (கடல் தோண்டின சூரியகுலத்தாராகிய) சுகரர். செய்தவர் - செய்தவராகி. நூறு - அழிந்தார். [நூறுதல் - அழிதல்.]

25. அந்தரங்கக்கூத்து - இரகசிய நடனம். வெள்ளியரங்கம் - பகிரங்கம்.

காளகூட்டம் - விடத்தையுடைய. பருவாய் - பிள்ளை வாய். பார்தன் - பாம்பு.

8. மதுகை - வலி. அனந்தன் - ஆதிசேடன். துணைவன் - சுகோதரன். பொது - சபை. விழைந்து - விரும்பி.

9. கொண் - பெருமை. குணம் - கயிறு. (குணம்). ஒர்வெற்பை - ஒப்பற்ற மந்தரமலையை. யினி - கட்டு. (வியாதி). மூருந்து - அமிர்தம். (ஒளடதம்). கீடலிற் பிணிசெய்தெனக் கூட்டுக.

10. பொறியூடல் - பஞ்சேந்திரியங்களையுடைய சரீரமாகிய. பாவை - பதுமை. புலன்கள் - சத்தபரிசுரபரசுகந்தங்களே. சூத்திரம் - நூல்கள். கறும் - கோபீக்கும். மனப்பாசம் - மனமாகிய கயிறு. கலாதிவழ் - விதிவிராத்ததுவங்க ளேழாகிய. பிழேறு

கூகன் - காரியப்படுத்தல். ஐந்து - சாக்கிரம், சொப்பனம், சுழுதநி, துரியம், துரியாதீதம். பேதக்குறி - வேறுபாடாகிய அடையாளத்தையுடைய. இரு - பெரிய. தருவால் - கோலால். (தரு - ஆகுபெயர்.) கூத் தனே - நாடகனே.

11. பணியின் - பாம்பின். பணியின்பணியார் - சர்ப்பாபரணத்தை யுடையார். சூட்டு - உச்சியையுடைய. பெற்றி - தன்மை. தணிவில் - குறைவில்லாத. அருளால் - திருவருளுண்டாயில்.

13. கடைநோக்கு - கடைக்கண் பார்வை. நடமேல் - நடனத்தினிடத்தில். ஞானகாரணம் - அறிவுமூலம்.

14. தன்வயமா - தன்வடமாக. சனத்தன் - (விகாரம்) சனத்தான், பிரமநவீனப்பத்திரன்.

15. சிலை - வில். நாண்ஆனான் - கயிறாகிய வாசுகி. ஆற்றேன - சகிக்கமுட்படேன. சிவபெருமான் - (அண்மைவீளி) கடன் - முதை.

16. பதவி - பதவியாகிய. பெருமான் - பெருமானே. எட்டாக்காலம் - நீண்டகாலம். கட்டா - கட்டாக; கட்டியெனுமாம். கறியா - கடியாத. செறி - நெருங்கிய, இறுகிய. பாக்கின்வட்டா - சருக்கரைக்கட்டியாக.

17. பாண்டரங்கம் - ஒருவீதநடனம். முயலைச்சாடுகூத்து - (தாருகாவனத்து நுவுகின்விட்ட) முயலகளை மிதித்துச்செய்யுநடனம்.

18. கொந்து - கூட்டமாகிய.

19. பற்று - அன்பு. இயற்று - (தவரு) செய்யும் உலப்பில் - கெடாத. குளிகை - மாததிரை. வெற்றாய் - வீணை. வாதியர் - இரசவாதிகள். வேதிக்குளிகை - உலோகங்களை யொன்றை யொன்றாக்குமாத்திரை.

20. கொழித்து - ஒதுக்கி. நந்து - சங்கம். வந்து - தென்றற்காற்று.

21. வெளிமன்று - ஆகாயப்பை. மணிமன்று - இரதச்சபை. அணகம் -

பாவமின்மை. தாம்பிரப்பொது - தாம்பிரச்சபை. சனகர் - பிரமாவின்புத் திரர் நால்வரி லொருவராகிய முனிவர்.

22. வாலிது - பரிசுத்தமுடையது. அடிக்கு - பாதத்தினளவாகிய தூரத்துக்கு.

23. கண்டகம் - வயிரம், கடினம். மிருகண்டு - மகர்க்கண்டமுனிவர் பிதா. கண்டகசேதனன் - பத்தாவதுசருக்கத்திற் சொல்லப்பட்டவன்.

24. விழி - கண்ணையுடையான். நஞ்சு - னைந்து. அளிக்கும் - கொடுக்கும். அம் சங்கு - அழகியசங்கம். அளிக்கும் - ஈனும். மணி - முத்து. கருவா - முட்டையாக. அஞ்சம் - அண்ணம். அரவேநல் - சர்ப்பங்களிற் றலைவனான வாசுகி.

25. இந்து - சந்திரன். முடி - சிகரத்தில். உந்தி - நீர்ச்சுழி, (கொப்பூழ்). பார்டிடந்தும் - (புமியைக்கிளைத்தும். அவர்-விரிந்த. பூ-பூமி, தாமரைப்பூ). திசைமுகம் - நான்குமுகம், (நான்கிடம்).

26. கூடம் - மலையினுச்சி. குவட்டில் - திரிகூடமலையில். ஆடல் - அசைதலையுடைய. நீடல் - நீடுதலையுடைய. அரவம் - முழக்கம், (பாம்பு). பஹலை - பலஇடம், (பலதலை; ஆயிரத்தலை). துணை - துணைவனாகிய. சிலையால் - (அருவியிற் றோன்றும்) இந்திரததுளால். மகவான் - இந்திரன்.

27. அளியா - அன்பாக. பொருள் - (வேண்டும்) பதார்த்தம். பரை - உமாதேவி. தவப்பள்ளி - தவஞ்செய்யுமிடம்.

28. பணைகள் - கிணைகள் துணை, ர் - நெருங்கிய. சடை - சடையாகிய. வீழ்து - விழுது. பழமரம் - ஆவமரம். செவ்வெடுப்ப - கறையான்கட்ட. வன்மீகம் - புற்று. ஒழுகு - நீண்ட. பகுகி - புதையிர். உரோமசன் - ஒரு முனிவர்.

29. ஊன்றுகாலா - நிலத்திற் பகிக்க காலாக. எழுகாலாக - தூக்கியபாதமாக. பதமூன்றும் - (திரி

மூர்த்திகளையுடைய) பதவிமூன்றையும. பதம் - கால், நிலை - நிற்றல். இயக்கம் - சஞ்சரித்தல்.

30. நடைதப - நடத்தல்கெட. வாசிமேலேறி - பிராணவாயுவின்மேலேசென்று. வீதிவலம்புரி - (மும்மண்டல) வழியை வலஞ்சுற்றுகின்ற. கூசி - நாணி. மேற்சுடரும் - மேலுள்ள அக்கினிமண்டலமும். கொழும் - கொழுத்த, தடித்த. சுடர் - (மூலாதாரத்தினின்றும்) அக்கினியை.

31. பவனன் - காற்று. மூலம் - வேர்.

32. சரிக்கின்றார் - சஞ்சரிக்கின்றவர். உருக்கள் - அசேதனவடிவங்கள். நிலை - பழுவம் - சீரம்.

33. சதுர் - நான்கு. மனுவினவாழ்க்கை - மனுக்கள் பதினாலவரினாலாவதுவாழ்நான்.

ஒன்பதாவது:-

1. அறபு - (விகாரம்) அன்பு. தனையன் - புத்திரன்.
2. நனுகும் - சேரும். போய் - கெட. (எச்சத்திரிபு) பொடித்தன - தடித்தன. புளகப்புள்ளி - சந்தோஷத்தாலுண்டாகிய மயிர்க்காற்றடிப்புக்கள்.

3. குறி - அடையாளம். தானம் - கொடையையுடைய. மால் - மேகம். சாதகத்திரன் - வானம்பாடிப்பறவைக்கூட்டம். நேமி - சக்கரவாகம்.

4. குரு - நிதம். மணிவடம் - உருத்திராக்மலை. மருமம் - மார்பு. பணிவத்தோடு - சங்கக்குழை. மாசணக்கம்பி - பாம்பாகிய கம்பி.

5. உருக்கிளர் - நிதம் விளங்குகின்ற மறிந்த - கெட்டு.

6. குறிஞ்சி - குறிஞ்சிப்பூ. சூரல் - பிரம்பு. சாரல் - மலைப்பக்கம். பிறங்கும் - விளங்கும். உத்தரபால் - வடபக்கம்.

8. வாணன் - வாணசுரன். துவைக்கும் - முழக்கும். மண் - ஒப்பனை யமைந்த. முழவு - மிருதங்கம். கண் - ஒலி. வங்கம் - தோணி. ஏய்ப்ப - ஒப்ப.

9. திவவு - முறுக்காணி. இரு

34. அயன்பகல் - பிரமன் புகழ் காலம். மேயினர் - மேவினவராகி. சேய் - செம்மை, ஒழுங்கு.

35. இன்னமை - இவ்விதம். புரி கேன் - செய்வேன். பணி - ஆஞ்ஞை. பன்னகப்பிறவி - பாட்புச்சனனம். பறிபடும் - நீங்கும்.

36. சந்தம் - எப்பொழுதும். சைவசாதனம் - உருத்திராக்கம். கிழமை - உரிமை.

37. அனிலம் - வாயு.

38. பூ அவர் - பொலிவுநீரிந்த. பொது - (சித்திர) சபை, விரிஞ்சன் - பிரமன்.

39. சுழிந்தனர் - மிகுந்தனர். சன்மலி - நன்மைநிறைந்த. தீரா - நீங்காத. வாராய் - வருவாய். நின்மலை - பார்வதி.

திருநட்சத்திரக்கம்.

வர் - (திருச்செவியிலுள்ள கந்திருவர்) இருவர். நவ - கேண்மையுடைய. வியாபக - எங்கும்நிறைந்த. உவலி - மகிழ்ந்து. உக்க - உதிர்ந்த. சீகரம் - திவலை. வியாளம் - (வாசுகியாகிய) பாம்பு.

10. படர் - விரிந்த. கனல் - அக்கினி. சுடர்விட - பிரகாசிக்க. துடி - உடுக்கு. செருகு - சொருகுகின்ற.

11. யாமலை - உமாதேவி. வாய்விட - முழங்க. குறளன் - முயல்கன். கதி - வேகம். சதி - தாளவொத்து.

12. கலம் - பாத்திரம். திவன் - அசைகின்ற. பாணி - கை. பரிமாற - படைக்க.

13. பகல் - சூரியன். கஞல - நெருங்க. உருவ - நிறமுள்ள. ஒழுக் - பிரகாசிக்க. (தாம்பரியம்) இருபொழுது - இராப்பகல். குரு - நிதம். கழல் - வீரக்கழல். குமைப்ப - கெடுப்ப.

14. பருவம் - சமயம். அசித்து - உண்டு.

15. நடமும் - நடத்தலும். அடைவு - முறையாகியு. சாரி - இடம்வீலஞ்சுற்றல். ஒவியப்பொது - சித்திரசபை. கடுப்ப - ஒப்ப.

16. கண்டலம் - கண்ணிடங்கள். மண்டலமூன்று - சூரியசந்திராக்கினி மண்டலங்கள். கெழும - பொருந்தும். தண்டலை - சோலை. மதிமானம் - சந்திரன்விமானம். மிடற்றால் - (சரிய) கண்டத்தால். இந்நிரசாபம் - இந்நிரன் வில்.

17. சாந்து - சாந்துப்பொட்டு. பொதுள் - நெருங்க. விலகி - இடம்விட்டு. வில்லமிழும்பிரகாசத்தைத்தரும். மிளிர - விளங்க. கணபணகங்கணம் - கூட்டமாகிய படங்களை யுடைய (பாம்பாகிய) கைவளை. கலிப்ப - முழங்க.

18. எண் - வலிமை. இருவர் - பதஞ்சலி, வியாக்கிரபாதர். இருவர் - பிழைமலிவண்ணுக்கள். ஆண்டகை - ஆளுநரதுதி. தாண்டவம் - நடனம்.

19. துடித்திரன் - உடுக்குக்கூட்டம். சோபனம் - மங்களம். சுருதி - சுது. இசை - கீர்த்தி. நவில் - செய்கின்ற.

20. அங்கண - அழகியகிருபைக்கண்ணுடையவழி. நங்கண் - எங்கு கண்கள். எளிவருகாட்சி - இடேசாணதோற்றம். நவின்றருள் - உய்தருள். செங்கணன் - சிவந்த கண்களையுடைய விஷ்ணு.

21. இருஞ்சடை - பெரியசடை. புயங்கன் - வாசுகி. உவரி - கடல்.

22. வீரி - காளி. லிசையை - தூர்க்கை. வடுகன் - ஐயனார்.

23. மாதகி - பாடிம்பெண். கூத்தன் - நாடகன். பணியரசு - வாசுகி. பாதலவாசல் - பிலத்துவாரவழி. பொதியில் - சபையில். வாசன் - வசிப்பவன். குரவர் - முதியவா, பெரியவர். ஓசையொலி - (இருமையொட்டு) [பொது இவ்வன் றது பொதியிலென மருவிற்று.] மன்றம் - (அச்சு) சபையில்.

24. சயிலரீர் - மலைத்தன்மை யுடைய.

பந்தாவது - கண்டகசேதன் சருக்கம்.

1. சாகினிமான் - பூமிதேவியின். வந்தனம் - வணக்கம். வளைவு - மருங்கு - இடை. வல்லிசாதம் - வல்லிக்கொடி. தண் - குளிர்ச்சியும். பொதி

டைய. ஆழித்துயிலை - சுமுத்திரநித்திரையை. மயிலை - மயில்போலு முமா தேவியை. நகை துளக்கி - புன்சிரிப்புச்செய்து.

25. மழு - இளமை. காதலன் - புத்திரன். மிக்கா - அதிகமாக. ஆதரம் - ஆசை. அமைந்தனம் - பொருந்தினோம். ராசியம் - இரகசியம்.

26. அகண்டம் - அளவுபடாத இடம். வான்முறை - கிரமமாக. தண்டல் - கெடுத்தல். தாயகம் - ஆதாரம்.

28. போதரும் - வரும். செயல்கள் மூன்று - சிருட்டி, திதி, சங்காரம்.

29. புலம் - அறிவு. யாதும் - நிறிதும். தராது - தராமல்.

36. கூடே - அமிசமே. நிருமலை - பராசத்தி. நிரம்பா - நிரம்பி.

31. தருவும் - வீரக்கூங்களும். தேவர் - வானவர்களாம். வேதமூலம் - பிரணவம்.

32. திங்கள் - மாதம்.

33. பொங்கேறு - மிகுந்துவளர்கின்ற. ஏறி - உயர்ந்துவந்து. பங்கேறி - பங்கத்தைக்கடந்து. பவர்க்கம் - நரகம். ஆமே - ஆகாது, முடியாது. 35. அப்பரிசு - அத்தன்மை. புட்பகந்தன் - புட்பவாசனையுடைய குசலன். மல்பதை - மக்கட்கூட்டம். கருப்பம் வீழ்த்தினர் - கருவழித்தவர்.

37. உழல் - சுழல.

38. சின்மயப்பொது - ஞானமாகிய சபை. நண்ணுதும் - பொருத்தியிருப்போம். பன்னகசாகி - சர்ப்பசமனமுடைய விஷ்ணு. பொன்னகரி - நமரசு - தேவதூதும்.

39. இயந்திரங்கள் - சித்திரவடிவங்கள். பொறித்தினர் - எழுதினார். வாதராயணன் - வியாசமுனிவர்.

யும். பொதியப்படும். தண்ணும் என்னுமும்மைதொக்கது.

2. திரை - கடல். வரை - பொதிய) மலை. குடுமி - சிகரம். (அவ்வ

முதம்.) போந்ததென - வந்ததுபோல. கண் - இடம். பொருந்தம் - தாம் பிரவன்னிநதி.

3. கரகம் - கும்பம். உதகம் - நீர். முக்களவில் - முக்களா லிருக்கத்தில், பாவநாச கேஷத்திரததில். முரகரி - விஷ்ணு. முத்திதநுரதடம் - (அத்தியாழ்நல்லூர்) முத்திதீர்த்தம். விரகு - துண்ணறிவு. எறிந்த - செலுத்திய. சித்தன் - கருவூர்ச்சித்தர். மெய்சாயந்தார் - திருமேனி சாயந்த சிவபிரான். பதி - திருப்புடை மருதூர்.

4. மெய்த்தலம் - உண்ணம் கேஷத்திரம், கடையம். சிவசயிலம் - வன்னியச்சுரம் - அக்கினி பூசித்ததலம்; இது - ஆழ்வார்குறிச்சிக்குக் கிழக்குப்பக்கமுள்ளது. செஞ்ச - ஒழுங்குடைய. வாலீச்சுரம் - வாலி பூசித்ததலம்; இது - பிரமதேரத்திற்கும் வாசககுளத்திற்கும் நடுவி லுள்ளது. கடலை - (சிவசயிலமலையிற் றேன்றினும்) கடலாகி. ஒருபாங்காய - ஒருபக்கமாகக்கொண்டு. பஞ்சலிங்கம் - (களக்காட்டுச்) சத்திவாகீசுரர், (பத்தைக்) குவசேகரநாதர், (பத்மநேரி) நெல்லையப்பர், (சிங்ககுளக்) கயிலாசநாதர், (தேவநல்லூர்) சோமநாதர் என்னும்) ஐந் திலிங்கங்கள். பெருவிந்து ஓங்கும் - (தன்கரையில்) விளங்கியுயரும். (களக்காட்டுமலையிற் றேன்றிவரும்) பச்சாறும், - ஒரு பாங்காய் - ஒரு பக்கமாகக்கொண்டு.

5. செங்குணன் - விஷ்ணு. சு - நல்ல. வலையில் - இனத்துடன். ஆயம் - மாதர்கூட்டம். நிறை - நிறைகின்ற. ஆழியுவகையினர் - சக்கராயுத மகிழ்ச்சியுடைய விஷ்ணு. நவகயிலாயங்கள் - பிரமதேசம், அரியநாயகியுரம். சிந்துபூந்துறை, கீழைநத்தம், முரப்பநாடு, ஸ்ரீவைகுண்டம், தென்றிருப்பேரை, சேந்தமங்கலம், சங்கைகொண்டான் என்பன; இவற்றிலெழுந்த குளியிருக்குஞ் சீவாமி பெயர்: கயிலாசநாதர். திருப்பதி களொன்பது - ஸ்ரீவைகுண்டம், திருத்

தொலைவில் மங்கலம், வரகுணமங்கை, புளியகுடி, பெருங்குளம், நென்றிருப்பேரை, திருக்கோளூர், திருக்குருகர், இரட்டைத் திருப்பதி என்பன; இவற்றுட் ஸ்ரீவைகுண்டமும், தென்றிருப்பேரையும், நவகயிலாயத்துக்கும் நவ திருப்பதிக்கும் பொத்தலங்கள். (சுவகையில் என்பது எதுகைநோக்கிப் போலியாய்ச் சுவகயிலேன நின்றது.) நடைபெறும் - நடந்துசெல்லும்.

6. வலம்புரிக்குழிசி - வலம்புரிச் சங்காகிய யாத்திரம். பூசி - விளக்கி. மணி - முத்து. துவர்த்தீ - பவளமாகிய அக்கினி, கரை - முழக்கம். கெழு - பொருந்திய. திரைப்பாவை - அலையாகிய பிள்ளை. சிற்றிலாடும் - ஆறு வீடுகட்டி விளையாடும்.

7. நிச்சம் - தினம். கடலா - கடலாக. வெற்பு - பொதியமலை. சென்னி - தலை. கடல் - கடலினிடத்து. பழனம் - மருதநிலத்தில். சாலி - நெற்பயிரும். செல்வி - இலக்குமியும்.

8. மதிக்கீறு - மதிப்பிளவு, பிறைச்சுந்திரன். கெவுரி - உமாதேவி. கூறு - பாகம். அலது - அல்லாமல். கூற்றொளி - (தன்னுடைய) பாகத்திசென்றி, சிவப்பு. கரத்தாலென்ன - மறைநதாற்போல. பச்சுரு - பசியவடிவம். அழகுவேய் - அழகுடையமூங்கில். [தன்னென்பது சிவபிரான்.]

9. கண் துயிலா - நித்திரை செய யாத.

10. இஞ்சி - மதி. சாலிவாரச்சுரத்து - திருநெல்வேலிக்கு. குடபால் - மேற்பக்கம். செஞ்சியர் - செஞ்சிதேசத்தார். வஞ்சியர் - கருவூரார். வணிகமாக்கன் - வைசியர்களாகிய, ஆவணம் - கடைவீதி. மூதூர் - பழையநகர்.

11. ஆனிநம்பசக்கூட்டம். வாணிபம் - வியாபாரம். வேட்டல் - விவாகஞ்செய்தல். ஆதி - முதன்மையாகிய. கலிப்பர் - மூலகைவணிகரி. லொருவர்; இவராவார் - இரண்டியக்கத்திலும் இடங்களின்மே லேறிநி

ன்ற இருவர் நோக்கும்போது ஒருவராமுக் மொருவருக்குத் தெரியாத விதம் அல் விருவருக்கு மிடையிலே குவிக்குந் திரவியமுடையார்; இதனை “இப்பர் கலிப்பர் பெருங்குடியாளரென், ரொப்புடைய மூவ ருரைக்குவகால்—தப்பின், மிதியடியே ருணைமிசை நோக்கினர்கள் காணு, நிதியுடைய ரென்பர் நிலத்து” என்னும் சிவசம்போதனைச் செய்யுளா லுணர்க.

12. ஈட்டுதல் - சம்பாதித்தல், பகுத்தல் - பங்கிட்டுக்கொடுத்தல், இறுவதில்—கெடுத்தல்வந்த இடத்தில், சிறிது - கொஞ்சமும், தனிமை—ஒப்பின்மை, இடரில் தேறல் - துன்பத்தினின்றும் தள்ளித் தல், சிறிதுமென்றவுண்மைதொக்கது.

13. சிகரம் - மலையினுக்கி, தில்லம் - காடு, மகரநீர் - மகரமீன்களுடைய கடல், கருடலம் - பொக்கிஷம், பரதவன் - வைசியர்குலத்தவன், பண்டசாலை—பதார்த்தவகுவைத்திருக்குமிடம்.

14. துகிர்—பவளம், தூளம் - தூள், முன்றில்—முற்றம், நகில் - (கடைக்குறை) கொங்கை, நடம்புரி - கூத்தாடுகின்ற.

15. ஈறு - கெடுத்தல், வீறி - பெருமையுற்று, வேட்டை - ஆசை.

16. கண்டம்—சருக்கரைக்கட்டி, ஆற்றி (யும்)—செய்தும், தண்டம் - தடி, கட்டை, தேன்—வாசனை, மாற்று - விலை, நான்மடி - நான்குபங்கு, பண்டமாற்றி - பதார்த்தங்களிலொன்றுகொடுத்தொன்றுவாங்கி, படைக்கும் - உண்டாக்கும்.

17. நோய் - வியாதி, பசிக்கு - (தன்) பசிக்கு, உற் - மிக, துவருவது - உண்ணுவது, சேய் - பிள்ளை.

18. முன்னவர்—பிராமணர், கோவர்க்கு—அரசருக்கு, கொடிது உடைப்பார்—கன்னத்தைத்தகர்ப்பார், ஈர்ங்மை - ஈரக்கை, விதிர்க்கலான்—அசைக்கமாட்டான், இக்கவி - “ஈர்ங்கை விதிரர்கயவர்” என்னுந் திருக்குற

ளை நூபகப்படுத்துகிறது.

19. தாபம் - (ஆசைப்பெருக்காகிய) துன்பம், தீபம் - தீவு, யூபம் - பாய்மரம், (தாற்பரியம்) கலம் - கப்பல்.

20. விண்ட - சொல்லப்பட்ட, காணி - ஒருசிற்றளவு, மண்டு—நெருங்கிய, அ வான்—பொருள் - அந்தப் பெரியபொருள்களை, மண்ணிடை - பூமியில், தாழ்க்க - புதைத்துவைக்க, கண்ட - செய்த, அசேதனன் - அறிவில்லாதவன், கண்டகசேதனன், —கண்ட என்பதில் அகரந்தொகத்து.

21. திசை—இடம், விடை—(பொதி) மாடு, சேற்றுஇசை - சேருக்குகின்ற உழவர் முழக்கத்தையுடைய, சேல்மீன்களிருக்கு மிடங்கையுடைய என லுமாம், இசை - புகழ்.

22. ஆக்கிய—தொகுத்துவைத்த, பொருளுக்கு - பண்டங்கட்கு, ஏற்ப - பொருத்தமாக, விழு - விஷம், வாக்கியம் விதிப்பான் - பஞ்சாங்கஞ் சொல்பவன், ஊக்கினும் - செலுத்தினாலும், கூழ் - உணவு, அரிது - இல்லை, பாக்கியக்கலம் - பொற்பாத்திரம், (ஊக்காவிடினும்) வீழும்—விழும், பஞ்சதாரை—ஒருரசபதார்த்தம்; இதையிக்காலத்துச் சீரையென்பர்.

23. வற்கரை—வலியகரை, அற்கரை - இருள்கெடுகின்ற.

24. கலிப்பர் - செட்டிகள், மாமழை - பெரியமழை, வாரி—வெள்ளம்.

25. தானம் - இடம், மவுனர் - யோகிகள், பொருவிந்து - ஒத்தது.

26. உந்தி - ஆறு, இந்திரத்து - அருவியற்றேன்றும் பச்சை, செம்மை கலந்த வில், எய்ப்பார்—ஒப்பார், மந்திரத்து - மந்திரத்தினால்.

27. ஈவதி - நித்தியகடன், தூசு—ஆடை, கடகம் - கங்கணம், விளைவு—விளைநிலம், நித்திலம் - முத்து, வேட்டார் - விரும்பினவராவார்.

28. வேண்டார் - வேண்டாதவராகி.

29. கொடுவிலை - மிகுவிலை, கய

வன் - ஈழோன். கோள் - கொள்கை. மண்டுற-நெருங்க, வரை - (அததமன) மலை.

30. கொடிது - கொடியது, அரியவிலை, வைகி - தங்கி. உற்றநாள் - கொடுக்கவேண்டிய தினத்தின்.

31. குறுகொளு-அடைதற்கரிய.

32. குறுக - தேய. கடியநடை - வேகமானநடை. ஆட்கடியன்பாம்பு-நாட்சென்ற ஒருவகைப்பாம்பு. ஆயுகம் - வயது. தூதுவர் - யமதூதர்.

33. தாளாண்மைத்தனம் - முயற்சித்தன்மை. கோளாண்மை - குற்றமுடைய, துடைப்பம் - விளக்குமாறு. கேள் - நட்பு. நாள் - தினமாகிய, ஆண்மை - வீரம்.

34. வாத்தனை - ஷன்பம். நிந்தனை - பழி.

35. கவித்த - அணிநத. வாகை-வெற்றி. நிறைத்தேன் - நிறைவித்தேன். அல்லேன் - இல்லை.

36. நகை - விருப்பம். அசைவு - சேர்வு, மிசைபவர் - உண்பவர்.

37. செம் - செவ்வையாகிய, திருப்பள்ளித்தாமம் - பூமலை, சேர்வுற - சேர, பணசம் - பலா, ஆம்பிரம்-மாமரம். நாளிகேரம் - தென்னை.

38. கிளை - உறவினர். சுற்றம் -

பந்துக்கள். வீழ்ந்துள் - கெட்டுப் போயிருக்கிற.

39. பூலம் - பெருமழக்கம். காலம் - உரியகாலம். முகித்தல் - முற்றுப்பெறு-செய்தல்.

41. வாசி - ஸ்ரீலாபர்.

42. ஒட்டி - அணுகி. கூவல் - கிணறு. விளைத்தேன் - பெருக்கினேன். தேய்கேன் - செய்வேன்.

43. அலகு - அளவு. அவத்தை-ஆபத்து. அயர்நது - தளர்ந்து.

44. பாங்கினூர் - பக்கத்திலுள்ளார்.

45. மன் - நிலையாகிய, கிடக்கை - படுக்கை. மனை - மனைவி. முடை - தீநாற்றம். பிடர்பிடிப்பு-பிரியைப்பிடித்துத் தள்ள

46. வீக்கினூர் - கட்டினூர். வெருட்டினூர் - பயப்படுத்தினூர். பாலம் - பாலத்தில். அந்தகன் - யமன்.

47. அலைப்பதனை - வருத்துவதை. கையமைத்து - கையாலட்சி. அசைத்த - கட்டிய. நகை-மகிழ்ச்சி..

48. கொன் - பெருமை.

49. முடித்தது - கெடுத்தது..

50. மன்றல் - வாசனை.

51. தவிர்த்த - நீக்கிய..

பதினொரவது:-கவுந்நனச் சுருக்கம்.

1. கொண்டைஉறு - மயிர்முடியைப்பொருந்துகின்ற, நீலவிழி-கரியகண்களை. கொண்டு-பூர்ந்து. (தாற்பரியம்). ஐயுறு - (தம்பகையென்று) சந்தேஷிக்கின்ற, நீலம் - நீலோற்பலம். பாணிபுகு - நீர்க்குள் செல்கின்ற. தேணி - தடாகம். செறி-நெருங்கிய. சோலைக்கண் - சோலையினிடத்து. தையலர் - பெண்கள். ஆடு - விளையாடுகின்ற, கிளி, - கண்டை - (ஆகுபெயர்). கற்கண்டின் மதுரத்தை. அலர் - விரிக்கின்ற. சொல்வாய் - சொல்லையுடையவாயாகிய, தொண்டை - கொவ்வைக்கனியின். வளம் - வளத்தை. நாடும் - விரும்பப்படும்.

2. நாஞ்சில் - கலப்பை. மாஞ்சி

னை - மாமரத்தின்கிளை. வரிவானை - கீற்றுக்களையுடைய வானைமீன். பா. நை - கமுகப்பானை. திளைத்து - நெருங்கி. மதுரேசர், -கொடி - மீன்க். கொடி. சிங்கரத்தில் - ஆலயத்தில்.

3. வைப்பு - இருப்பிடம். பரை - பராசத்தி. மருங்கில் - பக்கத்தில்.

4. ஆனதம் - தூந்துபிலாத்தியம்.. அகன் - உள்ளிடம்.. மலை - வரிசை - கோண்கள் - இராசகரத்தில். மானகஞ்சைத்தான் - மானமாகியசட்டை. வையுடையவன்.

5. மரபு - முறைமை. பாபர் இருவர் - சோதிடனாலிப் பிரதான யூபரென்று சொல்லியசெவ்வாயுஞ் சூரியும். சுபரொலா நீசமெய்த - புதன் சூக்கிரன்; இவ்விருவரும் ஏககாலத்

தில் நீசமெய்தல் கணிதநூற்படி கூடாமையின், இவ்விருவரு னொருவ ரோடு சங்கிரஹம் வியாஸஹம் நீசரா சியில் நிற்க, சுபக்கோள் நான்கில் மூன்று நீசமெய்தலின்மிகுதிபற்றிச் சபலாமைனார், உரகரும் - (இலக்கினத்தில்) இராகு கேதுக்களிலொன்றும். காரிசேயும் - சனியின் பிள்ளையாகிய குளிகனும், இராகுகேதுக்களிருவரும் ஓரிடத்திலிரார், ஆதலால் இருவரி லொருவரென்று கூறலும்; இவற்றைச் சோதிடநூல் வல்லார்வாய்க் கேட்டுணர்க. இனி, மண்டலக்கோளில் நான்குசுபக்கோள் நீசமாதல்கூடாவாயினும், ஆருடக்கோள்களில் நான்கு சுபக்கோளும் நீசமெய்தல் கூடுமாதலால் சீவகசிந்தாமணியிலும் சினைந்திரமாலே உள்ளமுடையான் முதலிய சோதிடநூல்களிலுங் கூறியபடி ஈண்டும் ஆருடக்கோள்களையே கூறினாரென்று கொள்ளு மமையும். காவடன் - கள்ளனாகிய, கரும்பினி லரும்பு - கரும்பிற்குன்றிய பூஅரும்பு; (அது பூத்தவுடன் கரும்பு ஒன்றுக்கும் புயன் பூடாது)

6. கிடைபட - சீழேகிடக்க, கிளர்வுற - தலையெடுப்பு, நடலை - வஞ்சனை.

7. படிறு - களவு. கோள் - பொய். குறளை - கோட்சொல்லல். மொழியா - சொல்லாக. வீட்டும் - கொல்லும். வீழல் - ஒர்புல்.

8. முன்சிகை - முன்குடிமி. நடர் - நடக்கமாடுபவர், குப்பும் - கூட்டம், குமந்திரம் - கேடுசெய்யு மந்திரம். கிடை - வேதவெறலி, கிடையா - கிடத்தலாக.

9. குரவர் - உடாத்தியாயர், குலநூல் - நல்லசாத்திரம், காவடம் - கள்ளம். கணித்து - வரையறுத்து. பன்னி - புடித்து. அத்தாணி - அரகிருக்கை மண்டபத்தில்.

10. பிறன்கோள் - அந்நியர்கொள்கை, வயப்படுத்து - வசப்படுத்தி, கூர்ச்சி - கூர்மை, வீழ்த்தி - கொண்டு.

11. கோம்பி - ஒந்தி. புள் - (மயிற்) பறவை.

12. மறுக்க - மாற்ற. கிளர்ந்த - விளங்கிய. பங்கயம் - தாமரை, (மு கம்). உண்கண் - மையுண்டகண்கள். பிடி - பெண்பயனையை.

13. வேட்டகம் - விவாகஞ் செய்தவீடு. வேட்டம் - வேட்டை. கோலம் - அழகு, (பன்றி). புருந்த - (தன்னை) யடைந்த. குவைநிதி - கூட்டமாகிய திரவியம். படுப்பது - அகப் படுத்துவதாகிய. கலை - ஆண்மான்.

14. மனு - மனுச்சுக்கரவர்த்திக ள். உகவாழ்நான் - யுகங்களாகிய ஆயுள்நான். அட்டகை, விதிபாதம், வைதிருதி - இவைகளைவடவருவிச்சருக்கம் 41-ஆம் பாட்டிழைக்காண்க. (திருதி - ஈதற்குறை).

15. முன்னுவா - பெண்ணிமி, நிசி - இரவு, இருவர் - நான் - அரன் அரிநகடித்திரமாகிய திருநீதிநிறை, திருவோணம். பதினெனு - சதுர்த்தசி.

16. சந்தி - பலதெருக்கூடியிடம். சந்தி - நியதிக்கடன். மொய் - வல். நலம் - அழகு. நியமம் - தவம். மதனம் - விரகம்.

17. ஒருவி - நீங்கி. உந்தி - கொப்பூழ், மந்திரம், - (ஆலோசனை).

18. கடண் - நித்தியகன்மம். அனலுமோம்பி - அக்கினிகாரியமுஞ் செய்து. மேலை - பழைமை. சரலை - போசனைஞ்செய்யுமிடம். மாலையில் - இரவில். வளர்வார் - நித்திரை செய்வார்.

19. வீரகு - னுண்ணிவி, கரவு - கள்ளம், மந்திரக்குடி, லம் - யோசனையால் வஞ்சகம். காந்தன் - கணவன். புன்மை - அந்நித்தனம்.

20. கோ - அரசன். இன்னோன் - இத்தன்மையுடைய குறிசன்.

21. இனம் - கூற்றம். முறை - ஒழுங்கினில், திறம்பின் - மாறுபட்டவனாகி, மறக்குறும்பு - பாவமாகிய சேட்டை.

22. தம்புணம் - தம்பித்தல்; அஃது அட்டகருமத்தொனறு. புலைய

ருந்து - கீழ்மையாகிய மருந்து. முய
ககு - கலப்பு. அலத்தகம் - மாசாபா
தகங்களிலூட்டும்)செம்பஞ்சுக்குழம்பு.
முருககு - முருக்கம்பூப்போலும். ம
து - தேன். முது-பழைய. மது-கள்.
22. அருக்கியம் - பெரியவர்கட்
குச்செய்யுமுபசாரத்தொன்று. பலி-
பிச்சை. முன்சொலும் - முதன்மை
யாகக்கூறும், நடப்பு-செல்லுதல், மிடு
க்கு - வலி.

23. கொள்ளை - மிகுதி.

24. வேட்ட - விவாகஞ்செய்த.
மருந்து - அமிர்தம். பூத்தென-பூத்
தாற்போல. வயிறுவாய்த்து - கருப்
பங்கொண்டு. காற்று அடிப்பத்தா
ழை பூத்தாற்போலென்றது - குற்ச
ஹுடைய ஏகதேசக்கலப்பாலென்ற
தைவிளக்கி நின்றது.

25. ஒபம் - ஒலி. உவரநீர் - உப்
புச்சலம். உதரம் வாய்ப்ப- கருக்கொ
ள்ள. மேதழு-மேன்மைதங்கிய. குல
த்து - கூட்டத்தில். செயாய் - மக
னாக பயந்தான் - பெற்றான்.

26. நேர்ப்படான் - எதிர்வரான்.
தொந்தனை - (தொந்தலினையென்ப
தன் விகாரம்) பழவினை. துவட்சி -
அசைவு. சிந்தனை-எண்ணம். கீடம்-
புழு.

27. இற்பிழை - மனைவிக்குத் தீ
ங்கு.

28. உரிமையாட்டி - உரியவன்.
முரம்புதேம் - பரற்கல்லடுத்த நிலத்
தினிடம். நாஞ்சில் - கலப்பை.

29. நறுநெய் ஆடி - நல்லநெய் வ்
நாணஞ்செய்து.

30. அடிம் - கொல்லும். தண்டு-
தடி. முன்னுற - நினைக்க. மூட்டு -
பொருத்து. வீக்கி - கட்டி. பரடு -
கணைக்கால். குணில் - குறுத்தடி.

31. நலிந்தனர் - (விகாரம்) வரு
த்தினவராய். வெருவி-பயந்தி. தூர
ந்தனர் - ஒட்டினர். கிளர் - விளங்கு
கின்ற. ஈர்ப்ப - இழுப்ப. புரியிட்டு-
கயிற்றூல்.

32. துதைந்திட - நெருங்க. குரு
தி - இரத்தம். மார்த் - உண்ண.

நிணம்-கொழுப்பு.

33. வீரதந்தம் - வீரப்பல். செங்
கோலரசு - யமன்.

34. தொழும்பு - அடிமையாளர்.
சுறுக்கொள்-விரைவாக. வெறித்து -
மருண்டு. படர் - பகை. தடிமின் -
துண்டமாக்குக. அசனியேறு-ஆணி
டி.

35. சண்டன் - யமன். கூளி -
பேய். விண்டு - பிளந்து. எரி-பிரகா
கிக்கின்ற. விண்-மேகம். கண்டகர் -
கீழோர். உறுக்கும் - கோபிக்கும்.
(பிளத்தலாவது கவர்கொள்ளுதல்.)

36. கொட்டு-அடிக்கின்ற. குணி
ல் - குறுந்தடி. முசலம் - இருப்புல
க்கை. தோட்டி - அங்குசம். ஈர் -
பிளக்கின்ற. மத்திகை - சம்மட்டி.
குந்தம் - கைவேல். கண்தழல்- கண்
களில் அக்கினியையுடைய. கப்பண்
ம் - நெரிஞ்சின் முளவடிவாகிய ஆயு
தம்.

37. ஞாளி - நாய். பொறியும் -
பொறிபறக்கும்.

38. உறுக்குவார் - வருத்துவார்.
பதகர் - பாதகர். கந்துகந்தா - சிற்
சில்லாக.

39. தண்டம் - தண்டனை. குச
வன்- குரு. சுத்தம்- மெய்ம்மை, (தா
ற்பரியம்).

40. தறிக்கும் - வெட்டும். கோ
ரம் - கொடுமை. துணிக்கும் - துண்
டமாக்கும். ஒச்சி - குழு- கூட்டம்.

41. புடை - பக்கம். உந்தினர் -
(யமன்முன்னர்ச்) செலுத்தினர்.
பதைப்ப - நடுங்க. ஒறுக்கும் - தண்
டிக்கும். கீரார் - குணமுடையார்.

42. பலி - அதிதிபூசை. பொந்
தென-மரப்பொந்துபோலும். மட்டு-
அளவு. மறப்பெருந்துபோலும் வா
யென்க்கூட்டுக.

43. அயர - சோர.

44. வரைநிகர் - மலையோலும்
(திண்ணைய) உரை- சொல். உருத்த
னர் - உதிர்ந்தனர். குரைதரு- முழ
ங்குகின்ற. கொடிது - கண்ணம்.

45. பிணித்தனர்-கட்டினவராகி.

கோடி - (ஆகுபெயர்) பெண்.
துமித்தார் - வெட்டினார். இறஇற -
நொறுங்க நொறுங்க.

46. ஏறி - (ஒளி) வீசும். முறிப
இத்தி - மாறுபாடுசெய்து.

47. பாணம் - குழக்குநீர்.

48. அத்திரம் - பாணம். பத்திரம் -
ஆயுதம். சித்திரததுணி - சித்திரவதை.
அஃதாவது: சிறிதுசிறிதாக அறுத்தல்.

49. வருகை - வருதல். ஒச்சி -
நீட்டி. சுகிகை - ஈர்வான். திரிகை -
சக்கரம்.

50. வாய்கொளீஇ - வாயிற்கோ
த்து. துணித்த - துன்புற்ற.

51. 'நம்பர் - சிவபிரான். வம்பு -
அபவாதம்.

52. தூஉய் - செகரிந்து. மண்கு -
நெருங்குகின்ற. கொண்டமேனி -
எடுத்தசீரம்.

53. நடு - நடுநிலைமையை. குழப்பிய -
பிறழ்வித்த. வடு - குற்றம்.

54. புண் - வருத்தம். பொறி -
இந்திரியம். மிண்டன் - தடியன்.

55. அஹ - ஆசை. கணற்பாவை -
அக்கினிப் பதுமை. பொறி - தீப்
பொறி.

56. உறுப்பு உறுப்பு - ஒலிக்கு
றிப்பு. என - என்று. அவலன் - கி
லேசமுடையவன். மறுத்து - திரு
ம்ப. மேனியிசைத்தும் - சீரமாகப்
பொருத்தியும். கறுத்தும் - கோபி
த்தும். ஒய்ந்தனர் - வலியடங்கினர்.
கண்மம் - செய்தவனை.

57. கண்டம் - துண்டம். தண்ட -
தண்டத்தையுடைய.

58. மறவி - யமன். முகமுட்டிய -
அண்டத் துச்சிவரை யுயர்ந்த.

59. நிகாதம் - வருசகம். மறு
கல் - சுழலல்.

60. சதித்து - வஞ்சித்து. பம்பி -
நெருங்கி. கும்பிபாகம் - ஒருநாகம்.

61. அவத்தம் - வீண். கவற்று -
கவலையடையச்செய்கின்ற.

62. தேவதாயம் - தெய்வங்களு
க்கு விடப்பட்ட சொத்துக்கள்.

செய் - நிலம். இறை - வரி. எரிவாய்
நரகம் - அக்கினிநரகம்.

63. துச்சன் - கீழ்மகன். மிச்சில் -
எச்சில்.

65. கூடசத்தொழில் - வஞ்சனை
த்தொழில். கூடசன்மலிக்கும்பி -
ஒர்நரகம்.

66. முழுக்கு - ஸ்நானம். நழுக்கு -
வருத்துகின்ற. கோரம் - கொ
டுமை.

67. ஆழம் - அழுந்தும். போழம் -
பிளக்கும்.

68. வீரகு - உபாயம். வஞ்சகம் -
வெஃகிய - விரும்பிய. கரவடம் - கன்
ளம்.

69. மட்டு அரு - அளவில்லாத.
சட்டம் - ஒழுங்கு. கூற்று - யமன்
தூதரிலொருவனாகிய காலன்.

70. அன்னை - தாய். அவரியின்
அரும்பு - சூரியனைச்சார்ந்த தாமரை
யரும்பு; (அஃது: உடனே மலர்ந்து
மணப்படும்).

71. மானம் - பெருமை. கணத்
து - கூட்டத்துடன். தானம் - இ
டம். உனைய - வருத்த.

73. பவர்க்கம் - நரகம். படரை -
துன்பத்தை. செய் - (பீரதனாகிய)
பிள்ளை. பழி - குற்றம். கழுவு - போ
க்க.

74. சீக்கும் - கெடுக்கும். குரை -
ஒலிக்கின்ற. திரை - (ஆகுபெயர்)
கங்கை. விளித்து - (தன்னிடத்
த கப்பட்ட பொருள்களை) அழைத்து.
உள்ளே யிருத்து. ஏறி - வெளியே
வீசுகின்ற, தரங்கம் - அலை.

75. தவமதுகம் - தவமாகியமது
ரம். கையெய்தி - கைவரப்பற்று.
பவமதுகம் - பாவமாகிய கைப்பை.
கைநீத்த - கைவிட்ட. படிமை - தவ
வேடம். மாகத்திங்கள் - மாசுமாதம்.
நவம் - கேண்மையுடைய. அது - பரு
திப்பொருள்விகுதி.

76. சிலை - இந்திரததுசு. அம்பு -
சலம். (பாணம்).

77. விஞ்சு - மிகுகின்ற.

78. அங்கம் - வேதாங்கம்.

கேள்வி - கல்வி.

79. முகிழ்த்து - மூடி. யோகிஞ்
ந்து - யோகஞ்செய்து.

80. புலகுதி - உலகில் முதன்
மையானநகரம். நவநாதசித்தர் - ஒன்
பதுசித்தர்.

81. மகதியாழ் - மேன்மையுடைய
வீணை. குருநிலைமை - ஆசாரியத்
தன்மை. அருக்கிய பாத்நியம் - முனி
வர்கட்குச் செய்யுமுபசாரங்கள்.

82. உந்தை - உன் தந்தை. எதிர் -
சமானம்.

83. பாகம் - பக்குவம். பாகம் -
பங்கு. யோகம் - உயர்ச்சி. உத்தர
பாலயனம் - உத்தராயணம். மாசிமா
கம் - மாசிமாதம்.

84. நடப்பில் - நிகழ்ச்சியில். சன
கன் - (கவுறசனாகிய) பிதா.

85. சுமுகம் - நன்முகம். தாரை -
தானசலம். சமர - கலகமுடைய.
எறி - வீசுகின்ற. திமிரம் - (பாவமா
கிய) இருள். தாரை - திரள்.

86. பயந்தானை - பெற்றவனை.
பவர்க்கம் - நரகம். யாவையும் - எல்
லாம். உய்த்திட - செலுத்த.

87. தெய்வதம் - தெய்வம். அந்
தம் - நாகம்.

88. பிணையியம்பியும் - பிணைப்ப
ட்டும். துணைவராய - சகாயஞ்செய்
பவராய்.

89. கூபம் - கிணறு. கல்லினோர் -
தோண்டினோர். படம் - வஸ்திரம்.
உபரிகை - மேல்வீடு. இருப்பன - இ
ருத்தல்கள்.

90. அஞ்சல் - பயப்படாதேயுங்
கள். செல்லல்கூர் - துன்பமிக்க. பா
னம் - குடித்தல். செச்சை - மாடங்

களின் மேற்பக்கம்.

91. பதம் - பதவி. வழிக்கொண்
டான் - வழியில் நடந்துசென்றான்.

92. ஆதுலர் - யாசகர். என்ன -
எப்படிப்பட்ட.

93. இருது - பருவம். தகுதி -
பொறுமைக்குணம். கரணமேலவர் -
அந்தக் கரணசத்தியா லுயர்ந்தவர்.

94. தூபதர் - முனிவர். மேரு -
மேருவில். நிலவு - பிரகாசம் ஊர -
ஊர்ந்துசெல்ல.

95. கொடு - கொண்டு. தண்ட
ம் - தண்டனை. யாவர்பணிபிலும் -
எவருடைய குணத்திலும். என்றன
ர் - என்று சொல்லினவராகி.

97. புக - புகுத. இகப்பு - நீங்க
ல். இறுமாப்பு - கருவம். உகப்பு - மகி
ழ்ச்சி.

98. மிசை - மேல். கதிரோன்
உதிக்கும் - சூரியனுதிக்கின்றான்.
என்ன - யாது என்று கேட்க. அதோ -
அந்தப்பக்கத்தில்.

99. அந்தணைன் - பிராமணனாகிய
கவுற்சன். வலம் - வலப்பக்கத்து அவ
யவங்கள்.

100. உழந்த - அனுபவித்த. கட
ன் - நியதி.

101. தோந்தனை - பழவினை. தந்
தனை - தந்தாற்போல. என் - என்
று. அந்தரபல்லியம் - தேவதுந்துபி.

102. பெட்டி - ஆசை. அகம் - ம
னம். வயம் - வசம். ஒருமை - ஒற்று
மை. சொட்டி - சுழற்சி. அகந்த -
(விகாரம்) இடத்தையுடைய. தட்ப
ம் - குளிர்ச்சி.

பன்விரண்டாவது: - புட்பதந்தி சுருக்கம்.

1. ஆடகம் - பொன். அணி - வ
ரிசை. பேர்அணி - பெரிய படைவ
குப்பு. கோடனை - ஒலி. கொடிப்ப
டை - அறுவகைப்பட்டவையி னொ
ன்று. கோலி - வளைந்து, நீடல் - உ
யர்தல். நிருபன் - (பாண்டிய) ராசன்.
வீட - தோல்வியடைய. (தாற்பரி
யம்) கண்ணிளாடு - பாண்டிநாடு.

2. மாகம் - ஆகாயம். மாட கூட
ம் - (இருபெயரொட்டி) வீடு. வரை
த்திரள் - மலைக்கூட்டம். சேனை -
படை. மான - ஒப்ப. ஈட்டம் - கூ
ட்டம். விசைத்து - விசைகொண்டு.
சிறகர் - சிறகு. நாகம் - ஆகாயம்.
படங்கு - மேற்கட்டி, (பெருங்கொ
டி). ஞாயில் - மதினுறுப்பு. சிகரி

வேந்தன் - மலையரசன். பாகசாதனன் - இத்திரன். மேல் - மேற் (செல்லுதற்கு). ஈட்டும் - தொகுக்கும். பாசறை - படைவீடு. மூதூர் - பழைய நகரம்; (அல்தாவது: அடுத்தபாட்டிற்குடனும் கொற்றகை.)

3. பொற்கை - அழகிய கையிலு. புலிமான் - புலியாகியயிருகம், புலிக்கொடி. பொருகையார் - போர்செய்தலையுடைய சோழராசாக்கள். குருகை - பறவைகளே. ஆர்க்கும் - பொருளும். வில் - வீற்கொடியை. கையார் - கையினிடத்துடைய சீசரராசாக்கள். புல் - புல்லு. கையாராய்விட - கையினிடத்துள்ளாராய்த் தோல்வியுடைய. அடல் - வலியு. மீனம் - மீனெனக்கொடி. நிற்கையார் - (தன்னிடத்துச் சரணடைந்தெதிர்வந்து) நிற்குதலையாரை. நடத்தும் - (நல்லுயிரியிலே) செலுத்தும். நிருபன் - (பாண்டிய) ராசன். அத்தாணி - அரசிருக்கை மண்டபத்தையுடைய. கொருகை - (இராசதானியாகிய) ஒரு நகரம். மீனமேந்திநடத்தும் செங்கோல் நிருபனைக்கூட்டிக. தோல்வியடைந்தவர் ஆயுதங்களைக் கீழேபோட்டுப் புல்லைக் கையிலேநிதி நிற்கல் பண்டைவழக்கு.

4. அங்கம் - வேதாங்கங்கள். வேன்வி - யாக்கள். ஒழுக்கம் நான்கு - பிரமசரியமுதலிய நான்கு. அனல் - அக்கினி. ஒம்பி - பாதுகாத்து. நூல்தங்கும் - சாஸ்திரங்களிலே பொருந்தும். இருமை - இம்மைமறுமைப்பயன். ஒருமை - ஒற்றுமை. பேறு - பயன். அருகி - அக்கினி. நாயு - மணக்கின்ற. அங்கம் - சரீரத்தையுடைய. மறிமான். நாகம் - யானைக்கன்று. குதட்டும் - உண்டுகளிக்கும். ஆ-விதம். ஆ - ஆறென்பதின் விகாரம்.

5. பன்னி - தேர்ந்து. அயம் - ஆடு. துகர் - உண்ணுகின்ற. குருகு - தழையாகிய உணவு. அத்திரி - தருமநூல் பதினெட்டினுன்று. மனு - மனுதருமசாத்திரம். வாசிட்டம் - பதினெண் புராணங்களினுபுராண,

த்தொன்று. பிதற்றாநின்றான் - பலகாற்பேசி நின்றான்.

6. ஒவில் - நீங்குதலில்லாத. பயின்றும் - பழகியிருந்தும். தாவு - விரோதமாகிய. பரமதம் - அந்நியமதம்.

7. வைசேடிகம் - ஒருதால். பறத்தும் - கிளரும், எழும். மீமாங்கிசம் - புறச்சமய நூல்களினுன்று. மறத்து - பாவத்தையுடைய. வரை - அளவு.

8. நனி - மிகுதியாகிய. கருகூலம் - பொக்கிஷம். அனை - கலந்த. வீழ்த்தி - கைவிட்டு.

9. ஏனோர் - பிறர். பேதை - அறிவில்லான். தீர்த்தான் - நீங்கினான். இக்கவி: "ஒதியுணர்ந்தும் பிறாக்குரைத்தும்" என்னுந் திருக்குறளை நினைப்பிக்கின்றது.

10. யாதும் - எதுவும். உதிக்கும் - தோன்றும். நிற்கல் - இருத்தல். (தாற்பரியம்) இதுவே - இந்தவிதமியற்கையே. சம்பு - உருத்திரன்.

11. கிழக்கு - கீழ்த்திசை. மேற்கு - மேற்றிசை. தேவு - கடவுள். முன்வினை - பழவினை. செயல் - தொழில். பங்கம் - பழுது. கழிதல் - கெடுத்தல்.

13. நந்துற - கெடுத்தல்பொருந்த. நலிவது - வருந்துவது.

14. உடலுக்கு - (அவரவர) சரீரத்துக்கு. நோன்பு - விரதம். புறநெறி - அந்நியசமயம். அந்தகாரம் - இருளில். கருமம் - தொழில்.

15. பயிற்சி - பழக்கம். அநங்கநூல் - மனம்தனுக்குரிய காமநூல். பரந்து - எங்குஞ்சென்று.

16. வினைபா - தொழிலாக. மூட்டி - மூளச்செய்து. கண்மம் - கிரியை. நெறி - சண்மாரக்கம். தாம - ஒழுங்குடைய. படுகர் - படுகுழி.

17. கோட்டம் - கோயில். கண்ணி - கண்ணியாகுமரி. தும்மி - தும்மி.

18. சந்திகள் - பலவழிகூடுமிடங்கள். நியமம் - நெடுந்தெரு. நியமம் - முறை. வழக்கம், புந்தி - புந்தியாகிய, மேல் - உயர்ந்த. புலன் -

விஷயம். கமர் - வெடிப்புநிலம்.

19. பாவனை - பாவித்தல். ஓராண் - உணராதவனானான்.

20. புக்கு - (தான்) புருந்திருந்த. மிக்கு - மிகுந்து. ஆற்றான் - செய்யான்.

21. புரிதரு - செய்கின்ற. உறுகண் - துன்பம்.

22. தீரம் - கரை.

23. கவனம் - கருத்து. பவநெறி - பாவமாரக்கம். படர் - விரிந்த.

24. காயிகம் - காயத்தாற் செய்யப்படுவது. பால் - பகுப்பு.

25. இலாதால் - (விகாரம்) இல்லாதால்.

26. புதல் - செடி. ஒக்க - ஒருமிக்க.

27. கனை - முழங்குகின்ற. பொன்னி - கழுவிரிந்தி. குனி - வளைந்த.

28. வார் - ஒழங்கு. வெண்ணீரோ - விழுதியினமூழ்கி. மணி - அழகு? அக்கவடம் - உருத்திராக்கமாலே. ஓர் தரு - உணர்கின்ற.

29. நிகழ்த்திடில் - பேசினால். வாதியேல் - விவாதஞ்செய்வா யானால். வருதி - வருவாய். அவர் - அவ்விருவர். தருக்கம் - வாதம். நாப்பண் - நடுவில். நாதனையென்பதில், தன்சாரியை.

30. வேறுநெறி - வேறுவழியில். ஆக்கும் - ஒழுகச்செய்யும். போதனை - போதித்தல். வாய்மை புதல்வது - பேச்சுப்பேசுவது. புணர்ப்பு - தந்திரம். சாதனை - சாதித்தல். கணிதர் - சோதிடசாஸ்திரிகள். மறையோன் - (சோழநாட்டுப்) பிராமணன்.

31. காதிய - (நான்காகக்) கூறு செய்யப்பட்ட, பகுக்கப்பட்ட. வீறு - பெருமை.

32. கொந்து - கூட்டம். கங்குல் - இருள். இந்துவை - சந்திரனை.

33. இயம்புதற்கு - பேசுதற்கு, லாதிப்பதற்கு. எதிரா - நேராக. விட்டான் - செலுத்தினான். சயம் - வெற்றி. வியன் - பெருமை. வெறுவிதின் - பயனிலாததலால்.

34. பாங்கு - பக்கம். பரிபு - அன்பு. லாங்கு - வளைந்த.

35. பேதம் - மாறுபாடு. கிளர்ந்தது - விளங்கியது. கிளைத்தது - விருத்தியாயது. நிபதி - நியமமாகிய.

36. அண்ணினார் - அடுத்தவர். கருதேன் - நினைவேன். பொறி - ஊழ். மறவிதூதர் - யமதூதரை. காண்டி - காண்பாய்.

38. கேழ் - ஒளி, புகழ். கேள்வி - கல்வியறிவு. வணக்க - வளைக்க. கழை - மூலகில். நாய்கண் - வணிகன்.

39. ஏழும் - பொருந்தும். அலந்து - அங்கலாய்த்து. உழந்து - வருந்தி. பறம் - வெளியில். சந்தியிற்பந்து - தெருவிற்கிடக்கும் பந்து; அது; பலர் காலிலு மிதிபட்டுத் தள்ளக்கிடப்பது.

40. சலி - வலிமை. அம்பலம் - பொது இடம். உழன்று - வருந்தி. சுழன்று - கலங்கி. பதைபதைத்து - நடுநடுங்கி.

41. காலபடர் - யமதூதர். பறந்தாட - விரைவாய்க் கொண்டோட. புடைத்து - அடித்து. படிவம் - சரீரம். துற்தாட - வெறுத்துவிட. சுழற்றி - சுழலச்செய்து. சுழல் - இமைக்கின்ற. மறம் - கோபம்.

42. புரிந்த - (தான்) செய்த. குன் - ஆணை. அதோ - அவ்விடத்தில். வெவ்வாறு - கொடியவழியில். விலக்கினர் - (திரிகூடத் தெல்லாவழியை) நீக்கினர்.

43. இணங்கான் - சம்மதியாத குசலன். பொரு - ஒப்பு. தண்டம் - தண்டனை.

44. சுறுக்கு - விரைவு. வரிந்திடு - கட்டிய. ஆயர்ந்து - சோர்ந்து.

45. பொற்றாலம் - பொன்னாலகம். முற்று - முதிர்ந்த.

46. ஒருக்கால் - ஒருதரம். உறுக்கி - கோபித்து. ஓயிரம் - வச்சிரதண்டம். பாலின் - பகுப்பால்.

47. தகண் - பாதகன்.

49. மானமிசை - விமானத்தின் மேல். காவாணர் - தேவர். பூவாணர் -

சூழியில் வாழ்பவர். புட்பகந்தம் - மலர்வாசனை.

50. புத்தேளிரி - தேவர்கள். என்னென - (வந்தவிதம்) எது என்று.

51. ஆர்வம் - அன்பு. செச்சை - இளஞ் சந்திரன். நிச்சம் - (நிச்சயத்தின்மறபு) உறுதி. உச்சம் - உயர்வு.

53. விது - சந்திரன். உண்பொருநதிய. (தாற்பரியம்) தாந் - மாலே.

பதினாழன்றுது: - தருமசுமிதீ சநுக்கம்.

1. மா - மாமரம். பொதும்பர் - மரச்செறிவு. மலையழுத்ததென்மலை - பொதும் பழங்களைப்பழுத்ததென்று சொல்ல. தோன்றி - காணப்பட்டு. கா - சோலையானது. பழுக்காய்க்குலை - கழுமகம்பழக்கொத்து. சிதறி - சிந்தி. கண்ணேணி - மூங்கிலேணி. கடுத்த - ஒத்த. சினை - மரக்கிளைகளின். மீ - மேலாகிய. பழுக்கன் - (வளர்க்கனாகிய) பழகன். மிசை - மேல். தேப்பழுக்கும் - தேனைப்பெருக்கும் (தேப்பழுக்குமென்பதுவலித்தல் விகாரம் பெற்றது). வழுதி - பாண்டியன். பொதும்பர் மாப்பழுக்குந்தோறுமெனக்கூட்டுக.

2. தொழுதி - கூட்டமாகிய. வளநாட்டு - வளத்தை யுடைய நாடுகளின். அணியாம் - அழகாகும். தொகைகண்ணிக்கு - கூட்டமாகிய இரத்தங்களுக்கு. முகமணி - நாயகமணி. ஆம் - ஆகி. எழுதி - (தொய்யில்) எழுதி. வளம் - அழகை. நாட்டும் - நிறுத்தும். இத்திரை - இலக்குமி. மந்திரம் - கோயில். கொழு - செழுமை (கண்டக்குறை). திவள - விளங்க. நாட்டமென - கண்ணெனவும். மணியாய் - மந்தரமாய் நாட்டமென முகமென வாழ்கின்ற வழுதி வளநாடெனக்கூட்டுக.

3. கடன் - நியதி புத்தி - அறிவு. ஆச்சிரமம் - நிலை. போற்றுவது - பாதுகாப்பது. பொருள் - உடைமை. முந்தல் - முப்புரிதல், உபவீதம்.

4. நெறி - மார்க்கம், சமயம். இருபிறப்பு - இரண்டு சனனம் -; அவை: கருவினின்றித்தோன்றுதல், ச

விறல் - வெற்றி. சித்திரப்போது - சித்திரசபையில். உண்டு - உளதாகி. ஆர் - நிறைந்த. திருநடத்து - திருநடனஞ்செய்யுங்காலத்து. புகன்று - சொல்லி. உண்டாட்டு - களியாட்டு. முனிவன் - சூதமுனிவர். புகன்று இசைப்பானெனக்கூட்டுக.

மஸ்காரத்தினுற்றோன்றுதல். பவம் - சனனம். காட்சி - தோற்றம். நவதாரணை - அட்டாங்கயோகத்தொன்று.

5. பன்னம் - வெற்றிலை. அடைக்காய் - பாக்கு. மண் - நெருங்கிய. தேனில் - தேனிடத்து. வேங்கை - வேங்கை மலரை. முன்னுறு - கருதும். தேன்போல் - வண்டிபோல் (வெறுத்து). மான்றோற்று - வேத மாமுனி - வியாசர். போல், - (விருப்புற்று).

7. காருகத்தியம் - கிருகத்தம், இல்லறநிலை. மாதர் - மனைவியர். நோற்பது - தவஞ்செய்வது. ஒன்று - பிரம்மம்.

8. முன் - (நித்திரைவிட்டெழுந்த) முதலாவது. நென்னல் அமுது - நேற்றுச்சோறு, பழையசோறு. சிகை - குடுமி. முஞ்சி - ஒருபுல்.

9. பதி - வீட்டில். துணைவி - மனைவி. பிராபி - இருதுஸ்நானஞ்செய்தால். சுழிப்பட்டார் - சுழற்சியடைந்தார். இரவகை - இல்லறம், துறவறம். சுழிப்பட்டார் - நீக்கப்பட்டார்.

10. மூவர் - (இல்லறத்தாரல்லாத) மூவர் - இறந்தார் - தென்புலத்தார். அத்தம் - பொருள். அற்றார் - இல்லார், வறியவன்.

11. சகடம் - பண்டி. கருமம் - செய்தொழில். நுகம் - நுகத்தடி. முறை - ஒழுங்கு (ஆக). பூண்டு - பொருந்தி. இறை - ஒருசிற்றளவு.

12. வீறல் - வலி. உறுதி - உறுதியாகிய. இம்மை - இம்மைப்பயனும். மறுமை - மறுமைப்பயனும். வீடு - மோக்ஷமும். அறம் - தருமமானது.

மூன்றாம் - (மேற்கூறிய) மூன்றையு
ம. இரண்டு- இம்மை மறுமைப்பயன்
கள். ஒன்று - மோகனம். அவை -
அறமுதலிய மூன்று. எவாது - பொ
ருந்தாது. தொக்கு - (அம்மூன்றாம்)
ஒருவரு. மனைக்கு - வீட்டுக்கு. பொ
றைபுண்டமாதர் - பொறுமைபொரு
நத்யு பெண்கள்.

13. பரடு - கரடு. துணைத்தரா
சு - இரண்டு தராசுத்தட்டு. ஆட
ல் - வெற்றி. குதி - குதிக்கால். அவ
வன் - நண்டு. சாறு - முழந்தான்.
தொடை - (அடித்) தொடை. குறவ
ரு - முன்றோடை. கரிக்கை - துதிந்
கை. நகபி - கொப்பூழ். ஆலம் - ஆலீ
லை. நாளம் - தாமரைத்தண்டு. கஞ்
சம் - தானம். அல்லது, தாமரையரு
ம்பு.

14. பவுவம் - (விகாரம்) (மாந்)
தளிர். வள்ளுகிர் - கூரியநகம். வரை
- மூங்கில். வளை - சவரு. மிடறு - கழு
தது குழை - காது. கவுஷ் - கன்னம்.
நகை - பல். ஒரு - ஒப்பற்ற. சிலை
வில். துதல் - நெற்றி. பருவமுகில் -
நீருண்ட மேகம்.

15. கருமை - கரியநிறம். ஒதி -
கூந்தல். செம்மை - சிவந்தநிறம்.
பொருவரு - ஒப்பற்ற. கட்டகை -
கடைக்கண். முறுவல் - பல். பொறி -
தேமல். பொன்மை - பொன்னிறம்.
ஒருமை - பிளவுபடாமை. மயிர் துதி -
மயிர் துணி. இருமை - பிளவுபட்டது.
கடிதடம் - அல்குல். பெருமை - பெரி
யது. நகை - சிரிப்பு. சிறுமை - சிறி
யது. வறுமை - இன்மை.

16. சேல்வரை - மச்சரேகை. சங்
கம் - சங்கரேகை. கொடி - கொடி
ரேகை. நேரியது - ஒழுங்குள்ளது.
கமலம் - பத்மம். பொம்மல் - பொலிவு.

17. எண்பு - எலும்பு. கடி - கடி
தடம். (கடைக்குறை) நிதம்பம். கள
ம் - கழுத்து. துதல் - நெற்றி. குழை -
காது. நாட்டம் - கண். பொன்பொ
லிவு - இலக்குமியினதரு.

18. ஆண்டு - வயது. பண்ணிரண்
டுகுணம் - திருநகரச் சூருக்கம் 31-ம்.

பாட்டிலறிக. நிறை - நிறைதல். பிடி
மை - நல்லொழுக்கம். கடி - வாணை.

19. இணங்கு - பொருகதுகின்ற.
அணந்தர் - நித்திரை. பிழாக்கம் -
இராஷ்டிரமணம். பேர் - பெரிய. இலக்
கெய்தல் - குறித்த பொருளைப்பாணத்
தாலறுதது வீழ்த்தல். மகம்பிவட்
பித்து - அக்கினிகாரியஞ்செய்திது.

20. உஞற்றினுனை - செய்த சிவ
சாமியை. வேதபாரகன் - வேதத்
தைப் படிப்பிக்கும் பிராமணன்.

21. வீம்பம் - கொவ்வைப்பழம்.
குறைமுடிதது - எல்லாக்கிரியைகளையு
ம் பூர்த்தியாகச்செய்து.

22. பேணுகால் - (பிறர்தன்னை
ப்) புகழுங்காலத்தில். அரு - அரிய.
நாணம் - வெட்கப்படுதல். பழிநாண
ம் - நிரதைக்கு வெட்கப்படுதல். அறி
வுகொடை மடம் - அறிவுமடம். கொ
டைமடம். இருநாண் - (மேற்கூறிய).
இரண்டுநாணங்கள். ஒரு - ஒப்பற்ற.
நாணமுதல் - நாணமுதலிய (தன்)
குணங்களுக்கும். ஐந்தம் - மெய்யா
கிய பஞ்சேந்திரியங்களும். மருந்து -
ஒளடதம். (அறிவுமடம் - அறிந்ததை
யறியார் போன்றிருத்தல். கொடை
மடம் - வரையாது கொடுத்தல்).

23. ஊராண்மை - மன ஆக்கம்.
கடன் - கடமை. கணம் - மேகம்.

24. பதியின் - நாயகனோடு. கொ
ழுண் - நாயகன்.

25. முனிவர்கடன் - முனிவர்கட்
குச் செய்யுங்கடமை. முயன்று - செய்
து. மனையால் - இல்லறத்தால். தழன்
மகம் - அக்கினிகாரியம். வழக்கு -
முறை.

26. முன்னெறி - பண்டைவழி.
இந்நெறி - இந்தவழி. சிவன்தலயாந்
திரை. எய்துகம் - அடைவோம்.

27. கூடல் - மதுரை. புதுவை -
திருப்பயத்தூர். சுழியல் - திருச்சுழி.
ஆடாணை - திருவாடாணை. நெல்லை -
திருநெல்வேலி.

28. கண்படுக்கும் - நித்திரை செய்
யும். வரை - மலையின்கண்.

29. சங்கற்பம் - பின்னர்க்கெய்

வதை முன்னர்ச் சொல்லிக்கொள்ளுதல். முறைபோற்றி-செய்து. (தாற்பரியம்) பருப்பதம் - திரிகூடமலை. தடாகம் - (அருவியின் அடிக்கீழ்ப்பக்கமுள்ள) நீர்நிலை.

30. அறை-மோதுகின்ற. ஓசை- (அலையி) னெலி. அணங்கு ஓசை - தெய்வப்பெண்கள் முழக்கம்.

31. இரிந்து - நெரிந்து. புலன்-பஞ்சேந்திரியங்கள். ஒன்றிய-ஒன்றுபட்ட. தன்னையுணர்ந்தவன்-ஞானி. உரு - நிறம். வில்-இந்திரததுச. ஒரு பொருள் - ஒப்பற்ற பரம் பொருள்.

32. வாக்கு - (அசரீரி) வாக்கு. மகவரம் - பிள்ளைவரம்.

33. பதுமை - இலக்குமி. மதி - மாதம். மதி - சந்திரன். ஆறு - கங்கை. முதியார் - பெரியவர். கதிமேவு கருப்பமெனக்கூட்டுக.

34. துடிமருங்கு - உடுக்குப்போலுஞ் சுருங்கியஇடை. ஊண்முயற்சி-உணவுஉண்ணும் நினைப்பின்மிகுதி. திங்கள் - மாதம்.

35. கவி - சக்கிரன். மாலவன் - புதன். உதிப்ப - (ஒரிடத்திற்) றேன்றம். அமரர்குரு - வியானன்.

36. சாதகன்மம் - பிறந்தவுடன் செய்யுஞ் சடங்கு. நாமகன்மம் - பெயரிடுங்கிரியை.

37. மறுகு - தெரு. தாண்டும் - செல்லும். வாயுறையுஞ்சடங்கு-அன்னமூட்டுங்கிரியை. சவுனம் - மயிர்களையுங்கிரியை. முந்தால் - உபவீதம். காண்தகைய - காணுந்தகுதியுடைய.

38. அருத்தி - ஆசையுடைய. அங்கம் - வேதாங்கம்.

40. மிருதி-தருமசாத்திரம். கலை மதி - கல்வியறிவு. ஆம் - ஆக.

41. அழகு-அழகுடைய. சிகை-குமிழி. காமுற - ஆசைப்பட.

42. ஆனையுள் - ஆளுக்கு ஆள். ஒவ்வொருவருக்கு மென்றபடி. (ஆனையுள் என்பதில் ஐ - குவ்வுருப்புப்பொருளது.) மதி மருட்டும் - அறிவு மயங்கச்செய்யும். நாளை - (வருங்) காலத்தை. நாள் - (சென்ற) காலம்.

கற்ற - (மேலுமேலு மதிமாகப்) படித்த. அறிவுமயங்கச் செய்தலாவது இவனைச் சேர்த்தற்குப் பெணவடிவம் விரும்புதல். “ஆடவர் பெண்மையை யவாவும் தோளினாய்” என்றார் பிறரும்.

43. தோடு-பூவிதழ். வனருகம் - தாமரை. தோடு - நீர்க்கரை. வெறியாடும் - கள்ளுண்ணும். மதுகரம் - வண்டு.

44. குழகு - இளமைப்பருவம். சீருணம் - செம்பு. திரிந்து - வேறுபட்டு. ஈழகம் - கல்வி பயிலுமிடம். கழகமாங்கல்வியெனும்பெரும்பயிர்க்கெனக்கூட்டுக.

45. அமுதநிலை - அமுதநிற்குமிடம். ஆநில்கனம்-தழுவுதல். காணம் - கல்வி. தெரிப்பான்-தெளிவிப்பவனாகிய தருமசாமி. பதுமினி-முதற்சாத்திப்பெண். சித்திரீ - இரண்டாஞ்சாத்திப்பெண். துருவுவான் - தேடுவான்.

47. பிடி-யெண்யானையை. குமர் - கன்னியழியாமை. சசி-இந்திரனினி.

48. வேழம்-யானை. மூரி - பெருமை. கல்வேலி - சேலையாகியவேலி. கடிதடம் - அல்குல்.

49. சிலை - வில். கரும் - கரிய. கரும்பு உருவம் - கரும்பின்வடிவம். தடித்து - மின்னல். அரும்-அருமையாகிய. தடித்து - பருத்து. கமடம்-ஆமை. புறந்தாள் - புறவடி. சாயல்-அழகால். ஒரு - ஒப்பற்ற. மேனகையாள் - மேனகையாகிய தெய்வப்பெண். போன்றவன். தளவு அரும்பு-மூலையரும்பு. மேல் நகை - மேன்மையுடைய பல்.

50. பணி - ஏவல். கைவிலை-சிறுவிலை. அரங்கு - சபை.

51. கொற்கை - பாண்டியராசன் இராசதானியாகிய ஒரு நகரம்.

52. சொன்னம் - தங்கம். சின்னம் - அடையாளப் பொருள்.

53. புடபடுக்கும் - பறவைகளோம்பிடிக்கும். புதல் - நெருங்கிய செடி. திட்பம் - உறுதி. சதி - தாளவொத்து.

சமரிக்கை ..... மட்புலம் - மண்
ணிடம். ஒளியிருப்ப - ஒளித்திருக்க.
பத்தி - வரிசை. மிழற்ற - ஒலிக்க.
இயம்ப - முழங்க. முறைமுறை - கிர
மப்படி.

55. பிள்ளையார்கவீத்துவம் - பின்
ளையார் துதி. பேரணி - .....
அஞ்சலி - ..... சலாந்தரு - .....
சவுதவிகற்பம் - ..... செக்கணி - ஓர்
நடனம். குச்சராதி - ..... போ
ராட - போர்செய்ய. அபிநயம் - கை
மெய்காட்டல்.

56. பண்ணின் - இசையால்.
வரி - பாட்டு. சுரும்பு - பெணவண்டு.
தும்பி - ஆண்வண்டு.

57. பவுரி - கூத்தின் விகற்பம்.
சதி - தாளவொத்து. வேன் - மன்ம
தன். வீசும் - வீடும். வீசும் - காட்
டும். (தாற்பரியம்) குனி - வளைகின்
ற. தோள் - கை. தொடி - வளையல்.
பிரபை - காந்தி. வான் - ஒளி; தவ
த்தோரை முனிவரிடத்தில். (ஐ -
கண்ணுருப்பு பொருளது.)

58. கொட்டம் - கெருவம். இடு -
செய்கின்ற. பெட்டு - வீரும்பி. அசு
ணமா - அசுணப்பறவை. பிரித்தல் -
பிரித்தல். கட்டழகு - பேரழகு.

59. அச்சு - (பெண்ணிலக்கண
த்துக்கு) அடையாளம் (ஆக). தேவ
ரம்பை - தெய்வரம்பை (போலும்).
நச்சு - நஞ்சு. கணை - பாணம். எச்
சு - இளைத்து. இடைய - வருத்த.

60. பொன் - (ஆகுபெயர்) பொ
ன்னிறம். திதிலை - தேமல்.

61. நடகம - நடனம். பொன் -
அழகு. நயந்தார் - விரும்பியவர்.

62. கரிசு - பணம். பூரைபூரை -
போதும் போதும். காமப்பாலோர் -
காமப்பகுப்புடையவர்.

63. கணிகை - வேசி. விட்டு -
இடைவிட்டு. வீற்றுவீற்றும் - வே
றவேறுகி. வளம் - செல்வம். மட்டு -
அளவு. கலை - மான்.

64. கொடுக்குமை - வளைந்தகா
தணி. வரம் - விசேடம். தரம் - தகு
தி. தப்ப - தவற. குருகு - பறவை?

65. பாவை - அணங்கமோகினி.
மாந்து - உண்டு. கல்லெனும் - கல்
லென்றொலிக்கும்.

66. ஆடகமனை - சொன்னத்தா
லாகிய வீடு. கைவேலி - சிறுவேலி.
அனை - மெத்தை. கொப்பம் - யானை
வீழும் படுகுழி. சேடியர் - தோழிப்
பெண்கள். களிறு - யானைபோன்ற
தருமசாபி. தாய் - தாய்க்கிழவி. பா
கு - பாசன். தோட்டி - அங்குசம்.
பூட்ட - பொருத்த. மருங்குல்வல்லி -
இடையாகிய வல்லிக்கொடி. தனையி
டு - கட்டுகின்ற.

67. துன் - நெருங்கிய. ஒளிப்
பதகம் - விளக்கில் (வீழ்) விட்டில்.
ஒளி - மறைகின்ற. மீனொளி - நகந்
த்திரப் பிரகாசம். ஒளி - புத்தி.

68. உரை - சொல். ஒருவீனர் -
நீங்கினர். சிலதிமர்கள் - தோழிப்
பெண்கள். கபாடம் - கதவு.

69. சுருள் - வெற்றிலை மடிப்பு.
மோகனம் - மோகம். பிறை உதிர் -
மூன்றும்பிறைச் சந்திரன் போலு ந
கம். குறி - அடையாளம். துறை -
மார்க்கம். குத்திரம் - மூலம். உரை -
பொருள்.

70. மதனப்பார்வை - காமநோக்
கம். நீலி - தடவி. உதரம் - வயிறு.
சாரம் - மேலேறப்படுங் கருவி.
இசை - இராகத்தையுடைய. ஈட்டி -
சம்பாதித்து. வேட்டுவச சிறுவன் -
வேடப்பிள்ளை.

71. வெடி - நறுமணம். உந்தி -
தள்ளி. மடு - தடாகம். சுழி - (கொ
ப்பூழாகிய) சுழி.

72. முத்துஅரி - முத்தாகியபரு
க்கைக்கல். கொஞ்சு - சிற்றோசை செ
ய்யு. (தாற்பரியம்) வித்தரிக்கின்ற -
மிகுகின்ற. பெருட்பங்கி - திரவி
யமாகிய குடுமி. கத்தரி - கத்தரிக்
கோல். புத்துஅரி - புதிய செவ்வரி
கருவரிகள். புலந்தனை - ஊழினன்.

73. அலத்தகம் - செம்பஞ்சுச்
சூழம்பு. நீலி - தடவி. ஆடல் - டிண
ர்ச்சி. களிதரு - மகிழ்ச்சியைக்கொடு
க்கின்ற. புலவி - ஊடல்.

74. தனேந்து - கட்டி. சுவட்டுநாகம் - தழும்பாகியயானை. நேரிசம் - ஒருவகைப்பாணம். கவளம் - யானையுணவு.

75. ஓமம் - ஓமாக்கினி. கரும் - கிரியை. வாமம் - அழகு. மேகலை - மேகலாபரணம். மதி - அறிவாகிய சந்திரனை.

76. திவன் - விளக்கம். கவர்வது - திருவிவது (ஆம்).

77. தனதடம் - முலையாகிய மலை. செவிமந்திரம் - காதிற்கொல்லும் இரகசியம். அளி - அன்பு.

79. சுககிரகத்தனம் - உயர்ச்சிச் செயல். குழப்பிறப்புச் செய்கை. போயும் - நீங்கியும்.

80. விஞ்சை - வித்தை. கவர்ந்து - கிரகித்து, தேடி. உஞ்சல் - ஊசல். ஆர் - ஒத்த. குழை - காது. உழையர் - பக்கத்திலுள்ளார். மஞ்ச-அழகு.

81. கனதனம் - பருத்தமுலை. கனதனம் - மிக்கபொருள். பார்-பூமியில். துயிலானை - நித்திரையாகிய பெண்ணை. பாராமல் - நேரக்காமல். உறக்கமில்லாமலென்றபடி.

82. கலைமதி - கல்வியறிவு. மதி - சந்திரன். இருள் - இருட்டி. இடை - வருந்துகின்ற. கலை - பீதாம்பரம். வருவது - தடவுவது.

83. சரண - அடைக்கலம். உளர்தரு - முழுகுகின்ற. மலர்கின்றான் - கண் விழிக்கின்ற அணங்கசேனை. (தாற்பரியம்) தின் - திட்டம். திறல் - வலி. தேறல் - தேன். கள். வெறி - மயக்கம்.

84. சுரநெறி - பாலைநிலவழி. பிணை - மான். சேகரம் - பாத்திரம். தேறல் - பெய்தது. கள்ளைத்திருந்த புரத்திரத்தை. கரகம் - பாத்திரம். கள்கள் - கள்ளொழுகும் ஓலி.

85. வங்கி - அழுது. கொண்டவன் - (மதுவையுட்கொண்ட தருமசாமி. குலேதனம் - நிலைதவறுதலும். விண்டுவன் - பேசாதவனும்.

86. மருள் - மயக்கம். தனி-தனிமை. அயர்வு - சோர்வு. நிறை - உறு

திப்பாடு.

87. புணர்ப்பு - புணர்ச்சி. நீர் - குணம். பொறி - இந்திரியங்கள். உணர்ச்சி - அறிவு. கணம் - (கீழோர்) கூட்டம். புலை - கீழ்ச்சாதித்தன்மை. கன்மம் - தொழில், கட்டுமுடித்தல்.

88. சீறார் - சிற்றார். உதகம் - நீர். வீறு - பெருமை. கூட்டமவு - கூட்டம். நிரயம் - நரகம்.

89. தூர்த்தை - விவசாரி. கூர்த்தை - மிகுத்த.

90. குறுநகை - சிறியபல். செய்ய - செய்வேன்.

91. வன் - வலியுடைய. மாசு - உடை - அழுக்குப்புடைவை. பண்பு - (நல்ல) குணம். கறை - குற்றம். (வன், மெல்லினைவெதுகை).

92. தொநதம் - சம்பந்தம். கருமம் - வேலை. மறுகி-சுழன்று. பந்தி - வரிசை. பண்டிதர் - அறிஞர்.

93. பாக்கியம் - செல்வம். தேக்கிய - நிறைத்த. போக்கியி - போக்கு. ஆறு - மார்க்கம். சரணம் - அடைக்கலம்.

94. தண்ணிய - தாழ்ந்த. மன்றகத்து - சபையிடத்து. கடிது - சேக்கிரம்.

95. விஞ்சை - வித்தை. துஞ்சம் - இறக்கும். துடைப்பது - (அவ்விடத்தைக்) கெடுப்பது. தூ - சுத்தம். தஞ்சம் - பற்றுக்கோடு.

96. பின்னாமை - குழந்தைத்தன்மை. தெள்ளியோர் - தெள்ளித்தோர். கடண் - முறை. மிருதி - தருமசாத்திரம்.

97. வீறு - பெரிது. (தாற்பரியம்) வரம்பு - கரை. படலம் - கூட்டம். தூறு - நிறத்தை. தோட்டி - அங்குசம். கதிப்பேறு - மோகனம் பெறுதல். நறவூண் - கள்ளுணவு.

98. துகர்த்தார் - அதுபவீத்தவர். கல்வை - பழிச்சொல். புலை - கீழ்மை.

99. பின்னவர் - சூத்திரர். கடவுளர் - தேவர்.

100. வெய்ய - விரும்பப்பட்ட. மூவர் - ஸூத்திரியர், வைசியர், சூத்

திரார். கையகலாது - நீங்காது.

101. என்று கூடியும் - எவ்வளவு, நாளானாலும், (தாற்பரியம்). கூடிய-சேர்ந்த, கண்டும் - வருந்தும். சும்மை-சுமை. கழிக - நீங்குக.

102. செய்வீர் - செய்யுங்கண். பாகு உற - பக்குவமாக. தூர்த்தர் - விடர். வேகுற - வேக. கிரகம்-ஒரு விசபாத்திரம். உய்த்தார் - செலுத்தினார்.

103. நிந்தனை - நிந்தை, பழி. துடங்கினர்-சவனமுற்றார். மறுகினர்-சுழன்றார். மறுகு - வீதி.

104. கொதிப்பது-சுவது, வருந்துவது. பிழை - குற்றம். விண்டனர் - சொன்னார். மெத்தவும் - மிகவும்.

105. இன்னேன் - இத்தன்மையுடைய தருமசாமி. வேட்ட-மணந்த. மழலிடை - இளமையுடைய ஏறு.

106. தாமம் - ஒழுங்கு. நாமம் - பெயர். வாழ்மேல் - வாமமார்க்கத்தினிடத்து.

107. பன்னி - மனைவி. என்படார்-என்னபாடுபடமாட்டார். அச்சோ-ஐயோ.

108. மகம் - யாகம். வேதச்செல்வி - பார்ப்பனப்பெண், சிவசாமி மனைவி.

109. மலங்கினர்-கண்ணீர்ததும்பினர். உலம்பினர் - மனத்தையடக்கினர். அலக்கண் - துன்பம்.

110. அயர்த்தனர்-(தம்மை) மறந்தனர்.

112. சேயிழை - தருமசாமிமனைவி. ஒழிவு - வெறுப்பு. சலித்து - வருந்தி.

118. தே - தெய்வம். புரம்-இராசதானி. உருகிற்தென்பதை, புரமுதலியவற்றிற்குத் தனித்தனி பயனிலையாக்குக.

114. கோ - வருத்தத்தைக்காட்டும் ஒலிக்குறிப்பு. ஏங்க-அழ. ஆவென - வாய்திறந்து. பருகா-உண்கதை. மகதி - மகத்துவமுடைய. முனிவன் - (நாரத) முனிவர்.

115. அஞ்சல் - டயப்பட்டாதே.

சஞ்சலம் - துன்பம். கனல் -சுகுகின்ற. எரி - அக்கினி. எஞ்சி - (மனம்) குறைந்து.

116. ஆய் - போன்று. அனிலம்-காற்றம்.

117. வேன்வி - யாகம். முத்தழல் - மூன்றக்கினி. கோதம் - குற்றம். யாது - ஏது.

118. புலை - கீழ்மை. பேதகம் - பேதம். வேறுபாடு. பிழிதொருநெறி - வேறொருவழி. போதகம் - ஞானம். (பேதகம் போதகம் என்பவற்றில் - க, பிரத்தியேகம்).

119. பனவர் - பிராமணர். துடைக்க - போக்க. முன்னவன்-பிராமணன். முதுபழி - பெரும்பழி.

120. விப்பிரர்-பிராமணர். குடபால் - மேற்றிசைப்பக்கம். செய்வமால்வரை - தெய்வதன்மையுடைய பெரிய திரிகூடமலையின்கண்.

121. மாகம் - மாசிமாதத்தில். ஆடும் - ஸ்நானஞ்செய்யும்.

122. சுந்தரம் - குகை. சாரல் - மலைப்பக்கம். நந்தரத்தவர் - நம்முடைய தகுதியுடையவர். குரவம்-நறுமணம்.

123. சிலை-இந்திரதனுசு, (ஒலி). அப்பு - நீர், (பாணம்). தெவ்-பகை. பாவத்தறுகண்மான் - பாவமாகிய அஞ்சாமையுடையமான். பட - அகப்பட. சலவி - சுற்றி.

124. வைகி - தங்கி. சுத்தி-புனிதம். சுற்றை - திரட்சி. வார்-நீண்ட. பொற்றை - (திரிகூட)மலை.

125. பவித்திரம் - தருப்பைப்புல்லாற்செய்த முடிச்சு. வருணம் - வானுணமந்திரம். செலித்திடு - செயிர்கின்ற. மூலம் - சிவமூலமந்திரம்.

126. தடிந்தது - கொண்டது. கமுநீர்ச்சோரி-கமுநீராகிய இரத்தம். வடிந்தது - ஒழுகியது, கெட்டது. பாவக்கங்குல் - பாவமாகிய இருள். காலம் - (கெட்ட) காலம். விடிந்தது - முடிந்தது.

127. உண்கண்-மையுண்டகண். ஞானம் - சுறுப்பு. போந்தான் - வந்த

வன்கிய தருமசாமி. ஆன் - ஆனப்ப
ட்ட. கோன் - வலிய. நீத்த-விட்ட.

123. தூர்த்தது - நிறைத்தது.
போர்த்தன் - மூடின.

130. வந்தனை-வணங்குதலுடைய.
அளியன் - அன்புடையவான்.

131. உந்தை - உன்பிதா. கை
தரல் - கைகொடுத்தல், உதவிசெய்
தல். ஸூழிய - வாழக்கடவாய். பந்
தனை - பந்தம், கட்டு.

132. பொருட்டின்-கிமித்தமாக.
வந்தனை - வணக்கமுடைய. போந்தா
ர்-போனார்.

133. வீடு - மோகம். நவரீதம் -
வெண்ணெய். மை - மேசம். கோயி
ல், கோயிலாகிய, 'மதுத்துணர்'-தே
னையுடையபூவகொத்தை.

135. மா-மகத்தாகிய. திரு-சிறப்
பு. தொன்மை - பழைமை. துவாரம்-
வாயில். காப்பு - காவல்.

136. சயனம் - படுக்கை. படை
கள்-ஆயுதங்கள். வியன் - பெருமை.
புயல்கெழு - மேகங்கள் பொருந்திய.
கிரம் - கோபுரமடி. ஆழி-சக்கரம்.

137. பத்தி - அன்பு. கோயில -
ஆலயத்தில். பிலவேந்தன் - பாதாள

பதினாங்காவது:- நூற்பயனுரைத்த சுருக்கம்.

1. வார் - ஒளி. அரிது-இல்லை.

2. வீடுபேறு-மோகமடைதல்.
மறைச்சார்பு - வேதச்சார்பாகிய மிரு
திமுதலிய நூல்கள். விப்பிரமங்கை
யர் - பிராமணப்பெண்கள். சதுர்த்
தர் - சூத்திரர். அவர் - பிராமணப்
பெண்கள், சூத்திரர்.

3. புணர்ந்து - அடைந்து. உற
வியன்-எறும்பைப்போல. வீடு ஆன்
வார் - மோகத்தைச் (முன்று) ஆ
ள்கின்றவர். சார்பு - பற்றுக்கோடு.
சளுகம் - அட்டை. தவத்தினோர் -
யோகிகள். ஓர்புடை - ஒருபக்கம்.
பூகம் - கருங்குரங்கு. உணர்வினோர்-
நூலிகள். நேறிவு - ஒருங்கானஅ
றிவினால். செலுத்தும் - ஓட்டும்.

4. தாளாண்மை - முயற்சி. வே
ளாண்மை - விவசாயம். வேளாண்
மை - ஈகை. வான் ஆண்மை - வான்

த்திலிருக்கும் வாசகி. போந்த - வந்
த. வாய்தல் - வாயில், வாசல். பாந்
தன்முனி - பதஞ்சலிமுனிவர். அணி
த்தாய்-சமீபமாய்.

138. இருவர் - வாசகி, அகத்தி
யர், தகை - அழகு.

139. மூலமாம் - முதலாம். நாந்
பெருங்கணங்கள் - பெருமைதங்கிய
நால்வகைப் பூதகூட்டங்கள். கோ
லம் - அழகு. கொற்றம் - வெற்றி.
வேந்தன்- அரங்குகிய ஐயனார். வேந்
தன் - காவலன்.

140. வாலு-இளம்பருவப்பெண்.
நீத்த - நீக்கிய. காளிதம் - கறுப்பு
நிறம். சூலி - தூர்க்கை வடுகள்-வயி
ரவர். மாகாளி - சத்தமாதர்கள்-லொ
ருத்தி.

141. சாலி - நெற்பயிர். சாதவா
கனத்தன் - பூதவாகனத்தையுடைய
சிவபிரான். மூலமாதவர் - ஆதிருஷி
கள். முதுவரை - பழையமலையாகிய.

142. அவண் - அவ்விடம். கல
வாது - கலக்கமாட்டாது.

143. தெல்லை - பகையை.

யுத்தத்தில் வீரம். கதிவிழைவு-மோ
கூவிரும்பம். கிரமம் - முறை. ஆம்-
போலும்.

5. நெறி - வழி. படுகர் - பள்ள
ம். பதி - ஊர். பசு - உயிர்.

6. கோடும்பல் - கோணமல். தெ
ரிதது - தெளிந்து.

7. புணர்த்து - சேர்க்கின்ற. சய
ம்பு - சுயம்பு. ஒன்று - ஒரு கூப்பிடு
தூரம். குணக்கு - கிழக்கு. பஞ்சுக்கு
ரோசம் - ஐந்து கூப்பிடு தூரம். [கு
ரோசம் - இரண்டுகற்றூர மென்பர்
சமஸ்கிருத அகராதிசாரம்.]

8. பயில்வது - ஆராய்ச்சி செய்ய
ப்படுவது. தெற்றி - திண்ணை. தட
ம் - தடார்க்கரை. தண்டலை - சோ
லை. சார்பு - இடம். பொறித்த-எழு
திய.

9. நாத்தி - தொங்கவிட்டு.

இயைவ-பொருந்துவனவாகியபொரு
ள்கள். வேட்பார் - விரும்புவராவர்.

11. வேள்வி - யாகசாலை. சதம்,
கம் - தூறுயாகம். நாகு - நரகம்.
ஆசி - வாழ்த்து.

12. மிகையினர் - பகையுடையா
ர். முனைவர் - தலைவர். தமிழ்து-கெடு
த்து. வகையின் (இவ்) வருப்பில்.
தொகையினால் - தொகுத்தலால்
(ஆய்).

13. முன்னம் - முதன்மை. நன்
னர் - அழகு. பலிப்பு-நயப்படுதல்.

15. வருவினை - ஆகாமியம். சாய்
கின்ற- குறைகின்ற. வாய்கொண்டு-
வாயால்.

16. பனசம் - பலாமரம்.

17. மேல் - மேன்மையாகிய.

18. விரிப்பார் - விரித்துச்சொ
ல்வார். பொறிப்பார் - எழுதுவார்.

19. ழுனை - போர். பனுவல் -
பாடல்.

21. சிந்தூரம் - யானை. பணி -
(பூசனைத்) தொழில். மந்திரம் - வே
தம். பதம் - பொழுது, காலம். நந்த
ரத்தோர் - நம்போலியர்.

22. நத்தம் - சங்கு. கூர்மம் -
ஆமை. நள்ளினம் - தாமரை. பணில
க்கோயில் - சங்கவடிவானகோயில்.
மணி - இரத்தம்.

23. வாய்தல் - வாயில். முத்தி-
பொக்கம். அருள் - அருளுதல்.

24. அருவியந்திரசாபம் - அரு
வியினிடத்துத்தோன்றுமிந்திரத்து
சு. ஆடவன். மூழ்குதலால். கழுநீர்
த்தோற்றம் - (மூழ்குவார் பாவங்)
கழுநீராயோடுங்காட்சி. ஆதிபரை -
பராசத்தி. பகவர் - திரிமூர்த்திகள்.
திருவெழுத்துணர்த்தல் - (இறந்த
வர்கல் காதி) பஞ்சாக்கிரவுபதேச
ஞ்செய்தல்.

25. மதுகக்கேசன் - தேனாற்கங்
கை பூசித்த இலிங்கம். சேரமேசன்-
சோமலிங்கம். கூத்தன் - (குறும்பலா
மூர்த்திக்கு வடபக்கத்தி லநாதியே
யுள்ள) கூத்தலிங்கம். சிகரம் - மலை
யினுச்சி. சம்பு - இலிங்கம். மறை -

வேதம். காரி - இந்திரன். விசை
யை - தூர்க்கை. சாத்தன் - ஐயனார்.

26. பாந்தன் வேந்து - வாசகி.

27. விம்மிதம் - உடல்பருத்தல்.
அம்ம ஒ - அசைச்சொற்கள். ஈட்டு
வது - சம்பாதிப்பதாகிய பொருள்.

28. ஆடல் - திருநடனம். பாட
லம் - பாதிரிப்பூ. சரண் - அடைக்
கலம். பூண்டு - பொருந்தி.

29. சீத்தர் - முனிவர். ஆச்சிர
மம் - இடம்.

30. தொன்னூல் - பழையதூல்,
வேதசிவாகமம். மேலோன் - சூதமு
னிவர். உள்ளம் - நினைக்கப்படும்.
பதி - இறைவன்.

31. சவுனகர் - முனிவரிற்றலை
வராகிய ஒரு முனிவர். சழும்பு-சுய
ம்புவாகிய, மவுனர் - யோகிகள். கவ
னம் - நினைப்பு. பொதும்பர் - சோ
லை. பலனம் - பூமி. பாரிடத்தவர்-
பூமியிலுள்ளவர்; சவுனகராதியெண்
பத்தெண்ணுயிரவரெனக் கூட்டுக.

32. எக்திரம் - தருப்பையா லா
கிய சக்கரத்தால். நேர் - தரப்பட்ட.
வாவி - தடாகத்தையுடைய. பெருவ
னம் - பெரியகாடு, னைமிசாரணியம்.
சென்மக்கரு - பிறத்தந்திகிடமென்
னுங்கருப்பமாகிய. மயேந்திரசாலம்-
மாயலித்தையை. கடத்துவான்-கட
த்துப்பொருட்டு. மணி - இரத்தம்.
முத்தம், - இருமை - பெருமை.
ஏந்து - தாங்குகின்ற. இரவி - சூரியன்.
சோமன் - சந்திரனைப்போல்.
எறிக்கும் - பிரகாசிக்கும். மலையம் -
பொதியமலை. கொல்லி - கொல்லி
மலை, ஒரு - ஒப்பற்ற. மயேந்திரம் -
மயேந்திரமலை, முக்கோடு - மூன்று
சிகரம். நேர்பெருவனமெனக் கூட்
டுக.

33. மேகாங்கம் - மேகம் போ
லும் சொருப முடைய. கந்தரத்
தார் - கண்டத்தையுடையார். சிலை -
கல். நீரிடை - நீண்டதூரமாகிய இ
டம். வாகு - அழகு. வடவரைமகா
மேருமலை. பாகு - (ஆகுபெயர்) 'இ
னிமை, சாமீபம் - பக்கம்.

34. சாணு - முழங்கால். உரம் - மார்பு. பாணி-கை. சரணம்-பாதம். குய்யம் - இரகசியத்தானம்.

35. மூலம் - ஆதியாகிய. உத்தரகங்கை - வடதிசைக்கங்கை. உகந்தமை - மகிழ்ந்துசெய்தமையை. குத்திரம் - வஞ்சகம். அத்திரம்-பாணம். அகன்ற - நீங்கிய. சாபம் - வில். எனவே இத்திரததுவென்றாயிற்று.

36. நியதி - நித்தியகன்மம். ஆர்வம் - அன்பு. குழுமினா - கூடினர். கர்யகற்பம் - சரீரத்தைத்திடப்படுத்தாமருந்து.

37. பெளவம் - பெளர்ணமி. சாயை - நிழல். தான் - (அவ்வப்பொருளின்) அடியில். மாரி - மேகம். பொம்மழை - மஞ்சள்மழை. மந்தாரம் - மம்பு. வாடை - (தென்றற்)காற்று. ஊடாட - கலக்க. பயப்ப - தர.

38. இருந்தவர்கள் - பெரியதவத்தையுடையவர்களாகிய. பன்னிருவர் - தொல்காப்பியர்முதலிய மாணக்கர் பன்னிரண்டுபேர். நிபுணர் - அறிவின்மிக்கோர். கொண்டல்-கீழ்காற்று. நாற-மணக்க.

39. குழை - நெகிழ்த. கோடரம் - சடையின். பாரம் - கனத்த. மண்டலம் - வட்டம். கும்பசம்பவம் - கும்பத்தின் பிறப்பு.

40. மக - மேலாகிய. மது - தேன். அளவளாவி - கலந்து.

41. விண்புலம் - ஆகாயத்தினிடம். மிசை - அதுபவிக்கின்ற. புலம் - (தங்க)ளிடம். ஆடம் - விளையாடும். வண் - வளம். புல் - பொருந்துகின்ற. விண்டார் - வெறுத்தார்.

43. மிருதி - தரும சாஸ்திரம். புரிவான் - செய்யும்பொருட்டு. கம்பம் - (துசத்)தம்பம்.

44. பற்றாதபிறை - இளஞ்சந்திரன். முற்றாத - முதிராத. ஆல் - (ஆகுபெயர்) ஆலிலை.

45. சத்தி - பராசத்தி. விசை - தூர்க்கை. குழகன் - பேரழகுடையவர். குடதிசை - மேற்றிசை. சோமசேகரன் - சந்திரசேகரர்.

46. கடவுள் - தெய்வத்தன்மை. கற்றை - திரண்ட. அரவின்வேந்து - வாசகி. பவனம் - தேவலோகம். பயிரவர் - வயிரவர். புவனநாயகர் - உலகத்துக்குத்தலைவர், திரிமூர்த்திகள்.

47. இம்பர் - இவ்விடம். தம்பம் - ஆதாரம். துவாரபாலர் - வாயில்காப்பாளர். ஆயிரங்கதிர் - சூரியன்

48. நால்வர் - சனகாதியர். எழுவர் - சத்தமாதா. நாப்பண் இருப்ப - நடுவிடத்தி லிருக்க. எந்தையார் - சோமாஸ்கந்தர்.

49. துவர் - பவனம். கமலை-இலக்குமி. பாரதி - சரசுவதி. உவரி - கடல். கவிர் - முண்முருக்கம்பூ. சவுரி - சூரியன்.

51. நிலை - நின்றவிளைவு. நிலைநிலைத்தார் - நின்றலையதுபவித்தார்.

52. உவட்டு - அதிகப்பெருக்கு. துள்ள - ததும்ப. தழுதழுப்ப - தடிப்ப.

53. பதுமலோசனம் 2 தாமரைக்கண். அங்கு - அவ்விடத்து. ஐயாயுதம் - பஞ்சாயுதம். அவை: சக்கரம்; சங்கு, தண்டம், வான், வில். அங்கை - உள்ளங்கை.

54. முகந்த - அள்ளிய, எடுத்த. இசைக்கும் -சேர்க்கும். விளை-விளையும். வண்டு - வண்டுகளும். ஆடர் - ஊடாடாத.

56. பவம் - பாவம். அது -பகுதிப்பொருள்விகுதி. படிந்தோர் - மூழ்கினோர். நவம் - புதிய. மது - தேன்.

57. மறையவன் - பியாமணனாகிய ஆத்திரேயன். மருத்து - சிதன்றகாற்று. துறை - ஐத்திராநித்துறை. படிந்தோன் - மூழ்கினவனாகிய சுருற்சன். வணிகன் - வையினாகிய கண்ட

58. பரிபவம் - வியாகுலம். போதகம் - யானை. மதுவையுண்டான் - கள்ளுண்டவனாகிய தருமசாமி.

59. புரி - முறுக்கிய.

60. வீழ்தல் -படுதல். தீயோன் - கொடியவனாகிய குசலன். எரி - அக்கிளி. பரிவு - அன்பு. பார்ப்பான் -

பிராமணன்; இவன்: சரிதம் வடவருவிச் சருக்கத்திற் கூறப்பட்டுள்ளது. புரிவு - செய்தல்.

61. பார்த்தன் - அருச்சுநன்.

62. தாரகப்பிரமம் - பிரணவப் பெரியபொருளே. அத்திரவீழி - பாணம்போன்ற கண்களையுடைய வுமாதேவி. பண் - இசை. அந்தரப்பேரி - தேவதுந்துபி.

63. மன்ற - அசைச்சொல். ஒரு வண்ணம் - ஒருவிதம். பகல்வண்ணம் - வெண்ணிறம்.

64. பணிவான் - வணங்கப்படு

வான். குழாஞ்செயும்-கூட்டங்கூடும்-போந்தார் - வந்தார்.

65. சிரம-உயர்ச்சியுடைய, மன்றம் - சபை. பதம் - பதவி.

66. ஆறு - (கங்கா)ந்தியும். அடங்கு - ஒடுங்குகின்ற. அவிர் - விளங்குகின்ற, மடங்கலின் - சிங்கம்போல. வீறு - பெருமை. மடங்கலும் - சிங்கமும். மடங்கு - பங்கு.

67. குருந்து - ஓர்மரம். போந்தனர் - போயினர்.

68. ஆதிபிரான் - சிவபெருமான்.

இரண்டாவது:—சிவரகசியகாண்ட முற்றிற்று.

திருக்குற்றலத் தலபுராண அரும்பதவுரை முற்றப்பெற்றது.

அரும்பதவுரைப் பிழைதிருத்தம்.

பக்கம்	பு.	வரி	பிழை	திருத்தம்
கநக	12	எ	பிரமவிஷ்ணுக்கள்	விநாயகர்சுப்பிரமணியர்
நகஅ	1	உ	வியன	வியன்
நகஉஎ	14	க	அரு	அடு
நகக	35	அ	என்ப	என்ப
நகக	59	டு	தக்களு	தங்களு
நகக	5	உ	கலக	கலக்
"	"	எ	இருடம்	இடரும்
நகக	127	உ	மந்தக	மந்தக்
நக0	1	உ	திறவன்	திறைவன்
"	7	கந	பட்டா	ப்பட்டா
நகக	41	உ	உணா	உணர்
நகஉ	8	உ	ஆம்	ஆம்
நகக	45	ச	ஊன	ஊன்
நகஎ	120	ச	பபழம்	ப்பழம்
நக0	11	ச	பொறி	பொரி
"	"	அ	பொறி	பொரி
நகக	17	உ	வெற்றி	வெற்றி
நகஎ	19	ச	இரும்	இறும்
நகஅ	24	சு	வேந்த	வேந்த
ச0ச	5	உஎ	காவடி	கரவு
சக0	2	எ	எழுதி	எழுதி
சகந	61	க	நாடகம்	நாடகம்
சகச	74	ந	வஷகப்	வகைப்

நூற் பிழை திருத்தம்.

பகுதி	வரி	பிழை	திருத்தம்
4	11	சுழிந்து	சுளந்து
14	17	விழு	வீழ
„	17	மேலி	மெலி
15	25	காட்டி	காட்ட
27	10	லினீர்	லினீர்
30	2	சீத	சீத
„	16	சோனை	சோனை
48	11	தாமாந்	தமாந்
9,	14	சேணுயிர்	சேணுயர்
49	26	தனி	தனி
61	4	கரியா	கரியா
62	9	கடவு	கடவு
64	19	வணங்க	வணங்க
69	10	நன்று	நின்று
70	14	மலியுங்	மலியுங்
99	6	டனன	டனன
116	7	சேற்	சேற்
131	22	சாயி	சாயி
137	13	லாண்ட	லாண்டரு
„	21	பால்	பால்
140	20	மலிச்சி	மலிசி
159	22	துறை	துரை
179	9	மதுரத்திண்	மதுத்திரண்
191	11	கூர்ந்து	கூர்ந்து
194	14	வில்லவன்	வில்லவன்
„	17	ஞன்	ஞன்
211	8	சார்ந்த	சார்ந்த
215	10	பூவாய்ப்	பூவாப்
217	24	ஒல்லென	ஒல்லென
222	15	மூலத்	மூலத்
228	9	கோல்வி	கொல்வி
230	18	புலத்தோ	புலத்தோ
252	9	பாங்காய்	பாங்காய்
274	17	புற்கை	புற்கை
277	6	மடைமை	மடமை
281	3	தொழுத்த	தொழுதன
311	7	சித்திரமன்	சித்திரமன்

நூற்பிழைதிருத்தம்.

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
23	9	றல்	ரல்
48	17	சாரால்	சாரல்
80	13	படா	பாட
89	14	வைவைச	வைவச்
90	2	வைவைச	வைவச்
117	25	சைச்சரி	சைச்சரி
182	11	தொன்றி	தொன்றி
192	23	யர்வலி	யாவலி
195	12	ஆவின	ஆவினி
212	8	பவத்தி	பவித்தி
214	4	மத்தே	மத்தே
217	17	யேத்தி	யேத்தி
219	23	ருசிப்பி	ருசிப்பி
239	4	மெச்சு	மெச்சு
267	15	வம்பி	வம்பி

நூற்பிழைதிருத்தம்.

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
23	9	றல்	ரல்
48	17	சாரால்	சாரல்
80	13	படா	பாட
89	14	வைவைச	வைவச்
90	2	வைவைச	வைவச்
117	25	சைச்சரி	சைச்சரி
182	11	தொன்றி	தொன்றி
192	23	யர்வலி	யாவலி
195	12	ஆவின	ஆவினி
212	8	பவத்தி	பவித்தி
214	4	மத்தே	மத்தே
217	17	யேத்தி	யெத்தி
219	23	ருசிப்பி	ருசிப்பி
239	4	மெச்சு	மெச்சு
267	15	வம்பி	வம்பி

